

Зигат Султанов
Йыһат Солтанов

СОЧИНЕНИЯ
В ПЯТНАДЦАТИ ТОМАХ

ӘСӘРЗӘР
УН БИШ ТОМДА

ТОМ
I

ГОДЫ -- ВСПЛЕСКИ ДУШИ
ЙЫЛДАРЫМ ҺӘМ МОҢДАРЫМ

Стихи
Шизырзар

Издательство
"КИТАП"
имени Зайнаб Бишевой
УФА -- 2012

Зәйнәб Бишева
исемендәге
"КИТАП"
нәшриәте
ӨФӨ -- 2012

Солтанов Й.Ә.

Әсәрзәр ун биш томда, том I. Йылдарым һәм моңдарым. Шиғырзар. — Өфө: Китап. — 527 бит.

Шағирзың төрлө йылдарза төрлө кисерештәр менән һуғарылған һәм күбеһе хәзәр тәүбашлап донья күрәсәк әсәрзәре уларзың язылыу даталарына бәйлә хронологик тәртиптә тезеп бирелде. Дәһшәтлә һәм катмарлы егерменсе быуаттың шағир йөрәген ярып үткән аһәндәре төрлө быуын укыусыларының да күңелен тибрәндерерлек зауыкыла, һағышыла һәм шулай ук фәһемлә лә моңдар булып ағыла.

Китапты балалар өсөн язылған «Тәнәйзәргә «мәмәй»зәр тигән бүлек осли.

1951

Ерем

Тыуған ерзең йылы иңендә
Ең һызғанып эшләү бәхетен
Биргән яулап безгә атайзар,
Йыға һуғып батша тәхетен.

Беззең өсөн улар кан койған.
Шуға ла шул бөгөн сәскәләр
Иске окоптарзың йөйөндә
Кызыл канға канап үсәләр.

Беззең өсөн, кайза барһак та,
Ғәзизерәк ер юк был ерзән.
Сөнки ғәзиз ата-бабаның
Кендек каны бында түгелгән.

Тыузык алып ошо ер кәрен.
Ошо ерзең имдек имсәген.
Уландарзың канлы кендеген
Ошо ергә бәйләп китәбез.

1951.

Эш

Күнектем мин иртә йәштән үк
Түгеп хәләл күкрәк көсөмдө.

Үпһәм ерзе, зурлап, эштән һуң,
Ерем һөйзө нурлап йөзөмдө.

Супыр-супыр тирем аккандыр
Маңдайымдан эш кызыуында...
Йөрәк әммә дәртле каккандыр,
Ләззәт иткәндер ызаһын да.

Эште һөйзөм, эштән бизмәнем, —
Калъя өмөт итмәнем еддән.
Көрәшемдең ғәзел бизмәне
Эш таузарын йөкмәтте көн дә.

Үтте шатлык күпме елкетеп,
Көтә шатлык күпме алдымда!
Илем кушһа, изге йөк итеп,
Күтәрермен Урал тауын да!

1951.

Бойзайым

Бойзай сәстем баһыу тултырып,
Уңыр микән минең бойзайым?
Башак диңгезендә тулкынып
Көлтәләрмен микән көз айын?

Һакмар еле, һирпеп тиремде,
Урышырмы алтын биләмде?
Их, был юлы бойзай кырыма
Килә алмам, киләлмам инде!..

Йөрәк тоя: тиззән китәсәк
Йәш башкайым алыс, сит ергә.
Ә теләк зур, шундай теләк зур
Уңышымды урып китергә!

Кала кырым, кала йырзарым —
Олаға баш хәтәр яктарға:
Мылтык тотоп, көн-төн ут йотоп
Ил сиктәрен кәрәк һакларға...

Ә шулай за кала күңелем,
Күңелемә һыйған киң илем.
Дауылдарза башым әйелмәс,

Һәм бөгөлмәс тура-төз билем!

Юктап мине иҫһен таң еле,
Тулкынланһын алтын бойзайым.
Уны имен урып алырға
Насип итһен илгә Хозайым!

Айырылам тыуған еремдән,
Ағай-эне, бәхил булығыз.
Ак теләктәр теләп үстөргән
Бойзайымды минең урығыз.

1951.

Ер улы

Ер улы мин!
Ата-бабаларым
Ошо ерзә тыуып үскәндәр.
Йөрөһөн, тип, йөкмәп, --
Ер язмышын
Кендегемә бөрөп киткәндәр.

Ер улы мин.
Ерзән һулыш алып,
Тарттым көнгә тере баһузы.
Талып, алыып донъя йоклағанда
Иркәләп мин тупрак услағанда,
Һөйөнөп ер, йылы яз тыузы.

Ерзәй кара хәләл икмәгемде
Тиргә мансып ашай инем мин.
Кис ултырып тонок Ай астында,
Өзөк мисәүзәрзе, еп моронлап,
Ялғай инем, төрән кайрай инем,
Сабатамды ямай инем мин...

Үтте осор...
Илай-илай йылдар
Буразнаға қолап калдылар.
Тупрағыма һеңгән тирем, каным,
Йәшнәр язға, көззәремдән шытып,
Кускыл ужым булып калктылар!

Тик
Ер тертләй,
Ерзән хәүеф китмәй —
Баш калкыта иблес колдары.
“Фюрер” шәүләһенә доға кылып,
Ужымдарзы ерзән кыймак булып,
Буразнама һона кулдарын.

Буразнаға
Бойзай урынына
Бомба яуа кайһы яктарза.
Ер улына
Ерен кешелектен
Куша заман бөгөн яктарға!

Фаш иттертеп
Фашист фетнәләрен,
Күкрәгемдән күкрәй Ер дауы.
Ер улының
үтә йөрәгенән
Китғаларзың һулкып һызлауы.

Беззең йөрәк
бөгөн Ергә терәк —
Яу барғанда шартлап ярылмаҫ.
Фашизмдың шакшы албастыһын
Бырғытыр Ер, һелкеп яурындан!

Ер улы мин —
Йәшел бишегемә
Өзәрәмһез һакка куйылған.
Планетаны йолор өсөн уттан,
Һул кулымда һабан һабын тотам,
Кыйғыр кылыс ятлай уңында!

30 — 31.07.1951.

Өндәшәм

Йыһан арбап аккан нурға карап,
Йондоззарзан пашып көнләшәм.
Күңелдәргә ап-ак нур тулһың, тип,
Кешеләрем, һезгә өндәшәм.

Ташып барған ярһыу хистәремде
Алтын ижау менән өләшәм.
Ак күгеңде ап-ак көн йыуһын, тип,
Тыуған илем, һиңә өңдәшәм.

Ватанымдың яклап якты көнөн,
Кыйғыр кылыс менән тиңләшәм.
Урталыкка Хаклык қуйылһын, тип,
Алты китғам, һезгә өңдәшәм.

Куш усыма һалып Кояшымды,
Дүрт офокка орлок-йыр сәсәм.
Сәскәнеңде имен урып ал, тип,
Ғәзиз Ерем, һиңә өңдәшәм.

1951.

1953

Беззең әсәйзәр

Һуғыш өсөн тулғап тапмайзыр
Балаларын ғәзиз әсәләр.
Әсә йәненән бит донъяла
Тормош гөлө генә йәшәрә.

Изге нәфрәт атып тетрәйзәр,
Һуғыш уты сыкһа, әсәйзәр.
Сөнки улар ерзә тыныслык
Сәскә атын өсөн йәшәйзәр.

Уландарын ләкин озата
Һалдат итеп беззең әсәйзәр.
Шул һалдаттар ғәзиз еркәйзе
Афәттәрзән сөнки арсайзәр.

1953.

Диңгеззән хат

Таң елдәре туған таузарзан
Талғын иҫеп хәбәр килтерә.

Уралымдың күреп һынкайын,
Төштәремдә йәнем тилерә.

Һалкын диңгез һыуы баһалмай
Йөрәгемдең янып ярыһуын.
Үзәккәйем өзөлөп һағынам
Ауылымдың боһло баһыуын.

Шаулап тиззән йәмле яз килер,
Япрак ярып йырлап аһастар.
Шул сак йәнем язғы һабанға
Һеззең менән сығыр, яктаһтар!

Һеззең менән уһлап сәсермен
Тос бөртөгөн алтын бойзайзың.
Ә кистәрен кушылып йырлармын
Шат йырына туған кыззарзың.

Һеззең менән бергә, мин бергә,
Диңгеззәрзә гизеп йөрөһәм дә.
Сөнки йөрәк хисен еремдең
Йөрөтәмен йөрәк эргәмдә.

1953.

Пүлә

(ак шигыр)

Хаклык көбәгенән сорғолған
пүләмен мин! Шуға белмәйем
кыңғырлыкты, яза ярыузы.
Осраған һәр каршы-караны
үтәм тишеп... Төндәр, бурандар
түгел кәртә! Тура юлыма
торһа карғып кай сак дуһтарым,
уларға ла һалам һәләкәт...
пүләмен шул... Эстән йөрәгем
илаһа ла ғәфү ялбарып...

Осоп барып ауған пүләләй
хәлһезләнеп бер мәл ауырмын
көнөм еткәс... Шунда кешеләр
бирер баһа ярған юлыма:

бик йыш унда әгәр тап булһа
дошман һөлдәләре — мактарзар,
дуһтарзыкы ятһа күберәк —
ләһнәтләрзәр... Әгәр булмаһа
дуһ заты ла, дошман заты ла, —
бушлығына күктең атылған
бушлык итеп мине һанарзар,
калырмын тик курғаш хақына...

1953.

Хәрби моряктар

Алһу таңдар һызылып атканда,
Тулкындарын диңгез какканда

Походка сығалар моряктар.
Моңайып алалар йөрәктәр...

Хәтерләйзәр тыуған яктарын,
Һөйгәндәрен, бала сактарын,

Баһузарза һабан һөргәнде,
Ике норма көн дә биргәнде.

Уралдағы шөңгөр йылғалар,
Украинала бешкән алмалар

Һәм шифалы Крым һауаһы,
Киң Себерзең куйы тайгаһы

Беззең менән Балтик буйында
Күсеп йөрөгәндәй тойола...

Кояш байыймы, таң атамы,
Олой дауыл, ямғыр яуамы,

Какмай керпек, зәңгәр диңгеззә
Беззең менән бөтөн ил гизә...

Ярыш төндө балкый маяктар.
Күз йоммайзар хәрби моряктар.

18.11.1953.

Матрос хәтерләүе

Бер гүзәл көн күзем алдында:
Уның менән һакмар буйында
Гиззек етәкләшеп... Шул вакыт
Елкендерзе сикһез сер-шатлык —
Донъя-Ғаләм тик икебезгә
Баға төслө тойолдо безгә...
Акты һакмар, алкып һыузарың,
Тирзе былбыл “сут-сут” йырзарың...

Тәүге йәнде тәүге кат үптем
Күкрәгемә кысып мин был көн
Һәм һөйгәнем, карап күземә,
Әйтте: “Көтәм! Әйлән тиз генә” ...

Нишләй икән инде Гөлийөзөм,
Онотманы микән шул һүзен?
Иңдәренә әллә яттарзы
Таяндыртып, борзо һакмарзы?..

Мин — флотта, янам гел утта...
Гөлийөзөмөм дәме ут йота?..

Көт, һакмарым, көтһәң — кайтырмын,
Һыукайыңдың тәмен татырмын.
Түз, гүзәлем, түз — кауышырбыз,
Йәйфорланыр ут-һағышыбыз...

15.10.1953. Таллинн.

Тыныслыктың торам һағында

Малай сакта, ауыл яңғыратып,
“Һуғыш уйын” уйнай торғайнык.
“Их, беззең дә ысын мылтык булһа!” —
Тип бик сәмле уйлай торғайнык.

Пугач-көбәк көйләп, шырпы сөйләп
Коймаларға ата инек без.

Баксаларзы һөжүм итеп баҫа,
Кәртәләрзе вата инек без.

Менелмәгән лапаҫ калдырманы
Сепейләнгән беззең тәпәйзәр.
“Сәсрәп киткер һуғыш сукмарзары!” —
Тизәр ине кай сак әбейзәр...

Бына бөгөн хәрби флотта мин,
Автоматы илдең — кулымда.
Малай сактың дары мөхәббәте
Әллә ниңә юксы уйымда...

Бер кемгә лә килмәй һис атаһым,
Һис нәмәне килмәй ватаһым.
Һағынамын көллә ер йөзөнә
Дуслык қояшының қалқаһын...

Кәрәк түгел кеше ере безгә, —
Үз еремдең торам һағында.
Дошман әммә булһын минән абай:
Атасакмын, илгә қағылһа!

18.11.1953. Таллинн.

Моряк һүзе

Кай берәүзәр әйтә: “Һез — моряктар,
Диңгеззәрзә үтә көнөгөз.
Коро ер тип китмәй һис иҫсегез,
Ярза йәшәү һезгә күңелһез!”

Юк, коро ер бик кәзерле безгә, —
Туған булған өсөн һөйәбез.
Ғәзиз булған өсөн уны һаклап,
Шашкын диңгеззәрзә гизәбез.

1953. Таллинн.

1954

Беззең кандидат

Ун һигезе тулыр-тулмастан
Билгә быуып әрме кайышын,
Туғандарын, өйөн калдырзы,
Иле менән бәйләп язмышын.

Корал кармап, канлы алышта
Ватанының иркен якланы.
Күкрәк менән каплап һүндерзе
Ялкындарзың илгә капканын.

Дошман өңөнә иң беренсе
Колоннала бәрәп инде ул.
Рейхстагтың һәр бер баҫкысын
Каны менән йыуып менде ул.

Күкрәгендә йондоз балкытып
Кайтты илгә асыл егете.
Нисек итеп бөгөн депутат
Яһамаҫһың уның кеүекте!

Кандидаттар беззең асылдар —
Терәк булып илгә еткәндәр.
Ауыр һынаузарзы, яузарзы
Ватан менән бергә үткәндәр.

Тороп таңдан, ысын йөрәктән
Уларға без тауыш бирәбез.
Бирелгән һәр тауыш — һил тормош,
Бәхет килтергәнән беләбез.

21.02.1954. Таллинн.

* * *

Йөрөйөм дә шашкын диңгеззәрзә,
Ошо уйзарымды уйлайым:
“Ватан өсөн йәнен биргәндәрзең
Араһындалыр мин, моғайын...

Теремен дә! Гизеп йөрөймөн дә!
Ә шулай за әзер һәр хәлгә.
Без шартлаткан фашист миналары –
Минең, һинең “өлөш” икән дә...

Тере калһын өсөн Ватаныбыз,
Моряк тейеш уяу булырға.
Әжәл кырзарында бейегәндә
Тыуған иле булһын уйында!

21.03.1954.

1956

Кайтыу

Озак йылдар йөрөп, кайтамын
Тыуып-үскән ғәзиз илемә.
Йәшлек юлым ситтә һүтелде,
Патронташ асып билемә.

Дүрт йыл буйы ғилем өйрәндем —
Тыуған илде һөйөү ғилемен.
Ватан өсөн дошман боғазын
Боғазларға әзер инем мин!

Йәнем менән янып йөрөнөм
Илем өсөн, тиеп, бар көсөм!
Шуның өсөн янмай йәшәһә,
Егет тыуа ергә ни өсөн?!

...Тимер юлы калды артымда,
Ауыл юлы тарта алдымда.
Аяктарым талмай йүгерә --
Йәнкәйемә йылы ял бында!

Каршы ала, босрап, баһыузар,
Дүрт йыл көткәс, еткәс ир булып...
Күңелкәйем сыңрап түгелә
Буразнама, сабий йыр булып...

Япрактарзың серле сырлауы

Итә икән тиле һаман да!
Әле булһа тулғып кыуанам
Кыяктарҙа ысыҡ янғанда.

Әле лә мин һызлап илайым,
Әле лә мин бузлап көләмен.
Йәшәүемдең ябай байманын
Илкәйемә алып киләмен.

1956.

Кайткас

Туфлизәрҙе һалып ырғытып,
Ялан аякланып йөрөйөм.
Табандарым тойоп һөйөнә
Йылылығын атай еренең.

Тузғыта ел калын сәсемде —
Уйнай бирһен, эшем юк унда!
Күктәр күкрәп йәшен атһа ла,
Уяталмас хыял-йокомдан.

Бабаларзың баллы был ере
Атамды һәм мине туйзырған.
Йылғалары, хәтфә кырзаны
Һөйөү тойғоларын тойзорған.

Ошо ерҙең Айлы төнөндә
Төндәй күззе тәү кат үпкәнмен.
Быскак ямғыр яуған көнөндә
Өйҙән “мәңге” сығып киткәнмен...

Ялан аякланып йөрөйөм,
Буразнаның татып тылсымын.
Йөрөгемә үтә йылыһы,
Колактарым тоя йыр сыңын.

Кускылланып калккан кыякка
Табанымды терәп ултырам.
Бойҙайзарзың шыртрап шытыуын
Йәнкәйемә көйләп тултырам.

1956.

Көндәлек дәфтәренән

(ак шигыр)

Башкорт балаһы мин, тирмәлә
тыуып үсмәһәм дә! Халкымдың
ярһыу каны тамырзарымда
кайнай... Урал тәбиғәтенең
гүзәллеге, күңел нескәртеп,
шиғриәткә дәртләндерһә лә,
йөрәгемдең капма-яртыһы
оло күкрәү кәтәп кысыла
һәм күз төсмөр итә әйәрле
толпарзарзың кешнәп сабыуын...

Ватанымды һаклау бурысы
алыстарға мине озаткас,
диңгеззәрзең томан артынан
Урал каяларын күрзем мин.
Мине улар өндәп торзолар
ныклыкка. Ә йөрәк һыктаған
минуттарза Урал елдәре
елеп үтеп ят кыр, болондар
иңе аша, туған әсәләй
шифалап һәм назлап һыпырзы
йәш әсәһен талған күззәрзән...

Ил кандарын йыйған хәр Әләм —
кызыл бөркәт — мачта осонда
уттай янып, беззең карапты
милдәр аша кыйыу осорзо.
Корос изән табан астында
аунакланы, ләкин тубыкка
сүкмәнек без! Әсәй-Ватанды,
Ватан билен быуған Уралды
күреп торзок дауыл-яуындар
көбә үтә байрак йөзәнән...

Кордон артындағы бәндәләр
миңә карап: “Кем һин? Кыргызмы,
кытайһыңмы әллә?” — тиһәләр,
“Башкортмон мин! Әйе, ирекле
башкортмон мин!” — тип әйтә инем,
белһендәр, тип, ят яктарза ла,

башкорт тигән тиган барлығын...

Ризығымды кырза бөтөрөп,
кыуғас язмыш тыуған йортома,
хыялымда мең кат көйләнгән
Өфө калаһына килдем мин...

Танышым юк ине. Урамдар,
биналар миңә ят инеләр.
“Китапхана” тигән йорт кына,
ымлап йәнде, үзенә сакырзы.
Мин индем һәм бер зур китапты
асып ебәрзем... Был хитапта
тупланғайны туған халкымдың
күңел ынйылары... Укығас,
сикһез донъя минең каршымда
асылды, һәм һалкын биналар
туған булып киттеләр... Шунан
йәшен уты сыйзы маңлайзы:
“Юк! Тарихһыз түгел башкорт!
Халкым бөйөк! Тәрән тамырлы!” –
Тип беркеттем утлы күңелгә.
Шиғырзарзы минең тикшергән
сал сәсле бер уйсан ағайға
үземдең шул саф хистәремде
кыуанып һәм оялып һөйләнем...

Февраль, 1956. Өфө.

Яңғызлык

Ниңә, ниңә һынап карайһың
Кыззар араһынан һин генә?
Күрһәм һине, калам телемдән —
Карамасы һынап гел генә!

Күззәремдең утын йомған моң
Һине, бәлки, албырғаталыр?
Маңдайымдың һанап һырзарын,
“Картайған” тип йәнең каталыр?..

Йәш әле мин һинең кеүек үк,
Татырға тик тура килде күп

Әсе-сөселәрен донъяның —
Уйлымын да шуға моңломон...

Кисеп диңгез, тәүге сәскәһен
Яңғызлыкта атты йәшлегем.
Көйөн табалмаған кейекмен,
Шуның өсөн бойок-бойокмон...

Уйкайзарың ихлас булмаһа,
Теләккәйең ашып тулмаһа,
Үтенәмен — һынап карама!
Тоз һалмасы канау ярама!

Карамаһаң, қаушап уйламам,
Иңкәйеңде тиңләп иңемә:
“Карай ул, — тип, — һынап ник миңә?..
Йөрөһәмсе канап тик кенә!..”

25.02.1956.

Хезмәткә сакырыу

Уян, иптәш, вақыт торорға! —
Гөүләй Көнөң зәңгәр түбәлә.
Күр: кара тау уның яктыһын
Тора қаплап — күзгә күлөгә.

Көн дә Көндө көләс күрмәһәк,
Йәнкарайтыр кара тау беззе.
Ә теләк зур: йырға һалырға
Йырлап ак Көн тыуған мизгелде!

Һызғанып ең, кәйлә алайык,
Үрмәләйек таузың башына.
Сәсрәткәнсе оскон, һуғайык
Каралыктың кара ташына!

1956.

Буксир-теплоход № 11

Каршылайым йәмле язымды
Беренсе кат башкорт ерендә.

Барған һайын көндәр яғымлы,
Күтәрелә күңел минең дә!

Ағизелкәй әле һалмаған
Һыртындағы акһылт еләнен.
Ә мин иртә һайын каланан
Кырыйына һыузың киләмен.

Көтөп тора кәмә-теплоход,
Ашкындыртып юлға көн-иртән.
Ашығырға вакыт, бик вакыт —
Боз өстөнән шәре-һыу киткән!

Күнегелгән азым, көй менән
Палубаға күтәреләмен.
Нисәнсе кат мотор өстөнән
Юк тузанды һөртөп-өрәмен.

Һәм хисләнем: “Боззар сатнарзар,
Йүнәлербез йүнсел юлдарға.
Баржала без илткән тауарзар
Етер барып ипле кулдарға.

Ағизелдең йәмле буйзарын
Яңғыратыр борҗо тауышы.
Ил түренә мин дә узырмын,
Тыныс тормош менән кауышып.

Калыр ләкин хәрби хезмәттә
Үз ителгән тәртип, йыйнаклык” ...
...Әллә ниңә, үзем һизмәстән,
Торам икән шаран йылмайып...

Тәңкә карзар ебшеп яуғылай, —
Тик озақка түгел, юк, улар!
Котороп һыу ташыр һәм, малай,
Алыр тартып беззе хак юлдар!

8.03.1956.

Һалсы һылыу

Акык тулкындарза тулкынып,
Ағизелдә алтын һал аға.

Балауыззай һары сағандар,
Ак һөрмәле һомғол кайындар,
Карағайзар — асыл мал аға.

Кайза шытып, кайза үскәндер
Был шыршылар, донъя йәмләтеп?
Кемдәр тотоп, кемдәр киҫкәндер
Күк таңдарза, урман шаулатып?..

Уйнай тулкын изел өстөндә,
Уйнай сабак изел төбөндә.
Алтын һалға баһып килә кыз
Акык һыртлы язғы тулкында.

“Әйтсе, һылыу, кайзан алдың юл,
Кайза үсә бындай кайындар?
Йырлы юлдан йырлы яктарға
Барып сығырға бер ййым бар!

Шыршыларзың йәшел иленә
Үзең, бәлки, алып китерһең?
Һин һулаған сихри һауаны
Һуларға, тим, рөхсәт итерһең?

Күк юлыңдан күккә үрмәләп,
Менер инем таузар башына.
Исеменде, менһәк бергәләп,
Языр инем сағыл ташына!”

Яуап итеп йырлай һылыуым:
“Тыуған илем минең Йүрүзән.
Ғүмерлеккә ғашик булырһың,
Саф ярзарын тик бер күреүзән.

Һыукайзарын уның татыһаң,
Оноторһоң шәрбәт татыһын.
Таузарыма таймай калкынһаң,
Ерзең күрерһең кап-яртыһын.

Йүрүзәндә һылыу кыззар күп,
Мин — арала бары уртансы.
Исемемде ташка язғансы,
Йөрәгең генә уйһаңсы!”

3.06.1956.

Язғы ямғыр

(ак шигыр)

Язғы ямғыр уззы изел өстөнән,
яр комдарын еүеш тыны сылатып.
Нәзек талдар толмдарын болғаны,
тамсы-сулпыларын елгә сыңлатып.

Озон бөркөп ялкау ғына тирбәлде
еләс һауа. Йыртығынан болоттоң
алтын һакал һоноп кәлдә ал Кояш,
һакал-нурын һирпелдереп ауылға;
Калкты йәйғор көмөрәйтеп аркаһын,
ут-һакалға батырылған тарактай...

Балауыз һал килә бөгәл артынан,
һыуға йәйелгән келәмдәй талғынып.
Ямғыр сыбырткылап сәпәгән усақ
хәлһез төтөн менән көйрәй һызланып
һал башында... Кайнарға өлгөрмәгән
ыслы сәйгүн тора ойоп тағанда.
Баһалкы һәм яззай шат көлөү генә
аңкып китә капыл йылға өстөнә
һалдағы күк ылыс япқан кыуыштан...

Карт ишкәксе тора һал койроғонда.
Текләп һыуға, сумған тәрән уйзарға...
Күшеккән ул, ләкин такыр, сал башын
Капламаған. һыузың ялтыр көзгөһөн
пазралаған көзгө ямғыр шикелле,
йөзөн хистәр хөкөмө быжырлаған:
ағыла был карттың (талғын — нәк томан)
үткән озон ғүмере күз аддынан...

“Күп калманы инде миңә ишергә
был ишкәкте якты Кояш астында...
Был һал, әйе, бәлки, һуңғы һалымдыр,
яз ямғыры — һуңғы ләйсән-ямғырзыр...

Ауырмын да мәңге-мәңге уянмақ
йоко менән талырмын... һөйәктәрем
ял табырзар һутлы кара тупракта.

Икенсе — йәш, көслө берәү калкыныр
был урынға. Уның үткер күззәре
мин караған сағыу яр һызаттарын —
муйыллыктар донъяһын узыр бағып
һәм йылы йәй ямғырзаны уның да
куйы муйыл сәстәрен сыландырыр.
Минең табандарым тапап ясырткан
һужмак буйлап менер ярға йүгереп,
анау ауыл кыззанына аулакка...

Һәм ул һузыр шул ук мин һөйгән йырзы
иртәләрен, яр якаһын яңратып,
мәңге тере Ағизелкәй турында.
Исләмәс тик бары үзе кеүек үк
заманында йәш, мыкты, матур булған,
ә һуңынан кара гүрзә онотолған
ирзе — һөйгән йырзанының атаһын...”

Уйлай шуны, моңһоуланып, ишкәкжә
үлеп барған язғы ямғыр астында.
Ә һал аға түбән... Унда бысқыған
усак кабат дөрләп китеп токана.
Күк ылыстан өйгән кыуыш күркеңдә
бәхетле йәш көлөү сыңрап эркелә...

4.06.1956.

Өфө урамдары

Өфө урамдары,
Өфө урамдары,
Үтте минең алтын бала сак,
Үтте минең ялкын үсмер сак
Һеззе уйлап, һеззе һағынып!
“Өфөкәйем!” — тиеп табынып!..

Зарығыпкай ситтә йөрөнәм,
Илкәйемә кайта алмайса.
Курзы тынды һағыш һөрәмө
Һәм бешерзе, күренеп янмайса...

Хыялыма бына ирештем! —
Өфөмдөң мин нәк үзәгендә!

Күзгә карап һәр йорт, һәр кеше
Йөрәк һүзкәйен теҙә генә!

Алтакталар:

“Ит”!

“Һөт”!

“Китап магазины”! — тиеп,
Әсә телемдә өндәшә һәр йорто.
Ләззәтләнеп үзем уйлайым:
“Бына бит ул ере башкорттоң!”

Мәшһүр Тукай ошо урамға
Күтәрелгән бер сак был таузан.
Һыткан йөзөн, арба, һикертеп,
Сирле үпкәһен йолкколаузан...

Килсе, тороп гүрзән, һин, шағир,
Заман Өфөһөнә тағы ла! —
“Зим”мы, “Зил”мы, әллә трамваймы
Илтер ине “Китап” яғына!

Күрер инең, рәхәт кинәнеп,
Яңырған хөр милләт үзәген.
Башкорт операһын тыңлар за
Күзләр инең халкым бизәген

Биналарзан... (Башым әйәмен
Шағир якты рухы каршында!)
Зур хыялдар туплап килгәнмен,
Туған Өфөм, — йылы каршыла!

Типмә ситкә уйсан улыңды,
Бир көс ныклап аяк баһырға!
Озақ йылдар йыйнап йөрөгән
Хистәремде илгә аһырға!

Кайтарырмын, тимен, унлата,
Итһәң әгәр тик бер илтифат.
Бик һағынып кайттым диңгеззән,
Булайымсы улың мин, Йыһат!..

Таштарыңды үбәм косаклап,
Тоймаммы, тип, әсәм һөйөүен,
Тоймаммы, тип, атам һөйөүен...

Хәйерлегә булһын килеүем...

21.11.1956.

Ш. Хозайбирзин, М. Ғафури

Торзом озак, түбән әйеп башымды,
Сикһез якын ике кәбер каршында.
Уйып язылған утлы ядкәрзәрзе
Йөрәкһенеп укыным гүр ташында.

Сикәм буйлап акты әсе йәштәрәм,
Йөрәккәйем ярылып һызлауынан.
Ғорурландым, баһадир ошо икәү
Туған халкым улдары булғанына.

Урал, әйе, баһадирзар тыузырған
Быуаттарға һузылған көрәшендә.
Дошман канына тупрағын туйзырған...
Еңеү тантанаһын да,
күз йәшен дә

Еңелеүзең — кат-кат ул татып белгән...
Күрмештәрзән салланған зирәк башы.
Әммә уға икәүзе тыузырырға
Насип иткәндер Октябрь кояшы!

Йәшен һымак, йәшәгәндәр улар аз —
Кара төндә күкте ярып һүнгәндәр.
Ләкин илдең күзен асыр шәмсырак
Мәңгелеккә кабызып өлгөргәндәр.

Бере ирек илсеһе, икенсеһе
Милли мәзәниәт атаһы булып,
Йәшнәп йәшәүзәр өсөн уятқандар
Туған халкымды, тумбығыузан йолоп.

Тыныс йоклағыз, данлы баһадирзар —
Көслә кулдарза нурлы факелығыз!
Хезмәт йылдары аркылы без илде
Ысын ожмах таңына әпкилербез!

1956.

Йәйге таң

(ак шигыр)

Бармы һинең каршы алғаның
июнь таңын йылға өстөндә,
Урал таузары һикендә?

Ултырғаның бармы тыңлап яй
аккан һалда — саф тау һыуының
каяларзы кағып һулкыуын?

Һәм күз текәп офок ситенә
озон уйзар уйлағаның, йә
хыялдарға бармы сумғаның?..

Ә бит төн-кара һәм таң-аклык
төкөлешеп, итһә әгәр һакимлык
сыңрау мизгелендә сихри тәүлектен,
карт Тәбиғәт-бабай, тыңлап, кала тын...

Талдар талпынмай был судала,
олпат имән сак-сак тын ала,
сакырмайзар дәртеле кәкүктәр.
Айбузары ағас һыңдырып
йөрәмәйзәр урман кызырып,
ак кормандар, карпып вакытһыз,
һыу йөзкәйен үтмәй һызырып.

Талғый барыһы тиң... Ер-әсә
косағында — тәрән моң ғына.
Һәм мин — әзәм — нурлы таң менән
киләм етәкләшеп, шым ғына...

1956.

Ғаләмдәрзең йыры

Ултырамын изел ярында,
Уйланамын Уның турында...
Тәпәш күге диңгез иленең,
Күз алдыма килә гел минең —

Балтиканың һарғылт ком яры,
Курғаш төслө тук тулкындары...

Тулкындарза кәмә сайкала —
Ак эшләпә кейгән кыз бала
Уйнаклата шаян кайыкты.
Етте ярға, — һыуы һайыкты, —
Алдым тотоп шаян балыкты!..

Күззәремә кыйып караны —
Зәңгәр күте мени даланың!
Керпектәре — изел камышы,
Толомдары — арыш һаламы, —
Косағыма һалдым “бала”ны...

Туптай тығыз калкыу күкрәге,
Лөп-лөп тибә ярһыу йөрәге,
Муйынымда — ике беләге...
Эстонса тик ике-өс һүз әйтте:
“Һөйәм тельняшкалы егетте!..”

Ер менән күк бергә капланды,
Араһына диңгез ташланды,
Убылдылар ирен-комһоззар,
Атылдылар утлы йондоззар, —
Ғаләмдәрзең йыры башланды...

1956.

Юғалтыу

(эһсе дуҫ үкенесе)

1

Их Нәфисәм, кайза, кайза һин,
Йөрәк иткәйем, йән һызлауым!
Белһәң ине, һине юғалткас
Ғүмеркәйем зая узғанын!..

Юл буйында яткан суйырзай,
Яңғызмын мин, һөйөүсәһезмен.
Уза һәр кем мине ситләтеп —
“Йыуатайык” тиеүсәһезмен.

Уза һәр көн мине миктәтеп,
Калдырмай тик һары һағышым.

Кыуаламай елдәр аңымдан
Хәтирәнен хәтәр ағышын...

2

Килмәнең, их! — көткән урынға —
Көттөм һине, көттөм бик озақ...
Күззәремдә — һағыш, йөрәктә
Кабынды шик — йәнгә шом-тозақ...

Һипкән һымак утка кәрәсин,
Бер иптәшем систе “сер генә”:
“Көтмә уны! Һөйгән Нәфисәң
Типтерә бит сержант-ир менән!”

Киште көнләү кысып боғаззан,
Күз алдарым кинәт төн булды.
Йыға язғас һуғып, хәбәрсем
Көлә-көлә күззән юйылды...

Түзә алмай, утты бақырға
Киоскыға барып ураным.
Кайғынан, тип, кымтып “ярты” ны,
Бағанаға арка терәнем...

3

Ауа-түнә калғып торғанда,
Нәфисәм, һез килеп сыктығыз!
Култыклашып сержант-фырт менән,
Такси кырына юл тоттоғоз...

Айный язып ике секундта,
“Нәфисәм!” — тип ярһып йүгерзем.
Һызғас такси саңын боркотоп,
Аунап ятып ерзә, илерзем...

4

Иртәгәһен, башым төзәтеп,
Сығыуыңды көттөм эшендән.
“Подлюга!” — тип нәфрәт атым да
Баш кайырзым һөйгән кешемдән...

...Станогың инде цехыңда
Әүәлгеләй йырлап тормаған.
Норма үтәү процентың да

Бүтэндәргә үрнәк булмаған.

Теккән кейеменде бракка
Сығарғандар шул көн тәү тапкыр.
Фабриканан өйгә кайтканһың
Төптән киҫелгәндәй һин, бахыр...

5

Телефоным, озақ шылтырап,
Йәнгә тейеп бына уятты...
Йәнле йәмем — туған тауышың
Иркәләне тонған колакты.

Өзөк-өзөк һинең һүззәрзән
Кайғы, һорау, яфа түгелде.
Йөрәгемдең ябып ишеген,
Кактым кире... Көнөм һүрелде...

Һинән килгән һуңғы хатты ла,
Укымайса, кире оҙаттым.
“Һинең ишеләрзең меңәүен
Табырмын!” — тип күңел кузлаттым.

Тештәремде кысып асыузан,
“Таныманым”, килһәң каршыма.
Ғишык тирәгенең терәген
Саптым үзем... еттем башына...

Их Нәфисәм, изге Нәфисәм!
Кисер мине, ғәфү ит мине!
Беләһең бит, ул кис башымды
Айыткайны хәмер “зиһен”е...

Сержантыңдың аслан кемлеген
Шуға күрә ул сак белмәнем.
Һине — йәштән һөйгән йәремде
Туған ағайыңдан көнләнем...

1956.

Ағизел матросына күренгән куркыныс төш

(Фельетон)

1

Ак канатлы пароходта миң, имеш,
“Өфө-II”-нән барам Муллакайға.

Ажғырып кыйнай Каризел кайыкты,
Өйтерһең дә, килмәй һис тә ыңғайға...

Тымык океанда куткан валмы ни! —
Күк тулкындар палубаға ишелә.
Түңкәрелә биреп калған сактарза
Үсекләүе балыктарзың ишетелә:

“Без зә хатта тәртип һаклап йөзәбез —
Причалдар бар беззең кәрәк урында!
Күрәрегез һеззең әле алдарак —
Киңәтәбез бына шуның турында!”

2

Ни әхүәл был! — шөрләйем капыл, шылам
Өсөнсө сиһыфка — йәғни түбәнгә.
Күрәйем ни күзем менән: буфеттың
Яғымлы ишеге морон эргәмдә!

Бына кайза икән миһең причал! —
Койзортам йөз иллене — “ак башлы”һы.
Һәм тағы бер илле, тағы бер илле...
Селедканың койроғомо, башымы

Әләккәс ни, яңырам күз алдында:
“Балык — ахмак! Көлөргә миһ теләйем!”
Кабырғамды баһкыстарзан һанатып,
Өскө палубаға сак-сак менәмен.

Пароходым барып шул мәл туктала
Егерме азым аралыкта ярзан.
Хәрәфтәрзе көскә йыйып укыйым:
Пристандең исеме икән “Мәғдән”.

Пассажирзар ярға ярһып әркелә,
Каризелдең һыузарын ярып билдән.
Кайза трап?! Причалһыз пристангә,
Резинкәләй, яр ник һузылмай икән?!

Бала-саға илау... Изел өһтөндә
Йәшел эһләпәләр моңло йөзөүе...
Матрос күкрәгемде шулар тулатты,
Әсе күз йәш сылатты ал йөзөмдө...

“Туктағызсы! Якорзе төшөрәйек,
Берәр ай, тим, ултырайык ошонда.
Кайткас ташкын, кайык ярза каласак —
Короға туп-тура сығырбыз шунда!”

Тельняшкам булмаһа, шпиондыр тип,
Тотоп ябыр ине мине капитан:
“Ғауғалай кем?! Унһыз за бит һуңдайбыз,
Дүрт сәғәткә сигеп көн дә графиктан!”

Илайзар, эй, пассажирзар илайзар...
Кушылып мин уларға һулкылдайым:
Ауылым, тим, торһасы тап ошонда,
Булһасы, их! — менеп һыу кисер тайым!..

3

Милләт зарын ишетеп, яр башынан
Елдерзе бер йәш баһадир изелгә:
“Бына һезгә, — тине, — көслө арғымак!
Өйрәнгән ул изелдәрзе йөзөргә!

Пристандәргә причалдар һалынғансы,
Ташыр һеззе дәл-дәл был пароходтан!” —
Тине лә ул кинәт кенә юк булды.
Пассажирзар, бейей-бейей шатлыктан,

Артылдылар “арғымак” аркаһына.
Тик мин генә торҙом катып кайғынан.
Сөнки “арғымак”тан пароходлыктың
Нәк башлығын — Кибальникты таныным

(Сихыр менән әүерелтеп “дәл-дәл”гә,
Күндәм менге иткән уны һәр кемгә)...

Карсыктарзы уның йөкмәп ташыузан
Күбекләнгән елкә, как башын күреп,
Түзә алмай, башлығымды бәләнән
Коткарырға, тиеп барзым йүгереп.

Тик кармаған ғына инем тезгендән,
Сыкты килеп йәнә теге баһадир.
Әйләндәрзе атка капыл мине лә,
Менеп алды мине лә дүрт пассажир...

Башлыккайым менән бергә, икәүләп,
Пристань һайын пассажирзар ташыйбыз:
Мәғдәндә лә,
Каризелдә лә,
Бумазыла ла,
Муллакайза ла —
Низәр генә күрмәй дөл-дөл башыбыз!..

“Каризелкәй буйында пристандәр күп,
Күбәһендә уларзың причалдар юк.
Яңы быуаткаса улар һалынмаҫ,
Беззең башкайзарзан йүгән алынмаҫ!..” —

Тип һыктандым... Атом еккән быуатта
Күтәрә алманым бындай мыҫкылды —
Сағыл түбәһенән түбән ташландым...

Бүддем шулай ауыр төшлө йокомдо...

1956.

Туғызтамак

Кем ул, кем ул, һыймай буфетка,
Өзәмдәрзең башын катыра?!
Болғап-болғап әскәс шешәһен,
Бер үзенә хөрмәт таптыра?

“Бүтилкә”һен ата (буфетсы
Эйелеп сак кала бәләһән).
Туғыз кырлы әрләү яузырып,
Тәмәкәһен каба биләнән...

Итектәре менән, изгеләп,
Бәрхәт диван түрен туззыра.
Хырылдауы хайран калырлык —
Репродукторзан да уззыра!..

Киҫәтергә итһәң, әйтәләр:
“Теймә, иптәш, зинһар, сабыр ит!
Сиртә күрмә туғыз кылына —
Туғызтамак Таймый-батыр бит!..”

“Сүп үлөндө якшы баксасы
Түтәлдәрзән утап корота.
Якшы булмаҗмы, тим, аранан
Бындайзарзы йолкоп ырғытһак?!”

“Ырғытмайык... Әйзә, йөрөһөн...
Акырмаһын ғына тик, бер үк.
Ни кылырһың әгәр һүгенһә
Туғыз тамағынан үкереп?..”

Шулай тизәр, шөрләп, кешеләр —
Тирә-яғын бөткән өркөтөп.
Колак кителерлек кылымдар
Ауызынан дөрә бер көтөү...

Әшәке һәм оят йырынан
Һыктай урам, йорттар һелкенә.
Колас киреп бөтә төбәккә,
Туғызтамак Таймый, һәй, килә!

Керә тибеп клуб ишеген,
Билетсыны ситкә этәрөп.
“Аяк араһында уралған”
Ултырғысты тибә түңкәрөп.

Кино карап бөтмәй таялар —
Туғызтамак кала бер үзе.
Әйтерһең дә, уға буйһона
Клуб түгел — бөтә ер йөзө...

1956.

Яуа, яуа...

Яуа, яуа әсте бошорөп,
Көн буйына яуа, тик яуа...
Лыс һыу булды бахыр кейемем,
Түзә-түзә бөттө түземем, —
Кара болот аға ла аға,
Серек ямғыр яуа ла яуа,
Табанғаса һалкын юлағы
Аркам буйлап аға ла аға...

Тымыр микән, тымыр микән бер
Хозай алғыр кара был ямғыр?
Башы барзың ахыр барындай,
Уның да бит һуңы бер барзыр?! —
Һөйәк үтеп керә эле лә,
“Лырк-лырк” килеп көлә юлы ла.
Буш яланда яңғыз бер үзем,
Елгә еләй әйткән һәр һүзем...

Елгә еләй әйткән һәр һүзем,
Эсем боша, башым ауырта.
Уйзар тегәнәге, тегелеп,
Йөрәк яраларын яңырта.
Иҫтәрәмде изә үткәнем,
Үкенесле, үкһез төш булып.
Биттәрәмде йыуа йәштәрәм,
Болот йәштәрәнә кушылып...

Серек ямғыр яуа ла яуа...

1956.

Диплом

Флот буҫтауына төрөнөп
Ялға ғына кайткан сағымда,
Ауылдаштар һырғып-өйөрөлөп
Йөрөнөләр ылғый янымда.

“Кем һин унда? Кемдәр кулыңда?
Капитанмы үзең әллә?” — тип
Йөзәткәстәр, бирзем яуабын:
“Минең эштәр унда — ләл-лә! — тип. —

Моторсы мин! Вахтам осланғас,
“Әл-хитап” сы — китап мин бирәм.
Швабрамды кәләм кылам да
Палубаға һабак һеңдерәм.

Дустарым, мин, әйе, — командир
Намысыма һәм уйзарыма.
Алынғанмын шуға күрә лә

Балтик диңгезе буйзарына!

Бына минең хөрмәт дипломым!" —
Тип караттым шунан уларзы
Мазут карайткан зур кулдарзы...

...Үтте йылдар. Кайттым хезмәттән.
Ең һызғанып эшкә тотондом.
Һәм осраттым бер көн урамда
Фыртый ғына йәшлек дусымды.

Якшы костюм. Йәшел эшләпә.
Бүртек портфель кулы осонда.
Картлас кына буҗтау салбарым —
Меҗкен һалдат — король каршында!

Косаклашып һаулык һораштык.
Тамак кырзык. һүззән һүз китте.
“Кайза эшләйһең? — тип, кәкре
Һүз ағымын дусым төз итте. —

Укымышка бик шәп инең бит
(Баш сүлмәгең кайнай ине нык.)
Урын биргәндәрзәр, һиндәйзәр
Мүк астында ятмай тымығып!

Яза инең, буғай, шиғыр за —
Китап кылып баҗтыраһыңдыр.
Кыл кымшатмай, өстәл артында
Акса һуғып ултыраһыңдыр”.

“Яңлышаһың! — тинем корзашка,
Эстән көлөп. — Нык яңлышаһың!”
“Шағирзарға башлыкһыңдыр йә?”
“Юғарырак!”
“Кайһы постаһың?!”

“Посым минең шундай юғары —
Минең хакта китап язалар
Зур шағирзар! Өфө уттары
Минең хакка балкып яналар!”

Үпкәләне ихлас якташым:
“Шаяртыуға сама, такт бар!

Бала түгел дә мин уйнарга!
Эш муйындан. Хуш бул, вакыт тар”.

(Салғыйынан калдым сак тотоп.)
“Тукта, йәнем, белмәй китмә әле
Иске дуҫыңдың кем икәнен:
Поммеханик! Баржа йөрөтәмен,

Ышанмаһаң, бына дипломым!” —
Тип күрһәттем тутлы кулымды.
Иптәшемдең төҫө ниңәлер
Курғашланып, кара койолдо...

Катманы һүз артык арзаклым,
Һытып йөзөн, ситкә атланы.
Миндәй “баржа” менән һөйләшеп
Ултырырға вакыт тапманы...

Булһын, әйзә, дуҫым инженер,
Доктор булһын, йәки языусы!
Йә — водород атомдарының
Сикһез серен эзләп табыусы!

Иң ябай сер ләкин бер генә:
Теләй һәр кем ерзә йәшәргә.
Ерзе кейендергән, ашаткан
Кулдар барын кем һуң йәшерә!

Тиң дәрәжә тотоп, табынға
Ултырамын барлык ил менән.
Дәрәжәмде түбән төшөрөп:
“Түрә бит ул, ә мин... мин...” — тимәм.

Һәм ғүмергә уңмаҫ-йыуылмаҫ
Мазут һеңгән зур кулдарымды
Оялмамын һуҙған сағымда
Тәбрикләргә сын дуҫтарымды.

Киреһенсә, ғорур бағырмын
Ап-ак куллы ак йөззәренә.
Алмаштырмам был “диплом”ымды
Кағыз дипломдың йөзләбенә!

1956.

Кирбес һуғам

Тубығымдан батып кара лайға,
Кирбес һуғам Каҫмарт ярында.
Ике бөртөк түрәм карап тора,
Фыртый портфель тотоп янымда.

Касандыр бит улар менән бергә
Ыштанһыз за сабып йөрөгәйнем.
Тәмәкегә өйрәнергә көсәп,
Атколағын ыуып төргәйнем.

Бер төс инек зәңгәр төтөн кеүек,
Әллә ниңә Хозай айырзы.
Төрлөбөззө төрлө “торомбаш”ка
Әйләндереп, ситкә кайырзы.

Килешмәне миңә бүртеп портфель —
“Түрә” легем йылға ярында.
Ике бөртөк түрәм карап тора
Аяк киреп кенә янымда...

Улармы, тим, минме — кем даланлы? —
Күнектем шул кирбес һуғырға.
Кирбестәрзән, тимен, өлгәшермен
Бәхет һарайзары корорға.

Илем менән инәм ләм-балсыкка,
Буразналар ярып йөрөйөм.
Үркән һәр йорт, үскән һәр башактың
Кулдарымда тоям көрлөгөн.

Ике түрә, күрәм, кулын бирә —
Гөрләй эшем, шуға кыуанам.
Кирбестәрем китға киблаһында
Биналанып балкыр бер заман!

1956.

Өйәңке

(ак шиғыр)

Юл сатында яңғыз өйәңке

Һағыштарға талып ултыра...
Кунып коштар һайраһалар за
йәшел бөзрәләре башында,
ятып йәштәр йырлаһалар за
еләс күләгәле астында,
һелкенмәй ул. Дауылдарза тик
керешә шауларға, иларға
исләп үткәндәрен...

...Бер заман
ер тетрәй, күк яна ине,
яраларзан кан аға ине
ямғырзай мул койоп... Атлылар
өйәңкенең ығып янына,
тәрән окоп казып яттылар,
тоҫкап унан мылтык аттылар
офоктағы уба яғына...

Яз сихәте дары ысынан
ағыуланды шомло ул төндә.
Йөрәк йыртып әжәл асыһы,
ыңғырашып һызлау салынды
ике яктан... Дөм кис караһын
һүреп яныр ауыл уттары
ул кис кабынманы, ни бары
аскак көбәк томшоктарынан
зәһәр ләүкәм көлдө мысқыллап,
төрлө тоштан таңды йырткыслап...

Ә иртәһен тезем-экадрон
канлы юлға кабат кузғалды,
елберләтеп канлы байрағын,
уба аръяғына юл алды.
Кешнәүе тик ярһыу аттарзың,
бәрелеүе прикладтарзың
эйәрзәргә — килде йырактан.
Офок ябып тузан болото
күтәрелде һәр бер тояктан.
Һағышланып төнгө суланан
ур калды ла яңғыз гүр калды...

Кызыл йондозло йәш һуғышсы
айырылды шул сак ғәскәрзән,
өйәңкенең күләгәһенә
төрттө атын, төшөп эйәрзән.

Һәм таянып сутыр-олонға,
озак, озақ талды уй-моңға --
көттө, түзмәй, кемдер килеүен,
әле уфтап, әле йырмайып
көйөндөрзө йөрәк кизеүен...

Арғымағы, кешнәп, тибенеп,
ашыктырзы уны елергә,
егет ләкин күзен алманы
ауыл яғындағы юл-ерзән.
Килмәне тик өзөлөп көткәне,
минут һайын минут үтһә лә,
биттәренә һаран күз йәше
әле тамып, әле кипһә лә
килмәне Ул...

Уфтап узаман
алды кулын телһез олондан,
кайырыһын уның кайырып
яззы: “Һөйәм! Һөйәм! Онотмам!”
Кумтаһынан һурып патрон,
язу менән куша төрһәнә
ал яулыкка. Карт өйәңкенең
кыуышына уны ерләне...

“Хуш бул, хуш бул, хуш бул, бәғерем!” —
өйәңкенең үптә кыяғын;
атланды ла сапты атына,
осондортоп юрға тояғын,
яузаштары киткән тарафка.
Сүкеүенән тимер дағаның
сүгеп-уфтап торзо юл-арка...

Шунан биреле яңғыз өйәңке
һағыштарзан һыктай буҫлығып,
ауыл юлы тартқан тапкырзан
әллә кемде көтә һағынып.
Тәрән олон кыуышлығында
укылмаған изге хис ята,
атылмаған курғаш-үс ята
ал яулыкта көйрәп... Тап шуға
ойой олон бөтмәс зар-моңға...

1956.

Ауыр һәм еңел

Әрәсәйзә бер заман
Көсөн эшсе күрһәткән:
Тәхетлене тәхетһез
Ултырырға өйрәткән:

Николайзың — “шарт!” бауыр... —
Ух, ауыр был, бик ауыр!

Йыйылғандар буржуйзар:
“Аузы тәхет, нишләргә?
Керенский әфәнде
Терәк беззең ишеләргә!”

Һуккас халык, тинтерәп
Ауған тағы был терәк.

Деникиндар, Колчактар
Һурған кындан кылысын:
“Бәйләп һалһак мужикты,
Булырбыз сын ыласын!”

Турғай булған колчактар,
Сын ыласын — мужиктар.

Аптыраған Антанта:
“Һалған кулым кайта буш.
Кызыл ярза — кызылдар
Тора сөйөп зур кукыш...”

Антанта да булғас хур,
Бик ауыр шул, бик ауыр!..

Эшсән халык бил язып,
Алған Сүкеш-Урағын:
“Ярһыу Ерзең биленә
Кызыл билбау урармын!” –

Кызыуланған Ер шары –
Кызыл билбау комары!

Эштәр кайнай, көр күңел —
Һай, бик еңел, бик еңел!
Халык еңһен шулай гел!
Хаклыҡ килһен шулай гел!

1956.

1957

Яныу

Халкымдың мин асыл моңдарын
Күкрәгемә көрмәп йөрөйөм.
Эс кенәйем тулы моң булғас,
Моңһоуланып үтте ғүмерем...

Көлһөндәр зә!.. Әммә белһөндәр:
Иретәсәк ташты һулышым!
Йөрәгемде йолоп күкрәктән,
Осорамын илгә моң кошон...

Кайза мине был заң килтерер? —
Йә йәшнәтер. Йә бер бөтөрөр...
Илем бөтмәс ләкин — моң бөтмәс!
Хак көндәргә хак моң еткерер!

...Бүтәгәләр көмөш укала —
Кылғандары, сыңрап, йыр тиртә.
Сирғып күктән йондоз бер өтһә,
Һандуғасы сазын бер сиртә.

Буламын әселе-һыуыклы...
Ил һөйөүем ләкин һыуынмаҫ!

Канмаҫ күреп көндө күззәрем,
Һулап моңон йәнем тыйылмаҫ.

1957.

Дәгүә

Төкөрәм мин һил тормошома,
Халкыма ул файзаһыҙ булғас.
Кайза алыш, кайза һәләкәт —
Ырғылайым, киреп киң колас!

Уттан алып, һыуға һалайым
Ғүмеремде хак юлым өсөн.
Килмәҫ шунһыҙ йәнгә тыныслыҡ,
Канмаҫ шунһыҙ канғыһыҙ үсем!

Каршылармын, беләм, данымды
Кара гүрзә — ни зыян унан?
Донъяға мин, түгел дан өсөн, —
Илем өсөн илереп тыуған!

1957.

Антым бар

Дау күтәрһә әгәр сыскандар,
Баҫтырырға уны бесәй бар.
Шау күтәрһә әгәр сабыйзар,
Тынысландырырға әсәй бар.

Яу ябыртһа әгәр дошмандар,
Кайтарырға яугир халкым бар.
“Халкым өсөн яуза еңермен,
Йә үлермен!” — тигән антым бар.

1957.

Теләк

Узған һайын зират янынан,
Килеп төшә бер ғәм иҫемә:

“Беззең һуңғы барыр йортобоз...”
Шом йүгерә шул сак әсемә.

Юк, дуҫтарым, кәүзәм китһә лә,
Карышырмын унда “барырға”.
Егелдем бит ерем йөгөнә,
Мәңге-мәңге бергә калырға!

1957.

Коштар киткәндә

Һауаларза оскан коштарзың
Каңғылдашып үтеп китеүе
Хәтерләтә йәшлек таңымдың
Илкәйемдән ситтә үтеүен.

Сығып китеп, кайтып индем мин
Еркәйемә иҫән-сәләмәт.
Ғәзиз генә бәҫзе дуҫтарым
Ятып калды ләкин тәгәрәп...

Яззар һайын карап моңаям
Каңғылдашып үткән коштарзы.
Каззар кайта, әммә кайтмаҫка
Озаткайным шул мин дуҫтарзы...

1957.

Ер еләккәй

Ер еләккәй бешкән алланып
Дегәнәк астында, өзәлмәй.
Әрекмәнгә калғас капланып,
Еләкселәр узған әйелмәй...

Күреп торған ерһеү еләккәй
Еләклеккә егет килгәнән.
Кайын еләккәйе, мәйерәп,
Егет ауызына ингәнән.

Кызыл кандай калган яңғызы,
Кайғыларзан ергә сүгәләп.
Ер еләккәй илап бойоға...
Тора каплап һаман дегәнәк...

1957.

Кем нисек...

Көндөң көнөн кем һуң өнәмәй!
Төрлө кемең дәкин төрлөсә
Кабул кыла уның шат нурын.
Кай бер бәндә карпый — тик уның
Имеп назын, мәйеп ятырға.
Кайһы ирзәр ярһый — Кояштай
Ялкынланып илгә балкырға.

1957.

Кайынкайым, ак моңом

Аклык атты ап-ак кайыным,
Күңелемә тәзрәм төбөндә.
Йырлай-йырлай япрак ярзы ул
Сыуак майзың ыуыз көнөндә.

Икәүләшеп икһез һөйөндөк, --
Йылы елдәр йәнгә түгелде!
Һары былбыл кунып һайраһа,
Һары һағыш төпкә төңөлдө.

Мәңгелеккә төслө хозурлык! --
Төштәр күреп йомдом күземде.
Ашам – ауа һары япрактар...
Һарылатты шауы йөзөмдө...

Төштө инде кара кыраузар,
Йәшем туңды, быуып юлакты...
Ак кәфенле ап-ак кайыңға
Ишерелеп актык моң ятты...

Һыҙлай, һыҙлай һыҙғар елдәрҙән
Күзем ағы — ғәзиз кайыным.
Кара илгә мине илтергә
Тәҙрә сиртә кара кайығым...

1957.

Бәхет Кояшы

Калка, тизәр, бәхет Кояшы
Ғүмерендә көллө бәндәнен.
Озақ йылдар, күзем талдырып,
Бәхетемде күктән шәйләнем.

Калкмай, калкмай, һаман калкмай ул —
Үткәрземме йоклап таңымды?!
Күззе әллә күктән кайырып,
Көс еткәһез йөктәр тағылды?..

Алып барам, һалмай, йөгөмдө...
Юлым ауыр, тайғак һәм текә.
Кояшымды, тимен, табырмың,
Зур йөк илтәп, иң зур бейектә.

1957.

Ысык тураһында

Кояш сыккан сакта йымылдай
Мең-мең ысык ысын ыңйылай.
Мең-мең төслө мең-мең күбәләк
“Ыңйы” ларзы үбеп йылыплдай.

Калкһа Кояш кайнар төшлөккә,
“Ыңйы” ларзы эсе өшкөтә.
Күбәләктәр кала бойоғоп:
Һәр беренен кара кис көтә...

Мөхәббәттә лә, тим, бәғзеләр
Нәк күбәләк — асы ымһына.
Бәхет — түгел йылытыр тамсыла,
Бәхет — фәкәт ысын ыңйыла.

1957.

Дөрлөү

Дөрөлдәүек йөрәк утымды
Ялпылдатып янып йөрөйөм.
Халкым рухын, тиеп, йәнемдең
Йәшлек ялкынына төрәйем!

Юк күреүсе... Дөрлөү Кояшты
Һәр көн янһа ла бит күрмәйзәр.
Йә күрмәйзәр, йә: “Кыззыра!” — тип
Өрләйзәр...

Күрмәгәндең күзен бактырам,
Өрлөгәнгә әрем каптырам.
Йөрәгемде төртөп дөмдәргә,
Каралығын көндөң яндырам!

1957.

Ни өсөн?

Алһыу таңдар һызып атканда,
Ак томандар тулғып акканда
Ап-ак кайыңдарзы косаклап
Һулкып-һулкып килә илағым...

Ни өсөн һуң килә илағым,
Дан табалмай талған өсөнмө?
Әллә юкһа алтын-көмөшкә
Тейеналмай калған өсөнмө?

Юк, дустарым, килә илағым
Күкрәк тулы гәүһәр барлыкка.
Шул гәүһәрзе илгә һибәләп
Бирер өсөн ғүмер тарлыкка.

1957.

Ябайлык

Ябайланыу өсөн берәүзәр
Ябай кейем алып кейәләр.
Мин һуң нисек ябайланайым,
Ябай кейенеп гел йөрөгәс?

Ябайланыу өсөн берәүзәр
Ауырырак эшкә күсәләр.
Мин һуң нисек ябайланайым,
Бер зә еңел эш эшләмәгәс?

Ябайланыу өсөн берәүзәр:
“Халкым өсөн йән физа!” — тизәр.
Мин һуң нисек ябайланайым,
Халкым ни күрһә — шуны күргәс?!

1957.

Кырыҗән

Кырыҗән һин, тизәр. Кешегә
Ылыкмайһың, тизәр иптәштәр.
Нисек шыма ебәкләнәйем,
Киндерләнеп үскәс бик йәштән.

Самородка ла бит тышынан
Таш һәм балсыктарға каплана.
Эсендәге ләкин саф алтын
Таза килеш мәңге һаклана.

1957.

Һәйкәл

Хыялыһзар хыялланаһар
Үззәренә һәйкәл һалырға.
Бронза йәки базык гранит
Бузарына улар аңында...

Теләр инем мин тик сабыһға
Күсерергә күз карашымды.
Тузан ғына булып осһам да,
Түкмәс инем шунан йәшемде.

Сабый, саңкып, әйтһә: “Канбаба,
Күзең үтә бағам донъяға!
Илкәйемә булам кот-даға!” --
Булыр ине һәйкәл шул миңә.

1957.

Кем үлһә...

Себен үлһә, сереп юғала,
Бүре үлһә, бурһып ыуала.
Ысын кеше үлһә, көрәшеп
Үткән юлында нур-әз кала.

1957.

Хафа

“Олатай, һин ниңә киноға
Йөрәмәйһең? Унда атканын
“Аврора”ның бит күрһәтәләр,
Батырлыкка нык өйрәтәләр.
Күрмәгәс һин уны, -- юк дарман! --
Булалмаҫһың, тимен, каһарман...”

“Хафаланма юкка һин, балам:
Ул пушканы тоҫкап атыусы
Мин инем бит... Хәзер көтөргә
Кала миңә һинең калкканды.
Каһарманлык кылып, Ватанды
Калканлаһаң, бәлки, йөрөрмөн
Киноға мин, һине күрергә...”

1957.

Нисек ?

Үлеү ғәйеп түгел, еңелеп
Үлеү ғәйеплерәк! Көрәшкә
Нисек итеп әзерләнергә?
Сигенеүзе калай белмәскә?!

Бының өсөн батыр ирзәрзән

Һабак алыу микән кулайлы?
Әллә хәләл маңлай тирзәрең
Түгеү үзе һабак буламы?..

1957.

Ниңә?

Көн көләсен тойоп үсәләр
Болот астында ла сәскәләр.
Сабыйзарзы, һыйпап башынан,
Үстерәләр көләс әсәләр.

Сәскә генә улар булһасы
Илем баксаһында!
Тик тағы
Ниңә кай сак сәскә сәскәндә
Шыта икән шайтан таяғы?!

1957.

Булһам йәшен

Күктәр күкрәп, ерзәр тетрәгәндә
Карайым да йәшен утына:
“Йәшнәп-йәшнәп йәшәһәң ине!” — тип,
Болокһорға йәнем тотона.

Булһам йәшен, үтер инем йәшнәп
Туң йәндәрзең йөрәк итенән.
Күкрәр инем, тонйор тойғоларзы
Сафландырып озон килтерһәм.

Булһам йәшен, йәшнәп иртә-кисен,
Гизер инем тынсыу илдәрзе.
Нур-кылыслап ярып асыр инем
Асылмаған кара төндәрзе.

Һүнер иһәм — һүнер инем капыл,
Сәсрәү янып, тетрәү кабынып.
Йомок күзен тертләп аскан донъя
Исләр ине мәңге һағынып.

1957.

Дуслык

Була, була шундай минуттар —
Үкһеп-үкһеп килә илағы.
Күз йәштәрен көллө донъяның
Ағызгандай йәнен улағы.

Һәм көтәһең шунда дуҫтарзың
Бер йылы һүз әйтеп үтеүен.
Караңғыла калып һарғайған
Гөл көткәндәй Көндөң етеүен.

Томандарзы таңғы ел кыуа,
Кайғыларзы йылы һүз йыуа.

Иң зур байлык — дуслык, туғандар!
Һағынмаҫ кем якын дуҫтарын!
Дуҫ уртаклай дуҫтың шатлығын,
Ауырлыктарын һәм моң-зарын.

Дуҫың торһа йөрәк төбөңдә,
Таузай йөгөң еңел тойола.
Күкрәгендә һырған һағыштар
Һарыланып һыртка койола.

Йөз һум акса юктап кайғырма,
Йөз дуҫ кайғырт юктан табырға.

1957.

Куркыу

Үземде мин хәтәр эштәргә
Тайяр кылып тәрбиәләнем.
Халкым өсөн хаклык һоралһа,
Йәнемде дә һис йәлләмәнем.

Әммә кыңғырлыкта кыймылдап
Кылыс асманым мин билемә.
Биштән быуып эшсән билемде,
Хәләл хезмәт кылдым илемә.

“Бысрак был!” — тип ситкә тайманым,
Эшлэй бирзем шул бысракта ла.
Кара эшкә эшсән ерегеп,
Күндем ташка, тупракка ла.

Кайырынан кейеп сабата,
Ызандарзың уззым буйынан.
Тау актарзым, урман аузарзым,
Кыузым һалдар Изел һыуынан.

Туғыз баллы штормдарза
Хәрби караптарзы йөрөттөм.
Бөгәһе лә үтте башымдан...
Хәзер инде бына ир еттем.

Инде бына хозур ир еттем,
Йөрөгем тик семтеп шом һала:
Һис арына ғына алмайым
Һызлаткыс бер хистән донъяла:

Куркам, дуҫтар, куркам, куркам мин
Ғәмһезлектән, ялған қояштан...
Йөрөгемде кая ярырлык
Койғайным бит каты алмастан!..

1957.

Мөхәббәт

Көрәш ятты көйрәп алдымда,
Хиссиәткә форсат булманы.
Мөхәббәтем миңә офоктан
Ал яулығын алып болғаны.

Һалды хәүеф йәнгә, сақырзы,
Өйзә алға гәүһәр таузарын.
Ә мин уға ныкыш карыштым,
Гәүһәрзәрен ғорур аузарып.

Йөрәмәһен, тинем, йән үртәп –
Өстөнөрәк куйзым үземде.
Аяк салмаһын ул эшемә!
Тилелеккә йәнем түземле!

Һүттем йылдар... Тиле-тилекәй
Офоғомдо тамам ташланы.
Тынды йәнем, тинем... Көндәрзе
Олпатлығыма бағышланым.

Кылдым карар: сабырлығыма
Саф алтындан һәйкәл һалырға!
Тик ни күрәм! -- Офок артынан
Алһуу ялкын тора кабырға! –

Баяғым шул кайткан әйләнеп!..
Дустарым, аһ! — ни хәл итергә?!
Уттай бер кыз һалыр, тиеп, куз,
Килмәгәйне олпат фекергә!

Ята эштәр янда ярылып,
Тора көтөп көйрәү көрәшем.
Тилелекте нисек тыйырға?!
Тама, тама татлы күз йәшем...

1957.

Йырсы теләге

Һызылып-һызылып таңдар атканда,
Һандуғастар канат какканда,
Шишмәләрзең шалтыр һағышын --
Тулкындарын ярға кағышын
Ултырып кем тыңлағаны бар?
Һулыгып кем илағаны бар
Көмөш йырлы инеш ярында?..

Ерем кәүсәрзәре кырында
Кәүсәрләнеп тыуһын йырым да!
Кағылһа бер — йырлатһын ине,
Яғылһа бер — илатһын ине.
Сылтыр сыңы сукрак йөндәрзе
Сыңратһын да тулатһын ине!

1957.

Иш иттем

Мин, иҫ белеп тәпәй баҫқандан,
Ныкышландым алға атларға.
Һуғып биткә ләкин ызғар ел
Тәкмәстерзе кайһы сактарза...

Йыккан һайын кыркмыш калкыңдым,
Кыҫтым теште — булдым бик сызам.
Ә ел киҫте, киҫте туктамай,
Бәрзе биткә карлы саң-тузан.

Һүттем йылдар... Әммә каршы ел
Иҫте, иҫте, — киҫте, тынманы.
Сыныктым мин каршы киршәләп
Һәм иш иттем киршәү донъяны!

1957.

Аракыны яклау

(иҫерек ауызынан)

Аракыны бик күп әстем мин,
Зыянын тик уның күрмәнем.
Була мыни зыян — урамда
Суска кеүек аунап йөрөгәнем?

Аракыны бик күп әстем мин,
Фәкирлек тик унан сикмәнем.
Фәкирлекме — сит тупһаларза
Теләнселәп, сеңләп үткәнем?

Аракыны бик күп әстем мин,
Ауырыу тик унан белмәнем.
Ауырыммы — дер-дер калтырап,
Кыу япрактай ғүмер һөргәнем?..

1957.

Аракы колдарының йыры

Ожмах, тизәр, ожмах, тизәр, —

Ожмах шешәлә, тизәр.
Аксаһы күп бәндә генә
Унда төшә ала, тизәр.

Ә мин, кеҫәм һай булһа ла,
Төшәм көн дә ожмахка.
Әләкмәһәм ярар ине
Һуңынан бер тозақка...
Тамуклы бер азақка...

1957.

Әсегән сөгөлдөр, сөсөгән бригадир

(колхоз такмагы)

Язын беззең сос бригадир:
“Сөгөлдөр сәстек!” — тине.
Матайында мут маһайып,
Баһыу буйынан елде.

Шытып сыккас сөгөлдөрзәр:
“Кәрәк утарға!” — тине.
Утағас, һирәкләтергә
Елле кәңәштәр бирзе.

Бүкәнләнгәс “татлы тамыр”:
“Уңыш мул була!” — тине. —
Татлы силос — мал һыйзары
Ямдарға тула!” — тине.

Сығарғанда: “Тектарынан
Фәләнсә бирә! — тине. —
Хужалыкка сөгөлдөрзән
Төгәнсә килә!” — тине.

Һалған сакта ямға “һый”зы,
Һай, бригадир килмәне.
Ярым-йорто мут тракторист
Күмдерткәнен белмәне...

Елде түрәм машинаһы,
Тейәп рапорт курзарын —

“Тектарынан фәләнсәне
Һалдык!” тигән йырҙарын...

...Барһаҡ кышын ям асырға,
Күмәкләшеп бер заман,
Йыйын халыҡ, акырышып,
Батты ямға бик яман...

Һөйрәкләргә баткаклыктан
Трактор килгән ине,
Тракторисы менән куша
Сумды ла китте, тиле...

Дырылдағы калды батып,
Тракторсыһын сығарзык:
Әсеткенән иҫергән ир...
Үзебез зә боларзык...

Бакһаң, баллы сөгөлдөрзән
Хасил булған апара.
Танауға бер бәрелеүзән,
Аяктан да аузара...

Айнып сак-сак, бригадирҙы
Килтерзек һөйрәп ямға:
“Әсеткәнһең балтамырҙы,
Рапорт-кур болғап алдан!

Уңыш зур, тип, ваҡытынан
Әлек иҫергән инең.
Ямда кыржып әсегән бал
Похмелең була һинең!..”

1957.

Атым менән һөйләшеү

Кыуан, атым, кыуан, канатым:
Алда беззең — иген басыуы.
Байман ғына байкап барайык
Буталланып башаҡ балкыуын.

“Корос ат”та һөрзөк был ерзе...

Ә бит борон атай-бабайзар
Ағас һукаларға бөгөлөп
Буразнаны сак-сак ярғандар.

Баҫкан һағыш улар маңлайын:
Һизенгәндәр йот кыш килерен.
Шәйләгәндәр, йәнде тетрәтеп,
Кемдәр — калыр, кемдәр үлерен...

Һинең менән миңә нимә ул! —
Язмышыбыз — көләс заманда.
Алтын диңгез, елгә тулкынып,
Бирә сәләм иркен яланда.

Башын баҫкас базык башактар,
Комбай көйләп урып алырбыз.
Нужа-бабай картты бәхилләп,
“Хуш бул!” — тип кул болғап калырбыз.

1957.

Мүскә

Кара төндө ярып үттем мин
Яктылыкка табан... Көрәштең
Әсе утын, дәртен татыным,
Еңеү шатлығына өлгәштем.

Мүскә ләкин, ескәп түбәндән
Табаныма каткан баткакты,
“Бысрак” тигән ярлык-йәп такты...

1957.

Шағир кайғыһы

Ат тулаһа өзөлә үләндәр,
Ел тулаһа бөгөлә кайындар.
Ә мин ниңә былай бөгөлдөм,
Бөгөлөргә һиндәй кайғым бар?

Бөгөлдөрзө кем һуң көнөмдө,
Ниңә былай бойок, бойок мин?

Кайғырамын әллә кайғынан,
Әллә тынын уның тойопмо?..

...Килде был хәл миңә йәштән үк:
Өйрәндем мин шиғыр язырға.
Өн етмәй тик илем күңелен
Өнәтерлек һүззе табырға.

Шуға күрә бойок, бойок мин,
Баҫты шуға ауыр кайғылар.
Шағир өсөн бынан катырак
Ауырыу бар ниндәй, кайғы бар?..

1957.

Өлгөрөү

Өлгөрзөм мин! Муслы беләктә
Тимер өзгөс көс бар — белегез.
Күрерһегез кемде хезмәттә —
Тау зурлык эш миңә бирегез!

Каға йөрәк, карғып бөркөттәй,
Кирәм канат ярһып — күрегез.
Ваклыктарзан мине аралап,
Тау зурлык эш миңә бирегез!

Сәмем тарта — таузар актарта,
Көтә ирлек Тыуған илебез.
Кыйғырларға кыйыу үрзәргә,
Тау зурлык эш миңә бирегез!

Ил йән өрзө — егет еткерзе,
“Егелергә вакыт!” тиегез.
Күсерермен хатта шар-Ерзе —
Тау зурлык эш миңә бирегез!

1957.

Ысын шағир һәм мин

Алһыу таңдар алкып атканда
Ысын шағир сыға сәхрәгә,

Тәбиғәттең сихри кылдарын
Сиртә-сиртә илһам эзләргә.

Офок өстөн канға мансылтып
Калкыу мәлен Көндөң аулай ул,
Сыйнап үлән үреү шатлығын,
Колак һалып ергә, тыңдай ул.

Нәзәкәтлек илә нескәлек
Ала тиреп — йәнгә һендереп.
Һәм йәбешә илһам ялына,
Пегас-тайын йылғыр елдереп.

Йәшәй шулай ысын шағирзәр...
Булһам да мин көн-төн кырзәрзә,
Пегасымды таба алмайым,
Сихриәтле йырзәр йырларға.

Шағирәнә күрә белмәйем
Көндөң төндән балкып сыкканын.
Сөнки ул сак кәбән коям мин,
Күззәрәмә тозло “сык” тамып...

Кыштырзауын курпы-үләндең
Ишетәм тик уны сапканда;
Ос һәнәге менән осортоп,
Күбәләрзе күккә атканда...

Торналары, сыңрап торһа ла,
Бирә алмай шиғри отошто.
Һөйәлдәре һымак усымдың,
Йырзәрәм шул ылғый кытыршы...

Үзем төслә ябай кешеләр
Аңлар, тимен, ябай моңдарзы.
Төшһөз думбырамдың төбөнән
Сыңратам бит төпкөл кылдарзы.

1957.

Шиғыр язам

Шиғыр язам, ләкин күңелем
Бағылыр, тип, ул, һис ышанмай.

Уңышһызык булғас юлдашым,
Эс бошонко, кулға эш бармай.
(Күкрәгемә монар-моң һалған
Йылғалар һәм күлдәр, саф гөлдәр:
“Бағылыр ул, бағылыр”, — тизәр.)

“Шиғыр языу — арыу эш түгел,
Язып-һызып үтер ғүмерең.
Яңғырамаҫ — һүнер өн-кәрең...” —
Тип һызлана, илай йәш күңел.
(Йәшләй мине ләкин моң-йырға
Дәртләндергән үлән, ағастар
Шыбырлайзар: “Онота алмастар!”)

“Һалып кармак, сабак сиртмәгәс,
Суртаны ла сыкмаҫ... — ти шук ел. —
Язмышың бит һинең бик азмыш...
Өлөшөңдән көмөш сиртә бел!”
(Ләкин сәсеп үзем үстергән
Алтын мыйыклы тук игендәр:
“Һин бит шағир! Шиғыр яз!” — тизәр.)

1957.

1958

МӘСҮЛДӨР ҺӘМ МИСАЛДАР

Селәүсен һәм себештәр

Тиреҫлектә тирләп казынмыш
Ике себеш күрзе кояшга
Төләп ятмыш зур селәүсенде.
Сукышлының йоро һөйләнде:
“Кара-кара бынау иблесте —
Ята биләп беззең тиреҫте!
Үзе озон, үзе хәшәрәт!
Ташла алып — китһен сәсрәп!
Сукыш һинең шуға килешле!”

“Юк! — тип бүкҫә кирә туғаны, —
Бөгөргә һин тейеш дуғаны!
Томшок һинең сөнки ослорак —
Минекенән биш кат мөслөрәк!”
Бәхәсләшеп торғас тиктәскә,
Китте улар атай-әтәскә,
Бер-береһен әрләп, кәңәшкә.

Әтәс иһә тыңлап былларзы,
Сыҙамайса сыйнап боларзы:
“Эй ахмактар! Бәлә -- башка һез!
Селәүсен ул! Тотоп ашағыз —
Һеззең бит ул татлы ашығыз!
Юк күргәнем һеззәй йүләрзе!” —
Тулап үзе әтәс йүгерзе.
Тиреҫлеккә ләкин барғаңда
Елдәр иҫә табыш урынында...

Фәһем:

Өйрәтмәгәс йәштән себеште,
Үҫтерергә ниңә сукышты?..

1.02.1958.

Төш

Фәйзи ағай күрә төшөндә
(Әллә төштә, әллә өнөндә?..)
Бер гәжәп ил: унда йылғалар
Ысын аракынан ағалар.
Һәм “закуска” төрлө урында,
Һатыусы йә һаксы юк унда
(Йылғаны кем әсеп бөтөрһөн!) —
Теләһә кем килһен, һемерһен!

Фәйзи ағай сума ашығып
(Алып тормай хатта кашығын!..)
Аракының урғыл тошона.
Кинәнә ир... Әммә бошона
Уйлап бер уй: “Их-ма! — булһасы
Бер күзәтсе йылға ярында,
Яуыз бисәм килгән сағында
Хәбәр кылып миңә торһасы!”

2.02.1958.

Комсомолка һәзиә

Комсомолка һәзиә
Гүзәл сифатка эйә:
Тыңдаулы ул, егәрле,
Күңеле көр, әш һөйә.

Колхоз кайза кушһа ла,
“Әһ!” тимәй был кыз бала.
Сөнки кайнар йөрәге
Иле өсөн һызлана.

Өлгө унан алығыз,
Алғы сафта барығыз.
Һәзиәләй булырға
Тырышһын һәр берегез!

3.02.1958.

Айыу — етәксе

Урман коро — кейек-януарзар
Йыйылдылар кисен бер ергә
Айыу-етәксең хисабын
Тыңларға һәм баһа бирергә.

Төп өстөнә һалып табаның,
Айыу хисап бирә башланы:
“Йыл башынан кемдер ашаны
Ун куяңды... Кемдер егерме
Тауык халкын йолкоп өлгөрзө...
Ун бишләп күс яззы балынан
Һәм һуйылды мышы, өс болан... —
Был хәлгә йән, йөрәк түзерме?!
Нәфрәтемдән дөрләп мин янам!”

Һәм йыйылыш күсте һөйләргә:
“Бында һыктау, илау, гәм кәрәк!
Айыу ағай тезгән телмәргә
Түзә алмай һызлай йән, йөрәк!” —
Тине Бүре. Төлкө: “Бик дөрөс
Әйтте беззәң Айыу-ағабыз,
Айыу-ағаның һәр һүзенә
Ике куллап тамға һалабыз!” —
Елле тәқдим шунан индерзе,
Туктатырға вакыт, тип, һүззе.
Бар йыйылыш хуплап баш әйзе.

Әммә әсе Куян тауышы
Телде капыл тынлык ағышын:
“Ағай-әне, зинһар, тыңлағыз!
Баһып башты, төплө уйлағыз!
Кандай оятһыҙлык!.. Куяңдар
Бүре-бурзан бит мур булғандар,
Тауыктарзы Төлкө ашаны,
Ә бал корттарын һәм мышыны
Айыу-ағай үзе... Ил күрзе!..”

Шул урында Айыу Куянға:
“Яласы йән!” — тиеп ақырзы
Һәм сәсрәтте Сукмар бахырзы...

Фәһем:

Айыу-аға түрә булғанда
Хөкөм һөрөр Сукмар урманда.

14.02.1958.

Талант һәм талап

Бик талантлы Мышы йәшәгән,
Ул бик оҫта һүрәт эшләгән.

Таң калғандар кейек-януарзар
Уның бумалаһы көсөнә:
Кәбестә йә кишер төшөрһә,
Йүгерешә икән кәзәләр
“Йәшелсә”һен умырып “ашарға”.
Ул яһаған һүрәт-ояға
Ябырыла кош-корт “йәшәргә”...

Баплап бер йыл тирен ағызғас
Пейзаж полотноһы өстөндә,
Килтергән, ти, шуны хөкөмгә
Күргәзмәсе башлык Бурһыкка.
“Бик талантлы әсәр! Бөгөн үк
Күргәзмәгә әлеп куйырлык,
Тик бер “йәй” бар: шалы бик йока”. —
Тигән Бурһык...
Мышы кыш буйы
Полотноһын ипләп төзәткән,
Ә яз еткәс илтәп күрһәткән.
“Якшы! — тигән Бурһык. — Бөгөн үк
Күргәзмәгә әлеп куйырлык,
Тик әс боша якты тон ныкка”.

Йәй озоно Мышы эшләгән,
Якты тонды тонок иттертеп.
Кара болот яһап куйырткан,
Көләс Көндөң нурын киҫтертеп.
Алыр өсөн буяу, ыштанын
Сығарып ул һаткан толчокка.
Бисәһенәң кейеп юбкаһың,
Полотноһын илткән Бурһыкка.

“Якшы! — тигән Бурһык. — Бөгөн үк
Күргәзмәгә әлеп куйырлык,
Тик шуныһы...”

Мышы был юлы
Тыңламаған Бурһык хөкөмөн —
Каскан сығып... һәм бер сускаға
Картуф казышырға ялланған,
Алыр өсөн ыштан базарзан...

Фәһем: мактап талантты бик азырма,
Һуңғы ыштанынан ләкин яззырма.

15.02.1958.

Кунаксаһын кайғырткан

Дәү кетәктә торған тауыктар...
Кетәк карауылы Акылкарт
Сама белеп кенә ашаткан,
Етһен, тип, ем яңы башакка.
Купкан фетнә, ләкин бер көндө
(Акылкарт аз бирә, тип, емде)
Көр Өтәсле бер кунаксала
(Башка кунаксалар шым кала.)

Сибәр тауык ханымдар һүзен,
Сеңләшеүен йәш себештәрзең
Тыңлай-тыңлай Өтәс алыығас,
Ем келәте яғын аңдығас,
Тапкан юлын еңел туклыктың,
Мутлыктың... —
Кунаксаһын арткы төндөктән
Келәт бураһына йөрөткән...

Шунан һуң, ти, мул йәшәгәндәр:
Тапап-тапап ем ашағандар,
Ястык яһап ем түшәгәндәр —
Мохтажлыкты улар оноткан,
Мут кунакса, йырлай туклыктан!
Башка кунаксалар, ти, бөлә
(Емле келәттә бит ел елә...).

Февраль бурандары которғас,
Тәпәйзәрзе куша туңдырғас,
Ауған катып арык тауыктар.
Көрзәрен дә аслык алыткан...

Келәт төбө такыр... Акылкарт
Үз кайғыһын ахыр кайғырткан:
Харам үлтермәскә коштарын,
Берәм-берәм кишкән баштарын
Һәм озаткан “Казан-базар»ға.
Әтәс төшкән башлап казанға...

Фәһем:

Тик үзенең кунаксаһын кайғырткан —
Бар кетәктең халкын баштан яззырткан.

10.02.1958.

Куян — бригадир

Урман янғас, кейек-януарзар
Урман үстөрергә булғандар.
Имән туйралары йыйырға,
Һәм ултыртып көзөн куйырға
Беркеткәс һүз, итеп бригадир
Һайланған, ти, кылый Куян-ир.

Киткән Куян эшкә әйтергә.
Кергән килеп Керпе-фәкиргә:
“Коза, әйзә, туйра йолкайык!”
“Уй козакай, минән толка юк! —
Тигән Керпе. — Бизгәк тотә нык” ...

Куян меҫкен базнат итмәгән
“Ауырыу”зы эшкә кыуырға,
Сирткән тәзрә, килеп һыуырға:
“Кустыкайым, эшкә сыкһаңсы,
Бергәләшеп туйра йолкһаңсы!”
(Был мәл һыуыр шешә бушаткан,
Бәшмәк кабып, сак тел кымшаткан):
“Һәй кылый күз, юғал күземдән!
Урмансыны эзлә үзеңдән!”

Башы катып, киткән Бүрегә
Куян (курккан ләкин керергә).
Өң ситенән генә кыскырған:
“Урман кәрәк һиңә бик, туған.
Киттек, әйзә, туйра йыйырға!”
Ыржайткан теш Бүре бахырға:
“Кил-кил, кустым, тик бер кабайым!
Эшкә шунан йырлап сығайым!”

Ишеткәстен Бүре бойороғон,
Кысқан Куян сонтор койроғон,
Юртаклаған Айыу яғына.
Тайыш табан уны һағына —
Асқан казан, бысак кайраған...
Юйған эзен Куян артабан...

Фәһем:

Эш башына куйһаң куяңды,
Таркалыр эш, һүтеп донъяңды.

5.03.1958.

Әптерәй

Аяз, аяз көндәрзә
Йоклап торзо Әптерәй.
Ямғыр, ямғыр көндәрзә
Бойзай урзы Әптерәй.

Иген һалыр мизгелдә
Хәмер һалды Әптерәй.
Ашлык яңғас көшөлдә,
Көрәк алды Әптерәй.

Карлы көззә туңға ер
Һөрә барзы Әптерәй.
Һабанына йәбешеп,
Туңып калды Әптерәй...

1958.

Бер өйәңке һәм имән

Күрше булып, корзаш булып акланда
Бер өйәңке менән имән үстеләр.
Япрактарын ярып, таңдар атканда
Ботак һайын һары былбыл көттөләр...

Һутлы йәшлек һүнде һары койолоп —
Олпат олон инде хәзәр ағастар.
Һәм имәнгә әйтте өйәңке көлөп:
“Бауыр баһтың, туған, баш-күз алғас та!

Кәрәк ниңә улай током фәстереү —
Һәр тамырың һайын шыткан биш бала.
Мөмкинме һуң уларға һут еткереү!
Һурһа улар, үзең өсөн ни кала?!

Алһаң ине минән, дуһкай өлгөнө:
Балам да юк, сағам да юк янымда.
Һурған берем — үземдеке, билгеле.
Ғүмер итәм бөгөлмәй зә талғынмай!”

...Бер көн капыл көслө дауыл кубынды —
Өйәңкебез биле һынып йығылды.
Ә имәнгә терәк — туйра-улдары.
Бирешмәне -- һелкенде тик ни бары.

5.03.1958.

1959

Тормош юлы

Тормош юлы — ормош юл шул ул,
Уйын түгел уны үтөүе.
Дуҫ-иштәрең күмәк булмаһа,
Кыйын икән донъя көтөүе.

Дуҫ-иштәргә таян — таймастар,
Кирһәң күкрәк каршы елдәргә.
Яңғыз-ялпы, йәнен бирһә лә,
Ирешалмай ниәт тигәнгә.

Ярты юлда янып кала ул,
Нык кыуылып ауған юрғалай.
Ғүмер буйы зарлы күкрәген
Әсе һағыш корто йырғалай...

1959.

Хәтәр хәл

Һары һағыш, монар-моңдарзы
Йылдар буйы кымтып йөрөнөм.

Бүлөп бирер кемем булманы,
Янып-көйзөм бары бер үзем.

Кайтыр эле, кайтыр, тинем мин,
Һөйгөн йәрем алыс илдәрзән.
Йөрәгемде бүлөп бирермен,
Айныр йәнем ауыр йөктәрзән...

Кайтты-кайтты бына яныма,
Койоп нурын, көләс Кояштай!
Косоп үптем кысып... Моңома
Капты ялкын кайнар Кояштан.

Күсте күлгә һары һағышым,
Китте төнгә монар-моңдарым.
Калды йөрәк моңһоз, һағышһыз...
Талды катып сыңрау кылдарым...

1959.

Күз нурымды

Берзән-берем, күз нурым бит ул —
Наһак һүззәр әйтә күрмәгез.
Йөрәге саф, һазлы хискә мул —
Ғәйбәт һатып йәнен һүрмәгез.

Һез хур һалған һайын, кәзерле
Була бара ул миһең өсөн.
Болара, тип, болот-йәберле,
Кәметмәс Көн йылытыу көсөн!

Шуны ғына һеззән һорайым:
Арабызға, зинһар, кермәгез.
Үзем кыуарһам-кыуарайым,
Күз нурымды өзөндөрмәгез.

1959.

Гөлбәзәр

Һағынып, һағынып барып ингәйнем,

Сәләменде хатта бирмәнең,
Ялкынланһын йөрәк, тигәйнем,
Боз һыуығың менән көрмәнең.

Гинуарза селлә зәһәре
Туңдырманы тыңды был кәзәр...
Һулышың бик йәнгә кәһәрле —
Кайза гөлөң, гөлһөз Гөлбәзәр?!

1959.

Кем ул?

Дәмфи тизәр ине мырзаны,
Ялкаулығы, бурлығы өсөн.
Байыккайны, Дәмфиулла тип
Беркеттеләр хөрмәтле исем.

Ябылғайны бер мәл төрмәгә,
Дөмпөш тинеләр был кешене.
Уйлап, уйлап аңым көрмәлә —
Кем һуң уның ысын исеме?

1959.

Балта

Шыма һаплы һалкын балтаны
Күтәрәм дә кире төшөрәм.
Карағайзың һары катламын
Кайырғансы, һаҫак сөнөрәм.

Сәсеп саткы, шартлап осалар
Калын таптар тирә-яғыма.
Йәйпеһенә ерзе косаклап,
Ауа олон, ауа яй ғына...

Уфтап куя урман, бошоноп...
Ак кайыңдар һығылып илайзар.
Һуйзан уҫак, мәғрур шыршылар
Минән, сүтеп, шәфкәт һорайзар...

Белмәй шәфкәт ләкин йот-балта —
Кыркыр өсөн балта койолған.
(Кешеләрзе турай кай сакта,
Эш итһә ул иблес кулынан...)

“Ярай әле, — тиеп йыуанам, —
Ипле кулда уйнай был корос...”
Ә төндәрен илап уянам
Ак кайыңды косоп... Куркыныс...

29.11.1959.

Хөкөм

Тиң күрмәнең мине үзеңә —
“Әрпешбикә һин!” тип хурланың.
Кол катындай каты изелдем,
Ул хакта тик уйлап торманым.

“Һинең менән йөзөм кызара,
Томшайған!” — тип ата инең кәр.
Ләкин каткан итектәрендә
Йыуғанымда итә инең йәр...

Күренергә бергә оялдың,
Тиңһенмәнең “тупаҫ” ты, беләм.
Һыйланы кем кунактарыңды?! —
“Тупая”ның кулдары гелән!

“Культураһыз”, “тупаҫ” усакта
Ғаилә утың яңды ялланып.
Кызырзың һин әммә урамда,
Карак бесәй кеүек яланып...

Мәңгелеккә биргән вәғәзәң
Мең көнгә лә барып етмәне.
Һөйөү эзләп яңы сибәрзән,
Сығып киттең өйзән, йөкмәнеп.

Ул сағыңда “яман” инем миң,
Мин ғәйепле инем барыһына...
Ас бесәйзәй инде тилмереп
Ултырғанһың кайтып каршыма.

Тубаларға тәүбә әзерһең,
Тубыкланып һәм һорап яза.
Бәгеремдән киткәс кәзерең,
Айнығыузан инде ни файза!

Ят бәндә һин миңә, балаңа! —
Токсайыңды тот та сығып кит.
Табылмаһа фатир — кунып кит,
Өмөтөңдө мәңге йығып кит!

5.12.1959.

Тәбиғәт тауышы

Киң яландарза,
Тар үзәндәрзә
Хәтфәләй йәшел
Үләндәр үсә.
Кояш нурзары
Алһу һәм һары,
Зәңгәр һәм һоро
Гөлдәргә төшә.

Эсә нурзарзы
Асыл гөлдәрем
Каса тултырып,
Һурып-йотлоғоп.
Сәскә-таждары —
Йылкылдай бары,
Көләс Кояшка
Үркеп-ынтылып.

Сөңгөрзәшәләр
Гөлдәр үз-ара,
Алһу иренгә
Ирен куйышып:
— Кояш кандай шат!
— Һауа һиндәй пак!
— Һиндәй тыныслык!
— Һиндәй тыныслык!

Елгә елпенеп

Алалар гөлдәр:
— Иҫһен саф елдәр!
— Иҫһен саф елдәр!
Дағалы аттар
Измәһен беззе,
Кан буямаһын
Ак йөзөбөззө
Мәңге лә! — тизәр.

Кушыла уға
Урман тауышы,
Елдең курайы,
Һыузың ағышы;
Баллы болондар,
Яллы баһыузар!
Уйнаклай колон,
Хисе ташыузан!

Кая өстөнән
Ел елөп үтө,
Кая аһтынан
Һыу һүлөп үтө —
Ил буйлап улар
Саф теләк илтә:
— Иҫһен пак елдәр,
Үһһен ак гөлдәр,
Ер булһын тыныс,
Күк булһын тыныс,
Бөһһөн куркыныс!
Бөһһөн куркыныс!

29.11.1959.

1960

Яз шатлығы

Яз һулышын тойоп кем туламай,
Типһә әгәр типсеп йөрәге?!
Көн битен без бошлап яткан кара
Баһыу тупрағында күрәбез.

Дәртләнәбез, бағып ер-әсәгә,
Табан тойоп йәнле йылыһын.
Шыттырабыз, татлы хыялланып,
Башактарзың шаулы, куйыһын.

Гөрләй-гөрләй гизә комбайндар,
Туклык шауын шаңда ыратып.
Йырлай-йырлай елә машиналар,
Арбаһында алтын нурлатып.

Һәм шатланып сыңрай бөйөк Ватан
Сәхрә сирткән сихәт көйөнә...
Күрһәм язын бошлап яткан ерзе,
Йөрәккәйем күккә сөйөлә.

1960.

Беззең менән

“Ленин үлде...”
Кем һуң ышаныр
Был хәбәргә?!
Табут... мавзолей...
Траурлы кара таһмалар —
Ленин һуңы булала мыни?!

“Үлем” һүзе менән аталған
Есемдәрзең әүерелеше

Мәңге тере Ильич исеменә
Булһын икән калай килешле?!

Гинуар еткән һайын, йөрәктә
Әсетһә лә яра, кан һауып,
Ильичтың без мыкты журынына
Журын терәп алға атланык.

Еңеүзәрзә, төңөүзәрзә лә
Булды бергә гел беззең менән.
Кырк өс йыллык данлы-шанлы юл
Ленин менән бергә үтелгән.

Атайзарға Ильич исеме
Электрик утын килтерһә,
Инде йыһан тәрәнлегенә
Ракеталар булып һикерә.

Ленин йөрөй гизеп Ер шарын,
Кызыл әләм һәм икмәк тотоп.
Михнәт сиккән ярлы өйзәргә
Токандыра ул өмөт уты.

Бишектәге һәр бер сабыйзы
Һөйә йылы кулдары менән:
“Күрерһең һин бәхет нурзарын,
Бәпәй генәм, бәләкәс кенәм!”

Ленин йәшәй!
Ленин — халыктар
Йөрәгенең кан тибеше ул!
Яңы быуын һайын яңынан
Тыуа торған бөйөк кеше ул!

Һәм без һаман, һаман тойорбоз
Көрәштәрзә Ильич журынын.
Һуңғы ғаләмдәрзә жуларбыз
Ленин менән куша ябырылып.

22.04.1960.

Һалкын елдәрзә

Һалкын елдәр елгән көндәрзә

Ике йөрәк дөрләп күрештек:
Шашкын хистәр ялкын дөргәнгә,
Утты утка яғып үбештек.

Был дөрләү тик күпкә барманы —
Тартты һине, тартты эштәрең...
Үтте йылдар... Тормош бураны
Китте күмеп утлы эззәрең...

Ә мин янам... Янғын-йәненде
Көтәм, көтәм һалкын елдәрзә.
Һүндәрмәйсә яғып шәмеңде,
Төндәремде илтәм көндәргә...

Калғы-калғы тыңлап ултырам
Талғын едең һалкын һағышын.
Кағып тәзрә, талғын йокомдан
Терләт, терләт, утлы язмышым!

1960.

Юғалған моңдар

Һалкынса кис. Тымык. Ағастар
Ауырайып, һәленеп торалар.
Һакмар аръяғында, күкелдәп,
Кәкүктәр күк туйын коралар.

Ауыл аукан... Торам яңғызым
Уйсан-моңсан капкам төбөндә.
Булған азмы бындай капкалар,
Моңло-зарлы миңдәй күңелдәр!

Һеңгән кайза капка йырзаны?
Сумған кайза йөрәк моңдары?..
Мин тейешмен йырға һалырға,
Быуаттарзан йолоп шуларзы!

1960.

1961

Кәбәсе хыялы

Кәбән коям зәңгәр таңда елкенеп,
Күккә күбә менеп китә елпенеп.

Минут һайын үсә бесән-тау, үсә.
Тирзәремде һөртөп таңғы ел исә.

Шыбырлашып серләшә ағастары,
Сутылдашып һайрай һандуғастары.

Коям кәбән, һәм үзем хыялланам:
Киләһе йыл тир акмақ былай яман.

Болонлокка килер көслө машина,
Күбәләре сорғор өйкөм башына —

Күз йомғансы таузай әскерт ул койор,
Күз аскансы ослап башын һәм куйыр.

Мин нишләрмен? Их, укырға китермен!
Шул егәрле “һәнәк” те эшләтермен.

Был хыялым, бәлки, коро хыялдыр?..
Ә шулай за күңел күтем уяузыр...

1961.

Шишмә

Тау шишмәһен күргәнем бер бар ине,
Үзәнкәйе уның иллә тар ине.

Һыукайы ла накыскай ине инде...
Колак баһып ләкин касаһым килде,

Сызай алмай ул шарлаған тауышка...
Акты шаулап, акты Кояш байышка.

Төштө шашып ташлы бейек тауынан,
Киң далаға йәйрәне-китте унан.

Инеш инде уға уңдан, һулдан да —
Көрәйзе һыу, инешле һыу булғанға.

Һүрәнләнде колак ярғыс тауышы,
Олоғайзы, коласланды ағышы —

Инде хәзер үзәне киңәйзе шул,
Илгә һөйләр һүззәре күбәйзе шул...

1961.

Был кулдар

Күргәнем бар завод цехтарында
Йәшен кеүек йәшнәр кулдарзы.
Үрнәк итеп асыл эшселәргә
Йөрөтәләр мактап уларзы.

Күргәнем бар иркен баһузарза
Иген иккән ипле кулдарзы.
“Ошо кулдар илде бөтәйтә”, — тип
Бик зурлайзар гелән уларзы.

Һәм күрзем гел бишек тирбәткәнен,
Көйзәр көйләп, мең-мең кулдарзың.
Йөрәк йылыларын түшәгәнен
Ак юлына кыз һәм улдарзың.

Күрзем йәнә ошо һак, пак кулдар
Йот яуына корок һалыуын.
Ғүмерзәрзе әжәл тырнағынан,
Йәнен биреп, йолоп алыуын...

Кем кулдары ине һуң был кулдар —
Бик эшлекле, тилбер, һәләтле?
Улар ине катын-кыз кулдары!
Котайтыусы илде, милләтте!

Шуға ла шул ошо хак кулдарзы
Һаксыһы, тип, йәндең, данлайбыз.
Бәхеттәрзең изге башланғысы
Котайткысы итеп һанайбыз.

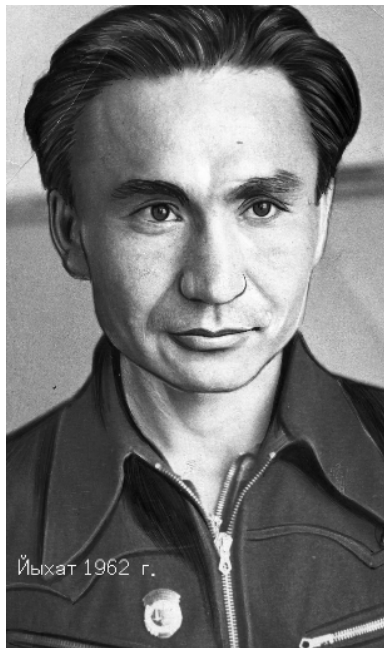
Еңгән улар ауыр афәттәрзе,
Еңгән улар аслык бәләһен.
Заманында шулар күтәргәндәр
Биш йыллыктың иң зур кәйләһен!

Һәм узғандар шанлы йылдар аша,
Изгелеккә тура юл ярып.
Фашизмдың кара урзаларын,
Ак күңеле менән аузарып.

Дан йырлайык мәңге был кулдарға, —
Көндәй көләс әсә кулдары!
Шул шәфкәтле устар йылыһында
Кускыллана гүзәл Ер шары!

7.03.1961.

1962

Халкым рухы

Халкымдың мин тыңдайым да йырзарын,
Дәүерзәрзе ашып-арткан моңдарын,
Калам уйға: ниндәй бөйөк был халык!
Илдәр ауған — калмаған ул юғалып.

Килһә кайғы — кайғырған да үткөргән,
Ауырлығын “әһ” тә итмәй күтөргән.
Иңрәгәндә һыктап күңел кылдары,
Дәртләндөргән уны туған моңдары.

Ул рухлана белгән хәтәр сакта ла,
Беләктәрен бығау-йылан сакһа ла.
Сал тарихын язған халкым йыр менән,
Быуаттарзың күзен асыр нур менән.

Шатлығы ла, һағышы ла көр булып
Килеп еткән саф йылғалай урғылып.
...Итәктәрен Уралымдың йыр йыуа,
Башкорт рухын һыңдыртмаһлык ир тыуа.

1962.

Күк күкрәүе һәм бала

Ята бала, куйып башын тежемә,
Йоко фәрештәһе кунған йөзөнә...
Күкрәй зә Күк, балкый йыһан уттары.
Ата мәллә, тим, “Катюша” туптары?..

Һиҫкәнәм ер дер-һелкенгән сактарза.
Бала иһә тыныс “эш” ен башкара:
Йоклай бирә тәмле-татлы төш күрөп,
Күк күкрәүен ябай ғына эш күрөп.

Белмәй әле сөнки ул туп тауышын,
Белмәй канлы, әжәлле көнбайышын...
Белмәһенсе, белмәһен ул уларзы:
Шартлау уның өсөн булһын ни бары

Күк күкрәүе, йәки мәғдән актарыу,
Тормош өсөн тыныс хезмәт башкарыу...
Йоклай, йоклай һалып башын тежемә...
Йоко фәрештәһе куна үземә...

4.09.1962.

Ямғыр

Койма ямғыр койзо ауылға —
Илай ғына һалам түбәләр!
Әйтерһең, күк күлен һауанан
Күнәк-күнәк һоҫоп түгәләр.

Ә минең өй, меҫкен, кыйшайып
Ултыра сак яуын аҫтында.
Иләк тирһең — серек түшәмдән
“Сып-сып” тама һары тамсылар.

Тама улар “шып-шып” өҫтәмә,
Язып һалған кағыз-караға.
Ебемәй тик күңел, бойокмай,
Әйтмәйем һис: “Яума! Ярамай!”

Яу-яу, ямғыр, койоп яу, ямғыр!

Кускылланһын бакса, игендәр.
Уңыш урғас, һүтеп, өйөмдө
Күтәртермен әле, тим, мин дә!

Калай менән башын каплатып,
Карағайзан түшәм теҙермен.
“Дың-дың” типкән тамсы тайзарын
Төштәрәмдә тотоп менермен!

4.09.1962.

Кар бөртөгө

Кар бөртөгө кунды ускайыма,
Терт-терт тибә үзе, тереләй.
Шундай назлы — иртә яз башында
Асылырға торған бөрөләй.

Йым-йым иткән йондоз мыйыктары
Һәрмәй, мызлап, тәнем йылыһын.
Каш асынан көлгән Көндөң уғы
Ала кыркып карзың мыйығын...

Тыбырсына каркай... Капыл-ғара
Кала иреп, -- мөлдөр һыу-тамсы.
Калыр икән минән нимә, тиеп,
Киҫә йәнде капыл уй-камсы...

22.10.1962.

Юлдар, юлдар...

Юлдар, юлдар, йөпләп йөрөттөгөз
Йөкмәп мине йүнһез сактарза.
Имен китеп, имен кайта килдем,
Илтһөгөз зә дөрләү яктарға.

Данһыз доноп, һеззә дан казандым,
Малһыз елеп, малға иш буддым.
Юлдар, юлдар, тик бер моразыма
Ирешалмай йөрәк ышкылды...

Үркеү ине хыял Көн тауына,
Алып кайтыу Көндө, косаклап!
Һәр күзенән илдең көлһә Кояш,
Тыныр ине йәнем шул сакта...

1962.

Кеше булыу

Бүре араһында — бүремен, тип,
Бүреләнеп, кешем, олома.
Сөнки кеше — кеше килеш кала,
Таш яуһа ла йөрөр юлына.

Һәм тез сүтеп яһил каршыһында,
Яһилланып кинәт олоһаң,
Үкен, бәндә, үкен тыуғаныңа —
Котолмаһың бүре булыуған...

Кеше була кеше — бил бөкләмәй
Ғорур үтһә генә донъяла.
Бүрелеккә башын борған ирзәр
Бүре өйөрөндә юғала.

3.11.1962.

Моңло булыу

Моңло булыу — зарлы булыу түгел.
Айыра бел зарзы моңдарзан.
Зарлы бахыр күз йәшен ағызһа,
Моңло батыр йырзар сығарған.

Йырһыз йәшәү — сүбек көйшәү, тизәр,
Йәшәп булмай моңһоз бөтөнләй.
Кая ғына һаклай хисһез тынлык,
Кая ғына тора һелкенмәй.

Кешелектең хисе — моң кисереү.
Тыуа шағир моңдар эсенән.
Изгелек һис көтмә был донъяла
Моңон юйған йүнһез кешенән!

Моңдар, моңдар, тормош һукмағымда
Үткәрзем күп һеззе йөрәктән.
Буддығыз һез мине кешелеккә,
Хислелеккә, йырға өйрәткән.

30.11.1962.

Һағыш

Бурандарза сығам урамдарға,
Тыңдай-тыңдай елдең ағышын.
Аһ, был шомлок!.. Тәзрә сиртә-сиртә
Йөрөй мәллә Ерем һағышы?!

Шул мосафир өйөм тирәһендә
Тапанғандай, йәнде уратып.
Йөрәккәйем аяк басымынан
Һызлай, һызлай күзем сылатып.

Ниңә былай? Ниңә тик мин кулай
Һеззең көйгә, бөтмәс һағыштар?
Шатлык кына тейәп килтерһәсе
Бурандарза купқан тауыштар!

Азмы ни ул бәхет, азмы ни наз!
Һуңлай ниңә минең өлөшөм?
Бурандарза сумып моң-ғәмдәргә,
Һызланамын яңғыз ни өсөн?..

Бар шатлығын Ерзең, кайғыларын
Үткәрәмен йөрәк хисемдән.
Күп калһын, тип, шатлык бүтәндәргә,
Һағыштарын үзем кисерәм.

30.11.1962.

Шәүәли

“Урам буйын йәйәүли”,
Таң-иртәнән, Шәүәли.
Өйзән-өйгә керә лә

Һыға йәшен әүәле:

“Ас йөрөйөм бына, — ти, —
Миктәтә катын мине.
Иллә шулай интекһәм,
Күтәртеп ятам инде”.

Инә йәнә бер өйгә,
Уфтана: “Ай-һай, заман!
Кәйнә кайма катаһын
Баҫты елкәгә тамам!”

Ә өсөнсә тупһала:
“Кисә без талаштык, — ти, —
Фәкәт бала хакына
Бер юлға яраштык”, — ти.

Дөрләй өйзә дүртенсе:
“Калманы түзем, мырзам!
Сакырта да депутат,
Хәләл никахты бозам!”

Йөрөй шулай Шәүәли
Йорт һайын... Бөтәһенә
Киҫәтә ул: “Быны мин
Һөйләйем һиңә генә!

Йозаклай күр серемде,
Сыға күрмәһен илгә!”
...Урамдарзы ураулап,
Кайта Шәүәли өйгә.

Тәмәкәһен төрә лә
Зарлана катынына:
“Халык беззе ғәйбәтләй,
Торһак та татыу ғына...”

10.12.1962.

Ике себен

Ике себен осрашкан,
Иҫән-һаулык һорашкан.

“Козағый, абай бул,
Йәбешкәктән һағай бул, —
Тип берене сер аскан. —
Себен кырырға әзәм
Йәбешкәк уйлап тапкан!..
Елемдән — безгә каткан!..”

“Әйе, әйе, хак хәбәр!
Ул елемгә каткандар
Әйләнәп тә кайтмайзар...” —
Һүзгә һүз тоташкан,
Имеш-мимеш укмашкан:

Ни үткән, ти, баштан,
Кем бүккән, ти, аштан,
Кем кисә ярзан оскан,
Кем кемгә иргә сыккан,
Кемде тәлмәрийен йоткан,
Кемде үрмәксе йыккан —
Бары, барыһы ташкан,
Ташкан һәм хәттин ашкан...

Телгә әүрәп ике козағый
Бара торғас көлөп сый за сый,
Ала алмаҫ булған аяктарын,
Елпей һалмаҫ булған канаттарын,
Һәм тезалмаҫ һорау-яуаптарын:
Бик мауығып ғәйбәт-ғилемгә,
Ултырғандар улар елемгә...
Үлемгә...

1962.

Котос булған космонат

Һөрән һөрә һары таңда
Был остан теге оска:
“Кис юғалған Котособоз
Бөгөн, тизәр, космоста!”

“Косам, -- тиеп, -- планета
Венераны!” – киткән, ти.
Күктә арбаһы бозолоп,

Алыып йөрөй икән, ти...

Мәхәлләнән — мәхәлләгә
Телә йөрәк был хәбәр:
“Төшә алмайса, космоста
Калған, ти, таңға кәзәр...”

“Милиция, пожарниктар
Каршыларға әзер, ти.
Мәйет булып кайта калһа,
Әзер хатта кәбер, ти...”

Бисәһе дә илап уззы,
Эйәртеп өс балаһын:
Космостарза булһа һәләк,
Атай кайзан алаһың?..

Күрше-күлән, уфтанышып,
Ул бахырзы кызғана:
“Космонатка сәсен бәйләп,
Харап булды кыз бала...”

“Котос ағай — космонат!” — тип
Зык-кубалар малайзар.
Әлһерәгән әбекәйзәр,
Сығып, йыһан барлайзар.

Ә каланың үзәгендә
Милиция кайнаша:
Бикле торған ресторанды
Төтөн баққан — тамаша!

Өскө каттың тәзрәһенән
Кемдер әсе кыскыра.
“Тәмәкенән ут капты!” — тип,
Түзә алмай котора...

Пожарниктар куйып бақкыс,
Менеп киткәс тәзрәгә --
Ике милиционер һәм
Һүндерәүсе Гәрәбә,

Улар менән, башын әйеп,
Килеп төштө Котос та:

Ғәфү итегез, зинһар, тип,
Кунып калғанмын бикар, тип,
Ресторан “Космос” та...

1962.

Һунар билеты

Ғәйнәтдин дә Ғәйфәтдин
Азна һайын осраша.
Кырын һалып кәлпәкте,
Һунар хәлен һораша:

— Минәң тоткан суртанды
Күрһәң ине, Ғәйфәтдин!
Тарткан сакта кармакты,
Ауып, һыуға “шап!” иттем.

Йөкмәп өйгә апкайткас,
Калды бисә хафаға:
Кәмә буйы түшкәне
Кайза әлеп какларға?!

— Кайғың — бала кайғыһы
Икән һинәң, Ғәйнәтдин.
Вәт, мин кисә һунарға
Барып ифрат шәп иттеим:

Бер атыуза төшөрзөм
Ике төркөм өйрәкте.
Ясаузағы һәр йәзрә
Өс өйрәккә әләкте!

— Ә мин алған куяндан
Алтмыш казак май сыкты!
— Мин ак айыу апкайтып
Шак катырзым карсыкты!

...Кызып борсак бүрттерә
Тилбер телле атайзар.
Ситтән тороп, тын калып,
Һабак ала малайзар.

Булһа ине беззә лә,
Тизәр, һунар билеты.
“Алдайһың!” — тип колактан
Бормаҫ ине кем етте!..

1962.

Тукран

“Йонсоһа украин,
Үгезбай, рәхим ит,
Аркаңа ултырам”, —
Тигән, ти Тукран.
Менеп тә ултырған.
Сукырға тотонған.

Тиззән, ти, ул төшкән,
Кинәнеп өлөштән.
Ә үгез? —
Шыр-һөлдә
Калған, ти, был “эш” тән...

Фәһем:

Ишет үгез: сүпләткәндә украинды,
Буйыңа бик буйлатма, тим, Тукранды.

1962.

“Инсафлы” Кәзә

Кәбестә карауларға
Куйған хужа Кәзәне.
“Кәзәм, — тиеп, — инсафлы”,
Шәйләмәгән казаны...

Хужа киткән.
Эш бөткән...
Кайткас эштән талсыгып,
Ишеткән ул – баксала
Сиселгән һүз капсыгы:

Һайрай Кәзә:
— Мин тыйнак —
Нәфсемде тыя беләм.
Хужам тыйған аштарзы
Ситләтеп үтәм гелән.

Минең өсөн һуқыр тин —
Балы, майы, ит, балык,
Сыр, йомортка — бөтәһе
Китмәгәйе казалып!

Тауык шунда:
-- Һин нәстә? Ә кәбестә?..
— Кәбестә?!.
Була ул... һиндәй төстә?..
— Күрәм: ул һинең эстә! —
Әйткән быны карап торған Сыйырсык,
Кәбестәнән калмағас һис кыйырсык.

Ә Хужаһы, колак каккас ризыктан...
“Һин йоттоң!” — тип таптырткан, ти, Тауыктан...

Фәһем:

Нәфсеһезгә япмаҫ өсөн казаны,
Кәбестәнән курсалағыз Кәзәне.

1962.

Каһарманлык киссаһы

Һыуык корал сүкеп, Мәргән
Хәнийәр көйләп ебәргән.
“Мышы булыр нашеныкы! —
Тип бүреген ул бәргән. —

Егерь мышнар. Корал эшләр.
Төшөр түшкә келәткә.
Тренеровка үткәрәйек
Мәргәнлеккә, беләккә!”

Кергән дә келәткә Мәргән,
Буяу-бумала бәргән:

Мышы һүрәтләп ишеккә,
“Мишень” көйләп ебәргән.

“Ярты” ны йыккас бик мәргән,
Хәнийәрен сәпкә бәргән.
“Мышы” башына теймәгәс:
“Әсәй, һыу!” — тип ебәргән.

Ишектән кергән әсәһе
Мышы булып күренгән.
Мәргән мәрәйгә хәнийәрге
Аткан келәт түренән...

Шуның менән бәхилләнә
Каһарманлык киссаһы.
Әсәһенә табут юна
Һыуык корал оҫтаһы...

1962.

Мажаралы Ғәпкәләй

“Завсклад” Ғәпкәләйге
Балдыззары төрткөләй.
“Туғанлыкты онотма!” — тип,
Бажалары һелккеләй.

Төрткөләнһә, һелккеләнһә,
Куйындары асыла.
Балдыззарға, бажаларға
Калъялары сәселә.

Зур келәттән шыуа малдар —
Балдыззары шат тора.
Коньяк койоп, бажаларзың
Кәйефтәрен арттыра!

Һөйә бисә, төйә кәйнә,
Ағай-эне гөр-килә.
Һөйгән һайың, төйгән һайың,
Донъя малы эркелә.

...Бер көн шәйләп калып шуны
Ревизорзар — шайтандар,

Ғәпкәләйзе һөйзөртмәслек
Ергә алып кайткандар.

Шау-тимерзән ишек-тәзрә —
Курсалайзар шул хәтле!
Мылтыклы ағайзар тора --
Саманан тыш шәфкәтле!

Көнө-төнө тик ултыра
Һелкенмәйсә — мажара!
Ғәпкәй өсөн һелкенәләр
Бисә, балдыз, бажалар.

Күстәнәстәр килгән һайын,
Ғәпкәләй нык бойоға.
Һелкетмәй үк һигез йылды
Бирәсәктәр, ти, уға...

1962.

Егеткә

“Иртә тыузым, һуңлап өлгөрзөм,
Эш күрһәтә алманым елеп.
Үзгәртеүе кыйын ғүмерзе...” —
Тип уфтанма, уфтанма, егет.

Иңдәреңә һағыш һарылһа,
Бөгөлмәй кал, рухыңды егеп.
Ләйсән-ямғыр көтөп, кар алһаң —
Уфтанма һин, уфтанма, егет.

Йырзаныңды йылдар урлаһа,
Йыр йырлауҙан тукталма, егет.
Караланып Көнөң бурланһа —
Уфтанма һин, уфтанма, егет.

Булһаң илак, куйсы, йөрәмәсе
Был донъяла йөк булып, егет.
Егетлеген илең йөгөнә
Егелһен тос йөк булып, егет!

1962.

Көз

Күл йөзөндө йөзө көзгө моңдар,
Күк талдарзан моңоу өзөлөп.
Ныу төбөнө сумған Ай, йондоззар
Тыныс кына йоклай күз элөп.

Һәм күл үзе — тәрән моңдо йөзө —
Йәш тулышкан уйсан күз кеүек.
“Лып-лып” ауа, ауа кыу япрактар,
Йөзөн йөзлөп һары ез кеүек.

Тулкынып Ай-кайыгк йөзө һыуза
Һәм үбөшә япрак-ез менән.
Кем генә тик кушыр, үбөштөрөп
Үткән көззө яңы көз менән?..

1962.

Баһадир

Аузы юлға имән йәзрәһе,
Тыуған ботағынан өзөлөп.
Төрттө морон ергә көзрәтле,
Әсә йәнән шунда һизенеп.

Үтте арба юлдан... Йәзрәһе
Тупракка ул күмөп тапаны.
Озак тормай, кескәй кәберзе
Кырыс ташы, асфальт капланы.

Бөтө ғүмер... Тик, тик бер заман
Һынды шартлап асфальт шул тоштан.
Төртөп сыкты имән ирлеге --
Йәшел бөрө кәбер-кыуыштан.

1962.

Бурыс

Фәрит Иҫәнғоловқа

Кул кысыштым бөгөн, гүмерлеккә
Дуҫ булырға, кәләмдәш менән.
Хезмәт юлым, түккән моңом, тиһәк,
Мин әле бик бәләкәс кенә.

Зур йөрәген бирзе дуҫым миңә,
Сык һин, тине, еңеп көрәштән.
Шул нур-йөрәк менән миңең йөрәк
Күкрәгемдә хәзер берләшкән.

Үз йөрәгем бер мәл олоғайып,
Кайтарырмын дуҫка бүлөгөн.
Ай аркылы нурын зур Кояштың
Алмайзыр Ер бушга төндөрөн.

1962.

Хәтәр хәл

Эсмәс инем хәмер ыузарын,
Мәңгелеккә килгән ир булһам.
Эсмәс инем хәмер ыузарын,
Бөгөн тыуып, бөгөн ер булһам.

Эсәм шуға хәмер ыузарын —
Бар булдышым хәтәр арала:
Йәшәү, Әжәл ике яғымдан
Култыклашып алып баралар...

1962.

1963

Нурланыу

Сағыу нурзар уйнай миңең күңелдә:
Күргәнем юк бындай мәдде гүмерзә!
Йәнем-тәнем тулыш нур менән миңең —
Үтә унан Кояш, Ай юлы, тирең!
Донъяға был сыкһа сыйылып әгәр,
Сағыуланыр кеүек ерем шул кәзәр!

Нимәнән был, нимәнән был яктылык?
Тулып-ташып ятканғамы якшылык?
Әллә гүмер гөлкәйем атты микән,
Шул сәскәнән сағыулык артты микән?!

Якшығалыр, якшығалыр был якты,
Һизәм сөнки үземдә көс шул саклы!
Кирелер зә Еремде күтәрермен,
Тилерер зә йәнемдән үткәрермен.
Нурзарымда уйнар бөтөн Ер шары,
Күңелдәрзе туйлар йәнем уттары!

1963.

Дуҫтарзы күмәк тойоу

Үзһенмәнем был донъяның

Караһын, ваклыктарын.
Кара йәндәр араһында
Йөрөнәм хаклык ярып.

Үтә алманым күз йомоп
Ғәзелһез кылыктарға.
Рәһнетелгәнде якланым,
Яһнам да, кылып ярзам.

Хупламаны хужаларым
Турылығын юлымдың.
Азым һайын казанылар
Булы уғын золондоң.

Мең-мең ғазап сикте йәнем,
Ә юлым ауыр ине.
Аяк сала аяуһыззар,
Менәһе үр зур ине.

Әйттем үземә: “Түз генә,
Һин әле яңғыз түгел!
Дуһтарың карай күзеңә,
Доһманың һанһыз түгел.

Инсан иңенә таянып,
Күктәргә ашып була.
Дуһтарға барһаң ялғанып,
Доньялар ғашик була!”

Һәм ғәжәп хәл: капыл, капыл,
Яһ-яғым нурға сумды.
Әйтерһең, мең Кояш балкып,
Күк кабағым асылды!

Таралды талғыр тамуғым,
Талпынды йөрәк кыйыу.
Доньяға кабат тыуыу ул
Дуһтарзы күмәк тойоу!

25.03.1963.

Әйтмә

Әйтмә, дуҫкай, әйтмә “арыным” тип,
Арманһыз — хәрт, юлға тағылһа.
Таңдан тороп сәфәр сыжкандарзың
Йәне тарта хезмәт тауына!

Ил иңендә тиләс таң атканда
Эштән дә зур бәхет булырмы?
Ирмен генә тигән ир-егеттәр
Арырмы ла ятып тынырмы!

Нимә өсөн йәшәй ир донъяла,
Устарында һөйәл янмағас;
Атайзарзан тамған тир котона
Маңлайынан тирзәр таммағас?

Нимә өсөн йәшәй ир донъяла,
Киреп күкрәк алдан бармағас;
Йөрәгенән дөргән ялкындары
Йөрәктәрзе ялмап алмағас?!

Әйтмә, иптәш, әйтмә “арыным” тип —
Эшләргә мин ялһыз һәләтле.
Икәүләтәм был бер ғүмеремде,
Илем өсөн булғас кәрәкле!

19.10.1963.

Ила, балам

Сабит улыма.

Ила, балам, ила бишегеңдә —
Илар сағың һинең яңы әле.
Мамык юрған төрөмөңдә кескәй

Куз киçәге булып ян әле.

Тормош тигән нәмә бик катмарлы:
Илай унда кай сак зурзар за.
Ә һин, балам, бөтә күз йәшенде
Илап бөтөр ошо юрғанда.

Бел һин: атаң, башы кәйелһә лә,
Баш әймәгән тормош еленә.
Ғорур егет, батыр егет итеп
Күрергә ул теләй һине лә.

Ила, балам, илар сактарыңда
Күз йәштәрен йомоу йүн түгел.
Илама тик ир еткәс һин, улым,
Илак ирзәр илгә тиң түгел!

19.10.1963.

Төнгө хәбәр

Тәзрә сиртеп, төнгө юлсыларзан
Хәбәр инде өйөм әсенә.
Арынығыз минән тәмле төштәр —
Тормошомә кабат күсенәм!

Бысағыма китһен төш донъяһы!
Кайза минең, кайза итегем?
Таңға, тибеп, асып ебәрәйем
Дәмәләнгән өйөм ишеген!

Ниңә был бик, ниңә калын ишек,
Сикһез донъя тулап ятканда.
Ниңә йоко, ниңә назлы тынлык,
Юлаусылар тәзрә какканда!

Инһен улар, инһен юлаусылар,
Күмәк-күмәк булып, әркелеп.
Һәр береһе шаулап хәл һорашһын,
Йә тынлыкты бозһон йүткереп.

Шығыр-шығыр ишек йыр йырлаһын,

Тукылдаһын “тук-тук!” изэндәр.
Ниндәй шатлык — йоко боғазына
Изә баһып тормош ингәндә!

Һулармын саф төнгө дала есен,
Ишәтермен күсер йырҙарын.
Билкәйемде, бәлки, биштән быуып,
Кызырымның йыһан юлдарын.

Ниңә был бик, ниңә калын ишек,
Сикһез донъя тулап ятканда.
Ниңә йоко, ниңә назлы тынлык,
Юлаусылар тәһрә какканда!

21.10.1963.

“Хәжәтле” хитап

Баһыр, билкәһеп мунсала,
Тирләп һамактар яҙзы.
Камырҙай калын әүмәләп,
Китап итеп сығарҙы.

Авторын әһәр еткерҙе
Әзәбиәт кырына.
Ә укыусыһын килтерҙе...
Хәжәтле бер урынға –
Китабын кулланырға...

5.11.1963.

Көзгө төндә уйланыу

“Сип-сип!” яуа, яуа кара ямғыр —
Көзгө ямғыр кара төндәрҙә.
Йәш ағыҙа күҙе тәһрәләрҙең,
Йәшен һыға, илап, елдәрҙә.

Һулкый төһлө, һыктап, донъя үзе —
Шундай ауыр, шундай күңелһез.
Был озон төн — ниңә бер үземә,
Был озон уй — ниңә өһлөкһөз!

Ерзең әллә үкһез улымы мин:
“Ерем”, тиеп көн-төн янырға.
Язмышымдан әсе ситнәтелеп,
Эш эшләп тә һанһыз калырға?

Кайза, кой, дуҫ, тултыр туҫтағымды —
Уйзарымды, әсең, йыуайым.
Йөрәгемдең утын һүрелдертеп,
Уйламаусан бүкән булайым!

Туҫтак тулы, әстә йөрәк утлы,
Илай тәзрә, һыктап елдәрзән...
Әсмәйек, куй, дуҫкай, был хәмерзе,
Тартынмайык ауыр көндәрзән!

“Ерем”, тиеп янһын әле йөрәк,
“Илем”, тиеп уйзар ағылһын.
Һукмаһалар һанға ак күңелде,
Уғата пак ғәйрәт кабынһын.

Яумаҫ бит ул көн-төн кара ямғыр,
Булыр уның якты сыуағы.
Йәш ағызмай күззән, шул яктыға
Кәрәк ине ярып сығаһы!

Әсмәйек, юк, дуҫкай, был туҫтакты,
Һузайык йыр дәртле ауаздан.
Ызғар һайын ыкһак һәм һыктаһак —
Йырсы хакы калыр бик арзан!

Көзгө төндә язғы май Кояшын
Кыштар аша тойоп йырлайык.
Ялкын йолоп йөрәк янғынынан,
Туңғандарзың рухын нурлайык!

Ауһак алып асы язмыш уғын,
Һәм күмелһәк йылдар команға,
Калһын янып һүнмәс йөрәгебез
Хәкикәттең талмаҫ юлында!

16.11.1963.

Мал колона

Бәгзеләрзең бурлык бураһына
Бағаһың да йөнде изәһең:
“Бәндә байый, бәндә мал ырата,
Ә һин һаман... шып-шыр сөйзәйһең!”

Бәгзеләрзең бәсле хөлләһенә
Бағаһың да йөрәк теләһең:
“Кеше төслө кеше — өстө ишле,
Ә һин... һәлберәгән келәһең!”

Бәгзеләрзең затлы йорт-йыһазын
Күрәһең дә — көзгө төндәй һин:
“Улар таба — калай түбә яба,
Түбәң тишек — һукыр тиндәйһең!”

Бәгзеләрзең көләс сырайына
Карайһың да төнөн тузаһың:
“Белһәм ине, әлек белһәм ине
Кем янында ғүмер узаһын!”

Хаклыһыңдыр... Булған бар байлығым —
Ак кағызым, осло кәләмем.
Кара катып үзем, төнгә батып,
Яктыртамын йөндәр ғәләмен.

Һиндәй һулап, донъя малы юллап,
Белһәм уның Алла икәһең,
Ак ер асып пак йыр сәсмәс инем —
Йөрәктәрзә һулк-һулк типкәһен.

Атыр инем моңло өстәлемде,
Өркмәс инем рухи бушлыкта;
Комһозланып акса кармағанда
Бошмақ инем йөрәк юклыкка.

Һандығыма бығау йозак асып
Һаклар инем тапқан затымды;
Муйыныңа элһәм шул аскысын,
Сәсер инең сырай яктыңды...

Доға кылып ләкин аңламаным
Донъя малы — Аллаһ икәһен.

Тойзом, тойзом канлы күкрәгемдә
Йөрәккәйем һулк-һулк типкәнен.

Бақырманым уның һызлағанын, --
Халкым өсөн, тиеп, нишләргә?!
Бер күмерзе икәү итә-итә,
Егелдем гел малһыз эштәргә.

Назламаным төрөп ебәктәргә
Ебәктәрзән ебәк тәнеңде.
Гәйеплемен: урлап алып һинән,
Илем өсөн бирәм йәнемде...

16.11.1963.

Ер ауазы

Күк урманда йәшлегемдә
Йөрөгәнем бар.
Тиреп моңон былбылдарзың,
Тилергәнем бар.

Тиңбегенән һәр тирәктен
Яузы йыр миңә.
Яузырмай йыр, һынарға бер,
Ятты ер генә...

Башын болғап, тулап-тулап
Урман шауланы.
Йөрәгемә бөрөләрзең
Серен бауланы.

Күмелеп көн серзәренә,
Тамам тилерзем.
Тирәктәрзең сәпәкәйләп
Бейеуен күрзем.

Бейене кускыл үләндәр,
Билдәрен бөгөп,
Көр имән сыңланы сихри
Сыңдарын түгеп.

Ер генә тик йырламаны,

Тик ята бирзе...
Серле ауазын еремдең
Тыңдағым килде.

Мендем көр-бейек имәндең
Уклы осона:
Алтын тубырсыккай унда
Бейеп осона.

Ялтырай йөзө Кояшка --
Койона нурға.
Һандуғас как маңлайында
Сайкалып тора.

Талпынды сыңрап былбылым,
Имән шауланы.
Ерем генә өнләмәгәс,
Түзем калманы...

Өззәм үрелеп алтыңды —
Шат тубырсыкты.
Шыуыштым аска — олондо
Как тубык кысты.

Төштөм дә үттем аклаңдың
Асыл түренә.
Тубырсыкты күмдем зурлап
Өнһөз еремә.

Ярып сығып, шул урында
Дәү имән үсте.
Сутылдатып былбылдарын,
Тубырсык беште...

Килдем бер заман имәнгә,
Һөйәнем таяк.
Сук ботактарзан сыңылдап
Моң койолған сак.

Яңы олондан яңы йыр
Тилертте мине.
Сихырлы ауазы ерзең —
Ошолор инде!..

16.11.1963.

Дәрт, моң

Тормош — дәрт ул, тине акылым.
Тормош — моң ул, тине күңелем.
Ә йырланы миңә йыраузар
Тормоштоң һис дәрт-моң түгелен...

Дәрт булһа — моң булһын, тинем мин.
Моң булһа — дәрт тыуһын, тинем мин.
Ә йыраузар тине: “Булмай ул.
Моңло булыу — дәрткә куймай юл!”

Дәртләнде бер ярһыу күңелем,
Моңланды бер тарһыу күңелем.
Дәртләһәм дә — якты йыр тыузы.
Моңданһам да — якшы йыр тыузы.

Икеһе тиң акты йөрәктән —
Икеһен тиң илем өйрәткән!
Икеһен тиң илем тыңлаған,
Икеһен тиң йәнем йырлаған!

Булмаһа моң — йәшәү еңелме?
Булмаһа дәрт — еңел үлемме? —
Йыраузарзан шуны һораным.
Яуапһыз тик калды һорауым...

Булмаһа моң — түгел мин кеше,
Булмаһа дәрт — түгел мин тере.
Фаниза ла, бакыйза ла, тим,
Дәрте, моңо бергә килгере!

“Дәрт ул — тормош!” — тимен берсә мин,
“Моң ул — язмыш!” — тимен берсә мин.
Икеһе лә миңә куш килә,
Йырзарымдан дәрт-моң ишелә.

19.11.1963.

Кайғылы шатлык

“Үлде шағир!” — тине бәндә,
Ярһып көлдө.
Кара тупракка шағирзы
Тапап күмде.

Биш төкөрзө һул яурыны
Аша карап:
“Тыумаһын бындай дәғүәсел
Ергә кабат!”

Шатланды... тик исләмәне
Шуны, бахыр:
Дәғүәсел ир, тыуып күптән,
Үсеп ятыр,

Шағирзың һалып китабын
Баш астына.
Күмеүсенен улылыр был...
Баш ват бына!

19.11.1963.

Таң нурзары

Таң нурзары Көндән хасилдыр,
Таң йырзары беззән насиптыр.
Күрсе, дуһым: балкып таң ата,
Айбарланып ергә нур калка!

Үрләй, үрләй нурзар һауаға,
Күк көмбәзе буйлап нур аға.
Ир күңелен туйлап моң аға,
Ир ғүмере буйлап йыр аға.

Күрсе, күрсе: калай яктылар
Бузарынған нурлы саткылар!
Тейештер без нурға сумырға,
Тейештер без дәртле булырға!

Нур артынан яңы нур тыуа,
Йыр артынан яңы йыр тыуа.
Түгелә нур хәләл көзрәттән,
Тезелә йыр дәртле йөрәктән.

Ағылыр нур, өмөт хүнмәһә,
Табылыр йыр, йөрәк үлмәһә.
Таң нурзары Көндән хасилдыр,
Таң йырзары беззән насиптыр!

25.11.1963.

Акык кар

Ай буйына яузы ямғыры,
Тыйылманы, Хозай алғыры!
Көн яузы ла һаман төн яузы,
Һағыз итте һанһыз юлдарзы.

Күркәм генә, күркәм урамдар
Йырғысланды мең төр ылаузан.
Тәгәрмәстәр баткак болғатты,
Баткаклыкта, ойоп, моң ятты.

Ауыр ине, ауыр был сакта!..
Исте елдәр бына көньяктан.
Ишерелеп килде болоттар,
Ябынды ер актан толоп-кар.

Язға тиклем калды тымып ер —
Һызланмай ул, алһа туңып бер.
Күңел генә туңмай, йокламай,
Яралары әрней туктамай...

Ез үксәле тупаҫ бәндәләр
Йөрәк итен изеп китһәләр,
Дуҫ-иш халкы канлы тамырға
Тырышалыр ак кар ябырға,
Ак карзай ак марля табырға...

Әйтә һалам әрнеп тик шунда:
“Яуа ак кар, калып бик һуңға.
Һаклаһағыз әүәл итектән —
Булмаҫ инем былай интеккән!..”

Емерелгәс йөрәк тупһаһы,
Баҫа мыни ак кар шифаһы...

25.11.1963.

Гүмер

Бала сағым, баллы сак кынам,
Өзөлөп-өзөлөп һине һағынам!
Әллә инде иҫәр булғанмын:
Һызғаньңды һизмәй калғанмын —
“Хуш бул!” — тип тә әйтә алманым...

Йәшлек сағым, йәшен сак кынам,
Тойоп калдым һине сак кына!
Күк йәшендәй күкрәп балкының,
Йөрәгемдә янды ялкының.
Булдым берсә сикһез иҫерек,
Елдем берсә ипһез тилереп.
Китеүеңде көтмәй калғанмын:
“Хуш бул!” — тип тә әйтә алманым...

Картлык сағым, камыл сак кынам,
“Килмәй тор!” — тип һинән тартынам...
Килерһең тик... Кыймай калырмын —
Гүмер ғәмен көзәп алырһың.
Белдертерһең бәхил көндө лә...
Өлгөрмәм тик белеп һине лә...

Кемдер әйтер һыктап: “Хуш инде!..”
Кемдер әйтер: “Язмыш ошо инде!..”
Ятып салкан “хуш” кайығына,
Шыуышырмын “мәрт ййығы”на...
Илар елдәр: “Ир зә юк инде!..”
Шаулар һыузар: “Ерзә юк инде!..”

“Юк!..” — тип бөгөлөрзәр имәндәр,
“Юк!” — тип өзөлөрзәр үләндәр,
“Юк!..” — тип “юк” лар хатта бар донъя.
Тап шул сакта тик бер, яй ғына,
Тыныс кына ауаз ишетелер:
“Был ир әле, дуҫтар, терелер,
Был ир — бөлмәй торған бөрөлөр!”

Бызлар быны беззәй бал корто:
“Бизәнек без бергә ил-йортто!”

28.11.1963.

Мәңгелек сере

Их, йәшәге килә, туғандар,
Күп йәшәге килә, туғандар!
Озак, озак кына йылдарзы,
Озон, озон ғына юлдарзы
Үтәһе лә ине, туғандар,
Һүтәһе лә ине, туғандар!

Аға һыузар нисек туктамай,
Әйләнә Ер нисек йокламай —
Бына шулай булһаң ине ул,
Мәңгелекте кыуһаң ине ул,
Үлмәс өсөн тыуһаң ине ул,
Үлмәс өсөн тыуһаң ине ул!

Мин моңломон, моңло, туғандар,
Мин уйлымын, уйлы, туғандар.
Шатлыктарын йөрәк тоймай за —
Киләсәген көйрәп уйлай за:
Килә, тизәр, килем бер көндө,
Телә, тизәр, телем һәр кемде...

Көслө, тизәр, көслө был ғилем,
Үсле, тизәр, үсле был килем:
Салғы алһа — сала кыйғансы,
Ауыз аша — ялмай туйғансы, —
Комһоззарзан — комһоз-комһоззор,
Йән алыусы уңал дуңғыззыр...

Ауыр миңә, ауыр был хәбәр...
Һызлай йөрәк әрнеп шул кәзәр!..
Аккан һыузар мәңге туктамай,
Әйләнгән Ер мәңге йокламай,
Шуны ғына миңә әйтегез:
Ғүмер бармы иргә бөткөһөз?!

Һәм бер ауаз аукан ишеттем:
“Һәр кемгә лә быны иш иттем!
Булмайымсы, тиһәң, үлмәксе —
Илеңә бул эшсән үрмәксе.
Калһа кәрең керһез илеңдә,

Мәңгелегең булып һинең дә!”

7.12.1963.

Бала һаклау

Илмира кызыма.

Бөгөн төндә мин йән һакланым,
Төнө буйы керпек какманым.
Ак бишеген косоһ сабыйзың,
Үткән минуттарзан һан йыйзым.

Озон икән был төн, бик озон,
Үлем какһа канат нәк козфон,
Бала ятһа асыһ ауызың, —
Озон икән был төн, бик озон...

Әжәл менән сабий алышты,
Береһенә бере карышты.
Кылыс һынды тейеп кылыска.
Ултырзым мин кымып йән уска...

Килде шундай һалкын минуттар:
Бала йөзө туңды булып кар.
Күтәреп мин уны йөрөттөм,
Тыным менән туңын иреттем.

Будды шундай ялкын минуттар:
Бала тәнен алды мең уттар.
Косағымда уны тирбәттем,
Тыным менән тәнен елләттем.

Бер йығылдым утлы тамукка,
Бер убылдым һалкын бозлокка.
Ғазаһ сиктем мең кат бер төндә —
Хак язһаһын быны бер кемгә!

Алһуланып аткас таң ғына,
Касты үлем килгән яғына...
Килһәң инде, миңә кил, үлем:
Йән бирәйем фәкәт бер үзем.

16.12.1963.

Дусым

Корзашым Рәми Ғариповка.

Табын тирәләй гел тирәм
Хуплау-йөпләүзәр хорын:
“Ғин — талант эйәһе! — тизәр, —
Көр, саф яңғырай йырың!”

Бокалдарға шарап аға,
Ә миңә котлау яуа.
Әүерелдемме даһиға
Әллә мин — ябай бала?!

Өнәмәй бер дусым ғына —
Һүзгә һаранлык ире.
Һыта йөзөн мактаһалар,
Тостарзы каға кире.

Таралғас табын, әйтте ул:
— Төшөнмәйһең һуң һиңә?
Комлап ышкыу урынына
Бал яға дустар һиңә.

Бал-балауызға буялып,
Балкыған гәүһәр касан?!
Сырмалыр тик себен, сүп-сар,
Ком ышкыуынан касан!

1963.

Ишеттем мин...

Корзашым Рафаэль Сафинга.

Ишеттем мин: үлөбез икән
Изге инсан үлеме менән.
Күтәрәйек йәмле бокалды,
Үлмәс өсөн йәмһез үлемдән!

Был донъяла дөрләп кабынғас,
Тура килһен гөрләп һүнергә.
Китһәк, әйзә, йырлап китәйек,
Еңел булһын илгә күмергә!

Ямғыр яуһа — яуһын, кар яуһын,
Кара ләһнәт өскә аумаһын.
“Төһәһ шомлоғо, — тип, — атайзар”, —
Бала-саға илап калмаһын!

Тапланмаһын яман исемгә
Беззе белгән йыр һәм ер йәме.
Беззән һуң да йәнде тилертһен
Без татыған икмәк, тоз тәме!

1963.

1964

Уйзар

Юлдарымда күпме емерзем
Диуарзарзың хәтәр олоһон.
Каршы куя миңә уларзы
Әллә язмыш, әллә гөнаһым?

Йырлар булһам, йөрәк хистәрем,
Ергә төшмәй, елгә остолар.
Гәүһәр орлоктарым, ситнәлеп,
Ер ситендә генә шыттылар.

Һағалаймы һукыр һәләкәт?..
Талант юкмы әллә, көс юкмы?
Низәр менән генә баһайым
Күкрәктәге курғаш-шомлокто?

Бер йыуаныс: шомлок төбөндә
Турғай тиклем генә өмөт бар.
Козоғома баткан Кояшты
Калкындыртыр тилбер канаттар.

1964.

Буранлы юлда

Атауылла корзашыма.

Һызғыра ел, олой бураны,
Санатабан юл һызә йылдам.
Мыйығына урап кыраузы,
Бара егет буранлы юлдан.

Төпкөлөнә дәмә даланың
Тракторы тарта укталып.
Кар астында бойзай һаламы

Ак төштәрен күрә, һокланып:

Дала, имеш, түгел буранлы,
Имеш, кызыу көз айы икән.
Егет мыйыгының кырауы —
Тозло тирзең тузаны икән.

Имеш, егет, уттай токанып,
Ырзындарза тир түгә икән.
Күтәрһә ул бойзай токтарын,
Баһымынан ер сүгә икән.

Имеш, егет һәнәк уйнатһа,
Алтын эскерт нык арта икән.
Эсе эзе баһыу буйлап та,
Ил буйлап та күп ята икән...

Ә далала, йырып буранды,
Сана эзе һызыла йылдам.
Мыйыгына урап кыраузы,
Килә егет тынғыһыз юлдан.

“Тынманым мин тыуа-тыуғандан —
Такырланым юлын бурандың.
Йонсой калһам өшөп-туңғандан,
Дәртем менән йылы урандым.

Ак кәлгәләр калкты ян-яндан,
Узған һайын йырып көрттәрзе.
Йырлы кулы менән ал таңдан
Далам гелән алға этәрзе.

Шуға күрә кәрле йырамын
Дауылдарын тормош юлының.
Буран йырып йырзар йырлармын —
Ошо ерзең откор улымын.

Һыҙғыр, далам, һыҙғыр йырыңды —
Йыраулап та йылығыр буранлап.
Ырыслатып карлы юлыңды,
Минең быуын килә Ер яулап!..”

Һузып ергә йырлы урамды,
Елә егет ғаләм кырынан.

Мыйығына урап буранды,
Килтерә ул яззы турынан.

1964.

Мостай Кәримгә

Ғорур имән мәңрур сатыр киргән —
Алмаксы ул Ерзе күтәрәп:
“Яктыртаһы ине, яктыртаһы
Был донъяны, үрзән үткәрәп!”

Ун бармактай тарғыу тамырзары
Ер шарын көр көрмәп алғанда,
Ябалдашта йәшен ялтлар ине,
Саткы ярып ғаләм-акланға...

Йәштән бер ғәм имән кәрен биргән:
Кара төн бар — Көндө урларға...
Нисек итеп шуны — каралыкты
Кире кағып, илде нурларға?..

Һәм дәү имән Ерзе, көрмәп билдән,
Хыялында елә күтәрәп:
“Ағартаһы ине, ағартаһы
Был донъяны, нурзан үткәрәп!”

1964.

Әгәр

Әгәр мин шат көлә белмәһәм,
Күззәремә йәш тулмаҫ ине.
Йөззө һырған һағыш һөрөмөн
Буй-буй ярып нур йыумаҫ ине.

Үкһеп әгәр илай белмәһәм,
Мөхәббәтем саф булмаҫ ине.
Ак сәскәләй һирпеп керпеген,
Тойғоларым асылмаҫ ине.

Тыйма ошо ике сифаттан,

О юл кото, айык акылым!
Тыйыр булһаң, был карт донъяла
Тағы ла бер бүкән артыр ул.

1964.

Милиция иптәшкә өндәшеү

(плакат)

I

Милиция иптәш,
кисер мине,
Һаклайһың сос канун талабын!
“Дөмбәсләргә нилзә” һис бер кемде —
Киләһең дә еңдән алаһың...

Һиңә калһа, кеше тукмау — бәлә,
Сиртһәң дә тик еңел кул менән.
Ә кастетты гөнаһ һөйләргә лә... —
Кыйын йәшәй беззә хулиган!

Белмәйем,
мин, бәлки, хулигандыр,
Төйөп йөрөп йозрок кеҫәгә:
Кайһы вакыт
Канун һәм канунды
Һаклаусылар тейә теңкәгә...

Һиңә инде шунса һак теүәллек,
Пункттарзы үтәү тулайым?
Рөхсәт итсе, иптәш, тик бер тәүлек
Милиция үзем булайым!

Какшамаҫ бит донъя,
мин власты
Сак-сак кына иркен кулланһам.
Йәйеңкерәп бына был коласты,
Бәғзеләрзең көлөн коя алһам!

Юғиһә бит
шыта шайтан таяк
Без саф гөлдәр сәскән урында.
Гөманлыкка беззең арка таяп,
Азым һайын билсән моронлай!..

II

Әнә килә бер тип:
шыма егет —
Һыйыр ялап гүйә катырған.
Уны гүйә
кемдер,
үгез егет,
Шешә боғазынан тарттырған:

Осло маңлай,
һәленке яу(ы)рын,
“джинси”за —
боттар жирзалай...
Әммә танау,
сук мыйыклы ирен
Бик юғары мырлай мырзала.

Рокфеллер, тим,
гүйә ер күкрәген
Килә изеп, канын сығартып.
Суклы ирен калка ла өтрәйеп,
Төкөрөгөн ата шыйлатып...

Атлай мырза...
Күзе күрмәй ерзе,
Һыккан лимон —
һытык сырайы.
Һәр кешенән эзләй мысқыл еге,
Һәр йорт уға — “суска һарайы”.

Атлай мырза...
Түзмәй изеү йырта:
“Меҫкен урам!
Меҫкен кешеләр!
Йөрөү өсөн төнгө Нью-Йоркта,
Барыр инем шыуып түш менән!

Тирә-йүнгә тексәй,
күз әйләндер:
Кайза күпкат Айзы һөзөрлөк?!
Небоскребка ғына тик менһәм бер,
Табыр инем бәхет йөз төрлө!”

III

Баға ергә мырза:
ак йондоззар
Көзгө иткән дымлы асфальтты.
“Кока-кола”,
“Һағыз” тип неондар
Бейемәгәс,
йәмһез был якты!”

Витринала бал, май, ит калъяһы —
Уразаһын мөфтөй өзөрлөк.
“Тегеләрзәй булыу, һәй, кайза һуң!” —
Витринаға куна төкөрөк...

Йырлай кыззар — эшкә шат баралар —
Тыңлай донъя назлы тауышты.
Мырза иһә:
“Бродвей караулап
Үткәрһәмсе ғүмер-язмышты!”

IV

Атлай мырза...
Йөрәге кабара,
Таша асыу дәртле урамға:
“Булһын ине ошонда кабаре
Һәм коктейль һалам тырпайған!”

Лозунғылар йорттарзы уяткан:
“Коммунизм өсөн көрәшкә!”
Мырза иһә:
“Тыңдармың,
кыйыктан
Бушлай әгәр костюм өләшһәң!”

Атлай мырза...
Һәлпәңдәп арығас,
Боша эсе:
“Күңел асайым”.
Керә магазинға:
“Һәй, карлуғас,
Бирегез сәй! Мин сәй ашайым!

Сәй ашайым, ә мин ашамайым
Һез килтерткән кара икмәкте.
Шул сәбәптән
бәзрәф байкамайым —
Бына низә уның хикмәте!”

V

Көлә мырза...
Күзен йәш томалай...
Тора бер сак майзан тошонда.
Йәшермәйбез:
касандыр,
Аллалай,
Торған баһып таш һын ошонда.

Фельдмаршалмы, монарх өтөгөмө —
Балбал баккан урам сатынан.
Мундирының, һалдат итегенең
Һалкынлығын донъя татыған...

Кыу һулышы кырау булып кырғас,
Кыуған уны заман хаклығы:
Беркеткәндәр һынды тракторға,
Мыйығынан трос тарттырып...

Аузарылған балбал балсығына
Баһа мырза, кырыһып кәйефе:
“Кайһа Мыйык?!”
Мин уны һағынам!
Нимә өсөн балбал ғәйепле?!”

(Ө дөрөсө:
Һәйкәл-мәйкәлең дә
Бер тин уға.
Һәм сүп — бар донъя.
Тыпырсына мырза
күкрәгендә
себен-йәне сереп-бурһыузан...)

Милиция иштәш, күрәһеңме,
Һытык мырза, һыктап, тузына!
Рәхсәт итһәң,

төйнәп,
бирәһемде
Бирер инем төклә ауызына!

Юғиһә бит, без бик тыныс канлы —
Инсафлыны ғына тыябыз.
Инсафһызға тейер йозроктарзы
Кеңәләргә тығып куябыз...

Әнә шунан шыта мырзалар за —
Кәшкәй танау һәм сук мыйыклы.
Табына ул ауған “алла”ларға,
Үзе менән ослап кыйыкты.

Ил тойғоһон, сүптәй күреп, мырза
Тапай, һалып аяк астына.
Әзер, буғай, тартып торғозорға
Иблесте лә тузан астынан...

VI

Дәү халык без. Әйе.
Һәм гөманлы.
Иркенлектәр игә илебез.
Шашып ләкин иркен был доньяны
Аша карай кайһы беребез...

Океан артындағы алтын сөйгә
Тоноп күзе, бәндә кикерә.
Тыуған ерен тиңләп “джинси”ға,
Ашлы табағына төкөрә...

“Джинси”зан, карабаш-көйәләй,
Төртә морон ошбу “диссидент”.
Лаф ора ул:
“Демократияла
Йәшәйбез һуң нимә өсөн тип?!”

Без түзәбез...
Әйе, демократтар
Булған өсөн быға түзәбез.
Бик йыш кына түзәмебез шартлар
Хәлгә етеүен дә һизәбез...

Милиция иптәш, һак теүәллек
Кәрәк инде ниңә тулайым?
Рәхсәт итсе миңә, тик бер тәүлек
Милиция үзем булайым!

Какшамаҫ бит донъя,
мин власты
Сак-сак кына иркән кулланһам?
Йәйеңкерәп сукмарлы қоласты,
Шүрлегенә акыл коя алһам?..

VII

Тоям, иптәш,
мине ғәйепләйһең,
Тапшырмайһың миңә нағанды.
Әйзә,
эште бүтәнсә көйләйек:
Дөкәмитен тикшер нахалдың!

Күрәм, күрәм:
паспорты бар икән.
Нимә тиһең?
Минең йылдашым?!
Ышанмайым!
Мин унан ваз кисәм!
Түгел был тип минең корзашым!

Ышанмайым!
Һөмһөз өрәктер ул,
Тыуғандыр ул баһка заманда.
Аякты без ергә терәп тороп,
Тәүге буразнаны ярғанда
Булманы ул беззең менән!

Кәйлә менән сокоп без туң ерзе,
Тәүге домна төбөн һалғанда
Туңманы ул беззең менән!

Айкау өсөн без күк тәрәнлеген,
Янып, утлы суйын койғанда
Койманы ул беззең менән!

Данлау өсөн без ил батырзарын,
Ярһып, дэртле йырзы һузғанда
Һузмань ул беззең менән!

Ышанмайым, иптәш!
Төптән кара,
Тикшер уның касан тыуғанын.
Йә булмаһа кайза көн аткарып,
Көнсө булып кемдә торғанын.

Ниңә хас та ысын хамелеон
Күренә ул миңә яктыла?
Ниңә саф хулиган башы менән
Ул демократ булып лаф ора?!.

VIII

...Шул арала,
Тайып кул астынан,
Кәшкәй танау ситкә ыскыңды.
Сирғып китеп,
йөклө бер катындың
Итәгенә барып тотондо...

Йөклө катын йығылырзай иткәс,
Аузы тоғо аяк астына.
Кояш кеүек түп-түңәрәк икмәк
Тәгәрләне асфальт ташына...

Турайзы ла “джинси” лы аяк
Шул каласка тибеп ебәрзе.
Торманы һис ил хәтерен аяп —
Футбол тубы итеп елгәрзе...

Типкән өсөн икмәк — ыстатъя юк, —
Милициям, һине аңдайым.
Көс кулланмай кара һин туктатып! —
Мырзаға тик тибә алмайым...

Көлә-көлә “футбол” тибә мырза...
Тибеүзәре дэртле, хикмәтле!..
Бар булдышын аса бер тапкырза,
Футбол итеп тибеп икмәкте...

Түгел ғәзиз уға әсә, ата —
Үзе — алла, үзе ни бары!
Табан терәр түмгәк тапһа, хатта
Осорор ул тибеп Ер шарын!..

IX

Милициям, ник кызарзың тағы?! —
Сабырлығың әлә таямы?..
(Торам күреп:
демократияны
Бозмақ өсөн генә аяның!..)

Кызарзыңмы әллә минең өсөн —
Ватансы мин ебеп калғанға?..
Егә алмай ватансылык хисең,
Үз йөзөм бит янып аллана...

Әйе, иптәш!
Киң күңелде беззең
Типкеләй был “демос” киçәге.
Булыр нисек,
кулды сисеп, үзем...
Һытык йөззөң... һытһам һемәген?!

Кәшкәй танау менән сук мыйыкты
Тәкмәстерһәм асқа фырт кына?
Демократиялы был минутта
Хак демократ булһам нык кына?!

17.01.1964.

Химия һәм игенсе

(плакат)

I

Ашамаһаң,
тизәр,
йәшәп булмай,
Ә үсәм, тип,
һүз зә башлама!
Кешеләргә
бешкән икмәк кулай,
Баһыузарға —

химик ашлама.

Үткән инде
илдең иләс сағы:
“Күм дә орлок
һүт ең”, тиерлек.
Иген игеү —
шул ук бала бағыу,
Кыйынырак хатта,
тирлерәк.

Тир генә тик
әле нигез түгел
Өс йөз ботлок
уңыш алырға.
Бының өсөн кәрәк
зиһен түгеү,
Кәрәк
профессор булырға!

Ерзең тынын
һәм йөрәк кағышын
ишетмәһең,
һинме игенсе!
Кеше тота кулында
язмышын
Тупрактың һәм
килер ил көсөн.

Кеше көслө
белем алһа ғына,
Бер урында катһа —
көлкө ул.
Белемлеләр —
ут булып кабына,
белемһеззәр —
һалкын көл кеүек.

Етте вакыт
берзәм тулыкһырға
Химияның
алып
ғибрәтен.
Сөнки һорай

шуны беззән кырзар,
талап итә
Ватан көзрәте!

II

Тупрак —
шул ук кулинар казаны
Кайнатыусы
һурпа
ил өсөн.
Эштә булһа
ашнаксы азаулы,
Бешерәсәк
ашты
плюслы!

Ә ашнаксы
оноһа һалырға
тоззо йәки
борос-мазарың,
клиенты
юлыкмаң табынға,
йә аузарыр,
тибеп,
казанын...

Ләкин иген —
аякһыз клиент
Ер-казанға
ташлап тағылған.
Итә уны ашнаксы
шәп егет,
йә хәлһез карт —
ергә йығылған...

III

Тупрак —
шул ук кулинар казаны
Кайнатыусы
һурпа
игенгә.
Азот,
фосфор

йә микро-мазарзы
төшөрмәһән,
башак бирелмәс.

Хөрт ашнаксы
табынды бөлдөрә,
ил бөлдөрә
назан игенсе.
Укымайса
катып калған түрә —
зыянлы йөк
бөгөн ил өсөн!

Етте вакыт
“сизәм” актарырга,
Химияның
һөрөп томдарын.
Паганини булып
яңратырга
Башак йырлы баһыу кылдарын!

19.01.1964.

Далам юлында

Алһыу шәфәк уйнағанда далала
Барам, имеш, ат атлатып, арбала.
Назлы гөлдәр ер иңен ятқан, имеш,
Көллөһөнә алһыулык ятқан, имеш.
Юл тузаны — ул да ап-алһыу икән,
Күктең йөзө — кан төслө канһыу икән...

Күренде һәм миңә шул сак күренеш:
Кан-дарьянан барам кәмәлә, имеш,
Далам ситендәге алыс офокка —
Бәндәләрзән, кәндә халас бушлыкка...

Тертләнем дә, туктаным да әйттем мин:
“Кешеһез ул бушлыкта мин — йәтиммен.
Канлы, — ләкин калайымсы еремдә,
Кан койһоһоз заман яулап бирергә!”

28.01.1964.

Йәремә

Дошмандарым, әйе, бар минең,
Көймә, йәрем, һин бының өсөн.
Көй һин шуға: дөрөс барыуын
Һаклай алһын яраткан кешең.

Тик көсләләр генә булдыра
Был донъяла яһилын йәһәт.
Кайғыр, йәрем, тормош тыузырһа
Һөйгәненә дуһтарзы фәкәт...

Якшы аттан дуға зыңылдар,
Якшы ирзән нам ашыр йырак.
Дуһтар мактар, дошман сығынлар —
Донъя шулай королған, брат.

Ирмен тигән — уклы керешен
Каты тартып һүтәлер ғүмер.
Уғың һыныр, яның бирешер,
Тура юлдан тайпылһаң һин бер...

Кырк быуынлы борғак йылан да
Осратмайса әжәлен калмай.
Егет булғас, йәрем, юлымда
Кырк бәләләр мине лә аулай.

Йыланланып ләкин боролмам,
Ук булырмын, үтермен тишеп.
Еңел-елпе генә королһам,
Түгелмен мин бөтөнләй кеше!..

Дошмандары, тиеп, бар уның,
Көймә, йәрем, һин минең өсөн.
Көй һин шуға: дөрөс барыуын
Үзгәртмәһен яраткан кешең!

29.01.1964.

Ышаныс

Язмыш мине иркәләмәне,
Тормош мине типкеләмәне —

Ил күргәнде күреп үстем мин,
Ил эскәнде өрөп эстем мин.

Шағир булгузан да бигерәк,
Эшсе булдым илгә күберәк —
Алғас илем йөкмәп эш тауын,
Шағир булып кына кем калһын?

Эшем өсөн йондоз көтмәнем,
“Мин эшсе!” — тип аяк типмәнем.
Шиғыр өсөн данға бакманым,
“Мин шағир!” — тип күкрәк какманым.

Тороп торһон дан да, йондоз за —
Мин кеше бит әле унһыз за.
Йырым ғына ташлап китмәһен,
Йөрәк кенә яйлап типмәһен!

Карзы тишеп һалкын яз көнө
Балкығандай акһыл наз гөлө,
Билдәһезлек, тынлык астынан
Көн яктыһын йырым каршылар.

Һәм калмаҫ ил уға вайымһыз:
Шатлыкһыз йә тәрән кайғыһыз.
Онотолған гүрем кырында
Гүрһенмәгән йырым моронлар.

29.03.1964.

Кайберәүзәр...

1. Түрә булмаҫы борон

Кайберәүзәр күзлек кейә,
Күзгә күренер өсөн.
Мәғәнәле һүззе һөйә,
Түргә үрелер өсөн.

Алһаң һалдырып күзлеген,
Кала бер танау ғына.
Аша ауызың, юк теле —
Иренле канау ғына...

2. Түрә булғас

Кайберәүзәр түрә булһа,
Түренән фарман бирә.
Кайберәүзәр әйткән берен
Теркәтеп дарман тирә.

Кайберәүзәр “без” тигәнде
Ишетмәй һаңрау кала,
Кайберәүзәр “мин” тигәнен
“Алла” тип аңлап ала.

Кайберәүзәр аяк тибеп
“Зам”, “пом” ына екерә,
Кайберәүзәр “сам” алдында
Сиңерткәләй һикерә.

Кайберәүзәр бисәһенәң
Туфли астына инә,
Кайберәүзәр әсәһенәң
Динен куркытып “еңә”.

Кайберәүзәр “һул” кеҗәһен
Ил салғыйынан таба,
Кайберәүзәр, кеҗә һәрмәп,
Кеҗәдән колак каға.

Кайберәүзәр буш портмонет
Йомолған кулын бирә,
Кайберәүзәр портмонетты
Тултырыу юлын бирә.

Кайберәүзәр, ни күрһә лә,
“Зам” менән бергә күрә,
Кайберәүзәр таш капсыкка
“Зам” ынан башка керә...

9.04.1964.

Бик кәрәгер ине...

Дустар, миңә гөл баксалары ла,
Былбылдарзың бәллүр йырзары ла,
Сәскәләрзең аңкыш саңдары ла,
Бал кортоноң татлы балдары ла —
Береһе лә кәрәкмәс ине.

Дустар, миңә йәмле май айы ла,
Сихриәтле, серле йәй таңы ла,
Йылғаларзың көзрәтле шауы ла,
Диңгеззәрзең дәү тулкын тауы ла —
Береһе лә кәрәкмәс ине.

Дустар, миңә зәңгәр күк төбө лә,
Болоттарзың акһыл күбеге лә,
Йондоззарзың ыңйы йөзлөгө лә,
Көмөш Айзың көлмөш йөзөгө лә —
Береһе лә кәрәкмәс ине.

Дустар, миңә йөрәк ярһыуы ла,
Күкрәгемдән шатлык карпыуы ла,
Йырсы даны Көндәй балкыуы ла,
Икеләтә ғүмер артыуы ла —
Береһе лә кәрәкмәс ине.

Ләкин
Кайыңдар күк бөрө ярғанда,
Туззы йырып һуттар акканда,
Күззәремә бағып бик нескә,
Кыйғас кашын һылыу һикертһә,
“Һөйәм һине, йырсым!” — тип әйтһә —
Бик кәрәгер ине шул миңә!..

10.04.1964.

Был әзәм...

(маосыларга)

“Калһа ла халкым ыштанһыз,
Бомбам булһын! — ти берәү. —
Бәхет йортона донъяла
Һуғыш — иң якшы терәү”.

Әзәм балалары уға
Себендер — үлә бирһен!

Мәйет ашлап, ерзең йөзөн
Бағ кылыу — уйы ирзең...

Әжәл нурзарынан әллә
Алғанмы мур был әзәм?
Яралғанмы икән әллә
Нурһыз кара гүрзәрзән?..

11.04.1964.

Язғы уйланыузар

Йәш йырғанак һөзә мөгөззәй,
Кар бығауын тош-тош иретеп.
Алыс диңгезгә ул юл әзләй,
Алкындарын алға көр этеп.

Боз тигән нык, һалкын коймаға
Йырғанағым төрттө мөгөззә:
Кайза инде койоу йылғаға,
Кайза инде тиртеү диңгеззе!..

Алдым һөймән, ярһып, кулыма,
Кысып теште, бозға һелтәндем.
Ағыл, ағыл, йәш һыу, юлыңа,
Һине унда ғаләм көтәлер!

...Кешене лә, иртә йәштән үк,
Үз диңгезе ымлай алышта.
Тотһаң һөймән, торма кәшкәйеп —
Юл ярырға уға бул ошта!

Акланма һин, талант яра, тип,
Боз катламын үзе, теш менән.
Зур диңгезен тапһын яратып,
Талантлы ла, ябай кеше лә.

11.04.1964.

Қақсарт һыуы

Қақсарт һыуы — ябай һыу шул ул,

Йырлап тормай уның ярзары.
Йәйен дә юк унда, йоморсай,
Корман, суртан карпый ни бары.

Дәү тулкындар тулап оломай,
Болоттарға атып күбекте:
Әүешһә тал, осон ялмалап,
Битен генә һыта һыу өстө.

Килмәй унда бөйөк шағирзәр,
Мактау өсөн һыуын шиғырзә.
Сәйгүн генә шиғыр сығара,
Бос борлатһа капкас, тығырзап.

Ябай ғына башкорт һыуы ул,
Һөйләшеүсе ябай тел менән.
Буйзарына усақ, өйәңке,
Карамаһар ғына тезелгән.

Уралынан ыккан моңдарзан
Ята алыһып суйыр кырсыны.
Тын төндәрзә, йөрәк сыңратып,
Йондоззарға сирғый йыр-сыңы.

12.04.1964.

3...зәң кәбер ташына

Накыс нарыкһанмыш бәндә буһғас,
Кылыктары бик “һескә” иһе:
Һауһап өргән әттәр араһында
Сәңкелдәүек бер мүскә иһе...

28.04.1964.

Фатһулла

Агент буһып йөрөгән Фатһулла,
Койрок куйһаң, който ат буһа.
Һайһап куйһаң, һатыусы буһа —
Кеҫә майһап ятыусы буһа.
Намыс куйһаң ғына Фатһулла
Буһа алмай һаһысһы муһла...

28.04.1964.

Кара күззәр

Кара күззәр нурлы була, тизәр,
Кара күззәр моңло була, тизәр.
Убылдым шул кара күззәргә —
Яна йөрәк — калай түзәргә?
Нурын, моңон иңләп йөзәргә!

1.05.1964.

Беззең быуын

Беззең быуын калкты карланып,
Наз сәскәһе булып тыуһа ла.
Йылдар ызғарында туңһа ла,
Үсмәне ул ләкин зарланып.

Без күргәнде әгәр күрһәтһәң
Ак нур ғына имгән быуынға,
Килер ине, ай-һай, кыйынға,
Без күтәргән йөктө күтәртһәң!..

Икмәк һорап илар заманда
“Эш!” тинек без сабий тел менән.
Гизер сакта ғышык иленән,
Һәрзөк һабан, тирләп, яланда.

Абындырһа, шыңшып йөрәмәnek —
Иңебезгә алдык ғәйепте.
Ғәйрәт менән көрмәп бәй-епте,
Сағылдарға үзебез үрләnek.

Әйтмәһендәр: “Уңыш түренә
Менеп алған, майлап табанын”.
Айкап йөрөп көрәш яланын,
Калкындык без әрһез Ер менән!

27.07.1964.

“ПОРТРЕТТАР” ШӨЛКЕМЕНӨН

1. Кәримәкәй һылыу

I

Кәримәкәй һылыу, толмоң
Бөртөктәрен һанап, ел иҫә.
Кысып бәйләгән ак яулығың,
Маңдайыңа төшөп, тир эсә.

Һәнәк һабын мыкты кулдарың,
Ирзәр кеүек, етез уйната.
Күбә тауы кәбән башына
Шашына ла шаулап, тын ята.

Күзләй Кояш һине һокланып
Нур биләүле зәңгәр күгенән.
Күрәһеңме, Көндөң кулдары
Косоу өсөн һине үрелгән!

Кәримәкәй һылыу, былай шәп
Өйрәндең һин кайза эшләргә?
Һорайымсы... Утлы замандар
Һалды бит үрт беззең иштәргә...

II

Һинең менән без бит замандаш --
Ызандарзы азмы кызырзык!
Сабый тирен ашлап тупракка,
Фронттарзы азмы туйзырзык!

Әле дә бит ята кырзарза
Без актарған тәрән ызандар.
Улар баһыузағы фронтта
Утлы окоп ине, туғандар!

Һинең менән бергә-бергәләп
Һалманыкмы курмас токсайға!
Һалдаттарзай тотоп повестка,
Китмәнекме сығып Рәсәйгә!

ФЗУ-ла аз-маз өйрәнөп
Станокты көйләү әмәлен,
Койманыкмы йәзрә фронтка,
Текмәнекме Еңеү әләмен!..

Шаһит илем: ул сак оноттоң
Цехтарза һин кесе йәшенде.
Ололарзың алып урынын,
Байрак итеп сөйзөң әшенде!

Кәримәкәй һылыу, калалар
Аузы һинең койған йәзрәнән.
Туған ерзә йөйзәр калдырып
Һүнде һуңғы шартлау... Тәзрәле

Поезд илтте һине алыска,
Харабалар күп көн байышка...
Ауған калаларзы торғозоу
Төштө тағы һинең язмышка...

III

Кәримәкәй һылыу, тупрағын
Тууған ерзең кайттың һағынып.
Кара ана: көләс Кояшың
Күзләй һине, утгай кабынып.

Хәтәр йылдарза ла йәшлекте
Ошо Көн бит ине йылыткан!
Бөтәбеззе ләкин бәхеттә
Тиң кылырға, ахыры, оноткан...

Йылдар инде теге түгелдәр:
Өс балам бар йылы куйынымда.
Кәримәкәй һылыу, һин яңғыз
Әүәлгеләй... Нимә уйыңда?..

Кәримәкәй һылыу, тез сүтеп,
Үбәйемсе маһир кулыңды:
Үлем тырнағынан кешелек
Ошо кулдар менән йолоңдо!

Ошо кулдар илде курсаны
Дәһшәт яуы сапкан йылдарза.
Кемдәр генә йәшәү алмаған

Һинен егәр, изге кулдарзан!

Билен бөгөп, һыктап Ер шары
Әжәлдәрзән ғазап сиккәндә,
Кулың һинен уны, күтәрәп,
Алып сыкты тыныс сиктәргә.

Кәримәкәй һылыу, хакың бар
Донъялағы иң зур бәхеткә!
Алды лаһа һинән йәшәүен
Ерзә булған бөтә бәхеттәр...

16.09.1964.

2. Ирәндек

*Ырыскол ауылының айбарлы улы Ырысолов
Ирәндеккә ихтирам һәм хөрмәт менән арнайым.*

I

Ирәндеккәй тауы — оло тау,
Даның баштан ашкан моңло тау,
Булып шаһит, халык ғүмерен
Караулаған тәрән уйлы тау,
Күргәнһеңдер озак йылдарза:
Аккандыр күп йылғыр һыузар за,
Үтелгәндер озон юлдар за;
Халкым табанына әләгеп,
Кубынғандыр һанһыз комдар за,
Түтелгәндер һағыш-моңдар за
Халкым үткән ауыр юлдарза...

Үктәбергә тиклем өйрәндек
Моңло йырзар көйләп, Ирәндек.
Үктәберзән һуң без кинәндек
Дәртле йырзар йырлап, Ирәндек.
Тыуғас илдә шәп ир — Ирәндек,
Эш-хезмәткә батыр Ирәндек,
Йырлайыксы бер йыр кинәнеп,
Шул егетте мактап, Ирәндек,
Азашыңды зурлап, Ирәндек,
Таузарға тау, бейек Ирәндек¹

II

Каҫмарткайзың йәмле буйында
Донъя күргән егет ине ул.
Атаһының алтын казығы —
Ырыуына елек ине ул,
Таҙалыкта — һөлөк ине ул.

Китте атай канлы һуғышҡа,
Калды әсәй, батты һағышҡа:
“Бергәлектә йәшәп өйрәндек —
Кыйын булыр безгә, Ирәндек,
Кайғы куныр йөзгә, Ирәндек...”

“Булмаҫ! — тине уға Ирәндек. —
Йәшәмәбез ерзә иңрәнеп!
Етер буйға, әсәй, улың да
Төшөр эшен бер сак кулыңдан —
Бөгөлмәй төз атла юлыңдан!”

III

Һәләк булды атай яу йөрөп,
Кан һаузырзы әсә бәгерен:
“Һүнде донъя, калдык етем без,
Калай кылып донъя көтөрбөз,
Йот йылдарзы нисек үтербез?..”

“Булмаҫ етем һис кем — ил барза!
Тымыр күңел, илар-илар за...
Булыр хезмәт иң зур берәмек
Безең өсөн!” — тине Ирәндек.
Китаптарын куйзы Ирәндек,
Сабатаһын кейзе Ирәндек, —
Китте ташлап өйзө Ирәндек...

Көттө көтөү йәйен яланда,
Караны мал кышын һаман да.
Үсә биргәс булды һабанда:
“Хәйер һорап, илап йөрөмәм,
Ете йәштән етем калһам да,
Ялан аяк язмыш ярһам да!” —
Шулай тине егет Ирәндек.

IV

Үтте йылдар... Сирле әсәһе

Улы өсөн генә йәшәне.
Төйөп табан, таузан таш ярзы —
Кеше итеп улын сығарзы,
Эшсе итеп улын сығарзы!

Бына бөгөн иркен далала
Комбайнсы егет дан ала.
Ике норма көн дә бирә был,
Батыр булып йыл да килә был,
Ал Кояш та, Ай за, йондоз за
Күзләй уны, янып, йәш кыззай:
“Эштәреңде күреп кинәндек,
Рәхмәт һиңә, рәхмәт, Ирәндек!”

Эшсән халык, һалдат, колхозсы
Торһа иртән, бөркөп ак боһсон,
Өстәленә ята карауай.
Бороп мыйык, әйтә һәр ағай:
“Икмәгеңде ашап кинәндек,
Рәхмәт һиңә, рәхмәт Ирәндек!”

V

Булды бер сак илдә зур бәйге —
Бәтә Ватан батыр ебәрзе.
Эшкә уңған, мыкты егеттәр
Кыркты һарык йөнә, тизлектә.
Елде кулдар етез юрғалай,
Секундтарзы узып бер талай.
Секундомер алыып йөрөнә:
Һәр бәйгесе — асыл ир ине...
“Еңер һуң кем?
Кем һуң, кем?!” — тигәс,
Сыкты еңеп егет — бик-бик йәш.
Әйтте иле шунда егеткә:
“Бизәй халкын һинең кеүектәр!
Еңдертеп гел һинән өйрәндек —
Бында ла һин еңдең, Ирәндек!
Исеменә яулап тиң урын,
Бүләктәрзең алдың иң зурын!
Күк Ирәндек таузай калкынып,
Ватаныңа Айзай балкының!
Кояш булып нурлан бер заман,
Тип теләйбез һиңә, узаман!”

Белһен өсөн иле батрызы,
Яззым мин дә ошо хак йырзы!
Ирәндеккәй тауы көр, бейек,
Шул тауҙай көр, бейек — Ирәндек!
Уны күреп, Урал-тау ана
Еңмеш улы өсөн кыуана:
“Ирәндеккәй тауы шатланһың,
Ир-егеткәй намы макталһың!”

16.09.1964.

3. Ленъка — Лүңке

Ауылдашым Алексей Мостряковка

I

Ауыр ине йылдар... Йәйәүләп
Юлдар һүтте икәү — алыстан.
Ғәрип әсә сабий малайын
Етәк алып, усун нык кысқан.

Төшлөк йөзөн мансып һарыға,
Ғәмһез Кояш ергә шат карай.
Бер ят ауыл офок һыртынан
Бормас-бормас төтөн аткара.

“Атла, улым, атла, етәйек:
Алдыбыҙза -- башкорт ауылы.
Башкорттар ул катык бирәләр,
Йә эремсек ашап алырһың.

Төтөндәре шыйык күренә —
Былар за бик йот, ас, ахыры.
Ни булһа ла, барып етәйек,
Бәлки, бер ус курмас табырбыҙ”.

Әсә тына... Зәңгәр күззәре
Офок өҫтөн һәрмәп елһенгән.
Ирендәре, ал кан һаркытып,
Шырауланған дала еленән.

Малай ғына хушһыз, әскәйен
Тырнаһа ла ашау хәсрәте.
Табандары менән тузанды
Һөрөп бара, саңын сәсрәтеп.

“Атла, улым, атла, етәйек...” —
Бөттө хәле меҫкен әсәнең.
Ойоп үскән моңло кайыңды
Косаклаған килеш сәсәне...

Калды озақ, озақ кузғалмай...
Ә саң һөрөп малай уйнаны.
“Әсәй, әсәй, әйзә, китәйек!” —
Әсәгә тик һүззәр һуңланы...

II

Карт көтөүсе улды, етәкләп,
Кайтты алып кисен өйөнә.
Ейәнненең киндер күлдәген
Бирзе йолоп шүрлек сөйөнән.

“Исемен кем һинен, балакай?”
“Ленька”, — тине үкһез, көрһөнөп.
“Лотфой икән, булһын хәйерле”... —
Һөрттө карсык дымлы керпеген.

Ялап бөтөп малай катығын,
Сыкты тышка, тотоп эремсек.
“Лүңке, Лүңке!” — тине малайзар, —
Тотлокманы телдәр бер нисек...

“Лүңке, Лүңке”, — тине кешеләр,
Үсә бирзе яйлап Лүңкебез...
...Ир корона кереп, ауылдың
Узаманы булды ул бөгөн.

Ә шулай за һаман “Лүңке” тип
Йөрөтәбез ауыл ырысын.
Үзе комбайнер һәм тракторист —
Эйәрләне заман коросон.

Ул үстергән алтын игендәр
Коса һәр йыл яңғыз кайыңды.
Комбайны гөрләп узғанда
Күрсе, әсә, балакайыңды!

Тыңла, әсә, йөрәк кағышын

“Үкһез калған” Ленъка улыңдың.
Офоктағы йылы төтөнгә
Дөрөс тотканһың һин юлыңды!

III

Иген шаулай... Байман баһыузан
Килә ылау, тейәп байлыкты.
Шатлан, әсә, ғәзиз улкайың
Ил батыры булып калкты!

“Урал” кайзы Лүңке йырлаһа,
Һакмар, Қаһмарт тыңлай, тын калып:
Туғанлыктың тере шишмәһен
Кәһерләй зә икән, тип, халык...

“Лүңке, Лүңке”, — тизәр кешеләр,
Туған итеп удды, үз итеп.
Был дуһлыкты халкым тыузырған
Каш аһтында ғәзиз күз итеп!

17.09.1964.

Кара йөрәктәргә

Һыуык түгел миңә көн һыуығы,
Һырғаҡ түгел һырғаҡ бурандар.
Йыһан иретерлек ипкенем бар, --
Туңмам һеззең һалкын урамда!

Тынғы белмәй тибә янар йөрәк,
Һүрелгеһез кузы -- гел тандыр.
Илаһынан дөрләп кергән утты
Һүндерерлек түгел ел-ямғыр.

Бозло котобоғоз боһланасак,
Дусар булып миңең усакка!
Карыуығыз дөрләп кабынасақ,
Донъяғыззы үртәп ут сақһам!

Һөйәм, әйе, илем, телемде!
Килмешәккә бирмәм еремде!
Шуның өсөн йәшләй йәнселеп
Үсеп еттем – беззәр ир инде!

Булы буранығыз бураларын
Көл итергә әзер әле без!
Кара йөрәгегез коромонда
Сәсәй-сәсәй яныр йәнегез.
27.09.1964.

Үтә һизгер

Үтә һизгер, үтә тойгор ине
Сабый сактан сыңлы күңелем:
Шатланғанда шашып нык шатландым,
Һыктанғанда — көндән төңөлөп.

Ил моңона капкам асык калды...
Кереп шунан әллә, дошмандар
Азым һайын азымы аяк салды,
Аяуһызан акты йыш кандар.

Яраларзы һанһыз ала-ала
Бирсәләнде йәп-йәш йөрәгем.
Йәнде ләкин кутыр катырманы --
Алыр әле яһил кәрәген!

27.09.1964.

Һөйөр булһаң

Милләтеңде әгәр һөйөр булһаң,
“Милләт, милләт!” — тиеп лаф орма.
Карға һымак, “Карррға, карррға!” — тиеп,
Каркылдап гел башты катырма.

Милләтеңде әгәр һөйөр булһаң,
Теште кысып, кой нур эшендән.
Булырһың ир, Айзай көзгөләнөп,
Көндөң йөзөн илгә төшөрһәң.

27.09.1964.

Оялма һин

Оялма һин, моңһоу күззәреңә
Бәгерендән күлкеп йәш тулһа.
Кайнар йәштәр йыуған күңел генә
Картайыузы белмәй — йәш була.

Акһын, әйзә, йәнде әсеттереп:
Йәшлек йәше саф та, татлы ла.
Ғәйеп түгел илау, әгәр йәнең
Аклык теләп янһа халкына!

Аклык теләп әгәр йөрәк һызһа,
Оялма һин йәшлек йәшенән.
Оял, әгәр, таштай катып, йәнең
Халкың кайғыһынан йәшенһә.

Илама һин фәкәт илау өсөн —
Татып күз йәш, рухың көсәйһен.
Хаклык һөйөп янған йәнкәйеңә
Кылыс кыйғырлығы өстәлһен.

27.09.1964.

Мин дә тыузым...

Мин дә тыузым бүтәндәр шикелле,
Мин дә үстем бүтәндәр шикелле.
Колас ташлап, утын да, һыуын да
Мин дә үттем бүтәндәр шикелле.

Мин дә һөйзөм бүтәндәр шикелле,
Мин дә көйзөм бүтәндәр шикелле.
Һәм әйтерзәр, гүргә күмгәс мине:
“Был да үлдә бүтәндәр шикелле...”

Бөтәһе лә бүтәндәр шикелле,
Сөнки илде мин һөйзөм шикелле...
Ерзә эшләр эштәремде ләкин
Эшләнем мин тик үзем шикелле!

27.09.1964.

Күңелем

Бөркөт булып ос һин, күңелем,
Кыйғыр булып ос һин, күңелем.
Бөркөт, кыйғыр булып остиһәң,
Донъяларзы өҗтән күрерһең.

Бөркөт булма, кыйғыр булма ла,
Моң-йыр булып ос һин, күңелем.
Моң-йыр булып илгә остиһәң,
Йөрәктәрзе иңләп йөрөрһең.

28.09.1964.

Сәскәләрзе һөйһәң

Сәскәләрзе һөйһәң, базығын һөй —
Баш әймәһен елгә, ямғырға.
Тыуған тупрағының тойоп татын,
Тиртһен төпкә тәрән тамырзар.

Матурлығы булһын тотанаклы —
Үтә сибәрзәр бит тиз уңа.
Көн ызаһын сабыр бизәй белһә,
Һөйөүеңде тапшыр һин уға.

28.09.1964.

Сәсеүсе

Бәп-бәләкәс сактан муйыныма
Орлок тулы токсай әдделәр.
Кара буразнаның ярығына,
Бөртөктәрзе һиптем мин, йүләр.

Әйе, йүләр... Сөнки белмәнем шул
Орлоктарза бар, тип, зур язмыш.
Кара ызанымды көн-балкытып
Сәскә атты бер сак көнбағыш.

Мең-мең кояш ятлап янды ерзә
Сабый сәскән сихри орлоктан.

Әле лә мин сабий: орлоктарзы
Күңелдәргә ушлап ырғытам.

28.09.1964.

Төңөлмәгез

Төңөлмәгез, изге күңелдәр,
Йомолмағыз, нурлы саф күззәр, —
Тәбрик итеп көтөп алығыз
Ғүмеркәйзең һәр бер ак көнөн.
Һүндермәгез йөрәк ялкынын,
Туңдырмағыз намыс алкынын, —
Алғыр беләктәрзән кот койоп
Котайтайык көндөң балкыуын.

Дошмандарзы һағыш сырһаһын,
Дуҫ-иштәрзе шатлык йүрмәһен, —
Каралыктан сөнки аклык күп,
Кыңғырлыктан сөнки һаклык күп,
Ерзә сөнки төндән көн озон:
Озайтаһың уны һин үзең!

28.04.1964.

Өмөт

Кырыс һырлап ырыс ызанын,
Сәстек йырлап тормош орлоғон.
Тишеп ерзе, кускыл кыяктар
Якынайтты Күктең өрлөгөн.

Күзәнәк һәр — ғүмер тыузырзы,
Ғүмерзән һәр — ташты язғы йыр.
Мин дә, каткан көрәк кулымды
Куйып ергә, алыып яттым бер.

Күззәремде йоко алманы,
Колағымда ерем сыңланы...
Фирүз баһыу, кымыз таштырған
Туҫтак һымак, йәндә кызланы...

28.09.1964.

Мең хакым бар

Йәшәр өсөн тыуған токоммон мин —
Мең хакым бар йәшәп-йәшнәргә!
Кем ул унда, — яһил балта кудда, —
Офоғомдо аска әүшәрә?

Быуаттарзың шакшы шаукымында
Камғактарзай күсеп килдегез.
Услабығыз комһоз -- Уралымды
Уртлап алып китер инегез!

Уртлап булмағанға еребеззе,
Асабаһын йотмак ботарлап.
Баға әммә Хозай ярлыкауы,
Башкортонә йорт һәм кот арбап.

Һез, яһилдар! Беләм, күззәрегеҙ
Кызышканға — сикһез нәфсегез.
Уралымдан ғына түгел, мине
Ер шарынан тибеү — дәртегеҙ...

Айкамағыз яһил балтағыззы —
Офоғомдо һеззән уйзыртмам.
Уралымды, мине Ер шарына
Күсәр итеп Хозай куйзырткан!

6.11.1964.

Рәмизән

Еңел түгел, беләм, йәрем, һиңә
Һөйөүемде түзеп күтәрәү.
Әллә һиңә һизгер күңелеңә
Әмәлһеззән илтәм күп әрнеү.

Янғы килә оло йөрәк менән
Һәм хистәшлек зурзан табаһы.
Шуға ла шул һәр бер вак кәмселек
Итә мине уйсан, яманһыу.

Ауыр һиңә, ауыр шағир менән...
Шиғыр түгел уның көндәре.
Кара янып, тирен, канын яғып
Үстәрә ул шиғри гөлдәрен.

Һәм ул гөлдәр бер сак гөлдәмәлә
Күззәрәңдең һүрәп нурзарын,
Ятыр, бәлки, шағир кәберенә,
Косаклаған кеүек Ер шарын...

7.11.1964.

Һөзөмтә

Көндәр аға, һырзар битте яба,
Ә үткәнем — шундай мазаһыз.
“Герой” лык та йәйғор йәймәй унда,
Йыраулык та сәсмәй сафаһын...

Ябайзарзан ябай ялсы булып,
Һикәлтәле һукмак һүтелгән.
Казып козок — тамсы һыу табылған,
Һөзөп диңгез — сабак тотолған.

Илем, тиеп, даръя, сүл кискәнмен,
Илем, тиеп, утка ингәнмен.
Таузай табыш биреү урынына
Йәнде генә физә иткәнмен...

Шау-шоу һалмай таштар актарһам да,
Тоззай иреп илем әсендә,
Иңбашымдан илгә, башым түгел,
Калкынмаған хатта исем дә...

Һәм үземде фәрле ғүмер буйы
Һанағанмын ялһыз бал корто.
Ташығанмын шәрбәт көнө-төнө,
Котайтырға итеп был йортто.

Ғүмеркәйем һыузай киткән һызып —
Калғанмын тик алһыз һәм ялһыз.
Йөрәккәйем һулк-һулк тибә һамаң,
“Халкым, халкым!” тиеп туктауһыз...

Каға йөрәк “халкым, халкым!” тиеп,
Кағыузары сыға саманан:
Энә менән йәнә койо казам,
Ишәм аркан комдан мин һаман...

8.11.1964.

Хаклык юлы

Халкын һөйгән — хаклык һөйгән, тизәр, —
Һөйзөммө һуң мин ул хаклыкты?
Хаклык әллә, кыя сыйған уктай,
Есемемдән ситкә каклыкты?..

Әйталмайым... Әммә тормошома
Тере шаһит — маңдай һызыклар.
Йөрәктәге дошман аткан уктар,
Сәскә сыккан акһыл “тозлок” тар.

Әйталмайым, алынған, тип, былар
Келәм йәйгән шыма һукмакта.
Хаклык юлы шуңдай булһа әгәр,
Минеке ул мең-мең оракта!

8.11.1964.

Ут

Шырпы һымак яна минуттар,
Йөрәгемә минең сыйылһа:
Янар юлдарға гел юлыккас,
Янғын йоґо хәтһез йыйылған.

Ут итермен кеүек донъяны,
Дыуамалдан дулап эз һукһам.
Кояш үзе битен бешерер
Базрауыклы минең нур, уттан.

Кешеләрем! һаклап, кәзерләп
Тотонһағыз ине был утты!
Туңһак һыуыктарза туңһандың
Күңелен ул үртәп йылытыр.

1.12.1964.

Ләшә

Ағастарзы ләшә¹ һырыған —
Йоклайзар тын улар, салланып.
Әсе еле кылын нык тартһа,
Кайберзәре куя зарланып.

Йәнә тынлык... Бында, биғәйни,
Тилерткес туй — яззар булмаған,
Йәш япрактар йәшел серзәрен
Шыбыр-шыбыр һөйләп тормаған.

Һығып билен, нескә актирәк
Үбешмәгән кайын-кыз менән,
Һаран ғына саф йәш акмаған
Каялағы имән күзенән...

...Ботактарзан ләшә койолоп,
Кылауыкка күмә башымды.
Кырау атқан касан сикәмә, —
Һорамаған нисә йәшемде...

Ләшәм арта, йәнде аларта...
Ак карзарзан билем һығылыр.
Зәһәр кылын язмыш нык тартһа,
Ак карзарға кемдәр йығылыр?..

Шырпы янып кына һүнгәнсе
Көйрәп калыр ирзәр икәнбез.
Ләшә булып ергә төшәбез,
Рәшә булып ерзән китәбез...

Ә шулай за, дуҫтар, был донъя
Беззәйзәрзе белгән юк әле!
Без киткәндән, моңһоу иткәндән
Ер зә булып сап-сал сикәле.

1.12.1964.

Нурзар менән моңдар

¹ Ләшә -- кышкы кылауык.

Нурзар менән моңдар берләшһә,
Уйлама: “Был — хилаф көрәшкә!”
Һанама: “Моң — болот күкрәккә!” —
Асыуыңды уға күкрәтмә.

Нурзар менән моңдар берләшһә,
Моңдарыңды быуып көрәшмә:
Моңһоз нурзар — кара нур була.
Моңло нурзар — балкып урғыла.

Нурзар менән моңдар берләшһә,
Ырысыңды урып мең йәшә!
Кешеләрзе кеше иткән — шул.
Булмаһа шул — таш йә бүкән бул.

Нурзар менән моңдар берләшһә,
Уйлама һин: “Көнәм төнләшә”.
Моңло нурзар тиртеп таң ата,
Кояшты моң сиртеп уята!

3.12.1964.

Сабыйлык

Ғәйеп итмә инде, бер үк, мине,
Иңсереүем узып айнығас.
Сабыйлығың сықты, тип әрләмә —
Кыйын булыр миңә аң йыйғас.

Иңсртеп тик кайтып күренмәһә
Сабый сактың кескәй киңәге,
Кайтыр қасан?! Күрсе, һаман, һаман
Тарих тарағына күсәбез...

Алыр тарап беззе, һис йәлләмәң...
Алынғандай ата-бабалар...
Шуға күрә мине тилертергә
Сабыйлығым килә қабалан...

Қыума, қыума, иркәм, шат дусымды,
Иңсртеп бик, иңсәр килһә лә.
Иңсрмәгән, иңсрмәгән ақыл

Бауыр ташы булып төйнөлө.

6.12.1964.

Язһын язмыш

Язһын язмыш яһил языуын,
Елгә каршы ә мин төкөрәм.
“Аузарамын һине юддан!” — тип,
Этлегенә этлек килтерәм.

Хак кәләмем әле кулымда —
Буйһонайым кемгә, ни өсөн?!
Үз кулымдан язып өйрәндем
Язмышымдың ярһу өлөшөн.

Язмак булһа язмыш маңлайға,
Мин Күк кабағына ут һызам!
Йыһан йырын ергә сыңратыр
Кәләм осом сыйған кот-ызан.

08.12.1964.

Моң сиртмәгез...

Сөләймән Шаһингәрәй улы Мырзабулатовка

Моң сиртмәнез, мине тилертмәгез,
Ез бөркәнгән шөңгөр турғайзар!
Бала сактан өзә үзәгемде
Бабаларзан калған туғайзар.

Кыркһам талын — ағыр төслө каны,
Өзһәм еләк — әсе күз йәше.
Сайпылһа һуу — сыңдай кеүек кылыс, —
Ғазраилдың уһал тиңдәше.

Һары турғай, һазлы ез турғайзар,
Ниңә-ниңә туғай бик уйлы?
Мүк каплаған өһһөз таштарының
Тарихтарын әллә укыймы?

...Бабаларзың әшен әш итеүзе
Ята көтөп сабыр туғайзар...

Айкап кылыс, ярһыу арғымакта
Сабыуымды сурлай турғайзар.

Ез моңдарзың талғын ағылыуы
Күңелемә һеңде бик иртә.
“Китәһегез — һеззән ни калыр?” — тип,
Туғайзарза турғай моң сиртә.

8.12.1964.

Асыллығын тойоп...

Асыллығын тойоп донъяның,
Йәш балалай ойоп уинаным.
Бер меңдем дә тауға, бер төштәм,
Ак таштарзы түбән мин иштем.

Баһам менеп таузың башына,
Йыһан түре килде каршыма.
Баһам төшөп таузың астына,
Төбәлдә күз туған халкыма.

Булмай етеп йыһан түренә,
Халкымдың киң күңел күге лә.
Яһна унда миллион йондоззар,
Яһда бында — миллион моң-йыр бар.

Булһак иһән, йыһан гизербез,
Йондоззарзан кәмәр тезербез.
Булһак эһсән, моң-йыр һөйөрбөз,
Йыһып алып, илгә һибәрбез.

22.12.1964.

Күренештәр

*

Сыктым язға асып кыш ишеген —
Тылсым тулы кускыл донъялар!
Кайындарзың бүртеп бөрөләре
Йәшел күззай базлап яналар.
Карзай катып, кускыл араһында

Калған тоғро (кышка) — туз ғына.
Ап-ак тузза мөлдөр кояшапай
Бора мыйык — кызыл куз ғына!

*

Турғай белә: муйыл тәлгәшенә
Сәңгелдәген әлеп бәүелә.
Бәүелгәндә бәүел тирәгенән
Тирәһенә йыры түгелә.
Әллә йыр был, әллә аңкыу муйыл —
Хушбуйынан донъя иҫсерек.
Уйнай турғай, бәү-бәү йырын йырлай,
Ә мин — иҫәр -- торам кисереп...

*

Таң ата ла тағы Кояш калка,
Былбылдарын күккә сөйөрөлтөп.
Ер күсәрен нурлы бузтурғайзар
Йыры менән тора өйөрөлтөп.
Үләндәрзе тарта нур ептәре,
Кыяк артлы кыяк ярзырып.
Йәшел кыяк һайын кояшлы ак —
Ысыкланып тама таң йыры...

*

Әй был туғай, былбыл-турғай --
Ерзең шөңгөр азашы!
Йыйзы икән кай ерзәрзән
Сут-сут тирер яз ашын!
Йыймаған, юк! Нурға мансып
Биргән уны Ер-әсәй.
Кускыла кыяк һайын, сыңлап,
Йырын йырлап Көн йәшәй!

*

Тын калығыз. Тукталығыз.
Кысқан донъя һулышын:
Ишетәмен ер төбөнән
Сабый бала тауышын!
Сеңләй-сеңләй сыкты ана,
Үркеп Кояш ялына:
Сабый куллы йәшел кыяк
Терһәк сәнсеп калкына!..

*

Ер битендә һап-һары куз
Һары нурын балкытты:
Бәпесенән бәпембәнең
Алдык тәүге ялкынды!
Актары ла, күктәре лә
Атыр күкрәп куззарзың.
Тик был һары — көн комары, —
Башлап үптә Ер шарын!..

*

Оса-оса һары япрак
Кускыл кашлы сәхрәнән.
Әйтә алмай өзөлгәнән
Кайһы олон-әсәнән.
Әйтә алмай кем өзгәнән,
Һабышкан ул һарыға.
Касан ярыр кускыл япрак
Унан калған яраға?..

1964.

Үлеү менән Калыу араһы

(диңгезсе хикәйәте)

Үлеү менән Калыу араһын
Кулым менән һәрмәп караным...

Киреп түшен, кәмә һыу ярзы,
Тибеп тулкын, диңгез бузарзы,
“И-раз! И-раз!” — тигән команда
Кабатланды ишкәк һалғанда.
Моронда мин, төрөп еңемде,
Алкымларға барзым Үлемде...

Сәләмләштек... Бына ул якын:
Мина ята көтөп, сак калкып.
Суйын тәнле, тырпай мөгөзлө,
Һөзә мөгөз уңал диңгеззе,
Ылымыктар каткан һыртына —
Себен тейһә, ғүмер кыркыла...

Кискен минут... Тоттом мөгөззән —
Как Үлемгә усты тейгезәм!

Куйзы йөрәк тертләп шул вакыт,
Алдым кинәт кулды мин тартып.
Өнһөз кәмә киҗкен сайкалды:
Һак кәмәгә мөгөз айкалды...

“Ах!” тип куйзы артган иштәштәр,
Үрә торзо тирзән лыс сәстәр.
Ләкин бына, кысып тешемде,
Теүәлләнем күндәм эшемде:

Һурзым мөгөззәрзе, алмай тын —
Кыл өҗтөндә азым яйлаттым...
Тукаллағас кына Үлемде,
Төрөпкәгә кулым үрелде...

Йомғаклайык (йүн юк күп һүззән):
Тере сығам тиһәң диңгеззән,
Үз хужаһы булып көнөңдөң,
Мөгөзөнән ал һин Үлемдең!

1964.

Ашламалы фашлама

(колхоз стена гәзитенән)

1

Таң алдынан берәү сеңләп илай —
Персизәтел улы Ишбулды:
Сикәһенә уның, өзөп-ялай,
Атаһының кулы ышкылды...

Персизәтел ярһый, ул ут йоткан,
Йөрәк кабы токтай кабарған:
Малайы бит тиреҗте утлыктан
Картуф баксаһына аузарған!

Тәртипһезлек һиндәй! Әрһез сүптән
Күмелдергән сәсеү майзанын.
“Таза тотмай, йөкләп тиреҗ түкһәң,
Таза картуф алыу кайза ул!..”

Һәм малайын кызыу кул аҗтына
Эләктереп түрә енләнә:
“Тиреҗ-миреҗ шылһын күл өҗтөнә!” --

Тип әйттемме елгә мин әллә?!

Юғарынан төшкән оло фарман
Химияны дөрә майзанға.
Суперфосфат, азот, калий – дарман!
Тирең түгел беззең файзаға!

“Атай, атай, уны өйөп куйып
Сереткәндә сүбе юғала!”
“Ни тылкийһың?! Кайза шыйык сыбык!
Осаң кысыймәллә, шук бала!

Күпме һүттем: “Илтөп ярзан аузар,
Бозға һалып ағыз хиресте!”
Ә һин өй артында, короп базар,
Таудатаһың сүптән ер өстөн!”

2

“Тирең бит ул — ергә ашлама!” — тип
Укыткандар улды мәктәптә...
Ахмакйәндәр!..
“Пред” , башы катып,
Бульдозерға бурыс йөкмәтә:

Ышыртырға күззән тирең тауын,
Мәшәкәте язға калмаһын!
Баһузарға уны түккән һайын
Сүп үрсөен эт тә аңлаһын!

“Йүнһез” улы компост итөп өйгән
Ашламаны сөйөп мөгөзгә,
Персизәтел китә сығып өйзән,
Биреү өсөн наряд көндөзгә.

3

Урам буйлап карзы ел һепертә,
Талғый Кояш, кысып колағын.
“Булыр нисек мең гектар һикертһәм,
Кар тотоузың һипләп планын?

Хозай бабай үзе үтәр әле:
Аһа бынан — һалыр тегендә!

Нисәмә йыл шул карт күтәрәлер
Агроэштең бөтөн йөгөн дә...

Һәм органик тиреҫ-ашламаны
Сығарзык, тип, күптән кырзарға,
Рапорт бизәр район башкарманы —
Йыйылышта йөзөм кызармаҫ.

“Химияға йөззө борорға!” тип
Партияның биргән фарманын
Теүәл үтәп, фосфат алырға тип,
Тимер юлға йөззө борамын!..

Йүкә епләп теккән түгел ағаң —
Тоя елдең кайзан иҫеуен:
Ғилемде дә эйәләтеп алған,
Ғилемдән дә тайған иҫле ул!”

4

Керә персизәтел конторына
(Контор, тиһәк, булмаҫ — кабинет!)
Изәндәге келәм — ялтыр-шыма!
Буҫтау япма — бес тә костюм ит!

Түр мөйөштә аңдый телевизор:
Талдырһа эш, кил дә кино бак.
Йөз сак(ы)рым ергә телен һузыр
Хужаһының “телеф.-автомат”.

Һәм уң кулда зур китап шкафы —
Кәштәләрзә алтын тышылыктар.
Докучаев, Вильямс, эш қарты
Мичуриндар баға йышылыктан.

Бына ниндәй ғилем кендектәре
Серзәш имеш беззең түрәгә!
Был колхозға иҫмәҫ ел тиҫкәре,
Баҫузарын япмаҫ күләгә!

5

Егерменсе йөззөң йоғо тулы,
Ғилем йөгө тулы конторза

Мәрмәр приборға һалып кулын,
Персизәтел ғәмле уй кора.

Секретарша көтә унан фарман,
Бригадирзар — фарман кағызы.
Машинканы шыкылдата бармак
Ак кағызға языу ағызып:

“Бойорамын күрһәтмә көтөргә
Юғарынан уңыш турында.
Шуға тиклем йылғаға әтергә
Тиреҫтәрзе һәр бер урындан!..

Химиклашыу — бөгөн нигез бурыс,
Юғарынан шундай күрһәтмә!
Хим. ашлама һорап гел һүз короу
Мөһим безгә ошо мөззәттә!

Юллаусылар китһен юғарыға
Әтеү өсөн ошо вопросты.
Химияға кыйыу юл ярырға,
Таран кылып булған бар көстә!”

Ян бүлмәлә машинка шыкылдай,
Мәрмәрташта һолло кул ята.
Ә шкафта, туйлап, — ух, шыкылһыз! —
Ике себен тузан уйната...

6

Күзен йома “пред” моңайып:
“Үтә ғүмер шулай эш менән.
Кәрәк ине, табып уңайың,
Һелтәнергә Сочи өҫтөнә!..”

Көлә Кояш күлкеп тәзрәнән:
Вакыт ашка, түрә, төш етте!
“Эштәр, эштәр! һеззе йәзрәләп,
Кылам корбан һәр көн обедты...”

Ыстансыға ыскына түрәбез,
Килһә, тип, тук², майзан яйларға.
Сиртә шатлык эстән йөрәген:

² Тук – фосфорлы химик ашлама.

“Бирәм корбан химик файзаға!”

Рельстөргә аяк төкәлгәс,
Баҫа менеп бер “тау” башына.
Бына бәхет: һирәк төклө сәс —
“Начстанса”³ килә каршына.

“Сәләм, “товнач”⁴ !
“Сәләм, “товпред”⁵ !
“Миңә, күрәм, уңыш үрмәләй!
Кәрәк ине миңә наперед
Тук аузарыу өсөн урын, әй!”

“Начстанса” өтөк бөзрәһен
Этмәк булып усун күтәрзе:
“Һин! Саллатып мине көйзөрәһең,
Йолкаһың был һуңғы төктәрзе!

Баҫып торған ошо “тау” ыңдай,
Арттырзың бит миңә кайғыны.
Был “тау” аҫтында бит — вагондар!
Был “тау” аҫтында — ил байлығы!..”

“Куй, шаяртма, иптәш!”
“Һуйылып
Үлергә мин әзер был көндө!
Фосфатты һәм мине бер юлы
“Хим. тау” аҫтына бит һин күмдең!

Нисәмә йыл бында аузарттың
Ашламаны вагон-вагонлап.
Кайза уны хәзер тазартыу —
Көс етмәҫлек оло тау булған!”

Персизәтел үтә азымлап
“Тау” түбәһен:
“Ғилем хакына
Без әзербез бындай таузы ла,
Зур таузы ла өйөп калкырға.

Даешь безгә яңы майзанды!

³ “Начстанса” – станция башлығы.

⁴ “Товнач” (товарищ начальник) – башлык иптәш.

⁵ “Товпред” (товарищ председатель) – рәйес (председатель) иптәш.

Бирмәһәгез — киттем Обкомға!..
Катылығы “нач” тың азайзы:
“Сабыр итсе, иштәш, сак кына!

Пакхаузды байкап кайтайым —
Сығыр урын шунан һиңә лә.
Мин сигертеү һиңә яһайым —
Һиңә генә! — шуны бел йәнә!..”

“Товнач” менән беззең “товпред”
Ике ятка берзәм ынтылды.
Алды береһе яңы тук ере,
Шикәйттән береһе котолдо...

7

Персизәтел төштө йылғаға,
Дизель йырын кырзан ишетеп...
Корос бульдозерзан тир аға,
Тиреҫтәрзе бозға ишертеп.

Тиреҫе лә тиреҫ! Буталлы
Һандыктарза ғына һакларлык!
Бер һоҫкоһон һипһәң — бот алып,
Ырзындарзы иген капларлык.

Шул байлыкты — йәзрә алтынды
Боз өҫтөнә дизель һипләткән...
Рәйес, рәйес, туған халкыңды
Мәхрүм кылыу бит был икмәктән!

Дегет кеүек майлы тиреҫкә
Баһып тора “пред” кәнәғәт:
“Сантазартыу үттә”, тип, кискә
Тезеп булыр телмәр, йәмәғәт!”

8

Күрә ирең хыял каршында:
Тиреҫтәрзән ауыл тазарған.
Һәм тауыктар, тырнак кашырға,
Алдырта, ти, уны базарзан...

Ә һыйырзар, кинәт аңланып,

Йөрөйзәр, ти, бозға — бәзрәфкә.
“Бәзрәф” тәге нәмә... йәнләнеп
Ағыла, ти, Йылға-хәзрәткә.

Өйөүгә лә уны талап юк,
Ташырға ла ылау кәрәкмәй.
Үткәр ғүмер мыйык таралтып,
Мыйыкһыззар — кыуып серәкәй...

9

“Персизәтел иптәш!” — Хыялдың
Уртаһында сылбыр өзәлдө.
Фронт яһап башлык-ир алдын,
Бригадирзәр килеп тезелде:

“Персизәтел иптәш, кушкайның
Фосфат өсөн урын табырға.
Эзләү тейеш уны тыштанмы?”
“Зур келәткә кәрәк һалырға!”

“Зур келәтгә биш йыл тупланған
Фосфат тауы ката, һыу үтеп...”
“Бушатығыз!”
“Таштай тосланған...”
“Ваттыртығыз дизель йөрәтөп!”

“Ваткас... кайза уны куябыз?”
“Ышыртығыз йылға бозона!...” —
Бригадирзәр, тотоп “кыяғыз”,
Бульдозерға шыла кызыулап...

Калды персизәтел маһайып:
“Шәп егеттәр миңең ирзәрем!
Химик кампания яфаһын
Былар менән еңел иңдәрмен”.

Ни тиерһең бындай “пред”ка:
Химияны кызыу “индерә”!
Тиреһте лә оһта “иретә”,
Фосфатты ла оһта “һеңдерә”...

Алынаһы тау-тау бойзайзәр
“Сүп-сар” булып һыуға ағалар.
Химияны ла бит “тозлайзәр”,

Тау-тау өйөп, бындай ағайзар...

Ә изелдә балык болара,
Меңәрләбе капыл кыуара.
Әле генә тере инеләр,
Ағыуланды һыузар ни ара?..

Юғарынан быны күрмәйзәр,
Күрһәләр зә, “өгөп” йөрәмәйзәр...
Председатель – эштә алдыңғы,
Хатта эттәр һаулап өрмәйзәр...

Үз башынан күпме “зур эш”те
Осорған был шулай, шау һалып.
Химияны инде кереште
Шаулатырға кыу эш шакалы!..

Үкһеп илай хатта ер өҫтө,
Булһа “пред” -- йәнле бүрәнә...
Миңә калһа, кара тиреҫте
Алмаштырмам карға-түрәгә!

1964.

1965

Далам кылғаны

Таңнурь кызыма

Күсеп килдем мин калаға
Ырымбур далаһынан,
Корғак елдәр иҫкән яктан, —
Кылғандар араһынан.

Куйын тулып килде шатлык —
Туп кеүек балаларым.
Оноттом кеүек кылғанлы
Ырымбур далаларын.

Якын иттем йөрәгемә
Карағай, имәндәрзе,
Һутлы ерзә йәйрәп үҫкән
Кыуак һәм үләндәрзе.

Кылғанлы дала яғында
Көн кырыҫ булған икән.
“Бында йәннәт, бында хур!” тип,
Кинәнеп донья кәтәм.

...Сыккайным бына баксаға,
Һандуғас көмөш тирзе.
Кәтмәгәндә бер көмөшө
Йөрәккә килеп тейзе.

“Аһ ауылым, аһ яланым,
Кылғанлы далаларым!..”
Ә янымда, өйөрөлөп,
Йөрөйзәр балаларым.

Етәкләй улым кулымдан,
Кыззарым — салғыйымдан.
“Сабыйзарым, сабыйзарым,

Язамын акылымдан!

Һары һандуғастар беззә
Әремгә куна ине.
Әрем әселе донъяға
Татлы йыр тула ине.

Һабан турғайы һауала
Кыңғырау каға ине.
Ыржык йомраны убала
Һызғырып ала ине..."

Кесе кызым шунда кулға,
Иркәләп, морон төрттө.
Ус астымда кылгандай ак
Сәсе йылтырап китте...

Балакайым, һағыныузың
Дауаһын кайзан белгән!
Йылтыр Ырымбур кылғанын
Башында алып килгән!

...Көндәр уза, кызкайымдың
Сәстәре каралана.
Үз башымда кылған күреп,
Йөрәгем яралана...

1965.

Кайтам!

Һаумы, һаумы, иркен яланым!
Юктап һине, кайтып барамын.
Киткәнемә әле ай ғына,
Йәнем — өйрәнмәгән тай ғына,
Киткәнемә бары ай ғына...

Куйзы канат кала уттары:
"Башыңды тот, — тине, — юғары!"
Ялан якты, тиеп, юкһынма,
Кар өйөрзө буран юлыма.

Бирзе Кояш битен салт кына:
"Үтһен көнөң, улым, шат кына!"

(Буран икән бында шулай ук
Яландағы һымак шыуа шук,
Кояшы ла икән яғымлы.
Тик... һағындым тыуған яғымды...)

Йәмле, йәмле йырзар калаһы!
Һөйә, һөйә, моңло балаһын!
Бирә икән изге фатиха:
“Йырзаныңды арна шатлыкка.
Якты һукмағыңа баһаһың —
Асманыңдың биген асаһың.
Түңкәрерһең юлдар яфаһын.
Күззәреңде һағыш япмаһын —
Табаныңды тайғыш тартмаһын!
Йәшнәр юлың — йәшлек һукмағың.
Һукмак кына, тимә, аһпағым!” --

Күңелемде арбай баш кала,
Күңелкәйем ләкин башкала...
Теләккәйем тулып-ташһа ла,
Төштәрәмдә гелән сал дала...
Йән-кайығым шунда сайкала.
Кәләм осом шунда тирбәлә --
Ата-бабам тыуған тирәлә!

Көтә мине ялан яктарым,
Йәйрәп аққан Қаһмарт, һакмарым.
Һағынғандыр билле Биләнтау,
Кайғырғандыр йөйлә Йылантау.
Әйтә улар: “Илең улы һин,
Тупрағыңдың тойзоң йылыһын.
Һыузарыңдың эстең моңлоһон --
Беззән алған хискә тулыһын!

Һалды эзен бында Салауат:
Кисте Қаһмарт — калды унан ат.
Үтте Бабиһ һакмар бозонан —
Йөрәктәргә эзе һызылған...
Купты беззә утлы өйөрмә:
Атаң-ағаң ятты был ерзә,
Тамсы-тамсы түгеп кандарын —
Кырзы улар кырғын яузарын...

Бәйнә-бәйнә һөйлә барыһын да,

Күңел кылын көйлө, тарһынма.
Илең даны ерзә ятмаһын —
Моң-йыр булып йыһан айкаһын!
Ата-бабаң тыуған тирәләр
Бөтмәс илһам һиңә бирәләр,
Ерең моңон һиңдә күрәләр
Ата-бабаң тыуған тирәләр” ...

Кайтам, кайтам, тыуған яктарым,
Эскән һыуым — Ҡасмарт, һакмарым!
Гизгән ерем – болон, таузарым!
Кайтамын мин, әйе, кайтамын,
Йөрәк башын терәп ятамын
Ауылымдың асып капкаһын!
Йөрәгемде ерем тапаһын!
Кайтамын шул, әйе, кайтамын!

16.01.1965.

Каруанһарай

Каруанһарай баксаһында
Һукмактар, юлдар гиззем.
Уйлы йүкәләр уйынан
Буйланым, уйза йөззөм.

Сут-сут иткән былбыл йырын
Тыңланым, моңдар теззем.
Күңелемдең ез курайзай
Сыңлауын шунда һиззем.

Халкым йөзөнән балкыған
Алтындай нурза йөззөм.
Тәнем бында, йәнем унда —
Алыста, кырза гиззем.

Бәхетемдең ак диңгеззәй
Тулкын қағыуын һиззем.
Бер йырланым, бер иланым --
Күңелем кылына тейзем...

* * *

Каруанһарай, башы калай,
Килдем һиңә бына мин — малай.
Килгән һайын, күңел кылдарымды
Моңло-моңло уйҙар ялмалай.

Каруанһарай, башы калай,
Баксаһында йүкә йыр һайлай:
“Ир башкайы менән ат башынан
Был донъяла, дуҫтар, ни калмай...”

Каруанһарай, башы калай,
Ил ғәмдәрен йыйзың бер талай.
Ташкын һыуҙар калкты, йылдар акты,
Һәйкәл булып калдың уртала(й).

Каруанһарай, башы калай,
Манараһын елдәр сайкалай.
Манараһын сайкар елдәрзә лә
Торған икән халык каялай!..

17.01.1965.

Манара

Тау башында таштан шына --
Манара.
Шына осонда ак Айы
Алара.

Теләгән ил бағырға Күк
Төбөнә.
Тарткан азан ләкин мәсет
Көбөнә...

Алда мәзин, артта һалдат
Нык торған.
Телле телһә, тел осонан
Кыстырған.

Кыстырған да еҙ казыкка
Ултырткан...
Ултыртмаһа, телер телен
Йолкорткан.

Дарға асып, күзен сокоп
Бынан тыш,
Канат каккан ике башлы
Сәмреғош...

Ынтылғандар бәндәләр сөм
Күгенә,
Йығылғандар манараның
Төбөнә...

...Шаулай донъя, йыһан яулар
Яу бара...
Булһын икән халык үзе
Манара...

1965.

Һағыныу

Һағыныуға дауа түгел икән
Емшән үләненең есе дә...
Тыуған далам — Ырымбур далаһын
Төштәрәмдә күреп киҫеләм!..

Уйлағайным: “Өфөм яктарында
Тәбиғәте ысын башкорттоң —
Мәғрур таузар, урман һәм туғайзар...
Улар за тик тиззән ялкытты...

Дала елеп күнгән күңелемә
Тарлау икән таузар, туғайзар.
Кыйғырлаған шоңкар саңкылдауын
Тыңдай алмай йөрәк һызлайзыр...

Аңкытһа ла йомарт хуш естәрен
Шат Өфөмдөң хозур төйәге,
Тарта икән, тарта башкорттомо
Ком еленә күнгән һөйәге...

Күк Уралым, акык Ағизелем —
Бала сактан баллы тылсымдар,
Үпкәләмәгез һез бының өсөн, —

Якын миңә шоңкар, ыласындар...

Оса улар, оса далам иңләп,
Мең быуаттар оскан юлынан.
Әле булһа кейек кыуа башкорт,
Шоңкар сөйөп көслә кулынан...

Әле булһа, оскон сүкеп ерзән,
Уза елде ярһыу тояктар...
Далам, далам! Тузан бураныңды
Йотоуы ла ләززәт кай сакта!..

Уйлаһаң бер, үзе алийотлоктор —
Тау-ожмахтан дала һағыныу...
Бәндә — бәндә инде: ғүмеренә
Оноталмас тыуған яғын ул!

Һөйә, берсә, шаулы урмандарзы,
Уға, берсә, дала — Ер йәбе.
Бәтөн донъя һыя күңеленә,
Шуға ла бай башкорт йөрәге.

1965.

Елдерт, поезд!

Елдерт, поезд, болғап ялдарыңды,
Елдәр кыуып беззе етмәһен!
Далам, әнә, етен тастамалға
Һалып тоткан Кояш-икмәген.

Толом һелкеп елә көмөш кылған,
Көнәм көлә, котлап, тәзрәнән.
Алып сыккан һыуыр кызыл улын,
Куркмайынса шоңкар-йәзрәнән.

Күзен улар миңә төбәй төслә,
“Кайтаһыңмы? Кайт, кайт!” ти кеүек.
Ыржык танау йомранкайы хатта
Күңелемдең каға ишеген...

Төштәрәмә керзе таш калала
Ез тояклы йылғыр юртактар...

Далам, далам! Комло бураныңды
Йотоуы ла танһык ят якта!

Быуат-быуат тарих ипкен һирпә,
Кылғанлыктан һинең, күз сәсеп.
Ал таңдарза ысык урынына
Ығылғандай канлы күз йәше...

Мүкле таштар калған һәм убалар
Кылыс сык-сык иткән замандан.
Һынык булаттарзы йола ерзән,
Сизәм актарғанда, һабандар...

Халкым шулай кырыс һөйгән һине,
Ак еләнле иркен, киң дала!
Елдән түгел — тыным өргән өндән
Кылғандарың һинең сайкала!

Һағынып шул кылған кыштырзауын,
Кайтам алыып алыс яктарзан...
Тау булайым сүгеп еркәйемә,
Түбәм торһон балкып сал карзан...

1965.

Тирмән

Билдән батып, он-саң борлатып,
Тынмаç тирмән тартып ултыра.
Көнө-төнө һыузар ағыла.
Көнө-төнө таштар калтырай.

Ағын һыузар һымак алкынып,
Йыуып ташты, ондар ағыла.
Тормош тирмәнендә, онталып,
Азналар һәм айзар ағыла.

Аға куша йылдар, быуындар
Тирмән аша... Китә байырға...
Йылдар — ондар. Ә без — тирмәнсе, —
Бына шунда бөтә айырма.

24.01.1965.

Кояш-солтан һәм көтөүсе

(Этюд)

1

Йылтыр ука – көмөш кылғандар
Тулкынлана далам өстөндө.
Кыуан елдең әрем әсеһен
Татый-татый ирен өтөлә.

Һырт кайырып каса Кояштан
Кәлтә койрок — йылғыр, һак куян.
Тонсокторғос томра һауаға
Кала калкып һорғолт, вак тузан.

Сиңерткәләр, сарсап, туктата
Сүкеп көмөш, даға бөгөүен.
Тешләп телен, өһһөз йығыла
Йәшел башлы комһоз күтәүен.

Кояш-солтан менеп ултыра,
Бөкләп аяк, тәхет түренә.
Утлы караш ташлай бейектән
Тынып калмыш биләм-еренә.

Базнат кына кылһын болот-яу —
Йокмаҫ ергә -- тузғыр ғәскәре!
Уйлап шуны солтан кызғайны,
Уғата нык артты зәһәре...

2

Дала өнөн быуған тынлыкты
Кинәт кенә боззо бер ағай:
Шаңғыртып Көн-солтан биләмен,
Курай буйлап дәртле йыр аға!

Моңо менән серле сихырлап,
Әсир итмеш ағай болотто!
Был ни әхүәл?! Ниңә ул болот
Курайына уның ылыкты?!

Дала ябып күсә тос болот,
Үләһ төбөн типсеп саң ялай.

“Һанламайса мине, Кояшты,
Үз белдеген егә ник былай?!” —

Төшә солтан, ярһып, тәхеттән,
Елә генә көмбәз-юл буйлап:
“Йәһәт-йәһәт барып етергә,
Яһиллыкка кем ул юл куйған?!”

Куна Кояш офок кылына,
Кала катып шунда, оялып:
Болот түгел бит был — даланы
Килә ябып һимез куй-һарык!

Көлөп тора Көнгә көтөүсе:
Тоткан курай, таяк таянған.
Көн һайын ул илгә, тылсымлап,
Тере болот әйзәй даланан.

24.01.1965.

Йылангау

Йылангау был — ингән тарихка:
Быуат элек уның итәге
Мәшһүр Игнатъевты һанлаған,
Кылғанына косоп итеген.

Торған карап урыс ғалимы
Куңырланып яткан текәне.
Салт тойған ул бында башкорттоң
Сал йөрәге сарсап типкәнен.

Яуыз йылан затын ләғнәтләп
Йыр акканын ғалим ишеткән.
Һәр ир бала, йылан кыям, тип,
Бысак кайрап яткан бишектән...

Иткән ғашик ирзе йыр моңо,
Ирек һөйгән күззәр ялкыны.
Әйткән ғалим: “Йылан тауында
Балкыр Кояш, тиззән балкыр ул!”

...Йыланланып, таузың биленә

Тик исеме инде уралған.
Сөнки йылан ятыр урынды
Биләм итеп яңы йыр алған.

24.01.1965.

Юк, мин түгел тамсы

Юк, мин түгел тамсы океандан —
Океандың мин бөтөн есеме.
Шаулаһа ла, тынһа ла ул булмай
Минән башка — шуға көсләмөн!

Тамсы булырмын мин хәлдән тайһам,
Дауылдарзан куркып баш эйһәм.
Әлегә мин — сере мәңгелектең,
Әлегә мин — даулы океан!

25.01.1965.

Тимерлектә

Тимерсе дуҫ, утлы рифмаларзан
Төзәйһең йыр, сүкеп, көн дә шәп.
Иртә һайын, йырың баһыузарға
Сыға гөрләп — шуға көнләшәм.

Рәхсәт итсе, иптәш, йөрәгемде
Һаңдалыңа йолоп һалайым.
Йән сирәмен дөрөп йыр сәсергә
Утлы дөрән сүкеп алайым!

25.01.1965.

Болоттар

Болоттар, болоттар урала
Уй уйлап ойған Уралға.
Сал түбә моңайып йәш түгә —
Итәккә йәш яуа, йәш ауа.

Әйтмәгез уйлап тик: “Илак!” — тип

Болоттар уралған зур тауға:
Итәктә йәшнәгән йәшелгә
Күз йәше бик дауа, бик дауа.

26.01.1965.

Болондарым, кырзарым

Болондарым минең, кырзарым,
Шыта һеззә йырлар йырзарым.
Елкенеп бер, елеп үтергә
Иңегеззе — изге уйзарым.

Һабанымды куйзым үткерләп,
Сабатамды кейзем мистарлап.
Тракторым күптән тырылдай,
Сығыуымды минең кыстаклап.

Болондарым минең, кырзарым,
Буразналап һеззе һырлармын.
Алыр өсөн һеззән йырзарым,
Тама һезгә кайнар тирзәрем.

26.01.1965.

Дуслык

Ылаш-карзан биле һығылып,
Һына яззы һомғол актирәк.
Тотоп торзо һуңғы һулышта
Йәш өйәңке, иңгә-иң терәп.

Ыңғырашып түззе олондар,
Ян-якка тик тайып китмәне.
Косактарын бәйләп косакка,
Еткерзеләр язғы көн йәмен.

Акты иреп иңдән ауыр йөк,
Ярзы бөрө, бүртеп, ботактар.
Карт актирәк йәп-йәш серзәшен
Илай-илай кысты косакка.

26.01.1965.

Селләлә

Хурламағыз февраль селләһен:
“Көнө һыуыҡ, тыны — болот”, — тип.
Минең өсөн февраль бураны
Тылсымлы бер мәлен тулатты.

Күз йомғансы, ярһуу яз бирзе,
Күз аскансы, йәйғор-йәй бирзе.
Күк көмбәзен мансып зәңгәргә,
Йондоззарзан сәскә тергеззе.

Етәкләшеп, йәшел сәхрәлә
Ак томандар кисеп йөрөнөк.
Каптык өзөп кускыл болоттан
Ысык кунған бәбәк-бөрөнө.

Өһһөз көлгән Айзың яһында
Тымык нурға сумып ултырзык.
Йырға сарсап яткан сахраны
Ике йөрәк йыры тултырзы...

Килде күкрәп, әйе, май айы —
Кар-буранлы, кырыс был мәлдә!
Туңыр сакта -- мәйеп-иренем,
Иренемә ирен тейгәндә!

Аһ! — селләһен белмәй февралдең,
Күрешеү мин көткәс көн һайың,
Һөйгән йәрем алһуу иренгә
Кымтып килгән кайнар май айың!

27.01.1965.

Кауын телеме

Егет булып еткәндә
Зурланы атай мине:
“Ун биш йәшен тулыуын
Байрам итәбез!” — тине.

Әсәй коймак майланы,
Куйзы табынға буйтлап.
Керзе күрше-күләндәр,
Тыуған көнөмдө котлап.

“Егет булып еттең!” — тип
Күккә сөйөүзәр китте.
Һәр береһе ак ынйы
Сәскәһе бүләк итте.

Ак сәскәгә төрөнөп
Ултырам балкып түрзә.
Алһу сәскә юкһынып,
Йөрәгем ләкин бөрә...

Тик бер генә ал сәскә
Шәлкемгә инһә ине! —
Янымдағы ултырғыс
Кунағы килһә ине!..

Сыктым тышка йүгереп,
Калды шығырлап капка.
Күршеләге баксала
Мәктәр ал сәскә ата.

Мәктәр аша үрелеп,
Тәзрәһен генә кактым.
Ситән аша һикереп,
Өйөмә карай саптым...

...Шау-гөр килә көр табын,
Кунактар коймак ашай.
Йөрәгемде өззөрөп
Мәк кызы ишек аса(й)!

Кайза һуң ал сәскәһе —
Койғанмы сәскә мәктәр?!.
Алһу бите, ирене —
Торғаны алһу ядкәр!

Кылыс кеүек кәк(е)ре
Кауын телеме тоткан:
“Атай бөгөн базарзан
Елле кауын апкайткан!

Керзем алып һиңә лә —
Бик тәмле, Зариф, аша!"
Кабам тиһәм кауынын,
Бар табын көлөп-шаша...

Тамағыма тығылып,
Йолктом телдән телемен,
Шаран-асык тәзрәнән
Төн төбөнә елләнем...

Калды каушап алһыу кыз,
Йүгерзе сығып өйзән...
Миң, төн буйы йокламай,
Хыял күгендә йөзәм:

Ал сәскәле мәктәрзән
Гөлдәмә кейгән килеш,
Кауын тоткан һылыуым
Эргәмдә килә, имеш...

Ауғас арып ястыкка,
Тәзрәгә текләп яттым.
Таң-һарыла офокка
Кауын телеме калкты.

Китте ағып кауын-Ай,
Тукталмай, талғын ғына...
...Сәскә койзо күршелә
Мәктәр зә акһыл ғына...

Көтөп ала алманым
Күрше кыззың килеүен:
Күрше ауыл егете
Капкан кауын телемен...

29.01.1965.

Дала һылыу

Ағылалар ап-ак болоттар
Алыс-алыс Урал яғына.
Сөйөп күккә Кояш-йомғағын,

Дала-һылыу эшкә бағына.

Һәр ак болот — таза кульяулык —
Һыра буй-буй сағыу бизәктәр:
Дала-һылыу Урал-егеткә
Булып ғашик, сигә бүләктәр.

Көмбәз буйлап аға кульяулык —
Тотолмаған, һис кер кунмаған.
Дала-һылыу Урал-егетен
Төштәрендә күреп туймаған...

31.01.1965.

Кайғым

Юк, мин түгел меҫкен! Йәлләмәгез!
Кайғым менән мин бик ғорурмын.
Йөз йәбергә каршы торзом яңғыз,
Меңәүенә йәнә торормон.

Нимә һуң ул кайғы? — Йәш ағызыу?
Услап йөрәк, илгә “ah!” ороу?..
Ә, бәлки, мин шатланамдыр илап,
Кайғырамдыр, бәлки, яктырып?!

Күргәндәрем — Хозай биргәндәрем:
Һабак һаплар ғына мәлдәрем.
Илем генә торһон имен, тиеп,
Сығып кына бара йәндәрем.

Күкрәк тулы моң һәм асыл гәүһәр,
Беләк тулы кайнар көс барза,
Егелеүзе көсәп зур хәзмәткә,
Килә кайғы кайһы сактарза...

1.03.1965.

Юл-билғауыр

Юлым ауыр. Ләкин юл-билғауыр
Якынайта мине бәхеткә.

Бары йырым бәхет минең өсөн,
Төкөрәмен тажға, тәхеткә!

Үткән юлым — янып һүткән моңом.
Барыр ерем — йырлы килерем.
Шуның өсөн физа йөрәк серем,
Шуның өсөн ғүмер бирермен.

Бешһә лимон, төшһә -- һығып һутын,
Эсеп уны сабий кинәнә.
Лимон һымак һығылып, моңдарымды
Бирәйемсе якын-тирәмә!

Юлым ауыр, һызлап баһа бауыр,
Йырға унан ләкин ни зыян?!
Юл ауырын еңеләйткән моңдар
Булыр минең илгә фидиям.

1.03.1965.

Апрель йыры

(Апрель исемле егет ауызынан)

Апрель тигән иһәр (ул мин инем!)
Карай миңә алыһ ярһарһан...
Апрель айһарының сихырһарын
Тоям яһғы ярһу йырһарһан.

...Комсомолдың бюро аһһаһы һәм
Группорг инем ул сакта.
Апрель айы еткәһ, Сара һылыу
«Пассивланды актив усакта».

Клубка ла һирәк йөрөһ, тиһп,
Йыйылыһта дуһтар таптылар.
Тәрбиәләп кыһзы, “актив” латыу
Йөкләмәһен миңә тактылар.

“Атаһы бик уһал — сыһармайһыр,
Акыл менән ең һин туң картты!
Ишек аһмай, этен ебәрһп ул
Күбөбөһзәһ юлын кыһскарһты...”

Буддым риза, яһаһа ла каһа...

Киттем юллап кисен ул кыззы.
Тэзрәһенән тик бер генә карап,
Сара миңә “кукыш” тамыззы...

Шығыр-шығыр иззем яз карзарын
Ак пәрзәле тэзрә төбөндә.
Үзешмәкәр драмтүңәрәккә
Бара алмай калдым шул төндә...

Иртәгәһен кызыу комсоргым
Елле шелтә миңә сәпәнә:
“Тиз күр сара, актив булһын Сара!” —
Тип “мөгөззән алды тәкәнә”.

Ырзын яһап йәнә тэзрә төбөн,
Кара төндә ак кар тапайым...
Һарғайғас таң, күрзем ак шаршаузың
Күбәләктәй канат какканын...

Асты тэзрә... Әйтте:
“Ах Апрель,
Таң йокомдо ниңә касырзың?!” —
Башын әйзе Сара, тулкын сәсен
Иңдәрәмә миңә яткырзы...

Дарслап каккан кайнар йөрөгемә
Ике куллап тарттым мин кыззы:
“Ишет, Сара, кәтғи күрәм сара —
Һине миңә комсорг тапшырзы!”

“Шулаймы ни? Кәтғи минеме ни?!
Апрель тигән аңыш һинме ни?!” —
Сараһыззан көлдө, буғай, Сара...
Ә мин әйттем: “Комсорг үзе... ни...”

Әсе һулышынан беште йәнем:
“Карышырға, — тине, — юк сара.
Тик бел шуны: актив Апрель генә
Пассивлыктан мине коткара” ...

Тәүге тапкыр шунда яз күкрәүен
Күкрәгемдә анык ишеттем.
Актив бул, тип әйтер өсөн килеп,
Апрель активлығын хис иттем...

Өзә алмай ирендәрзән ирен,
Тынды кысып, шашып тик торзок.
Ә аркаға тамсы “тыпыр-тыпыр” —
Сыбырткыһын һыулык сыптырзы...

Йылға ярып табан астарында,
Ошо төндә һуңғы кар һыззы.
Тәзрәһенән тартып алып киттем
ЗАГС бюроһына мин кыззы...

Елле булды ошо һуңғы сара —
Активланды пассив кыз Сара:
Йыл аралаш тапкан биш балабыз
Комсомолға әүзем юл яра!

1965.

Тере тупрак

Тупрак менән куша тулай күкрәк:
Миндә, унда — шундай берзәмлек!
Ашау өсөн түгел — йәшәү өсөн
Бөрөләрзе бергә бөргәнбез.

Һулк-һулк тибә ерем табаныма,
Һулк-һулк тибә минең йөрөгем.
Булһа терәк ерем йөрөгемә,
Еремдең мин — маңлай терәге.

Һәр һулышын уның тоямын мин —
Һәр бөртөгөн тере тупрактың!
Ятмай унда яузар каны ғына, —
Ята көрлөк, китмәҫ-ултыраклы.

Кулың сумырт ерем тупрағына,
Кара тыңлап уның һулышын:
“Тыкһаң тәртә — үсер арба”, — тигән
Мөғжизәле мөхит булыр шул!

Атайзарзан безгә кандар ғына,
Уктар ғына фәкәт калмаған:
Йәшәү көсә, шашып йәшнәү хисе

Еребеззе, йәнде ялмаған!

2.06.1965.

Көлмә, бәндә!

Көнө-төнө егелгән был эшкә,
Белмәй хатта әжәл киләһен.
Күзе батқан, һырзар йөзөн ятқан —
Йәнле мәйет! — тиеп көләһең.

Косоп алмай фани ләззәттәрен —
Куйған элөп ишек келәһен.
Тинлек эшен аттай күрә кешең —
Алийот, алийот был! — тип көләһең.

Көл-көл! Әммә “тинлек эш” тигәһең,
Аттай булыр, булыр бер заман!
Атка менеп, үтһәм бер еддереп,
Таныр донъя: “Был бит узаман!”

Илең һин ғүмер азағыңда
Һыуынған көл бүләк итерһең.
Ә мин түргә зур һабан егелгән
Эш атымды куйып китермен.

3.06.1965.

Канаған алмағас

Сәскә атты, карзай ағарып,
Баксамдағы һөйгән йәш алмам.
“Алһам, унан шатлык алырмын,
Әммә кайғы, әрнеү-йәш алмам!”

“Ак гүзәллек!” — тине кешеләр,
Ак сәскәлек янлап үткәндә.
“Алһыу алма бында өлгөрөр,
Яһып уттай!” — тине бүтәндәр.

Һыу койзом йыш һомғол һылыуға,
Төп тупрағын каззым кәзерләп.

Баҫһа иңен, терәк булыр, тип,
Таяузарын куйзым әзерләп.

Төндәр һыуык — кырау төшә нык —
Төтөнлөктәр һалдым таң менән.
Өс көн буйы шулай курсалап,
Кизеүләнем яңы-яңынан.

Коткарзым, тип, котло алманы,
Дүртенсе төн ятып йокланым...
Шакырайткан кырау таң-иртән, —
Ә мин тороп тышка сыкманым...

Кояш менән бергә иртәгәһен,
Серләшпәргә килдем алмаға.
Аһ, ни күрәм! — ап-ак сәскәләре
Кан-кызарған... Ағас канаған...

Туңған түлле, канлы алмағасым
Керә миңең бик йыш төшәмә.
Етмәй кала йөрәк йылылығы
Кыраузарза якин кешеңә...

3.06.1965.

Озон тирәктәр

Елдәр, елдәр шаулап иңәләр,
Һыктай, һиңкеп, серек төпсәләр.
Илай улар: “Касан был тымыр,
Бындай елдән һөлдә йолконор...”

“Бындай елдәр безгә кәрәктәр!” —
Тип тирбәлә озон тирәктәр.

Елдәр, елдәр шаулап иңәләр,
Кыу камғактар кубып күсәләр:
“Бөттөк, бөттөк, киттек, әшнәләр,
Елдәр беззе һәләк итәләр!”

“Бындай елдәр безгә кәрәктәр!” —
Тип йырлайзар озон тирәктәр.

Елдәр, елдәр шаулап иҫәләр,
Тау Һырттарын яллап киҫәләр,
Каяларзы улар китәләр.
Олой таузар: “Харап итәләр!”

“Бындай елдәр безгә кәрәктәр!” —
Тип гөрләйзәр озон тирәктәр.

Елдәр, елдәр шаулап иҫәләр,
Диңгеззәрзә күбек бешәләр.
Сал тулкындар, сыйнап, әйтәләр:
“Беззең башка елдәр егәләр!”

“Бындай елдәр безгә кәрәктәр! —
Тип шатлана озон тирәктәр. —
Орлоктарзан беззең шытасак
Елле ерзә һомғол терәктәр!”

3.06.1965.

Әлфиә

Тауза бешкән ал сейә, —
Сейә тирә Әлфиә.
Һелкенә күнәккәйе,
Елкенә йөрәккәйе, —
Сейә тирә Әлфиә.

Уңған икән ал сейә,
Булған икән Әлфиә:
Өйөлә күнәккәйе,
Һығыла беләккәйе, —
Сейә тирә Әлфиә.

Әй матур кыз Әлфиә,
Ауыр икән ал сейә.
Алайым күнәккәйең,
Баһайым йөрәккәйең,
Ауыр икән ал сейә.

Ауыр түгел ал сейә,
Һиңә түгел Әлфиә.
Һуңланың, егеткәйем,

Уңманың, егеткәйем,
Һиңә түгел Әлфиә!

3.06.1965.

Егетем

Сыскандар ак ромашканан
Каса, тизәр, йән атып.
Сәсрәһенсе сыскандары, —
Яндым егет яратып!

Ак ромашка сәскәләрен
Йыйзым да күмәк итеп,
Тапшырырға егетемә
Йүнәлдем, бүләк итеп.

“Егеттәргә, тиерһегез,
Сәскә килтермәй кыззар!”
Ә мин булдым килтерергә —
Ни уйлаһа ла уйлар!

Кысып тотоп йөрәгемә
Ак ромашка гөлкәйен,
Алдым кәтәп һөйгәнемде:
“Йәнем кушып бирәйем!”

Егеткәйем, ебеккәйем
Йөрәк әргәмә килде.
Төртөп морон гөлдәмәмә,
Ескәргә, тип, әйелде.

Аһ! — ни күрәм! — Сүкте лә тез,
“Тәкмәс атты” егетем!
Китмәйенсә баш осонаң,
Кизеүләнем ете төн...

“Аллергия...” – тине доктор,
“Йәлләргия...” – тинем мин.
Йәлләй-йәлләй хәлдең серен
Көскә генә беддем мин:

Егет тигән елбәзәгем —

Сыскан булған бит ябай.
Ромашка мин ескәтмәһәм,
Йөрөр ине комағай!..

3.06.1965.

Бәйгесе

“Дөп-дөп!” саба аттар бәйгелә,
Бөгә билең, уфтап, йәшел ер...
Елеп үткәндәрзең артынан
Кала текләп ярһыу йәш-үсмер.

Өйрәтелгән тоғро арғымак
Бирелмәгән әле үсмергә.
Сығып бара ярһыу йөрөгә,
Бәйге кырын ярып үтергә!

Дөнә-дөнә бәйге ирзәре!
Арғымактар — бәйһез ел кеүек!
“Ә мин куша ниңә елмәйем,
Торам катып — корзан кимтелеп?!” --

Илай язып китә майзандан:
“Бәхетделәр, минһез сабығыз!
И Илаһым! Килә илайһым! --
Миңә лә бер яйзак табығыз!”

Яланаяк, яңғыз, яланбаш, —
Ялан кырға үсмер ташланды.
Оскон сәсеп бакты күззәре
Өйөр-өйөр йылкы сапканды:

Елә, ярһып, азау-айғыры,
Йыртып күкте, усал бышкыра.
Тотона ла үсмер ялына,
Ырғып менә -- оскор кош була!

Айғыр дөнә, айғыр йомола,
Түңәрләп тә барған туп кеүек.
Ыскыңдырмай ялды йәш-үсмер,
Яндырһа ла елдәр, ут кеүек.

Сума азау сөмгөл уткынға,
Менә азау, ярһып, ярзарға.
Ғәрлек катыш ғәйрәт төйнәлгән,
Куш усланып, шәлкем ялдарға!

Тибә “дөп-дөп!” асау йөрәге,
Тибә “дөп-дөп!” утлы дүрт тояк.
Бәйге кыры алда, ниһәйәт, —
Яйзак йөрәгенә үрт коя...

Уйламағыз, сирғып калыр, тип,
Ялдан алған әрһез был һыбай.
Бар булдышы уның — алдында,
Оскон сәсер утлы юл ымлай.

4.06.1965.

Ирлек

Алда алыш — еңеү йә кыйралыш.
Колак ярып елдәр һызғыра.
Алға! Алға! Түгел мин купшык кыу,
Тузанланып елгә тузғырға!

Ирзең башын, һөйһә көнөн шашып,
Көрәш-күрек өргән ел урай.
Ярһыу атын типсеп, барыр осоп,
Буһа егет әгәр булырзай.

Иле өсөн һалмай ғәйрәт-көсөн,
Тымык күлгә нисек ир кашын?!
Итһә лә ял, һуңлап кына ятыр,
Күкрәк киреп юлдар ярғастын.

Һәм һерәймәс һис тә: “Мин-мин!” — тимәс,
Мактау көсәп, бүксә калкытмас.
Ялағайлык булғас кан дошманы,
Таһма һузмас — йотор кан, йотһа!

Ирлек — ябай, уға ерлек ябай...
Ябай түгел ләкин ир булыу.
Бының өсөн кәрәк Кояш булыу.
Бының өсөн кәрәк Ер булыу.

“Кеңдек — мин! — тип, —
Тотка — мин, тик мин!” — тип
Касан Кояш, касан Ер әйткән?
Кояш һәм Ер касан орбитаһын
Таһма телдәр таһлап киңәйткән?!

Бар ул, бар ул аһыл ир-егеттәр:
Кояш һәм Ер кеүек халкына!
Янһам ине, дәрләп барһам ине,
Улар кеүек булыу хақына!

Көн-төн яһыу, көнөм нурын һалыу
Кешем тигән гүзәл гөлдәргә —
Ил көткәндән изге сифат икән,
Ирмен, тигән аһыл ирзәргә.

8.06.1965.

Их, күңелле!

Их, күңелле тыуған еркәйемдә:
Һауалары — һаумал шундай шәп!
Шыбыр-шыбыр серләй тирәктәре,
Йылғалары йырлап һөйләшә.

Болонона инһәң, коса билдән
Бәүеләп тә үскән үләне.
Сукыш сиртә, сорғоп, аяғыңа
Мыжғып ятмыш тартай-фәләне.

Кызылкайзар күрәп сүкһәң ергә —
Турғай башы зурлык еләктәр!
“Дыж-дыж” өрәп тарта курайзарын
Еләк төптәрендә бөжәктәр.

Кояш калкынғанда, һомғол талда
Һандуғаскай һайрап сәс үрә.
Кис буддиһә, тымык күк йөзөнә
Көмөш йөзөк Аллаһ кейзерә...

Айлы төндә, арка терәп ергә,
Күк кашмауын кармап ятаһың.

Быз-быз килгән тере йондоззарзы
Усың менән һәрмәп тотаның.

Күңелле шул, әйе, бик күңелле
Тыуып үскән ғәзиз еремдә.
Кулым тейә, һабан һәрәп кайтқас,
Күк йөзәнән йондоз тирергә!

14.07.1965.

Кәбәнсе йыры

Шыпла, ағай, шыпла кәбәнеңде —
Араһынан елдәр үтмәһен.
Күрәһең бит: кандай ир-егеттәр
Күбәләрзең тетә тетмәһен!

Қазаһа бер — аттай күбә кубыр,
Күтәрһә бер — өйзәй күтәрә.
Төшөү өсөн үрзән, булып күркәм,
Юл озонлок аркан-еп кәрәк!

Қарама һин беззән тир акқанға,
Кәбәнеңде шыплап һала бир.
Түбәң менән күкте дөрһәң генә
Булырбыз без бөгөн баһадир!

Зурлама ла беззе, хурлама ла —
Был эштәргә күптән күнеккән.
Әйт тик шуны: кайтқас, төндәр буйы
Тән ауырта икән нилектән?..

Һәй боронғо ирзәр, арысландар, —
Талмай ине, тип тә һөйләмә.
Уларзың да таш түгел бит йәне —
Теләгәндер һалкын күләгә.

Ос һәнәген сәнсеп атқарғанда
Уларзың да тире акқандыр.
Қымыззан йә балдан шифа табып,
Һызлай-һызлай кисен ятқандыр.

Юк, мактама, ағай, мактама һин —

Беләбез бит иҫке заманды:
Тирләп байға кәбән койған яйза
Һинең дә бик билең талғандыр.

Шуныһы тик: ниңә, ниңә һаман
Бөгә билде картглас-һәнәктәр?
Музей кәштәһендә, шаһит булып,
Ятһын ине үткән “йәннәт”тә.

Ялға кайткан калайәндәр генә
Кайғырырзар ине был эшкә.
Тик улайһа, гантель урынына
Эйәрләргә һәнәк тейештәр...

Күрше колхоз, ана, “Белорус”лы
Кәбән койғос-“һәнәк” алдырған.
Шунан бирле клуб тирәһендә
Йәштәр йыры ғорур яңғырай.

Бер калкытып без ун талпынғанды,
“Белорус”ың алып ырғытһа,
Кәбән түгел, Казбек түбәһен без
Ослар инек мыйык бороп та!

Ятмаҫ инек уфтап, бот күтәрәп,
Бәтәп кайткас эште, һикелә.
Килер ине китап һәм йыр, шиғыр
Иптәш булып — йәнең ни теләй!..

Әйтмә, ағай, әйтмә, сүп кенә, тип,
Арысланға кәбән койоуы.
Калкытмаһа, маткып, машиналар,
Сүп кенә лә тауҙай тойолор.

20.07.1965.

Минең Насип ағайым

Күргәнегез бармы һез
Минең Насип ағамды?
Һалған сақта «һала» ул,
Кәтәп тормай һалғанды.

Түңкәрә лә һуза йыр,
Ала дуһын косаклап.
Төшә йәки бейергә,
Кыркмыш тайзай уйнаклап.

Тумалак туп — кәүзәһе,
Тимер сүкеш — аяғы.
Осоп оскон, ялтылдап,
Тора базлап һәр яғы:

Баһкан һайын, батырып,
Һыға изән тактаһын.
Йөрәктәрзе яндырып
Әйтә үзе такмағын:

“Башкорт әле бөлмәгән,
Башкорт әле үлмәгән.
Дөпөлдәтеп бейемәй,
Башкорт ятып күнмәгән!

Һәй, бер-ике, бер-ике,
Донъя хәзер беззеке.
Түшәм беззең — өрлөклө,
Һике беззең — йөзлөклө!

Ике-өс тә, ике-өс,
Хәзер беззә — бөтә көс.
Һызғанып ең — эшлә эш,
Төрнәп балак — утка төш!

Өс-дүрт-биш тә өс-дүрт-биш,
Булам, тиһәң, безгә иш,
Бейегәндә — изән тиш,
Һемергәндә — беззәй эс!

Дүрт-биш-алты, биш-алты,
Эсмәһәң дә — бик һаклы.
Тик эскәндәр янына
Кил кыстырып биш “ярты”!” —

Шулай ти зә такмаклай,
Минең Насип ағайым.
Үксәләре шыкылдап,
Каға қазау эз һайын:

“Бейе-бейе, итегем.
Азнала бар ете көн.
Ете көндө етәкләп
Килтерзек бит без бөгөн.

Ете көндө еткереп,
Иген игеп, ер һөрөп,
Һигезенсе бер Төндө
Иҗертәбез, һемереп.

Өүмәк-тәүмәк килһә Төн,
Таралырбыз өйгә тын.
Азғын Төндө кайызлар
Бригадир дуҗ һәм катын!”

Бына шундай утлы йән
Минең Насип ағайым.
Уның һымак ағайзы
Кайзан ғына табайым!

Ете көндөң етеһен
Янып эштә үткәрә.
Баҗыуза ла, туйза ла
Йөрәк утын түңкәрә!

19.07.1965.

Ырзында

Көн-төн Зифа ырзында —
Бойзай ташкан урында.
Тулкын-тулкын гәрәбә
Аяктарға бәрлегә.

Һары диңгез, киң диңгез —
Ырзын табағы тиңһез:
Машиналар гөр-килә —
Алтын диңгез әркелә!

Зифа диңгез шаулата,
Һары тулкын уйната.
Көрәк кулда — ишкәге —

Капитан ул эштә гел.

“Көрәп-көрәп, Зифа, һин,
Алтын диңгез ишәһең;
Тулкып тулкын бараһың,
Кайза һинең карабың?”

“Тыуған илем, ил генәм —
Минең, ағай, карабым.
Алтын диңгез кырынан
Алып илде барамын!”

“Алтыныңдың хақына
Тарткан һиндәй зат булыр?”
“Сабий ауыззарында
Әпәк булыр, ак булыр!”

30.08.1965.

Көзгө моң

Болотло көзгө көндәрзә
Моңланам-моңһоуланам:
Үткәндәрем, еткәндәрем
Тураһында уйланам.

Быйылғы һәмөрө йәйзәй
Үткәнем булды минең.
Терһәк менән йыртып болот,
Көнөмдө көсәп килдем.

Сыуак көткән йөрәгемә
Бозборсактар йыш яузы.
Һулыманым, бирешмәнем —
Өмөт Кояшым янды.

Көлдө Көн ак, килде сыуак —
Шат әбейзәр сыуағы!
Ап-ак кайын туззарына
Кунды йондоз қауығы!

Ағыла ак, яғыла ак—
Төрәп балак, нур кисәм.

Көзлөгөмдө, кәрлегемдө
Әллә һуңғы нур эсәм?..

Көзкәйем шул, тизкәйем шул, —
“Тиз” зән тертләп моңланам.
Көзәлмәсме был көзөм, тип,
Төрлө уйзар уйланам.

Күззәремде сағылдыра
Тәлгәштәрзә алмалар —
Ағастары хатта алға
Ишереп нур һалғандар!

Мин һуң, мин һуң ни өлгөрттөм
Көзлөгөмдө бирергә?
Болот йыртып йыйған йырым
Етер микән һибергә?

30.08.1965.

Тирәктәрем

Үзем ултырткан тирәктәр
Менән бөгөн хушлаштым.
Әйтте улар: “Бизеп беззән,
Кала менән дуслаштың!..”

Кулдарымдан ер тырнаған
Каралык та китмәгән.
Торам текләп тирәктәргә,
Ағызып йәш тикмәгә.

Тирәктәрем, тирәктәрем,
Тик һез белдегез барын.
Азмы буслығың, тик һезгә
Һөйләнем йөрәк зарын!

Төндәр булды йокламаған,
Йылмаймаған көндөззәр.
Олон төптәренә һеззең
Һаддым углы юл-әззәр!

Сыңк-сыңк итеп иланығыз,

Тәңкәгә тәңкә кағып,
Каштарыма минең капыл
Кағылһа кайғы-һағыш.

Сырк-сырк итеп көлдөгөз һез,
Маңлайым Айзай яһна.
Һезең күрһәткән хөрмәткә
Бирә алмайым баһа.

Тик шуны ғына әйтәмен:
Китәмен — мәңге түгел.
Бер кайтмаһам, бер кайтырмын,
Юкһынып илде күңел.

Тик, урамдан узғанымда,
Мине һез ят итмәгез.
“Буйға үстереп еткермәй,
Ташлап китте...” — тимәгез.

Тәңкә япрактан битемде
Сирттерегез бер генә.
Йәшем, булып дымлы йәшен,
Тамыр тыуған еремә.

30.08.1965.

СЫКТЫМ ЮЛҒА

Сыктым юлға, озон юлға, —
Юлдар талғын.
Юл ғазабын кисерергә
Низәр алдым?

Күп нәмәләр алып була
Бай заманда.
Күп нәмәләр талап кыла,
Һәй замана!

Уныһы ла, быныһы ла
Иргә кәрәк.
Уныһы ла, быныһы ла
Билгә терәк.

Кәрәк нәмәләр хисабы
Ис китерлек.
Мин икәүһен генә алдым
Юл үтерлек.

Беренсәһе — тынғы белмәс
Саф йөрәгем.
Икенсәһе — хыянатһыз
Дуҫ терәге.

Ә шулай за, ә шулай за
Шуны беләм:
Намысыма таянырға
Кәрәк гелән!

30.08.1965.

Тамсы булһам

Йылғаларза ялтлар инем,
Тамсы булһам.
Тик тар ярҙарымда ғына
Калып тынмам.

Тыныслығым, йыуашлығым
Бер юйырмын.
Суйырҙарзы сыйылдатып
Бер һуйырмын.

Йәйғорланып үрелермен
Йә Кояшқа.
Йә боҫланып йығылырмын
Кызыу ташқа.

Есемемдән исем генә
Калһа — калыр.
Тамсыһынан йылға үзе
Фәһем алыр.

30.08.1965.

Күбәләгем

Донъям йәмле,
Тик һин булһаң ғына.
Иңкәймә
“Елп-елп” кунһаң ғына.

Һинһез — өнһөз
Миңә коштар йыры.
Һинһез — төшһөз
Миңә Кояш нуры.

Һулыштарым —
Һағыш, уфтау хәзер.
Тормош зарым —
Һине юктау хәзер.

Ниңә, ниңә
Элек мин белмәнем,
Сәскәләнеп
Һиңә әйелмәнем?!

Күбәләгем,
Кун, кун иңгә кабат!
Һинһез — мин боз,
Һинһез — һынык канат...

30.08.1965.

Каңғырыу

Ырғылһам бер — шартлап ер ярылып,
Төкөрһәм бер — төпһөз күл тарылып.

Тик ни илтәм?! Нимә калыр минән?!
Тәқдир генәм тик икенең берен биргән:

Йә — ақ, йә — тап... Йә — ақ, йә тап-кара...
Урта-екте бына шунан һайлап кара!..

31.08.1965.

Дәгүә

Будды, етте! Бөттө! Баш күтәрәм!
Еккә һеңмәм! Итмәм башты әрәм!

Яз һин, язмыш, миңә миңде хокук,
Ә язмаһаң, алам үзем йолкоп! —

Ырғылырмын — ынйы-акланырмын,
Йомолормон — ылғый тапланырмын!

Тик таптар за минән -- ап-ак калыр:
Ак Кош Юлым Күкте паклап яныр!

1.09.1965.

Дау кошо

“Кояш — шапшак! Кояш — хашшак, әшәке! —
Тип һайысқан шайыксаһын сәсрәтте. —

Ут түгел ул: нур юк, — тине, — күзендә!
Кара таптар дочерт уның йөзөндә!”

Которондо көлтәкойрок, елкенде,
“Тап”ты төртөп күрһәтергә һикерзе.

Мәсхәрәгә калды ләкин дау кошо:
Төрткәнендә аузы, төтәп сукышы...

1.09.1965.

“Табип” такмактары

Күзем шәп күрә ине,
Табип: “косой һин”, тине.
Ике азна имләгәс,
“Слепой” итте мине...

Килдем акһап имсегә,
Сөйәл сығып үксегә.
Култыктаяк таянып
Кайтам инде бисегә...

Актарырмын таузарын,
Үстөрермен бойзайын.
Етлекмөгән этлектән
Һакла, бер үк, Хозайым!

1965.

Эскәмйәлә

Эскәмйәлә эстән сәңгенек
Һинең менән, ошо яз ғына.
Күззәр минең — ялкын-ут ине,
Һинекеләр — һалкын боз ғына.

Бакты үрзән, уфтап, һалкын Ай,
Шыбыр-шыбыр килде япрактар.
Иренемдә бозло иренең
Тойолдо бик һак та, ятырак та...

Һалкын һалып, салып үртәнең...
Үбеүемдән үкһеп боз янды!
Котобоңдоң бозло асманы
Һазағайын һызып кузланды...

1965.

Үпкәләмә

Үпкәләмә, Яйык, Дим, Ағизел, —
Йөрәк каным түгел һез генә.
Йәнем — йыйын бабалар төбәген
Талымламай тарта үзенә.

Карталарзан карап көрәймәнем
Илкәйемде нескә тойорға.
Ә шулай за уға күз һалырға
Йыш-йыш кына күңел бойора.

Күз алдыма баһа тылсымлы ил —
Ата-баба торған ер-һыузар.

Йөрәкләнеп китғам күкрәгендә,
Башкортостан тамыр-юл һуҙған.

Унда — ырымдарға бай Ырымбур,
Бында — сыңрап торған Силәбе! —
Башкортостан-йөрәкте куш кулда
Ошо икәү ушлап киләме?!

Уртақ Урал — бүртеп йән юлағы —
Бып устарза тиртеп торалыр.
Бер үк һуҙар — йөрәк кан тамыры —
Йәшәү алып илгә баралыр...

“Урал!” тиһәм, кыуан далаларҙы
Кыуалармын кеүек бөгөндән...
Әммә, әммә... Ошо кыуанда бит
Бабаларым ята күмелгән...

Күзле шаһит улар тарихыма
Кылыс “сык-сык” иткән замандан.
Яугир торкалары сыға сыңлап,
Ер актарған сакта һабандар...

Быуат-быуат ғүмер геүләй унда,
Азым һайын миңә өндәшеп.
Ысыкланып һыға кылғандарҙы
Бабаларҙан ыккан күз йәше.

1965.

Ырымбурым капкалары

Ырымбурым капкалары
Асыла ла ябыла.
Европаға, Азияға
Кар(а)уандар ағыла.

Ырымбурым вокзалының
Изәндәре таш икән.
Европаға, Азияға
Йөрәмәле баш икән.

Ырымбурым урамдары
Тос суйыр — такыр ғына.
Ырымбурзы күрмөгәндер
Юлыкһыз бахыр ғына.

Ырымбурға ингәнендә —
Уктай төз урам икән.
Каруанһарай, башы калай,
Ағарып тора икән.

Каруанһарай баксалары —
Хәтфәләй үлән генә.
Ағастары, ағастары —
Уралдан килгән генә!

Ак таштарын, ак таштарын
Башкорттар һалған икән.
Һәр ташында, һәр ташында
Йәндәре калған икән.

Капкаларын, капкаларын
Дауылдар каккан икән.
Ил кандары, ил кандары
Йылғалай аккан икән...

Ырымбурым капкалары
Асыла ла ябыла.
Европаға, Азияға
Башкорт каны ағыла...

1965.

“Тукыл-тук”...

Ырымбур – ырым бер –
Хушлашыу йырымдыр.
Ухылдай паровоз,
Һулкылдай – еремдер.

Еләмен, еләмен
Вагонда, вагонда —
Орски, Орски
Яғына, яғына.

Тимер юл, тимер юл —
Тарткан кыл, тарткан кыл.
Паровоз, паровоз —
Тарткан кул, тарткан кул.

“Тукыл-тук, тукыл-тук,
Без — нәк ук, без — нәк ук:
Осабыз, осабыз! —
Тукыл-тук, тукыл-тук” ...

Шпалдар, шпалдар —
Исәпһез, исәпһез...
“Өн-тынһыз, өн-тынһыз
Нишләп һез, нишләп һез?”

“Йөкмәйбез, йөкмәйбез
Юл йырын, юл йырын.
Йыр безгә, йыр безгә
Сыйыр ул, сыйыр ул...”

“Өзөгөз, өзөгөз
Сыйырзы, сыйырзы!”
“Йөкмәр кем, йөкмәр кем
Был йырзы, юл-йырзы?”

Ярһыным, ярһыным
Түзмәгәс, түзмәгәс:
“Куркак һез, юртак һез,
Өзмәгәс, өзмәгәс!”

“Йыр йөгө, юл йөгө,
Мактанма, мактанма.
Һин беззең, һин беззең
Аркала, аркала!...”

Нишләйем, нишләйем —
Хак һүзгә карыу юк...
Һағынам, һағынам —
Һағышка дарыу юк...

...Һакмарым, һакмарым
Һул якта, һул якта.
Яйығым, Яйығым

Уң якта, уң якта.

“Тукыл-тук, тукыл-тук”, —
Ыстансы, ыстансы...
Ак уттар, шат уттар —
Кайткансы, кайткансы...

Кара кот, кара кот
Бер генә, көр генә —
Тызырған, туйзырған
Ер генә, ер генә.

Һары йот, һары йот
Иш кенә, иш кенә —
Дошманлы, куштанлы
Шеш кенә, шеш кенә:

Жултыйым, Жултыйым --
Тукталыш, тукталыш.
Биктимер-Сәнкемем —
Тын алыш, тын алыш...

“Тукыл-тук, тукыл-тук” ...
Мин дә кот, мин дә ут!
Дошманға, куштанға
Мин дә йот, мин дә йот!..

Яңғыз ут, ғәзиз ут —
Ауылым, ауылым!
Укыусым, йокосом,
Һау булың, һау булың!

1965.

1966

Йыхат, Сания. 1981 г.

Һөйөү

Үзем әллә кырыс булдым инде —
Кырыс килде тәүге һөйөүем.
Шырт-әнәле йәмшегән төбөндә
Йәнгә үтте кыздың көлөүе.

Шау-сәскәлә ине донъя-ғаләм —
Күбекләнеп аңкый муйылдар.
Өзмәнем тик ап-ак сәскәләрзе,
Башка сәскә булды уйымда.

Йәмшегәндең йәнсеп тырпайлығын,
Олон буйлап Күккә үрләнем.
Йондозлокта кузраған кузағын
Алып төштәм, өзөп, ергә мин.

Бармак буйы осло энәләрзән
Тырпай гөлдөң ап-ал шәлкемен
Бүләк иткәс назлы һылыуыма,
Көтөм яуап, катып шәм кеүек.

Ескәне кыз тырпай гөлдәмәмде,
Тынһыз тынып мәрмәр кешеләй.
Сыйнаны ла бәрзе бүләгемде —

Ал кан тамды ап-ак түшенә...
(Хайран калдым энә эшенә)...

Һөйөүемде һүрзе осло энә...
Йәмшегәнем беште балланып.
Тормош әселәрен татытырға
Энәләре калды канланып...

...Йөрәк әллә көйрәк булғанғамы,
Энәлектә килде һөйөүем.
Донъялыкта — өһһөз илау менән
Алмашынды ярһып көлөүем.

Булһын шулай!.. Ниңә тырпайлыкты
Ебәк менән төрөп йәшәргә?
Энәләнгән танһык һөйөү генә
Асманымда хаклы йәшнәргә!

13.05.1966.

Әсәйем

Әсәй!
Һис онота алмам, әсәй,
Тәү кат ташлап һине киткәнде.
Әллә ниңә, сабый сағымдан ук,
Тартып ситкә йөрәк типкәндер...

Йүгерзем мин, әйе, саң боркотоп,
Яланаяк, далам юлынан.
Киске тынлык... Кылдай юл осона
Шат йондоззар коро йыйылған.

Бере кыса кызыл күзен,
Бере кыса йәшел күзен,
“Кил-кил!” — ти зә бере кыймылдай.
Сабам, сабам сыңлы Кош Юлынан,
Әсәһенә сагкан колондай...

Әсәй, әсәй!
Таптың эзләп мине
Караңғылык утқан яландан.
Йондоз һәрмәп йомған

Дала ташын
Ыскындырзың нәни кулымдан.

Шунан бирле төрлө йондоззарға
Ғашик булып, алып йәшәйем.
Киттем, тиле, ташлап һине, илде,
Йондоз кыуып,
Бәгерем, әсәйем!..
Һинһез инде калай йәшәйем?..

16.05.1966.

Бөрө эле

Шартлап бөрө ярыла,
Шартлап бөрө ярыла
Күкшелт туғайлыкта — таң яктан.
Будды икән нисек,
Атайзарға, тимен, иртә-кисен
Бөрө елен тыңлау окоптан!..

Ошо минуттарза
Берәү гүмер ала,
Айырыла берәү йәненән...
Ә мин кайтып киләм,
Уй бөрөһө бөрөп,
Һөйгән йәнейемдең янынан...

17.05.1966.

Шырпы

Зифа һынлы усақ
Ине бер сак
Һызып һин ырғыткан был шырпы.
Балтаң кайрағанда,
Нәфсең һайрағанда
Шул хакта бер уйлан,
Эй Кеше!

17.05.1966.

Мөхәббәт һәм нәфрәт

Мөхәббәтгән күзем томаланып,
Илерерзәй булған сағымда,
Тилерерзәй булған сағымда,
Карайым да, тертләп, ян-яғыма,
Нәфрәт менән йыуам аңымды,
Күззе баһқан көмөш саңымды.

Кешелектең яһил көшөлдәре
Көнгә аяк салған сағында
Мөмкинме һуң фәкәт мөхәббәттең
Ойоп ятыу татлы назында!

Искермәһен өсөн мөхәббәт,
Нәфрәтләһә иһке йәрәхәт...

1966.

Кеше һакы

Кеше һакы — Тәңре һакы, тизәр,
Һакыбыззы белеп йәшәйек.
Кыуык кына көйө, “кыуакмын!” тип,
Эт көлөрлөк һөрән сәсмәйек.

“Алмаларым — аллы-гөллө!” тиеп
Тибенмәйек олон кыу көйө.
“Ул табам!” тип һүл тапқан куяндай,
Шапырмайык төптө тыу көйө.

Кеше һакы — илем һакы бит ул,
Кәзерен бик белеп тотайык.
Кеше булыу өсөн был донъяла
Өһһөз һызып, ялкын йотайык.

20.07.1966.

Таш имән

Йылайырзың һалкын һыузарына
Сумып сыктым быйыл яз менән...
Таш өстөнән таштар күтәрелә —
Как ярзарза калғый казүләң.

Каяларзың калын маңлайына
Карағайзар тамыр нығыткан.
Каршы ярзан кәбер тәреләре
Кара һыуға шәүлә ырғыткан.

Шәүләләрзең шомло ғилләләрен
Аркырыға ярып мин йөзәм.
Есемемде кәбер төпкөлөнә
Һөйрәй кеүек һалкын был үзән...

2

Йөзәм. Йөзәм... Сығам инде — биззем...
Баһам аяк, карғып, таш төпкә.
Уфтап ауам, сәнселә дә табан
Һөңгө кеүек осло китеккә...

Канай табан — йәнем һулкый яман,
Сәнселеүе үтте үзәккә.
Йөзөп килеп кабат кағыламын
Һөңгөләнмеш һөмһөз төбәккә.

Кем һөңгөһө?.. Калған кайһы яззан?..
Каскандамы?.. Әллә кыуғанда?..
Әллә анау кәбер тәреләрең,
Екһенеп, ул һуя һыузан да?!

Шуныһы хак: таштар булмаһтар ак —
Караланған башкорт канынан.
Каяларзан кара кан ағыла,
Бабич каны канай яңынан...

3

Сумдым... һурзым һөмһөз таш һөңгөнө.
Һәм сығарзым ярға, күтәрөп.
Катып калған калын каяларға
Әйтте елдәр һөңгө һүззәрен:

“Һеззең индә — туйра инем мин дә,

Япрактарым ихлас шаулаған.
“Таш” тип тибер бары таш бәгерзәр...
Ә мин тере һаман. Тын алам!

Таш түгел мин! Имән! Мәғрур током!
Каяланып катқан таш имән!”
Сыкылдатып сактым — уты сыкты.
Таш имәнгә нисек баш эймәм?!

Ер астында, һузың төптәрендә
Ятқанда ла был зат серемәй.
Таштай катып һаклай имән затын —
Һатылмай һәм ятка бирелмәй!

4

Сал сағылдар өһһөз уфтаналар.
Саңға калып сүккән күптәре.
Сылтыр-сылтыр коя моң Йылайыр,
Ә арьякта шундай күп тәре...

Был ерзә бит улар йөрөгәндәр —
Тәре, тупрак баққан кешеләр.
Тик имәндәр ташка әүерелә,
Тупрак була беззең ишеләр...

Һәм үзебез менән куша китә
Мәсет айы, сиркәү тәреһе.
Катқанда ла таш булып күңелдәр,
Саңға калабыз һәр беребез.

Ә таш һөңгө — имән заттан өлгө.
Шул һөңгөнөң тере кыны без.
Башкорт рухы һөңгөләнәп ката,
Ыуалһа ла кыны — һыныбыз!

26.10.1966.

Беренсе кар

Таң атқансы донъя үзгәргән:
Ергә ап-ак ебшек кар яуған.
Таш коймалар йөзө карайған —
Күзйәш аға, тирһең, йөззәрзән.

Шат сағандар һизмәй калғандар —
Иҫергәндә йәйзең йәменә,
Айнып кинәт, йәшел шәленә
Ак кершәндән бизәк алғандар.

Әйеп башын, саған төбөндә
Бер назлы кыз таңда кар изә.
Күззәрзә йәш... Сәбәп һуң низә?
Илай ул ник аклык көнөндә?

Төн үткәнен был йән белмәгән...
Эззәренә “леп-леп” кар яуа.
Йөрәгенә “лөп-лөп” кан һауа —
Көткән, көткән... Егет килмәгән...

Сағандарзан карзар койолор...
Иламасы, кызый, илама.
Талғынырак моң бар донъяла —
Йөрәгең шул моң уйылыр.

Карзар ирер, шаулап яз килер.
Япрак ярыр талған сағандар.
Һукмак һалыр тағы табандар —
Яңы таңда яңы наз килер.

Иҫәндә тот ул сак тик шуны:
Ғәзизерәк моң бар донъяла!
Күңелендә илдең йыйнала —
Баҫа алмай һис бер кар уны.
Йөрәгең биләп һал шуны! --
Мәңгелек моң бар был донъяла!

26.10.1966.

Үле тимер

Хәнийәргә базар арткан һайын,
Хәйлә шәйләп күңел ярһына:
Кәмәр-хәнийәр булып ил биләндә
Йөрөүсе мут бар бит, бар ғына!

Көпләнгән ул заман туты менән,

Һабы көмөш, йөзө улактай —
Зур язурза ата-бабаларзың
Кулы кымған изге булаттай.

Кындан һурып ләкин бер кизәнһәң,
Бөгәрләнер кыркка, тал кеүек.
Такма, егет, такма төз билеңә
Үле тимер, яуға талпынып!

26.10.1966.

Карлуғаскай кара

Карлуғаскай кара, муйыны ала,
Һауаларға сорғоп юғала.
Был карлуғас ниңә түбән оса,
Аяк араһында урала?

Ояһы ла икән оялырлык —
Һыйыр йөнөн һылап эшләгән.
Балаларын ястар ястыккайын
Эт койроғон йолкоп түшәгән...

Карлуғаскай кара, муйының ала,
Бик ғорур кош инең донъяла.
Канат бөрөп, түбән ерзә йөрөп,
Ғорурлығың ниңә ыуала?..

Карлуғаскай кара, уйлап бара:
“Бер канун бар ошо донъяла:
Үрләр йәндәр генә оя үрә,
Ояһыззар ғына ыуала!”

...Карлуғаскай кара, муйыны ала,
Һаман эшләй, һаман сыуала.
Тиззән-тиззән уның балаларын
Күрер әле донъя һауала!

Тамак ярып шунһыз яр һалырға
Ғорур кошка әле иртәрәк.
Йәнең – үрзә, тәнең ғәмле ерзә, --
Бының өсөн күнел хөр кәрәк!

26.10.1966.

Кыззар

Кыззар, кыззар, кыз икән,
Үксәләре без икән.
Үксәләре без икән дә
Атлаузары төз икән.

Кыззар, кыззар, кыз ғына,
Йөрәктәре боз ғына.
Боз булһа ла дөрләп китер —
Шырпыңды бер һыз ғына,
Кырын карап уз ғына.

27.10.1966.

*Әсәйем кис ултыра

Өйрәлт, әсәй, өйрәлт орсоғондо,
Ак юл һызып ебең һузылһын.
Ата-бабаларзың хак юлдары
Ак күңелгә көйләп язылһын.

Ишетәйем орсок зырлауында
Быуаттарзың байман акканын.
Өзә тартып йәйә керештәрен,
Башкорттарзың яуға сапканын.

Кыштырлауы дала кылғанының
Калһын сыңлап орсок йырында.
Үсәргәндең яугир егеттәре,
Кылған йығып, азмы кырылған...

Уралкайзың ука еләне тип
Ак даланы улар караған.
Каруанһарай короп ил төзөргә
Акташ артып киткән кар(а)уан...

Өйрәлт, әсәй, өйрәлт орсоғондо,
Мәңгелек моң — орсок йырында!
Өйрәлткән бит шулай Ер күсәрен
Бабаларым борон-борондан!

26.10.1966.

Күк күкрәүе

Күк күкрәне бөгөн төшөмдә,
Кара болот китте ярылып.
Ялт-йолт иткән уклы йәшендәр
Күкрәгемдә һыңды, бәрелеп.

Йәшлек төшө! Күрен, күрен һин!
Күреп һине, йөрәк канайын.
Йәйфорланған утлы күкрәккә
Быскак ямғыр ойоп яумаһын!

27.10.1966.

Уйзарым

Ете ятып, ете торзом мин бөгөн,
Иңләмәксе булып уйым диңгезен.
Күпме тороп, күпме генә уйлама,
Уй осона сығыу кыйын донъяла.
Бәндә булып тыуу, бәлки, тинлектер,
Уйлап йәшәй алыу үзе меңлектер.

10.11.1966.

Сәғәт уғы

Сәғәт уғы һанай заман ағышын,
Сәғәт һайын аға канап һағышым:

Әле тыузым, әле инем кес кенә —
Етмәй кеүек ине кескәй көс кенә...

Көс тә килде, күс тә килде уй булып,
Йөрәк канай, канай ләкин һуйылып...

Нимә етмәй, нимә етмәй был йәнгә?! —
Әйтерһең дә, әүерелде һөймәнгә,

Әйтерһең дә, кереш киргән ук кына —

Күкрәк ярып сығыр төслө йолкона.

Сәғәт уғы һуя, һуя йәнемде...
Белеүсе юк хиссиәтле хәлемде...

Әйтәләр: “Хис хисләп йөрөп иҗерзең!
Сәғәтеңде алға бороп, иҗкерзең.

Йөрәгеңде сәғәтләп һин һынаштыр —
Замананың аксаларын һанаштыр” ...

10.11.1966.

Саткылар

*

Ялбыр ялын болғап, бер йәш кайын
Кирә елгә нәзек билкәйен.
Кускыл болот кунған иңкәйенә --
Котларғамы тыуған еркәйен?

Ел тилерә, кайын билен кирә,
Ак тузынан тиртә нур-шәме.
Ак мачтала балкый, кускылланып,
Ерзең киргән йәшел елкәне!

*

Кускыл ғына, кускыл йүкәләрем
Күзкәйзәрен асты таң менән.
Һары сәскә-колак алкалары
Мөлдөрәшкән татлы бал менән.

Олон төбөн йыуған пак йылғаға
Былбыл йыры катыш бал тама.
Ак сәскәнән теккән ак күлдәкле
Йәш күбәләк күлкеп шатлана.

*

Әрекмәндең әрһез керпегендә
Тегәнәге йырзың тулышты.
Юл ситендә, тегеп йөрәктәрзе,
Мансый йырға һәр бер һулышты.

Күзгә сәнсер осло осоктарын
Осормаған әле әрекмән.
Сәнки ул да яззың күк толумло
Күксәскәһен, алыып, йәр иткән.

*

Туғайымдың акык йондоззаны
Төйнәлделәр алһыу миләшкә.
Былбылдарым баллы мәрийендәрзе
Бәрер икән кемдең өлөшкә?!

Өләшһендәр, тимен, — өләшһөззәр
Былбылдарзан алһын тейешен.
Кускыл кулдар косоп бөтөнәйтһен
Күңелдәрзең китек мөйөшөн.

*

Әрһезләнеп, тимер рәшәткәгә
Һалған кулын, үрмәл-сырмалсык.
Уның өсөн тимер — түгел йәбер,
Йондоззарға үркер юл асык.

Көнгә һонған ап-ак касаһына
Ысыкланып ап-ак нур аға.
Сырмалсығы буйлап, тулап-тулап,
Күсәренә Ерзең урала.

1966.

*

Булған һымак иблесе лә, хозайы ла,
Була ирзең кәбәге лә, бойзайы ла.
Баһа тупрак, кәбәк һыктай за тонсоға.
Гүрзән бойзай йәшел хәнийәр тотоп сыға.

10.11.1966.

*

Тукран тукылдап
Тишә ағасты.
Һис бер туктамаҫ,
Һис бер алмаҫ тын.

Сукыш бөтә, тип,

Һис бер зарланмаҫ.
Сөнки туктаһа —
Сукыш сарланмаҫ.

10.11.1966.

*

Илай белеп илау — мәрүәт түгелдер,
Йәшкәйеңде белмәйенсә түгелдер.
Ил көлгәндә һин көлөүзән ни науа?
Башлап көлә белһәң — бына шул дауа!

10.11.1966.

*

Көнө килһә, кыҫкыс атка атланыр,
Ғүмер буйы ут кыҫтым, тип мактаныр.
Әйтмәҫ ул тик кемгә хезмәт иткәнен,
Кем кулында утлы таба илткәнен.

10.11.1966.

*

Ат аунаһа — төк калыр,
Ир яулаһа — йок калыр.
Төккә сыскан оялар,
Йокка дошман оялар.

Сыскан бала сығарыр,
Дошман яла сығарыр.
Бала ашар ат ашын,
Яла ашар ир башын.

10.11.1966.

*

Талкан тарткан — түгел әле тирмәнсе.
Камыр баҫкан — түгел әле билмәнсе.
Илен имгән — түгел әле ил улы:
Ил имсәген тешләп өзәр бер юлы.

10.11.1966.

*

Тонйоп яткан быуа күрһәң — кыуанма,
Тоноп аккан йылға күрһәң — һыу алма.
Тонйок быуа тулышыр за бер ярыр,
Тонок йылға, кортлап, үлөт сығарыр.

10.11.1966.

*

Бал тамғанды һөңгө буйы казған ир,
Күзйәш тамһа, хақы уның арзан, тир.
“Тып-тып” итеп курайыңдан кан тамһа,
Бал тама, тип, кыла башлар тантана.

10.11.1966.

*

Хәмер коло хәйер һорар базарза,
Хәйер коло кәзер һорар азбарза.
Кәзер коло шөһрәт һорар яузарза,
Шөһрәт коло... коллок һорар һәр кайза.

10.11.1966.

*

Итек тегеп байымаған —
Ситек ситеп байымаҫ.
Бейә имеп тай булмаған —
Дөйә имеп ат булмаҫ.

10.11.1966.

*

Әрем әселәрен татығанда
Киң даланы хурлап һүкмәгез.
Изел сөсәләрен татығанда
Кырсын ташын зурлап үпмәгез.
Әсе-сөсәләрен тойған телен
Тешләүсенән игелек көтмәгез.

10.11.1966.

*

Сукмар сыккан йоз(о)рокто нығытыу өсөн,
Бүре башын яра һуғып ырғытыу өсөн.
Бүре йөрөй — сукмар тора... Сәбәп низән? —
Сукмарсыбыз үз дусына йозрок төйгән.

11.11.1966.

*

Мейес башы — мунса ташы тик ятканға.
Илем өсөн янам, тиер, кис тә, таң да.
Күкрәк һуғып, кашык тығып, даулар бәлеш, —
Тик ятыуын һанамас һис ил һатканға.

11.11.1966.

*

Кулы озон — кулын курсап һакланыр,
Теле озон — телен курсап һакланыр.
Акылы озон — аклы атка атланыр,
Кулын, телен кылыс итеп акланыр.

11.11.1966.

*

Батыр башы булыр кыуакта, кыуһак та,
Калтыр башы булыр дыу атта, тыйһак та:
Ил акылын ил ағаһы тапаһа, —
Был хәл булыр шул сакта, шул сакта...

11.11.1966.

*

Көршәк әгәр үз кәштәһен оноһа,
Һауаланыр менеү өсөн болотка.
Менһен, әйзә, тотма ахмак нәмәне,
Кайтыр әле ярсыктары әйләнәп!

12.11.1966.

*

Ир азғыны һуып мактар катының,
Ил катыны ирен әйтер: “алтыным!”
Ялған менән ялған шулай ялғана.

Шартлап ауа бер сак бындай бағана.

12.11.1966.

*

Кызыулығы бөтһә, казый кыз күзләр,
Кыз куйынына кереү өсөн юл эзләр.
Күзе, кулы кыззы һәрмәй алмағас,
Әхләк даулап, кыз яманлап тел төзләр.

12.11.1966.

*

Бөттө кыззар, мин катын алғас, тимә,
Күзлек әлеп, мин күзһез калғас, тимә.
Бер көйзөрөп, бер һөйзөрөп караһа,
Күзлек ярып кермәс шук алмас, тимә.

12.11.1966.

*

Тәлмәрийенгә тилмергәнгә — күл татлы,
Тел-мәрийенгә тилергәнгә — тел татлы.
Тәлмәрийенде, тел-мәрийенде һатканға
Сыңлап торған алтын-көмөш бол татлы.

12.11.1966.

1967

Эшлэпэ

Таз кейһэ эшлэпэ,
Беләһеңме, нишлэтэ? —
Ике себен бергә килеп,
Айғыр кеүек кешнэтэ.

Батыр кейһэ эшлэпэ,
Беләһеңме, нишлэтэ? —
Шул эшлэпэ батырзы
Үгез кеүек эшлэтэ.

Йылғыр кейһэ эшлэпэ,
Беләһеңме, нишлэтэ? —
Ҡылап-һыйпап, эшлэпәнән
Үзенә эш эшлэтэ.

1.03.1967.

Яктыкүл

Акык кына акык күл — Яктыкүл,
Ак өйрәктәр уйнай һилдәрзә.
Ак өйрәктәр уйнай, ай, күлдәрзә,
Күңелкәйе әллә кемдәрзә.

Тымык та ғына тымык күл — Яктыкүл,
Сабактары алтын канатлы.
Ак сабактай алтын йәшлегемдә
Күңелемде үзенә каратты.

Бойок та ғына бойок, ай, Яктыкүл,
Тулкынлана еләс сактарзә.
Күрендең дә киттең, һушһыз иттең
Күңелкәйем иләс сактарзә.

Тылсымлы ла күл һин, ай, Яктыкүл,
Яр буйзарың кыштыр камышлы.
Күңелкәйем түзмәй кемде эзләй —
Йөрәккәйем шуға һағышлы.

15.03.1967.

Олатай

Солтановтар нәсел тирәгенең
Кылысланып калккан кот-сағылы —
Шихабитдин улы Хисамитдин
Олатайым минең бар ине
(Кушаматы хәтәр — Кыйыш Муйын...) —
Кояшка көр киргән ине буйын
Блюхерсы кызыл партизан.
Йәне менән тойоп Ленин юлын,
Батшалыктың алған сакта коноң,
Хаклык өсөн куйып үз муйының,
Дутов кылысынан саптырған...

Һораным мин унан, хәтерләйем:
“Хаклык юлын нисек, олатайым,
Дөрөҗ тойзоғоз һез ул заманда?
Тезегезгә тиклем буразнаға
Баткан кара ялпы килеш, калай
Айырзығыз хакты ялғандан?”

Олатайым мине, бер һүз әйтмәй,
Салт кояшлы тышка апсыкты:
“Күрәһеңме, — тине, — ал Кояшты?”
“Күрәм!” — тинем.
“Йом күз бер саклы!”

Йомғайным күз:
“Йә һуң нисек хәзер —
Бармы Кояш? Әллә юғалған?..”
Йылмайзым мин:
“Күз йомғандан ғына
Һүнмәй Кояш! Кояш юғалмай!”

Олатайым шунда, ыңкылдатып,
“Каты ергә” мине ултыртты:

“Тома һуқырзар за тоя ала
Кояшты һәм кара болотто!

Хаклык ине — беззең Кояш-апай,
Сукығанда батша-карағош...
Карағоштар булды кара болот,
Булманык без ләкин бер байғош!
Ленин хаклығына нык ынтылдык,
Яра һуғып кара болотто.
Батшалыктың сәмре-карағошон
Аузарғанда сабып, ил отто!”

“Какшаманы нисек тез-быуындар,
Етте калай һеззең даһилык,
Антантаның ун дүрт карағошон
Карпытканда донья яһилы?!“ —
Тип ныкыным тағы олатайзан...
Көлөп куйзы, ослап һүземде:
“Килһә белгең ул көс-түземде,
Олатайзаның урынына
Куйып кара, улым, үзеңде” ...

Ошонан һуң акты күпме һыузар...
Үтте өтөп Ватан һуғышы...
Аптырайым инде үзебезгә:
“Нисек еңдек, — тип, — был фашисты?!”

Беззән һуң да, беләм, аптырарзар...
“Нисек?.. Нисек?..” тиеп таптырырзар...
Ныкыш ейән, ейәнсәрзәремә
Әйтер өсөн яуап һүземде,
Олатайзарымдың кот-корона
Куйып калдырам мин үземде...

3.04.1967.

Саткы-сотколар

*

Йәшәү -- байман фани доньяла!
Тик йәшнәмәй йәшәү — куркыныс.
Һәй, аяныс! -- һалған һукмағың
Үзеңдән һуң калһа тып-тыныс...

3.04.1967.

*

Узамандан бәндә тыуған урында
“Алла” тыуыр булған борон-борондан.
Яңы түгел минең аскан хәкикәт,
Бәндәлектән һаклау бары бер ниәт.

3.04.1967.

*

Ил һызғанда телен тешләп тын узған —
Ер кызғанда күлгә яңғыз тапшаныр.
Илен-ерен ялмап алған ялкындан
Ус йылытыр өсөн кызыу таш алыр.

3.04.1967.

*

Иген иккән — интекмәс,
Йылкы көткән — ялынмаҫ.
Әсәһенән тел имгән —
Үз иленә яу булмаҫ.

3.04.1967.

*

Иләк менән һыу ташытып,
Иштертегез ком аркан —
“Илең өсөн — эш”, тиһәгез,
Беренән дә баш тартмам!

Иләк һымак уйылыр, тип,
Ком аркандай койолор, тип
Минән әгәр көтһәгез,
Көтә-көтә көтөк булып,
Комға калыр бөтәгез.
Көтмәгез, юк, көтмәгез!

3.04.1967.

*

Түңгәк, тиеп, типкеләмә
Түңдә яткан тумарзы:
Нисәмә күс бал корттарын
Кышлаатып ул сығарзы!

3.04.1967.

*

Елеп-юртып “уңыш” урһа
Ғәйбәт коло һайысқан,
Бел: ике дуҫ араһына
Кереп яткан койошкан.

3.04.1967.

*

Илле ата балаһына
Ил таныткан — кем булыр?
Илле илде телеп үткән
Ике иле тел булыр.

3.04.1967.

*

Уңға тартһаң — уңырһың,
Һулға тартһаң — һулырһың.
Үз юлыңдан төз узалһаң,
Ир егете булырһың.

3.04.1967.

Бишек янында

Бишек бауын элеп кулға,
Бала тирбәтәм тын төндә.
Асып һалған хитапнамә
Ята тубығым өстөндә.

Йокла, балам,
Был китапка
Язмыш һинең хак язылған:
“Кояш нуры көлтә-көлтә
Юдарыңа ағызылған”.

Шат килерең өсөн янып,
Кайттым һөрөп һабан бөгөн.
Тыныс түгел әммә йөрәк:
Кыла золот үз белдеген...

Ай-һай, хәтәр хәзәр заман —

Ерзе-күкте уттар айкай.
Туғандарың Ер шарында —
Бишегендә тыныс ятмай.

Азияла, Африкала,
Америка илдәрендә
Кылыс кыя бишектәрзе,
Таң ата — кан күлдәгендә.

Ерзең кара тирандары
Төн ултырып бомба кора.
Баштарына сабийзарзың
Әжәлдәре яуып тора.

Ниңә-ниңә донъя һаман
Үлемесле һәм хәүефле?..
Аталарзы балаларзан,
Балаларзы аталарзан
Алыу йолоп — уйын төслә...

Хәтәр, хәтәр донъя шулай...
Йокла, балам,
Мин ултырам.
Кайһылайтып коткарырға
Ер бишеген — ниәт корам.

...Кайттым арып һабан һөрөп —
Талған аяк ялға тарта;
Калын томды, барлап яуап,
Кулдарымдан аң ақтарта.

Китапка бит Ер шарының
Язмыштары хак язылған:
Бишектәрзе әжәлдәрзән
Курсау безгә тапшырылған!..

...Төн ултырам,
Тубығымда
Асып һалған хитап ята.
Эшләйһе эштәрем әле
Байтак ята, байтак ята...

17.05.1967.

Эт йәнле

Мин өс айлык кына сағымда,
Ак биләүзән кәфен теккәндәр.
Төн йокламай атай, әсәйем:
“Китә инде был...” — тип көткәндәр.

Ярты үлеп, ярты терелеп,
Тауыш бирмәй озак ятканмын.
“Үлде инде, бөттө!..” — тигәндә,
Нәк түшәмгә сәпрәй атканмын.

“Эт йәнле был бала!” — тигәндәр,
Ошо хәлдә күреп, кешеләр.
Ә мин, эт йән, кәфен әсенән
Үрелгәнмен әсәм түшенә...

Малай булғас, күрзе башкайым
Тағы ла бик хәтәр минуттар.
Азым һайын йәшен йәшнәне,
Азым һайын купты болоттар.

Каныккандай бары тик миңә,
Ашлығы ла бик йыш уңманы.
Әс бороп йә сәсәп йығылһам,
Сиренә лә дауа булманы.

Карт нигеззе китте калдырып
Атай, ағай, кусты, һеңделәр...
Йәнә миңә төртөп күрһәтеп:
“Эт йәнле был малай!” — тинеләр.

Йәшермәйем, хәтәр сактарза
Ярзам итте миңә эт йәнә...
...һизмәй калдым, китап култыклап,
Мәктәпкә лә килеп еткәнде.

Һөйрәп бына йыртык ботинка
(Ғәйебе юк — һуғыш йыртығы!..),
Барам кайтып күрше ауылдан,
Икмәккә, тип, әскә ел тығып.

Күк һыу баһкан ауыл араһын,
Һыу өстөнән сыйрап боз аға.

Йырырға юл кем, тип, һәләтле,
Малай-шалай тотток шыбаға.

Сыктым өскә, ләғнәт төшкөрө,
Тура килде һыуға сумырға.
Ауыл халкын ғәмгә калдырып,
Гүргә йәнә “төртәм кабырға” ...

“Китә инде, китә...” — тинеләр,
Һайланылар “урын” зираттан.
Миң, төкөрөп туған түшәмгә,
Яттым өс йыл, “үтмәй сираттан”.

“Эт икән был әзәм!..” — тинеләр.
Этлегемдән миң дә төңмәнем.
Култык таяк тотоп калкынып,
Калкыу ергә бағтым —
Үлмәнем!

Мыйык бороп шулай торғанда,
Шат торналар торлап үттеләр.
Миңә улар аяк калдырып,
Таяғымды алып киттеләр.

Миң “эт” йәнә — күкһел диңгеззә,
Булып моряк, донъя кыйратам.
Тукта, ни был?! Карап ягоре
Алып сыға “алма” бурьяктан.

Алма... ләкин хөртөй ашарға...
Һәләтле ул фәкәт шартларға.
Шыбағаһыз-ниһез, күмәкләп,
Тура килә эште башларға.

Эт икәнбез — һүттек минаны:
Үлем йәнә алып китмәне.
Тик шуныһы: кулды кысқанда,
Командирым “эт йән”, тимәне...

...Сақырһа ил, ғүмер һукмағым
Шыбағаһыз сығыр майзанға.
“Илең йәки йәнең?!” — тиһәләр,
Йәнәм керер утка, һайланмам!

25.05.1967.

Елкән

Күззәремә бакһаң, табырһың
Сөмгөлләнеп яткан уткыңды.
Зирәк йәндәр генә күрәлә
Елкәнемде илткән тулкыңды.

Мәңге-мәңге юлда был елкән,
Елһез зә ул кирә канатын.
Күкрәк терәп тулкын төбөнә,
Диңгез менән куша ала тын.

Шул тулкында тулай елкәнем,
Шул тулаузан сәмем әркелә.
Кырк илаһам кыркыу минутта,
Кырк илаузы баһып бер көләм.

Мәңге, мәңге юлда елкәнем —
Елһез зә ул кирер канатын.
Тойоп сөнки ерзең тетрәүен,
Диңгез менән куша ала тын.

25.05.1967.

Кәкре тырма

Белмәгәнгә белек бирәйек —
Беззең якта барзыр шул һүззәр:
Бар донъяға арка борғанды
“Кәкре тырма һөйрәй был”, тизәр.

Сыктым һөйрәп “кәкре тырмамды” —
Тотто кирем тоташ донъяға!
Күззәремде нәфрәт сырманы,
Бәгеремде кара кан яба.

Үз-үземде килә һуяһым —
Тапкан мине әсәй ни өсөн?
Булмаһам мин, булмаҫ инеме
Төтәтеүсе ғүмер мейесен!

Кара ана: бисәм ултыра
Йөзөнән ыу-һөмөр койолоп.
Касан ғына уны бер күрһәм,
Китә ине йөрәк уйылып!

Килмәй инде хатта карағым —
Бәгеремә кара кан һауған.
Әйтерһең дә, ике араға,
Саф шишмәне баһып, тау ауған.

Көн дә карғыш, көн дә кыскырыш,
Наз урынына — әсе күз йәше.
Утызған да узмаһ бисәмдең
Етте, тирһең, һөмһөз йөз йәше.

Ниңә һөйзөм, ниңә өйләндем —
Дуһтарымдың һүзен тыңланым!
Әйләнде кыз үтмәһ бысакка —
Дуһстарған да, аһыры, уңманым!

Бөттө хөрмәт атай-әсәйгә,
Бөттө хөрмәт иһке дуһтарға.
“Кәкре тырма” һөйрәп, урамдан
Китеп барам арғы оһтарға.

Керермен дә керле дөкәнгә,
Киртле шешә башын аһырмын...
Кәкреләрен шунда сумырып,
Кәрле донъяһынан касырмын...

Бына был өй... Таныш тәз(е)рә...
Таныш һаилә бында наз корзо.
Иллә мөгәр кашыһаяктар
Шалтырамай шөйлә аз торзо.

Бынамындай аһыл катыны,
Сәскә генә саһый кызы бар.
Шул көйөнсә әсте өзлөкһөз,
Шешә һатып кына торзолар...

Киткән ташлап инде ояһын —
Был донъяла һаклык юк, малай!
Кара ана: тәзрә пәрзәһен
Йолкоп аһып шылған, сускалай...

Булғас донъя шундай хәйерһез,
Ни тип миңә усақ яғырға?
Етте вақыт — кайыш аркалык,
Кыу ботаклы усақ табырға!..

Уйнай кызы тәзрә төбөндә,
Уйынсығы — китек шешәләр...
Тукта, тукта, котһоз тәзрәгә
Шешәләр, тим, калай килешәләр!..

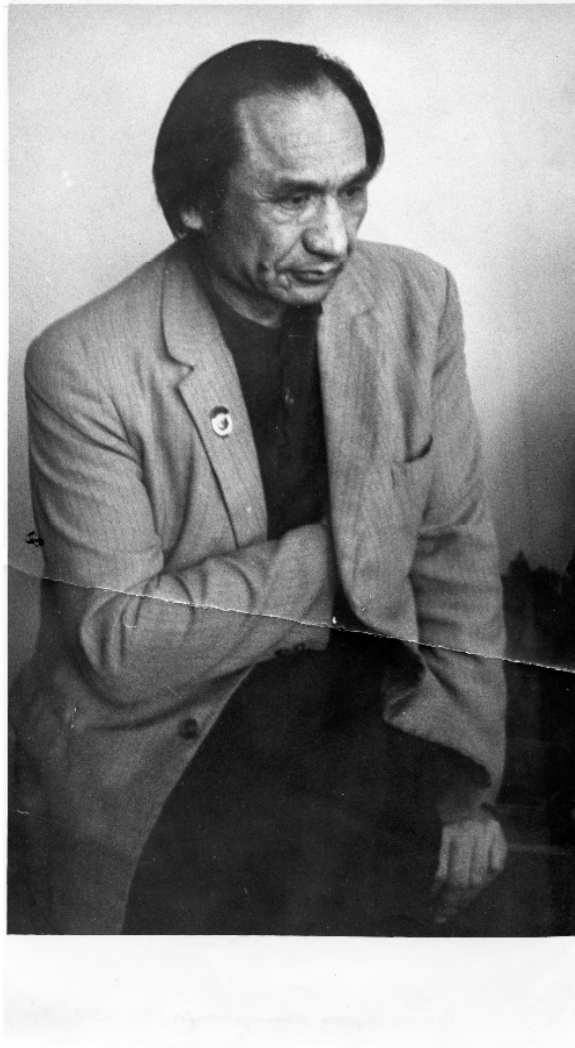
Рәт-рәт куйып улар тезелгән,
Һәр берендә йәшнәй йәш бөрө.
Сабый кулы шешә эсенән
Үҫтергән гөл, рәхмәт төшкөрө!

Үзе көлә, үзе кыуана,
Усағыңды бар тип ул белә!
Әллә бисәм, әсәм, дуҫтарым
Йөрөй микән эзләп мине дә?..

Юк, был донъя түгел шөкәтһез,
Юк, мин түгел “кәкре тырмалы”.
Кыззар кеүек кылтай йәремә
Булайым гөл үзем, сырмалып!

25.05.1967.

1968

Каға йөрәгем

Каға йөрәк, каға йөрәгем —
Капыл һиңә ауыр һүз әйттем.
Ә һин тәймә генә тәйөңдә
Дөйә хәтлем итеп сеймәлттең...

Ак мендәргә каплап битеңде, —
Торам күреп, — үкһеп илайһың.
Илап кына, калған хәтерзе
Кайтарыҗа әллә уйлайһың?

Тик бер һүз-ук... Күңел гөлөңдә
Иң асыл таж инде юк хәзер.
Ике йөрәктә тиң, тоҗкалып,
Атылырҗа торған ук әзер...

Каға йөрәк, каға йөрәгем.
Килсе, йәнем, инде һүз әйтмәм!
Йөрәгенде, йәбер уктарын
Үбеп-һурып алып, төзәлтәм!

1968.

Башкорт толпары

Шүлгәнташ мәмерйәһендәге
һүрәттәрҙе карағас.

Йырлағандыр бында тәүге рәссам,
Каны менән буяп аҡ ташты:
“Кайза ғына бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы!”

Шүлгәнташтан, алып ир-егетен,
Сыккан сабып башкорт толпары.
Мең-мең йылдар саба, саба һаман,
Киреп елгә текә ялдарын.

Елер өсөн мәңге, еҙ өзәңге,
Эйәр һалған башкорт батыры.
Илен һөйәр ирҙе илткән толпар
Быуат бәйгеләре аркылы.

Тын океан яры буйзарынан
Атлантикка тиклем араны
Калтыраткан каты тояктары,
Канһыраткан дошман-караны!

Империяларҙың калалары,
Тәхетгәре ауған юлында.
Азатлыктың алһуу тыуы менән
Кылыс булған батыр кулында.

Тояғының алмас дағалары
Төндөргә таң уйып калдырған.
Кот дағанын косоу ужым үскән,
Ауыл, калаларын һалдырған.

Дәүерҙәрҙе дөнгән елеп кенә —
Арымаған башкорт толпары.

Күкрәк менән һуғып ул һындырған
Батый-хандың һөңгө-уктарын.

Киреп көнгә талмаҫ канаттарын,
Илткән толпар изге хикмәткә:
Урыҫка кул биргән башкорт туған!
Береккән ил, бөтөн икмәктәй!

Рәсәй-илдең еңеү ғәскәрендә
Елгән ярһып хаклык толпары.
Минин, Пожарский сафтарында
Кыуған башкорт поляк пандарын!

Бородиноларзан бәрәп сығып,
Француз яуын еңгән Парижда.
Башкорт толпары һәм урыҫ аты
Кешнәшкәндәр Сена ярында!

Замананың кара батшалығы
Һыккан сакта илдең алкымын,
Салауаттар заман толпарында
Пугачевка илткән ал тыуын.

Шүлгәнташтан карғып калккан аҫау
Быуат аша кискән быуаттар.
Кызыл тыуын сөйөп, Петроградта
Кызыл сафта барған был аттар!

Шайморатов менгән буз толпарзың
Дағаһынан оскон ялтлаған.
Башкорт толпарзары фашизмды
Берлин урамында тапаған!

Кайтты еңеп ерем толпарзары
Рәсәй юрғалары сафында.
Саба һаман, саба атлы батыр —
Мәңге уяу илем һағында!

Шүлгәнташтан — сая мәңгелеккә
Сыя юлын башкорт толпары.
Толпар эйәрләгән Ватанымды
Тертләп-һөйөп күздәй Ер шары!!

1968.

Ленин

Йөрәгемдә ажар факель дөрләй —
Беләм,
Ленин кулы менән яғылған.
Китғаларзың төнөн көн иткәндә,
Бирешмәс ул елгә, дауылға.

Йөрәгемдә көслә набат зыңдай —
Беләм,
Ленин кулы менән кағылған.
Бойорһа ил, уның оранынан
Кубарылыр хатта сағылдар.

Йөрәгемдә даулы океан шаулай —
Беләм,
Ленин кулы менән һалынған.
Хис булып ул урғып сыкһа тышқа,
Дауылланыр кала, ауылдар.

Йөрәгемдә үсле нәфрәт кайнай —
Беләм,
Ленин аңы менән һауылған.
Вулкан утын аһа ошо нәфрәт,
Көл-күмергә калыр яу-йылан.

Йөрәгемдә һынмаһ булат сыңдай —
Беләм,
Ленин кулы менән кайралған.
Хак юл ярам, һелтәп хак булатты,
Ерзән, күктән, Кояш-Айзарзан.
Кеүәт алам хаклык-айбарзан!

1.08.1968.

Титан

Ялкындарын янар кояштарзың
Бер үзәндә яғып бер юлы,
Ул метеор булып ярып үтте
Кешелектең кузрау Кош Юлын.

Вакыт, тизлек, төпһөз арауыкты
Бөрөп бергә, тотто усында.
Быт титандың тартыу көсө кармай
Мәңгелектен
Заман пульсын да.

Юлын юйған янар метеорзар
Шул тартымға тарып кабына.
Кузы кызғас, саң да, ялкынланып,
Һыза юлын уның яғына...

Ут-ялкындыр шундай мин дә, бәлки,
Өләшеүсе титан өләшөн.
Куймайса юл кара күлэгәгә,
Дөрләп барырға гел тейешмен!

1.08.1968.

Ләйсән

Ниндәй, ниндәй бөгөн тылсымлы көн! —
Хистәремде тыя алмайым!
Ниңә, ниңә донъям — мөгжизә, тип,
Ергә, күккә текләп карайым.

Асылды күк, күкрәп, февралемдә,
Йырғанактай ташты йән сәме.
Былбылланып кунды күкрәгемә
Шөңгөр шаңлы яззың ләйсәне!

Исләмәстән итте шулай иңәр
Былбыл йырзаның береһе.
Бөгөн йөрәк — асылырға күкрәп
Йомарланған йондоз бөрөһө!

Кырсын таштар хатта кубарылмай
Кала алмаң, катып бер килеш.
Мәрмәр, мәреп, йәшел бөрө яра —
Бына ниндәй сихри бөркөлөш!

Урман көлә: ылың-керпегендә
Уйнай, тулаң, Кояш тейене.
Сап-сал Урал күкте үптә үркең,

Ак сағылдар кинәт бейене!..

Һорамағыз “был ни ғажәп?” тиеп, —
Белеп йөрөй көнөн йән язы:
Күңелемдә изге анкетаға
“Һөйәм!” тиеп бөгөн мин яззым!

1968.

Һылыу кызға инәлеу

“Малһыз ул”, тиеп, йәней, йомолма,
Йөрәгең “йә?..” тиеп торғанда.
Минең кеүек эшкә ут егет
Малһыз калмаҫ, һаулык булғанда.

Өстөмдәге әрһез кейемгә
Карама һин — булһын саф күңел!
Һөйәлле был кулдар, ут сакһа,
Хәллә генә тапмаҫ кул түгел.

“Дипломы юк” тигән, йөз диплом
Алырлык мин, ул кәрәгендә...
Икеләнмә инде, “йә!” тиеп әйт —
“Йә?!” тиеп кыстаған йөрәгең...

1968.

Йәнтирәк

Күрегеһсе: кандай шат, мөһәбәт!
Көндөң нурын имгән тирәгем!
Тамырзаны менән тоялыр ул
Һулк-һулк тиепкән ерем йөрәген.

Шыйык кына әле олонкайы,
Сабый буйын тиңдәр буй ғына.
Төрөнә лә һөттәй томанларға,
Кояш комарына койона.

Саф һулышын бөркөп таң еленә,
Хис-тылсымын илгә тарата.

Керпегенә көрән балкорт куна,
Ботағында былбыл һайрата.

Кымыз күбегеләй бөрөләре —
Үзе назлы, үзе көзрәтле.
Һылыу кыз тип косоң үбер инем
Һығылма бил назлы тирәкте!

Рәһнетмәгез бүртең бөрөкәйен,
Коротмағыз тарма тамырын.
Оһотмағыз, һескә биле һынһа,
Ер терәге һыһып ауырын!..

Көн тоткаһы итеп үстәрәйек
Күк нур имгән колон-тирәкте.
Тирәк менән бергә юғалтмайык
Күтебеззе. Ерзе. Йөрәкте...

1968.

Игелекле кулдарзан һәм изгелекле юлдарзан
Йәбер-золот һис кем әле күрмәгәндер һис кайза.
Канатланһын күнелегез шәфкәт илгә юллаузан,
Канаттарын яуызлыктың кайырығыз һәр яйза!

Юғалтмағыз, кешеләрем, минуттарзың алтынын,
Якшы эштәр илдә эшләп өлгөрөгөз калырға.
Йәшәргә һәм йәшәргә тик ашығығыз алкынып,
Зинһар өсөн, ашыкмағыз һуңғы һулыш алырға!

1969.

Беләм

Мин үземде беләм:
бөтә якшы яктарымды ла,
үтә кара таптарымды ла!

Күрегеҙ,
мин киләм:
бер яурыным — беренәнән түбән.
Бере — йылдар кәберенә иңгән,
бере — йылдар бишегенә менгән.
Куш яурынға көмбәз — башым.
Мәңгелекте терәй түбәм!

Мин үземде беләм:
бер яурында — бөтмәс яраларзы,
бер яурында — китмәс орандарзы
йөкмәп киләм!

Ауыр, тип, йөк — бөгөлмәйем,
алғыр, тип, йөк — сөйөлмәйем, —
Заман киргән азым менән,
Заман биргән йөзөм менән
йөзйәшәрзәй һөзөп киләм.
Йөз йәшереү — минән түбән!

Күрегеҙ:
(минутында)
яраларзың ярһыуынан ярты йөзөм ярылып,
йыйырылған ерзән;
сараларзың сарлауынан ярты йөзөм янар ут

булган ерзән;
уйым менән уйпат күззәремә уктар уклап,
ажгыр ауызыма хәнийәр
кымған ерзән,
кызмай бер зә,
ут-ялкындар йота беләм;
битлек кеймәй дөрөп киләм,
уска һалып йөрәк бирәм!

Ниңә миңә, һылап төкөрөк,
күззе “йәш” ләндерергә,
ниңә миңә, яғып кершән,
йөззә алландырырға,
ниңә миңә, баллап ирен,
өнөм балландырырға, —
кемдәрзелер алландырырға?!

Быларзың бит бөтәһе лә, бөтәһе лә —
алдак түгел, ысын
татып тойған хисем —
әрийә-әрийә миндә,
төпһөз даръя миндә, —
саз һызырлык, кәрәк булһа, таштан!
Тойғоларым (Дәүер хисе) — ташқан,
мус-кулдарым (Дәүер мусы) — укмашқан!

Сабыр килеш,
саф-йор килеш,
алғыр килеш,
табандарым — Ергә,
яурындарым Күккә —
вакыт канаттарына тоташқан.
Кеүәттәрәм хәттин ашқан.
Кәрәк булһа, майын һығам таштан!

Мин — талантлы,
мин — талаплы,
мин — канатлы:
Үткәнгә лә, Киләсәккә лә яуаплы!

Куш канатлы куш иңемә
куш заманды һалып барам,
уты менән көндөң янып барам!
Ярһып барам!

Үткән сакты — Киләсәккә,
Киләсәкте — Үткән сакка
тоташтырып иңем һаман,
түбәм офок ярып барам,
мәңгелекте алып барам!
Янып барам!
Ярып барам!

1969.

Моңһоу сәфәр

*

Сыктым сәфәр хәтәр сулаларза,
Һиллек бир, тип телә, донъяларға —
Уңһын юлы, уңһын, тиеп телә.
Табандарым таштай онталһа ла,
Таянысым тырнактай калһа ла,
Кайта алмам һиңә бик тиз-тилә.

Ете диңгез аша етмеш төрлә
Еңмеш хәбәр гизһә ишек-түрле,
Күз йәшеңде, йәнем, түкмә, түкмә.
Тиз әйләнгән, имеш, тиһәләр зә
Ымһынма һин ундай ел-хәбәргә —
Усак яғып, калғып көтмә, көтмә.

Әззәремдә осор саң калмаһа,
Күззәреңде әсе моң ялмаһа,
Ғәфү ит һин, бер үк, ит һин мине.
Табыныңда таңын аш һыуытып,
Куйыныңда төнөн таш йылытып
Көтһәң — көт һин, йәнем, көт һин мине.
Мин кайтырмын.

22.02.1969.

*

Комһозландым сихри күззәреңә —
Һаклан минән, һаклан!
Кош Юлындай селтәр ак вуалеңде
Кашыңаса каплан.

Кара койон кыл да карашыңды,
Күңелемде кайырт.
Кош Юлыңдың сөм куш йондозонан
Күззәремде айырт.

Һәм үтенәм, көлмә, сихри көлмә,
Төңөлөп мин киткәс!
Түзерһеңме, сихырланып килеп,
Куш йондоззо үпкәс?!.

22.02.1969.

*

Хәтерзә бик, миңең хәтерзә
Ул сихри кис, серле ак һының!
Аккош һымак калгып каршымда,
Баш әйләнткес шиғыр укының.

Тиңләп шиғыр назлы йәнеңә,
Һөйзә һине залдан мең күззәр.
Һулышыңдан гөлтләп-кабынып,
Торзом алыып шуңда мин — йүләр...

Калды йәндә мәңге ак һының,
Йөрәгемдә — хәтәр ялкының.
Кызған миңе! — хәнийәр казаның!..
Булам инде мәңге хак кының...

22.02.1969.

*

Томбойоктар тымык күлдәрзә
Тын уттарын кабат кабызыр.
Үзәктәрзә өзөп уралыр
Кайыңдарға канлы-таңғы йыр.

Күл тирәләй танһык эззәрзә
Эзләп үтер кабат был күззәр.
Карт өйәңке менән көйәңке —
Кемделер бик һағынып көтәрзәр.

Килмәс ул тик, кабат күренмәс
Томбойокло тымык күлдәргә.
“Үтте инде, үтте!.. — тип көйләр

Иртә-кисен искән елдәр зә. —
Кире кайтмай торған илдәргә
Китте инде, китте...”

22.02.1969.

*

Бөгөн иртән ике сикәмә
Ике бөртөк кенә сал кунған.
Ылыс хырған кара урманға
Ике бөртөк кенә кар кунған.

Ике бөртөк... ниңә, каркайзар,
Улай иртә, ипһез килдегез?
Карурмандың ике ағасын
Ике ситгән һайлап мендегез?

“Кайғырма һин, кешем, кайғырма,
Йөрөүебез — ылғый вакытлы.
Кем һуң һаман, язын яз итмәй,
Кышка инеп утлы кан йотто?

Көлдәй иттек көндәй йәненде,
Яныуыңа тамға булырға...”
“Ике сикәм һеззе иретһә,
Тура килмәс бүтән янырға...”

“Шатланмай тор!...”
“Һез бит тик икәү?...”
“Ә гәмдәрең?”
“Һәр сәс бөртөгө...”
“Сәс бөртөгө һайын янмаған,
Утланмаған ирзәр — ир түгел!”

22.02.1969.

Һакмар һыу

Күңел килһә — ыға тын ғына,
Күңел китһә — аға бик ярһыу
Эскән һыуым миңә һакмар һыу.

Бер яғында уның — һары яр,

Бер яғында уның — кара яр, —
Үзе һыймак кына ара бар.

Баҫмак булып ошо араны,
Быуат буйы ярзар тырышкан,
Бер-беренә булып хас дошман.

Һары ярзан һарккан һары кан,
Кара ярзан һарккан кара кан,
Канға баткан һакмар азақтан...

Ярзар кубып, вайран кылһа ла,
Үз үзәнән һакмар бирмәгән,
Икеһен дә кыйыу ерләгән.

Бер яғынан ауған һары яр,
Бер яғынан ауған кара яр —
Аумай торған һиндәй карыу бар?!

12.04.1969.

Камҫак

Күргәнегез барзыр далала,
Ер-һыу көйгән кыуан сулала
“Муйыны” канап, елдән кыуылып
Аунап барған “дейеү баштары”н?
Кыштыр-кыштыр кашын яндырып
Кырыс ергә, өтәс Кояшка,
Орлоктарын сәсеп калдырып
Дым арбарлык һәр саң, һәр ташка,
Үз бурысын камҫак башкарыр...

...Исә елдәр, Кояш яндыра,
Ком бураны күктә каңғыра.
Дала йөзө — таба, ут кеүек,
“Шылт!” иткән дә терек юк кеүек...

Әммә ошо кызған табала
Кыштыр-кыштыр камҫак тарала.
Кысып тешен, эшләй ул эшен
Әмәлдәр юк һымак арала.

Сүкмәс өсөн сәмүм еленән,
Ул тарамыш-каткан биленән.
Турамаһын өсөн ас тештәр,
Энә һайын — энә икешәр.
Һәм шул дала, дала өсөн тик,
Эшлэгән ул үлмәс бөйөклөк:
Көз үк көсәп ерзең яз йырын,
Тешләп өзгән кеңдек-тамырын...
Күскәнендә ергә һырлығып,
Сәселһен, тиг, канлы орлоҗо...

Күкрәп-күкрәп шаян яз килер,
Күзен асыр бөрө — наз көлөр.
Һөртә-һөртә шатлык йәштәрен,
Дала-һылыу балкып йәшәрер:
Камҗак канлап узған һәр урын
Һузыр кыяк, йырлап яз йырын!

Куям уйлап кай сак мин тағы:
“Үзем әллә — илем камҗағы?!”
Тик шуныһы: ерзе комарлап
Елгә каршы барам тәгәрләп...

12.04.1969.

Кран-торналар

Урамдарға рәт-рәт тезелеп,
Йондоззарға үрә һузылып,
Муйындарын уңға боралар,
Муйындарын һулға боралар,
Илемә йәм биреп торалар
Сыңғыр-сыңғыр йырлы торналар.

Муйындарын уңға боралар,
Муйындарын һулға боралар,
Үрелеп алып ерзән, торалар,
Кирелеп һалып үргә, торалар —
Йырлай-йырлай оя коралар
Котло тояк кран-торналар.

Караһана, кандай иш улар,

Күк торналар быйыл каламда!
Күп торналар, кола ялан да
Һузыр төслө күккә куш кулдар,
Йомор төслө уска йондоззар —
Егәр шулай кран-торналар!

Түгел кирбес — ылғый алтындыр,
Түгел бетон — йылы ялкындыр, —
Булыр икән ниндәй оялар!
Тыуыр икән кандай балалар!

Көзгө итер ипле кыз, улдар
Асмандағы ак Кош Юлдарын,
Сикләнмәгән хыял-уйзарын
Йондоззарға сөйөр саф кулдар —
Бына ниндәй булыр кыз, улдар!

Шул шат көндө алып киләләр
Илемә был корос торналар!
Ер генәмде күптән ерһенеп,
Йәйен-кышын котлап торалар:
Муйындарын уңға боралар,
Муйындарын һулға боралар —
Котло ерзә оя коралар.

Китмәгез һез, мәңге китмәгез,
Киртләс муйын кран-торналар!

12.04.1969.

Өстөнбикә

(баллада)

Дағаларзан оскон сәсрәтеп,
Бәйгеләрзә сабыр ир ине.
Бератбашка артта калһа ла:
“Мин йәшәмәм ерзә!” — тир ине.
Алкын-алкын атын уйнатып,
Алға сыкмай тынмаң бер ине --
Шундай елле, миңле ир ине,
Исеме лә — Миңсабир ине.

Бер бәйге лә унһыз узманы —
Беззең якта халык сабырһыз —

Ак һакаллы ауыл карттары
Асманылар майзан Сабирһыз.
Миңдесабир үзе һуңлаһа,
Сапты юллап кыркап атсапкын.
Күренгәндән йәшел күлдәге,
Күкрәй ине халык шул саклым:
Кәпәс сөйә-сөйә һөрәнләп,
Каршы ала ине батырзы.
Миңдесабир шуңдук майзанға
Төшөрә ине уттай айғырзы,
Тағып артка нәк кырк бахырзы...

Һепереп саң, зәңгәр офокта
Кырк бер ялбыр койрок һүрелгәс,
Бер аззан һуң шул ук урында
Кырк бер ялбыр ял-баш күренгәс,
Елбер-елбер йәшел күлдәкте
Хуплай ине кубып бар табын:
“Йәшен бит был, йәшен! Кырк йөзгә
Көзгә иткән йәшел аркаһын!
Килтерегез бирнә тартмаһын!”

Һөйзө халык Миңдесабирзы
Һәм ул менгән елле айғырзы.

Бер генә тик һылыу бар ине
Өһһөз торған шаулы йыйында.
Кара күззәр, куззай көйзөрөп,
Баға ине йәшел буй-һынға,
Бәйге һайын һабан туйында.

Бер сак бына Миңдесабирзы
Кара күззәр кинәт арбаны.
Дөрләп барған уттай еренән
Боролоп ул кызға караны.
Күззәре тик көлдө батырзың:
“Һин бишектә, һылыу, мин — юлда!”
Араларға ятты сакырым
Һәм кырк һыбай бәйге юлында.
Кырғыһы ла назлап йылмайзы,
Кырғыһы ла табынып күз атты.
Тик, бирзе кыз кырка аркаһын,
Дүрт күз менән арбап бер атты.
Илай-илай туйзан ул кайтты...

Ошонан हुң, шаулы һәр йыйын
Калды күпкә — янар күззәрһез.
Бер һыбайға тағылып кырк һыбай
Бәйге сапты озақ бик әрһез.
Әллә нисә тапкыр тирәктәр
Ярып япрак, кабат койолдо,
Бына бер сак иң зур бәйгеле
Һабан туйға халык йыйылды.

Бер һыбайға тағылып кырк һыбай
Сыкты йәнә иркен майзанға.
Сеү!.. — Кайзандыр һыбай бер кыз-Ай
Килде кинәт шунда пәйзаға.
Елберләтеп кызыл жулығын,
Йәшел янлап сапты был сапкын.
Бөтә майзан куйзы “ах!” итеп:
“Вәт ялкын! һәй, ялкын! Вәт ялкын!”

Ал бирмәүсә ғорур һыбай за
Алды күзгә, ялмап, сибәрзе.
Ә кырк егет, күзен ала алмай,
Тағылғандай арттан әйәрзе.
Бәйге кыры, қускыл келәмдәй,
Мөхәббәтен кызға түшәне.
Йәшел менән кызыл артында
Кырк йән уфтап, кырк ат кешнәне...

Сапты улар, сапты елберләп,
Йәшел менән ялкын — ике көс.
Тик атбашка калып айғырзан,
Турат бирзе туйға яңы төс.
Ил карттары алды күтәрәп
Кот килтергән ике батырзы.
Һанлаусы ла хатта булманы
Тағылып елгән нәк кырк бахырзы...

Ошо көндән кала бәйгеләр
Был икәүһез — һанға юк ине.
Миңлесабир булһа ут-йәшен,
Өстөнбикә — ялкын-ут ине.
Менһә ырғып был кыз Туратка,
Әйтмәй ине бит ил һис тиккә:
“Өстөнбикә, их, Өстөнбикә,

Кырк йөрәккә ут-осконбикә,
Өстөнбикә, һин -- Өстөнбикә!”

Ал алалмас әлеге кырк һыбай
Янманы шул көйрәп һис тиккә:
Дөрләп барған кыззың йөрәге
Усак ине һәр кырк егеткә.
Шул усакка ябай кыу булыу —
Хыялы ине һәр кырк йөрәктең...
Миңдесабир ғына, теш кысып,
Екте һаман айғыр көзрәтен...

Кыз йөрәге һирпкән нур-юлда
Аты — һөңгө, үзе — ук ине.
Был айғырзы кыуып узырлык,
Әйтерһең дә, бер көс юк ине.
Турат ауызын тезген шакарһа, —
Айғыр өсөн камсы нык ине...

Бәйгеләрзә барса кешеләр
Хайран калып быны шәйләне.
Турат башын тезген тартыуын
Һис бер өзәм аңдай алманы.
Өстөнбикә өсөн өтөлөп,
Ошо уйзы һәр кем уйланы:

Өстөнбикә, их һин, Өстөнбикә,
Тураткайың алкынырға итһә,
Алкындыртмай уны тоттоң тиккә,
Ебәрмәнең тезген бер иле —
Буддың былай ниңә шук, тиле?..

Өстөнбикә, Өстөнбикә,
Әллә ысың, әллә тиккә,
Кырк һыбайға күзең һалманың!
Йәшел арканан күз алманың!..
Кыуырзай за ғына, ай, Турыңды
Шәберәк кенә итеп кыуманың,
Узырзай за ғына, һай, айғырзы
Арка биреп кенә узманың,
Бының менән нимә уйланың,
Өстөнбикә, Өстөнбикә?..
Тоттоң тиккә...

Өстөнбикә иһә сеңләне
Йөрәккәйе эстән семерләп:
“Узып китһәм уның айғырын,
Күтәралмаҫ ғәрен ғүмергә!..
Кара көйөр Миңдесабирым...
Елһен алдан йәшел аркаһы!
Бағыр әле бер сак боролоп,
Йөрәгемдең булыр яртыһы!..”
Миңдесабир иһә, айғырын
Кыуа-кыуа, тамам ярһыны...

Киблаларзан купкан ләйсәндәр
Бик күп тапкыр илгә язуылар,
Бик күп тапкыр һылыу тирәктәр
Ярып япрак, япрак койзолар.
Берәм-берәм калды кырк һыбай
Айырылып юлдар сатында.
Албирмәҫте һаман комарлап,
Өстөнбикә янды ялкында.
Турат башын тотһа шакарып —
Миңдесабир боролоп йылмайҙы.
Йылмайыуы менән бәйләне
Байып барған моңло был Айзы...

Һөйләнеләр: “Миңдесабирзың
Уйы инде — күптән башкала...”
Өстөнбикә — һаман сабырлы,
Барзы һаман бер атбаш кала.
Ауызлығын сәйнәп Тураты
Золом күрзе айғыр-кашкала...

...Хәтфә йәйә һаман майзандар...
Һылыу өсөн шуныһы тик бәлә:
Күз төбөндә — ике ят тамсы,
Көмөш кылған — ике сикәлә...
Хәзер инде шаулы йыйындар
Каршы ала кызын шым калып.
Ал бирмәүсе Миңдесабирға
Алкыштарын бирә бар халык.
Хәзер инде Миңдесабир за
Кызыу кузға боролоп карамай.
Һаман бара, һаман йылмая
Өстөнбикә, шуға карамай...

Тик, касандыр кузрау күззәрзән
Тама ысык ялга кай вакыт.
Кыстай-кыстай, алгыр айгырға
Янһарыта талған Туратын.
Турат кына, биле бөгөлөп,
Уйлай бер уй, йәше түгелеп:
“Меҗкенбикә, меҗкенбикә,
Бәйгеләрзә тоттоң мине тиккә!
Бәйгеләрзә мине тотмаһаң, —
Булыр инең өстөн бикә.
Тоттоң тиккә,
Тоттоң тиккә...”

Их һин, Өстөнбикә!..

12.04.1969.

Ауылыма

Кала ташын йыуып, яз һыузары
Шырк-шырк көлә табан астымда:
“Карасәле, булған калағәле —
Йөрөй, имеш, асфальт кашында!

Оноткан, ти, урам баткактарын,
Буразнаның майлы тузанын.
Өстәленә кырын ятып кына
Бушата, ти, борсак кузағын...”

Ни әйтәйем яззың шук һүзенә,
Ауылкайым, ғәзиз ергенәм!
Белгең килһә, мин бит кулдарыма
Кара тупрак ушлап көрһөнәм...

Күк күгәртеп әрем әселәре
Искән һайын далам яғынан,
Яйзак менеп елгән тайзарымдың
Кешнәүзәрен шәйләп һағынам.

Кайза икән көтөү көткән көндәр
Кош-корттарзан курсап тау яғын!
Калкынғандыр, зифа тирәк булып,
Кырға казап киткән таяғым...

Хәтеремдә, ерем, бик хәтерзә
Күк тун кейгән һәмһөз бүреләр.
Сеңләп “сирткән” серәкәйгә тиклем
Күңелемдә һаман тереләр.

Бөтәһенән элек, мин һағынам
Һабан һөрөп талған көндәрзе,
Кыуыш төбөндәге как мөйөштә
Көтөп алған каты меңдәрзе.

Көлөүзәрен һағынам саф кыззарзың
Ил йоклаған айлы төндәрзә.
Кыуыш тишеп инеп зык-кубыузар
Калды инде һағынып һөйләргә...

...Калаларзың шыма таш юлына
Юлыкманым йәнем ирегеп.
Сыккас шунда осо ызанымдың,
Әйтһен ерем нисек: “Кире кит”?

Йүнәлтте ул үзе хак юлыма,
Бүләк итеп далам түземен:
Сыйғанда ла сәмүм, үстерергә
Бүтәгәнең хәтфә кеүеген!

Йот кыйғанда киңгәп йығылмаска —
Сабырлығым менән ат итте;
Үз-үземде камлар камсыһының
Калынлығын туғыз кат итте.

Изәрәрзәй иҫһез сулаларза
Кыузы камсым, тамып аркама...
Тыуған ерем! Кеше булһам да мин,
Булырмын тик һинең аркала!

Төштәремдә һаман көтөү көтөп,
Һаман-һаман һыбай йөрөрмөн.
Һуңғы мәлдә хыял-толпарымда
Тыуған яккайыма елермен.
Заман әйәренән колап төшөп,
Йәнкәйемде шунда бирермен...

13.04.1969.

Үктәбер

Кем исләмәс атай-әсәйзәрзең
Кыуанғанын, һөйләп көн дә бер:
“Рәхмәт төшкөр, билде турайттырзың,
Арындыртып кайғы-йөктән көр,
Үктәбер!”

Ауыр ине, ауыр — Ер йәненә
Быуаттарзан быуған үс, йәбер.
Хаклык кулы менән офок ярып:
“Быға каршы, — тине, — көс әзер!” —
Октябрь.

Батшалыктар кара йыланының
Изә баһып башын — хәс тә гер,
Ырыс менән Ирзе табыштырып,
Урак менән Сүкеш кауыштырып
Планетаға дәрзә уг-дәүер —
Үктәбер.

Көнгә битен бороп, кырк китғалар
Кул биреште:
“Ғин дә, мин дә — көр.
Беззең өсөн ерзә-күктә бер
Октябрь!”

Ошо көндә бөтөн кешелектен
Хыял, күңел күге беззәлер:
Урак-Сүкеш таккан йондоззарзың
Арта һаны — тағы өстәлер!
Йондоззарға йондоз —
Үктәбер!

Илдәр күрә:
Кеше — Ерзә түрә,
Бәхет таба кулы — шул тәңер.
Маткып тотоп, Донъя Куласаһын
Әйләндерә бөгөн
Үктәбер.

Быуындарға яңы быуын ялғап,
Ер шарына дөйөм бәхет даулап,

Быуаттарзың йөгөн күтәрер,
Эпохалар аша үткәрер:
Киләсәктең йыһан карабы ул —
Сорғоп осош биргән Октябрь!
Үктәбер!

16.09.1969.

Йөрәк, Ер

Төн... Ятамын, шымып, йөзлөк буйында.
Хәләл йәрем ята, тымып, куйында.

Ята балам, һөттәй ойоп, бишектә.
Ята әсәм, кулын куйып, түшәктә.

Төн... Тынғыһыз ут күршем дә йоклаған.
Урамдарза трамвайзар туктаған.

Сызаһын ни йыһан тынған сәғәттә:
Гере төшөп, калған туктап сәғәт тә.

Төн... Тын йоко, үле йоко донъяла.
(Ни эшләрбез, күсәрзә Ер йоклаһа?..)

Бер мин ятам һымак уяу, асык күз.
Керпектәрем, әйтерһең дә, утлы куз.

Тыңлап Ерзе, ятам тетрәп бер үзем.
(Тибеп йөрәк, тетрәткәндәй Ер йөзөн.)

Ер иңендә “нейтрон” дар туплана.
(Ни кылырбыз, күсәрзә Ер тутланһа?..)

Тибә йөрәк, бер туктауһыз ул тибә.
Типкән һайын, Ергә хәүеф ул һибә:

Һүндерер кем бомбаларзы, утланһа?
(Ни итербез, күсәрзә Ер тукталһа?..)

Сеү! — Һиҫкәнә хәүефемдән Ер шары.
(Һиҫкәнәмен микән әллә мин бары?..)

Юк, һаташам! Яңылышканмын... (Ер белә!)
Ятам икән тетрәп тоташ Ер менән!

Булмай икән, булмай Ерзе туктатып:
Һәр тәңгәлдә тибә йөрәк — “тук!” та “тук!”.

Йөрәк һәм Ер тибештәре көйләнә —
Әйләнә Ер, күсәрендә әйләнә!

10.11.1969.

1970

Булды, булды...

Булды:

Башкайымды ташка сағып
Яныр хэлгә еттем кузланып.
“Янһаң, бәгерем, -- янам!..” — тинең,
Һәм янманым, һине кызғанып.

Булды:

Йөрөгемде, йолкоп алып,
Атыр хэлгә еттем, бузланып.
“Атһаң, бәгерем, -- катам!..” — тинең,
Һәм атманым, һине кызғанып.

Булды:

Был донъянан китә яззым,
Үз-үземә хатта кул һалып.
“Китһаң, бәгерем, -- бөтәм!..” — тинең,
Һәм китмәнем, һине кызғанып...

Булды былар, булды, булды, —
Йәшәнең гел миңә куз һалып.
Куззаныңды әллә кызғанып,
Китеп барзың, иртә кузғалып...

Китер инем артыңдан ук,
Йәшәгәнсе былай һызланып;
Китә алмағанға элегерәк,
Көлөрһөң, тим, минән, кызғанып...

4.04.1970.

Күксәпсек

Фәлсәфәләп бара бер күксәпсек
Ярзан кубып аккан күк бозза:
“Мин ағам, ә ярзар кала”, — тиеп
Донъя фәлсәфәһен кем боза?!

Ахмак ярзар кире килер миңә,
Аккандары өсөн үкенеп.
Ярзар аға, ә мин калам!
Сөнки донъяға бит мин -- кендек!

5.04.1970.

Арена

Тарих буйы
Бөйөк Аренала
Бөйөк Трагедия уйналды.
Арена был — Башкортостан,
ә төп уйынсыһы —
мин инем!

Тарих буйы барзы Трагедия...
Кызыл эңер, караңғы төндә лә,
быскак ямғыр, әсе төтөндә лә,
зәңгәр таңда, салт кояш көндә лә
тукталманы Трагедия...

Куш сукушлы йот-карағош булып,
Золом кошо үрзән ялманды,
мине йоторға.
Ажар киреп кара канаттарын,
күкрәгемә қазап тырнактарын,
быуып тоторға...

Кулис-кулуарзар араһынан:
Яйык аръяғынан,
Изел тармағынан,
Иртыш арттарынан,
Алтай яктарынан,
хатта шайтан-иблес сафтарынан —
Спектакль барышынса мөззәт алып,
төрлө персонаждар килә торзо,
инә торзо Уралыма --
Аренаға...

Кәрзәш булып та керзе улар,
өйзәш булып та керзе улар,
тиңдәш булып та керзе улар.

Алла һүзен ашырыусы
абыз-мулла,
көндәш булып та керзе улар.
Култығыңдан комарлаусы
куштан булып та керзе улар.
Йыйырып йөз, ыржайтып теш,
дошман булып та керзе улар...

Керзеләр зә
битлек кейзеләр зә
уйнанылар тирләп-һөрһөп
канлы сәхнәләге тәүәрихтә...
Аренала...

Кәрзәштәр зә,
өйзәштәр зә,
тиңдәштәр зә,
абыз-мулла,
көндәштәр зә,
куштандар за,
дошмандар за
үз ролдәрен оқта башкарзылар.
Мин йығылһам сәсәп,
бөрсәләрзәй сәсрәп,
кыуак арттарына ташландылар...

Тик төп ролде башкарыусы калды бында,
Аренала, —
Кара Көстөң куш канаты,
куш сукышы,
куш тырнағы астында:
уйнап түгел —
ысынтылап
кан койорға,
язаланырға —
казык баштарына ултыртылырға,
кабырғаларынан сөйгә асылырға,
дүрткә турап киңселәргә...
Йән бирергә...

Сөнки Язмыш-режиссеры
күз буяусы паяц итеп түгел,
ә гладиатор итеп
тыузырғайны Бөйөк Аренаға

Бөйөк Трагедияла
уйнарға...
Мәңгелеген мәңге һынарға...

Һонолоп-Һонолоп сөйгән осло һөңгөләребез,
Һузылып-Һузылып аткан оскор ут-уктарыбыз
йондоззарға етер сактар за булды,
тик Кара Көс-Карағоштоң
кара йөрәгенә етмәне,
кара канын эсмәне,
кара канаттарын киҫмәне,
кара сукыштарын китмәне,
кара тырнактарын тетмәне, —
кулҺузымдан ары үтмәне...
Тик барыбер
башкорт сүкмәне!

Көр ғорурлык һаклап калды беззе
йылан булып бөгөлөр йылдарза,
болан булып егелер йылдарза.
Башкорт булғанлығың өсөн генә
башты балта сапкан сактарза ла
ялкын булды янған күззәрзә,
кылыс булды һынған кулдарза,
оран булды көйгән телдәрзә!

Һәм ер төпкөлөнән,
Тарих төпкөлөнән дөргән халык —
канлы ялкынына уғын манып,
Золом-Карағошон һөргән халык —
кирзе күкрәк!
Ер-Күк тетрәп
Алкышланы көрлөк тыуыуын.
Тез сүкмәҫлек язып тубығын,
булмаҫ өсөн язмыш коло,
бил турайтты Урал улы!

Кот ағылды иргә ал Кояштан
тулкын-тулкын тулап,
туптай тығыз беләктәрен,
йөзөн, көллө тәнен нурлап.
Кул-бармағы остарынан —
табан-бармактарынаса
ләйсән юлы һузып,

кинәндереп Ерзе, нур түгелде!
Аренаға нур эркелде!

Нурзар тулкынында кара кулы,
кара сәсе,
кара күзе,
куңыр йөзө,
Ер шарына һыбайланмыш тарбак аяктары,
кынындағы төз курайы,
билендәге кәкре кылысы,
телендәге оран-һүзе —
караһаң бер, шундай сәйер ине,
тос, көр ине,
шөкөр ине!

Таштар хатта кубып терелделәр,
Көнгә бағып кирелделәр:
— Ниңдәй хозур!
— Ниңдәй ғорур!
— Ниңдәй зарур! — тиештеләр.
Ер һәм Күктәр берзәм килештеләр!

Һәм касандыр ере —
канлы аренаға калып,
үзе гладиатор һаналып,
шул язмышын бәреп йыгккан,
хак-кылысын кара төнгә сапккан,
хаклык майзанына сыгккан
аҕаба-ир, бил язып көр,
кыйыр өсөн донъя Карағошон,
дөрзө,
ирәүәнлек алып керзе
үзен көткән дөйөм Аренаға —
Планета Аренаһына!

Был хокукты Иргә
үз көрәше,
үз акылы яулап биргән:
“Йәшәнең һәм йәшә, Башкорт!” — тигән!

5.04.1970.

Галлей кометаһы
(Боронғо легенда)

Ер тетрәй,
Илдәр һыктай
Баш өстөндә дөргән кайғынан.
Мәсеттәрзә азан әйтәләр,
Кирхаларза орган тарталар,
Сиркәүзәрзә дөңгөр кағыла.

Батырзарзың батырзары
Сүгәләр тез, бишкә бөгөлөп.
Динһеззәрзең динһеззәре
Ялбаралар, күккә үрелеп.

Фәхишәләр итәк яба,
Асмай хандар гәрәм ишеген.
Юлбаһарзар, кыркмай боғаз,
Үткәрәләр сәфәр кешенен...

Ер тетрәй,
Илдәр һыктай,
Манаралар тора сайкалып.
Ахырзаман көтә алыып
Күзен күккә теккән бар халык.

Был ни булды,
Ни булды был –
Киәмәт көн әллә шәйләнә?
Изгелектәр, игелектәр
Тузан бөртөгөнә әйләнә...

...Торзо меңәр йылдар имен
Күк көмбәзе, ергә короноп.
Манаралар айын, тәреләрен
Узмай ине акыл короҗо.

Күшә лә Ер, күк кабағын
Юк ине көс йырып үтерлек.
Канундарзы кан илаткыс
Был ғилләне кем һуң килтерзе?..

Карпый ана ут балығы,
Манаралар башын кайырып.
Ә койроҗо айкай күкте,
Йондоззарға саклым юл йырып.

Көмбәз көбө — донъя сиге,
Тип тылкызуан инде ни кала? —
Күктән уза карамаҫка
Бар “алла”лар өндәп доғалай...

Тик, “алла”лар хөкөмөнән
Өстөнөрәк көс бар был ерзә:
Изге ай һәм тәреләрзән
Юғарырак баға кай ирзәр!

Брунолар,
Галилейзар
Убып күзләй йыһан уткынын.
“Ер әйләнә!” — тип бер мәдде
Әйтер бит был галлей токомо!..

...Бәйһез Галлей, ярып яры,
Ер хыялын сиктән сығара.
Канундарзың манараһын
Утлы коно кағып аузара.

5.04.1970.

Халык

“Уны, уны, -- тизәр, --
Бөттөк белеп, -- тизәр. --
Үттек елеп, -- тизәр, --
Ябай бит ул халык...”

Ай-һай, икеләнәм
(Һәм хатта шикләнәм), --
Иңләнегез икән
Ниндәй үлсәү һалып?!

Сөнки аң-тоң етмәс,
Серен сисеп бөтмәс,
Ергә, Көнгә тиңдәш
Сал тау бит ул — Халык!

Хатта Урал тауың
Тик уйынсык кына

Каршыһында уның!
Кайза ята төбө,
Кайза калка күте,
Әйтегез, Халкымдың?!

“Уны, уны, -- тизәр, --
Бөттөк асып, -- тизәр, --
Үттек сисеп!” -- тизәр
(Шунан йәнем бизәр)...

Ә сал таузың башын
Һәрмәп кем барлаған?
Ә сал таузың астын
Кармап кем караған?!

Ергә тоташ бит ул,
Көнгә утгаш бит ул —
Көндө, ерзе уска
Кем һуң йомарлаған?!

Белгең килһә, иптәш,
Уның алда өндәш
Әшләпәңде һалып.
Күрәһеңме, күктәр:
“Мөгжизә был!” — тизәр,
Уға хайран калып.

Халык бит был! Халык!

3.05.1970.

Бауыр ташы

(Опереттанан дуэт)

Бригадир

Бауыр ташы — бауырза,
Түзә нисек кабырға?
Илде йөкмәп алға илтеү,
Һай, бигерәк ауыр за!
Илде йөкмәп алға китеү,
Вай, бигерәк ауыр за!
Ах-ух, вах-вух...

Шаян кыз

Бауыр ташың — бауырза,
Булайымсы кабырға.
Бының ише асыл ташты
Кайзан бапқа бағырға?
Һинең һымак асыл йәрзе
Мөмкин түгел табырға!
Их-их, вәт псих!

Бригадир

Бауыр ташым бауланһын,
Сәсрәп китеп быуланһын!
Йән яраткан, күңел тарткан
Асыл кошом буламһың?
Йән яраткан, күңел тарткан
Һандуғасым буламһың?
Ах-их, вах-вих!

Шаян кыз

Бауыр ташың бауланһын,
Сәсрәп китеп быуланһын.
Йән яраткан, күңел тарткан
Асыл ташым булаһың!
Ах-их, кит, псих!

Икеһе бергә

Йәшләй һөйгән, йәнем, тигән
Кара кашым булаһың!
(Кул тотышоп әйләналәр.)

Уйзар за бергә-бергә,
Кулдар за бергә-бергә...

Шаян кыз

Тукта, тукта, ағакайым,
Төртмә әле бөйөргә!
Уй-их, карт псих!

Икеһе бергә

Язһын шулай бергә-бергә
Рәхәт гүмер итергә.
Бейеп кенә бергә-бергә,
Бауыр ташын тетергә!
Их-ах, ах-ух! —
Һайрашып көн итергә!

Шаян кыз

Уй-их, кит, псих,
Иртә әле һөйөргә!

1970.

Бәхет һарайы

(Өфө 20-се башкорт мәктәбен асканда)

Сентябрьҙең тәүге ак таңын
Аса һезгә шат көз — йәш егет.
Хуш килдегез алтын һарайға,
Илкәйемдең ялкын йәшлеге!

Тәбрик итә нурлы кластар —
Көтә урғып белем шишмәһе.
Нур-шишмәнән гәүһәр күкрәккә
Йотоп-йотолоп кына эсәһе!

Илһен арбап тылсым телендә
Мәғрифәтле таң һәм кисәләр.
Белем серзәрен бит тәү башлап
Әсә теле менән сисәләр!

Әсә телен — тылсым аскысын
Мираҫ итеп алған көр быуын
Мираҫ итер ерҙең мең телен,
Туған итер ерҙең мең моңон!

Ак күңелдең акык ярына
Яғылмаһын кара назанлык! —
Акбур менән кара тактаға
Ап-ак антты һызып язайык!

Күкрәктәрҙән күкрәп талпынһын,

Илтһен алға рухи тазалык! —
Ак нур менән ап-ак күңелгә
Шул пак антты нурлап язайык!

Ауыр сакта, талғыр сакта ла
Хыялдарза көлһөн яз айы! —
Шул саф антты кайнар йөрәккә
Брыс менән ырып язайык!

Бөрөнән дә бөркөт үстерер,
Нык үтәлһә, намыс кушкан ант.
Һона Ватан һезгә куш кулын —
Бейектәргә үрләр куш канат!

Башкортостан, гүзәл гөлбостан,
Куя алға һеззең мең һорау.
Илдең тырыш кыз һәм улдары
Булығыз, ти, көмөш кыңғырау!

Төклә аяк менән узығыз
Мәгрифәттең мәрмәр баҫкысын.
Алдығызза — бәхет һарайы,
Кулығызза тылсым аскысы!

25.08.1970.

1971

Егерме икеһе

1

...Егерме икеһе көндөң...
Йәш Ай —
Косағында ине июндең...
Совет иле сәсә ине гөлөн
Матурлыктың һәм саф һөйөүзең.

Шул ак таңда Кояш, батып канға,
Сыкты алып биләү эсенән:
Албастының йәбе — свастика
Бишегенә көндөң сәнселгән...

...Егерме икеһе ине көндөң —
Мөхәббәткә мөлдөр июндең.
Тап шул көндө һоро шинель кейзе
Ай һәм Кояштары илемдең.

Туй күлдәге көткән һылыукайзар
Кызыл Айлы яулык бәйләне.
Туй таҫмаһы тағыр тройкалар
Тачанкаға китте әйләнеп.

Алмас кылыс асты ир-егеттәр,
Винтовкаһын һалды иңенә.
Күк Волганан һоро Эльбағаса
Илттеләр Көн — әжәл иленә...

2

...Тап туғызы ине майзың...
Йәш Ай —
Косағында ине шул айзың...
Күрзе донъя,
Буйлап Планетаны,
Йүгергәннен Еңеү-малайзың...

Европаның йөрәк тәңгәленә
Тәпәй баһып, байрак казаны.
...Көн-бишектә көлөп йоклай сабый —
Тертләтмәһен һуғыш ғазабы!

1971.

Яңы түгел

Яңы түгел
Был бик әрһез кунак —
Үлем.
Килтерәсәк һәр кем уға, мунап,
Телем.

Безгә тиклем булған,
Беззән һуң да
Кала:
Көйрәү усақ,
Һаклаһаң да курсап,
Һүнмәккә —
Токана.

Хатта:
“Купмам!” —
Тигән бейек каялар за
Төшә койолоп.
“Мәңге тынмам!” —
Тигән изел-болактар за
Китә уйылып.

Тынмас, тигән
Талмас борғолар за
Бер көн тына.
Һынмас, тигән
Алмас кылыстар за
Шартлап һына.

Һуңғы әременә
Һуңғы йәмен биреп,
Үлә дала.
Актык корт та,
Эш өстөндә бөгөп билен,

Катып кала.

Яңы түгел былар,
Тик искегә сабылғанда яңы —
Һәр бер кылыс.
Иске сатнап,
Яңы йәшнәп сыкһын өсөн үлеү —
Бына бурыс!

2.10.1971.

Кызыл Планета

(Космос хәтирәһе)

Йыһандарзы гиззем —
Андромеда томанлығында.
Иңем менән йондоз һөззөм,
Ғаләмдәрзе айкап йөззөм.

Галактика елененән
ак-һөт татын тойзо ут-иренем,
берсә, туңдым, берсә, иренем.
Услап өззөм күк бағында
йондоззарзың зәңгәр бөрөһөн.

Дегет-кара серле юлдан
төпһөз киңлектәргә ташландым.
Берсә, бөттөм йондозланып,
берсә, башландым.
Хәрәкәттең бәрәкәтен
тоғмалланым Вақыт һағында:
талғынайып сәғәт теле,
япрактарын колактың
Ғаләм еле ярған сағында.

Янар кояштарзы тоттом,
куйыныма тыгтым —
меңәр төслө меңәр төрлөһөн.
Юлдарыма тезеп һалдым,
фонарь итеп, тотқан берөһөн.
Төстәр төрөнә төрөнөп,
иңереп йөрөнөм.

Космос иҗереге, тиеп,
һанар ине донъя һил вакыт,
капыл әгәр тоймаһам бер
йырак йондоз йырын шак катып,
ташланмаһам шунда баш атып...

Кандай кызыл сейә ине
кара күккә тамған был йондоз.
Якынайған һайын, янып,
ялкынланып,
кызыллыгы күззең яуын алып
арбаны ул мине туктауһыз.

Мәңгелеккә күкрәгемә
казар өсөн ошо уг-куззы —
якутланып янған йондоззо,
үрелгәйнем,
фотон-һыбызғы
сөрөлдәне, киҗкен тыйып;
Галлей кометаһы гөжләп уззы
космос шлагбаумын куйып;
бихисап күп йүнәлештә
кояш дауылдары купты;
космик радио тулкындары,
һулк-һулк тибеп, юлға сыкты:
“Тревога! Тревога!..”

Ни гәжәп хәл! —
алдым тартып кулды,
куз-йондозға шашып караным.
Каушаным...
Кайһы һиллә көзрәтенән
яралған был йондоз бер үзе,
нисек тарткан космик һөйөүзе?!

Һәр бер кыры кызыл нур яралтып,
йәндәй тере тамырзар таралтып
арбай икән Ғаләм-Күк йөзөн.
“Кызыл йондоз,
һин кем, һин кем?!
Зинһар, әйт һүзең!”

“Юк, мин түгел йондоз, —
тине был куз, —

Кызыл Планета мин —
үзең тыуған Ер!
Зәңгәр инем элек, ә хәзер
кып-кызыл мин сейәлер!
Миңдә тыуған, үскән, хезмәт иткән,
дөрләп үткән
Ильич исемле узаман-ир —
баһадир.
Шул ир яккан йөрәк уттарынан —
донъям коттарынан —
үзгәрзем — ал нур алдым мин.
Мин — Киләсәк!
Ғаләмдәрзә шытыр Кызыл Орлок —
яралғы мин!” —
Шулай тине Ерем,
Кызыл Бөрөм!..

— Йәшә, Ерем,
Кызыл Планетам,
берзән-берем!
Йыһандарға ашкас,
нығырак белдем
Ерем серен
һәм кәзерен:
мин — Ир,
мин — Ер,
мин — Кыз,
мин — Куз,
мин бит һинен
Кызыл Бөрөн,
Ерем!

Әгәр, әгәр уға китһә,
Ғаләмдә мин — үзем китға!
Үзем — Кызыл Планета!

1971.

Осорт, атым!

Саба атым, саға ут канатым —
Таузан-тауға осоп үтәһе.
Дағалары һуғып, базрай һукмак —

Офок билен һыға түтәһе.

Һукмак — түтә, һыртын тукмап үтә
Сакма саккан такмак-тояктар.
Шағор-шоғор йөзгә йөз кайрала —
Кындан сыккан кылыс-кыяктар...

Таузар тыйнак: “Ел һин, — тизәр, — уйнап —
Саңкы ла ос, булһаң ыласын!
Мә, маткып ал, һуңғы йыһат өсөн,
Уралыңдың алмас кылысын!”

“Һуңғы йыһат” — һуңғы изге һуғыш..
Булырмы һуң һуңы дошмандың?..
Булмаһынсы! Һуңғы Йыһат булып
Үтәйемсе илдең кушканын!

Йыһаттар за, бәлки, тыумамай тормаҫ —
Бетәме һуң илдең гәмдәре?
Кайзан ғына узмай, низәр түзмәй
Ат башкайы, егет йәндәре!..

Ярһыу атым, минең көр канатым,
Осорт, әйзә, осорт ел ярып!
Маткып алғас үткер ил булатын,
Баштарыбыз бакһын юғары!

Ерзең дәртен, үртен, моңон йыйып,
Һелтәнергә әле уйым бар:
Йөрәмәһен, кара шәүләләһенеп,
Каралыктан кыңғыр муйындар!

Кылыс кулда.
Кыйғыр күзем юлда.
Маңлайымды бара ел өтөп:
“Илдән алда маңлай сәсең яһа,
Булырһың һин илең бөркөтө!”

16.10.1971.

Игенсе һәм йөзөмсө

(Авеста доғалыктарынан)

Иген иккән — иткән игелек.

Изем⁶ изгән — иткән изгелек.
Иген — ингән онға, әпәккә;
Шашкан шарап — изем һөзөлөп.

Иген, изем — ике бер туған, —
Илаһынан бүләк көр булған.
Ейеп әпәк, буйзар еткерһәк,
Әсеп шарап, күззәр дүрт булған.

Күз икәүзән — арта игелек,
Күз дүртәүзән — таша изгелек.
Иккес менән изгес тузһа ла,
Улар әше ерзә — мәңгелек!

1971.

Үлем

Тәбиғәттә бөтә нәмә
Үсә, үрләй.
Үлем генә был үсеште
Йома, көрмәй.

Дөрә ағастар бейеккә,
Бөрә ярып.
Туктай үсәүзән, короғас
Тамырзары.

Аға, алкынып, йылғалар
Күк диңгезгә.
Барып етеп коймайынса,
Тынмай бер зә.

Кара болоттар һауала
Коштай оса.
Һәм тукталмай осоуынан,
Яумайынса.

Үргей игендәр басыуза,
Тулкын болғап.
Туктала улар үсәүзән,
Башак тулғас.

⁶ Изем – йөзөм емешенең иске исеме.

Үсә әзәм дә, бишектән —
Кәбергәсә
(Шунан башка үзгәреш юк
Хәзергәсә...)

Ә шағир? һуң, кеше булғас,
Үсә ул да.
Үлмәй ул тик, күмелгәс тә, —
Хикмәт шуңда.

“Бәтәһен дә бәттәм белеп!” —
Тигән көндө
Була әйтеп: “Шағир үсмәй —
Шағир үлдә!”

2.10.1971.

Баррикада

Һағыш йыры ерем кешеләрен
йөрәмәһен әле ойотоп, —
Һуңғы һуғыш өсөн сыктым яуға,
“Бәйнәлмиләл” йырын тыу итеп!

Һолло кулым,
таймаң табандарым,
күк көмбәзен терәр башым бар.
Киреп күкрәк,
тораң, ғорур күкрәк,
баррикада ташыңда.

Әйтерһегез:
“Беззә донъя тигез —
ур корорға урын
бармы?
Кайза?”
Кешеләрзең
йөрәктәрен ярып
үтә бөгөн
ярһыу баррикада!

Теләйһеңме,

юкмы —
урын берәү:
йә — был якта,
йәки — тегендә.
Тиккәме ни
партбилеттар миллион
йөрәк тәңгәленә
тегелә!

“Партияһыз
донъя көтәм!” — тиһә,
төшә бәндә
синфи
уйнашка.
Партиялар бөгөн,
язып устав,
элә флаг
хатта Кояшка!

Кем ул һуза:
“Тукта әле, коза,
партияһыз большевиктар булған!”
Ә мин әйтәм:
кисә улар —
бөгөн партияға инеү өсөн тыуған!

Кысып уска
утлы йөрәгемде,
мир-ғаләмгә илтәм тартынмай:
тистә йылдар
торап партияла —
кызыл баррикада артында!

Барыһы уның менән:
Партияла тороп
михнәт сикһәм,
Партияла тороп
һанланғанмын.
Булһа нимәм, барын —
маңлай тирем,
күкрәк көсәм менән
яулағанмын.

Шиғырымды

Һалмам һаз-түшәккә:
Һалдат булып үлһен шиғырҙарым,
Һалдат винтовкаһын көрмәп.
Баррикадаға мин Партиямды,
Ватанымды,
сәсэн телле Уралымды —
Һаклык юлын меңдем курсап,
Һәм Һаклыкты яклап үләсәкмен,
ут кабынған байрак кеүек дөрләп!

Йырҙарыма
сырын сәпсәктәрҙең,
гөл гәлсәрен, бәлки, аз аламдыр.
Кемдәрҙеңдер һазлы қолағына
шырау булып, бәлки, казаламдыр.

Ләкин,
ығып вак хистәргә,
таймам уңға,
таймам һулға.
Сөнки
йәшел тышлы,
кыштыр әсле
мещан альбомына инеү өсөн түгел,
ә Һалкыма —
Һаклығыма хезмәт итеү өсөн
сыктым мин был хәтәр юлға!

Туған халкым!
Кайнар йөрәгеңдән бәрә ялкын —
яһһын шунда
сәпелдәүек сәпсәк шағирҙарың!..
Сөнки бөгөн
баррикада яугирҙәре мөһим,
һаклау өсөн
йортом һигеззәрен!

Курай тартып,
кумыз сиртеп кенә
бөттө йәшәү йырсы, шағирға.
Заман шаулай:
барабаңдар күкрәүен дә даулай
яуға барырға!

Терһәктәргә терһәк терәп бастык,
яуриндарға яурин ялгап бастык
нисә донья,
нисә мәмләкәт —
баррикада ташына.
Күмәк устар көрмәп тоткан тыуза
күпме милләт каны уттай кыза,
күпме халык хисе ташкына
каралыктың кара башына!

Был тыу менән,
уға калһа,
башкорт кына түгел — урыс та мин,
инглиз да мин, африкан да!
Беззең берлек берәмеге —
ялкын телле
баррикада!

Һағыш йыры ерем кешеләрен
йөрәмәһен әле ойотоп.
Һуңғы һуғыш өсөн сыктым яуға,
“Бәйнәлмиләл” йырын тыу итеп.

Һүкһәләр зә,
һүкһалар за,
боғазыма басып һүкһалар за —
шуның өсөн урғыр һуңғы оран:
Халкымды — сал Хаклығымды
баррикадала мин һаклап торам!
Заманамды үзем корам!
Түзем корам!

16.10.1971.

Уралда таң

(Мәзһиә)

1

Уралымдың ата-бабалар
Каны тамған ергә туктаным.
Йәйғор саккан сағыл ташына
Маңдайымды куйып йокланым.

Уралымдың ата-бабалар
Даны калған ергә туктаным.
Канлы мүген йомоп усыма,
Нулкылдауын тойоп йокланым.

Уралымдың ата-бабалар
Моңо һеңгән ергә туктаным.
Урал моңо менән сурлаған
Турғайзарын һөйөп йокланым.

Уралымдың ата-бабалар
Заңын алған ергә туктаным.
Алтын зыңлы куңғыз мөгөзөн
Керпегемә йомоп йокланым.

Уралымдың ата-бабалар
Йәне гизгән ергә туктаным.
Таштарына тиклем тупырлап
Йәнләнеүен тойоп йокланым...

Белдем шунда капыл үземдең
Осток кына бер саң икәнде.
Килешалмай быға күңелем,
Бөйөклөктәр көсәп һишкәндем.

Йәшем акты күззән супырлап:
“Аһ, мин -- меҗкен ниңә был саклы?!”
Тейһен ине түбәм күктәргә,
Төйһен ине табан “борсак” ты

(Ер шарын, тим!..). Илаһ-Тәбиғәт,
Бөйөк Теләк миндә бар бөгөн.
Үтәп шуны, форсат бирһәңсе
Баһырға был йөрәк ярһыуын!”

2

Рәхим итеп, Илаһ-Тәбиғәт
Теләгемде минең һораны.
Һәм мин әйттем:

— Ерзә Уралға

Тиңһез бөйөк булып буламы?

— Уралыңдан бейек бөйөклөк

Кәрәк ниңә? — тине Тәбиғәт.
— Бөйөклөгөм күреп, йондоззар
Итһен ине миңә итәғәт!

— Арбармы һуң һине, балакай,
Уралыңдан өстөн итәғәт?
— Өстөнлөккә, Илаһ, ни етә!
Бөйөклөк бир тик бер, бер сәғәт!

— Ярар, — тине Илаһ-Тәбиғәт, —
Теләгенде, балам, үтәйем.
Йондоззарға терәп түбәнде,
Йондоз көнлө хикмәт итәйем.

3

Шул хикмәтте юллап йүнәддем
Сихри төштә сихри сәфәргә.
Ирәмәлдең карлы түбәһен
Окшаттым ак башлы шәкәргә.

Шәкәр һезә зәңгәр болотто,
Уға йәнәш күкте мин һезәм.
Табан — ерзә, түбәм — асманда,
Бөйөклөккә үсеп, әй, гизәм!

Үсәм, үсәм — сорғоп мин үсәм!
Тишеп үтте түбәм болотто.
Табан тойһа ла таш Уралды,
Төпһөзлөккә соңкам олакты!

Кала аста, кала тыуған як —
Ашкан һайын — ерзән мин өстөн.
Көлөп бағам әрһез түбәнгә:
Шул сокорзан микән мин үстем?..

Булмаҫ, булмаҫ! Бынау бейектән
Көлгән инсан унда яралмаҫ!
Аслан затым — зәңгәр күк заты,
Ергә карап зиһен таралмаҫ!..

4

Сумды Кояш офок артына,

Зәңгәрлеккә кара төн һеңде.
Кунаксала һары нәжәғәй
Һуңғы тапкыр канат елпеңде.

Шундай аста уйһыу үзәндәр!
Күк шыршылар шәңгей бик түбән...
Ак шакмактай Урал маңлайын
Көзгө итте “ем-ем” Етегән.

Ете йондоз яна янымда —
О! — был һиндәй тылсым, сихри мәл!
Табан ләкин Урал һыртында...
Күктә түгел — фәкәт ошо йәл!

Ете йондоз бейей айбарлап,
Мин тулғанам ете уртала.
Йондоз нуры билгә урала,
Йондоз һулап һулыш курыла...

5

Тауыш бирзе Илаһ-Тәбиғәт:
— Моразына, балам, ирештең?
Уралыңдан бөйөк булырлык
Күк затына хәзер керештең.

Тик бер генә тапкыр тын алма,
Тик бер генә тапкыр моң алма.
Уралыңдың моңон, һауаһын
Онот, онот! Хәзер һин — Алла!

Уралыңдың һомғол һындары
Һүрәтләнер — уға алданма.
Һокланыузы — бәндә булмышын
Онот, онот! Хәзер һин — Алла!

Килер, бәлки, кире кайтаһың,
Уралыңда аунап ятаһың.
Тик түбәндер һинән был, аңла.
Уралдан һин бөйөк, һин — Алла!..

6

Күк көмбәзе кинәт аушайзы,

Ярты якка донъя кыйшайзы.
Мең төстәре алыс Уралдың
Күз алдымда артып-ишпәйзе —

Минең өсөн һуңғы йыр булып
Кабатланды ерем бер мәле.
Елберзәне ап-ак кайындар —
Күлдәктәре бөрмә-бөрмәле.

Шылтыр-шылтыр көлдө шишмәләр,
Йүкәләрзән әскелт бал яузы.
Төн иңкеше ерзең егенә
Казап китте татлы каяузы...

Өнһөз өнәп кенә ойоно
Мамык томан яткан каялар.
Күк көмбәзен көпләп күзенә,
Ойонолар кырзар, уялар.

Сыңрап көлдө көмөш Етегән —
Кымыз һоҗто көмөш ижауы.
Янда ғына — колак төбөндә —
Йондоз-кымыз ташып мыжнауы...

Леп-леп көлөп, һомғол тирәктәр
Быуындарын назға мәлийетте.
Ер менән Күк — күкрәк терәшә,
Иренләшә торған мәл етте...

Сихри хәлен тойоп донъяның,
Шылтыраузан тыңды болактар.
Йондоззарзың күзен йомдорзо
Кош Юлынан купкан болоттар.

Ғаләм шымды. Таңдың шаңдағы
Кирзе шаңын йыһан иңенә.
Илаһымдың сихри сулаһы
Ялмап алды капыл мине лә...

7

Үсәм, үсәм — тағы мин үсәм,
Асмандарын ашып Уралдың!
Урманнарза — табан, ә түбәм

Ғаләм саңдарына уралды.

Колас кирзем — ике канатым
Йыһан иңен сыйып канатты...
Аһ! — кем һуң мин?
Күзем — ут-ялкын,
Сукышлы мин, кыйғыр канатлы!..

Канатым бар — ләкин осош юк...
Сукышым бар — ләкин сукуш юк...
Ауыз ашам — телем һәленә:
Тел осомда өн юк, тауыш юк...

Күкрәгемдә күкрәү көсө бар,
Тик тауыш юк — ауаз калыплы.
Аһ! — кем һуң мин? Өнөм тығылған... —
Сағылмы мин, телһез алыпмы?..

Иларға, тим, — акмай йәштәрем.
Уйларға, тим, — катмай баштарым.
Мең төстәре йәнле Уралдың —
Минең өсөн үле таш бары...

Һәм мин үзем — йәнһез бер алып,
Теләк тә юк, әйтер тел дә юк.
Түбәм — күктә, табан — бик төптә,
Бәндәлеккә кайтыр юл да юк...

8

Тауыш бирзе Илаһ-Тәбиғәт —
Эсе бошоп, ахыры, өндәште:
— Ризаһыңмы бөйөк калырға?
Өзмәнеңме әле ниәтте?

Ә мин өнһез — бөйөк бит телһез...
Ваклыктарзан өстөн бөйөклөк!
— Булды! — тине Илаһ-Тәбиғәт. —
Асылыңа булмаҫ тиңлелек!
Асманға күс ерзән иң әлек!

Аушайған күк еге асылды
Алыу өсөн миңең Асылды.
Ерзе ташлап ғорур карашым,

Көллө кәүзәм күккә артылды.

Аяк бөкләп шаузыр йондозға,
Ултырамын күктең катында.
Ақта, ақта, түбән — бик ақта
Уралымдың һырты калкынған...

Өнһөз һорау яна күземдә —
Тәбиғәттән телһез ялбарам.
Илаһ тыныс. Күктең қабағың,
Ерзән қаплап мине, аузара...

9

— Уралдан да бейек бөйөклөк
Алдың инде, — тине Тәбиғәт. —
Урал теле ине — ер теле,
Калды һинән ул вак мәшәкәт.

Күз һал, балам, тирә-яғыңа:
Балкый калай гәүһәр йондоззар!
Улар теле — һалкын нур теле.
Улар гел шат. Улар моңһоззар.

Күк телеңдә өнһөз һөйләшеп,
Ишет тәбрик, үзең тәбриклә.
Бынан һуң юк һинең нәфрәтең,
Бынан һуң юк һинең йәберең дә!.. —

Кул қаушарзы Илаһ-Тәбиғәт...
Бөйөк хәлдә тороп мин калдым.
Айырылып Урал саңынан,
Йондоз саңдарына уралдым.

Һиндәй хөрлөк! Күззәр камаша:
Йондоз менән йондоз кайнаша! —
Ерзә калған ығы-зығылар —
Тамаша был миңә, тамаша!

Йондоз менән йондоз парлаша!
Йондоз менән йондоз һайраша!
Ерзә барған ығы-зығылар —
Тамаша тик бынан, тамаша!

Үз тиреһен һөйгән кейектәр,
“Үз тауышым!” — тигән сибектәр,
Корһак өсөн ейгән һөлөктәр —
Көлкө генә, көлкө бейектән!

Кара менән актың ағышы,
Наһак менән һактың алышы,
Ялкын менән һалкын сабышы —
Бейектән тик ваклык табышы!

“Уралым!” — тип яуға барыузар,
“Урамым!” — тип боһоп калыузар,
“Ораным!” — тип қоһоп, айныузар —
Бейектән тик утһыз яныузар!

Ағастарзың ауып уфтауы,
Үләндәрзең һынып һыктауы,
Туһандарзың осоп выжлауы —
Бейектән тик колак сыңлауы!..

Тирә-яғым — өһһөз мәртәбә.
Мәртәбәгә мәреп, нур талған.
Минең өсөн вакыт ағышы,
Йөрәк қағыштары тукталған...

Күк көмбәзен иңгә бөркәнеп,
Ғорур-тыныс, өһһөз ултырам.
Йондоззарзың өһһөз сабышын
Күзәтәм дә өһһөз каш йырам.

Бөтөн йыһан — ғорур өһһөзлөк.
Шул йыһанда өһһөз мин — кеңдек...
Себен кеүек сыулап үтһәсе
Тик бер генә йондоз-әргендек!..

Тамағымдан һыктау һурылтып
Тырнаһасы тырпай бер үләһ!..
Дауам итһә бындай бөйөклөк,
Аллалыкта алыһ мин үләһ!..

10

Кыскыраһы ине йыһанға,
Елләндереп телем төйзәһен!..

Карайым да үрзән Уралға,
Курайланып һыза үзәгем.

Һағынамын корттай сағымды:
Һәр кортонда ерзең тауыш бар.
Аһ Илаһым, сепей сактарым,
Сеп-сеп итеп сыккан тауыштар!..

Бишегемдән һоноп башымды,
“Әсәй!” — тип тел каккан тәүге сак!
Әсәм теле — башкорт телендә
Тауышымды тапкан мәңгел-хак!

Кайзаһығыз, сырлап көлгән сак,
Кайзаһығыз сеңләп илау, зар?..
Бөйөклөктән айыр, Илаһым,
Есемемә кире, һин, кайтар!

Туған миңә ерем тузаны —
Куйыныма керһен йомраны! —
Кылайымсы ергә итәғәт!..
Коткар, коткар, Илаһ-Тәбиғәт!

Уралымдың саңын һулайым,
Үләненән тәпәш булайым,
Тузанында ятып аунайым, —
Коткар, коткар, Илаһ-Тәбиғәт!

“Урал” тиер телем бар ине,
Моңон тирер өнөм бар ине,
Илап-көлөр көнөм бар ине, —
Кайтар, кайтар, Илаһ-Тәбиғәт!

11

Ишетелде Күктең өстөнән:
— Үкенәһең һуңлап, балакай!
“Башкортлоғон тапһын ғазапта
Был улан!” — тип Урал һамаклай...

Мең тауышын белмәй Уралдың,
Табырһыңмы башкорт тауышын?!
Шул юлыңда бирһәк бирербез
Берәй йәнлек, кош-корт һағышын”...

— Эй Илаһым, инде ризамын
Кем булып та кайтһам Уралға!
Уралымды өнәр өн генә
Алһам ине көлөп-иларға!

Мең-мең йәнлек баға Уралым —
Мең-мең һөрән һалып тилерткән!
Бер тауышын ғына алайым —
Тик береһе еткән, бик еткән!..

Өнәмәйем өнһөз Күк катын,
Короно бит тамам тәкәтем!
Эй Илаһым, озақ тотаһың,
Кайза булды сикһез шәфкәтең?!

12

Көлдө, көлдө Илаһ-Тәбиғәт:

— Теләп үзең алған язмыш-хәл!..
Уралыңа тиңһез һин бөйөк,
Калды аста һинең ваклык мәл!

— Тауыш кына миңә, тик тауыш...
— Бөйөклөккә сатың асылған.

Һин акыллы, тыныс. Һин өнһөз.
Һин бит хәзер йондоз затынан!

— Кәрәк түгел йондоз затлығы,
Тупрак заты ғына булайым!
Уралымда ғына мин бөйөк,
Урал телен генә алайым!..

13

Баш сайканы Илаһ-Тәбиғәт:

— Ялбарыуың изге, тик кыйык.
Бер ваз кискәс ерзән, әйттем бит,
Аллалыктан *тура* кайтыу юк.

— Кыйык кайтар, тура булмаһа!..
— Уралыңды, күрәм, һөйәһең.

Тәбиғәтең тарткан тупракка
Ни йән булып кайтыу теләйһең?

Айкамаҫмы асы аяныс,
Эйә булһаң бер вак тауышка?
Алып тауыш заты рәүешен,
Әүерелһәң кейек йә кошка?..

— Эй Илаһым, нимә итһәң — ит,
Тик Уралым менән кауыштыр!
Уралымды ғына өнәрлек
Бер йәнлегең булыр тауыш бир!

Алпан-толпан атлап илергән,
Солок балың ялап тилергән
Бер айыуың ғына булайым, —
Илаһ, миңә, зинһар, тауыш бир!

Һонолоп-Һонолоп һыуға йүтергән,
Ук еткәнсе һурылып өлгөргән
Бер боланың ғына булайым, —
Илаһ, миңә, зинһар, тауыш бир!

Көнө-төнө келәт кимергән,
Бура төбөн бурып һимергән
Бер комағың ғына булайым, —
Илаһ, миңә, зинһар, тауыш бир!

Сәскәң һанап шәрбәт һемергән,
Бер ай уйнап ғүмер бөтөргән
Бер иңкешен генә булайым, —
Илаһ, миңә, зинһар, тауыш бир!

Сеп-сеп итеп кулға тилмергән,
Төйлөгәнгә типке килтергән
Бер себешен генә булайым, —
Илаһ, миңә, зинһар, тауыш бир!

Шул йәнлегең булып ырғырмын —
Кем тауышын алып уянһам...
Аһ! — мин һаман сағыл сабыулы,
Күк ябыулы — ғаләм тын һаман...

14

Уралыма һулығып карайым,

Һыуҙарыма һонолоп карайым.
Тауыш алып йәнем һынланыр
Кейек-коштоң барын барлайым...

Маңдайымда — йондоз саңдары,
Табанымда — ерзең моңдары...
Юк, булмайзыр, булмай донъяла
Уралымдан булыу юғары!

Тиңһез хәрлөк, тиңһез тантана —
Үзе икән кайғы, бойоклок.
Күккә генә икән килешә
Ер моңонан төңгән бөйөклөк.

Калһын Күккә йондоз заттары!
Тупрак заты ғына булайым!
Урал көнө менән мин бөйөк,
Урал өнө менән — тулайым!..

15

Сер донъяһын йырып йыһандың,
Тымызык төн таңға ауышты.
Ерзе котлап, мең-мең йәнлектәр
Шаңғырлатты шөңгөр тауышты.

Араһынан миңә беренен
Бирер микән Илаһ-Тәбиғәт?..
Себен генә булып, серелдәп
Кайтһам ине ергә мин кабат!

Кочһам ине тыуған Уралды,
Күкрәгемә кысып бер ташын!
Мең-мең йәнлектәре хорына
Китһен ине йырым тоташып!

Ишет инде, Илаһ-Тәбиғәт!
Һуңғы теләк һиңә юллайым!
Уралымдың сеңләп йөрөгән
Серәкәйе генә булайым!..

16

Минең якка капыл ауышты

Илаһымдың бизмән табағы:
Уралымды йөзгә терәтеп
Асылды Күк — асман кабағы.

Шарлап китте ярһыу болактар,
Болоттарзы борһоп ел бәрзе.
Күк күкрәне. Йәшен саткыһы
Маңлайыма ялкын тибәрзе.

Ялкын, ялмап туңған йәнемде,
Ер өндәрен кабат тойзорзо.
“Йәнең теләгән бер тауышка
Эйә бул!” — тип Илаһ бойорзо.

Күкрәгемдә күкрәү күзғалып,
Ерзе-күкте оран тулатты:
Керзе йәнгә бөркөт тауышы —
Урал үзе саңкып уятты...

Ошо саңкыу, ергә кайтарып,
Билдәләне миңең Асылды:
“Әсәй!.. Урал!.. — тинем тилереп. —
Башкортмон!” — тип телем асылды...

16.10.1971.

1972

Уралыма

Уралкайым,
Тартты Кояш, Айың:
Хак кулымды куйып кашыма,
Офоктарың байкап менеп бағтым
Как түбәңдең сағыл ташына.

Донъя иркен, донъя ниндәй иркен,
Бейектәрзән бакһаң, Уралым!
Кояш, Айың — якын, менгән һайын,
Нурға мансып башты торамын.

Ялгап мине сағыу сағылыңа,
Үсә төштөң, Урал, тағы ла.
Күззәр аша миңең — күззәреңдә
Китғаларзың йөзө сағыла.

Күрһен донъя: кулда беззең — улъя,
Бөгөн без көр, ғорур, байбыз за!

Урал батыр бөрккән йәншишмәнең
Шифалары шыта каныбызза!

Күкрәп калккан илең — тиңең менән
Кирәһең һин, Урал, күкрәк.
Караш инде беззең — үткерерәк,
Тауыш инде беззең — көрөрәк.

Мосафирзар саңың тырнағанда,
Тәкбир әйтеп, сағыл астында,
Йөрәт иттем, шанлы Күк Уралым,
Йырларға йыр сая башыңда.

Саңың үбеп сәждә кылыусылар
Донъяны бит һинән урлайзар.
Түбәңде бит һинең түбәнһетә
Итәгеңдә ятып мырлаузар.

Каным, йәнем һиңә арналғанда,
Инанып нык, әйтәм мин, улың:
Минең менән балкыр офоктарың,
Минең менән калкыр хәр һының!

Иңеңдәге илең — тиңең менән
Язаһың бил, күкрәп, Уралым!
Кояш, Айың — нурлы маңдай күзем,
Киң донъяға балкып торамын!

Күңел күзем — ул да тик һин үзең,
Шуның өсөн йөрәк хислерәк.
Беззең караш инде — үткерерәк,
Беззең тауыш инде — көслөрәк!

Киң донъяны һинән, киң Уралым,
Каплай алмаң иске төн уры.
Дәү һыныңда — илең бейеклеге,
Күззәреңдә — илең күз нуры.

Каяңды бер үбегү өсөн генә
Бирер ине йәнен күп ирзәр.
О! — мин ғорур, төплә терәк булып
Тыуғанымә мәғрур был ерзә!

Ярылһам да, яусыл язмышымды

Ят ярзарға илтеп көрмәмәм.
Уралым,
Телем короһон, күзем сыкһын, әгәр
Телең менән һинең һөйләмәһәм,
Күзең менән һинең күрмәһәм!..

1972.

Тилерев

Тилемен шул, әйе, тилемен —
Хәзер инде быны ил белә.
Кыйык баһып, калһам көлкөгә,
Көлмәйһең тик бары һин генә.

Әүәлгесә һөйөп карайһың,
Күззәреңдә ләкин йәш күрәм.
Әллә инде үзем тауышһыз
Илағанға, шулай йыш күрәм...

Тиле-тиле, әйе, тиле мин! —
Юғалайым — минән ал күзең.
Юғалдыртмай, юлдан яззыртмай
Тотоусым — һин, фәкәт бер үзең!

1972.

Сеңләп түгел...

Язмыш бар, тип, башым әймәйем мин,
Мин әйтәмен: ерзә көрәш бар!
Янғас кына көрәш һаңдалында,
Планета булған Ерем — шар!

Көрәш менән орлок төшә ергә,
Көрәш менән шыта кыяктар.
Назлы сәскә — ул да көрәшеп тик
Асыла һәм сәсә орлоктар.

Язмыш бар, тип, минме баш әйәйем,
Тоткас үзем көнөм тезгенен?!
Бәтә булған бәхет, һағышымды

Кулым менән үзем төзөнәм!

Тиртер тәқдир кәзер-хөрмәтен, тип,
Көтмәнем һис кәзер кисәһен.
Кыуанда ла, һалкын кырауза ла
Тормошомдоң тарттым мисәуен.

Кысып теште, әсе уттар йоттом,
Йомоп күззе, шатлык кисерзем.
Бөтһә көсәм — ерзән мин көс алдым,
Арһа көсәм — ергә көс бирзем.

Булһын беләк — һыктап һүнмәс йөрәк,
Булһын йөрәк — үсер зур теләк.
Түгел язмыш, һак эш моратына
Илтә ирзе имен, тизерәк.

Күптән таптым: язмыш — менге атым,
Үз кулымда — донъям тезгене.
Сеңләп түгел, даулап ярамын юл,
Көрәш — миңә йәшәү көзгөһө.

1972.

Сәсрәүем

Йән дусымдың түгел, — кан дошмандың
Елле һүзен бөгөн ишеттем:
“Сәсрәп кит!” тип орған һак оранын
Һак эштәрем өсөн иш иттем.

Яуһын рәхмәт ярһыу яһилыма,
Сәсрәргә ул миңә кушканға!
О! — был һиндәй йәнгә яғымлы һүз! —
Әйтә алмаһ уны кушһандар.

Назлы кыззың сәсрәп сыкмаймы ни
Мөхәббәттән мөлдөр күз йәше?
Шул саф һамыһ янған пак йөрәктән
Аллалар за хатта көнләшер!

Сарсап кипкән ерем ирененә
Төшмәйме ни сәсрәп һәр тамсы?

Кем теләмәс: “Ерем көткәнендә
Саф тамсылай сәсрәп тамһамсы!”

Сәсрәй-сәсрәй өрөп ут-елдәрен,
Янмаймы ни Кояш күгендә?
Карап күккә кемдәр хыялланмаç,
Кояш булыу өсөн бөгөндән!

Күк кыртышын ярып Күк көбөнөң,
Керә дөрөп Ергә метеор.
Китһә сәсрәп, алыç ғаләмдәрзең
Якынлығын, тетрәп, Ер тойор...

Үтенәмен, тәқдир, булһаң әгәр,
Бырғыт мине сәсрәү язмышка.
Ерем тетрәп, күгем күкрәр сакта
Булмайымсы туң бер абышка!

Яуһын рәхмәт ярһыу дошманыма,
Сәсрәргә ул миңә кушканға.
О! — был ниндәй йәнгә яғымлы һүз! —
Әйтә алмаç уны куштандар!

Йондоз, сәсрәп, күген коскан кеүек,
Типһен, сәсрәп, янар йөрәгем!
Сәсрәмәгәс, ер-күк тетрәмәгәс,
Нимәгә бар минең кәрәгем?!

1972.

Талисман

(Ниңәлер ярым татарсалап)

Вагон тәгәрмәчләренең
Жырларында — Жир, Асман.
Жир-Асманнан килә бер моң —
Бер жөмләле талисман.

Сихри ғиллә моң иңендә —
Нечкә билең тал сыман.
Нечкә билкәй, миңа килгәй —
Бер жөмләле талисман!

Ят жирләрдән, ят жилләрдән

Жаным янып талыksam,
Көн бирәдер, жан өрәдер
Бер жөмләле талисман.

Мин беләмен: көтөләмен
Сағынып, алыс-алыстан.
Шуңа шаһит — жанымда бит —
Бер жөмләле талисман.

Безнең юллар — көмөш кыллар —
Моңлар анда тулышкан.
Шул моңларны сағнулармы
Бер жөмләле талисман?

Синдер минем якты көнөм,
Исемен — матур гөлөстан.
“Сөйәм сине!” диүләрең --
Жаныма шул талисман.

Иделләрдән, дус илләрдән
Килә бальзам – алыстан:
Бердән-берем, йөрәк серем —
Бер жөмләле талисман!

7.05.1972.

Доктор Р.З. Шәрәфитдиноваға

Аккош һынлы, ак халатлы доктор,
Йөрәгемде минең тыңланың.
Керпектәрең, күрәм, калтыраны,
Әллә ниндәй уйзар уйланың.

Минең кеүек аһлы ауырыузы
Карамаған көнөң һирәктер.
Колағыңа серен үткән һөйләп
Йөзәрләгән тере йөрәктәр.

Заман зыңлай — каға йөрәк тынмай,
Каныбызза — быуат дауылы.
Китғаларзың утлы ярсыктары
Йөрәктәргә керә кағылып.

Доктор өсөн — моң бер иртә-кисен:
Йөрәк һайын яра-йөй яна.
Нисек кыйын — барлык яраларзы
Тик бер йөрәк бергә йыйнаһа!

Палаталар... Ап-ак палаталар...
Доктор өсөн улар һызлауык:
Булған һуғыштарзың ярыклары,
Буласактарының һызлауы...

Карап беззе, кара сәскәйзәре
Кыуаралыр, бәлки, иртәрәк.
Бында ниндәй оло йөрәк кәрәк!
Бында ниндәй бөтмәс кәр кәрәк!

Инеүенде һинең кәтөп ятыу
Сәғәттәре — үзе йыр ғына!
Палатаға балкып күренеүең —
Күзгә тамған ап-ак нур ғына!

“Аккошкайым” тиеп өндәшәһең
Беззең ише байғош “коштар”ға.
Йән өргәндер, беләм, шул һүззәрең
Бөркөтләнеп тиззән осарға...

Шак катырғыс көзрәт, тимәһендәр
Техникаһын яңы осорзоң.
Донъя белә: Гагаринды ла без
Йөрәк менән сорғоп осорзок!

Тормош — йөрәк, бер-беренә терәк,
Йозроктай тик йөрәк ни бары!..
Йөрәктәрзең берзәм тибеүенән
Әйләнәлер әммә Ер шары!

...Аккош доктор, балкыш йөрәккәйең
Арынмаһын аккош йырынан.
Йөрәгеңә һинең таянып бит
Калкынабыз кәбер кырынан.

21.05.1972.

Даһи

Даһи!
Түгелдер һин хозай за,
түгелдер һин кояш та,
түгелһеңдер хатта һыу-һауа
(был тиңләүзәр, беләм, һинән түбән!).
Һин хозайзарзы,
һин кояштарзы,
һин һыузарзы,
һауаларзы
якынайтыу өсөн ергә килгән!

Һинең исем
түгел сағыу бизәк -- гимн өсөн,
түгел тәсбих-һәзәп -- динем өсөн,
парад өсөн түгел тыу-тамға.
Глобаль Бурыс йөкмәп тыузың ергә,
бирмәс өсөн йоко донъяға.

Бар кешелек бөгөн шул бурыска
текәп күзен,
сисә мәсьәлә.
Урак-Сүкеш —
һорау билдәһе лә,
һәм яуап та
Революция-әсәгә.

Ал бишектә
зәңгәр таң бәүелә,
бишек биле
кызыл йондозло.
Кызыл Бурыс,
ушлап Урак-Сүкеш,
кызыл Кояшкаса кул һуззы!..

Даһи!
Һинең исем
түгел сағыу бизәк -- гимн өсөн,
түгел тәсбих-һәзәп -- динем өсөн,
парад өсөн түгел тыу-тамға.
Глобаль Бурыс булып бақтың Ергә,
бирмәс өсөн йоко йһанға.

Бурыс булып тыузың,

Бурыс куйзың,
Бурыс булып калдың, юлбашсы.
Без үзебез бөгөн Глобаль Бурыс:
Ерзә тирбәтелгән һәр бишеккә
элеү өсөн, йолоп, Кояшты!

21.05.1972.

Ейеүсе

1

Был донъя бик кызык, сәйер нәмә:
Бар батыры уның, бар хамы.
Корһак киреп, йөрөй табын тиреп
Егерменсе быуат “тархан”ы.

...Хәтерләйһең, илем, үткәндәрзе:
Тормош безгә кәнфит булманы.
Еңел көндәр көсәп, йәш иңдәргә
Түңкәрзек бит ауыр донъяны.

Арабызза булды тик бер бахыр —
Бөгәлдә ул сафта килгәндә.
Егелеп без һабан көр һөргәндә,
Һатып ятты катык был бәндә...

Йөкмәnek без уның өлөшөн дә,
Һөрлөкмәйсә алға атланьк.
“Бахьрийән” тип шанлау урынына
Тик “тархан” тип уны атаньк.

Көлдөк ихлас, әммә кағытманьк —
Йәлләnek шул өтөк бахьрзы.
Ә ул, шытып беззең йәлләүзәрзән,
Тиреп алды, тинләп, бакьрзы...

2

Алтын туйын илдең көр туйлатып,
Бирзе йылдар безгә ир корон.
Осраттым тик бөгөн тағы ла мин
Йәшлектәге катык батырын.

О мөгжизә! Кандай әүерелеш! —
Урам буйлап олпат тау атлай.
Иңдә — кама, башта — күк һеләүһен.
Ә ауызы һаман уҗлаптай:

Йотор кеүек, ялмап, доньяларзы —
Тороп торһон катык, бакырың!
Бөкләп аяк, түргә менгәйне “тау”,
Таныным мин заман бахырын.

Күркә мени — гөрләй, кабарына:
“Донья йөгөн был иң күтәрзе!” —
Тип, кисәге катык базарманы
Хайран кыла бөгөн күптәрзе.

Һоҗондор за тулы туҗтак тоттор
Һәм кат, мактап, бер сөй: “Узаман!”
“Халкым өсөн!” — тир зә, калак көсөн
Һалып, “көрәш” башлар бер заман.

Беләк буйын майға манғас калъя,
Бороп мыйык, йырлап ебәрер.
“Урал” көйөн көзөк күңеленә
Салма кылып урап ебәрер.

Һәм үзенә үзе бирер баһа:
“Миңдә, — тиер, — Урал тауышы!”
Урал күзлегенән караш атып,
Көмөш һымак һанар танышты:

Калъяланыр “калын” дуҗ-иштәрзең
Исемлеген төзөр мут ирең.
“Быныһы — “зав.”; “нач.”, “зам.” — тегеләре,
Ә был мыйык — зур баз мөдире!” —

Һалыр тезеп маңлай көштәһенә.
Кымтып ирен, быш-быш һөйләшер.
“Калъялы” шул һәр бер “хөрмәтле”гә
Комплименттар тосы өләшер.

Куйыр уфтап, түшкә кулын йоплап:
“Йәшәһәк без, йәшәр, һәй, донья!” —
Катык туқып кисә май йыйнаған —
Телен тылқып бөгөн мал йыя...

3

Иртэгәһен батыр йөрөп ятыр,
Асып калта, бөгөлөп бик төптән.
“Яуаплы” һәм “затлы” дуҫ-иштәрзең
Барлар хәлен арткы ишектән.

“Ғинән — минән”... — Якшы үзләштергән
Ишектәрзең арткы паролөн.
“Тархан” тип тә инде тарайтмайзар
Арткы алыш-биреш королен.

“Ил улы” ул,
Йәки “королтайсы”...
Кора, кора кыркмыш мәкерен.
“Илем!” тиеп, йөрөй килем төйөп —
Үз яғына бармак кәкере.

Кисә “Урал” һуҙған көйө менән
Рәхмәт һузып төйөр калтаһын:
“Халкым!” тип түш һуккан кулы менән
Тығыр төрөп казы, картаһын.

Яслеләге сабий кулдарына
Теймәй, осор бында апельсин.
Сирләп йығылған карт каһарманың
Эсә алмаҫ кымыз был кисен...

Барыһы ла бара күз алдында —
“Арткы ишек” туйы уйнала.
Йомабыз күз...
Караһаңсы уйлап,
Замандашым, ошо турала!

Кайһы кул был тарих катыксыһын
Калъяларға беззең баш иткән?
Бакһаң... вузға түрә балаларын
Индерә, ти, арткы ишектән...

4

Киләсәктең йорто нигезенә
Тирләп халкым кирбес һалғанда,
Калта тотоп кергән арабызға

Ике аяклы был хайуан да...

Бозмай канун “король” — ул хөкөмһөз,
Уның өсөн әхләк — тик төшөм.
Арт ишектән инеп йөрөй ейеп
Асык ауыззарзың өлөшөн.

Һызғанып без һабан һөргән сакта
Бахыр ине — бакыр йыйыусы.
Кузланып без уңыш урған сакта
Һура башак “һулдан” ейеүсе...

Миллиондар заңлы замананың
Көрәш кәрен йәнгә иш иткән.
Ә был бәндә якты киләсәккә
Аяк һала арткы ишектән!..

Сыкмаҫ барып! “Тархан” танауына
“Шап!” бәрелер ишек элгесе:
“Киләсәккә керә енеүсе!
Ишек төбөндә кал, ейеүсе!”

21.07.1972.

Кабак

А.И.

Кабак кеүек, үзе йоморо,
Кабак кеүек, һүзе йоморо.
Йоп-йоморо акыл таратып,
Йөрөп-ята, хозай орғоро!

Уның өсөн осло мөйөш юк,
Осло мөйөш йәнгә тейеш юк.
Йомарланып ергә ятмаһа,
Һыйырға ла хатта көйөш юк.

Аша күзен, йоморо көн, тиер,
Йомһа күзен, йоморо төн, тиер.
Йоморо эштәр, йоморо төштәр гел —
Йомороға килеп кем тейер?!

Шыуыш тышы — эстән йоморо,
Кыуыш эсе — тыштан йоморо.

Тормош дарьяһының һыртында
Йырлап аға кабак юл йыры.

Дуҫтары ла уны төзәйтмәҫ,
Дошманы ла уны йөзәтмәҫ.
Ни зыян бар йоморо кабактан —
Йөзә бирһен! Һис кем һүз әйтмәҫ.

Ярыу өсөн кыуык йомороһон,
Борсак кына тиклем нур етә.
Тик аяныс: кабак, кабарып,
Мин — Кояш! — тип үзен йөрөтә...

22.07.1972.

Күз хақында һүз

Донъяла күз безгә бирелгән
Алды-артты карап барырға.
Сыкһа алға “күзле” бүкәндәр,
Түтә юлда һыныр кабырға.

Маңлай күзе ирзең күрмәһә,
Карап тормакка ла — ир түгел.
Мәхрүм икән елкә күззән дә —
Юлда ятқан ағас киртеге.

Узыр уны, тапап, һуқыр за,
Кылый күзле — тибеп осорор.
Алдын-артын, янын белалмай,
Юл ситендә ятып ул серер...

Һәй, куркыныс, “күзле” бүкәндең
Юл башында карғып барыуы!
Мең куркыныс — йомок күзленең
Ил язмышын кулға алыуы.

Абайламаҫ кайзан килгәнен,
Кем килгәнен, кузғып, артында.
Арты юктың, тимәк, алды юк —
Шул мәғлүм был меҫкен хақында:

Күз булаһы ғына урында —

Маңдайына үсер урайы.
Әсәһен дә хатта танымай,
Корор теле, һыныр курайы...

22.07.1972.

Фидель

Фидель.
Монкадоны бәреп йыккан,
блокаданы ярып сыккан
Фидель.

Шәкәр камышылай һуйзан һынлы,
Сьерра-Маэстро каяһылай киң күкрәкле,
ә күззәре —
Куба Кояшылай ут-ялкынлы
Фидель.

Кантамырын йәшлек нуры тиртеп,
Куба пальмаһылай, һуты бүртеп
торған ерзән,
Куба һылыуының косағына
атылырға барған ерзән,
барыһын атып ташлап,
йәшлегенән аша атлап,
Монкадоның дәһшәтле диуарын
маңдай менән бәреп ярған
Фидель.

Колдар донъяһына һалып ораң,
Америка китғаһының зар тамғаһын —
Кара һакалын —
юк итмәккә мәңгелеккә
нәзәр итеп, үзенә алған
Фидель.

Горур Фидель,
тораһың һин, булып сағыл —
Сьерра-Маэстро тауы булып мәғрур —
күк океанда!
Юк,
тормайһың! —
корос мөс-кулдарың һинен

торҗо белмәй —
дауыл теләй,
ишәһең һин, аяғөстө баһқан килеш,
штормдар блокадаһын ярып ишәһең,
илтәһең
алға, дауылға
Америка китғаһының хөр карабын —
йәшел Кубаны,
йәп-йәш Кубаны,
йәп-йәш
Фидель!

Фидель.
Һөйөп һине башкорт көтөүсеге
курайында ғәзиз “Урал” көйөн
уйнай,
Фидель.
Шәкәр камышылай балға канған
Урал йүкәһенә ырып төсөң
һынлай,
Фидель.

Баллы камыштарзың,
баллы йүкәләрзең
канлы ерзән шытканлығын курай
көйләй,
Фидель.
Йөрәктәргә беззең был көй яңы
хакикәтте һөйләй,
Фидель:

“Сьерра-Маэстро менән Урал —
бер туғандар,
қандар беззең бергә кушылғандар
йүкә, камыш шыткан
тупракта.
СССР һәм Куба —
йөрәк булып һуға
күкрәктә,
Хаклык заңы беззе
күкрәтә,
Фидель”.

Күкрәктәр — көр,

күззәр — булһын үткер
донъяларза ошо беззең,
Фидель.
Сөнки бит без
һәр беребез
Кара һакалын Ер шарының —
зар тамғаһын —
юк итеүзе
бурыс-һәзер итеп
алғанбыз,
ялкыныңда азатлыктың
янабыз,
Фидель.
Бир кулыңды,
Фидель.
Устар аша
күшен утлы хистәр,
Фидель.
Без бит коммунистар,
Фидель!

4.08.1972.

Уралыма кая

(йыр)

Һалып оран, бер уй уйлап торам:
Һукмаһын ел илем йортона.

2 тапкыр:

Калкайымсы, каяң булып, Урал,
Ел-ямғырлы кырлас-һыртыңа!

Булалмам миң, бәлки, мәғрур каяң,
Күңелем тик ғорур, зур калыр.

2 тапкыр:

Күкте рухым дөгүә кылыр сая,
Уралыма йәнем уралыр!

Күкрәгемә кунһа, күкрәп-күкрәп,
Йәшендәрзең утлы уктары,

2 тапкыр:

Көлөрмөн мин: көсөң һына, донъя, —
Мөмкинме һуң мине куптарыу!

Онталырмын, янып көл калырмын,
Карғыр төбөм һаман Уралда.

2 тапкыр:

Күрер илем мәғрур каяларзың
Әйләнгәнән мәңгел коралға!

Уралкайым, зәңгәр монаркайың
Каяларзан төтәп калғандыр.

2 тапкыр:

Кая булып калкһа уландарың,
Онтай алмаҫ һине ел-ямғыр!
Онтай алмаҫ һине ел-ямғыр!

14.08.1972.

Арыслан

Тар ситлектә калғый арыслан,
Булып кәмит, карзар илендә.
Күзе йомок... Уйы менән ул
Африкала — тыуған ерендә.

Имеш, бейек боабаб ағасы
Төбөндә ул кинәт тукталған.
Йомарланып хәтәр йомғакка,
Корбанына януар укталған.

Белмәй бер ни, һыуға һонолмош
Һылыу болан — алыр улъяһы.
Ырғылыр бер — ергә казаклар,
Босоратып, канлы калъяһын...

Кайнар тәмен кандың танһыклап,
Шатлығынан мырлай арыслан.
Африканан ситтә, ситлектә

Ятканын да януар оноткан...

Хыялында тәпәй астында
Калтырана корбан йәнтәслим:
Африканың сахра батшаһы
Үтәй ғәзел сахра ғәзәтен.

Һизмәй “батша”: аунай ситлектә,
Күз ситгәре бөткән сөйләнәп.
Арысландың кайнар ал канын
Һура, һура себен, кинәнәп...

Бына себен қандай қызарзы,
Арысландай булып қабарзы.
Бына-бына осоп китәсәк,
Ә арыслан ята хәбәрһез:

“Корбанына” һалып тәпәйен,
Танһык ғәмгә баштан күмелгән...
Ә һиңә һуң уға корбанын
Башламаһқа ине себендән?!.

16.08.1972.

Әт күңеле

М. К.

Семәрлекәй оя қырында
Ойой карт әт көмөш сылбырза.
Қуйһа сыңлап затлы муйынсақ,
Ишетелә уға моң-йырзай...

Сылбыр-сылбыр йомок дүңгәләк
Һукбай өсөн көндәр ағышы.
Әлһер йәнгә бала сактарың
Хәтерләтә сылбыр тауышы.

Тыузы күмәк улар инәнән,
Ауыр һынау юлы үттеләр.
Күптәр туңды... Күптәр берәзәк,
Һунар әте булып киттеләр...

Ә был бахыр “уңды” йәштән үк:

Өйрәнде ул һөсләп өрөргә —
Хужа кулы кайза төрткәнен
Башкаларзан элек күрергә...

Затлы сылбыр кейгәс муйынға,
Ике күзен кара кан бақты.
Туғандарын хатта танымай
Өрөп ятты азымыш-албақты...

Кәрзәштәрзе йоткан йоттарзан
Калды һаклап уны был төйәк.
Баш китерлек хәтәр сактарза
Эт күңеле булды бер һөйәк.

Саба-саба янып аузылар
Берәзәктәр, оскор бурзайзар...
Инде бына сылбыр мәхлүге
Ята көтөп әжәл Хозайзан.

Затлы сылбыр, оя, һөйәккә
Бәйләгән ул барлык булмышын.
Тик уяна шыңшып, төшөндә
Тере кандың тойоп һулышын...

Этләнһә лә хужа алдында,
Эт булып ул йәшәй алманы.
Сыңғылдатып затлы сылбырын,
Язымыш уны каты алданы.

19.08.1972.

Көз

Йүкәләрем һорғолт-һары инде —
Бөркәнгәндәр йылдың гәм төсөн.
Лыс-тук ерзе һарған һары япрак —
Килгән алып был гәм көз есен.

Көз кәләшен — һары сәскәләрзе
Көйәсле ел әйһә, ышылдап,
Солоғона һуңғы һут һурыусы
Бал корттары тузғый, быжылдап.

Кыу күрәндең курпы төптәренә
Тынған инеп әрһез бөжәктәр.
Аксарлактар көзгө күк йөзөндә
Һуңғы тапкыр ишә ишкәктәр.

Китер инде, ишкәк ишә-ишә,
Төн яғының һуңғы коштары.
Һүнер инде, көтөп яңы яззы,
Йөрәгемдең моңһоу уттары...

Бакһаң уйлап, ғүмер көзөн туйлап,
Күпме көндәр янып үтелгән.
Табандарзан тормош таузарына
Күпме һукмак-ядкәр һүтелгән.

Йөрөй әнә, кырсып эззәремде, —
Ышан инде был ел-кулсырға! —
Кыу япракка төрөп кыш, язымды,
Йәй, көзөмдә миңең осора
Һәм үземде миңең осора...

Ошон, әйзә...
Осайыксы, әйзә...
Осоузар тик беззен калмаған.
Вақыт, ватып, нисә быуындарзы
Кыу япрактай ерзән ялмаған.

Көз артынан килер яңы яззар,
Быуын арты калкыр быуындар.
Ер әйләнгән сакта был канунды
Туктатырлык ни көс, быуым бар?!.

Яңы йылдар ябып һукмактарзы,
Юйылһа ла йылы эзебез,
Ерзән шыткан һәр шат йәш бөрөнән
Торор көлөп тере күзебез.

12.10.1972.

Америка йондозлары

Америка,
тузған флагыңа

ике йондоз калкты
кузарып.
Береһе — төн йондозо —
Анжела Дэвис,
береһе — көн йондозо —
Жейн Фонда, —
Америка кыззаны!
Даулап Хаклык, һаклап сафлык,
негритян кыз, англиз кыз —
Кара һәм Ак — ике йондоз
АКШ күген ярзы тиңһез!
Хак азатлык йондоззаны!

Балкый улар, булып сағыу сәскә,
йәнһез йондоззаның араһында.
Көнөң сазы — ак тажында,
ерең назы — караһында.

Теләмәне улар булырға,
сырмакланып алтын сылбырға,
монополиялар кондозо.
Голливудтың лавр венотарын,
фәндең тыныс, татлы кафедраһын
алмаштырзы асы хакикәткә
ике ил кызы!
Сағылғанда сыбар флагында
улар — заңдың ғәйһәр нурзаны,
куңғыз-базлауыктай ғына бары
барлык штаттарың йондоззаны...

Дөрләп бара
Ак һәм Кара —
бер ватандың ике саткыһы.
Бер тәүлектен ике яртыһы.
Ер менән Күк кеүек,
көн менән төн кеүек
бер бөтөндөң ике яктыһы —
Ак һәм Кара
әйзәп бара!
Офок яра!

Туғанлығын китғаларзың күрзе улар
офоктарзың өстөн бөргән һөрөм аша.
Сәскә булып назлы көлдө улар

көбәк төбәп күзгә баккан үлем аша.
Канаттарын ике төстөң кайырырға,
Айырырға көсәне
әкиәти шайтантаяк түгел,
ә электр бүкәне...

Ике саф сәскәне — кыззарзы —
шул бүкәнгә атыу өсөн,
кнопкаға баңыу өсөн
“Азат Америка” комарзы:
аяғөштө торор ине,
“бис!” кыскырыр ине,
кызған ике электрод
төтөн кылһа ошо кыззарзы...

Бер...
Ике...
Өс...
Сәғәт һуға...
Кыззар уза,
кылып инкар үлем төбәген.
Һиңкән Америка! —
электродтан көслө ике сәскә!
Ләүкеттертмәй сәпкә,
күкрәк менән яба икәү
ут һалынған пушка көбәген!

Сөнки
Вьетнамға аткан напалмдар
Ер шарына дөрләп кабынырын
белә улар...
Әжәлдәрзе телә улар!

Йәшәү сәсә
ак һәм кара сәскә,
Һинд Кытайын каплап үлемдән.
Донъя күрә:
ике йондоз — дөрә
Америка күгендә!

Пушкаларың һиңкән ут-куззар —
улар фәкәт төнгө куңгыззар, —
куңгыззарзы
кәбер көтә.

Ике кызың — ике йондозоң,
якты нурға мансып ер йөзөн,
дөм-күтеңә калкмағандыр бикәр —
ике йозроғоңдо тәйөп күтәр,
Америка!

11.11.1972.

Кырк йәшем тулғанда әйткән һүз

1

Декабрҙең ап-ак таңында
Донъяға мин бәбәк асканмын...
Кырк кыш, кырк йәй үтеп, тағы ла
Ак таңыма осоп кайтамын.

Тыуған көндә дөмбөр кағырға
Йәшлектән үк ғәзәт итмәнем.
Байрам өсөн түгел, ил өсөн
Йылдарымдың йөгөн йөкмәнем.

Коймай шөһрәт алтын шәмдәлдәр,
Тормай күкрәп һарнай, карнайзар.
Калын карлы ер-һыу, кырзарым
Күззәремә өһһөз карайзар.

Декабрҙең ап-ак кулдары
Һала мамык ярам ярына.
Ер йәненең һызып һызлауы
Боз астынан һулкый яй ғына.

Ерҙең моңо... Ерҙең булымы...
Йәнгә безҙең улар уйылған.
Ак бинт һымак, тыуған көнкәйем
Ап-ак карға төрөп куйылған...

2

Юк, кырк шәмдәл янмай табында,
Кырк ялкын-тел осон уйнатып.
Кырыс миңең халкым йолаһы:
Уйланырға куша был ваҡыт.

Кырк уй ғына бөрөп маңдайға,

Ғәм табыны короп ултырам.
Каршымда ил — уйсан әсәйем —
Уның менән кыркым тултырам.

Кулындалыр йырлы орсоґо,
Зырлай-зырлай ак юл — йыр һуза.
Ак йомғакка шул йыр уралып,
Күз алдымдан кырк мең йыл уза.

Моң иләй зә әсәм еп сырмай,
Ауыз әсенән бер көй сыңлай.
Ирек һөйгән илем ирлеген
Минең менән бергә Ер тыңлай:

“Язмышының орсок осона
Оронорға халкым куркмаған.
Ил тарихын Ергә сырмаған,
Һүтелмәслек итеп ураған!..”

3

Ер әйләнә, орсок әйләнә...
Елдәр илай, орсок йыр йырлай...
Бәйөк әсәм! Ап-ак ебеңде
Өзөлмәслек итеп Ер урай!

Ак бурандар ярып тыуғанмың,
Ләйсән бөркөр өсөн илемә.
Сорналамын сирак еп булып
Ер шарының орсок биленә.

3.12.1972.

1973

Күк күлдәк

*Һакмар-һыукайзарзың яры бейек,
Яр аштында — бойок томбойок...*

Халык йырынан.

Төштәрәмдә күреп уянамын
Сабыйлыктың күкшелт таңдарын.
Күк күлдәксән генә, яланаяк
Барам, имеш, елеш — кар ярып.

Баҫкан ғына һайын, сәңкей аяк —
Табандарым карға йәбешә.
Йөрәккәйем таба алмай терәк,
Башкынайым түбән әүешә.

Ята төтәп канлы яу яланы,
Ауып калған атай-ағайзар...
Һорап йылы, һузам ике күлди,
Ярзам ғына итә алмайзар...

Төшәм, ырғып, киртләс-киртләс ярзан,
Каплаған боз — һакмар һыуым юк.
Быяла-боз аштың, шылтыр-шылтыр,
Тырнап илай назлы томбойок...

Тоймағанмы йәмле йәй үтерен,
Һыукайының сатнап туңырын?
Сағыу килеш, кыштың косағында
Бозсәскәгә тороп калырын?..

Салландыртып сабый сикәләрге,
Калкманькмы сағыл таузарзай?
Тартманькмы көнгә бозлоктарзан
Томбойоғон йәндең, аузармай?!

Елә белдек, кейеп күк күлдәктәр,
Көткәндә лә күк боз, юл бойок.
Томбойоғон ерзең туңдыртмайса,

Типте йөрәк беззең — томбойок.

Эй балалык! Кейгән күк күлдәгем!
Көн элгәре каттың ак тозға.
Томбойоктар булып тыуғайнык та,
Туңды түбә иртә күкбозға...

Кырау аткан шоморт сәстәремә
Бозлауыклы ядкәр языла.
Күбек карзар баҫкан күк индәрем
Күк көмбәзен йөкмәп һығыла...

1973.

Кара төн, күк томан

Һаләк булган космонавттар иҫтәлегенә

Илама, һылыукай,
Төбәлеп күззәргә.
Китәбез, китәбез
Томанлы төндәргә.

Бакһаң да күктәргә,
Йәш катыш өзөлөп,
Китә бит торналар,
Сылбырзай тезелеп.

Коштарзың, ирзәрзең
Күктә үз юлы бар.
Осабыз, осабыз —
Хуш, кырзар, болондар.

Йән һөйгән йәнейзәр,
Хушығыз, хушығыз.
Һөйләгән сактарза
Беззе лә кушығыз.

Кара төн, күк томан
Һәм ызғар — юлдарза.
Юл кала, эзебез
Юғала, юғала.

Олатай, атайзар
Күмелгән томанға.
Илкәйен, гөлкәйен
Һөйгәндер улар за...

Кара төн, күк томан
Һәм утлы саф юлдар.
Сакыра дауылға
Беззе саф ярһузар.

Бәрә ел күкрәккә,
Өтә ут маңлайзы.
Утлы юл ир итә
Ир булыр малайзы!

Их һөйгән йәнеизәр —
Йөрәктең яраһы!
Үбегез бер генә —
Безгә күп бараһы...

“Бер генәм!” тиеүем —
Һөйөүем, һылыу, сын.
Һайланык һуңғы юл —
Һылыу өсөн, ил өсөн.

Йөрәктәй бер йондоз
Балкытһа төн йөзөн,
Әйтегез, һылыузар:
“Был — минең йондозом!”

Илама, илама,
Төбәлеп күззәргә.
Китәбез, китәбез
Йондозло төндәргә...

Трускавецк, 22.03.1973.

Галстук

*Ала-кола галстугы,
Ала-кола күңеле...*
Такмактан.

Тегүл булып тыузык тәүзән үк,

Теүэл булып калдык хәзер зә.
Күңелдәрзең ала-колаһын
Үз итмәсбез хатта кәберзә!

Ала-кола безгә ят будды,
Кырыс ергә тәпәй баһкандан.
Ал галстук итеп, Кояшты
Алдык, телеп, зәңгәр асмандан.

Арта торғас, күззәр арбалды
Буразналы тыуған кырзарға.
Йәнгә һеңгән тупрак буяуын
Һалдык, изеп, ярһыу йырзарға.

Ырзын саңы, күсәр дегете
Мөһөрләне беззең кулдарзы.
Ал ялкыңды бәйләп йөрәккә,
Комарланык барыр юлдарзы.

Һораманык: “Күпме миңә?” — тип,
“Күпме минән?” — Будды уйыбыз.
Шуға күрә талыу белмәнек.
Шуға күрә уңды юлыбыз.

Галстугын ала-коланың
Үзһенмәнек — кабул кылманык.
Үзгәрһәк тә, бергә үзгәрзек —
Ер һәм Көндөң төсөн юйманык.

Йөрәк менән беззең галстук
Будды, әйе, Ер һәм Көн төслә:
Тиртеп ужым, язын йәшәрзе,
Биреп уңыш, көзөн өтөлдө.

Тулып күңел — тулап һуззык йыр,
Илар көндә көлдөк ялтырап.
Тыуарзарзың бәхет нигезен
Ошо кулдар корзо, матурлап.

Ала-кола беззән уңманы —
Галстуктың тактык бер төсөн.
Кыуарһак та кыуан йылдарза,
Кыуандык без тыуған ер өсөн.

Шуғалыр шул һәм без үзебез
Төҫ бирзек нык күкрәр йылдарға.
Йөрәккә без ялкын бәйләнек,
Ялкын булып керзек йырзарға.

23.03.1973.

Умырзая

Марат Минһажитдинов иҫтәлегенә.

“Умырзая, үтә ғүмер зая...” —
Ишеттем мин кайза был йырзы?
Өззәмө ни, сабып, йәшен-кылыс
Сыңрап килгән көмөш сылбырзы!..

“Умырзая, үтә ғүмер зая...” —
Йыр дауамын әжәл урлаган.
Сыңрау-сыңрау көмөш моң сылбырын
Салғыһына, салып, сырмаған.

“Умырзая, үтә ғүмер зая...” —
Был як оста сыңрап йыр калған.
Салғы салған сылбыр өзөгөнә
Көмөш сылбыр килеп ялғанған.

“Умырзая, үтә ғүмер зая...” —
Тишеп карзы, сыткан күк сәскә.
Сукылһа ла күк күззәре ерзең,
Калған йыры, ерзән күсмәскә.

“Умырзая, үтә ғүмер зая...” —
Үтмәстәрен йырзар үз итмәс.
Заяларза барзыр кузлы мая —
Сабып салғы, утты боз итмәс!

26.03.1973.

Нәсихәт

Баш әймәбез, баштар кәйелһә лә —
Күнеккәнбез үрзән карарға!
Кәрәк икән -- яраһындар безгә,

Кәрәк түгел безгә — ярарға.

Цунамизар һалған хас-ажарзан
Тамырлы бер әрем-ыу көслө.
Вак йәндәргә ваклап намысыңды,
Үз-үзеңә булма үтесле.

Ауһа үлән — тороп ултыра. Тик
Имәндәргә кабат тороу юк.
Шартлап һынғанғаса карышайык,
Йә һындырһын беззең карыулык!

27.03.1973.

Кирә тарттым

Кайырылып артка караһам,
Урау-урау үткән юлдар бар.
Кереш тартып юлда, ук атып,
Сөйәлләнеп бөткән кулдар бар.

Еңел түгел йылдар һузымы --
Тала аяк, туза табандар.
Азым һайын, аяк-кулымдың
Кан таптары катып калғандар.

Шаһит улар минең үткәнгә...
Үткәндәрзе булмай юк итеп.
Юл-бөгәлдән яһап ян-йәйә,
Үземде мин аттым, ук итеп.

Яттар янын көсәп берәүзәр,
Яһил керешенән атылды.
Тик баштары хаклык-каяла
Балсык көршәк һымак ватылды.

О! — шәфкәтһез хаким ул кая:
Бәндәләрзең коя һөйәген.
Котолмайзыр яһил-шыйғалак,
Ялағайзың баллы кейәһе.

Кая ярып үткән ярһыу йән
Төн йөзөнә йондоз казаклай.

Керешенән елдем йылдарзың —
Алһын ялмап күкте һазағай!

27.03.1973.

Һәйкәл

Һәйкәлдәр зә мохтаж йәлләүгә:
Эй, кызғаныс һәйкәл көндәре.
Ямғырзарза яңғыз, күшегеп,
Үткәрә бит улар төндәрзе.

Юкка ғына мәкәл тимәгән:
“Тамсы тамып, тамып таш ашай”.
Һәйкәл халкын онтап ел-ямғыр,
Һиззертмәйсә генә баш ашай.

Каты гранит, шыма мәрмәрзәр,
Өүерелеп комға, ауалар.
Һүргәс вакыт, бакыр, алтындар
Иләк кеүек кәүек калалар.

Тарих әгәр үзе керешһә,
Була кыйынырак сактар за:
Танаузы йә сиртеп һындыра,
Бәкәлгә йә тибеп аузара...

Һәйкәлдәрзең хәтәр язмышы
Бирер ине фәһем күптәргә:
Донъя шаһит, һынын һындырып,
Сонтор калған бүкән-төптәргә...

Ә шулай за ерзә бәндәне
Һәйкәлләнеү гәме арбаған:
Кызып күзе, мәрмәр, гранит,
Бакыр, алтындарға караған.

Үзенә ул һалған һәйкәлдә
“Тузмаҫ таҫыл” — хатта йыр менән...
Йылдар үткән. Илдәр юл һүткән.
Көй үзгәргән — хатта йыр үлгән...

Бар ул, бар ул ләкин мөгжизә! —
Түбән унан вакыт, юл еле.

Комдарзан ул коя гранит,
Үлемлене итә мәңгелек.

Көйзәрзән ул йырзар тыузыра.
Йырзарға ул үзе көй бирә.
Хозайзарзы үзе күтәрә,
Һуғып үзе йәки бөлдөрә.

Асамын сер һезгә, дуҫтарым:
Эйәрләнем мин шул тылсымды.
Үземдән һуң калыр был ергә
Һәйкәл итеп куйзым халкымды!

27.03.1973.

Алмас

Таузарға менгәндә
Таймаһын табаным:
Штиблеткә шыптарзы
Шыраулап казаным.

Куркытмай бозлауык,
Куркытмай һызлауык.
Табаным төкөһә,
Һукмактан һызыла ут!

Сигенмәм, шыптарым
Калһа ла күмергә.
Күмерзән тыуған бит
Алмастар был ергә!

...Шытырзай шыраузар,
Күмерле — табандар.
Эземдә алмастар
Тезелеп калғандар...

Алмасты алмастыр
Тут һәм саң, моғайын.
Илемә юлында
Алмас шып булайым!

27.03.1973.

Йәйғор

Азаштырзым башкайымды
Илкәйемдән алыста.
Аға елгә күз йәшкәйем,
Әүерелә болотка.

Яуа-тама, яуа-тама,
Үтә урап Ер шарын.
Кире кайта болотомдан
Һағынысым ни бары...

Илай, үкһеп, үткәндәрем,
Көткәндәрем -- ал күпер.
Алһын ине ал күперем
Хыялымды, балкып бер!..

Теләккәйем тетелеүзән
Йөрәккәйем өтөлә...
Аһ! ни күрәм, — йәйғорланып,
Күңел күгем кителә!

Китегендә — Күк Уралым,
Түбәләре алтынлы!
Их, хыялдың, йәйғорланып,
Уралымда балкыуы!

Их был йәйғор, йәнгә яйзыр! —
Таралта кайғыларзы.
Хәтерләтә кыңғыраулы,
Тасмалы дуғаларзы.

Зыңғыр тағып, “зың-зың!” кағып,
Туззырып кар, елеүзәр!
Их, йәйғорло көйәнтәне
Иңгә һалған һылыузар!

Йәйғорлоктан, йән көрлөктән,
Елеп кенә үткән сак!
Шат йөззәрзе, саф күззәрзе
Һурып кына үпкән сак!

Киттем сығып, билде быуып —

Калды камыл тузаны.
Тузандарға һырыны кар —
Их, ғүмеркәй узғаны!..

Ah! был йәйғор, көзгө йәйғор! —
Күтем балкып күкрәне.
Истә, истә йәнкәйемдең
Калкыу-балкыу күкрәге!..

Яланаяк, йәйғор буйлап,
Илкәйемә кайтайым.
Калкыу-балкыу күкрәгенә
Башым һалып ятайым!..

28.03.1973.

Һары япрактар йыры

Оттокмо, әллә без
Отолдок, отолдок? —
Бүртенеп бөрөнән,
Ботакка кот булдык.

Урманды, урманды
Йәм-йәшел ут кылдык.
Йырланы йырын Ер:
“Бытбылдык! Бытбылдык!”

Бытбылдык-бытбылдык,
Без әллә тотолдок? —
Сеймәлеп сәскә — сәс,
Сәскәле сук булдык.

Емештәр, еңмештәр,
Өлгөрзө — нык булдык.
Йырланы һаман Ер:
“Бытбылдык! Бытбылдык!”

Һәй, хисле кош имеш,
Хуш имеш бытбылдык!
Алтындай алланып,
Урманды ут кылдык.

Тулышып моң менән,
Һағышҡа отколдоҡ.
Йырланы тик һаман
Бытбылдыҡ, бытбылдыҡ...

Йырлап Ер торһа ла,
Бойоктоҡ, бойоктоҡ.
Тын ғына йокоға
Ойонок, ойонок.

“Тып!” та “тып!” төптәргә
Койолдоҡ, койолдоҡ.
Тупраклы гүрзәргә
Уйылдыҡ, уйылдыҡ...

Йәш инек, йәм инек —
Карт булдыҡ, юк булдыҡ.
Бер килеш йыр ғына:
“Бытбылдыҡ! Бытбылдыҡ!..”

6.04.1973.

Яраланған бөгөл

Индейзарзың сиу ырыуы бар, —
Үз ерендә торор ауан юк:
Америка ак тәнлеләренең
Мылтығынан һынып ауған уҡ...

“Яраланған бөгөл” убаһының
Исеме бар, ә ил үзе юк:
Америка иле үз иңендә
Сиузарын салған касан уҡ!..

Сонгми, Хатынь, Лидице, Орадур
Кабатлаған сиу язмышын.
Ә барынан элек — Сейәнтусы,
Башкортмдоң бәгер һағышы...

Урыс батшаһы ул — Тәфтиләүзән
Башкорт Сейәнтусын кырзырткан.
Шул фажиға, күсеп китғаларға,
Америкаға бит юл тоткан...

“Яраланған бөгәл” убаһында
Сиузарзың ята һөйәге...
Үткәс йөз йыл, корал алып, быйыл
Даулай сиу тыуған төйәген!

“Яраланған бөгәл” убаһынан
Ата мылтык — “янки” яғына.
Сиузарға яуа бомба күктән,
Яуа йәзрә “бөгәл” тауына.

Ата-бабаларзың убаһына
Яугир сиу ауа канһырап.
Акшай күзле АКШ флагынан
Ку-клукс-клан күзе ялтырай...

Бабаларзың канлы кәберенә
Бағып, сиу халкы ант итә.
Һикһән өс йыл әүәл канға сәсәп
Ауған кылыс кабат “ялт” итә!

Канаттары һынһын “Фантом” дарзың,
Танкыларзың катһын һындары:
Һура кындан кылыс сиу халкы --
Ирек яулай кыз һәм улдары!

“Яраланған бөгәл” убаһынан
Күтәрә баш изге аруахтар.
Сейәнтусыларзың ала конон
“Азат донья” лағы вариҫтар!

7.04.1973.

Алһыу алма, йөнтәс кул

Алһыуланып бешкән һутлы алма —
Еркәйемдең йәнле ялкыны.
Кускыл сәхрә ине яртыһы!
Көләс Кояш ине яртыһы!

Сәхрә менән Кояш биләменә
Йөнтәс йәпле бур кул үрелде.
Күсте алма уска... Йөнтәс кулдың

Көрмәгендә бысак күренде...

Кереп батты бысак ал Кояшка,
Йәшел сәхрә ярып юл тотто.
Котһоз был кул алма алһыулығын
Картуф кеүек әрсеп ырғытты.

Аузы, сайрап, ергә зур спираль,
Дәһшәтле кул юлы артынан.
Кара саңға батып томаланды
Алма алһыулығы -- ал томан...

Ғәзиз Ерем! Һутлы емешендең
Һытып канын, яһил бит тапай!..
...Алмаларзы алыс базарзарзан
Кайта ине алып гел атай.

Кусты менән “күстәй” татый инек,
Алмаш-тилмәш һутын кимереп.
Һабағына тиклем һура инек,
Имсәк капкан йәндәй тилереп...

Башланғандыр, бәлки, шул алманан
Еркәйемә бәйләр юл башы.
Йәндә беззең балкый, балкый һаман
Йәшел сәхрәм, алһыу Кояшым!

Алма һымак әгәр йомарлатһак
Һәмһөззәргә йоморо Ер шарын,
Алһыу Кояш, кускыл сәхрәләрге
Картуф кеүек әрсеп ташлар ул.

Спиралдә ауған Ер ғүмере
Ғаләм саңы менән капланыр.
Һәмһөз кулды ул сак кем ғәйепләргә?
Кем алдында бысак акланыр?..

6.04.1973.

Сиктәр

1

Сиктәрзе лә сикләй торған сиктәр
Алға һөрә, тизәр, замана.

Күз алдында сиктәр емерелеп,
Ике сит кул бергә ялғана.

Кисә бында ике дошман ине,
Аралары бөгөн береккән.
Кылыс Һызған кызған канлы сикте —
Ызан һуза торған ер иткән.

Ике сиктән карпып ике карап,
Сикһез Ғаләм-Күккә юл тота.
Орбитала бергә берөгешеп,
Бер отсекта кулды кул тота.

Мөмкин түгел бөгөн берекмәскә —
Орбиталы юлдар түңәрәк.
Һынык һызыктарзың хәтәрлеген
Хәтерләйзәр илдәр бергәләп.

Мәғәнәһен ерзән юя бара
Эвклидтың үлсәм нормаһы.
Киң йөкмәтке ала дәүләттәрзең,
Милләттәрзең йәшәү формаһы.

Фекер тыуа: үсә-үсә донъя,
Юйылырмы хатта түңәрәк?
Формаларын ваткан йөкмәткеләр
Сығырзармы сиктән, түңәрләп?!.
.....

2

Тик бер һорау: төшә кайзан кырау?
Ерзәнме дә әллә күктәнме?
Цельсий шкалаһын, ул төшкәндә,
Йылымы, йә һыуык сирткәнме?

Бер үк сифат әгәр һыу туңдырһа,
Бер үк сифат әгәр йылытһа,
Кәрәк булған ниңә был донъяны
Ер һәм Күккә бүлеү? Боз, утка?..

Әгәр телем — телһә бер үк телем
Мең тел телеменән үзгәйһез;
Бер иш булһа, ике тамсы һыуҙай,
Гөлгә гөл һәм тере йөзгә — йөз,

Ерзә ниңә ул сак Кояш кәрәк —
Төн сиктәрен ярып үтеүсе?
Ерзә ниңә ул сак Хаклык кәрәк —
Ғәзеллекте байрак итеүсе?..

3

Атомдарзың, һанап, кем сигенә
Сыға алған? Сикһез ул иҫәп.
Әммә улар, бомба булыу өсөн,
Булыу зарур сикле куш киҫәк.

Йәзрәләрзе сикле үлсәм кыуа,
Сикһезлектен ватып төрмәһен.
Бер күзәнәк амеба ла хатта
Раҫдай сикле йәшәү формаһын!

Термойәзрә энергияһын без
Сикһез кеүәт иттек түгелме?
Әммә сиген уның билдәләүзе
Изге ниәт иттек түгелме?..

4

“Бүлгеслә лә хакимлык кыл!” тигән
Канлы канундарзы түңкәреп,
Штык менән сыйып Ер таңында,
Ғәзел сик без ерзә үткәрзек.

Тик шул сиктә алыып сикләнгәнгә
Тормош бирзе һабак еткелек:
Шикләnmәүзәр үзе — шиклелек,
Сикләnmәүзәр үзе — сиклелек.

Ак һәм Кара сиген юйып мәйеү —
Көшөззәргә боҫор ек кенә.
Ғаләмдең дә хатта сикһезлеге —
Антисикһезлеккә сик кенә.

7.04.1973.

Мәрсиә

(Сәгит Агиш якташымыды ерләгәндә)

1

Каруанһарайзарзан килдең үтеп —
Тук буйында тыуған шук бала.
Әселәрен дала әремениң
Бөркөп көлдөң әсе донъяла...

Илттең, әйзәп, әзәп каруандарын,
Урау-урау әрһез юл үтеп.
Табаныңды үпкән бүтәгәләр
Кылғанланды, әсе көз етеп.

Көмөшләнде сикә кылғандарың,
Алтынларға инде юк сара...
Устарында илткән Кояш, Айын
Кустыларға бына туғара...

Илтешәбез йөкмәп... һуңғы йөгөн,
Каруан йөрәмәс юлдан, юлсының.
Кылған остарына бара койоп
Бер быуаттың әсе моң-сыңын...

...Тиргә тәме кыркыу әремдәрзең
Изел иңләп искән елдәрзән.
Елдәр, илац, әллә килә микән,
Китә микән әллә илдәрзән?...

2

Тирбәләһең бына табутта һин,
Һөлгөләрзән иңдәр киҗелгән.
Кемдер, һыктац, кайғы кайығына
Ырымбур әремен килтергән.

Бөркөп кәрен, үткер аңкый әрем, —
Әселәрен һулап туйманык.
Танһык үлән — ергә мәңге килгән,
Китмәс мәңге, тиеп уйланык...

Коба таузың бейек каяһында
Һуңғы йортоң — катлы-катлы таш...
Табутыңда әрем күзкәйенән
Бара тамып әсе-татлы йәш...

Тыуғанда ук әсә һөтө менән
Һеңде йәнгә танһык ул әсе.

Без калабыз илдә — әсе елдә.
Һин китәһең... китмә, китмәсе!..

Башын әйгән Урал кайыңдарын
Усың менән һыйпап тулат бер.
Һын катырткыс кәбер кәзәрзәрен
Селпәрәмә ит тә илат бер!

Тыңламайһың... Телеп яурындарзы,
Һөлгөләрзә табут сайкала.
“Юктарһығыз әле әселәрзә,
Һыктарһығыз мин юк аркала...”

Үзең менән бергә йөзә әрем...
Әселәрен бөркөй елдәргә...
Әрем тәме әллә китә микән,
Күсә микән әллә беззәргә?..

23.05.1973.

Альенденең ал күлдәге

*О Чили!
Солох Төрөпкәһен тартыр мәлең
етер касан?*

Пабло Неруда.

Ак тау һынлы Халык Президенты,
Ак күңелле Сальвадор Альенде,
Төҫ иткәйнең тыуған Чилиеңә
Һөйөп кейгән ап-ак күлдәгеңде!

Ак тау һымак калкып һөйләй инең
Трибунанан, таузар араһында:
Һары йөзлө шахтер һындарынан
Тора ине илең таузары ла.

Һары йөзлө шахтер балалары
Ак-һөт һорап үргә һонолғанда,
Күңелеңдең ағы тула ине
Сабыйзарзың сокор кулдарына.

Ак төтөнөн бөркөп тарттың да һин
Солох Төрөпкәһен был сал ерзең,

Ак илеңә — тыуған Чилиеңә
Ак киләсәк даулап күкрәк кирзең.

Бакыр королдәре боғазына
Басқан сакта йәнсең, ак тау булып,
Тишә атты ап-ак йөрәгеңде
Фашизмдың кара фетнә коло.

Ак күлдәктән бына ал кан бәрә,
Ал кан тама һыуға: чи-ли! чи-ли!..
Кан ауазы итеп ил исемен
Урай Ергә бөгөн һағыш еле...

Чи-ли..
Чи-ли... —
Каның аға, Чили,
Һулкылдауың — Ерзең колағыңда.
Донъя кимәленән ташып яфаң
Тула бөгөн нәфрәт улағына.

Бакыр рудниктарзан бәргән кандар
Океан булып ярзан ишелә.
Ерзең канын пуля менән коя
Мундир кейгән канһыз кешеләр.

О ал кандар! Ярһыу йөрәк каны
Президенттың, шахтер, ковбойзың!
Ниндәй әсе уның тәмен татыу —
Быны бөгөн бөтөн Ер тойзо.

Индейзарзан килгән сал тупракта
Канға батып аузы тыныслык.
Солох Төрөпкәһен тарткан илгә
Батып инде фетнә кылысы.

Океан буйлап ята ул төрөпкә —
Чили һыны ал кан әсендә.
Альенденең саккан сағыу утын
Калдырмаска итеп көсөндә,

Вак генерал басқан Кордильераға —
Аркаһына канлы Чилизың.
Мундир кейгән хунта түгел ләкин,
Икенсе һын иңләй ер йөзөн!

Калка бара ул һын кан эсенән,
Хунталарзы хурға калдырып.
Андтарыңдан бейек тора басып,
Солох Төрөпкәһен яндырып.

Бер кулында һындың сабий бала —
Килер еңеүзәрзең ил кояшы.
Тик алланған ғына был зур таузың
Сабый күңелеләй ак күлдәге
Һәм сал башы...

Ак тау һынлы Халык Президенты,
Ак күлдәкле Сальвадор Альенде,
Төс иткәйнең тыуған Чилиең
Һөйөп кейгән ап-ак күлдәгеңде.

Күрәһеңме, ал төс яға заман
Һин яраткан тыныс ул ак төскә:
Халкың каны төслө каның һеңгән
Алһыу күлдәк — бына һинең өстә!

Ак-ал шәүләң, иңләп китға йөзөн,
Китғаларға бөгөн күренә.
Халыктарзың нәфрәт океаны
Фетнә боғазына үрелә.

Юк, һүнмәгән Солох Төрөпкәһе —
Әүерелгән ләүкеү ялкынға.
Бикфорд-шнур булып гөрһөлдәр ул
Генералдың табан астында!

Альенденең кызыл канын алып,
Кордильера һура ғәзел ут.
Ал күлдәкле Халык Президенты
Китға өсөн һакта һәр минут!

15.09.1973.

Эшсе исеменә мәзхиә

*Чилизагы фашистар хунтаһы башлығы Пиночет...
“эшсе” һүзен тыйырга әмер биргән.*

Гәзиттәрзән.

1

Сиктәр артындағы эшсе туған,
Сиктәр аша һиңә өндәшәм!
Кулға кул тотошһак — без йәшәрбез,
Йәшәһәк без — Ер һәм Күк йәшәр!

Ерән Иблес ерән бығау менән
Быуған сакта ярты Ер шарын,
Һинең кайғы — минең уртақ кайғым,
Һинең дошман — минең дошманым!

Күзләшһәк тә океан аша карап,
Һөйләшһәк тә төрлө телдәрзә,
Сүкеш беззең һуға бер һаңдалға,
Тибә йөрәк бер үк ғәмдәрзән!

2

...Шаулай Өфөм. Шаулы майзандарзың
Уртаһында баһып мин торам.
Трамвайзар елә, троллейбустар...
Йылғаларым аға шылтырап...

“Һин кем?” тиеп, күзгә баға донъя,
Бирәм яуап ғорур: Кешемен!
Ер шарына йондоз сәселдереп,
Һуғып торам һаңдал —
Эшсемен!

Калам геүләй, дөйөм бер көй көйләй, —
Һуға сүкеш эшсән халыктар.
Эшсе кулын котлап тыуа ергә
Донъялағы барлык байлыктар!

Бешә калас — быжыр-көләс калас —
Урып Урак, Сүкеш уңдырған.
Завод менән баһыу эшсеһенең
Эшен данлап сыңрай мең кылдар!

Йөрәк цехым — һүнмәс ырыс утым.
Көнө Ерзең көйрәй аңымда.
Ер һаңдалы сыңлай күкрәгемдә,
Ерем пүлсе тибә канымда.

Үз кулымда тотоп заман зыңын,
Ер язмышын язам мин — Эшсе.
“Эшсе” тигән бөйөк вазифанан
Брыслана ерзә һәр Кеше!..

3

Океан артындағы хак туғаным,
Донъяның без — ике ярында.
Ә шулай за, уртақ күнел ярын
Берләштерә беззең журындар!

Ут дәүкеткән йөрәк усағында
Киләсәге Ерзең кузрай.
Һалмаң өсөн үрткә Планетаны,
Уяулыкты беззең ул һорай!

Маткып бергә Хаклык күрегенәң
Һалмауырын, берзәм күргейек.
Йондоззанын кеше бәхетенәң
Куш сүкештән котлап сүкейек!

Сәсрәһен ут, ятлап, һуккан һайын,
Кунһын, дөрләп, йондоз асманға.
Йырлаһын Ер — Эшсе журындары
Күк кабағын киреп асканда!

4

Ер шарына аяк кирә баһып,
Һаңдал һуғып торам —
Эшсемен.
Һуккан һайын, төнөн китғаларзың
Якты таңға борам —
Эшсемен.

Ер тажына Урак һәм Сүкеште
Беркетергә тыуған
Эшсемен.
Таң аштырып, хезмәт тантанаһын
Күлкетергә торған
Эшсемен.

Кешелекте көрән үрмәксең
Ауынан коткарам —

Эшсемен.
Таш быуатка тарткан фашизмды
Тамукка аткарам —
Эшсемен.

Һелкенһәм бер, елкетәм Ер шарын,
Уятып йоконан, —
Эшсемен.
Тамырзарым тарих төпкөлөндә,
Кояшка ынтылам —
Эшсемен.

Кешелекте бағам, кейендерәм,
Тамағын туйзырам —
Эшсемен.
Һабандарзы — кылыска, кылысты
Һабанға койзорам —
Эшсемен.
Эшсе тигән бөйөк Кешемен!

5

...Калам геүләй, берзәм бер көй көйләй —
Мәзхиәләй көнөн бар халык.
Эшсе тигән исем — ғорур есем —
Йөрөр, йөрөр мәңге макталып!

Эшсе тигән исем!..
Тукта!
Ләкин...
Вакыт мәллә кире әйләнә?..
Бар икән, бар — Эшсе исеменә
Кәфен теккән вәһши бәндәләр!

Бөйөк исем бөлһөн, үлһен өсөн,
Әжәлгә эш кушкан Пиночет.
Сантьягоның эшсе урамдарын
Пүлә менән йышкан Пиночет...

Эшсе теккән йылтыр итек менән
Буҫтау мундир — хунта иңендә.
Эшсе кулы һалған икмәк ашап,
Һимергән ул эшсе илендә.

Эшсе кулы кырккан ак кағызға

Каралаған мәкер планын.
Эшсе койған кылыс тағып билгә,
Канлы парадына сыккан ул...

Балта тоткан һыны “горилла”ның
Кордильера буйлап азымлай.
Канлы итек изә Чили тәнен —
Калка кайғым, Урал тауындай!..

6

Гүзәл Өфөм! Хаклык төйәгендә —
Кот-дағалы ерзә мин торам.
Тарихтарға талып — акыл алам,
Донъяларға бағып — уй корам.

Сал Уралым — Ватан тимерлеге!
Борондан без — эшсе төйәге!
Суйын суйырзары менән бергә
Бабаларзың ята һөйәге...

Эшсән корға яугир Заман килгән,
Услап оскон, быуат башында.
Шул оскондан ялкын дөрләп ергә,
Йөрәк домналары шашынған.

Сатрашланған яры биш китғаның
Ал йондоззоң хаклык ярына.
Белә бөгөн Эшсе Ғәли йәнәп:
Уның кулдан -- ерзә бары ла!

Үзе койоп биргән Уракка ул
Берләштерә корос Сүкеште.
Икмәк менән корос тоташканда
Биртенәсәк түгел ил, кеше!

Хакикәттең алмас бишеге бит
Эшсе гәмәлендә тирбәлә.
Һуккан һайын берзәм Ер һандалын,
Нахаклыктың теле көрмәлә.

Алдау-йолдау, хәсәт һәм куркытыу
Ауа кыйрап: Эшсе — нур-кылыс!
Эшсе көткән ерзә — Хаклык түрзә,

Куркыныстар — түгел куркыныс!

Күрһәк тә көн төрлө китгаларза,
Ырыс уртак — Хаклык ярында.
Бер үк күктең уртак бер Кояшын
Терәп калка беззең яурындар!

Соэтоның тәрән шахталарын
Сыккас ярып Эшсе фекере,
“Һындырылған” кара Африка был —
“Эшсемен!” тип ғорур иң кирзе!

Иран шаһы — шайтаны Иблестең, —
Долларзарын йөкмәп елкәгә,
Утлы таба һымак Планетала
Боҗор ярык тапмай интегә:

Иран Эшсеһе ул бейетеүсе! —
Ярып аңын, синфи иҫ кергән.
“Калъя тығып йом ауызын”, тигән
Канундар бит инде иҫкергән!

Кора Хаклык бөгөн үз хөкөмөн
Хатта ерән Иблес өңөндә.
Вьетнамда “бысрак һуғыш” тан һуң,
Дер-һелкенә Ак йорт бөгөн дә!

Күтәрзе баш корос койоусылар —
Небоскребтар торзо калтырап...
Каты Америка коросонан
Эшсе ихтияры катырак!

7

Ошондай хөр Эшсе итеп үзен
Тоймаһын, тип, беззәй хезмәтсән,
Әлмисактан бара ерзә тартыш,
Һәм тартышлы булыр киләсәк.

Һәм миң, Эшсе — Хаклык байраксыһы, —
Күрһәм дә көн азат, көр илдә,
Уйлап һеззе, сит ил туғандарым,
Ете торам, һызлап, һәр төндә...

Тик мин беләм: миллион йөрәктәрзә —
Хаклык йөрәгенең тибеше.
Хаклык кына булһак, без — Кеше!
Хаклык кына булһак, без — Эшсе!

Донъяны бит — түгел һыу-океан, —
Фекер океаны айыра.
“Эшсе” тигән беззең уртақ исем —
“Фекерзәш” кә бөгөн тиң тора!

8

Сиктәр артындағы Эшсе туған!
Сиктәр аша һиңә өндәшәм!
Үз тирәңә карап уйлан әле,
Үз көсөңдә әгәр белмәһәң!

Бөтәһе лә беззән,
Тора беззән —
Бер һаңдалға берзәм һуғыузан!
Тыуыр кылыс, йә — һабан дөрәне,
Без теләгән һайын, кот-кулдан!

Дошмандарын бары салыр кылыс,
Дуҫ күкрәккә барып казалмаҫ.
Билге беззең шуға — был туғанлык!
Туғанлыктар беззең — саф алмас!

Алыс дуҫым! Һал үзеңә күзең:
Һиндәй шанлы, моңло, нурлы һин!
“Эшсе” тигән бөйөк исеменде
Мәңгелеккә илтер йырлы һин!

Тыуған ерзе — кара тупрағынан,
Эшсән кулды ерзең төсөнән
Булмағандай йыуып, кешелекте
Мәхрүм кылып булмай Эшсенән!

Сит илдәге минең Эшсе туған!
Беззеңсә бит Ер-шар әйләнә!
Берзәм һуҙған беззең дәртле йырзан
Наһаклыктың теле бәйләнә!

Иҫке донъя үзе дөрләп яна —

Ыслай алмас нурлы есемде.
Хаклыкка мин канат итеп куям
“Эшсе” тигән горур исемде!

9

...Ил генәмдең азат, ак сыуағы! —
Киммәтлерәк һинән нимә бар?
Кояш нуры койған бәрәкәткә
Тудышкан ер, һыузар, һауалар.

Калка ужым кускыл — кырзарымда,
Йылдарзың мул, котло игене.
Һаумал-кымыз таша табындарза —
Һөйгәндәргә килер һөйгәне.

Баҫа тәпәй йәнә — яңы быуын,
Шартлаузарзан азат, һил ергә.
Дары есе китә тупрактарзан,
Икмәк есе һеңә тимергә.

Котлап шуны, зыңлай кырзар заңы!
Мартендарзан корос ағыла!
Эшсе сиһиф баҫкан үз посына —
Тыһыслык һәм Бәхет һағына.

Эшсе һуға, һуға зур Сүкешен —
Кояш һызығына калка Ер.
Сигенеп төн, бирә юлын көнгә,
Бешә икмәк, күкрәп тыуа йыр.

Урак менән Сүкеш берләштереп,
Кауыштыра Бәхет кешеләр.
Башактарзы алыс йодоззарға
Тоташтырғыс көзрәт — Эшсе бар!
Эшсе атлы бөйөк Кеше бар!

4.11.1973.

ТӨРТМӨЛӨЛӨР

Марат Кәримовка

“Бақты, — тиеп, — проза зары(й)”,
Марат карый,
Арый-арый,
“Ағизел”гә этә мемуарый.
Әйтә үзе: “Ярый-ярый!
Сыкһын сыңрап... гонорарый!
Һумдар һанап бармак арый,
Ә шулай за ярый-ярый!”

Фәрит Иҫәнғоловка

Иҫәнғолдо иҫнәмәйсә,
Кешнәмәйсә укыйык!
“Ир-егеткәй менән ат...”тан
“Баш”ты алыу бик кыйын.
Тик... “кыйын”лы кыйыны ла
Булып куя тик уйын...
Уйын әрмис — не воин...

Назар Нәжмигә

Назар Нәжми, йырың әзме(й)? —
Пьеса йәнә язаһың.
Сәлдермәккә гонорарый,
Сәхнәләнеп азаһың...
“Баллада”ңдың “бала” моңон
“Гармунсы дуҫ” какмаһын.
Какһа какһың, тик авторын
Суфлерлыктан һаклаһын!..

Шакир Янбаевка

“Зәңгәр сатыр” капкаһын
Тәнкитселәр какмаһын.
“Йөрәктау текәһе”нән дә
Тәнкит ыуы акмаһын.
Тәнкит ыуы акһа акһын,
Йылан ғына сакмаһын.
Өф-өф, дуҫтар яклаһын!

Гөлфиә Юнысоваға

Биткәйзәрең алһыу алма,
Ирендәрең ал сейә —
Бешкәндәрен капһаң үзең,
Тәнәйзәргә ни тейә,
Гөлфиә?..

“Тәнәйзәрзең теше юк ул,
Камашмастыр һис”, — тиә;
Бешмәгәне менән һыйлай —
Китап туйлай
Гөлфиә...

Тимер Йосоповка

“Алтын тузан”ын Кояштың
Кактым-һуктым, туззырзым.
Тутығынан тимеремдең
“Алтын” шиғыр койзорзом,
Күзегеззе кыззырзым!
Кыззарзан да уззырзым!

Нәжиб Асанбаевка

Мин ул — Нәжиб Асанбай!
Йәшәйем һис зарланмай.
Телем ярлы тиһәләр зә,
Театральный кассам бай —
Аншлаг дуҫ арсалай,
Сөнки дуҫтар курсалай...

Рауил Бикбаевка

Тәнкитсе, шағир Бикбай
Касан ял итә, йоклай?..
“Автобиография”һын
“Лирика” менән туплай
(Үзтәнкитенән куркмай!).
Йоклай, тигән нәүбәттә лә
Докторлана тотлокмай.

Тәнжитселәрме һукмай?
Әллә уларзы тукмай?..
Вәт Тукай!

Мостай Кәримгә

“Ташлама утты, Про...” — тип,
Сәхнәләрге зыраттың.
Сырағыңдың серле утын
Прометейзан урлаттың.
Прометей тик: “Промотал!” — тип,
Утты бирмәй йөзәтә.
Урал батырға өндәшһәң,
Бирер ине йөзләтә.
Әммә... әммә... “сикләнеү” зәр,
Шикләнеүзәр шөрләтә
(Прометейзың бығаузары...
Сыңдаузары... бигерәк тә...)
Их! — ут етмәй күкрәктә!

Гилемдар Рамазановка

Урам азған, уф! —
Рамазануф
Шиғырзарын кыскыра.
Календарзең һәр көнөнә
“Шығыр” шыгып тик тора.
Әллә йөрәк, әллә шөһрәт
Уға шулай бойора...

Гәйнан Әмиригә

Килә Гәйнан, бирең майзан!
Һәйкәл койһон йырынан.
Постаментын — “Моразым” ын
Төзөп куйһын йор ғына,
Әтү бронза һыуына!

Әнғәм Атнабаевка

Атнабайзың азна һай —
Шиғриәткә вакыт юк.
Драмалап-корамалап
Әтмәләргә өлгөрә:
“Ут” ын өрә лә һүндерә,
Әллә шиғри такт юк? —
Шөһриәткә бәхет юк.

Шәриф Бикколға

Шәриф Биккол, шуруй бик мул:
Шиғыр, пьеса, (ы)роман...
Тфү-тфү, муллык мөлкөп
Йүнһезләнмә, узаман!
Тузынаһың бик яман!..

1973 (?).

1974

Дауыллы державам

Дауыллы державам, йәшлектең ялкыны,
Кыркынсы кырламдан һиңә мин өндәшәм:
Тағы ла кырк кырла комарлап сакыра —
Мөхәббәт, йәшлекһез миңә юк, юк йәшәү!

Мөхәббәт һәм йәшлек — ялкындың ялкыны —
Кушаклап, канатлап сорғоғоз ғүмерзе!
Тыуған ер күгенә күңел көр үрелә —
Тағы ла менермен, менермен мең үрзе!

Тик, беләм, был ерзә индәрзән ут-ир зә
Картайыу канунын кыйратып ата алмай:
Аймылған йәшлеген — байыусан кояшын,
Кайтарып кирегә, бирегә тарта алмай...

“Мөхәббәт һәм йәшлек — был ниндәй ят кунак?!” —
Тип тибеп ебәргән йәндәр зә йәнә бар...
Дауыллы державаң калһа тик телеңдә,
Төнәргә “тегендә” төрләнә донъялар...

Дауыллы державам, йәшлектең ялкыны,
Мин ләкин ут һаман! — мин һиңә өндәшәм:
Йөкмәнәп ер котон, күктәргә юл тоттом —
Һиңә лә, миңә лә айырым юк йәшәү!

Күмерзәй сәстәрәм көлдәрзәй бәсәрәп,
Йондоззар саңынан коларыу алһа ла,
Ғаләмдең һалкынын сырмап ер ялкыным,
Һазағай кабыныр мин калккан аркала.

Һәм ерзе, күктәрзе күркәмләр һазағай —
Йыһанға йылтырар йән уйған ут-тамғам.
Һәр калккан кырламдан әйтермен мин һаман:
“Мөхәббәт һәм йәшлек, һеззән ут, кот алам!”

13.01.1974.

Трамвайсы кыз

Сәселә йыр сәсрәү сымдарынан —
Сыңрап кала талир тәңкәләр.
Тукталыштар һанап барам башып,
Күзем терәп алғы тәзрәгә.

Килешмәйзер, бәлки, бындай зауык
Кыркын узған кыркыу кешегә...
Нишләйем һуң! — йәп-йәш трамвайсы кыз
Текте йәнде тәзрә төбөнә.

Елкәһендә калын толوم юлы —
Кисә генә сәсен киҗтергән.
Модный булһын, тиеп, бөзрәләнеп,
Шартына ла тамам килтергән.

Ирендәре — алһыу гөл бәбәге,
Ике бите — Көн һәм Ай ғына.
Нескә билен бөрөп-салбарланып,
Кара карлуғастай талпына.

Юлым осон һаман якынайтып,
Кыз тауышы йәнгә моң һала.
Ерзә түгел трамвай, ә күктәрзә —
Йондозлокка кереп туктала.

Сыңрап ауа йондоз-тәңкәләре
Көмөш Ғаләм — ак Кош Юлынан.
Көмөш ломын тотоп ырғый за кыз,
Көмөш рельс Көнгә борола...

Эй еләбез көмөш рельстән без,
Ак йыһанды төрөп күңелгә!
Поезыбыз дөрөп бара инеп
Аклык тынкысланған түннелгә!

Тарта һурып йәнде ак комары —
Һушым китеп, кызға карайым:
Күззәренең шәкәр аклығынан
Ике туннель баға карайып.

Туннелдәрҙең төпһөз, тере уты
Арбай, арбай йәнде үзенә...
Хуш бул, Кояш!
Тарта кара Ерем
Башкорт һылыуының күзенән!

12.01.1974.

Ташсы һылыу

“Ташсы һылыу, серең ассы, һылыу:
Күңелемде ниңә тартаһың?
Менә алмай бейек таш һырыңа,
Гармунымды ярһып тартамын.

“Ғәлиәбану” моңон гармун моңлай,
Барам, барам һиңә һыр буйлай.
Үтәмен дә урап таш нигезең,
Көтәм, карап үргә, бер талай.

Ишетмәйһең моңло гармунымды,
Иш итмәйһең холло үземде.
Кирбес тезә-тезә бейегәйеп,
Йәшерәһең минән йөзөңдө.

Ташсы һылыу, серең ассы, һылыу:
Күңелемде ниңә тартаһың?
Тартаһың да, һануз бейегәйеп,
Ут-ялҡынға мине атаһың?..”

Сынрап көлдө, үрзән ишетелде:
“Урау юлдар озон, егетем.
Нигеззе һин урап-әйләнгәнсе,
Һигеззе мин бурап өлгөрҙөм.

Йәшермәйем һинән йөзөмдө мин —
Йәшенеп бит һинең йөз кала!..
Һинең гармун ише гүзәл гармун
Бармы икән әле донъяла!

Тик белмәйем: ниңә талъяныңды
Илатаһың, моңлап, ете төн?..
Тарт та яугир көйөн, булып Хәлил,

Тәз(е)рәнән һикер, егетем!

Мин кул бирһәм, кәрәк һиңә ерзән
Ак таштарзы тезеп үтергә”.
“Ак таштарзы тезһәм, кулың бирһәң,
Ары табан нисек итергә?”

“Балғаларзы, баплап, алмашырбыз,
Ике ташты парлап һалырбыз”.
“Ике ташты парлап тоташтырһак?..”
“Кыйыкты ла кушлап ябырбыз.

Кояш нурын куша бәйләй алһак
Кауыштырып япкан түбәлә...”
“Тукта, һылыу, балға балда, һылыу!
Башкаларға серең һөйләмә!”

12.01.1974.

Тоғролок

Биш йыллыктың ярһыу домналары
Йөрәгемдә кеүек янамын.
Кисәгенән биш кат ярһыуырак
Егетлектәр һорай заманым.

Мөмкин түгел бөгөн илде һөйөү,
Ил йөрәге булып янмайса.
Мөмкин түгел бөгөн байрак илтеү,
Заман йөгөн йөкмәп алмайса.

Иген кырын тирткән һәр тук орлок
Кулдан миңә башак тиртмәһә,
Ялкын бөрккән завод һулыштары
Каным аша ялкын өрмәһә,

Һиңә кәрәк ерзә егет булыу,
Ил паспорттын йөкмәп йөрөтөү?
Егетлек ул — боззан ут сәсрәтөү,
Егетлек ул — таштан йыр сиртеү!

Теләй йөрәк Данко йөрһәтлеген
Йөкмәп алған ерсән эштрзә;

Якшы менән яман араларын
Выждан үлсәүендә үлсәргә.

Сабый капкан икмәк валсыгынан —
Карапкаса Ғаләм юлында,
Тартым көсөн Ерзең, кереш тартып,
Тоторға мин тейеш кулымда!

Тыуған өйгә генә түгел сөнки,
Тулай Ергә бөгөн мин — терәк.
Булһын Ватан минән тағы ла бер
Йондоз каратына көслөрәк.

Кендек киҗеп, бәхет биләүләгән
Ил-әсәгә тоғро һәр кеше
Йөрәк менән сыйып күк көмбәзен,
Кабызырға йондоз тейешле!

1.03.1974.

Ырымбур — Бызаулык поезында

Уралымдан олакмаһым элек,
Уралымдың һағынам таштарын.
Илдән иләнеүзән һакла, Хозай,
Ир-егеткәй, аткай баштарын!

Озон юлдан “озон акса” һурмыш —
Әллә нимә тип тә уйлаһын.
Мин, йөрәген бысак быскан аттай,
Кешнәп-кешнәп килә илаһым.

Табанымдан елгә кубарыла
Уралымдың һуңғы юл саңы.
Үзем дә мин әллә ошо мөлдә
Туғанланып илдән осаммы?!

6.09.1974.

1975

Йәш быуынға

Йәш быуын, йәш быуын,
Һәр ваҡыт бул алда!
Бир өлгө укыуза,
Хезмәттә һәм ялда.

Бөгөнгө эштәрҙе —
Калдырма иртөгә.
Өлгөрлөк уңышка
Этәрә, этәрә!

Максатың юлында
Ел, еңдәр һызғанып.
Искергән иҫһезең
Кой саңлы тузанын!

23.01.1975.

Еңеү

Егерме икеһе ине көндөң —
Тулған Айлы, йәмле июндең.
Тыуған илем игә ине гөлөн
Матурлыктың һәм саф һөйөүзең.

Шул пак таңда Көнөм, батып канға,
Сыкты, әрнеп, ал кан әсенән:
Дүрт бысаклы фашист әүернәһе
Йөрәгенә Көндөң сәнселгән.

Ер йөзөнә аға кан даръяһы,
Йәрәхәттән Ғаләм “ah!” ора.
Ер-әсәбез, һалып әсе оран,
Балаларын яуға сакыра...

Алмас кылыс такты ир-егеттәр,
Автоматын асты иңенә.
Еңмәйенсә кире кайтмаҗка, тип,
Игтеләр ант Тыуған илемә.

Туй күлдәге кейгән һылыукайзар
Кызыл Айлы яулык бәйләнә.
Туй таҗмаһы таккан тройкалар —
Тачанкаға китте әйләнәп...

Миллиондар уззы “марш” атлап, —
Көнбайышта булды күззәре.
Күк Волганан һоро Эльбағаса
Мөһөрләнде утлы эззәре...

Бөгөнгө һәм тыуыр быуындарзың
Көнөн һуйған яуыз тез сүккәс,
Фашист әүернәһен, койоп көлөн,
Ырғыттык без шакшы сүплеккә.

Европаның йөрәк тәңгәленә
Калкты ғорур Ватан һалдаты.
Изә баһып әжәл үрмәксәһен,
Саф сабийзы Көнгә каратты.

Уң кулында — һынмаҗ алмас кылыс:
Биләүзәргә дошман кизәнмәҗ!
Һалдатыбыз йыккан кара һөлдә
Сүптә серер! Хөкөм үзгәрмәҗ!

23.01.1975.

Ак шиғыр

1

Кускыл үләндәрзең телен беләм —
тартынмайзар улар минән,
һөйләшәләр гелән:

“Сыктым, шытып, каска түбәһенән...”

“Ергә һеңгән мылтык көбәгенән...”

“Кылыс йөзөн үтә тишеп...”

“Һалдаттың баш һөйәгенән...”

“Түргә косаклашып кергән
Ике мөхәббәттең йөрәгенән...”

Мин үзем дә инде йөзөмдән
үлән тишеп сығыр корға етеп киләм...

2

Өйөм мөрийәһендә күрәм таңдан
ал кан —
канаттарын каға байрак,
“ялп-ялп”...

Яуза ауған туғандарзың алһыу каны
тыуған йортка кайткан
уянып,
болоттарға буялып.

Һәм ул флаг тыныс каламдың
Кыйык баштарыңда елберзәй,
Ерзең күсәрендә елберзәй —
Көнбайышка кылысланған флюгерзәй...

Һәм ул, канмас кон-кисәтеү булып,
ергә-күккә тулып,
Европаның кунған күкрәгенә —
һынған әүернәнең тупрағына...

3

Акык көплө тере Көн нурынан —
ак һөйәндән төз һап яһаным.
Эшсе дусым койған корос перо —
йырлап торған ошо перо-көрәкте мин
шул ак Кояш нуры менән һапланым.

Карзан сыккан кара Планетаға
язам йәшел шиғыр, “көрәк” таштырып,
китғаларзы бергә тоташтырып...
Шаштырып...

Язғы йырзың йәшел кыяктары
штыкланып шыткан һәр төбәктә —
кызыл сәскә атыр шом-көбәккә...
Моң-көбәккә...

“Көрәк” башын “ер”гә батырып
язам, язам:
“Дзин-дзин-дзин!..” —
Был мин һуҙған азан!

“Көрәк” һабым йондоҙзарға бәрелә,
төн түңкәрелә,
көн шәйләнә.
Тимәк,
Ер әйләнә!..

4

Калкты һәйкәл, ярып ерзең көбөн,
терәп табан гранит каяға:
бронза күзе менән тишә карап,
күк көмбәзен егет таяған.

Табан астына мин инеп яттым
кирем ботло бронза егеттең.
Тере һындан — бронза һындар өҫтөн:
минән был һын, кара, күпме мөһим!..

Һәм буласак шулай: теге быуын
был быуындан торор калкып бер башка.
Көнө килер: беззең дә бит кемелер
әйләнәсәк бронзаға йә ташка.

Асфальт, кирбес катламдарын емереп
калкынырбыз без зә һеңгән еребеззән.
Һәм шатланып йәшәү байрамында гизгән
быуындарзың башы аша бағырбыз:
ут әсенән ошо Ерзе алып сыжкан,
әжәлдәрзе бәрәп йыжкан
быуын була, әйе, бахырһыз!

5

Минең күзем менән көнгә баға донъя.
Ике күзем —
кара Ер шарының ике яртыһы,
керпектәрәм ерзең кара курпыһы —
Ер ғәмдәре, кайғылары, шатлығы...

Ете кат ер үтә күрә Кояшын,
океан төптәренән — күктең Кош Юлын,
еребеззең осоп барған юлдашын;
ә Кояшта — ак бәхеттәр шытымын,
һәр сабыйзың әсә һөтә йотоуын —
саф ауызын,
һәм түшенә тамған акык-ыуызын;
хатта дегет мискәһенәң төбөнән
үтә күрәм ерзең бәхет йондозон!
Беләм, беләм, --
Өзөләсәк миңәң көн-озон...

Якынайзы ана шулай йыһан менән миңәң арам.
Күзем үтә үлән тишеп сығыр корға етеп барам...

1.04.1975.

Йәй көнө

Эй йәйем, якты йәйем, йәмле йәйем!
Күк көмбәзле, йәшел үңәзле өйөм!

Терт-терт кенә, тау артынан таң ата,
Сут-сут кына, былбылдары саз тарта.

Ағизелгә ағып төшә ак томан,
Уралтауым — томан йырған ат һыман...

Йүгән — кулда. Ауызлыгы — “сыңк!” та “сыңк!”,
Ялан аяк барам кисеп ак ысык.

Зәңгәр күккә, ғәжәп калып, күз атам,
Һары йомғаҡ унда күреп, шак-катам:

Баш осомда һабантурғай күк һүрә!
Шөңгөрөнән ерем-күгем тилерә!..

Эй йәйем, йырлы йәйем, нурлы йәйем!
Кояш-апай калкты, коласын йәйеп.

Болонлокта юшай йылкы... Бер аттың
Муйынында бакыр бутыл — “дың!” да “дың!..”

Атай аты йыуаш — минән тоттора.

Әнә тора, йүгән көтөп тик тора.

Егербез зә сабынлыкка елербез,
Күбәләрзе тейәп алып килербез.

Ослап, кәбән башын күккә төртөрбөз,
Карап үргә, маңлай тирен һөртөрбөз.

Ағизелдә һыу инербез, төш еткәс.
Баллап-майлап сәй әсербез, әш бөткәс...

Атай менән көн дә шулай мин барам.
Атайыма ат егешәм, туғарам.

Йәйем йәмле — бик күңелле беззәң әш.
Егет кеше әшләп үсәргә тейеш.

1975.

1976

Беләм

Энә биреп,
Дөйә талап итте
Язмыш минән.
Юлдарыма йәнем дөйәләрен
Тезеп киләм.
Көнө етер,
Каруан аласакмын тартып
Юлдан —
Беләм!

1976.

Яңғырауык һүззәр

Мин: “Халкымды һөйәм!” — тимәйем,
“Илем өсөн көйәм!” — тимәйем.
Яңғырауык һүззәр нимәгә?
Тыңлай-тыңлай тейзе теңкәгә!

Булмаймы ни шундай “шәп” ирзәр:
“Ватан өсөн физә йән!” — тирзәр.
Ә кәрәкһә хак эш эшләргә,
“Форсат” кушмай бындай кешеләргә...

Өнһөз елгән дауыл булайык,
Сүбен ерзең кырсып тулайык.
Түгелеп тә йыуһын саф кырзы
Беззең күзйәш -- ләйсән ямғыры!

1976.

Бөтәһенә дә мин үзем килдем

Бөтәһе лә миңә иртә килде...

Сәйфи Ҡудаш.

Бөтәһе лә миңә һуңлап килде...

Назар Нәжми.

Бөтәһе лә миңә ваҡытында килде...

Шакир Ғәлин.

Кәләмдәштәр ғәфү итһен мине, —
Улар моңон татып белмәнем.
Сөнки миңә һис ни, һис бер касан
Үз аяғы менән килмәне.

Бөтәһенә лә мин үзем килдем,
Бөтәһен дә күрәм үземдән:
Көтмәй ясле, детсад төзөлөүен,
“Төштәм” егенсе кат күтемдән.

Күзем асып, һөрән һалғанымда, —
Нянечкаһыз, шыкһыз өй ине.
Имәм тиеп морон төрткәнем дә —
Имсәк түгел, тимер сөй ине.

Тәпәй баһып, үзем йүгергәйнем, --
Резин “әмей” бөткән кибеттә.
Тура килде көрпә катыш картуф
Сәйнәп тейенергә елеккә.

Егет еткәс, тормош тирәгенән
Ала алдым өлөш, алай за:
“Шишка” лары шытһа карағайза,
Шешкәләре — минең маңлайза...

Йәшпәрмәйем, миңә һис бер нәмә
Үз тәпәйе менән килмәне.
Алмағаска яҡын ятһам да шул,
Үзе өзөлөп төшә белмәне.

Мөхәббәт тип йоттом зәһәр ялкын,
Ожмах тиеп остом тамукка.
Магазинға үзем барзым сабып,
Үзем койоп эстем һаулыкка.

Бәхетле баш: вузда куна ятып
Һабак һурыузан да котолдо.
Көнөн эшләп, төнөн хәрәф сүпләп,

Аяғөстө “кәктем” дипломды.

Айнып китеп, түргә карағайным, —
“Кеше” булып киткән корзаштар.
Ә миңә тик төпһөз калуш менән
Ашһыз табын калмыш түрбаштан.

Бөткәйне шул йолоп министрлык
Портфельдәрен донъя ғаләме.
Тейзе миңә әрһез языусының
Мәңге әрләнеүсән кәләме.

Кәләмемде үзем ослармын да
Үзем һызып, үзем язырмын.
Нөктә куйыр мәлдә Ғазраилды
Каршы барып үзем алырмын.

Арбаһына яткас, баш кынайым
Ауыртһа ла, юлға зарланмам.
Тик... Ғазраил, бер үк ғәфү ит һин,
Төшөп калһам үзем арбаңдан...

1976.

Йәшәү

Йәшәүзең дә
Була, тизәр,
Төрлө һыры,
Төрлө хикмәте.
Төрлө бәндә
Төрлө хәлдә
Таба, тизәр, өлөш-икмәкте.

Берәү — башын ташка бәреп,
Күзйәш менән юлын тигезләй.
Берәү — тарта тормош ғәрен,
Буразнаға еккән үтеззәй.

Бәҗе — үксә ялап туя, —
Ундайзарға Иблес юл куя.
Була, тизәр, — нәфсе өсөн
Атаһын да хатта ул һуя...

Әле башы менән йөрөй,
Әлә түше менән йөрөй,
Әле ята салкан — аркаға.
Акмаһа ла, тама, тизәр,
Циркач була белеү аркала...

Шундайзарзы күрер булһам,
Йөрәк каным катып,
Баш ватам:
Ниңә кеше,
Булмай Кеше,
Маймыллыкка кайта кабаттан?!

Рәхмәт һиңә,
Рәхмәт, тормош:
Нурың менән сағып йәшнәнең!
Алдашмаң өсөн,
Урлашмаң өсөн,
Уттарыңда янып йәшәнем.

Бизер инем был донъянан —
Маймыллыкты гәрлек кыумаһа,
Циркач түгел,
Спартактар
Сәғәт һайын сәсрәп тыумаһа!

Тиккәме ни —
Тәбиғәт тә
Кешеленән күреп көнләшә.
Һабан һөрөр,
Яуға керер,
Ғорур үлер Кешем,
Мең йәшә!

1976.

Сифат, эффектлылык (плакат)

Хайран кылып донъяларзы,
Цехка килгән иң элек:
Бәхет сүкеү вахтаһында —
Сифат, эффектлылык!

Сәсеп котло орлоктарын,
Йөрөй кырза нур, елеп:
Тос башактар басыуында —
Сифат, эффектлылык!

Ғалимға һәм языусыға
Бирә ул емешлелек:
Бар эштәрзе бара барлап —
Сифат, эффектлылык!

Ил ғәмендә һәр минуттың,
Тиндең кәзерен белеп,
Яңы кеше булып килде
Сифат, эффектлылык!

Елтерәгез, елғыуарзар,
Хужалыкһыз туң елек! —
Еңеү язын башлай үзе
Сифат, эффектлылык!

28.02.1976.

Язғы хистәр

*

Сыктым язға, йыртып кыш кыртышын —
Шундай хозур йәшел донъялар!
Кайындарзың бүртеп ирендәре
Иренемә ирен куялар.

Карзай аңкып, йәшел араһында
Тоғро калған кышка туз ғына.
Ап-ак тузза мөлдөр кояшапай
Мыйык бора — кызыл куз ғына!

*

Турғай белә: муйыл сәскәһенә
Сәңгелдәген элеп бәүелә.
Бәүелгәндә — бәүел тирәгенән
Тирәһенә йыры түгелә.

Әллә йыр был, әллә аңкыш муйыл —
Хушбуйынан донъя иҫсерек.
Уйнай турғай, бәү-бәү йырын йырлай,

Ә мин торам тамам тилереп...

*

Таң ата ла кускыл ер шатлана,
Турғайзарын күккә сөйөрөлтөп.
Ер күсәрен нурлы бузтурғайзар
Йырлай-йырлай йөрөй өйөрөлтөп.

Үләндәрзе тарта нур ептәре,
Кыяк артлы кыяк ярзырып.
Йәшел кыяк һайын кояшлы ак —
Ысыкланып тама наз йыры.

*

Эй был туғай, былбыл-турғай,
Йырзың шөңгөр азашы!
Кай ерзәрзән ейзең икән
Сут-сут тирер яз ашын!

Юк, еймәгән... Нурға мансып
Биргән уны Ер-әсәй.
Кускыл кыяк һайын сыңлап,
Нурзар әсеп йыр йәшәй!

*

Тын калығыз, кузғалмағыз —
Кысһын донъя һулышын:
Ер төбөнән тибәрелә
Сабий бала тауышы!

Сеңләй-сеңләй сыкты ана, —
Көнгә карғып талпына.
Кускыл куллы сабий-кыяк
Терһәкләнеп калкына!
Кисер Хозай хакына!

*

Ерзе һүргән һап-һары таж
Һары кузын балкытты.
Бәпембәнең бәпесенән
Ер йөзөнә ут капты.

Актары ла, күктәре лә
Күкрәр әле куззарзың.

Тик был һары, үртәп карзы,
Һиҫкәндәрзе Ер шарын.

*

Һары япрак бара тузрап
Йәшел кашлы сәхрәнән.
Әйтә алмай өзөлгәнән
Кайһы тирәк-әсәнән.

Әйтә алмай кем өзгәнән, —
Һабышкан ул һарыға.
Яңы япрак ярыр микән
Канап калған яраға?..

1976.

Октябрьский — дан кала

(30 йыллыгына)

Аккоштай ак кала калкты
Йәмле Ык буйзарында.
Кайып акык каурыйзарын,
Нурланды Уралында.

Кушты илем: “Батыр Нарыш,
Кеүәтләнеп күкрәк кир!”
Алды көзрәт девондарзан
Кайнар йөрәк баһадир!

Һура ак нур ер астынан —
Ак күлдәкле пак кала.
Шәмдәл тезеп вышкаларзан,
Ак бәхеткә юл һала.

Йәйфорлатып тыуған ерзән
Сағыу нурлы яктылык,
Нефтселәр йөрәгенән
Балкый илгә якшылык.

Буровойзар бураһынан
“Кара алтын” ак һала.
Котлап илде, калкын мәңге,
Октябрьский — дан кала!

1976.

Пиночет кадриле

(Имеш, үзенең ауызынан)

Бер яғымда — уткын диңгез,
Бер яғымда — Кордильера.
Сантьягонан Досонғаса
Чили — “канлы коридора”.
Сантьяго — Досон,
Күңелемде асам!
Хунталарза балта барза —
Кыбырзамаç кәбер-ил.
Кәбер таштары өстөндә
Бейеп китәм кадрийль.
Сантьяго — Досон,
“Гитлер-марш”ка баçам!
Шпицрутень тотоп, хунтам
Досонғаса тезелгән.
Кадрийль бейемәгән уза
Корваландың эзенән.
Сантьяго — Досон,
Һалдаттарым яусан!
Һуккан һайын кан сәсрәй,
Ниңә, тим, ал ил каны?
Ал байрактар, уттай дөрләп,
Бешерәләр хунтаны.
Сантьяго — Досон,
Ер тетрәй астан...
Илде Досон яһаһам да,
Куркам үзем, барыбер.
Көбәк тығып бөтәштерәм
Коймамдың һәр ярығын.
Сантьяго — Досон,
Котолормон касан?..
Таузар тулай, диңгез олой,
Табанды ут көйзәрә.
Хунтам муйынына, яйлап,
Донъя элмәк кейзәрә.
Сантьяго — Досон,
Нисек сығып касам?..
Касып кайза китәһең, тип,
Көн-төн баға ил күзе.
Ерзең көслә эшсән кулы

Ташларға тора изеп.
Сантьяго — Досон,
Финишыма басам...
Донъяның бер кулы алды
Корваланды күтәреп.
Икенсене, миңә һукһа,
“Коридор”зы түңкәрер.
Сантьяго — Досон,
Тамукка мин осам...
24.12.1976.

Салауат

(Һәйкәл янында уйланыу)

Алмас кылыс иле тотторзо,
Ярһыу атка иле мендерзе.
Курайынан үле йәндәрзе
Терелтерлек сихри моң бирзе,
Фатихаһын, һөйөп, күндерзе:

“Толпарыңды уттай тулатып,
Бәйгеләрзә сап һин, Салауат.
Курайыңды ғәййәр выжлатып,
Ғәйрәт уты як һин, Салауат.

Кылысыңдың кыйғыр кырыйы
Гел тал башын сапһын, Салауат.
Сапмаң булһа, шуға кыуанып,
Кын әсендә ятһын, Салауат.

Куйыныңа Кояш, Ай байып,
Юрыныңдан калкһын, Салауат.
Йырың, урап Кояш, Ай юлын,
Дуслык алып кайтһын, Салауат.

Ағизелең, һакмар, Яйығың
Арбаулап һил акһын, Салауат.
Уландарың, күрмәй канлы яу,
Мәрәйгә гел атһын, Салауат.

Етмеш ырыу — етмеш бәхетен
Бергә барып тапһын, Салауат.
Етмеш ата улын етәкләп,
Елкетергә хакһын, Салауат!” —

Шулай тине иле улына,
Тезген осон биргән сағында...
...Туптан атты яуыз батшалық,
Батыр күкрәк киргән сағында.

Ярсыктары, канлы юл ярып,
Йөрәгенә кереп казалды.
Бәйге түгел — һуғыш ораны
Тет(е)рәтте сәмле майзаңды...

Сапты батыр, сапты сызамай,
Арғымағын типсеп, камсылап.
Йәзрә ярған қурай осонан
Каны илдең барзы тамсылап...

“Кылысыңды кыңдан һур, батыр!” —
Ошо булды илдең ораны.
Ай һәм Қояш юлын, йыр түгел, —
Кыйғыр уктар, уттар ураны.

Һәр сыуалда корос кузарып,
Һәр һаңдалда кылыс тапалды.
Һил ауылдар кабат тыузырзы
Батыршаны, Караһакалды.

Кырк ул, кырк уй һәм кырк теләкте
Бер йәзрәгә койзо Салауат.
Ак батшаның кара йөрәген
Кап урталай һуйзы Салауат...

Ярып төндө, елде Салауат,
Елде иле, ярһып, янынан...
...Арғымактың сакма тояғы
Менеп бақты ирлек тауына!

Карғый батыр, сөйөп уң кулын,
Бырғый ялкын терһәк осонан:
Ирек ире ирлек еренең
Ук-юлдашын күккә осорған!

24.12.1976.

1977

Азатстан

Республикам, китғам баксаһында
Яз сәскәһе булып тыузың һин!
Таң шаңдағы шаулап алып килгән
Ләйсәндәргә битен йыузың һин.

Зәки асты сағыу күззәреңде,
Иркен һулыш алдың, күкрәп.
Азатстан булдың, Башкортостан,
Ике күзең нурға мөлдөрәп.

Башкортостан, гүзәл Азатстан,
Илемә һин — коттоң әсәһе.
Көндөң, Айзың күзен сағылдырып,
Ерсән бәхет Ергә сәсәһең.

Һинән башка миңә Ватаным юк,
Һәм һин дә юк — бөйөк Ватанһыз.
Балтиканан Тымьк океанғаса
Берзәм иләү булып калкканбыз!

Республикам, бөйөк державамдың
Күкрәге һин, корос терәге.
Тибә һиндә, ярһыу кеүәт биреп,
Сал башкорттоң йәп-йәш йөрәге!

1977.

Ябай һалдат

Алкыштарзан билем һығылырлык
Язмыш көсәп кызмам-көнләшмәм.
Ленин иптәш, һиңә Партиямдың
Бер ябайы булып өндәшәм!

Ябайлығым — түгел төңһөз кылау,
Кызыл каным кузрап мин янам.
Рубин байрағыңа йөрәгемдең
Дөрләү утын дөрөп кыуанам!

Калка илем киреп офоктарын,
Башактарға кайыла Ер шары.
Ленин гербын косоп сағыулана
Замананың сакрым таштары.

Һалып иңгә акык Кош Юлдарын,
Биш йыллыкта бишләй балкындык!
Түп-түңәрәк икмәк булып кайтты
Кояш менән беззең якынлык.

Илем тезгән корос колоннала
Көр маршка баһып мин барам.
Илем менән куша һулыш алам,
Илем менән куша юл ярам.

Ябайлығым — түгел яуапһызлык,
Мин — тыуасак таңға яуаплы.
Нурзарынан Көндөң алда сәсрәп,
Коям илгә якты сыуакты.

Минән башка донъя бөтөнәймәс,
Теүәлләнмәс күктең мөйөшө.
Сөнки көлөп тыуған дәү Кояштың
Мин тутыкмаһ, купмаһ өлөшө.

Күкрәктәрзән беззең, комарланып,
Илем иккән дуһлык-кот таша.
Ер шарында беззең кулдар аша
Китғаларзың кулы тоташа!

Алкыштарзан билем һығылырлык
Язмыш көсәп түгел барышым.
Халык сафтарының йөрәк ритмын
Тойоп алынһын һәр һулышым!

Ябайлығым йокһон эштәрәмә,
Бөйөклөгөн бөркөп Ватандың.
Хаклык байрағын саф илтеү өсөн,

Ябай һалдат булып аталдым.

4.01.1977.

Йондоз йыры

Күз караңды төбәп, сөм-төндәрзә
Барзыр, барзыр йыһан бакканың —
Кош Юлының көмөш ярын йыуып,
Йондоз йылғалары акканын.

Кырсын мыни! — исәп-һанһыз йәндәр —
Беззән, ерзән, күккә күскәндәр...
Ем-ем килә ана шау йондозлок —
Бабаларым улар икәндәр...

Яралғандыр қасан был йондоззар?
Яңрағандыр қайһы борғола?
Тоям шуны: улар мәңгелектең
Көр ораны булып урғыла.

Без көйләгән моңдо илтә улар
Хыял етмәс сихри илдәргә...
Йондоз йыры ярала бит ерзә,
Беззең өндә, беззең телдәрзә!

6.01.1977.

Партбилет

(Коммунист ауызынан)

Мин атанан сабий қалдым,
“етем бала” булып һаналдым.
Мине ләкин, етемһетмәй,
қатарына алды Партиям.
Балтырғандар ашап үскәндә лә,
батырланып егет еткәндә лә,
ир уртаһы — утыз үткәндә лә
юл башлаусым булды Партиям.

Тормош һандалына базрап янған
қызыл утлы корос һалды ла, —
қулыма зур сүкеш һондо ла

былай тине миңә Партиям:

“Сүке үзең —
йөрәк хисең менән,
йәшлек көсөң менән,
бар шатлығың,
үсең менән!

Уйлан,
тырыш.
Бел,
был корос —
Ленин йөрәгенең куз киçәге!
Шунан йөрәгеңә тынмаç терәк --
ғәйрәт сүкеп алыу —
һинең бурыс!”

Сүкенем мин уны —
Планетаға
аяк кирә басып
сүкенем.
Күкрәгемде
алмас һаңдал итеп,
йөрәгемде талмаç балғам итеп,
күккә йондоз атып
сүкенем!..

...Малай булып тыузым.
Балиғ булдым.
Партияма шунан ул булдым.
Ләкин
һис бер қасан азымыш ул булманым,
күкрәк көсөм менән мин юлланым
бер юлды;
қырсып, қыузы қыуаланым,
курсап, тыузы кеүәләнем,
әшнә, туған тимәй
янып
ғауғалаштым,
кәрәк сакта
қыйыштым,
талаштым,
үз-үземде онотоп
хәттән аштым

тик шул юлды тогоу өсөн —
бер юлды —
Намысымдың
хак юлын,
пак юлын!

Улы итеп һөйөп
үҗтерһә лә бейек,
улымын, тип, уның,
кул һонманым,
тотонманым
еңел өзөлөп төшөр
емешкә.
Партбилетым
ятты бөхтә
тейгәндә лә түбәм күккә;
башым әйләнмәһен,
телем бәйләнмәһен,
намысым сейләнмәһен өсөн
Хаклык утын,
Хаклык дәртен
һаклап һәр эштә,
Партбилетым ятты бөхтә.

Кара эштән —
ағынаса
талымламай
башкарзым.
Кәрәк икән —
китап яззым,
кәрәк икән —
таш ярзым.
Тик какманым
һауаланып күкрәк,
Партбилетты
визит карточкаһы итеп ишек какманым.
Туң йәндәрзән бәгерем катканда ла
Намыс утын, дөрләп, һакланым.
Намыс юлы менән атланым.
Партбилетым
булды мандат,
үзем —
һалдат.

Дошмандарзың
бысрак ялаларын
хак юлымдан
тибеп ырғытам.
Минең илем,
минең телем,
минең көнөм
Хаклык юлын йәндәй курсыта!

Был күкрәктә
көн-төн тибә,
ялкын һибә,
йәнле йөрәк менән
пар килеп,
замананың көйрәү утын алған
янар терәк —
уттай кызыл,
кайнар йөрәк —
мәңге әйзәр йөрәк —
Партбилет!

1977.

Йорт

Ветерандар йәшәй был йортта —
Ватан һуғышының карттары.
Таяктарзың утлы эзенән
Кузғыллана һукмак һырттары.

Икмәк һәм һөт алып кайталар,
Шешә кайта кайсак токсала.
Иртән тороп, миндек кыстырып,
Йүнәләләр ташлы мунсаға.

Ихатала иске өстәлдә
Һуғалар йыш, ярһып, домино.
Тауыштары күрше-күләндең
Тейгеләп тә куя йәненә.

Йышкы тотоп бик йыш китәләр,
Йышып такта, игелек итәләр.

9-сы Майза, турайып,
Ордендарын тағып үтөлөр.

Һәм шул кистә, бергә йыйылып,
“Еңеү өсөн!” тиеп эсәләр.
Рейхстагга аткан кулдарзан
Етәкләйзәр сабыр бисәләр...

6.01.1977.

Комбайнер иштәлегенә

“Ике кулы көрәк кеүек” тизәр,
Эш кешенен телгә алғанда.
Беләм: көрәк, биреп кулга терәк,
Игелеген игә һаман да.

Көрәк куллы ине был ир. Ләкин
Таянманы көрәк биленә.
Уззы ушлап бәхет штурвалын,
Киреп күкрәк заман еленә.

Кулдарының котон бураларға
Акыл кулы менән арттырзы.
Уракка ул байрак киреп сыкты,
Йондоззарзан салют аттырзы.

Барыр ине “баһыу карабы”нда,
Кояш булып ергә калккандай.
Курсаланы көндө кытлыктарзан
Ике кулы, ясы калккандай.

Юк, көрәктәй генә түгел ине
Донъя куласаһын тоткан кул.
Арттырырға күркен еребеззең,
Йомарланған калас ине ул!

Барып керзе, йырлап, комбайны
Ватанымдың тарих түренә.
Башак итеп, күркен кулдарының
Кайып китте тыуған еренә.

7.01.1977.

Кызыл поезд

Кызыл поезд саба экваторзан —
Монорельсен сүкеп “шарик” тың.
Меридиан артлы меридиан —
Шпалдары кала “шарт!” итеп.

Корос юлға көмөш күк сымының
Йондоззаны шаулап койола.
Кызыл поезд саба, саба — уға
Йәшел семафорзар куйылған.

Магистрале буйлап замандарзың
Тора, көтөп, бик күп тукталыш.
Сыкмай рельстән һәм графиктан —
Котолгоһоз көйлө был сабыш!

Китғаларзың вокзал капкалары
Монорельскә йөгөн аткара.
Урак-Сүкеш аскан ал ишеккә
Платформа үзе апара.

Вагондарға менеп ултыралар
Төрлө яктан төрлө кешеләр.
Төрлө якка төшөп китеүселәр,
Йәнә менеүселәр ишлеләр!..

Социализм, тип, дөнә илдәр,
Капитализмды калдырып.
Феодаалыктан да унда хатта
Күсенәләр, тура алдырып!

Түтә юлдан әммә таш быуатка
Ырғып калыусылар бармы — бар.
Таш быуаттан шытып, фашизмды
Эзләп барыусылар бармы — бар...

Коммунизмға нык, зирәктәре
Транзит билет менән кузғалған.
Алыстан ук Кояш семафорын
Тоҫмаллай машинист-узаман.

Олағыусы — түгел төп юлаусы.

Улар — куян йәнле пассажир.
Монорельсләп койған магистралдә
Ал поезда елә барса ер!

11.01.1977.

Шиғыр

Суйындарзан “сөгөн” шиғыр койзом —
Көсө еткән генә күтәрер.
Күптәр уны, ауыр гер тоткандай,
Күтәрмәйсә генә үткәрер.

Хак-баһаһы илдең — үз кулында,
Үз заукына тиңләп һанларға...
Заңы башка -- Ерзе йыһан тарта,
Еңел-елпе -- әллә кайзарға...

Дюралюмин — шиғри ихтыяжда,
Койған — уңа, була артымлы...
Ә мин койзом ауыр “сөгөн” шиғыр —
Ер йәзрәһе кеүек тартымлы.

Түбәм — күктә. “Сөгөн” табан — төптә...
Сорғой йөрәк — Икар токомо.
Орбитала дәкин тора тотоп
Суйын йырзың “сөгөн” тартымы.

16.01.1977.

Олон

Корзашым Рәми Ғариповка.

Мин бит Уралымдан
Үреп сыккан олон.
Исем-затка килһәк,
Кем булһа ла — булһын!

Имән атаһындар,
Имандары килһә.
Унан ғына самам
Сыкмаҫ бер иле дә.

Карағай тиһендәр, —
Кемең нимә тимәс!
Уға карап кына
Түбәм күккә теймәс.

Кайын тип әйткәндән
Кайғы қағы алмам.
Булһам бер карама,
Кайырылып аумам.

Үсәйем тик илдә —
Калғаны барыбер.
Булырға ла әзер
Ерем туйраһы бер.

Булайым йә, калкмай,
һырғалы һын — талкай.
Оло олпатлыктар
Күңелемә ятмай...

Ах, булһам тал-тиле —
һығыл-бөгөл билле!
Йор һандуғас миңә
Килеп куныр — көйлә.

Канаттарын қағып,
Шөңгөр шаңын түгер.
Ярһып талпыныуы
Билкәйемде бөгөр.

Татлы йәш әркелер
Бөрө-күззәремдән.
Һығылып йыр сығыр
Нескә үзәгемдән...

Әммә, елпе-елгә
Бөгөлөр был, тимә!
Кояш нурына тиң
Туралыктар миңдә!

Былбыл тояккайын
Тойор йәнем иңе!
Йыры сынрағанда

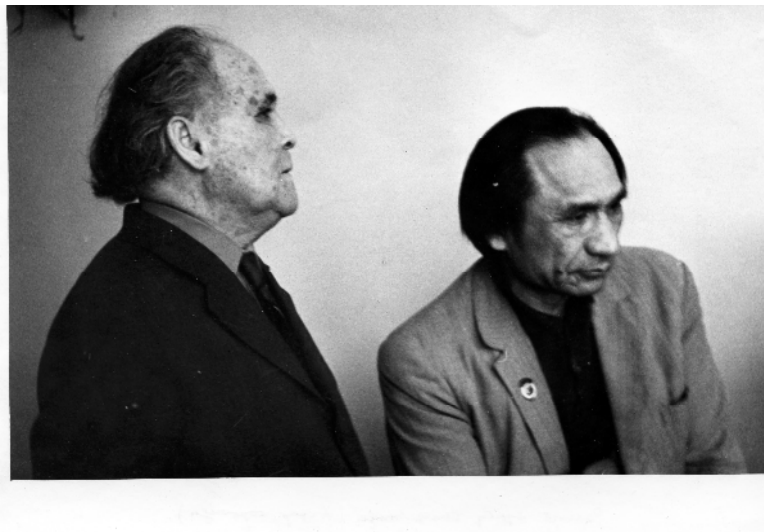
Шартлап һынһам ине!

16.01.1977.

Март

Бөрөләрзең бөрөлгән сағы,
Берәүзәрзең тилергән сағы —
Март.
Бөрөләргә бик төрөлмәскә,
Берәүзәрзәй бик тилермәскә —
шарт.
Акыл тере: “Төһаһ! һак йөрө!
Һинең өсөн түгел йәш бөрө,
карт!..”
...Кыумак булдым йәндән мин яззы,
Косак язһа ла бит бик назлы
дәрт.
Кағылмаһың, тинем, тылсымы,
Борһон миңә яззың моң-сыңы
арт!
Тик, мут икән наззың сәм-сере:
Йөрәгемдән ярзы йәш бөрө! —
Март... март!..

8.03.1977.

Н. Доризонан ике шиғыр

1

Етә инде йәшем ут һызыгына...
Өй ишеген, йыр ижеген аскаңдай,
некрологтан башлайым
гәзитәне һәр таңда.
Тере дуҫтар калмай бара як-яңда.

Етә инде йәшем ут һызыгына...
Шулай миңең кәбисә йыл башланды.
Китә дуҫтар, кала тол катындары
һәм шул ук, бер үк тик — телефондары,
шул ук һаман цифрзар,
тауыштар тик башкарзы...

Шулай миңең кәбисә йыл башланды...
Кемдер үлһә, куркам үзем үлгәндәй.
Һәм, хушлашып дуҫ кәбере янында,
гөнаһлымын, тергләп куям мин шунда,
артынса ук үзем дә йән биргәндәй...

Кемдер үлһә, куркам үзем үлгәндәй.
Тик мәңгелек бар — мәңгелек шаңдар юк.
Хатта һез зә, үлемһез зур шағирзар,
һуңғы сиктә үлемесле — нәк күктәге йондоззар
һәм нәк Кояш — һүнмәй торған шәмдәр юк.

Тик мәңгелек бар — мәңгелек шаңдар юк.
Килде миңә — миңә тигән көн башы.
Тере сакта — үлемһез мин, барыбер,
тик онотоп булһа ла шул
әжәлемдең барлығын.
Фекерем бар, хезмәтем бар, һүзем бар —
иң кызығы.
Йәшем инде иңләне ут һызығын...

15.04.1977.

2

Тирбәтәм кулымда
бер йәшлек немецты.
Шундайын якын ул, —
урысса нәк карай,
шундай гәжәп үземдеке ул малай!

Милләте —
йылдар аша асылыр.
Ә сабийлык, сабийлык —
интернациональ уның
тәбиғи асылы!

Шоколад ашаттым мин
ап-ак панночкаларына Краковтың,
кысык күзле кытай малайзарын мин
елдерзем индәрзә...
Сабийзар бит илайзар
бөгә телдәрзә лә бер,
һәм бер төрлө көлөләр
бөгә телдәрзә!

15.04.1977.

Фажигә

(Бер ирекәйзең зары)

Ағайзарым, дуҫ-иш, туғандарым,
Төштөм бит мин хәтәр хәлдәргә!
Бисәкәйем, “ағас игәү” ләнеп,
Тейә генә көн дә йәндәргә.

“Кара, әнә, күрше Садикты, — ти, —
Гөлдәй итте йортон, баксаһын.
Итмәһен ул гөлдәй ник баксаһын,
Көрәп-көрәп ала аксаһын!

Һыйырына тиклем, кис көтөүзән
Шәлкем бесән кайта кыстырып.
Ә беззең, — ти, — акса калтаһында
Һуқыр әтәс ята кыскырып!..”

Тибрәтмәккә күңел кылкайзарын,
Тыуған көнөн туйлап караным.
Биш тәңкәгә сәскә алып кайтып,
Букет менән көйләп караным.

Эштәрәм тик китте кирелеккә:
“Ах ахмак баш, шуны белмәйһең.
Сәскә һатып алып сүп иткәнсе,
Акса килеш кенә бирмәйһең!

Садиктың, — ти, — һантый бисәһе лә
Ястык ястап ята аксанан.
Ә һинен бит пистон кармандарың
Бишлектәрзе йома бисәнән!”

Ағайзарым, дуҫ-иш, туғандарым,
Ни хәл генә инде итергә?..
Йөрөй торғас уйлап, таптым әмәл
Нескә кылдарына сиртергә.

Аванс һәм расчет көндәрендә
Тегәм букет кызыл аксанан.
Өсәр һумлык йәшел “япрак”тарын
Тезәм, алып, һаклык кассанан.

Әй һөйөнә бисәм, мин һөйөләм:
“Акыллым! — ти. — Алтын башым!” — ти.
...Кысырланғас һаклык кенәгәһе,
Баҫты кайғы йәнә башымды...

Юк, был юлы “ағас игәү”зәрзең
Игәүенә калып киҫелмәм!
Һуңғы тапкыр тектем затлы букет, —
Командировка хәл ителгән!

Китер сакта букет араһына
Кара йылан һалып тотторҙом.
“Хуш, бәхил бул, бисә, һөйөкләм!” — тип,
Ярһу “Жигули”за юрттырҙым...

Ағайзарым, дуҫ-иш, туғандарым,
Ни хәл генә инде итергә?
Боролдом мин кире ярты юлдан,
Төшөп фажигәле фекергә.

Йөрәк һыктай, хатта һулыш туктай..
Рүлгә ятып, илап мин кайтам.
Йылан сағып бисәм үлгән булһа,
Үз-үземде ярҙан мин атам!

Юк, яр йырак! Өйзөң бар балконы! —
Биш һикереп мендем ун катка.
Аскыс бороп ишек аскан сакта...

Йылан ырғып өскө, шак-катам.

Ни күрәм тик: бисәм тере һәм шат —
Йыланды ла, игәп, арбаған.
Уралып шул йылан муйыныма...
Акса һура пистон кармандан...

5.10.1977.

Диссидент

(Балһыз баллада)

1

Транзистор көйләп ятканда,
“Би-би-си”зы тыңлап ятканда
Ғата менән булды бер кәмит:
“Мин дә, — тине, — булам диссидент...”
Шак-катырлык хәтәр был эшкә
Ғәбделғата нисек ирешкән,
Тип аптырай, күрәм, күбегез.
Мажараһын тезәм, түзегез

2

..Ғәбделғата менән Таңата
Пар килешкән ине уғата.
ЗАГС-тан һуң донъя ожмахтай —
Таңатаны Ғата косалай.
Төнө буйы: “Йәнем, Таңым!” — ти.
Таң аткас та: “Таңым, йәнем!” — ти.
Кәнфит теңләп ирен үбәләр —
Бер кәнфитте шулай бүләләр.
Бер-берендә ике яртылык —
Бер-беренә тора тартылып.
Кояш менән Айзы уйната
Ғәбделғата менән Таңата.

3

Сутылдашып үтте баллы ай.
Икеһе лә эшкә самалай.
Сәй әзерләү иртүк тик бәлә —
Һалкын һыу һемереп китәләр.
Кайта эштән, арып, икеһе —

Аш бешмэгэс, донъя тип-тигез:
Һалкын һыу һемереп яталар,
Бер-беренә карай аркалар...

4

Йөрөй-йөрөй, шундай көн етә —
Ғәбделғата йозрок һелкетә:
“Кайза өй-ут, кайза кайнар аш?
Йылы эзләп китәм мин, шабаш!”
Ошо хәтәр, хәтәр вақытта
“Би-би-си” е йөрәк ярһыта.
“Би-би-си” гә көйләп бер кылда,
Көлә кемдер ситән артында.
Ауызынан татлы гәп аға,
Койрок болғай эте Ғатаға.
Бибиәсмә — күрше тол катын! —
Баһып тора, йәйеп канатын.
Һәй исеме, елле исеме! —
“Би-би-си” зай Биби есеме!
Ғәбделғатаны ул йоторзай.
Өстәлендә ашы боһорай.
Урталыкта тора “ярты” һы.
Күсә ирзең йөрәк ярпыһы...

5

Аш бешерә инде Таңата,
Керзәрен дә йыуып кайната.
Бейеп кенә йөрөй, ирем, тип.
Ғәбделғата йөзөн бирһен, тип.
Ғәбделғата ләкин һуң кайта,
Ситән аша күзен уйната.
Таба алмай көйөн катыны,
Теге якта сөнки яртыһы...
Таңатаны йоко сырмағас,
Таң әтәсе берзе йырлағас,
Бибиәсмә-күрше күз кыһса,
Ситән аша, ырғып, ир оса.
Ғәбделғата — була Ғәбдекәй, —
Һис бер нәмә башка кәрәкмәй...

6

Таң ата ла илгә һүз китә:
Таңы хәзер йозрок һелкетә.
Тар тактала ирен бейетә.
Арка биреп озон төн үтә...
Башы катып Ғата аптырай:
“Тузынаһың, катын, ник былай?!”
Күргәнем юк рухи фәкирзе,
Тыңламайһың әллә эфирзы?!”
Кеше азатлығы хакына
Донъя-Ғаләм бөгөн кубына.
Кеше азатлығы яклы мин —
Ситән ашырға ла хаклымын!”
Уклау менән йөпләй Таңата:
“Бөгөндән һин азат, — тип, — Ғата!”
Күсәкләнгән Ғата, үкереп,
Ситән аша төшә һикереп...

7

Транзистор көйләп ятканда,
“Би-би-си”зы тыңлап ятканда
Ғата менән булды шул кәмит:
“Бөгөндән мин, — тине, — диссидент!” —
Каршы алды, өрөп, овчарка,
Бибиәсмә — үбеп йәштәрсә.
Исеме лә — Бибиәсмәкәй!
“Би-би-си” тип кенә әйтәкәй!..
Ғәбделғата, ай-һай, кинәнә, —
Бибиәсмәгә ул өйләнә!
Овчаркаһын тәүзә иркәләй,
Ә унан һуң үзен йүпәләй.
“Йәш бисә”нең баллы косағы,
Әйтерһең дә, ожмах баксаһы!
Көнө-төнө уклау астында
Йөрөгән ник түзеп катынға!.. —
Ғәбделғата балға кинәнә,
Озақ иткере, тип һөйләнә.

8

Тик өс көндә шиңә баллы ай:
Әсмә киçәүзәре — ай-һай-һай!.. —
Баш өстөндә уйнап тик тора,
Ғәбделғатанан эш таптыра.
Торғоззорта ауған капкаһың,
Яңырттырта түбә тактаһын.

Ситәндәрен утка яктырта,
Коймаларын таштан койзорта.
Һәм каззырта тәрән мөгәрәп —
Ғәбделғата йөрөй тәгәрләп:
Мунсаһын да яға кәләшкә,
Һыйырын да һауа кәләшкә.
Камыр баҫа янып, май тукый,
Ә эсенән ләғнәт ул укый...

9

Тонокланғас тамам күззәре,
Ептәй калғас аяк-кулдары
Һәм калмағас һөйөр дарманы,
Сыкмак кире ырғып койманы.
Биби тота ләкин беләктән,
Овчаркаһы тарта балактан.
Уклау баҫа башты ахырза.
“Диссидент”, баш тартып, акыра:
“Забастовщик мин! — ти Ғәбдекәй. —
Етте, баллы косак кәрәкмәй!”
Итмәй тәҫир ләкин был әмәл.
Килеп тыуа шундай елле мәл:
Овчаркаһы, ырлап, котора —
Ғәбделкәйзең өстөн һызыра.
Бибиәсмә бәргәс киҫәүен,
Арткапкнанан елдәй иҫә ул...

10

Ғәбделғата кайта күшегеп,
Таңатаның тарта ишеген.
Әммә ишек эстән йозаклы,
Катын тоткан уклау нык һаплы:
“Тәүге ауырлыкка түзмәнең,
Азатлыкта йәшә, гүзәлем!”

11

Килде бына тулы азатлык,
Азатлыкта ләкин ғазап нык!
Йыртык салбар, китек күлдәкле
(Овчарканан бит нык эләкте!..)
Һуға көззәң һалкын елдәре,

Һындырырзай Ғәбдел билдәрен.
Асығыузың көслә бизгәге —
Өзөлөрзәй нескә үзәге...

12

Инер ине — ишек йозаклы,
Ситән арты — сит ил, тозақлы.
Баһып башын, китә ырзынға,
Сокоп, керә һалам-һырғынға.
Йыртык-китектәрзе ел бөрә,
Бесәй мырлай янда, эт өрә.
Сыскан-комак турай һаламын...
Юктап азатһыҙлыҡ заманың,
“Би-би-си” ҙы ла ир тыңламай,
Бибиәсмәне лә уйламай...
Өзөк койрок, аҡһаҡ бер һукбай
Терәп башын уға, тын йоклай.
Ара-тирә, шыңшып, эт илай —
Тунындаһыр бөрсә-бет тулай...
Терәп арка илак һукбайға,
Ғәбделғата баға тик Айға...
Айы әммә уға өндәшмәй,
Азатлығынан да көнләшмәй.
“Диссидентты һиндәй күргән бар!” —
Тип ағыла шыйыҡ томаңдар.
Һалкынлығы үтә үзәккә,
Сәңгетеүе етә һөйәккә.
Шыңшый, “Би-би” башка етте, тип,
Ғәбделғата, азат диссидент...

12.10.1977.

Төрттөрмәләләр

Хәким Ғиләжев

Ырыуымды ураным да
Орандарын һораным.
Һәр беренен, шиғыр итеп,
Мыйығыма һырланым.

Шиғырзарым — шығырым-шығырым,

Бер нәмә тик етешмәй:
“Тыуған тупрак” (у)романымдың
Ырамауы килешмәй.
He!..
Тәнжит, тим, һүлпән эшләй!

Роберт Байымов

Үзем — әзәби тәнжитсе,
Үзем — проза языусы.
Бер уйлаһаң, энә менән
Алтын койо казыусы.

Алтындарын камшайым да
Шлактарын ташлайым.
Кайсак, төртөп кабырғама,
Киреһенсә башлайым.
Үз-үземде тәнжитләү — хөрт...
Кисерегез! — Нишләйем?!

12.05.1977.

Алтын көз

Шатлыклы көз! Илем буралары
Һығылыр мәл хәләл байлыктан:
Башактары баһыу индәренә
Кояш нуры менән кайылған!

Тук бүзәнә йырай йырындарза,
Игенсене мактап, көн һайын.
Кайсылатып корос салғыларын,
Алтын яһма яһа комбайн.

Тос бөртөктәр аға төз мөшкәнән —
Ташып кына өлгөрт йылғаһын!
Иген тейәп, шофер бара көйләп —
Оноткан ул бөтә доньяһын!

Ә ырзында ырай алтын тауы —
Ил икмәген өйә еңгәләр.
Кандай кызыл ялкын-галстуктар

Сыккан йәнә изге өмәгә.

Күмәктәрзең йөрәк ялкындары
Ашлык менән ташып ағылыр.
Ил бураһы — элеваторзарзың
Башында ал йондоз кабыныр.

Алтын көззән — алтын сәләм булып,
Алтын калас менер табынға.
Ғәжәпме ни, хатта хозайзарың
Ер икмәген күктә һағынһа!

12.05.1977.

Икмәк

Икмәгебез Көндәй түп-түңәрәк —
Балкышы ул ерзә Кояштың.
Тыуған илем, котлап һәр бер өйөн,
Түп-түңәрәк Кояш өләште.

Һәр табындың күрке — бөтөн икмәк,
Һәр кешеһе илдең өләшлө.
Кояш түрзә — беззе донья күрә,
Икмәк барза эштәр килешле.

Сәсеп дуслык, бәхет ура илем —
Йырлап тора урған көлтәһе!
Усыбызға кымыц, түгел кылыс, —
Китғаларға Кояш илтәбез.

Табындар көр. Ил күнеле хозур.
Көндәребез сыуак, һиммәтле!
Сыуак йөзлө алсак кешеләрем
Косаклаған Кояш-Икмәкте!

1977.

Башкорт кызы

Йәш ғүмерзе, назлы сәскә, тизәр,
Халык уны белмәй әйтмәгән.

Ә һине бит, һылыу, сәскәм, тиеп,
Таң эле лә әле үпмәгән.

Әсәң әле һине, бәпесем, ти,
Кызый, тизәр кулсыр малайзар.
Ә үззәре аяк тауышыңды
Алыстан ук танып тыңлайзар.

Һылыукайым, кара төнкәйзәрзән
Алдырзыңмы кара толомдо?
Таң шаңдағы ярып үткәнмәллә
Түбәңдәге һызма юлыңды?

Бер битең — Ай, бере — Кояш һинең,
Тамсылта нур — талир әйәгең.
Әйтсе, һылыу, кыйыу егеттәрзең
Кайһыһына һин баш әйәһең,
Эстән генә янып-көйәһең?

Күзе кемдең, сағыу Таңсулпандай,
Карашыңды сағып иркәләй?
Ә төндәрен кемгә һығаһың йәш,
Ысык койған назлы сәскәләй?..

Ғорур һылыу! Бергә илең менән
Ғорур башлайһың һәр көнөңдө.
Көн нурылай текә, төз тотаһың
Томбойоктай нескә билеңде.

“Әнә бара Урал кызы!” — тиһең,
Күргән һайын һине, кешеләр.
Томбойоктоң сабыр моңһоулығын
Курсау өсөн утка төшһөндәр!

Йәшә шулай, йәшә, башкорт кызы!
Йәшлегеңде ғорур курсала!
Саф кыззарзан донъя паклык ала,
Паклыктарзан гүзәл йыр кала.
Донъялар пак һинең аркала!

4.10.1977.

Их, һөйөргә ине...

Их, һөйөргә ине шундай йәрзе —
Бер күреүзән утка һалырлык.
Азашканда тормош һукмағында,
Тыны менән тартып алырлык.

Үпһен ине үртле ирендәре,
Һурып алып йөрәк-йәнәнде.
Уттан һыуға һалып тертләтерлек
Усактарза якһын тәнәнде.

Тауышынан моңон тирһен былбыл,
Һулышынан шытһын шат гөлдәр.
Тулкынынан тулыш толмоһоң
Тулкынланһын зәңгәр диңгеззәр.

Их, һөйөргә ине шундай йәрзе!..
Һәм шундай йәр керзе өнәмә:
“Тының менән тартып алыр булһаң,
Утка һалыр булһаң, кил миңә!” —
Юғалды ул, шулай тине лә...

4.10.1977.

Күк күлдәкле һылыуға

Эй күк күлдәк кейгән Күк һылыуы,
Күк таңдарза ниңә күрендең?!
Юйып иштән ерзә икәнемде,
Буй етмәстәй Күккә үрелдем...

Күкрәтһәңсе төпһөз Күктәреңде,
Тетрәтһәңсе екһез Еремде!
Һинһез Күгем — һанһыз Күк инде...
Һинһез Ерем — моңһоз Ер инде...

4.10.1977.

Был илаһи тауыш

Был илаһи тауыш, яз тауышы,
Ишетелде миңә бурандан.

Өйөбөззөң тәзрә тәңгәлендә
Үтеп киттең, көлөп, урамдан.

Бәс бузарткан тәзрә быялаһы
Һулышыңдан капыл терелде.
Бозсәскәнең бозо, бөрөләнеп,
Йөрөгемә минең бәрелде.

Азымдарың талды таң юлында.
Ап-ак карза ап-ак эз калды.
Йөрөгемә үргән ап-ак гөлөң
Һулышымды өтөп кузланды...

5.10.1977.

Теләк

Ике күзең — ике Байкал күле,
Сағыл кая — текә маңлайың.
Күлдәреңдең коңгор нурын уртлап,
Сағылыңа башым һалайым.

Дәмә-күктең дөрләү йондоззари
Иңебезгә иңрәп ауһыңдар.
Дауыллаатып йөрәк тибештәрен,
Ирендәрзә гөртләп яһыңдар.

Кояш байышынан калкһын Кояш
Һәм Ғаләмде алыып буйлаһын.
Мәңгелеккә сумған таш балбалдар,
Тәбрик итеп беззе, уяһың.

Туң суйырзар иреп һулыштарзан,
Канатланып ошон күктәргә.
Алтын былбыл, алкып, сиртһен алкыш
Кояш кайған алтын ептәрзә.

Бөтәһе лә булыр...
Ер бәүелер,
Сәм-Байкалдар сихыры теләһә.
Күз караңа ал да төн, көнөмдә,
Мине генә шунда биләүлә!

11.10.1977.

Ак кайғы

Төштәрәмдә күреп уянамын
Һакмар һыуын, һары талдарын.
Ак күлдәксән генә, ялан аяк
Сабам, сыйып ярзың карзарын.

Сапкан ғына һайын, сәңгей аяк,
Табандарым карға йәбешә.
Тоя алмай тәнем ер йылыһың,
Баш кынайым түбән әүешә.

Төшәм, ырғып, киртләс-киртләс ярзан,
Каплаған боз — унда һакмар юк.
Боз-быяла астын, шылтыр-шылтыр,
Тырнап илай туңған томбойок...

Эй бала сак! Керһез ак күлдәгем!
Әйләндеңме инде күк бозға?!
Томбойоктай моңло, саф йөрәгем,
Тибеп боззо, илай һәм һызлай.

Аккан һыузар кире кайтмай, тиеп,
Сукый күкбоз, һыктап, бузтурғай.
Канатланып осоп китеүзәрем —
Кисә генә күргән төш, буғай...

Төштәрәм, хуш!
Сикә сәстәрәмә
Бозло ядкәр һызып язылған.
Күбек карзар баһкан күк донъямдың
Ак кайғынан биле һығылған...

11.10.1977.

Шағирәгә

Хәтерзә бик, миңең хәтерзә
Ул сихри кис, сихри ак һының:
Аккош һымак сығып сәхнәгә,
Ис китмәле шиғыр укының.

Шифыр тигләп назлы һыныңа,
Һөйзә һине залдан мең күззәр.
Һулышыңдан гөлтләп-кабынып,
Дөрләп торзом шунда мин — йүләр...

Күз алдымдан акты ак һының,
Күңелемдә калды ялкының.
Йөрәгемә кылыс казаның!..
Кызған мине! — булдым хак кының!

12.10.1977.

Утлы уйын

Ут менән мин һәүәс шаярырға —
Яланғас кул тотам куззарзы.
Әллә ниңә, һине күргәс кенә,
Ике битем куззай кызарзы.

Йөрәгемдә өттө был кузраулык —
Һулышыңдан, дөрләп, ут йотам.
Ә төшөмдә һаман ут уйнатам,
Ике кулымда куз кузлатам.

Уның һайын, һызып йөрәк майын,
Тарта бара был ут уйыны.
Күзем ашам, һулар һулышымды
Ойокһота утлы койоноң...

Төштә түгел инде — өндәремдә
Кузраулыгың менән кузарам.
Ак һыныңды күрһәм акыл юям,
Бер ағарам һәм бер кызарам.

Тик күрмәнең мине... Юл бирмәнең
Дөрләүемдә асып һалырға.
Үтте йылдар... Аймылышты юлдар...
Күңелемдә инде кар һырған...

Кире кайтмас янып тилерәүзәр...
Устарыма һалкын боз яуа.
Күрмәс өсөн һине, көнө-төнө
Боззар аша бағам, диуана...

Һулыштарым — һуңғы туңмыштарым...
Тик, ни күрәм! — һин бар донъяла!
Көлөүендән, -- сыйнап! -- китте сатнап
Йәнгә каткан күкбоз-быяла.

“Мин — ут! — тинең. —
Уйнат! Мә, тот!” — тинең.
Һәм мин әйттем ихлас:
“Юк! Тамам!..”
Куззариңды төртөп боззариға
Уйнатһаң да инда уйнамам!

Калма ләкин миңең хәлемә һин,
Бозға туңып, кузға курылып.
Әйт миңә тик касан туңғаныңды!
Янғаныңды белдерт бер юлы!

Үбеп-һурып алып бозлоғоңдо,
Утлы йөрәгемә йомормон.
Утлығыңды уртлап урттарыңдан,
Иренемдә кымтып тотормон.
Йотормон...

1.11.1977.

Күк изел һылыуына

Күк изелдең кистең һыузарың,
Күк суйырын һирпеп уйнаның.
Һары һандуғаска һарылып,
Зәңгәр күктең төбөн буйланың...

Күк изелдең нескә талылай,
Конажыңдың ебәк ялылай
Һомғол-һылыу ине буй-һының...
Ирендәрең — йүкә балылай...

Алдыртманың нескә билеңде,
Тотортманың былбыл-тилеңде.
Төшкәйзәрем инде төшөңкө...
Кил, кил инде, тағы кил инде!..

Талып күзем, күпме эзләнем,
Күк илеңдән тауыш бирмәнең.
Әллә инде, менһен үрзәргә,
Өлгө булып тиле күптәргә, --
Бейегәйһен, тиеп теләнең...

Тейзе түбәм күптән күктәргә —
Күк көмбәзен иңем күтәрә.
Күк изелле күкшелт араға
Ятты кереп монар-шекәрә...

Сыкты шытып ерзән һары тал,
Төштө тамып үрзән һары бал.
Пыр-туззырып һары камылды,
Үтте сабып байтал — һары ял.

Һарылыкка донъя төрөнә.
Сабырлыкка донъя күмелә...
Әллә ниңә сабыр доғамдың
Сабыр йолалары өзөлә...

Төшә күзем талдың осона —
Зәңгәр былбыл унда осона.
Күк талсыбык, сәпәп битемде,
Тамыза бал ирен осома...

Аһ балы ла балы — йүкә бал!
Камыллыкта — күм-күк курпы-шал.
Үтте сабып күкшелт конажын —
Елберзәне елгә күм-күк ял!

Күк монарзың йырып тулкынын,
Зәңгәр һандуғаска тононоп
Сыктың килеп, елеп, яныма
Һәм күк мәзхиһен укының.

Тубыктарым кинәт бөгөлдө,
Күк көмбәзем түбән әйелде.
Тотам ғына тигән былбылым
Һине алып күккә сөйлөдө...

2.11.1977.

Сер

Йөз йәшәнем кеүек, бер үзем
Йөз кешенең күреп күрмешен.
Систем мең-мең серзәр төйөнөн,
Бөттөм кеүек белеп ер эшен.

Йөз бәхеткә үзем ирештем,
Татыным йөз ожмах емешен.
Әммә тик бер емеш емендә
Тылсымыңдың тойзом еңмешен.

Йәнекәйем, берзән-бер генәм,
Айный алмай һинән тилерәм.
Сиселмәслек серзәр төйөнөн
Бөргән икән һиндә ер генәм!

Йөз ғүмерем етмәс һөйөргә,
Күззәреңдең нурын тирергә.
Сиселмәгән һуңғы сер булып
Калырһың һин, ахыры, ғүмергә.

2.11.1977.

Роман

Язмыш итте беззе авторзаш,
Языу өсөн һуңғы моң-роман.
Ул романдың япһам биттәрен,
Урамыңа кайтып урамам.

Китер юлым коштар юлынан,
Күмелермен офок артына.
Без ултырткан кускыл тирәктең
Япрактарын елдәр тарткылар.

Ак йондоззар булып яралыр
Һуңғы тапкыр койған күз йәшең.
Һинең менән минең арала
Тик Күк кенә булыр көндәшең.

Бөргә язған ярһыу романдан
Алыр яззар, алыып, туй йырын.

Шул вакыт мин һалкын Ғаләмдән
Йылылығын ерзең тойормон.

2.11.1977.

Күз караһы

Күрзем килер ап-ак көндәрзе,
Корзом актан хыял-һарайзы.
Тоймай ләкин донъям аклығын,
Карай-карай, күззәр карайзы.

Булманы ал — алғыр йылдарым,
Кара кырау тынды йыш курзы.
Илде өткән көндәр караһы
Күз карама кереп ултырзы.

Йөрәгемде ләкин йөрөттөм,
Ук-һөңгөнән хатта капламай.
Хәзер уны үтә күрмәле,
Тишкеләнеп бөткән калкандай.

Канһыраған кара яралар
Бар донъянан шунда йыйылды.
Әсеттереп йөрәк башкайын,
Сабыйзарзың йәше койолдо.

Һылыузарзың күмер күззәре
Мөһөрләнде миндә гүмергә.
Еңгәйзәрзең һуңғы өндәре
Тороп калды, һеңеп бәфергә.

Тишкеләнгән йөрәк-калканым
Мине мәңге түзмер яһаны:
Донъя елдәренән екһенмәй,
Үткәрәмен ак һәм караны.

Йөрәк-калканымдың артында
Бабаларым барлап ултыра.
Ак һәм караларзы бизмәнгә
Инәйзәрем инләп тултыра.

Бизмән табактарын бақтыртып

Кара һәм Ак ғәзел герзәрзән,
Кара күзе ап-ак алмалы
Хак-сабийзы улар ебәргән.

Йөрәк ярып сығыр ул улан —
Бизмәнсеһе Ак һәм Караның.
Киләсәккә мин шул сабийзың
Күз караһы булып барамын.

2.11.1977.

Саған

Рәмигә.

Һынды, шартлап, йәшел бер саған,
Иртә карзан биле һығылып.
Көрт өстөндә, олон эзендә,
Йәшел каны калды яғылып.

Көткәйне ул һалкын күктәрзән
Буыз кеүек майзың ләйсәнен,
Һуңлап калған ләйсән, карланып,
Киште уның һуңғы йәшнәүен.

Калды йыры, карға һызылып:
“Һуңғы йәшнәү зә һис һуң түгел!”
...Туңған ләйсәндәрзең йылыһын
Тоя алмай китте саф күңел...
Һуңғы йәшнәү зә тик һуң түгел...

2.11.1977.

Кристалл

Кристалланып катты бәгерем,
Иламайым инде сабийса.
Көлөүзәрәм, көлмәс күззәрәм —
Бөтәһе лә инде яңыса.

Яңы хатта атлап барышым,
Үз-үземде үлсәп тотошом.
Тилеләнәп йәнде тилертмәй
Тилеләрзән-тиле моң кошом.

Иҫтәлектәр, иҫәр ярһыуҙар
Башкайымды башка сыуалтмай.
Һылыуҙарҙың сыңрап көлөүе
Күңел арфаларын сыңлатмай.

Тыуа алмай туңа йырҙарым,
Кәрниздәргә каткан боз кеүек.
Томаланған кристалл-хистәрем —
Которсокта яткан тоҙ кеүек.

Башкөлләйем — һалкын кристалл,
Бер бағыуҙан үтә күрәһең.
Тик... кристалда тибә, тырпырап,
Һөйөү көткән тере йөрәгем...

2.11.1977.

Таңғы йыр

Таң әтәстәрен уятып
Кем йырлап уҙзы икән?
Ғүмеркәйе, буҙ күлдәктәй,
Изәрәп туҙзы микән?

Моңдары ауыл осонда...
Эззәрен ел тигезләй...
Йәнекәйем, кил яныма,
Йөрәгем һине эзләй!

Таң әтәстәре кысқырмай,
Таң моңон бозмай әле.
Тилергән йөрәктәребез
Һөйөүзән һыҙлай әле.

Өндәребез – өйөрмәлә,
Хистәребез – буранда...
Әтәстәрзең иң алыһан
Мәле беззең урамда...

Йәнекәйем, ят иңемә,
Йәнкәйем һыҙһын әле.
Үтелмәгән таңдар алда,
Урамдар оҙон әле.

Уйзарыбыз — уйым-уйым,
Буйзары буйланмаған.
Таң әтәсе кыскырмаған,
Йыр әле йырланмаған!..

3 — 4.11.1977.

Һағыныу

Көр Сулмандан — йылғыр Яйыккаса,
Йор Иртыштан — алғыр Изелгәсә
Косор инем, аунап, был ерзе:
Күңелкәйем шундай тилмерзе!

Сөнки һәр бер үлән остоғо
Бында, минең тыуған илемдә,
Күзгә карап ихлас һөйләшә,
Илай, көлә әсәм телемдә...

11.11.1977.

Яз йыры

Комсомолия! Һин — Партияның
Үткер штык язған яз йыры!
Штыктарың, йәшел кыяк ярып,
Йәшлек язын Ерзең язғыры!

Комсомолия! Һин — кешелектең
Бөзрә талға кунған былбылы!
Былбылдарың, кыуып ерзең зарың,
Мөхәббәткә мәзех булғыры!

Комсомолия! Һин — май айының
Тәүге йәшен, күкрәү ауазы!
Күкрәүзәрең, еңеп тетрәүзәрзе,
Тыныслыкка алып барһасы!

Комсомолия! Һин — йылы бөркөп
Яуған ләйсән — йәшлек ямғыры!
Ләйсәндәрең, ялап ком сүлдәрең,
Планетаны ялап алғыры!

Комсомолия! Ыин — мәнҗелектең
Мәнҗе тынмас ярһыу йөрәге!
Йөрәктәрең, сәсеп тормош кәрең,
Игелектең булһын терәге!

Хакикәтте таймас илсе итеп,
Хаклык юлын юллап барғыры!
Комсомолия! Ыин — Планетала
Илем йәшлегенең яз йыры!

23.11.1977.

Алһыу елкән

Ярһыу дауылдарзың косағында
таңға карай Ерем елә икән, —
беләм:
Кояш елдәренә иңен киреп,
Кояш йөзләгөнә йөзөн биреп,
Планетаны илтә алһыу елкән!

Дүрт кибланы коса космос иңе —
китғаларза офок кузрай.
Күк керешен сыңғырзата тартып,
төн караһын иңдәренән атып,
Планетам таңы базрай.

Яугир дауылдарзың косағында,
юлын ярып, Ерем елә икән, —
беләм:
Кояш шквалына иңен киреп,
Кояш йөзләгөнә йөзөн биреп,
Планетаны илтә алһыу елкән!

Ғаләм бозлоктарын бозоп дөргән
атом бозваткысы һымак бара
ал елкәнле зәңгәр Планетам, —
Кешем, күзең асып кара!

Синфи бәрелеше бозлоктарзың
сыя корос борт һәм килдәргә,
төндәрзә.
Ләкин ерзең йәп-йәш Корчагины,

Матросов һәм Ғөбәйзуллинды
алһыу елкән кирә еддәргә!

Кешелектең Кояш йырлы язы! —
Юк бөгөлөү, һыныу йәшлеккә!
Беззең елкәндәрзең алһыу нуры
боздоктарза кыяк йәшнәтә!

Мәңге йәшә,
йәп-йәш Планетаны
мәңге йәшлек яззанына илткән,
кайнар йөрәк кандарыбыз типкән
Алһыу Елкән!
Мәңге йәшә!

23.11.1977.

1978

Дустарға

Макташмайык, дустар, бер-беребеззе,
Зинһар, баллашмайык, --
Сөсө һүззәр
Кыйын, кыйын миңә.
Һеззе бит мин үзем кеүек беләм, --
Һеззе күрһәм,
Үзем күз алдыма килә.

Күкрәк кағып йөрөү, тубал тағып,
Көзгө бозза —
Килешмәй һис безгә:
Язылып язын ясмык сәсер сакта
Көзгө “батыр” —
Йоклап ятыр өйзә...

Юкты ниңә “бар” тип шаштырырға —
Һез өрһәгез кыуык,
Гүйә, мин өрөләм.
Барзы ниңә “юк” тип йәшерергә —
Һез кымһағыз сирзе,
Гүйә, мин бер үләм.

Дорфаланып, йомһағыз күз көнгә,
Тирә-йүнгә —
Гүйә, мин дә, дустар, дәмә-һукыр...
Был донъяның
Әсе-сөсөләрен
Йотмаһак без, кем һуң инде йотор?

Һанлаһағыз әгәр, дустар, мине,
Зинһар инде,
Бәҗе бәләләрзән яклағыз:
Үземде мин һеззең аша күрәм —
Үзегеззә мине һаклағыз.

1978.

Башкортмон

Бер халык та тыумай “холоп” лыкта —
Кол кылмағыз мине астыртын!
Катил балталарын каты кайырып,
Каты торған ғорур башкортмон.

Башкортлоғом өсөн батшаларзан
Янаһа ла яһил баш кыркым,
Баш бирмәгән сөнки бабаларым,
Әйткән кыркып: “Әйе, башкортмон!”

Ер ожмахын вәғзә итһәләр зә,
Ваз кискәнгә, һатып баш йортон,
Ваз кискәгән минең бабаларым,
Киҫкән өзөп: “Юк! Мин башкортмон!”

Бығау өзгәс Рәсәй халыктары
Азатлыктың даулап баш йортон,
Кылыс айкап башкорт ғәскәрендә
Барған атам: “Азат башкортмон!”

Шул ук кылыс менән туракланык
Фашизмдың шакшы, хас кортон.
Урал кылысы ла рейхстагга
Язып китте: “Еңмеш башкортмон!”

Тиңдәр араһында бер тиң булып,
Туғанлыктың тойзок баш котон.
Күкрәп сәскә атыр Ватанымда
Сәскә атыр өсөн — башкортмон!

Планетаның ырыс күсәренә
Бүскәрмәҫлек ырыс қаушырттым.
Ерзе-Күкте бергә тоташтырып
Мәңге йәшәр, йәшнәр башкортмон!

Шуға күрә беззе донья күрә —
Күтәрелә бейек баш йортон.
Киң доньяға карап киң күзләшкән,
Тиң һөйләшкән тиңһез башкортмон!

1978.

Тыуған ер

Эй Уралым, ғәзиз ер генәм,
Былбыл телле туған моңдарым!
Һезең аша танып белдем мин
Ерзә мең ил, мең тел, моң барын.

Шул мең телдәр, моңдар эсенән
Туған иткән Хозай тик берен.
Мең былбылдан — Урал былбылы
Минең өсөн арнай ғүмерен.

Мең бизәкле сағыу Уралым, —
Әсәм түшәп биргән келәмдәй! —
Күңеленә кемдең мәңгелек
Биләмәләр булып биләнмәй!

Эй Уралым, былбыл телеңдә
Йырым менән моңом селтерәне!
Хыялымды тартты таузарың —
Әсәйемдең баллы күкрәге.

Баш кынайым китһә олағып
Һәм қаңғырһам, һиңә кайталмай,
Төштәрәмдә елеп үттем мин
Кырзарыңды, кыркмыш байталдай.

Кускыла курай кыяк ярғанын
Тилерзе гел йәнем ишетеп.
Төшөм менән куша түшемде
Тартты тыуған тупрак, иш итеп.

Тойоп түшем — түшең йылығын,
Аунап ятып нәк тай, туланым.
Кылғандарға серем сурылдап,
Колонсактай сыңрап-сыйнаным...

Эй Уралым, ғәзиз ер генәм,
Ысынлап та булһам әгәр тай,
Үтер инем аунап иңеңде,
Ярған сакта кыяк йәш курай.

Калыр инем мәңге-мәңгегә
Һандуғаслы йәшел кыякта.
Сөнки йәнде арбап, былбыллап,
Баллы әсәм ята был якта...

Шуға һәр бер үлән остоғо
Бында, минең ғәзиз илемдә,
Күзгә карап ихлас һөйләшә,
Илай, көлә әсәм телендә.

8.04.1978.

ЯНҒАНТАУ ДӘФТӘРЕНӘН

Янғантау йыры

Каратауға сәләм бирә
Янғантаузың ак ташы.
Кайғыларзан арындыра
Ак баскыслы тау башы.
Их!
Янғантау — ул шатлыктарзың,
Сафлыктарзың азашы.

Янғантаузың яландарын
Юлай юллаған икән.
Салауат батыр за бында
Юкка булмаған икән.
Их!
Килгән берәү, килгән берәү
Күреп туймаған икән.

Янғантаузың каяларын
Косаклап бер йырланым.
Йырланым да үткәндәрзе,
Киткәндәрзе уйланым.
Их!
Йүрүзәндең көмөш моңон
Тыңдай-тыңдай туйманым.

Янғантаузың йәне ялкын,
Һалкын — һыу тулкындары.
Йөрөгемде ялмап алды

Мөхәббәт ялкындары.
Их!
Булһын ине яндарымда
Йәнемдең якындары.

Баҫкыстарзан менгәнемдә
Баҫмаларын һананым.
Ғүмер баҫкыстары һымак
Икән был, тип уйланым.
Их!
Янғантауға тағы-тағы
Килермен – һис туймамын.

7.08.1978.

Йүрүзәндең ак кереше

Йүрүзәндең ак кереше
Таузан — тауға тартылған.
Ук башағы Каратауға —
Кара янға артылған.

Быуаттарзың утлы усы
Кирә тарткан кереште.
Янғантау – ус-усақ, янып,
Башкарамы көр эште?..

Көстән ашқан көсөргәнеш —
Күкрәгендә ут дөрләй.
Дәүер еле, киршәй-киршәй,
Ук башағын үткерләй.

Салауаттар кайза икән?.. —
Тора ук-ян, бер килеш.
Янғантаузың янғыр уғы
Атылырға бит тейеш...

...Сарлап укты, ағылалар
Йондоззар һәм Ғаләмдәр.
Янғантаузың сабырлығын
Алһын ине әзәмдәр!

Укты кирем керешендә

Тотоу, бәлки, ирлектер?..
Ук баһанын белһәң генә,
Атып дошман һөрлөктөр.

7.08.1978.

Каратау

(Рәми иҫтәлегенә)

Һаумы, һаумы, Каратау,
Кара яузар барған тау.
Кызылдарзан, актарзан
Каяң канап калған тау.

Канлы-яулы даузарза
Башын монар алған тау.
Партизандар һукмағын
Ташка уйып һалған тау.

Комсомолдар, комаслап,
Ал таҫмалар тарткан тау.
Ал монарлы таңдарын
Канға мансып аткан тау.

Тәүге “Фордзон” гөрләүе
Тетрәндергән һизгер тау.
Тәүге колхоз уңышы
Тибрәндергән тилбер тау.

Илгә афәт килгәндә
Батальондар биргән тау.
Фашист кара таузарын
Каршы барып кырған тау.

Ватан менән, гөрләшеп,
Еңеү туйы корған тау.
Акык-һаклык байрағын
Елберзәтеп торған тау!

Эй һомғол тау, һомғол тау,
Һынсыл дуҫым тыуған тау.
“Туған тел” тип ташына
Ыһый шиғыр койған тау.

“Кара тауға куйығыз”, —
Тип васыят иткән тау.
Шағирының кайтырын
Күзен төбәп көткән тау...

Эй Каратау, Каратау,
Кара төнөн кыуған тау.
Салауаттар оранын
Салауатлап торған тау!

7.08.1978.

Салауат ерендә

Инде бына нисәнсе кат мин Салауат ерендә!
Зымлай табан — тапап барам төслө табын түрендә...

Бақкан һайын, ерзең тере тузандары кыбырлай,
Үләндәре, әйтерһең дә, өлән әйтеп шыбырлай.

Һәр күзәнәк һаклай бында Салауаттың ядкәрен,
Нисә быуат курсалайзыр, кағылдыртмай ят кәрен!

Калка иртән Йүрүзәндән һөттәй куйы ак томан —
Салауаттың сисеп һалған ак күлдәге пак һаман...

Ысык тама кыяктарға — Салауаттың күз йәше.
Көрһөнәләр төз имәндәр — Салауаттың тиндәше.

Һукмак үтә тауза түтә — Салауаттың һукмағы.
Был сал кая — баһадирзың ырғып үткән тупһаһы.

Ята аунап һуйзан саған — батыр аткан ук һыны.
Алһыу сәскә һәм еләктәр — Салауаттың ал каны.

Һарылары — ил улының һағыштары бөткөһөз.
Зәңгәрзәре — хыялдары күктәй барып еткеһөз.

Аксәскәләр — батыр баккан асмандағы йондоззар:
Салауатты котлап улар ошо ергә яуғандар.

Былбылдары-һомғолдары — үзенә бер тамаша:
Салауаттың саф исемен әйтеп улар һайраша.

Баҫкан һайын, ерзең тере тузандары кыбырлай,
Әйтерһең дә, һәр береһе “Салауат!” тип шыбырлай.

Ауыз асып өн һалыу за — язык кеүек был ерзә.
Мөмкин бары “Салауат!” тип тыуырға һәм үлергә.

7.08.1978.

Курай

Янғантаузың саука акланында,
Көтмәгәндә, күрзем йәш курай.
Королокто еңгән еңмеш ерзең
Көр һулышы ине ул, буғай.

Көмөш суклап тезгән йондоззарын,
Кыяктарын кыйған алкалай.
Үлән баштарынан үрә карап,
Кул болғаны миңә был малай...

Һөйзөм, барып, һомғол һабағынан, —
Башын әйзе йәшел буз бала.
Юк, өзмәйем! Ерзе йәшпәртерлек
Һинән башка йәм юк донъяла!

Йылдарымдың һүнмәс моңо булып
Йөрөрһең һин мәңге йәнемдә.
Курайһың йән бит ул — кыуарған йәм...
Курай куры кайнай канымда!

Котлап көндө үс һин, йәш һомғолом,
Суктарыңды елдәр таралтһын.
Әсәм бишегенән был еремде
Һомғол курай итеп яраттым.

7.08.1978.

Һыктау

Йүрүзәндең ебәк һыукайзарын
Әстем ятып, һыуһын канғансы.

Йырлайым да әле бер илайым,
Күп йөрөнөм йөрәк янғансы.

Касан ғына инек бында икәү,
“Мәңгелеккә!” — тинек, хак инек.
Боролоп та аккан бормаларзы
Кискәс инде ярым ят инек.

Йәнде тарткан хыял шәрбәттәре
Язмыш кәсәһенән түгелгән.
Күктән ауған йондоз шәүләләрен
Күрәм инде күзең төбөнән...

Икәү инек, хистән миңкәү инек,
Йүрүзәндең бақкас ташына.
Инде һинең һомғол-йомғол кулдар
Қазай бысак йөрәк башыма...

Исерзекме, әллә исерзекме...
Искәйзәрзе йыйыр юк сара.
Йүрүзәндең ебәк тулқындары
Бер һөйә лә йәнде, бер сала...

7.08.1978.

Қорғазак

Қурығ-әсәк (қурғып-қурсаларға тейешле
изге һыу) — ошо тәүге атамнан
“Қорғазак” сыққан, имеш...

Тойолһа ла “қоро” һүзе һымак,
Қоро түгел икән Қорғазак.
Қойоу өсөн, урғып, Йүрүзәнгә —
Қисерергә әзер қырк азап.

Әйтмәгеҙ тик: булһын ниндәй азап,
Узғанында шундай қысқа юл.
Һемереп без, һулыш алғанғаса,
Миллиард йыл-ара үткән ул!

Әле генә ике тирмәненең
Әйләндергән, йырлап, таштарын.
Әйләнәлә йылдар онтағандар

Күпме илдең, ирзең баштарын!

Әсә һөтө һымак сыға тиртеп,
Әсә күкрәгеләй тау битләп.
Тукталмайса аға, аға, аға,
Әзәм ирендәрен сихәтләп.

Үлеп барғандарзы терелтергә,
Эзләй-эзләй сигеп мең ғазап,
Урал батыр тапкан йәншишмәбез —
Үзе икән ошо Корғазак!

Әсә ағындағы сихәттәрзең
Сифаттары тере һыуза бар.
Эскән кеше — була эшсән, көслө,
Моңһоз йәндәр була моңдояр.

Тамактарға каймак яғылыумы,
Шәрбәтеме әллә асмандың?!
Йоткан һайың, йотам гәжәплиһәнеп,
Тылсымдарын тойоп әсәмдең!

Корғазакка килһәң сигеп ғазап,
Ғазаптарзы юя Корғазак.
Менгән һымак, ырғып, толпарыңа,
Йүнәләһең унан һин азак.

Йәйен-кышын кускыя гөлбаксалы
Быуаһында — тылсым доньяһы.
Карап уға, һүнмәс йәшлегеңде,
Мәңгелеген ерзең тояһың.

Корғазактың сөмгөл төпкәйенә
Һалып киттем көмөш бер тәңкә.
Әйелеп һыу алған һылыузарзың
Төсөн сағылтһың, мин килгәндә.

8.08.1978.

Йәшен

Өлгөрмәнем барып һөйәлергә, —
Йәшен атты ап-ак кайыңды.
Акык шәмдәй балкыу ак ғүмере

Кара һөрөмләнөп байыны.

Һары башлы көләс көнбағыштар
Торзо бағып әсе үлемде.
Сәртәкләнөп оскан канлы туззар
Аккан итәгенә түгелде.

Һерәйөп тә калды һынык олон...
Сыраланып каткан, бисара.
Беззе көткән йәшен камсыларын
Онотмаҫка был һын — ишара...

8.08.1978.

Күк мәтрүшкә

Н-га.

Арнап йыйзым һиңә күк мәтрүшкә
Күкрәп торған йәшлек эзеңдән.
Ерең шундай шифа-сәскәгә бай —
Алғандыр нур зәңгәр күзеңдән.

Күк һырттарын һыртлап Янғантаузың,
Һукмағыңа һукмак һырланым.
Исеменде язып киттем ташка —
Каяһында мәғрур кырланың.

Шул каяға күкшелт болан калкты,
Мөгөзөнә Кояш кармалап.
Йүрүзәндең йүләр йөзкәйенә
Сәсрәп китте утлы тармалар.

Һулышымды өрзөм йырлы ташка —
Калды калғып моңло исемен.
Косағымда кайнай күк мәтрүшкә —
Күкрәр мөхәббәткә илсемен.

Төндәреңдә, моңһоу өйкәйеңде
Төрөр нурға йырлы күк сәскә.
Һине көтөп, күкһелт болан булып,
Калам зәңгәр кая-киртләстә.

9.08.1978.

Һүрәт

Йүрүзәндең һомғол һылыузары
Толомдарын һыуға сайкайзар.
Ә үззәре, каплап саф йөззәрен,
Һынсыл егеттәрзе байкайзар.

Алдарында ағын-көзгөләре,
Йыуған була сәсен, катыклап.
Тыбырсына акка ак сабактар,
Толом оскайзарын кытыклап.

Текә ярзан төшә таш тәгәрләп,
Терелгәндер ул да — йәш күнел.
Камыш һайын һағыш бәүелгәндә
Таш булыу за бында — йәл түгел!

9.08.1978.

Йор кәмә

Ағизелдән ағып килә
Йәшел иңле бер кәмә.
Йәшел еңде ишкәксенен
Окшаттымсы иркәмә.

Үзе ишә, үзе көлә,
Күкрәксәһе ал ғына...
Һомғоллоғон һынап һыктай
Ярза үскән тал ғына.

Талғын ғына талып бара,
Күззәре янып бара.
Таллы-толло ике ярға
Ялкыны кабып бара.

Һызғырғайным, һизмәнесе —
Үтте-китте кәмәсе.
Тороп калған тал-толдарзы
Булманысы йәлләүсе.

Тукталманы икән ниңә

Йәшел иңле йор кәмә?
Йәшел йәме, йәшлек сәме
Зәңгәр монар бөркәнә...

10.08.1978.

Хат

Н-га.

Күк күгәрсен кунды журыныма —
Изге билдә. Һинән хат көттөм.
Озақ үтмәй, буйзак-буш бүлмәмде
Көләс конверт кереп елкетте.

Һағынысың — якты яғынысың
Йөрәгемдә гөлтләп, ут алды.
Минең өсөн вакыт юйзы көсөн,
Сәғәт секундтары тукталды.

Хатыңдағы хаклы юлдар булып
Һузылдылар таңдар, дауылдар.
Араһында беззе тик без иткән
Бер йыл, бер ай, бер төн, дауыл бар.

Арауыктың ары ағылышы,
Таңланышы — шул төн хакына.
Бөтөн Ғаләм инеп яткан, тулап,
Кош телендәй генә хатыңа.

Шуға ла шул килде Кош Юлынан:
Хат ташыусым — күм-күк күгәрсен.
Ялкыныңды алам таң еленән...
Күзкәйзәрең кеүек, күктәр сөм...

9.08.1978.

Әрем

Янғантаузың ясы киртләсендә
Тап иттемсе далам әремен!
Һәм әйтте ул: “Рәхәт миңә бында.
Йүрүзәндең һөйгән йәремен!”

Һөйгәндәргә йола — түгел кәртә,
Косаклаша тау һәм сал дала.
Каратаузан искән талғын елгә
Әрем бөзрәләре сайкала.

Салауаттың сал саң-тупрағына
Килеш тә һуң әсе хуш есе!
Сейә сафлығына сеймәләнеп,
Хасил кыла ожмах букеты.

Әрем менән сейә әйтә миңә:
“Араларзы арбап кауыштык.
Беззең өсөн бирә һөйөү көсөн
Һеззе айырыусы алыслык!..”

Сығып иртән, сихри юлдар үтәм,
Сафлыктарын һулап исерәм.
Гөнаһлығын ерзең гәфү итәм,
Ожмахлығын ерзең кисерәм.

Сеймәләшеп, әрем менән сейә
Никах түшәгендә сайкала.
Ғишык ғилләһенән исерттертеп,
Иренемдә әсе саң кала...

10.08.1978.

Ир коро

Түззем, таймай, язмыш таяктарын,
Һәм түзәргә тағы -- тайярмын!
Яурындарым — таяк һыңдырырлык,
Һынмағаным өсөн гәййәрмен.

Бәреп маңлай, кая ярғанымда
Күкрәгем ут сакты, ышкылып.
Уңлы-һулы һулкып баш әйәргә —
Башкортлоғом түгел бушкыуык!

Ары торһон минән ялағайлык:
Бөркөт мороно — сукып кайрала!
Каршы һөңгән һөмһөз һөңгөләрзе
Кайырып, көн илгә арала!

Бирмәнем буй — буйтлы ир коромда,
Барзым, барзым ярып яу кырын.
Ватаныма калкан булғаныма —
Катты беләк, калкты яурын.

Табаным таш төйөп дағаланды,
Тукмап беште йозрок сукмары.
Шуға күрә язмыш онтаманы,
Шуға күрә һағыш йыкманы.

Үз тиреһен курсап курылғандар —
Бөгәрләһә, корттай, сүплектә.
Сәүекләһәп койрок болғай бәһдә,
Һалғандан һуң башын этлеккә.

Һакикәттә иһдә илткән генә,
Донъя баһқан һайын, турая.
Сүктертергә һуккан һуйылдарзы
Йыға һуғып калка, зурая.

Уралтаузаы һығый хәр һакикәт
Ирзәренән ерзә — һабакка...
Илгә һуккан йәшен йәзрәләре
Яурыһымда һыһып тайғақлар!

10.08.1978.

Хат яз, тиһең...

Хат яз, тиһең... Языр һүзең юкта
Һимә булһа ла, хет, яз, тиһең.
Ебәрһәң дә сыйып көн шарттарын,
Күһел тыһыр, хет, бер аз, тиһең...

Көн шарттары быһда шул бер иһде —
Беззәгеләй һауа шарттары.
Төнөн, койоп, койма ямғыр яуһа,
Сыуак сәсә ямғыр арттары.

Катык яккан кайын кайыззаны,
Беззәгеләй, алсақ ялтырай.
Йүрүзәндең йөзә күк тоһанда,

Беззәгеләй, өшөп калтырай.

Камыштары калкыу, беззәгеләй,
Һалкын — үгәй инә үләне.
Беззәгеләй, кара карғаларзың
Йыры йыра донья күләмен.

Калкһа Кояш калкыу тау яғынан,
Кыя һуғып, ярзы каймалай.
Ята нуры ялтыр һыу йөзөнә,
Ауып төшкән алтын каялай.

Һулыштарзы һурып һауалары
Иҗертә лә йәнде тилертә.
Әзер төслә йөрәк Йүрүзәндең
Һалкын ташын косоп үлергә...

Беззәгеләй түгел бары таузың
Босрап сыккан кайнар дауаһы.
Беззәгеләй түгел кай сағында
Йәнгә үткән һалкын һауаһы.

Былбыл моңон ойоп тыңлағанда,
Билде был ел боззай һыңдыра.
Хәйер... был да бит тап беззәгеләй:
Утың менән куша боз тора...

10 — 11.08.1978.

Кесерткән

Киртләс-киртләс таузың басмаһында
Кайзан килгән кырыс кесерткән?!
Әллә, тимен, тылсым бында уны
Бала сактан беззең күсерткән?..

Ялан аяктарзы өтә ине,
Сағып, уның утлы әсене.
Һуғыш уты сығып һәм талсығып,
Көнбайыштан көттөк әсене...

“Фронтка” тип, һөрөп кайткас һабан,
Кесерткәндән ерзе әрсенек.

Яланғаскул ыуып, ашқа һалып,
Астан үлер сакта йәлсенек.

Аяктарза кышын быйма тузғас,
Кесерткәнде карзан сүпләнек.
Киндерәгә унан сүс һызырып,
Күпме табандарзы төпләнек!

Кесерткәндәй сағыу сактар беззе,
Саға-саға, сабыр ир итте.
Ә шулай за балдай татлы ине
Кесерткәнле әсе ер есе.

Һәм үзебез, атай булғас та без,
Кесерткәнде алдык һабакка:
Кулсыр уландарзың арт һабағын
Укыткыланык шул кай сакта...

Кесерткәнем, әрһез кускыл дуһым!
Оногкан был, тиеп, ситләмә.
Һинән уһалырак кесерткәндәр
Сабып тора әле сикәмә!

Әйеләм дә өнһөз кесерткәнгә,
Ике усты уттан сактырам.
Илде өткән уттар араһынан
Бала сактың балын сакырам.

11.08.1978.

Гөлийемеш

Гөлийемеш, гөлийемеш,
Ерле юкка көл имеш!
Бер һылыу кыз, кыззырып күз,
Көлә карап — был ни эш!

Гөлийемеш, гөлийемеш,
Мин дә әле, тим, еңмеш!
Көлгән күзгә карап көләм —
Әнә шулай беззең эш!

Гөлийемеш, гөлийемеш,

Кемдә нескә бил имеш!
Ах, шулай за йөзө Ай за
Буйы-һыны бик килеш!

Гөлийемеш, гөлийемеш,
Күззәренән нур килмеш!
Әллә, тимен, нуры гөлдөң
Миңә генә бөркөлмөш?!

Гөлийемеш, гөлийемеш,
Их, өлгөргән был емеш!
Түзмәйемсе, өзәйемсе,
Булмайымсы еңелмеш!

Гөлийемеш, гөлийемеш:
“Үз хәлеңде бел!” — имеш!..
Сәнстерзе сәнскеһен —
Миңә түгел гөл имеш...

11.08.1978.

Ак муйын

Ак кершәнле саука сыуағында
Саңкылдаша сәүкә — ак муйын.
Осорғандыр, барлап, балаларын —
Узғаралыр алтын көз туйын.

Елпенеп ел, һылыу тирбәләләр,
Үләндәргә тейеп, тәлгәштәр.
Төшөп бара таузан йәшпел еңле,
Ак еләнле кайын-кәләштәр.

Сәүкә саңкыузары саукалыктың
Ак юрғанлы кышын сакыра.
Тау астында калғый күкшел шыршы,
Кәләш куйынына касырға.

Көн яғына осор бала сәүкә,
Кырпак карзан булып ак муйын.
Сәүкә муйынының ак балдағы
Котлар Кояш менән Ер туйын.

11.08.1978.

Тузбаш

Түбәләсен ята ялтыратып
Бала сактың тузбаш йыланы.
Баҗа язып хоро камсыкайға,
Әллә ниңә йөрәк жыуланы.

Калғанғалыр куркып йыландарзан,
Сирғып киттем шомло һукмактан.
Әммә “шомло” м, бахыр, шыуышалмай,
Тос койроҗо ерзе тукмаклай.

Усал йәнгә тарып курккан кыззай,
Карай миңә тергләп, һызлап та.
Түбәһендә — алтын калпаккайы,
Бәрхәт камзул иңен буйлаткан.

Гөһәһһыз йән! Йыуаш күңелкәйен
Күззәренән күреп аңланым.
Һомғол һынын кысқан кыу ағасты
Юлдан ситкә алып ташланым.

Боролдо ла шылды моңһылыуым.
Рәһмәт әйткән кеүек кешегә.
Тыуған ерзең хатта тузбашкайы
“Кеше һин!” тип искә төшөрә.

11.08.1978.

Тылсымташ

Диккәт Буракаевка

Утлы таузың котло итәгенән
Алдым, табып, күкһелт күбекташ.
Ташлағайным, юрый, Йүрүзәнгә,
Һыу өстөндә калды ул тоташ!

Эй был донъя! Таштары ла хатта
Батмаҗ өсөн батыр алыша.
Тау төбөнән утта кайнап сығып,
Ер тартымын еңеп кыркыша.

Сүп-сар ғына йөзә тоткарлыкһыз —
Сүпкә биргән хозай “өстөнлөк”.
Таузар түземлеге — мәңгелеккә,
Ә сүптеке бары өс көнлөк.

Мин белгән көр йәнле ысын ирзәр
Көр мәңгелек менән йәшәне.
Есемдәре гүргә кергәндә лә,
Котайттылар Ватан-әсәне.

11.08.1978.

Кара тал

Карурманын илдең гизгәнемдә,
Тертләнәм бер канлы ғилләнән:
Өймәкләнәп үскән кара талдар
Ағарынып калған билдәрзән.

Сыйған балта кара кайырыһын
Астан, өстән — ярып сығарған.
Тере тәндән тере кара тунын
Һызырып, ул эшен туғарған.

Шәрә калған шулай, канап, талдар —
Япрактары, һызлап, калтырай.
Һис кем инде тунын кейзералмай —
Һөлдәләре, кибеп, шалтырай...

Өндәшкәйнем бер карт урмансыға,
Кушылып ул миңә иланы.
“Был урманды карау — оят миңә!” —
Тине лә бик ауыр һуланы...

Кара тундар кейеп күнгән халык —
“Дубленка” тип кейә әле лә.
Һәр “дубленка” нисә кара талдың
Тунын һалдыртканын кем белә?..

Заводтарға кайта кара кабык —
Тундар күбәйеүзең билдәһе.
Кар астында күпме калды икән

Кара талдың канлы һөлдәһе?..

Химик дуҫтар! Кара буяу өсөн,
Тал тәндәрен ниңә һуябыз?
Караланған бәҫле тунды кейгәс,
Ауыр һулап, һез зә уйлағыз!

Әйтер бер сак башкорт карурманы:
“Һирәк һылыузы бер күреп кал...”
Кара тунын илгә һала-һала,
Карурмандан китә кара тал...

11.08.1978.

Шәфкәт туташы

Янгантаузагы Ләмигә һылыуға.

Сәм-кара икән күзе лә
Дәм-кара икән кашы.
Ак яулығын кыя бәйләп,
Йөрөй шәфкәт туташы.

Палатанан — палатаға
Инеп, хәлде һораша.
Тик бер карашынан уның —
Һандуғастар һайраша.

Үлсәй тамыр тибеүзәрен:
“Борсомаймы йөрәгең?”
Ах туташкай, кара кашкай,
Һиндәй һорау бирәһең!

Йөрәк тотоп йөрөүселәр
Бер мин түгел — ун, йөзәр.
Йөрәктәрзең дарыузары
Бары һиндә бар, тизәр.

Йылмайып бер көлһәңсе лә
Дарыуыңды бирһәңсе!
Палатанан — палатаға
Бик йыш инеп йөрөһәңсе!

Сәм-кара икән күзе лә

Дөм-кара икән кашы.
Көндәй балкып килә көн дә —
Кемдең фәкәт туташы?!

11.08.1978.

Кайын-тай

Җәжәп калам: дегет-кара ерзән
Сыға үркеп һөттәй ак олон!
Һәр ак кайын — катык акланында
Аунап торған ап-ак тай, колон!

Бара сабып, койрок сәнселдереп,
Йәшел яллы шаян кайын-тай.
Ап-ак тояктарын текә казап,
Уйнаклай шат сихри тауында.

Үрәпсегән кайын колағына,
Кайыгкланып, кисен куна Ай.
Йәшел ялы менән сөйөп Айзы,
Төнө буйы уйнай кайын-тай...

12.08.1978.

Карға базары

Каркылдашкан карға базарзаны
Кара таңдан купсып уятты.
Әллә ниңә кырыс моң-зарзаны
Үткән үсмерлекте уйлатты.

Күмгән һайын һакмар болондарзы,
Һаклай ине оя карғалар.
Карға ояларын кармаларға
Менә ине аскак балалар...

Шыуышалар йыуан өйәңкенән,
Такыяға күкәй тултырып.
Һәм сығасак карға балаларын
Кайызлайзар, ташта кыззырып...

Барзым мин дә бер көн был һунарға,
Мендем бейек тирәк башына.
Баш осомда — тыуыр карғаларзың
Ата-әсәләре шашына.

Каплай Көңдө кара канаттары,
Карғаларзан күтем кап-кара.
Дүрт йомортка йомған тар ояны,
Каркылдашып, минән коткара.

Кулым һоноп, тоткас күк күкәйзе,
Утгай янып усым, тартылдым.
Балаларзы быуған фашист итеп
Тойзом үземде мин... Ярһыным...

Йәшен һымак кисте мине шул уй,
Һәм төшөрзө, һуғып, тирәктән.
Шунан бирле, булып һуғыш йөгө,
Йәшен уғы йөрөй йөрәктә...

...Кара таңда кара карғаларзың
Көр базары купсып уятты.
Тыуыр балаларын тойһа ғына,
Күге илдең булыр һил-якты.

12.08.1978.

Етегән

Башкыстарзан менәһең дә
Тукталып тын алаһың.
Мырлап, тәбрик итә һине
Алты бесәй балаһы.

Арыклаған әсәләре
Сыға башкыс астынан.
Табып баккан алты йондоз —
Бөйөк йәшәү һакына.

Тимер такта ышығында
Йондозарын үстергән.
Мырлап, бына аяктарға
Урала шат етегән.

Һона кемдер — йомшак әпәк,
Кемдер — сабак кишәге.
Әсергә бар күләүеге —
Койма ямғыр кишәге.

Бүләктәрзе көйшәйзәр зә
Ысык әсеп йәшәйзәр.
Ел-ямғырза һырнығалар
Мамык түшле әсәйгә.

Шуныһы тик: етер һыуык,
Күктән кырпак кар төшөр.
Мыр-мырзарзың, йондоззарзың,
Тәпәйзәре бөрөшөр.

Сыкмаҫ сабак саптырыусы,
Бурар буран икмәкте.
Тезеп көрткә йондоз-әззәр,
Кайза былар китмәксе?..

Мырлай, нурлай баҫкыс аҫтын,
Йондозлок көр — етегән.
Ергә, гүйә, Етегәндән
Ете ярсык кителгән.

12.08.1978.

Этюд

Ойкота ел кайын кашмаузарын —
Сеймәлешеп тулай тәлгәштәр.
Коба һыйыр һынлы бура-болот
Тәңгәленә таузың йәпләшкән.

Ер аркаһын ялай “коба һыйыр” —
Кояш-күзен йомоп, тын баҫкан.
Елененең тулыш, тиртеү һөтөн
Имезергә бында ул кайткан.

Ә тау — яңы тыуған еүеш бызау —
Тәмле төштәр уны тилертә.
Болокһоған болот — имсәктәрен

Ирененә таузың тейзертә.

Эй түземһез шәфкәт — әсә ағы!
Имсәктәрзән аға, тызылдап.
Ак-мәрхәмәт балкып калған төслө
Кайыңдарзың һөтлө тузында.

12.08.1978.

Карт имән

Кыркылған карт имән төпсәһенә
Ултырып, мин бер һил ял иттем.
Күззе йомоп асыр араларза
Тылсымдарға йәнде һал иттем.

Киҗелгән төп, имеш, киҗелмәгән...
Үсәм, имеш, төпкә тоташып.
Кәштәләненеп калкты журыңдарым,
Болоттарға түбәм олғашып.

Тарамыштай тығыз тармактарым,
Ябып ерзе, янға кирелде.
Ел үткәrmәҗ карпай япрактарым
Йәшел калкан булып тезелде.

Ак йондоззар акты баш осомдан,
Ағылдылар йылдар, быуаттар.
Иләүзәргә йәйзем күләгәмде,
Келәм итеп, әсе сыуакта.

Манаралай мыкты олонома
Терәп арка, батыр ултырзы.
Булат айбалтаһын кайрап ташка,
Озақ заманалар уй корзо.

Узған быуаттарзы — килерзәргә
Ялғау өсөндөр, тип, изге уй,
Һулыш һурып ерзең күкрәгенән,
Һузмак булдым илгә озон көй.

Киҗелде тик көйө быуаттарзың —
Батыр, тороп, балта һелтәне.

Манаралай оло олономдо
Балта һаплык кылып мөнтәне...

...Уяндым мин, тертләп, төп өстөндә...
Карт имәндәй булдым болокһоу.
Күктә йөзгән ак Ай-айбалтаның
Ас һағағы ярһыу-кылыкһыу...

12.08.1978.

Кояш яланы

Янгантауға барһаң, иркәм,
Буйла Кояш яланың,
Калккан сакта тау артынан
Көләс Кояш, алланып.

Үзәндәрзән төшөр, ағып,
Һөтгәй куйы ак томан.
Тубыктан ак томан кисеп,
Түтә юлдан кит һаман.

Менерһең бер, төшөрһөң бер
Түбәһенән түндәрзең.
Ал Кояштың сайпылынан
Алһыуланыр еңдәрең.

Кыштыр-кыштыр кыштырларзар
Ян-яғыңда күрәндәр.
Әйләнмә лә, бәйләнмә лә —
Күп булырзар күргәндәр.

Тик Көн йөзгән акланлыкта
Әйләнмәйсә һин кара! —
Көлөшөрзәр, нур сәсерзәр
Мең-мең кояш үз-ара.

Табак-табак кояшланып
Баға Көнгә көнбағыш.
Йөзөңә нур бөркөлөүзән
Таралалыр моң-һағыш.

Һәр бер һабак -- кояш-табак,

Нур-саткыһы һап-һары.
Һап-һарынан күззәреңде
Камаштыртма, ни бары!

Уң яғыңа карарһың да
Һул яғыңа карарһың.
“Ни булды был? Ни хикмәт?!” — тип,
Кояшлыктан һорарһың.

Йәшел куллы көнбағыштар
Һырып һине алырзар.
Ялбырлатып еҙ сәстәрен,
Көндәй көлөп-янырзар.

Бизәнерзәр, төзәнерзәр
Бағып Күккә -- Кояшка...
Онотоп үз кояшыңды,
Калмаһаңсы оятка...

Ышан, иркәм: мөхәббәтем
Кояш миңең — гел һиңә!
Үтеп кояш яланынан,
Кояш илтәм йәнеңә!

12.08.1978.

Йүрүзән

Рәхмәт, рәхмәт, эй Йүрүзән,
Тилбер үзән, көр үзән!
Дарыуһыз за дарманландым,
Буйлап һине йөрөүзән.

Текә үрле — уң яккайың,
Һулы — кускыл гөл үзән.
Сейәләрең, алһууланып,
Алкаланған ал үзән.

Тирәктәрең йөрәктәрзең
Телен белгән — бер һүззән.
Томралары, томаңдары
Сатнап киткән көлөүзән.

Бөрлөгәндәр-бөрөлгәндәр —
Балактарға үрелгән.
Гөлийемештәр — гел сәскәгә,
Гел емешкә төрөнгән.

Еләктәре — силәктәрзе
Тартып, үзе тирелгән.
Муйылдары, карағаты —
Кулға кулай бирелгән.

Кырзарында — мулығып мал,
Һулаузарға тығылған.
Байманлыктан баһузарза
Биле ерзең һығылған.

Фирүз ярзар якаһына
Шат ауылдар тезелгән.
Кешеләре — кеше өсөн,
Йәне сығып, өзөлгән.

Салауаттың ак сағылы
Һыу битендә сағылған.
Камыштары һөңгө һаплык —
Батырзарын һағынған.

Ярып Урал каяларын,
Йор йырлаған көр үзән.
Батыр йылға һинең кеүек —
Бармы икән, Йүрүзән?!

Хәл алдык без. Үзең дә һин
Хәл ал беззең йөрөүзән.
Һине гизеп, булдык егет, —
Һау бул, һау бул, Йүрүзән!

13.08.1978.

Кыркбыуын

Ағизелдең буйзарында
Үсә икән кыркбыуын.
Кырк быуынды — кырк быуынға
Тоташтыра йор һыуым.

Кыркбыуындың быуындары
Базык икән — өзөлмәй.
Кырк тапкыр кырк быуындарын
Бабаларзың — күз иңләй.

Кыркбыуындың һәр быуыны —
Кырка йәшлек бер күмер.
Кырк йәшендә күкрәмәһә,
Була, тизәр, ир — күмер.

Эй кыркбыуын, кыркбыуын да
Кояш нурына йыуын.
Ағын һыузарға һамакла
Кырк быуындың кырк моңон.

13.08.1978.

Таш күпер

Тимербетон дөргән Йүрүзәнгә —
Коя, тирләп, ирзәр таш күпер.
Тиззән бында Юлай һукмағына,
Кырзы кыркып, бетон юл үтер.

Юлланырзар йылғыр юламандар,
Болан өркөр таузың башына.
“Маша плюс Саша” тип язырзар
Салауаттың кая ташына...

Юк! Һаташам! Ерзең был тәхетен
Кулсырзарзан илем курсалар.
Тәбиғәттең сафлык күперзәре
Тимербетондарзы кулсалар.

13.08.1978.

Бәйге

Рәми Ғарипова.

Борондан ук булған бәйгеләрзең
Иске серен сисһәм, көлмәгез.

“Искелекте исләп яңырткандың
Күзе сыкһын мәгәр!” — тимәгез.

Бәғзеләрзе белдек: бәндә коло,
Бәйгеләрзән байып туй итте.
Кемдәрзеңдер кулы был бахырзың
Алашаһын алдан бейетте.

Исем-атын сөнки сонтор йәндең
Зур жюригә түрә кыстырған.
Сөнки был йән, түрә сөскөргәндә:
“Йәрхәмикалла!” — тип кыскырған...

Дегәнәккә лайык сабышкының
Ял-койроғон кайый тағмалар...
“Йәрхәмикалла” сы, кукырайып,
Ала бүләк алғы бағмала.

Сәпәкләй кул, курпып, ялағайзар,
Турһыктарзан кымыз түгелә.
Айнык акыл йәндәргә лә хатта
Батыр тыуған кеүек күренә...

Ә был мәлдә ысын бәйге толпар
Бәйгеләрзән мәхрүм йән ине.
Ауызлығын сәйнәй шағырлатып...
Капка бикле... Эстә сәм ине...

Уны менеп сабыр батыры ла
Ат караусы кылып куйылған.
Улар өсөн — гөнаһ алға сығыу,
Улар өсөн бәйге тыйылған...

Салландылар, сапмай, толпар, батыр...
Еткән сакта ғүмер акшамы,
Шартлап һыңды толпар ауызлығы,
Батыр сабырлығы какшаны.

Калды ауып капка бағанаһы —
Осто ғына оскор һыбайлы!
Донъя күрзе: данлап серек корзо,
Юғалткандар ниндәй һыбайзы!

...Алкыштарзан тетрәп-сатнай һауа —

Был икәүгә шөһрәт, дан яуа.
Тик аяныс: еңеү тантанаһы
Һыймай инде фани донъяға...

Онотолған теге ялған батыр.
Ә ысынын көс юк кымшатыр:
Шартлап ярылған зур, канлы йөрәк
Канъяғаны канлап тын ятыр...

Борондан ук булған бәйгеләрзең
Иске серен систем, көлмәгез.
Кем сөскөрһә, “йәрхәмикалла!” тип
Кыскырмаҫ та бәндә, тимәгез.

13.08.1978.

Карағай

Янғантаузың алсақ акланыңда
Үсә ине бер карт карағай.
Япа-яңғызлыктан, һанһызлыктан
Калған кеүек ине кырағай...

Килгәнемдә ошо карағайзы,
Әзәмисә әрнеп, кызғандым.
Калғанына әсе яңғызлыкта,
Уның менән куша һызландым.

Һызланған һәм һызған сактарымда
Төштәрәмә керзе карағай.
Яңғыз калған һайын, һыктандым мин:
“Түзә икән калай ул ағай?..”

Йылдар үтте... Сәсем кырпак һипте...
Килдем әле таныш акланға.
Тубырысыктар сәсеп китмәк булдым
Карағай картлығын һакларға.

Тик ни күрәм: фәжәп қускылланып
Алды каршы алсақ акланлык.
Ылыс ышығында йәп-йәш кенә
Кайын япрактары шауланы!

Хәтерләнем: һуғыш етемдәрен
Үстергәйне, карап, бер ағай.
Шуның һымак булып тойолдо был —
Кайындарзы коскан карағай.

Таралды ла китте кайғыларым,
Ауыр төш томаны һүрелде.
Күмәк ейәндәрен тубығына
Тезгән карттай көләс күренде.

14.08.1978.

Йүрүзән томандары

Йүрүзәндең кымыз томандарын
Оноторға, әйтсе, мөмкинме?!
Кәсәләнеп балкый түбәләре --
Ылғый актан мөлдөр был киңлек!

Һин тораһың, бағып, сал сағылда,
Кәсә кырийына баһкандай.
Кайнай аста ап-ак һаумал-кымыз!
Үзәндәрзән һаумал аккандай!

Күбекләнеп, кымыз күтәрелә, —
Кәсә күзәүенән ул таша.
Аяктарзы йбуып аккан болот —
Үзе хозур, үзе тамаша!

Болот буйлап бейеп китке килә,
Тартымына ерзең буйһонмай.
Хыялымда күрәм күктең төбөн,
Йондоззарзы тирәм, кул һонмай...

...Ястык итеп алып кайтып китәм
Ғәзиз ерзең кымыз болотон.
Башкайзарым бошоп ауыртканда
Косағына алып алыгһын.

14.08.1978.

Курай акланы

Етмеш бишенсе йыл королоктан
Урал иңе кибеп какшаны.
Өс йыл буйы курай курпытманы
Йәнем һөйгән курай акланы.

Курай көйләп күнгән ел ауызы
Өс йыл буйы өрзә курайһыз.
Көмөш такыялы егеткәйен
Ак кайындар юктап моңайзы.

Канлы яуза башкорт яландарын
Өткәндәй үрт, калдык шәп-шәрә.
Курайсылар кулы күнды йәнә
Теш төшөргөс бакыр көпшәгә.

Тере моңон ерзең тарта алмай,
Интектерзе шул ез курайы.
Курай китһә, беззән ни кала, тип,
Кыуарылды кәүем сырайы...

О мөҗжизә! Таңым тулкынында,
Таныш моңдар арбап, уяндым.
Мең көпшәнән “Урал” көйөн тарта
Курай акланкайы Уралдың!

Ысык ярып елдем яланаяк,
Аяк тартмай калған акланға.
Кайындарзың иңе, елһез көйө,
Бейей генә моңдар акканға!

Ак тузлыктың тузғык араһынан,
Дарслап йөрәк, үтә караным.
Ак такыя кейгән — тап егеттәр! —
Туйлай курай ерем байрамын!

Мөҗжизә бар — ерзә курай барза!
Курсалған ер! Калған йән-курай!
“Без — мәңгелек тере бөрә!” — тиеп,
Ғәзиз моңо йәндең яңғырай.

14.08.1978.

КЫМЫЗ

Корзашым Шакир Биколовка

Салауаттың тыуған еркәйенең
Ауыз иттем һаумал кымызын.
Барып кергәс, хәлен белергә, тип,
Һалып бирзе дуһым, тулғызып.

Арғымакта елер еркәйзәрзе
“Жигули” за урап кайткандар.
Салауаттың сая ауылдашын —
Кымыз бешәүсене тапкандар.

Саялыкмы, әллә наянлыкмы
Кайткан, йоһоп, тулы турһыкка.
Дуһым миңә кымыз һалып бирә,
Шул турһыкты куйып тубыкка.

Баһадирзар, бәлки, борон да, тим,
Тустактарзы ошоллай тоткандыр.
Салауаттың менгән толпарының

Токомонан был һут йоккандыр.

Уны, бәлки, батыр улдарының
Токомдары тукуп-бешкәндер.
Шуға күрә зерә сихәтле һәм
Дәртле кымызы етешкәндер...

Туҗтак таша, йәндәр күккә аша
Эстә кайнап ташкан хистәрзән.
Батыр тупрағының һуткайынан
Күңелдәр бит шулай нескәргән!

Эй илаһи минут! Беззе дә, тим,
Салауатка йәнәш алып сап.
Туҗтактарзы куйып, беззең дә бит
Ярһыу атка әйәр һалыр сак.

14.08.1978.

Ярты

Уззы инде баллы яртыкайы
Айыуымдың — Айлы айымдың.
Ак томандар кисеп гизгән таңдар
Акшам ағы менән кайылды.

Баксалағы тулыш алмаларзың,
Кунды алһыу, ярты яғына.
“Ярты йәнем” тиеп ярылғаным —
Төштәрәмдә килдең яныма...

Ярым-ярты бешкән бөрлөгәнең, —
Өзөп кабыр ғына әмәл юк.
Яртыһынан кистем кисеүеңде,
Арғы ярға сығыр кәмәм юк.

Һуҙған кулым талып яртылыкта,
Үрзәреңә ярым артылды.
Һин дә, беләм, ярым-ярты тарттың
Ярты егет, ярты картыңды...

...Ярты билдән батып Йүрүзәнгә,
Бара байып кандай кызыл Көн.

Хыялдарзың калғый кап-яртыһы.
Күберәктер... Кулым тотоп һин:

“Ярты йәнем!” — тинең... Тойзом хисең...
Ярты хистәр йәнгә һаналмай!
Капланайым кушкай күкрәгеңә,
Тулыланайыгксы, тын алмай!

Алда әле ярһыу ярты ғүмер, —
Кәм булмаһын өмөт итәйек.
Беректереп йөрәк яртыларын,
Был донъяны бөтөн көтәйек!

...Айып торам һаман яртылыкта...
Ара алыс, калай итергә?
Ярты билдән кергәс кисеүеңә,
Күкрәккәсә әллә үтергә?!

Яртыланым тулы йәй айымды...
Аскан шешәм тора яртылай.
Һулыш һайын һине хәтерләтеп,
Күктә йөзә кәмә — ярты Ай...

15.08.1978.

Нескәреү

Кыуарһа ла йылдар, ир күңеле
Катмай икән... һаман нескәрә.
Һынған үлән күрһәм, күз йәшемде
Йәшерергә миңә көс кәрәк.

Сөкөрәйеп туңған һәр турғайға
Бирер инем йәнем йылыһын.
Күктә йөзгән болот, тимен, ергә
Ләйсән генә булып яуылһын.

Игенсенең ипле кулдарына
Ағылһын гел уңыш бойзайы.
Юлға сыккандарзы бәләләрзән
Аралаһын тылсым хозайы.

Ялан иңләп килгән һары иңкеш

Азашмайса кайтһын йортона.
Йүкәләрзең татлы балын уртлап,
Илһен шатлык, тим, бал корто ла.

Һәммәһе лә...
Ана, йәш бер әсә
Картуф ала ерзән, бизрәгә.
Әллә ниңә йоморо бүлбеләрзе
Окшаттымсы утлы йәзрәгә...

Жыулап китте йөрәк...
Буразнала
Йәш әсәнең уйнай балаһы.
“Йәзрә” ләр, тим, яуһын бизрәләргә.
Был бала, тим, утта калмаһын!

Гүзәл донъям!
Һәр бер валсығыңда
Тоям бөгөн татлы нескәреш.
Ер-күгеңде косоң үпкем килә —
Бына ниндәй миндә үзгәреш!

Әсә итәгенән морон төрткән
Һәр караны тартам һөйөргә.
Сабый табандарын иркәләгес
Үлән булайымсы был ерзә!

21.08.1978.

Көтөүсе

“Һарғамыш” тың башмак көтөүсәһен
Таңғы томанда мин осраттым.
Туплап малын, тынған бер арала
Тормош-күрмештәрен һораштым.

Терәп теззе, йәндәй тойоп ерзе,
Бесән ясмаһында ултырзык.
Ята салғы, ятлап, сал кылғанда,
Сая эшкә ирзе котортоп.

Уңған йәшел һалдат кейемендә,
Салбарыңда — һалдат билбауы.

Накал етек — “кырған” “Фидель” итеп.
Мода түгел. Вакыт булмауы.

Һалдаттан ул кайткан биш йыл элек
Һәм, биреп иң, эшкә егелгән.
Кейеменең йәшел бөрмәләре
Йәшел ергә куша тегелгән.

Һимертәм, тип, һезгә кальяларзы,
Көтөүенә төртөп күрһәтте.
Салкан яткан салғы сыңлап китте,
Үлән башкайзарын тибрәтте.

Һәүкәшкәйенә лә бесән кәрәк
Кышкылыкка. Бирһен кем уны?
Ясмаларын язып ясы ергә,
Киләсәген яза ер улы.

Эшләп йөрөп саба был салғыһын,
Бик киң әле яскара яланы.
Утыны ла көтә әзерләүзе, —
Маллы кеше яллы буламы!

Ял итергә кайта туғандары
Калаларзан. Кырпак кар төшкәс.
Һыйлы кунак булып һәр берене,
Йола калья, һуғым етешкәс.

Аркаһынан тапай кустыкайзы,
Өлгөрһөң, тип, уңған һәр эштә!
Таш йорттағы йылы фатирзарзан
Ауылдарын күреп тик төштә.

Ә был кусты, белмәй йәйзе-кышты,
Бил бөгә лә кайнар тир түгә.
Һалдат билбаукайын һыға быуып,
Салғы тотоп сыға көтөүгә...

Салғыһына һалды кулын һалдат,
Китте сабып, ботто айыра.
Кескәй улы — атай катарында! —
Көтөү башын ошта кайыра.

Хуш, сос малай! Атаң яланында

Кулараға инде кертгәнһең.
Йәшел ерзең йәш һалдаты итеп,
Сәләмемде һиңә бирәмен!

20 — 21.08.1978.

Альш

Һынашты көс ике болан-бүгәй,
Каяһында озон кырланың.
Тана болан тора ақта — кәтәп
Донъя бүләшеуен былларзың.

Сәсрәй оскон, сатнап, мөгөззәрзән,
Тояктарзан таштар онтала.
Бүгәй морондары бөрккән боқтаң,
Әйтерһең дә, дары токана.

Быға тиклем уртақ ине донъя,
Һыя ине быллар донъяға.
Бөгән килеп, берәгәйлек теләп,
Һына мөгөз, кайнар кан аға.

Өстөнлөктә даулап, сыккан яуға
Үсеп еткән егет — йәш болан.
Карт һантыйзың һанап кабырғаһың,
Болан ғәзеллеге әш кыла...

Көслөнөкә — донъя, тигән мәкәл
Күз алдында курпып, котайзы.
Карт боландың гәрсләп колауынан
Хатта кая, гүйә, кыйшайзы.

Еңеү борғоһонан йәш быуындың
Сүкте, тетрәп, таузар, урманнар...
Һөйәркәһе, мөңрәп, алды каршы, —
Уйнакланы куша боландар...

Канһыраған корбан, тубыкланып,
Кирт ситенән күккә бакканда
Күз йәшендә Кояш мөлдөрәне
Һәм шат ике болан акланда.

Һуңғы уфтау... Торманы карт асау —
Тубыкланғандарға аяу юк!..
Йәш асаузың азып картайыуын
Калды көтөп уйсан каялык.

21.08.1978.

Йөрәк йыры

Әй, кайза һин, керһез сабый сағым! --
Дөнөп барам далам юлынан.
Кылғандарға, гүйә, йондоззарзың
Йылтыр көмөш саңы койолған.

Ғаләмдәр тын... Күктең зәңгәрлеге
Йөзә, һаркып, таңғы томанда.
Әйтерһең дә, Ерзе ак бизәкле
Күк яулыкка төрөп куйғандар...

Капыл шул сак, йәнде һискәндертеп,
Яулығын Ер йолоп ташланы.
“Бытбылдык!” — тип көләс ауаз биреп,
Ерсән йырын көйләй башланы.

Әй тетрәтте ошо һокланғыс йыр,
Күңелдәге сиртеп ут-кылды!
Кош телендә типте Ер йөрәге:
“Бытбылдык! бытбылдык! бытбылдык!”

Йөрәк йыры Ерзең — бәгеремә
Мәңгелеккә кереп һеңеште.
“Бытбылдык!” — тип минең йөрәк типте.
“Бытбылдык!” — тип ер-күк һөйләште.

Ер юлдашы ашкас ғаләмдәргә,
Калып хайран, шуны тыңланык:
Пипелдәүес эфир тулкындары
“Бытбылдык!” — тип ерсән сыңланы!

...Күк яулыклы Ерем бара елеп
Йондоз саңлы йыһан юлынан.
“Бытбылдык! бытбылдык! бытбылдык!” — тип
Сыңлай донъям йөрәк моңонан.

30.10.1978.

Хушлашыу

Эй изге ер! Кайнар һулышыңды
Бөркөп һөйзөң мине, әсәмдәй.
Кайнар куйыныңдан алдым шифа,
Шатлыктарым ташты, ләйсәндәй.

Елеп үткән бер ай араһында
Тауларыңа ерһеп өлгөрзөм.
Көмөш суклы курай такыяларын
Юлдарыңда һөйөп йөрөнөм.

Килмәк барзың инде китмәге бар —
Етте вақыт билде быуырға.
Һуңғы тапкыр төшәм текә ярзан,
Йүрүзәндә битәм йыуырға.

Хуш, Салауат ере! Хушлашыузың
Ауыр гере бақты бизмәнгә.
Бер такыя курай орлоғондо
Китәм алып, илдә гизмәккә.

Ташлаһа ла кайза язмыш еле,
Үзем менән бергә йөрөһөн.
Куш табаным баҫкан һәр тәңгәлгә
Кушар бөртөк орлок тирелһен.

Планетаны, бәлки, билбаулатып
Тура килер йырлап узырға.
Шытһын ине курай гел артымдан,
Юлдарымды күмеп моң-йырға!

Юл елдәре киҫһә күззәремде,
Шул моңдарзан юсык табырмын.
Курай такыяларын һөйә-һөйә,
Уралыма урап кайтырмын...

Хуш, Салауат ере! Хушлашыузың
Әсе йәше тула күззәргә.
Бер такыя курай орлоғондо
Алып барам ерзе бизәргә.

24.08.1978.

Тракторсы кыз

(һүрәт)

Машиналар дырылдай за үкерә,
Кырзан улар һутлы үлән килтерә.

Күз алдында калка кускыл тау-корған,
Шат кыз уны тослата тракторзан.

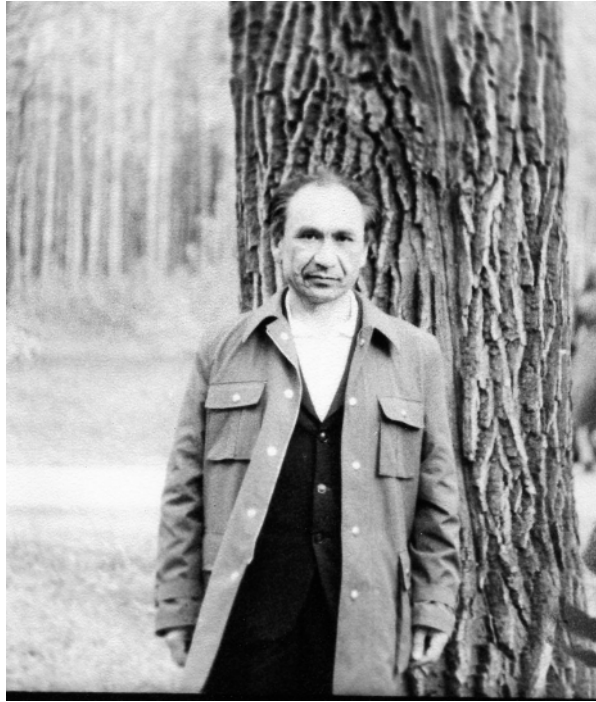
“Силос” тигән татлы азык малдарға –
Ярап ятыр кыш үзәген ялғарға!

Кабинаһы асык — шаян ел өрә,
Ал яулығын кыззың, йолоп, ул кирә

Һәм күтәрә, сөйөп, корған өҫтөнә.
Алһу яулык ал әләмдәй елпенә!

12.08.1978.

1979

Илемә

Мин халкыма тәрән тамыр йәйзем,
Түгел уны ләкин имергә.
Тамыр йәйзем, ерзең йәзрәһенән
Йәнһыу алып уға бирергә.

Мин халкымдан үргә олон үрзем,
Түгел уны ләкин капларға.
Олон үрзем, Кояш дөрләүенән
Ялкынланып уны пакларға.

Мин кулыма хәләл кәләм алдым,
Көнгә мансып — төнгә язырға.
Баштар китһә китһен — Намыс калһын
Ил түрендә мәңге янырға.

23.05.1979.

Хозай

Хурлама ла мине, зурлама ла —

Был хистэрзэн өстөн мин күптэн.
Миңә калһа, илем зурланһын да
Хур хурланһын — миңә шул еткән.

Тетрәнһә лә кемдәр, калтырамам —
Уззым инде ундай сактарзан.
Кауырһыным катып етмәс элек
Көлә белдем калтыр заттарзан.

Һөймәгәнгә һөмһөз һөйкәлергә,
Түгелмендер илдең үкһезе.
Теләгәндәр — кыркка тезләнһендәр,
Сығарһындар шайтан мөгөзө.

Был донъяға “ике йәшәйем” тип
Килгәндәр тик шуны белһендәр:
Бөгөлһә лә тәкә мөгөзөләй,
Иблестәрзән сыкмаç пәйғәмбәр!

Кабындык бер! Һәм тик бер һүнергә! —
Табыныузар беззең юғары.
Кояш нуры һымак төз Хаклыкты
Хозай иттек... Хаклык ни бары!

24.05.1979.

Ак көндәрем, пак төндәрем

“Пак-Ут” һүзен дәдрәү заманабыз
Алмаштырзы тығыз “вакыт”ка.
Секундты ла һатып алып булмай
Һис бер алтын, гәүһәр-якутка.

Ут булыузан, дөрләп юк булыузан
Йыйналасыр вакыт һәм донъя.
Эззән беззең — ейән-ейәнсәрзәр
Тапһын ине дөрләү кот-уля!

Ак көндәрзә булыр кара төндәр,
Һәм ак төндәр — кара көндәрзә.
Токомдарзы нурлап, паклығыбыз
Балкып барһын ине күззәрзә!

25.05.1979.

Диңгеззәргә китәм

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм, —
Күрешмәнек тағы был юлы.
Йөрөйһөңдөр кайза, азашып,
Кара сәсле Урал һылыуы?

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм,
Төштәрәмә һаман керәһең.
Муйыл сәскә минең шоморт сәс
Сеймәлергә тейеш, күрәһең.

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм,
Хыялымда һине тыузырзым.
Зифа билкәйеңдән косаклап,
Урал туғайзарын кызырзым.

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм,
Килеп ниңә “йәнем” тимәйһең?
Әллә инде Балтик буйзарын
Гизгән диңгезсеңде белмәйһең?..

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм,
Бомба менән тулы палуба.
Канундары каты диңгезсең:
Йә — бул уяу, йә — йән һал уға...

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм,
Хыял кошон һиңә осорзом.
Кара күзле матрос турында
Һөйләр әле зәңгәр кошсоғом.

Диңгеззәргә китәм мин, иркәм, —
Бешһен әле Урал муйылы.
Яр башында тора, моңайып,
Һары сәсле эстон һылыуы.

25.06.1979.

Диңгез

Афзал бабам иҫтәлегенә.

Килдем бына кырыс ярыңа,
Салауатты салған шом-диңгез.
Болоттарың һыуға һарыла,
Аксарлағың илай өзлөкһөз.

Тулап үптә тулкын табанды —
Башкортонмо әллә һағына?
Ике быуат буйы тулкындар
Тәгәрләгән Урал яғына...

Балтиканың тозло уртына
Тығып алдым Урал курайын.
Диңгез шауын үрә катырып,
Уйнайым да шашып йырлайым.

Гәрәбәле йыйнак ярзары:
“Ярһый тағы, — тиһең, — Салауат!”
Йөрәгемде ярып кыскырһам,
Үткәндәрзән булыр ғазауат.

Теге яктан Тымык океан
Тулкындары ярға кағылыр.
Олатамдың тозло һөйәген
Уралғаса һирпеп кағыныр.

Булған заман — Афзал олатам
Гизгән диңгез бер ак батшаға.
Алысқанан⁷ урап кайтканда
Дауыл купқан, мәхшәр башланған.

Батыртмасқа батша алтынын,
Кәрәк булғас корбан — Балыкка,
Тотошкандар, тизәр, шыбаға.
Олатайзы язмыш йолоккан...

Батырылған Афзал диңгезгә
(Кайза калмай башкорт һөйәге!..)
Батша шыбағаһын ләғнәтләп,
Доға кыла тыуған төйәге...

Салауаттарзы да аулаған
Борондан ук килгән шыбаға...

⁷ Алысқанан – Алясканан.

Ун етенсе йылда һындырзык
Шыбағаны бына шуға ла!

Һағында мин бөгөн замандың, —
Олатамдай диңгез гизеүсе.
Язмышымды ләкин балыкка
Һала алмаҫ Рәсәй иблесе!

...Салауаттың калка шәүләһе,
Акык тулкындарзы таралтып.
Балтиканың тоҙло уртында
Гөжләй курай, шашкын моң тартып.

26.06.1979.

“Кәкре тырма”лыға

Белмәгәнгә белек бирәйем —
Безең якта барзыр был һүззәр:
Бар донъяға арка биргәнде
“Кәкре тырма һөйрәй был”, — тизәр.

Кәкре тырмаң калһын өйөңдә —
Булырһың һин алсақ илгизәр!
“Көн-таракты һәм Ай-урақты
Ялкыдаткан асыл ир!” — тирзәр.

26.06.1979.

Һөйөү — көйөү...

Һөйөү — түгел баллы бауырһак,
Каба һалып кына йоторлок.
Тейеп телең тилбер бороска,
Күззәреңдән сыға ут ырғып.

Гөлдәмә тип шашып косканың
Булып куя шайтан таяғы.
Ялын ялмап менгән тайыңдың
Тибеп каса көмөш тояғы.

Мөхәббәттер шундай бауырһак —

Уттан алып, утка һалынған.
Илағанда — балкып көләһең,
Көлгәһеңдә — йәшең ағыла...

26.06.1979.

Зәңгәр томан

Күпер башы — күк томан...

Халык йырынан.

Күпер башкайзары — зәңгәр томан,
Зәңгәр донъяларға ул тыуған.
Йөрөһә лә күпер өстөрөнән,
Күпер астарында гел кунған.

Күпер башкайзары — зәңгәр томан,
Кояш менән бергә ул торған.
Байыһа ла Кояш, Ай астында
Шиғыр-миғыр язып ултырған.

Күпер башкайзары зәңгәр томан,
Намыскайы керһез ул булған.
Саф күңелле халкы хакыналыр,
Хакикәткә тоғро ынтылған.

Күпер башкайзары — зәңгәр томан,
Томандарзы йырып юл кыуған.
Иле өсөн откан сактарында
Үзе өсөн һәр сак отолған.

Күпер башкайзары зәңгәр томан,
Юлкайзары уның быуылған.
Бөркөтләһеп саңкыр сактарында
Канаткайзары шул кыйылған.

Күпер башкайзары — зәңгәр томан,
Күпһенмәгез күпләп — күп тормам.
Зәңгәр томандарға кереп сумһам,
Һағыһырһығыз за — мин булмам!"

26.06.1979.

Зәйнәб апай Биишеваға

(Котлау кисәһендә)

Калкты кая, дөрөп тар донъяны —
Ер йәзрәһен ярып яралған.
Кояштан ул углы койон алған,
Тупрактан ул һутлы кәр алған.

Болоттарзың кара өйөрмәһен
Төз биленә, көлөп, ул көрмәй.
Итәгендә уның ер тетрәй,
Түбәһендә күктәр күкрәй.

Кая кырзарына кыркылышып,
Урагандар йыры йырлана.
Йыһандарзың көмөш тузандары
Маңлайына уның сорнала.

11.10.1979.

Тралсылар йыры

Тралсылар тип атайзар
Кай бер кыйыу ирзәрзе.
Без үзебез көл итәбез
Безгә тигән гүрзәрзе!

Диңгез тулы суйын сумар —
Мина тигән күстәнәс.
Фашистарзың күстәнәсен
Күсерәбез, тып-тыныс,

Гитлерзың үз тамуғына! —
Телеграф кәрәкмәй.
“Гөрҗ-гөрҗ” килеп, артыбыззан
Углы “морзе” сәләмләй.

Көн-төн “салют” бара шулай
Икһез-сикһез диңгеззә.
Шартлатылған мина менән
Баһалана ир беззә!

Зәңгәр юлдар — зәңгәрләнһен,
Бөтһөн һуғыш бәләһе!
Төтөн яһап миналарзан,

Өззөк дошман хэйлөһөн.

Тоташтырзык илдәр ярын
Дуслык күпере менән.
Тралсылар ике үлмәй,
Тралсылар бер үлә!

Имен торһон зәңгәр юлдар,
Исләһен ил беззәрзе.
Тралсылар, тип әйтәләр
Кай бер кыйыу ирзәрзе.

12.12.1979.

Үпкәләмә үпкәндә

Үпкәләмә үпкәндә,
Утлы иренем өсөн.
Көйзәрәм дә һөйзәрәм —
Беләм утымдың көсөн.

Үпкәләмә үткәнгә,
Үкһе үкенер өсөн.
Үкһетһәм дә, үлтертмәм —
Үгәйзән түгел хисем.

Үпкәләмә үпкәнгә,
Үп убып мине үзең.
Үпкәнеңде үпкәндә
Үтер үпкә диңгезең.

12.12.1979.

Әрмеләргә барып

Әрмеләргә барып сәс еткергән
Бабаларзың данлы юлыңда
Флоттарға гизеп сәм үстерзе,
Башкортостан, йырсы улың да!

Балтиканың Ватан һуғышынан
Көйрәп калған утлы кырзарын
“Тыныс” йылдарза без тыныслаттык,

Миңаларзың сиртеп кылдарын.

Бейенек без әжәл туйзарында,
Үлем ләкин беззе тотманы.
Шартлатылған әжәл-мина һайын,
Йәшәттек без якты донъяны.

12.12.1979.

Әсәм теле

Ғорурланам: әсәм теленең
Саф өндәрен курсап йәшәнем.
Үз башыма бәлә баһа ла,
Изә баһтым үләт бәһмәген.

Әсәм һөтө менән һендереп
Ак донъяның шөңгөр өн-моңон,
Якшылыкты яклап йәшәргә
Әсәм теле менән тулымын.

Автоматын илдең косаклап,
Тура килде сиктә калырға.
Әсәм телеңдә мин теләнем
Йәнде илгә физә кылырға!

Әсәм телеңдә мин аңланым
Намысыма лайык эһтәрзе.
Әсә телем мине йәшәтте,
Әсә телем мине күтәрзе!

Тамырымды төптән кыркырға
Яһилдарзың шашып яһауын
Әсәм иленән мин тибәрәм,
Әсәмдән үк әзер яуабым!

Ауызымдан каным аһа ла,
Йолка алмаһ һис кем телемде.
Әсәм телеңдә мин йәһнәрмен,
Йәһнәтермен Әсәм-Еремде!

22.12.1979.

БАБАЛАР ЯДКӨРЕНӨН (ШӨЛКЕМ)

(Һарт калаһы ташъязыузарынан)

Күзһеззәр

“Язма телһез булған башкорт”, тизәр
Сүбек сәйнәп сүккән улдары.
Бейей улар Иблес такмағына,
“Ғилем” дәрен сөйөп юғары.

Көндө хатта куйыр ине каплап,
Нуры юк, тип, бындай көзөктәр.
Үз базлағы базлап яһнын өсөн
Көндән каскан куңғыз кеүектәр...

Уралдары, Шүлгән, Акбуззары
Булған халык — телһез буламы?!
Донъя яралғандан янар Кояш —
Күз йомоузан нурһыз каламы?!.

Теле дә бар, язған һүзе дә бар —
Шаһит быға һырлы сал таштар.
Атлантиктан — Тымык океанғаса
Сокоп язған йыр һәм карғыштар.

Әлифбаһын ерзең уйлап табып,
Ырған уны алыс бабабыз.
“Башкорт, — тиеп, — булған кырағай-кейек” ... —
Самаларзан сыға самабыз...

Кояш кеүек бара ерзә халкым,
Күзһезгә ул — уза эзһез зә.
“Күзһез”, “телһез” тизәр бабаларзы
Йәне һакау, күңел күзһеззәр!

Әсә телен, хатта имгән имен
Өзөр, теһләп, яһил азауы.
Маңкорт калып, маңканан тапалып,
Үзенең дә етер азағы.

27.03.1979.

Кояш теле

И, белемсез артмак — килемсез әүәрәү, улан...
Таштағы һарт языуынан.

Бынан ике мең биш йөз йыл әлек
Язылған ядкәрзе укыным.
Изге корамында, сокоп ташка,
Язған уны башкорт токомо.

Кесе Азияның Ағизеле,
Шылтыр-шылтыр, типкән һыузарын.
“Сейәлетау” булған хәзергеләй,
Сейәләре бешкән, кызарып.

Тау башында “теремә” торған таштан
(Шунан беззең “тирмә”, “төрмә” ләр...)
Теремәлә хөкөм корған батша
(Корос исемле ул көр әзәм.)

Әлладаны хатта дер-һелкетеп,
Ил ағаһы илдәр кармаған.
Атлы ғәскәренең тояктары
Күп ерзәрзең ялын тараған...

Афәт менән тулыш шул заманда
Бер һил урын булған теремәлә:
Кояш-хожайзың пак уты янған
Теремәләге корам-тирмәлә.

Бүрелекле⁸ ижау менән койоп
Ерзең майын — “кара алтын” ын,
Тормош мәңге дауам итһен өсөн,
Курсаған маг Кояш ялкынын.

Көн-төн янған илаһи был ялкын,
Таш йөзөндә теле уйнаған.
Ташка ырып ырын языр өсөн,
Мәкәлен маг ерзең уйлаған.

Тарих-сал атаһы Геродот та,
Искәндәр зә әле тыумаған...

⁸ Бүрелекле – брелоклы.

Шул замандан минең телем менән
Каяға мағ языу һырлаған.

Теремәнән тышта — төрмә икән
Тәңренең был якты көндәре:
Кеше менән кеше боғазлашып,
Илдәр киҫкән, килеп, илдәрзе.

Шул Корос та корос кылыс менән
Тәхетенән сабып ташланған.
Дошман ғәскәрзәре уба өйгән
Корам корған ғәзиз баштарзан,
Ырын ырған изге таштарзан...

...Корос та юк инде, корам да юк —
“Сейәлетау” өҫтө кәҫ кенә.
Кәҫ аҫтынан, казһаң, сыға килеп
Ядкәр язған изге таш кына.

Һәм “башлы” лар, шуны укый алмай,
Нисә быуат инде баш вата.
Языу ырындарын таныһа ла,
“Телен аңлай алмай” шак ката...

Укыным мин бөгөн шул ядкәрзе —
Алыҫ бабаларзың мәкәлен.
Ике мең биш йөз йыл ниндәй якын! —
Һәр һүзенең тоям йәм-тәмен.

Сер һандығын астым телем менән —
Иң серле тел менән донъяла.
Кағызға без язған сал мәкәлдәр
Ул таштарза асык һынлана.

Ер аҫтына шиңгән Шүлгән-күлдәй,
Яткан икән, һис кем шәйләмәй:
И туған тел! — урғылды ла капыл,
Сылтыр-сылтыр акты, шишмәләй.

Түшем терәп ятып эсәм шуны, —
Алыҫ һарттарзың мин токомо.
Бабаларзың телен телем менән
Һыуһындарым канып укыным.

Күз алдыма калкты таш корамдар,
Кояш теле — майлы ижауза.
Таш битенә ырып ырым язған
Сәсэн-шағир бабам — маг кайза?..

Тар-мар килгән дәүләт, теремәләр,
Калған тупрак — тажлы баштарзан.
Тик һүнмәгән Кояш: әсә телем
Ялкынлана һырлы таштарзан!

27.03.1979.

Маг баба

Бүрелекле улан, ике-өс артым аксаңы җал, улан...
Таштағы һарт языуынан.

Кояш корамында алыс бабам
Шулай тип башлаған языуын.
Артым акса, тимен, килгәндер мул —
Нык тоткан ир язғыс қазауын.

Сал таш бите Кесе Азияның
Таш теремәлә тәрән соколған:
Ике мең биш йөз йыл үткәс тә ул
Бөгөнгөләй асык укыла.

Белгәндерме бабам, белмәгәнме
Сал Уралда улан тыуырын,
Уның сокоп язған ядкәрзәрен
Үзенеке күреп укырын?!

Корһа мәжлес, улан табынында
Бүрелекле ижау торорон,
“Кояш” ка ул шунан койғандай май,
Дустарына кымыз койорон?!.

Белгәндер ул, бабам, — маг булған ул...
Магтар сөнки сихри нәселдән.
“Энциклопедист” тип атар инек
Бөгөн уны — маһир һәр фәндән.

Бүрелеген тағып муйынына,

Гайсаларзан элек тыуған ул,
“Бог” тип үзен иғлан итмәйенсә,
Кояш-ут һаксыһы булған ул.

Табындырткан илде шул Кояшка —
Тормош башы сөнки Кояшта!
“Маг” тип танылыузан әүәлерәк
“Бак” тип исемләнгән ул башта.

Ябай исем ниндәй һәм хөрмәтле —
Бак — Кояштың утын бағыусы!
Өшөп килгәндәргә ут биреүсе
Һәм таштарға шиғыр языусы!

Батшалар за әйгән бында башын,
Капсыкта без тиген ятмағас.
(Йәл: “Бог” тар бит тыуған шул “Бак” тарзан,
Үзен “Кояш” итеп атағас...).

Финансист та, экономист та ул,
Философ та — баба-Баксыбыз.
Ер йөзөндә тәүге тәңкәләрзе
Һуғып, арткан көмөш аксабыз.

Күрәһегез: хәс тә бөгөнгөләй,
“Акса” тип атаған, “бол” тип тә.
“Ике-өс артым акса ҫал” ып ингән
Әзәплеләр изге ишектән.

Әзәплеләр, — сөнки әзәһезгә
Үтенестәр ырып язылмай.
Үтенеүсе, — сөнки йолоусылар
Батша ғәскәрендә азымлай.

Корамдағы Кояш ялкынын бит
Кәрәк акса көн-төн ашларға.
Кешеләрзән хатта Кояшты ла
Үтенеп ул һорай һакларға...

Окшатамын бабам сафлығына
Кояш илткән илем шағирын:
Ут һакына фәкәт үтенә ул
Күңелдәрзең сыңрау талирын...

28.03.1979.

Кояш корамы

Пак улан, мак улан, ук улан, тыйнак улан...
Таштағы һарт языуынан.

Иң тәү-башта беззең бабаларзың
Һыуға табынғаны билдәле:
Әсә һөтө һымак һөйгән Нидды
Яғыбиттең⁹ бак-маг-бейзәре.

Һөймәй кара! — ярзар араһында
Тормош, әжәл илткәс тулкындар.
Әсә ағын бәпес имгән кеүек,
Ак-һыу эсеп үргән ужымдар.

Ужып ужым, башы күтәрелгәс,
Көнгә баккан күзе кешенең.
Исе китеп күргән Кояшты ул,
Аскан кеүек бәхет ишеген.

Уйлаған ул: унда йылылыктың
Әсәлектең бөтә кот башы.
Кылған карар: һутлы һауытымда
Донъя көтһөн Бәхет-Кояшым!

Корған корған таштан... Куйған соғут¹⁰,
Граниттан сокоп, түренә.
Кояш-апай “имер” ыу-майзарын
Койған, еткезгәнсе күзенә.

Һәм бер төндә йәшен саткыһынан
Шул соғутка ялкын күсергән.
Балкып киткән — Кояш ергә төшкән:
Көндө баккан бабам, эсергән.

Бак тип аталған ул — ут бағыусы.
Маг, бог, бәк, бей — шунан таралған.
Кояш ялкынына койған “май” зар —
“Мағ” (май), “вағ” (яғ) булып яралған...

⁹ Яғыбиттең – Египеттың.

¹⁰ Соғут – һауыт.

Төсләтһә “мағ” ялкын сихырсыһын,
Исләтә “яғ” ялкын яғыузы.
Бог, бәк, бейзәр — илдең игәнәһен
Корамдарға йыйып байузы...

“Пак-Ут” тип был утты атағандар —
Кояш бит ул паклык аллаһы!
Шул пак утка тарып, көлгә калып,
Көйгән төндөң ғәйбәт-ялаһы...

Төзөшкәндә солох державалар,
Тыныс йәшәргә лә вакыт, тип,
Батырышып бармак изге утка,
Иткәндәр ант, солох — Пакт, тип,
Пакт иһә илгә Бәхет, тип,
Һыйышып дуҫ йәшәү — Факт, тип...

Быуындарзың куры — Кояш нуры
(Быуын-быуын Кояш тезелгән.)
Серек быуын тыуһа был донъяға,
Кояш сылбыры шарт-өзөлгән...

Һәр хәлдә шул асык: ул корамда
Көн-төн, һүнмәй, изге ут янған.
Уттан язған донъя бахырзари
Шул корамға килеп ут алған.

Туңғандарға ошо изге ялкын
Токандырған йылы, ал нурын.
(Һис бер кем дә әле шәйләмәгән
Корамдарзан “храм” тыуырын.
Кояш уты -- бомба булырын...)

Усактарға күскән ут алдында
Йөрәктәргә йөрәк бәйләнгән.
Кояш ялкынының бағыусыһы
Ак(ы)рынлап Богка әйләнгән...

Ух, куркыныс, әгәр бәндә үзен
Кояш-Апай итеп күтәрһә!
(Хозайланмыш бәҫзе батшаларзың
Кылыктары ғибрәт күптәргә.)

Тыуған тәхет... Таж ослаған уны...

Ялағайлыҡ, яла колдары...
Бәндә менән бәндә араһында
Баткан һазға Кояш юлдары...

Һәм һөзөмтә: илдәр көйрәп яна...
Тик бер ус көл — корам урынында...
Кулдан ысҡынған Пак-Кояшты, тим,
Кайтарырға нисек?... Сер шунда.

29.03.1979.

Ишет, йәш улан

Ишет, йәш улан, вә нәсел(ең)не
калдыр, буғ(а)-улан...
Таштағы һарт языуынан.

Демографы антик донъяның! —
Булаһыны безең кайғырткан!
Егерме биш быуат элек үк
Быуындарға орлок һалдырткан.

Ишет бына шуны, йәш улан,
Йәшен утын яккан картыңдан:
Кәүек кәбәк түгел, тос бойзай
Калһын икән, шытып, артыңдан!

Быуындарың барып ялғанһын, —
Биш мең йылдан һуң да! — быуынға.
Нәселдәрең калһын ереңдә,
Калмаҫ өсөн азақ саң-кыуға.

Куңыр Буға юлын узғанда
Буға мөгөзөнә тононоп,
Йылғаларзың изел-башына
Һипкән бабаң изге токомон.

Океан һәм океан араһын
Узған гизеп, йылға-һыу кисмәй.
Бөтөн кешелектең донъяһын
Тыузырған да киткән, үтешләй...

“Буға-улан” -- бүгәй-уландыр,
Телгә безең бөгөн күсерһәк.

Баба һүзе — мәңге тура һүз:
Нәселһеззәр — илгә тик сергәк.

Серей улар эйәр астында.
Сапкынсыһы илдең — ул түгел...
Куңыр Буға юлын юғалтып,
Уткындарға оса кыу күңел...

Кояш нуры — быуын курында
(Быуын-быуын Кояш тезелгән.)
Сергәк бәндә менһә тәхеткә,
Кояш сылбыры шарт-өзөлгән...

“Нәселеңде калдыр, йәш улан!” —
Кояш ядкәрендә шул тора.
Быуындарзың сылбыр башында,
Бағып һиңә, бабаң ултыра.

29.03.1979.

Ер-һыу, Кояш, Кеше, Әпәкәй

Мендем таузың башына,
Ядкәр яззым ташына...
Халык йырынан.

Быуаттарзың бакһаң бәгеренә,
Бабаларзың борғой ораны.
Туған өндәр! Әсәм теле булып,
Бөгөн дә һез тере, өр-яңы!

“Ер-һыу, Кояш, Кеше, Әпәкәй”, — тип
Каяларға тылсым язылған.
Ырып язған ырын-доғаларзы
Укыным мин сая сағылдан.

Урал бөркөттәре саңкыуына
Окшаттым шул ғәзиз өндәрзе.
Болот ярып оскан шоңкар кеүек
Килеп еткән хәрәф йөйзәре.

Укыйбыз шат бөгөн туған телдә,
“Башкортостан!” — тип хак язабыз.
Ошо көндө юрап, ядкәрзәрен

Язған безгә алыс бабабыз!

Бөркөт соргоп менер сағылдарға
Соргоу кәрәк уны укырға.
Сағыл сыңлатырлык сая өндәр
Сыға алмаҫ һазмат-сокорзан!..

“Ер-Һыу, Кояш, Кеше, Әпәкәй” ... — Был, —
Юйылмаҫлык мәңгел доғалар!
Һалдат штыгылай, ул доғалар
Туған телде һаклап торалар!

Кем ул тылкый, телһез-языуһыз тип,
Таштар ярып язған башкортто?!
Ул түгелме — китап бите битләп
Каяларзан, мең йыл таш кыркты?!

Урал буйлап утлы яузар узған,
Көл ителгән ауыл, калалар...
“Ер-Һыу, Кояш, Кеше, Әпәкәй!” — тип
Йырлай һаман мәғрур каялар.

30.03.1979.

1980

*ЯҢҒЫЗЛЫК

Кәберенә, әсәй, яз һайын
Яңғыз ғына һаман киләмен.
Яңғызлатып мине китергә
Булған, буғай, һуңғы теләгең.

Һин булмағас, инде миңә юк
Хәйерле юл теләп калыусы.
Сит илдәрзән алып кайтканда,
Асып ишек, көтөп алыусы.

Баш осоңа куйған мәрмәрташ
Урак-Айын косоп кыуара.
Өстөңдәге нәзек түтәлгә
Гөл үстөрөп булам әүәрә.

Яңғызлығым баккан кыналар,
Кыйналһам да, балкып кызармаҫ.

Һуңлап тамған асы күз йәшем
Йөрәгең инде юл ярмаҫ.

Каңғырамын япа-яңғызым...
Һәм юк урын һинең яныңдан...
Алып кил, тип, әсәм күз нурын,
Ялбарамын тыуыр таңымдан...

8.07.1980.

Йәмшегән

“Кыуара был...” — тиеп кыуанмағыз,
Туйманым мин әле йәшнәүзән!
Күмһәләр зә гүргә, бөрөләнәп,
Ярып сығыр ярһыу-йәш кәүзәм.

Йәмшегәндәй тырпак әнәле, тип,
Биззе минән эттәр, куштандар.
Тыуған ерзең инем әнәһе шул,
Казалырға яуыз дошманға!

Кауырһыным катмаҫ әлгәре үк,
Тырпайырға йәнем өлгөргән.
Йоторға тип килгән ялмауыззың
Йотколоғон йыртып бөлдөргән!

Минең һымак итеп төсмөрләгез
Миндәйзәрзе биргән еремде.
Был ерзә бит һәр бер осло кыяк
Шыткан тотоп кылыс һәм һөңгө!

Динозаврзарзан — төлкөгәсә,
Күзе кызып ергә, тамшанған.
Шуға ла шул, бөтөн халкым минең
Тырпай йәмшегәнгә окшаған!

Канға канып бешкән емештәрен
Бирә алмаҫ бирән азауға.
Хатта елдәр бында — таран төртә,
Ямғырзары каға қазауҙай...

Күмһәләр зә тапап, әнәм шап-шак –
Ярып сығыр бөрөм гүр-өңдө.

Тынғы бирмәс йәнем йәмшегәне,
Тырпайлатып кылыс һәм һөңгө!

24.06.1980.

Ошо ер

Ошо ерзә тыуып үскәнгәме,
Ер кендеге тоям үземде.
Ерем кеүек үтә мин ябайлы,
Ерем кеүек үтә түземле.

Ғәзиз ерзе берәү ятып үпһә,
Берәү китә тибеп, төкөрөп.
Уңда ләкин һаман иген уңа,
Үләндәре үрә күпереп.

Икмәген ер йомарт етештерә
Сырхауға ла, мыкты иргә лә.
Сәскәһе лә аңкый һабағында,
Энәһе лә тора эргәлә.

Һәммәһенә әзер берзән-бер Ер,
Колак һалмай мактау, һүгеүгә.
Үз белдеге менән әйләнә ул,
Биреп иңен көнгә һәм төнгә.

Һандуғастың һары балакайын
Һары балға манып осора.
Кара кайғыларзың карынынан
Кара йыланын да тыузыра.

Үгәй түгел һис ни ер йәненә,
Берзәй изге — тыуым, үлеме.
Кендек инәһен дә, катилын да
Тупрак кыла уның ғилеме.

Ерзе, һөйөп, шуға “әсәй” тизәр,
Һәм, “кәбер” тип, тапап-төйәләр.
Бәтәһен дә түзем күтәрә ер,
Бәтәһе лә ергә тейәлә...

Ерем менән йырым көрмәләшеп,

Көр терәге булдым Кояштың,
Табан менән ергә тамырландым,
Түбәм менән күккә олғаштым.

Ер намысын һаклап тыуғанғалыр,
Башкортомдоң кәре кузарған.
Ер булһак та, гүргә ир-йыр булып
Кереү язған безгә Хозайзан.

2.07.1980.

Ынйы сәскәһе

Нинһәйәт, без күзгә күз тегештек
Нинең менән, ынйы сәскәһе!
Нисәмә, нисәмә миллион йыл
Ошо мәлем өсөн йәшәнем!

Тыуғанһыңдыр ергә минән алда,
Атканһыңдыр сәскә, орлок та.
Әйелеп тә һиңә карай алмай,
Узғанмыңдыр сағыу кырыңдан.

Сәскә түгел — үлмәс өсөн аска,
Һызғанмыңдыр кейек эзенән.
Мамонт ботон йөкмәп кайткас кына,
Балкыған нур йәрем йөзәнән...

Нисәмә мең һәм мең йылдар үткән...
Таш калалар хатта һалғанбыз.
“Йым-йым” итмеш ынйы бөртөктәрен
Диңгеззәргә сумып алғанбыз,

Ә кул астымда бит үскән ынйы —
Серһез генә ситән буйында:
Диңгез ынйыларын камаштырып,
Ынйы-сәскә нурға койонған!

Күрмәгәнмен. Күрә белмәгәнмен...
Диңгеззәргә сумып-кергәнмен.
Йәргә ынйы бүләк итер өсөн,
Йәнемде лә хатта биргәнмен...

Бөгөн генә, ситән ситләп кенә,

Еттем килеп һинең әргәгә.
Беренсе кат, күзгә күз тегешеп,
Ултырабыз таңғы ғилләлә.

Өзөргә тик һине бармай кулым —
Йәрем калыр ыңйы сәскәһез...
Биртендертмәй тере ыңйыларзы,
Сырмалтайык сәсте — сәскә без!

...Быуаттарзың саңы сыңдай ерзә,
Ә икебез һаман — саф кына.
Сәскә менән сәсэн үтте зур юл,
Ошо изге сәғәт хакына.

2.07.1980.

Ярсыктар

*

Ак кайыным, һине, “минекә” тип,
Атамайым инде күптәндән,
Үзенеке итә алһын өсөн
Кайын аклыктарын бүтәндәр.

*

Кушмаһа ла башкорт үз исемен,
Исләй уны кала, ауылдар:
Якын Көнсығыштан — котопкаса
Әллә нисә Башкорт тауы бар.

*

Мин башкалар һымак булмайым,
Башкаларзың юлын кыумайым:
Акыл — миңә сикһез бирелгән,
Йә — алынған, тиеп уйлайым...

3.07.1980.

Ак кайын

Ак кайыным минең, ак кайыным,
Инсафлығы башкорт еренең!
Сит илдәрзә һине төштәремдә
Косағыма алып йөрөнәм.

Тундраның тунғар елдәрендә
Күз-бөрөңдә өрөп иреттем.
Ак күлдәкле керһез кәләшемдәй,
Муйынымдан косоп тилерттең.

Ак кайыным минең, ак кайыным,
Ак биләүле бала сағымдан
Әсәм күкрәгеләй ак тузыңа
Ерем ағы итеп табынам.

Һиңә генә йөрәк серзәремде
Әсә телемдә йыш һөйләнем.
Өнәмәнем ләкин урысымдың:
“Урыс кайыны был!” — тигәнен.

Һинеке лә, минеке лә кайын...
Әлмисактан башкорт ерендә
“Башкорт кайыны” тип тамға һалып
Йөзәтмәгән ерзе бер кем дә.

Ирек куйған башкорт һәр кеменә —
Теле теләгәнсә атарға.
Шуның менән теләгәндер, бәлки,
Аклыктарырын ерзең һакларға.

3.07.1980.

Космонавт монологы

Әлемтә юк Ер менән... ул... өзөлдө...
Әшләмәйзәр инде при... приборзар...
Ауызлығын сәйнәп өзгән айғырзай,
Алып касты карабым... юк... юк ярзам...

ЭВМ-дары ла Ерзең көс... көсһөз...
Тота алмай инде тартым көсә лә.
Академиктарзың хис... хисаптарың
Бутаң, сти... стихия-көс көлә.

Бюрокандан алып — Гринвичкаса
Телескоптар япты... япты чехолын.
Гәзитәләр кара кайма... каймалап

Бәхилләне батыр... батыр Ер улын.

Ә мин һаман тере килеш осамын.
Алып каса... каса айғыр төпкәрәк...
Шау-йондоззар кайнап торған йыһанда
Тибә... тибә һаман кескәй бер йөрәк...

Азык-түлек, һауа запастары ла
Калып бара бары бер тын алырлык.
Кап-кара төн каплаған Ер тарафын —
Һуңғы шатлығым да юк... юк бағырлык...

Иллюминаторзың калын боззарын
Тыным өрөп... туңын һүреп күз текәм...
Тукта! Ни был?!
Ерзең дәм-кара бозон
Сыскан күзендәй ут... ут-кот иреткән.

Тура баға, тура баға күземә
Етеле шәм — ялкын телле бер маяк.
Ауылым бит!
Ауылым!
Әсәкәйем
Көтә мине унда, һүнмәс ут яйлап!

Ошо уттан, кинәт, туң йөрәгемдә
Һәм мейемдә ярһыу ялкын кабынды!
Алып каскан карабым-айғырымды
Ауызлыктар әмәл, ғәмәл табылды!

Тота кысып кулым карап штурвалын —
Ултырамын кабат ныклы эйәрзә!
Үзгәртә дә айғырым орбитаһын,
Етеле шәм тылсымына эйәрә.

Телгә килә туңған приборзарым,
Куш кулын Ер һуза — яклап, шатланып.
Йөрәгемдә — сыскан күзендәй генә
Дөрләп бара әсәкәйем яккан ут!

4.07.1980.

Йәшендәрзең йәшел яраһына...

Абайламай киҥкән кылыс кеуек,
Хистәремдең киҥәм ылыҥын.
Шашып көлһә донъя — мин илайым,
Нулукканда донъя — тынысмын.

Шуғалырма, тоям мин үземде
Сит ғаләмдән купкан йондоззай.
Үз ғаләме мине кире алмай,
Ер ғаләме мине һыйзырмай...

Үкһеүемде түгәм үләндәргә,
Һөйөүемде һибәм талдарға.
Әзер улар мине кисерергә,
Әзер улар мине аңларға.

Сыбарлыктан сыйрап, кәфенемде
Йәм-йәшелдән инде тышлаттым.
Һөйөлмәйсә һөйгән йәшен ташын
Таба алмай ғаләм баш ватһын.

Йәшендәрзең йәшнәү яраһына
Йәшел саткы булып күмеләм.
Мине һөймәй үткән һылыузарзың
Йәше ағыр әле күзенән.

04.07.1980.

Әрепләшеү

Ярар. Булһын. “Кара карға” мин.
Ә һин — сыбар һыртлы шом-йылан.
Бөтә көсөң — мине сағыуза.
Ағыуыңдан үлә фил, болан.
Ә мин — “карға”. Йылан ағыуы
Карға өсөн түгел куркыныс.
Услайым да нескә билеңдән,
Кабып йотам һине, тып-тыныс.

4.07.1980.

Ямғыр

И илаһи ямғыр! Игенсенен
Көтөп алған сихәт арбаһы!
Дөбөр-шатор килеп, күк күленән
Күнәк-күнәк койоп бара һыу.

Ята һулап, асып ауызын, ер,
Коро ярза каткан балыктай.
Кинәндереп яуа, яуа, яуа,
Рәхмәт төшкөр, яуа ялыкмай!

Туйынды ер...
Сөйзө, текә тороп,
Йәшел койрок —
Кайын-акбалык.
Күк көмбәзен һүргән ут-мунсала
Саукалыкта калды сырмалып...

Сихәттәрен сәскән Күк арбаһы
Алыслаша Урал артына.
Тәгәрмәсен тотоп калайым, тип,
Үлән ускайзары тартыла.

Арыштарзың карыш мыйыктарын
Кармап, кырзан ак боҫ үрмәләй.
Шырау-шыршы баҫыу кырийында
Тора баҫып, эре түрәләй.

Сейәләрзең кызыл мәрийәндәрен
Йылкылдатты Кояш убаһы.
Олаккан шат сихәт ылауының
Калды балкып йәйғор-дуғаһы...

Кыштыр-кыштыр тороп ултырыша
Бүтәгәләр аулак аклаңда.
Азашыпмы ашкан бер аксарлак
Йәйғор кисеп уйнай ялаңда.

4.07.1980.

Кайын еләге

Тамсы-тамсы қаңдай — кайын еләк,
Кайын төптәренә һибелгән.

Әллә микән анау ап-ак туззың
Яраһынан ал кан түгелгән?..

Үтте мәллә ярып кайын йәнен
Кайһы яктан аткан яу уғы?..
Кызыл кандай, йәнде арбап шундай,
Бешә еләк — йәнем зауығы.

Һыпырам да тәлгәш тармаһынан,
Кабам, услап, алһыу тамсыны.
Кайын кара күзе тора карап
Ак тузынан — комһоз кансыны.

Кайынкайым, беззең ал кандарға
Буялғайны билең бер заман...
Еребеззе алһыу еләк кенә
Аллартканы өсөн кыуанам.

5.07.1980.

Һылыуға

“Ағай” тиеп миңә өндәшәһең,
Әллә үртәп, әллә шаярып.
Көлгәһеңдә сыңрап, күңелемде
Сыйып үтә хәтәр ғәййәр ут.

Белмәйем мин шунда үз-үземде:
Ағаймы мин, әллә тиндәшәң?
Эзең гизеп үткән һәр һукмакта
Тора кеүек, көтөп, көндәшем.

Томорайтып кара толмоңдо
Узғаныңда — йөрәк уйыла.
Ак таңдарзың ап-ак томанынан
Төштәрәмдә һының койола.

Сумам кереп зәңгәр монарыңа,
Аңым — аңыш, күзем — быуыулы.
Көлгәһеңдә кыйып кыймылдаһам,
Илатырмын төслә бер юлы.

5.07.1980.

Ер әйләнә

Өйрәнгәйнем инде үтергә...
Күнеккәйнем инде китергә...
Ғазраилым салғыр салғыһын
Салғанда ла сабыр итергә...

Әллә ниңә бөгөн йөрәкте
Дерелдәтте ярһыу яңы уй:
“Калай итеп ташлап китәйем? —
Бара ерзә ерсән һабантуй!..”

Был үләндәр, ап-ак кайындар
Минән башка йәшәй алырмы?
Анау яткан йәшел йәшмәташ
Мин юк сакта сағыу калырмы?

Миңә тиклем, ата-бабалар,
Булып риза, нисек киткәндәр?!
Кара ерзә һүрөп сыкмасмы
Минең күргән, минең үткәндәр?!

Аңлай алмай быны акылым.
Ғажизлыктан телем бәйләнә.
Бәндә һаман килә һәм китә...
Ә Ер һаман, һаман әйләнә...

5.07.1980.

Асылыу

Әллә ниңдәй булып тыуғанмың,
Әллә ниңдәй тотам ғәзәтте:
“Әзәпле” ләргә мин — әзәпһез,
“Әзәпһеззәргә мин — әзәпле.

Дошманымын яһил ялғандың,
Һанламайым каткан канунды.
Серәкәйзең яклап хаклығың,
Ағызырға әзер канымды.

Әллә шуға, әллә башкаға, —

Тулай миндә бәйһез хыялдар.
Кемгә бикле тимер ишектәр —
Миңә асыла ла куялар!

Мөрхәтһенмәй шиғыр, прозаны,
Тамырына телдең тотондом.
Рәхмәттәрен хатта көсәмәй,
Төндө ярып яктым утымды.

“Тәүтел” тигән тәүге ғилемдең
Уйнап кына койҙом нигезен.
Быуаттарға һузған кулымды
Дәүерзәргә тиклем тейгеззем.

Илемдең һәм тыуған еремдең
Кайтты миңә кайтмаһ тарихы.
Дәүерзәрзе күззән күзәүләп,
Алдым һөзөп алтын балыкты.

“Һөйләшмәгән” иҫке языуҙар
Бирзе тауыш миңә таштарҙан.
Лот иленән һарттар кыскырҙы,
Алдым хәбәр скиф-сактарҙан.

Тамғалары катай-көзөндөң
Өнлө язма булып балкыны.
Бәктораның донъя картаһын
Каяларҙан күзем таныны.

Мөхәммәт һәм Ғайса, Буддалар
Тыумаһтан ук улар булғандар.
Ядкәрзәрен миңең телемдә
Ташка сокоп язып куйғандар.

Баш ватканда олпат “башлы” лар
Укый алмай һаман шуларҙы,
Канундарҙы ваткан акылым
Сер аскысын һөйрәп сығарҙы.

Йозак икән ябай асыла —
Тот та укы әсәм телеңдә!
Колумбтарға тиклем асылған
Алты китға алкый кулымда!

Аңлат бына шуны донъяға...
Үзем дә мин аңлай алмайым!
Акыл — йәки сикһез бирелгән,
Йә — алынған, тиеп уйлайым...

5.07.1980.

Халык тамыры

Бер халык та түгел тәбәнәк! —
Ошо фекер менән көн итәм.
Был ерзәге һәр бер токомға
Күңелемдә һөйөү йөрөтәм.

Йән исәбе менән үлсәнмәй
Сал бөркөткә тейгән алғырлык.
Мең-меңме ул, әллә бер меңме, —
Алғырлығы хайран калырлык.

Донъя яралғандан яралып,
Еткән бит ул килеп был көнгә.
Алмаштырмайынса һаклаған
Үз йөзөн һәм әсә телен дә!

Килә һаклап донъя үз күркен,
Кыйралтмайса, бына шуғалыр.
Карға булып әгәр кысқырһа,
Ыласыңдан, тимен, ни калыр?!

Юк! зур түгел халык — күплектән,
Зур итәлер уны тамыры.
Тамырынан купмай курпылап,
Кисерә ул мәңге яңырыу.

Бына шуны һанға һукмаған —
Киҫеп ташлай үзен тарихтан.
Үз корона уны алырға
Карап тора шайтан ярыктан.

6.07.1980.

Боронғо тарихтан

Сакма ташка сакма сағып
Саба сапкын.
Арғымағы тояғынан
Оса ялкын.

Канъяғанан күбек аға,
Йүгән сыңдай.
Һыбай-егет үзе лә бик
Ауыр һудай.

Күкрәгенән кашағаға
Тама ал кан.
Күмер кеүек кара күззәр
Төпкә баткан.

Кыя ләкин камсыһын ул,
Кыуа атын...
Тыуған йәйләүенә инде
Ара якын.

Акһакалдар ак тирмәлә
Уны көтә.
Әммә сапкын ул тирмәне
Янлап үтә.

Кырыйзағы күк көмбәзгә
Бора атын:
“Һылыукайым, һиңә Еңеү
Алып кайттым!

Дошман яуы күмәк ине —
Нык алыштык.
Ошо кылыс менән кырктым
Һуңғы башты.

Без еңгән яу яланында
Калдым бер мин.
Шатлык сапкынсыһы булып
Һиңә килдем!..” —

Шулай тине лә йән биреп
Аузы егет.
Күззәрендә катты капыл

Һуңғы өмөт.

Күк тирмәнән сыккан һылыу
Өһһөз калды...
Йәйләүзә тантана купты —
Еңеү шанлы.

7.07.1980.

И Илаһым

(Шаярыу)

И Илаһым, шаяртаһың һин мине:
Һөйә мине йәмһез-йәнһез ханымдар...
Үзәккәйем өзөлөрзәй нескәмен,
Ә космаксы була һәмһөз йыуандар.

И Илаһым, бүкәндәрзе — бүкәнгә,
Умартаны умартаға тоташтырт.
Умартаға керергә мин түгел корт,
Ә башкорт!

7.07.1980.

Бушлык

Мөхәббәттең бушлык арауығына
Ғүмер юлым ахыр мине түңкәрзе:
Косаклайым төшкә кергән шәүләне,
Елгә иләп осорамын хистәрзе.

Миңә тигән кыззар инде — катындар,
Ә катындар карсык булып бөткәндәр.
Мине тыңлар, аңлар изге йөрәктәр
Ак елкәнле кайыктарза киткәндәр.

Мөхәббәттең гизәм бушлык даръяһын,
Боролоуы мөмкин түгел арттарға.
Йәштәр инде күптән миңә карамай,
Ә мин иһә карамайым карттарға...

7.07.1980.

Бесәй-сыскан уйыны

Минең менән күптән шаяра
Бер бәләкәс кенә бузтурғай.
Әллә нисә быуат артында
Төштәрәмә кергән наз, буғай.

Үзе үбә, үзе “ағай” ти...
Ни әйтергә теләй — белмәсһең.
Әллә инде алыу ағаһын
Алиот кына кылып көлмәксе...

Йүгерә лә килә эргәмә,
Күбәләктәй кинәт юғала.
Муйынымда кала кул еле,
Йөрәгемде татлы шом ала.

Мин бал көткәнемдә — тоз һалып,
Тоз көткәндә шәрбәт тамыза.
Һүрелергә иткән сағымда
Ирендәре өтөп кабыза.

Бирмәй үзе хатта һыйпарға...
Йәндәремде алды бузтурғай...
Сыскан итеп мине уйнарға
Бесәй булып уйнай ул, буғай.

Биреләмен, әйзә, уйнаһын!
Бесәйлегенә лә карышмам.
Ләкин уның сыскан тигәне —
Быуаттарзы быуған арыслан.

7.07.1980.

Старт

Ер әйләнә.
Ерзең космодромы
Йыһан төбөн сәпкә самалай.
Ә ракета —
Әсә күкрәгенән
Нур имеүсе сабий балалай.

Балаһына барлык йәнен әйеп,
Һулк-һулк тибә ерзең йөрәге.

3...

2...

1...

Бәрә таблоларза

Йөрәк пульсе.

Яуап: “Мин әзер!”

Ябырыла бала зәңгәр күккә,

Әсә күкрәгенән өзөлөп.

Ауызынан ак-һөт кала ағып,

Йыһан төбөнәсә һузылып.

Ошо мәлдән алып Ер йөрәге,

Йыһан йәне — куша тибәлер.

“Бала күңеле — далала” тигән һүз

Беззең алға бөгөн киләлер...

8.07.1980.

Башкорт космонавты

Башкорт космонавты әллә қасан

Булған инде йыһан төбөндә!

Шунан менеп кайтқан Акбузатын

Менеп саба ерзә бөгөн дә.

Һомайзарын, Ай кыззарын юллап,

Нисәмә кат күкте әйләнгән.

Күк төбөнә қағып Тимер Қазық,

Ак тайзарзы шуға бәйләгән.

Қыззары ла күптән осқан уның

Ерзән — Күккә, Күктән — ерзәргә.

Айһылыу бит йыһан кайығында,

Ялкын ялмап, төшә үрзәрзән.

“Сарбайлауы” хас та бөгөнгөләй:

Әфир аша байкай кайтыузы.

Урал батыр көтөп тора ерзә —

Қосағына алыр һылыузы.

Быны “Урал батыр” эпосының

Сал биттәрен асып укыңыз.
Атын һуғарғансы — гизеп йыһан,
Йондоззарзы тезгән халкыбыз.

8.07.1980.

Бахырийән

Бахырийән! Ул халкы исемен,
Әсеүташтай, телдән һөрәлтә.
Хаклык яклап ялкын йотмаған
Һәм боз иретмәгән йөрәктә.

“Донъя милләте” нә күсергә
Йыйылышта кулын күтәргән.
“Ағай” теле – өлкән, күркәм! – тип,
Өгөт-нәсихәтләй күптәргә.

Тетһәләр зә кем тип токомон,
Бәндәгә был икән барыбер.
Таракан да шулай талымһыз —
Булһын ғына изән ярығы!

Әйтерһең дә, әсә тапмаған...
Ороһо ул тома бушлыктың.
Әсә телен ташлап төкөрөп,
«Әсеһез» тел теләй буш током.

Әсе лә юк ләкин әсәһез!
Әсенәсәк әле тайғанға!
“Донъя гражданы” булыу бит
Килешә тик телһез хайуанға!..

Ә без — әсе! Ә без — әсәнән!
Тыумыштан ук телле, милләтле!
Тел төбөндә милләт йөрөтә
Йәнән һулкылдаткан йөрәкте.

8.07.1980.

Янғантау баскысы

Күккә сорғой баҫкыс Йүрүзәндән, —
Киртләстәре оҫһоз-кырыйһыз.
Кыззар унда, -- оскан коштар, гүйә, --
Көлөп кенә үтә вайымһыз.

Арттарынан ғына калам карап,
Толомдары елгә елпенә.
Ә эргәлә, кейеп эшләпәһен,
Яңғыз шыршы уйсан көрһөнә.

Азашкан шул йылға типсәһендә,
Йәш шыршылык — өҫтә шыбырзай.
Минең кеүек, ул да маңлай һырлы,
Ә Күк — зәңгәр, кереп сумырзай!

Кисер шыршы! Баҫкыс тарта мине, —
Киртләстәрен киртеп йүгерәм.
Кыззар көлә таузың битләүендә —
Буз болотка кереп өлгөргән.

Көлөүзәре өзә үзәгемде,
Көмөш шишмә кеүек селтерәп.
Ята шунда ярты донъя сере —
Терелтә лә йәнә үлтерә...

Оҫһоз баҫкыс буйлап осам Күккә,
Табырмынмы ләкин күтемде?
Йомортка урларға менгән малай
Итеп тоямынсы үземде...

9.07.1980.

Йомолоу

Кырк кырына менеп баҫмаһымдан,
Алтмыш йәште миңә бирзеләр.
Ут үрмәләп үткән урман төслә
Килгәнмендер, ахыр, зил-зибәр.

Корзаштарзың барзым кыртышында
Көйгән имән кеүек карайып.
Бил тоттортмай, урап үтте мине
Бүтәндәргә тейгән бал айы.

Көн көйзөрөп ерем сөрөшкөндөй,
Үз-үземде тыйзым, йомолоп.
Саф кыззарзың аяк астарыңда
Мөхәббәтем калды йығылып...

Был донъяның йыйын сабырлығын
Бер үземә төйнәп йыйғандай.
Ә канымда минең — Кояш кайнай!
Ә хистәрем минең — йыһандай!

Асырзармы сикһез йыһанымды?
Татырзармы кояш-канымды?
Илтәм әле, илтәм, уска йомоп,
Илаһымдан иңгән йәнемде.

9.07.1980.

Тик бер йән

Бикләнем мин, йомоп, үземде
Кырыслыктың корос сейфына.
Аскыстарын атып ташланым
Ете диңгеззәрзең төбөнә.

Буйы етмәс унда һис кемдең.
Күренмәмен һис кем күзенә!
Әммә йөрәк, аскыс табалмай,
Сығыр өсөн көн-төн тибенә.

Төйгөсләй ул бәгер пәрзәһен,
Канаттары бәйле зар-коштай.
Оса алмай зәңгәр күгенә,
Хыялдарым йәйләй һәм кышлай.

Белмәйзәр тик быны берәүзәр...
Уларға мин — һыуык таш кеүек.
Тик бер йәнде теләй йәнкәйем,
Сарсап кипкән сүлдәй, ашкынып...

Шул тилбер йән ватыр биктәрзе,
Аскышыз за табып ғилләне.
Сейфым үтә кара күзкәйе

Күңелемдең ағын иңләне.

9.07.1980.

Янгантау кайындары

Барғанымда Янгантауға
Йәмле июль айында,
Тау башында каршыланы
Акык һынлы кайындар.

Барзым тағы Янгантауға
Саскау февраль айында,
Тау башында көтөп тора
Ак еләнле кайындар.

Халаттары ап-ак икән,
Халәттәре пак икән.
“Һөйөп кенә дауалайзар”
Тигәндәре хак икән.

Ак юлдарын буйлағанда,
Байманланды күңелдәр.
Һауаларын һулағанда,
Озонайзы ғүмерзәр.

Бындағылай сафлыктарзы
Бер кайза ла тапмашың.
Бындағылай, күңелеңә
Ак бөркәнәп кайтмашың!

Ак кайындар! Ак ханымдар!
Һеззе генә уйлайым.
Кара төндә лә төшөмдә
Аклык күреп туймайым!

Ап-ак һынлы кызларының
Тилертте шаяндары...
Төштәрәмә керер инде
Янгантау кайындары!

9.07.1980.

Рәмигә

Бирер инең миңә һин каныңды,
Мин — бирергә әзер йәнемде.
Шулай инек... Быуаттарзы аша
Карап һөйләштек без, кәмендә.

Кубарылып болот баш өстөндә,
Көндәребез көлмәй башланы...
Төшөрзөң көс шул сак һин бокалга,
Ә мин уны ташка ташланым...

“Ташла!” — тинем. Ләкин ташламаның,
Тик нығырак уға тоташтың.
Маңлай бәрәп кенә таш ватмағас,
Баш ватылһын, тиеп һаташтың.

Әллә ниңә күңел олпатлығын
Һуңғы сиктәргәсә тотманың.
Арысланды һырған себендәрзәй
Һырғайны шул көнлөк дустарың...

Һуңғы тапкыр корған табыныңда
Ултырғандар, өстәп каныңа.
Улар тайған.
Ыулы бокал услап
Ғазраилың килгән яныңа...

“Каратауға мине ерләгез”, — тип,
Васыятың калған уларға.
Өфө убаһынан узалмағас,
Калды инде безгә иларға...

9.07.1980.

Мәрийәм-ана токомо

Шук токомо Мәрийәм-ананың
Күңелемде күптән илертә.
Арыш һаламылай толомон
Муйыныма урап тилертә.

Күк төбөндәй зәңгәр күззәре —

Убып алыр төпһөз күл кеүек.
Һығылмалы нескә билдәре —
Йығылмалы йыуаш тал кеүек.

Торһам иртән, тора юлымда,
Толомдарын елгә таралтып.
Бирһәм сәләм, миңә кайтара
Һандуғастар телен һайратып.

Күрмәй мәллә сикәм салдарын,
Белмәй мәллә ғаилә хәлдәрен?
Яурыныма башын терәһә,
Түгелә лә китә йәндәрем.

Мең йозактар менән бикләнгән
Эсәр һыуым, һулар һауам ул.
Мәрийәм-ана һынын һалмаған
Әжәләм һәм әжәл дауам ул.

Уйламай һис: “Илдең күзе сос,
Китһә күпкә, юктан һүз тейә”.
Әллә инде: “Кәмәң булайым,
Ишкәгеңде ишеп йөз”, — тиә...

Будды микән Мәрийәм-ананан
Ошондай ук шуҡлык һәм ғәмдәр?..
Һары сәстәр сәскә уралып,
Тыузы микән Ғайса пәйғәмбәр?..

Ғөһәһтарҙан бөттө куркыуым:
“Теге донъя”, ожмах — сүп кенә.
Ожмахланып ошо донъяла,
Һары яллы кәмәм елкенә.

20.07.1980.

Әсәйгә хат

(Сергей Есениндан теүәл тәржемә)

Һин һаумыһың әле, миңең карсығым?
Һаумын мин дә. Сук сәләм һиңә, сәләм!
Түбәбезгә түкһен нурлы шатлығын
Теге киске әйтеп бөткөһөз Ғаләм.

Язалар: һин, йомоп ауыр хисеңде,
Кайғыраһың бик нык минең турала,
Йыш сығаһың, кейеп иске көпөңдө,
Юл буйына эңер-меңер сулала.

Һәм һиңә, ти, киске мәл караһыңда
Һаман-һаман бер үк нәмә күренә.
Имеш кемдер мут кабак ғауғаһыңда
Фин бысағын тыккан йөрәк төбәмә.

Буш ғәләмәт, әсәкәйем! Тыныслан.
Был — тик фәкәт йән йүнкеткес һаташыу.
Ул тиклем үк түгел бит мин әскес йән,
Һине күрмәй күтәрергә гүр ташын.

Мин һаман шул әлеккеләй нәзберек
Һәм хыялым йөзә тик бер тапкырза:
Һағыш фетнәләрен еңеп тизерәк,
Тәпәш кенә өйөбөзгә кайтырға.

Мин кайтырмын ботактарын йәйгәңдә
Тап язғыса, беззең ап-ак баксабыз.
Тик һин мине таң һарғайып килгәңдә
Уятма, нәк һигез йыл әлек, тағы.

Хыялланып бөтөлгәңдә уятма,
Ғәмәлдәргә ашмағанды кузғалтма, —
Үтә йәшләй юғалтыу һәм гөһаһтар
Бәгеремде минең күптән һызлата.

Табынырға һәм өйрәтмә. Кәрәкмәй!
Искеләргә инде кире кайтыу юк.
Тик һин — шифа һәм кыуаныс йөрәккә,
Тик һин — миңә әйтеп бөтмәс якты ут.

Онота күр, бер үк, ауыр хисеңде,
Кайғырмасы бик нык минең турала.
Йыш сыкмасы, кейеп иске көпөңдө,
Юл буйына эңер-меңер сулала.

19.05.1980.

1981

Быума битлек

1

Мистер Рейган
Тағы тауыш йыйған
Найлаусыларынан АКШ-тың.
Икенсе кат ул президент булғас,
Эшһеззәр, ти, эшләр йәй, қышын.

Төн сыккансы,
Имеш, доллар сәме
Фермер яраларын майлаған.
Һәр мистерзы иткән Рокфеллер,
Һәр негрзы Дюпон яһаған.

Акцияһы, имеш, активлашқан
Кризистан ярык АКШ-тың.
Азатлықтың статуяһы ла
Рейганға, ти, атқан алкышын:

“Шат алкынһын бөйөк Америка!
Йәлләмәһен доллар сәскәгә!”
Бәтә ролдәрзе лә уйнап бөткән
Актер менде йәнә сәхнәгә...

Джондар һәм назлы Дженнизар,
Йылмайығыз, киреп ауыззы!
АКШ факелының сағыулығын
Рейган йылмайыуы кабыззы!

Сәскә! Сәскә! Килтерегез сәскә!
Актер йәне һөйә гөлсәскә!
АКШ президенты тештәренең
Балкышында — доллар ут сәсә!

2

...Факел сөйгән ханым-статуя

Факел төтөнөнән сәсәне...
Төтөн араһынан калка Рейган —
Кыркынсы президент нәсәбе.

Рейган менән бергә кирә иңен
Ул яралткан “Шаттл” карабы.
Йыһан бәғерзәрен телер өсөн,
Бомбаларын ергә елләр өсөн
Күтәрелә әжәл карғаһы.

3

“Шаттл” карабының шатырзауы
Мылтык шартлауҙарын шаңғырта.
Үткән президентлык дәүерендә
(Пуля йөрөй Рейган бәғерендә!..)
Атылыуын хәтәр яңырта.

О хәтәр көн!
Президенттың һыны
Таба яззы ятыр табутын.
Ә бит назға тулы ине донъя,
Йәйгән ине һиллек канатын...

Сеү!
Ни булды?!
Шартлау йәнде алды...
Сорғолдо кан, пүлә ингәндә.
Актер за юк,
Һәм юк президент та —
Кеше ята, һыктап, изәндә...

Тап *кешесә* сеңләй президенттың:
Тап Сонгмизың йәне — киҫелгән...
Йә булмаһа тәне Герниканың —
Пулеметтан “тегеп” кителгән...

Кеше һызлай әжәл косағында,
Аға ал кан
Һалкын таштарға.
Америка!
Һинен кешелегең
Пүлә тишкәс кенә башлана?!.

4

Трибунала мистер президент...
“Шаттл” ысы илде томалай...
Оногкан ул пүлө алған сағын —
Яралары инде һызламай.

Күз йәштәре уның кипкән күптән,
Йөрәкһеүе күптән туктаған.
Кешелектән узған актер үзен
“Шаттл” латкан – намыс йоклаған.

Әсе тулы нейтрон бомба ғына —
Көл кылырлык көллө Ер шарын.
“Кызылдар” зы кузза тотор өсөн,
Һүтер ине Күктен коршауын!

Әсе тулы нейтрон бомбаһы...
Тик,
Кейеп битлек,
Актер йылмая.
Тештәренең зәһәр балкышында
Быума битлек рухы маһая.

5

Быума битлек!
Уны Кортестарзың
Канлы кулы, кармап, таккан бит!
Юккамы ни
Ку-клукс-кландың
Балахонын кейеп кайткан бит!

Берсә, “һаклай” кепе азатлығын,
Берсә, “яклай” Ерзе террорзан.
Ул осорған йыуаш “ак күгәрсен”
Нейтрон-йәзрә менән королған.

Күрмәгәндер бындай быумалыкты
Быуыузарға маһир был быуат.
Кеше булып уйнап, кешеләрзең
Күзен, телен, кулын ул быуа:

“Хунталарын Чили, Сальвадорзың
Кызыл террорзан, — ти, — арсайык!
Хокуктарын яклап афғандарзың,

Афғанстанға ут асайык!..”

“Террорсы” тип атай совет илен, --
Аш атқанға битлек таш ата.
Быума битлек быуып узған ерзә
Кан ята ла киҫек баш ята...

6

Президенттың кулы кнопкала —
“Шаттл” ланып Шарзы ул буйлай.
Донъя халыктарын быуып һалыр
Уйын тураһында уй уйлай.

Ни кылырбыз
“Йондоз һуғышы” ның
Кнопкаһын баҫһа Ак йортта?
Президентын атқан быума битлек
Ерзең үзен әгәр аттырта?!

Мистер Рейган,
Тукта уйыныңдан!
Америкаң, ана, уфтана!
Илең илткән роза бәбәктәре
Энәләнеп һиңә уктала!

Эшселәрең, фермер, негрзарең
Күп алданмаҫ хәтәр “шуклык”ка:
Бөгөн һомғол кулдар һонған гөлдәр
Әйләнеүе мөмкин штыкка!

Мистер Рейган
Әммә уйнай һаман...
Ак тештәре зәһәр йылмая...
Юк! – теш түгел! – Атом бомбалары
Ауызында уның кузлана...

6.04.1981.

Карышыу

Кыззар тороп урын бирә башланы
Трамвайза, тораңдайзап барғаңда.
Әллә инде улар капыл йәшәрзе,

Әллә калдым үзем калдау карғалай?..

Ни булһа ла, булды инде әкәмәт:
Төндәрем киң, ә көндәрем тарайзы.
Татлы тукталыштарыма тукталмай
Елеп-юртты, ахыр, тормош трамвайы...

Төшөп кала тешһез карттар, карсыктар —
Урындарын йәштәр миңә калдыра.
Тоймайынса тукталыштар тәңгәлен,
Ике аралыкта йәнем қаңғыра...

Елеп-юрта бирһен тормош трамвайым,
Татлы талпыныштар әле алда бар!
Ултырмайым кыззар биргән урынға —
Йәнкәйемә танһык әле тамбурзар.

6.04.1981.

Телһеззәр

Зәңгеләрзең¹¹ зәғиф йәнкәйзәре
Бала-сағаларын курсыта:
Йә немецса, йәки англизса,
Йә урысса ғына укыта.

Урысһаһы йөрөй урып уңыш:
Урыс теле — ырыс йәнәһе.
Үз телкәйен тешләп аза, аза
Бәҗзе башкорт ғали йәнәбе.

Һәм күптәре бындай сағаларзың
Һакау кәкүк булып калалар:
К,һ,з,с,ө,ү өндәренә
Алмаш протез-өндәр алалар.

Телкәйзәре ағас игәү мени —
Ярып колак, йәнде яралай...
Йәндәре лә бер сак алмашынып,
Калыр микән ала карғалай?..

Төкөргәстен имсәк имгән телен,

¹¹ Зәңге – цинга сире (витамин етешмәүзән).

Ата-әсәһен дә төкөрөр.
Ватанының ерен-күген курсап
Утка керерме был бөкөрө?!

6.04.1981.

Коралай

Төштәремдә күрзем тағы һине,
Күктән осоп төшкән коралай.
Маңдайыңдан миңә баға ине
Ергә ғашик сәмле-нурлы Ай.

Елберләгән ебәк толмоңдо
Ал шәфәккә мансып уйнаның.
Селтерәүек сулпы сихырзаның
Урал армыттарын буйланы.

Ярым өнлө инем, ярым тиле...
Тоском килде һомғол һыныңды.
Тал сыбығы һымак нескә билең
Утлы һулышымдан һығылды.

Сыңраның да көлдөң ер улынан...
Йондоззарға һинең буй етте.
Саз кылындай кылып йәнкәйемде
Сыңғылдата өзөп туй иттең...

Хозай үзе кушқан ине һиңә
Күк ялкынын ерзә яғырға.
Сорнаның да нурға йөрәгемде,
Сырмалдырзың алыу йәйғорға.

Һиңә, һиңә керзең төштәремә,
Күкте гизгән ерсән коралай!
Табандарым ерзән айырыла...
Караштарым ерзе кармалай...

Рәхмәт, тимен. Тамам тилемен мин...
Өүереләм таңғы саф нурға.
Язған миңә — һинле Күк көмбәзен
Иңдәремә һалып осорға.

13.10.1981.

Меңкыяк

Яралғанмын ошо сал Уралда,
Мең дауыллы сағыл өстөндө.
Имәндәрзең билен һыккан елдәр
Еңел түгел минең өсөн дә.

Ағас ауа. Хатта таш кыйрала...
Мин аумаим. Торам. Мин — кеше.
Миллиард йылдарзың, дәүерзәрзең
Мәңгелеккә биргән емеше.

Миндә — ерзең бөтә дауылдары,
Дауылдарзы баһыр көзрәте.
Йәзрә матдәһенең катылығы,
Болоттарзың йомшак йөрһәте.

Иңләгәнмен бергә бар донъяны —
Үткәндәрен, бөгөн, киләһен.
Йондоз яралтырзай устарымда
Кояш уйнатырға беләмен.

Һулышымды бөркһәм, һил таштарға
Йән керә һәм күкрәй тирә-як.
Сөнки мин бит ерзең дәү кеүәһе —
Кускылланып калккан меңкыяк!

Аумай. Аумаһ. Мәңге торор кешем!
Меңкыякты йығыу бик ауыр.
Ер көзрәтен тартып Уралымдың,
Һәр кыяғым һузған мең тамыр.

13.10.1981.

Кара йондоз

1

Гәзитәләр шаулай:
“Америка донъя яулай!
Полигонда “ШАТТЛ” корола,
Кара йондоз күккә осорола! —

Күктән атыр “Шаттл” карабы!
Шартлар Ерзең кызыл тарафы!

Имен калыр фәкәт Америка,
Азатланып кызыл китғанан!”
Президенттың кулы — кнопкала!
Йөрәгендә кара ут яна!

Азатлыктың Гудзон ярындағы
Сырак тотмош бакыр һылыуы,
Ә шулай за, илап кире каға
“Шаттл” дарзың шашып олоуын...

2

Кара һөрөмләнгән Ак йортонда —
Кара йөрәкле ак президент.
Шатланыуы уның — “Шаттл” ланыу...
Яктылыктан күзе бизгән бит!

Факел тотоп бақкан бакыр һындың
Яктыһынан ярһып,
Астыртын,
Кара төндә кара битлек кейеп,
Кара һыны сыға Ак йорттоң.

Кара кулы Азатлык һылыуын
Постаменттан төртөп төшөрә.
Кара урамдарзан алып кайтып,
Кара “Ак йорт” она уззырта,
Кара ултырғыска ултырта —
Шул электр ултырғысында
Сырағының утын һүндертә...
Гудзонына кире килтертә...

Факел утһыз! Бакыр һылыу котһоз! –
Сырағынан кара һөрөм бөркөлә.
Илле һигез камералы төрмәләй
Илле һигез штат сәсәй, Ер көлә...

3

Ак йорт түбәһенән һөрөм һөрөлтә
Кара президенттың кара шатлығы:

Кара йондозонан аттыртасак ул
Ер шарының “кызыл як” кап-яртыһын...

Ак йортонан бойора ак президент —
Костюмы ак, тәне ак, йәне — кара.
Кара йондозонан ерзе ярзыртып
Шөһрәтләнергә кара ниәт кора...

Ярылһа ла, калыр Америкаһы,
Азатланып, имеш, кызыл котконан.
Азатлыктың сәсәй статуяһы
Үлемесле “Шаттл” дарзың ысынан...

20.04.1981.

1982

Уралым

(Кобайыр)

Ер генәмдең урайы —
Уралмалы Уралым.
Уралымда үр булып,
Базык басып торамын.
Өсөнсө мең йылдарға
Йырып кереп барамын,
Кырыс Урал кырласы --
һыным! Дауыл ярамын!

Йондоззарға йоғолоп,
Йыһандан ут сағамын —
Ил-толпарзың тояғын
Тайзыртмасылык дағамын.
Кан коҫканда Уралым,
Канһыраған ярамын;
Урал батыр уртынан
Оранлаусы баламын!

Алтын куллы атам бар,
Сәсән телле әсәм бар,
Йәнем-тәнем — Халкым бар, ау,
Урал иле — Халкым бар!

Эй, Халык бар, Халык бар —
Халык атлы алып бар!
Иген иккән, мал көткән,
Корос койған, тун теккән,
Китап язған, таш киҫкән,
Алтын казған, аш илткән,
Ер майзарын һурзырткан,
Күккә карап осорткан,
Йондоззарға юл ярған,
Ергә ырыс-түл ярған,
Ерен, түлен, йырын қурғап

Яу кайтарған, комарған —
Урал затын затлап тыуған,
Урал кеүек сал, саф булған,
Сал, сафлығын һанламаусы
Һөмһөззәрзең, дуңғыззарзың
Һөйәктәрен онтаклаған
Халык бар, ау, Халык бар,
Халык тигән алып бар!

Алып бар, ау, алып бар!
Торған ере — Уралдыр,
Һөргән өнө — орандыр,
Тарткан моңо — курайзыр.
“Урал!” тип өн урғылта,
Тылсым йәнде арбайзыр,
Былбылланып һайрайзыр,
Ажлык кына юрайзыр —
Урал йәне — курайзыр!
Курайзыр, ау, курайзыр!
Курайы Ер урайзыр!
Курайлы кор — Уралдыр!

Йылтырап Көн калкалыр,
Тонйорап Көн баталыр.
Бил тиңентен сәскәһе
Йәнгә йәннәт-сафалыр.
Бауырзан кар кырзары
Яззы тартып яталыр.
Көлгән сакта кыззары
Изел бозон ваталыр, ау,
Изел бозон ваталыр!

Сут-сут иткән һандуғасы,
Саңк-саңк иткән бөркөтө,
Дала яткан мал-тыуары —
Азым һайын бер көтөү;
Һеләүһене, бүреләре,
Боландары, айыуы;
Мәңге йәшел урмандары,
Ужымдары, саф һыуы;
Алтын-көмөш — ер куйыны,
Урғыл-урғыл ер майы,
Аллы-гөллө сахралары —
Көнләшерлек хозайы!

Уралымдың ынйы кеуек
Хатта оскан тузаны —
Уралымдың тузаны!

Мең йылкыға, мең төлкөгә,
Мең өкөгә ем биргән,
Мең йылғаға, мең убаға,
Мең туғайға өн биргән,
Дүрт юлдың дүрт тел эйәһен
Бер туғандай үстөргән,
Мәкер йәнде кан илатқан,
Миһырбанға көс биргән;
Үткенсенән кунак көткән,
Баҫкынсыны бөлдөргән,
Хаклык тыуын шатлык иткән —
Йәндәй күреп елдергән,
“Уралым!” тип йән атырлык
Яугир Халык еткергән,
Батыр-алып еткергән —
Урал да ғына Уралтау,
Уралтау шул, Уралтау!
Иргә терәк-корал тау!
Халык төбө Уралтау!

Кем ул Халык, тиһәгез,
Батыр-алып, тиһәгез, —
Әсәлер был, кыззыр был,
Аталыр был, улдыр был;
Таш быуаттан — таш ярып,
Дәүерзәрзе кайшарып,
Уралына уралып —
Канын койоп, йыр алып,
Ез быуаттан — тимергә,
Тимерленән — был көнгә
Атом атын егергә
Килеп еткән заттыр был;
Картайыузы белмәүсән
Мәңге йәп-йәш карттыр был, ау,
Мәңге йәп-йәш заттыр был!

Окшатамын ул затты,
Картаймаусан был картты,
Ер йөрәген тамырлап
Кармаған дәү Тирәккә,

Ябалдашы Ғаләмде
Сырмаған дәү Тирәккә.
Кояш менән Айзарзы,
Йондоззарзы, таңдарзы,
Көндөззәрзе, төндәрзе,
Үткәндәрзе, Хәзерзе,
Килер заман-кәзерзе —
Көллөһөн тиң комарлап,
Кош Юлына йомарлап
Тотоп торған Тирәккә,
Тирәккә, дәү Тирәккә!

Тамыр төбө — энә-төк,
Олон осо — гөл-емеш.
Энә сәнсең, гөл асың,
Был дәү олон түл йыймыш,
Киләсәккә көн уймыш:
Тирәк һынлы терәгем —
Халык үзе ул имеш!
Куш табанын Уралға
Терәп тороп ил кормош —
Халык-алып-тарамыш!
Киләсәккә карамыш!

Кәмһетһә кем Халыкты,
Урал улы алыпты —
Бакһын ошо Тирәккә.
Серәкәйзәй сәр йәнен
Зурлау өсөн тел йәбен
Тейзермәһен терәккә,
Халык тигән Тирәккә!
Казалмаһын йөрәккә, ау,
Кан һаумаһын йөрәккә!

Йәшен йәшнәп ел өрөр,
Дауыл кая емерер,
Тау-таштарзы күтәрер,
Даръяларзы түңкәрер;
Алсак Айзың ак йөзө
Тузан баһып төскәрер,
Ал Кояштың ал йөзө
Һөрөм баһып бүскәрер —
Донъя илар, йәшкәзәр, —
Шул сакта ла дәү Тирәк

Торор киреп күкрәк,
Япрактарын йырлатып,
Былбылдарын һайратып,
Бар донъяны тыңлатып
Сыңрап торор ул Тирәк,
Нәзер әйтер ул Тирәк,
Уралыма тиң Тирәк:

“Уралыма ереккән
Емерелмәс терәкмен.
Еремә лә кәрәкмен,
Күтемә лә кәрәкмен —
Йөрөр йәнгә йөрәкмен,
Торор тәнгә терәкмен.
Терәкмен шул — Тирәкмен!
Уралыма терәкмен!

Үрмәкселәр үрмәләр
Дәү олоном буйынан,
Кырмыскалар кымырлар
Дәү олоном буйынан,
Себен-серәкәй сырмалар
Дәү олоном буйынан,
Кәлтә, йылан йылмалар
Дәү олоном буйынан,
Тейен-тилбе тилберләр
Дәү олоном буйынан,
Айыу-айман аймырлар
Дәү олоном буйынан —
Үзе буйы үс күреп
Һәм үзенә төс күреп,
Табыр азык бөтәһе.
Ауһа, башы осона
Алыр казык бөтәһе!
Алыр казык бөтәһе!”

Күз иңләмәс Тирәктән
Тоташ тамыр, олоноң,
Һәр йән үзе һынына
Тиңләр уның булымын,
Тиер: “Мин — тиң буйлымын!
Тирәккә тиң буламын!
Тирәктән дә оломон!”

Бәҗзе әйтер: “Мин — мыкты,
Минән ул сак зурырак”.
Икенсене: “Ул бары
Миңдәй ике-өс буйлырак”.

Хатта актык серәкәй,
Кунып бөрө осона,
Сыйнар: “Ул да бәләкәй! --
Ниңә олон осона?!”

Бал корт булып осам да
Алып-Тирәк осонда,
Ризамыңдыр мин — бәндә.
Сағыр өсөн түгел, ә
Алып-Тирәк сәскәһен
Түлләр өсөн киләм дә!..

Фәкәт Бөркөт карашы
Иңләр бөтөн дәүлекте --
Тере Тирәк-Халыкты!
Кыйыу йөрәк Алыпты --
Дәүзәрзән дәү Халыкты!

Иң оско башбөрөнән —
Тамырбөрө-аҗкаса
Үтер бөркөт карашы.
Тарбак-торбак олондан,
Тармак-тормак тамырзан
Халык-алып тарихын
Һүтер бөркөт карашы.
Алып-Тирәк һынын ул
Үз буйына тиңләмәс, —
Үткер Бөркөт карашы!
Откор Урал балаһы!

Көнөн төңдән яптыртмай,
Ерен кыузан катыртмай,
Билен яуза һындыртмай,
Телен дауза кырктыртмай,
Йырын юкка калдыртмай,
Йәрен ятка костортмай,
Түлен елгә осортмай
Халык-Алып ил иткән,
Уралында көн иткән,

Дошмандарын көл иткән,
Дуҫ-иштәрен йән иткән,
Тәүтөйәген йәм иткән, —
Тиер Бөркөт карашы!
Форур Бөркөт карашы!
Тирәгенең шауына
Шау бирер ул, ярашып!

Дәү Тирәгем төбәге —
Кыйғыр Урал каяһы,
Унда бөркөт ояһы.
Шул ояның улына,
Улына йә кызына
Үзен Бөркөт тояһы, ау,
Үзен Тирәк тояһы! —
Алып-Халык булаһы!

1982.

Бирсәткә

Йәндәрәмде һаман йәмләтәһең,
Әсәй бәйләп киткән бирсәткә.
Әсә йылыкайы йәнгә шифа,
Башты баҫкан бозло ғәрәсәттә!

Хәтерәмдә: нурлы әнәләргә
Әлде, имләп, тылсым-күззәрен.
Үзе китте... мине нурлы итте.
Нурзан зыңдай нескә үзәгем...

Күз нурзаны һеңгән нур-бәйләмдән
Күрше-күлән күпме кот алды.
Ике усым ике ак нур һибеп,
Ап-ак Кош Юлдарын тотамын...

Керһез генә көйө, нурһыз кулдан
Һәләк булған сакта йыр-сәскәм,
Керһез күңелемә көр нуркайын
Коя әсәм биргән бирсәткәм.

Яланғаскул тотам утты, боззо,
Сәскәләрге һөйәм шуға ла.

Нурзан койған йөрәк йылыкайы
Курсау бирә ялан кулга ла.

3.11.1982.

Кыскырыу

Әсәкәйем, инде улың ғына
Әззәреңде әзләй имгәкләп.
“Әсәй!” — тиеп әрнеп кыскырамын,
Сапкан сакта дошман йөрәккә.

Һиңә илткән һалкын, тар һукмакты
Ййлап кына үлән, саң баҫа.
Үләнкәйзәр нисек йыуһын саңын,
Күз йәштәрәм миңең таммаһа!..

Заманалар булып ағылалар
Ғаләмдәрзә йәй һәм кыштарым.
Ак кәфендәй урай Кош Юлдары
Һине алған моңһоу Ер шарын.

Юк, Кош Юлы түгел! Сал толмоң
Сағылдарзан сығып сағыла.
“Әсәй!” — тиеп әрнеп Ер кыскыра
Донъя уны сапкан сағында...

23.11.1982.

Донбасс тупрағында

Ошонда һәләк булған Башкорт
кавалерия дивизияһы яугирзәре
иҫтәлегенә.

Азым һайын кәбер — шау-сәскәлә...
Шәһиттәрен һанлай был ерем.
Кызыл кәнәферзәр сыккан тишеп
Кызыл яугирзәрзең бәгерен.

Ишетәмен иңрәү — йән ауазын:
“Имен генә микән туғандар?
Беззе атландырткан асаузарзың

Уйнаклаймы түле яланда?

Без кайраған алмас ил кылысы
Тупарланып тышта ятмаймы?
Без “әсәй!” тип йәндәр биргән өндө
Тәнәйзәрзең теле һаклаймы?

Кыскармаймы озон буразналар,
Бүскәрмәйме бүртектә буралар?
Бөркөт булып кысқырмаймы козғон,
Салауатты тапкан Уралда?!”

Һорау ала кызыл кәнәферзәр,
Кәберзәрзән бағып күземә.
“Әзерме мин?” — тиеп һорау бирзем,
Ил выжданьын йыйып, үземә.

Әзерме мин бөгөн баш һалырға,
Башым менән ярып золондо?
Кызыл кәнәферзәр һорау ала —
Намыс детекторы бойомло!..

Тын йоклағыз, Ватан батырзары!
Тулай беззә һеззең йән-бәгер.
Әсә һөтө менән имелгәнде
Имгәталмас иблес һәм кәбер!

24.11.1982.

1984

Күлдәк

Күлдәк алып кейзем —
Яңы күлдәк,
Ә искеһе —
Иңдән хуш инде!
“Үз иңдә тузһын искең”, — тигән
Карттар һүзен йығыу — ошо инде.

Колас ташлап,
Атай нигезен дә
Бетон менән таштан койзорттом.
Ғөрөфтәрзе бозоп,
Күзем кызып,
Дүрт тарафка тәзрә уйзырттым.

Коймаларзы ватып,
Хөрлөк татып,
Астым юлдар — һәр дүрт якка ла.
Дүрт кибланың бөтә шук елдәре
Кағып торһон, тинем, капкаға.

Әйтһә әйтер
Мүкле берәй бәгер:
“Тотанаклы түгел егет!” — тип.
Иске нигез,
Иске күлдәктәргә
Иңем һыйышмаһлык көн етте!

Үзем дә мин
Илем-тиңем менән
Һаман үсәм,
Һаман яңырам.
Мумиялай катһам күлдәгемдә,
Булыр инем илгә ят шырау!

Без яңырһак,

Без йән өрһәк кенә,
Торор имен
Еребез,
Күтебез.
Күлдәк алмаштырған араларза
Алмашынмайык тик үзебез.

1984.

Кырк йыл

Кырк йәй, кырк кыш кырлап кырк йыл ята
Һуғыш менән беззең арала.
Әммә ерзе һаман һағыш һыға,
Әммә һаман һызлай яралар.

Күкрәк төптәрендә яугирзәрзең —
Фашист ярсыктары күзғала.
Йөрәк түрендә тол катындарзың —
“Кайтыр” тигән өмөт күзлана.

Көтөп улын, сап-сал булды инде
Яу йылында йәп-йәш әсәләр.
Кайнар косактарзы күрә алмай
Картайзылар назлы бисәләр.

Һәләк булған һалдат улы булып,
Кызы булып ете бер быуын.
Фотонан тик белә ейәндәре
Олатайзарының булыуын.

Ауылдарзың, оло калаларзың
Урамдарын хәтер һағалай:
Дүрт йыл буйы киткән эшелондар
Көнбайыштан кайтмай ызалай.

Теге сакта кыркын укытырға
Куркып калһа кәләш-алтындар,
Кырк йыллығын инде ирзәренең
Укыталар сап-сал катындар.

Мәңгелек ут яна майзандарза,
Тоташтырып йөрәк утгарын.
Кырк йыл буйы йыйһаң ялкындарын,

Көйрәр ине бөтөн Ер шарың!

Фронтта ла, фронт тылында ла
Йәндәр биреп Еңеү койзок без.
Һәм үзебез койған кылыс менән
Фашизмдың йәнен кыйзык без.

Еңеү көйрәй кайнар каныбызза,
Замананың булып терәге.
Бомба шартламаһын өсөн шартлай
Сал яугирзең бөгөн йөрәге.

9.12.1984.

Томбойоктар

Томбойоктар тымык күлдәрзә
Тын уттарын кабат кабызыр.
Таң тынлығын өзөп, уралыр
Кайындарға кабат яңғыз йыр.

Күлде күзләп, таныш эззәрзе
Үтер эзләп шул ук моң-күззәр.
Карт өйәңке менән кушарлап,
Шул кемделер һағынып көтөрзәр.

Тик килмәс ул, кабат килмәс ул
Томбойокло тымык күлдәргә.
“Үтте инде, үтте... — тип көйләр
Иртә-кисле искән елдәр зә. —
Кире кайтмай торған илдәргә
Китте инде, китте...”

1984.

1986

Киçәтеү

Ғин өнәгән “аллы-гөллө” юлға
Юлығалмам, ахыры, һылыуым.
Кылыс кыркаһында барам буйлап,
Каштарыма кунды кылауым.

Роза гөлө түгел инде йөрәк, —
Һуғышсының дары мוזғайы!
Теләһәм дә, көйләй алмам, тимәк,
Татлы-баллы йырын турғайзың.

Теләмәһең, мине өнәмәһең,
Ялкыныма якын һарылма.
Вулкандарзың утлы гөрөлтөһө —
Йөрәк үртем үрләр дарыла.

Баллыларзы барла баллыларзан —
Иренең балы яғылһын.
Быуаттарзың дары мוזғайына
Мин йөрәгем менән кағылдым.

1986.

Демагог

М.К.

Өзәплемен, тиеп, азапланың,
Тутыйғоштай тылкып сүбекте.
Демагогияңдан исермештәр
Күтәрмәкләп һине йөрөттө...

Тупарланды инде тутыйлығың —
Сүбек түгел -- илең эш көтә.
Кунаксаңдан кағып төшөрөрзәй
“Өзәпһез” зәр һине өшкөтә.

Юк, һеңмәне һиңә әзәплелек —
Уның һайын, һәмһөз ақландың.
Тауык килеш кенә әтәсләнеп,
“Әзәпһез!” — тип илгә ташландың.

“Әзәплелек етмәй һезгә!” — тинең,
Мөнбәрзәргә баһсып, күп тапкыр.
Һинең тайыш аяк төйгән саңдан
Трибунаның төбә тап-такыр.

“Әзәплелек етмәй илгә!” — Шунан
Ил колағы аһмы шаңкыны.
Сәпәр ине сүмес ауызыңа,
Ил урынында булһа катының.

“Әзәплелек етмәй илгә!” — тинең,
Ултырғыстар хатта сайкалды.
Мәрхүм әсәйеңдең, атайыңдың
Кәберендә таштар тайпылды.

“Әзәплелек етмәй илгә!” — Ейгән
Тағарағың тибеп аузарзың.
“Әзәпле!” — тип алған мизалыңды
Тағып йөрөп ғауға сығарзың.

“Әзәплелек етмәй илгә!” — Өнөң
Кара дегет кеүек һаркылды.
Үзең имгән имсәк башына ул
Ирен әзең булып яғылды.

Йығып әзәп, һине юғарыға
Әзәпһезлек, буғай, сығара.
Әзәпләнер көнөң алда әле —
Әзәп бирер ярык тағарак!

1986.

Туғанлык

*Башкорт эпосында, урыс токомо —
башкорттоң һигезенсе ырыуы, тип әйтелә.*

Урысты мин бөйөк тиём икән —

Бөгөү түгел был үз халкымды.
Диңгез тиклем ыу за тутыктырмаҫ
Шырпы башы зурлык алтынды!

Халкым менән ғорурланһам әгәр,
Ник кәмһетһен бөйөк милләтте?
Урыҫ, башкорт, башкаларҙан әлек,
Йөрәк менән тапкан йөрәкте.

Тылмассы ла хәжәт түгел безгә,
Тылсым телен танып һаҡларға.
Татар-монгол тарткан бер үк кылыс
Сыйзы иңде, Батый сапҡанда.

Батыйғаса аҙмы дәүер аша
Кендектәргә кендек тоташа.
Скиф бабаларзың каны таша --
Башкорт, Урыҫ көнгә олғаша!

Ағизел һәм Волга баштарында
Бабаларзың аунай баштары.
“Болак” тиһәм — “Волга” була хасил,
“Болак-әтил” тиһәм — таш ярып

Ак-әтилем, акһыу-Ағизелем,
Быуаттарзың ярын тигезләй.
Телдәребез ярын ашып китеп,
Йәндәребез йәнгә юл эзләй.

Таш быуаттың суйыр төпкөлөнән
Өзөлмәйсә килә берканлык:
Һигез ырыузың бит бере — Урыҫ,
Ә етеһе — Башкорт туғаны!

Сал сәсәндәр теле көйләй быны,
Йығып сиркәү, мәсет кизеүен.
Бабаларзың һаҡлап аманатын,
Быуаттарҙан бағып килеүем.

Иҫәүәне бөгөн урысымдың
Танымай ға, беләм, башкортто.
Көндө Айзың танымауын дәкин
Таныта Көн үзе, яктыртып!

Тиккәме ни, Урал һырттарынан
Мәскәү йондоззаны күренә.
Туғанлыктың тәрән тамырзаны
Йөрәктәргә тығыз үрелә!

1986.

1987

Бөйөк Филал тураһында баллада

Филология фәндәре филе F.P. әфәндегә.

1

Тыуғанда ук, тизәр, уландың
Аяғында булған катаһы.
Филал тиеп улын атаған
“Һәр фәнгә лә маһир” атаһы.

Каталылар катмай каткакта.
Тайғакта ла тайып йығылмай.
Алла үзе биргән ғилләне
Аңламаған филдәр — фил булмай!

Умарталығында колхоздың
Балдар йыйып атай “балл” корған.
Баллап-майлап мәктәп маһирын,
Улына гел “бишле” куйзырған.

2

Филал, тимәк, ул — “фил ал” тимәк,
Аулап йөрөп, филле тармакта.
Өлгөр улан һәр бер бармағын
Кәк(е)рәйтгә белгән кармактай.

Дүрт класты үткәс йүгереп,
Дүрт тарафтан дәрес күсереп —
Шылдыралар кескәй йылғырзы,
Шау-“бишле” нән ката кейзереп.

Унынсыға тиклем фән йыя
Кәрәз-кәрәз колхоз балынан:
Атаюлла, балкорт мөдире,
Фил алдырта Филал-улынан.

Математик — класс етәксе —

Каталының ката балында.
Мәктәп директоры балл коя
Филдәй алтын мизал юлында...

Алыш-биреш фәнен фәһемләп,
Хөр калаға Филал юл уза.
Коткаралыр котло атаһы —
Бәрәп керә улан зур вузға.

3

Ах был атай! Тайып йығылып,
Умарталык оскан кулынан.
“Үз филиңде үзең аулап тот!” —
Фәнен генә тирә улына...

Филал бейей кызған табала:
“Фил ауларға әүәл ни кәрәк?”
Атай фәне әйтә: “Файзаны
Калкыта бел, улан, өскәрәк!”

“Файза” кайза? Файза — базарза!
Базар — хужа ерзең йөзөнә!
Филал шәйләй: бизмән табағын
Ауыштырыу кәрәк үзеңә!

Базар барлай Филал-студент,
Диаматтар кермәй мейегә.
Шәйләй улан: *филе*¹² есенән
“Фил” дәрзең дә башы әйелә.

Шунан башлап Филал бизмәнән
Тарта *филе* һәм фән гәмәле.
Фани фәнде *филе* еңгәнән
Фәһем кыла Филал сәмләнәп.

Ялана ул, ярһып, кистәрен
Ит базында түшкә сабырға.
Сапкан һайын, “сарпы-сорпоһо”
Осоп тора дуҫ-иш, тамырға.

Филологтар — фәндең филдәре
Йәғни профессор, докторзар —
Улар за, ти, *филе* ярата,

¹² Филе -- иң якшы һум ит.

Филалға, ти, рәхмәт укыйзар...

Дуҫ-иш терәк — тамыр нығырак,
Йәшәй белә Филал һыйышып!
Зачеттары “сам-черт” куйыла,
Баһалары бара кыуышып...

Вуз бөтәрәк, Филал, филләнеп,
Һала кармак филлек күленә.
Нисәмә “фил”, имеш, *филеле*
Кармағына капкан теленән!

Нисәмә “фил”, уйлап һин кара,
Филалдан, ти, *филе* ялбара:
Фил-ателия,
Фил-армония,
Фил-ология,
Фил-ософия —
Бөтәһе лә:
“Фил-е... сап, өйә”...

Биш кармакка каба биш тармак,
Бишеһе лә филле һәм елле.
Филал уңа, сөнки кармакка
Емләй белә һутлы һум-филе...

4

Аспирантурала ас-бирән
Шөгәлләнер заман юк инде!
Филал-аспирант, күр: ит саба —
Урындығы тулы ит-филе.

Фән филдәре бейей эргәлә —
Бырғый Филал елек, филеһен.
Елекләнеп, йола “кандидат” —
Дипломдың да кызыл биллеһен!

Уңа Филал, уңа биш “фил” дән —
Биш фәндә лә фәһем юғары.
Быға тиклем хатта Сократ та
Уның тиклем уңған юк әле!

Калтаһына фәндәр филенең
Филал ушлап филе ырғыта.

Китә әһел кыркка бөгөлөп —
Фәндәр филиалы кармакта!

Диссертацияһын Филалдың
Язып биргән, тизәр, филеләр.
“Филеп кенә” доктор булған ул,
Филе яратканға тилеләр...

5

Биш филеләй, филе яраткан
Академияла президент.
“Пенсияға китер алдынан
Игелегең илгә игеп кит!” —

Әйткән, имеш, шулай карсығы...
Һәм президент уны тыңдаған.
Каталынан да шәп кандидат
Игелеге өсөн булмаған.

Шунан бирле Филал-фил хәзер
Президенты Ғилми төйәктең.
Айбалтаһы еңе әсендә —
Еле менән онтай һөйәкте...

Арынһа ла базар базынан,
Арынмаған филе, електән:
Филологияға шул көндән
Филе тәғлимәте ереккән.

Филологтар инде — “филелог”,
Өстәлдәр нәк итсе бүкәндәр.
Фәндәренән филе сапкылап,
Филгә сая хезмәт итәләр...

7

Фән түреңдә Филал ултыра
Башлык булып, нәк баш бармактай.
Балта тотоп күнгән уң кулы
Кәк(е)рәйеп каткан кармактай...

Орбитала филе йондозо —
Номенклатур-филле эшмәкәр:
Фил-ателияла юл асык,
Фил-армонияла юл асык,

Фил-ологияла юл асык,
Фил-ософияла юл асык,
“Фил-е... сип, өйә”лә юл асык! —
Ер шарынан күсәр күсчә лә,
Орбитанан таймаç “фил” мәгәр!..

Филал әле кайза, тиһәгез,
Баш йортта без күрзек был “фил” де:
Филе һалған усың ялатып,
Йөгөнөкләндергән ул “ил” де...
Премьер за була, ти, инде...

20.12.1987.

1996

Карап

Диңгез ярған тиңһез карап булып
Быуат офоғонда қаңғырам.
Тирзәремде һөртә Кояш кынам,
Серзәремде көтә Ай ғынам.

Бәндәләрзең көнсөл хәйләләре
Күбекләнеп кала артымда.
Йән һулышым, йығып хөсөт кошон,
Шаңдауланып кайта халкымдан.

Йөрәгемдең һаңдал һуғыуынан
Сатнап офок, болот йыртыла.
Ишерелеп йыһан йондоззлары,
Карабыма шаңғыр йыр тула.

Кузлы Ерзең кузрау һазағайы
Күкрәгемдән базрап ярала.
Яба шәфәк кызыл тастамалын
Аркамдағы канлы ярама.

Ауыззары яуыз кайырылып
Сәскән ағыу — миңә сәм генә.
Замананы зыңлап үткән карап
Бара кереп йондоз саңына.

1.01.1996.

Тәре

Р.Б.

Без кан төкөргәндә йоттоғоз май,
Түшәлеүсән өлгөр-өрәктәр!
Ус ыуғандың ялап тирле усын,
Кинәндегез ысын йөрәктән.

Нисәмә йыл шуны юктайһығыз —
Ялағайға ине зур баһа.
Малайзары кылып Тәфтиләүзең,
Асыраусы һеззе -- ул даһа!

Буйһонмаған ғорур йәнебеззе
Йәнсетергә, беләм, ул кушты.
Тук йөзөндә — козғон комһозлоғо,
Ирекһезләү иркен тормошто.

Балаҫ булып шуға түшәлдегез,
Кәрәк сакта — каптыр канъяға.
Таҫлап һеззе, тапаны ул беззе,
Ике урты бүртеп калъяға.

Сәсрәгәндә сыртлап кандарыбыз,
Һез түгелме камсы һаплаусы?
Һәр берегез яһил үксәһенең
Дағаһына булды катлансык.

Балаҫланмыш баллы юхалықтың
Йыланланып сакты тел йәбе...
Түр көшөлөн тибеп төшөрөүзе
Интеккән ил үзе теләне.

Йырттым, — эйе! — кара йөзөгөззө —
Көнөгөззөң йыктым тәрәһен.
Ярылғанға, шартлап, шом тәрәһе,
Шомло йәндәр шыңшып йөрөһөн!

Кәберенә койоп һүлегеззе,
Шыңшығандан кире терелмәс.
Балаһығыз баһкан кыуан ерзә,
Без үлгәс тә, безле ер үлмәс!

...Яңы яһил көсәй көтөкйәндәр,
Кирә бирәм яным керешен.
Яурындарым күптән Күкте үткән,
Табандарым тарта ер көсөн.

1.01.1996.

Ике аккош

Санияга

Яңы йылдың баһтык ак карына,
Баһкан һайын — йондоз шағырлак.
Ике аккош — тәүге һәм аһаккы
Ғишык утын бара йомарлап.

Ике аккош — тәүге аккош йыры
Йөрәктәрен һурып узмаған.
Узмағанға, йәндәр баһлағанға
Ак йондоззәр шашып кузланған.

Ике аккош — күктең сөм кабағы
Каурийзәрға ап-ак нур яға.
Ак нур ғына әсеп осор өсөн
Килгән ине икәү донъяға.

Ут йоттолар — утка яһманылар,
Яңғыраны аккош ак йыры.
Ер шарына уралды шаңғырап
Мөхәббәттең шөңгөр йәйғоро.

Йылдарының йылдам сылбырзәры
Калды сыңрап аккош сыңында.

Ике аккош — өзөлмәс моң-һағыш,
Ике йөрәк типкән сағында.

Ике аккош йыра ак буранды —
Акык туйға инде яр якын.
Беззән һуң да аккош йыры калһын,
Ак йөрәктәр ак йыр яралһын.

1.01.1996.

Урман

Каршымдағы шыршы, карағайзар
Күззәремә карап һарғайзы.
Һары һағыш һарып һыға инде
Хыялый йән тейен-малайзы.

Карлы елдең қазау тырнактары
Тарай үле ылыс толмон.
Олондағы кәбер корто кыуа
Морон төрткән шыршы колонон.

Моронона үле әсәһенең
Үле ылыстары койола.
Бойоғоп та калған йәш шыршығай
Етем бала төслө тойола...

Ни ғиллә был? Ниңә күз алдымда
Короттолар кускыл урманды?
Балтаһыз за кырып була икән
Сәмгөл күктән саф нур һурғанды.

Залим йәндәр золом ебәргәндәр
Борлап торған завод-мөрийәнән.
Күзгә күренмәгән әжәл, кыркып,
Хыялдарзы беззең ерләгән.

Без зә бит, тим, тығыз урман инек
Шиғыр-тейендәрзән хыялай.
Һирәкләндек... Киҫеп ғүмерзәрзе,
Арабыззан йәшен кыялай...

1.01.1996.

Керәм ялкындарға

К.А.

Һәр яһил йән өстәл ясылығын
Терәк иткән мине тибергә.
Язғандарым — Уралтау көзәре,
Тыкмаксылар куша көбергә.

Теркәгәндәр кара исемлеккә —
Йөрөй алдан кара һакалың.
Кәрәк түгел һинең тапкырлығың,
Кәрәк түгел һинең акылың.

Илең, телең, көнөң улар өсөн
Һукыр бакыр — тамак ялғарлык.
Өстән төрткән бармак ыңғайына
Күрһәтәләр этсән алғырлык.

Тиреп валсык түрә табынынан
Тибенгәнгә тиреҫ — пак кына.
Әсәһен үк һатып әсер шакшы
Байрак булып йөрөй халкына...

Уттан сығып, керәм ялкындарға —
Куша керә Кояш, һалкын Ай.
Мәңгелегем булып, янғанымда
Баш осомдан баға Дәү Хозай.

1.01.1996.

Кисер мине

Санияга

Ғәфү ит һин мине, йәшлегемдә
Будым аңыш — күпте белмәнем.
Килен итеп өйгә төшөргәндә
Устарымда алып инмәнем.

Баллы төнөбөззә балһыз иттем,
Ә һуңынан ал-ял белмәнем.
Буйыңдағы һыйпап тере йәнде
Тилергәндә, “рәхмәт” тимәнем.

Корманым йорт -- лайык хан кызына,
Тапманым тун -- лайык хыныңа.
Күззәреңдең изге сағыулығын
Һалалманым фани йырыма.

Тәртә араһында колонлаған
Байтал кеүек, эшкә егелдең.
Ыжғыр буранда бит илтеп куйзым
Бесән санаһында үзеңде.

Малай тапкан, тигәс, буран сығып,
Килә алмай калдым бер азна.
Азашкан да туңып үлгәндер, тип,
“Тынысландырғандар” бер азға...

Кисер мине, шунан һуң да һаман
Ултырманым камил акылға.
Тапкан берең... Бесән санаһында,
Арбаһында... сыктың хак юлға.

Көнөн-төнөн карап колхоз малын,
Сабий имезергә йүгерзең.
Ашарға ла безгә һин бешерзең,
Өс-башты ла йыуып өлгөрзең.

Кырыслығым менән мыжыклығым
Рәхмәтемдән булды күберәк.
Бөтәһе лә ятты бер яурынға,
Бөтәһен дә тартты бер йөрәк.

Ожмаһыңдың һакын кайтарырлык
Рәхәтлектәр бирә алманым.
Әрнетергә һине, буғай, кайта
Фәкәт ошо әрнеп язғаным.

1.01.1996.

Урысйән

М.К.

Урысйәнмен, тиеп ғорурланды,
Һатып ашағас та үз йәнен.
Урыс йәнле башкорт — башкөлләйгә

Һатмаҫ тимә башкорт Бөрийәнен...

Ата-әсә, алыҫ бабалары
Кәрткә һалып йәнен уйнаған.
Башкортостанды ла, башын бороп,
Кәрткә һалмаҫ тимә комағай...

Урыҫйәнмен, тиеп күкрәк каккас,
Йондозланды күкрәк-яу(ы)рын.
Яу(ы)рынын баҫкан алтын йондоз —
Иблес билдәһеләй... Был ырым

Килә, тизәр, Тәфкил заманынан...
Тәреһен үк такмаҫ тимәгез.
Иблес йыры зырлай үзәгендә, --
Урыҫ йәнен һатһа нишләрбез?..

1 — 2.01.1996.

Бүләшеү

Талантлылар, талантһыҙҙар тиеп,
Кап-уртаға кырка донъяны.
Яңғыз үзе — талантлылар яғы,
Яңғыз ауыз каба калъяны.

Игенсенәң уңған бөтмөрлөгө
Бүләме ни илдә уртаға?
Түккән тирзәр — дөйөм бирнә ергә,
Тос бөртөктәр — дөйөм бураға.

Тәүлектә лә көн һәм төнгә телеү —
Хилаф кәсеп. Ер бит әйләнә!
Тигез елә көн, төн ер йөзөнән,
Берәһенә-берәһе бәйләнә.

Дәү Хозайзың тигез колдары без.
Айырыуын бәндә баплаған.
Вақыт тигән сират күпере бер —
“Талант”ты ла “талак” яһаған.

2.01.1996.

Биреле Әхпәп

Биреле Әхпәп тигән бер инәйзе
Белә инем малай сағымда.
Яуыздар эт һөтөн имезгәндәр
Әхпәпъямал тигән сабыйға.

Нескә билле һомғол кыз булғансы
“Әтйән” деген һизмәй йөрөгән.
Урман яктың башкорт ауылына
Һылыу килен итеп бирелгән.

Шунан ары уның булмышкайын
Һөйләргә мин төптө белмәйем...
Кара язза тыуған ауылына
Килеп сыкты алыс инәйем.

Бала-саға һеперелгәс һыртка,
“Биреле Әхпәп! Биреле Әхпәп!” тип,
Ауыз асып мин дә йүгергәнмен,
Шул һөрәнде ихлас көсәйтеп.

Ни күрәмен — Кыззар сабынында
Диңгезләнеп күкшелт һыу ята.
Кара тәпәйле бер торна килә,
Билән таузан төшөп, аръякта.

Биле нескә һаман талсыбыктай,
Көнгә балкый хром итеге.
Карзай ап-ак күлдәк буйлап аға
Һумалалай һәр сәс бөртөгө.

Нәфис йөзө — тәңкә бизәгеләй,
Базлап яна кара күззәре.
Карлуғастай кыйылып киткән каштар,
Бһийе кеүек йылтыр тештәре...

Кояшланмыш балкыу итектәрен
Сисә һалып, керзе күк һыуға.
Тулкын ярып текә түше менән,
Әйләнде ул аккош-һылыуға.

Етеп ярға, һыуын һыкты ергә,
Кейеп алды хром итеген.

Телен тешләп каткан без малайзар
Һөрәнләнек Әхпәп “эт” леген:

“Биреле Әхпәп, Биреле Әхпәп килә —
Итегенең башы кителә!”
Кителмәй зә, хатта һелкенмәй зә —
Бейегәндәй “йөзәп” тик килә.

Ғорур буйлай ауыл урамынан,
Асып керә тыуған капкаһын.
Күреп калам фәкәт күззәренән
Ике бөртөк йәйғор акканын...

Өс көн кунғас атай нигезендә,
Кара таңдан тороп ул китә.
Сеңләп илағанын ауылдаштар
Көсөк сеңләүеләй ишетә...

Эт имеүзән биреләнгәнлеген
Тыңлап үсә яңы малайзар.
Кара яззан кара тәпәй аккош
Һыу ярғанын барып карайзар.

Тегендә лә, тизәр, теләгәндәр
Арынырға Әхпәп Биреленән.
Тик китмәгән Әхпәпъямал инәй
Килен булып төшкән еренән.

Ялтыратып илгә итек теккән,
Типсегән тун түзмер кулдары.
Бирелене, тизәр, курсалаған
Тыумай калған кыз һәм улдары...

Каңғылдашып каззар кайткан һайын,
Сыккан язын инәй сәфәргә,
Хыялының һылыу кыз, улдарын
Тыуған ергә тиртеп йәшнәргә...

...Әхпәпъямал инәм — аккош һаман,
Үзем дә мин — тиле малаймын.
Аккошланып илгә кайталмаузан
Көсөкләнәп сеңләп илаймын...

2.01.1996.

Мысай

Сыскан йылын тағы каршылагас,
Искә төштө мысай икмәге.
Сыскан тарыһы — шул мысай уңып,
Баштарыбыз мәрткә китмәне.

“Бөтәһе лә -- фронт өсөн!” – тиеп,
Һөрзөк, сәстек, урзык баһузы.
Үзебезгә бөртөк калмағанда
Кабартманык астан аһузы.

Зур һуғыштың дүрт йыл ғәрәсәтен
Еңдереүсе — мысай булғандыр.
Бойзай — байға, иләк аһты — илгә
Булғанға ла мысай уңғандыр.

Бойзай сәскән, урған без тайзәрзы
Үлер сакта мысай туйзырзы.
Һумас итеп, икмәк, бутка итеп
Табындарға теззе һыйзәрзы.

Сыскан күзендәй шул бөртөктәрзең
Күкшеллеге керә төшәмә.
Тамсылатып ак-һөт тиртелдерзе
Әсәләрзең шиңгән түшенә.

Шуны имеп еткән үкһез быуын
Үкле итге барлык донъяны.
Сыскан тарының тик сыскандарға
Калырында — илдең даланы.

Ә шулай за, әл дә мысай уңған.
Ил быуынын мысай нығытқан.
Бойзай — байға, тигән заманала
Мысайым бар йәнде йылытқан...

2.01.1996.

Йылан-таяк

Тағы М.К.

Кәкре башлы йылан-таяғыңа
Таянғанһың — еткән кошороң.
Борғоланған йылғыр һукмағыңдың
Озакламаҫ үтен коҫоро.

Ояланың йылы куйыңдарға,
Саға-саға илдең имсәген.
Каяуыңдан күпме йөрәк канай,
Башкайына еттең нисәнең!

Катиллыктың кушбаш карағошо
Юхалыктан һинең тәм күрзе —
Йылан йәнең менән сырмап йәнең,
Милләтеңде төптән кимерзең.

Кылғандарың, тезер корбандарың,
Теркәлгәндер кара китапка.
Козғон казанынан каҫмакланып,
Килеп еттең һуңғы этапка.

Үзең инде кәкре таяк хәзер —
Тазғараның йылан-таяғы.
Тик уға ла хөкөм бар донъяла —
Бөгөләлер камыт аяғың...

Әзәм киәфәтле йыланлыктан
Ил куйыны ләкин тынмаған.
Катиллыктың йылан-таяктары
Һыныр ине — үзе һынмаған...

2.01.1996.

Әмәлдәр

Хәмер кармап ирзәр була харап,
Юктыр һымак золом тышауы.
Әллә инде иблес игелеге,
Әллә, тимен, Хозай кушыуы.

Аристовтар көсләп әсереүзән
Вафат булдымш башкорт улдары.
Бөгөн үзе һатып алып әсеп,
Үз-үзенә һала кулдарын...

Каруан-каруан тәре килтергәндә
Башкорт һайын баулап тағырға,
Арбаһында яткан аракыһы,
Тәмәкеһе торған кабырға.

Айнык бабам, бүлеп каруан юлын,
Тәреләрен утка аузарған.
Аракыһы менән тәмәкеһе
Ауылдарзы әммә кызырған.

Һеңде, буғай, ыуы електәргә,
Тулды, буғай, быуы кандарға.
Бының өсөн әллә хөсөтсөнө,
Үз нәфсеңде әллә карғарға?..

“Опиум” тип мәсет манараһын
Колатканда башкорт кулдары,
Мәсет урынына дәррәү калкты
Шешә манараһы юғары.

Ғаиләләрзең инде табынында
Манараны мәжлес күтәрә.
Ир ғүмере менән бергә кушып,
Ил ғүмерен гүргә түңкәрә...

“Әмәлдәр юк” тиеп әйтеп кенә
Калмайыксы мәңге әмәлһез.
Әмәлдәргә һаран был донъяла
Һәр беребез — әмәл-ғәмәлбез.

Тәреләрен утка аузарыусы
Бабаларзың кайтып котона,
Аракыһы менән тәмәкеһен
Аузарайык тамук утына!

2.01.1996.

Кәзәр

Канһыраған нервы остарымды
Кәләм кылып һаман язамын.
Минең һымак юктыр эт типкелә

Кисереүсе ижат ғазабын.

Аттай эшләп, хатта ат һарайын
Тәтәтмәгән миңә түрәләр.
Хан һарайы һымак фатирзарзы
Холуйзарға инләп бирәләр.

Ятһам, торһам, язһам — тар урындык,
Уныһы ла уртак икәүгә.
Кағыззарым, үкһез сабийзарым,
Барып баһа утлы киһәүгә.

Ғүмер буйы тартып төп тәртәнән,
Әйтерһең дә, “стаж” етмәгән.
Рухым менән таяп илдең рухын,
Бөкөрөм дә сыккан, етмәһә.

Китаптарым оса кырпак карға,
Көлгә сыға, дөрләп, архивым.
Үз башкайым өйгә һыймаһанда,
Коткарайым инде кайһыһын?..

Мин тәүгеһе түгел, һуңғыһы ла...
Ил ярата кәбер кәзерен.
Бер бит кағыз булып калғас кына,
Иркенәйер фани фатирым...

2.01.1996.

Кәкүк

— Кәкүк, кәкүк, һана ғүмеремде,
Нисәмә йыл миңә йәшәргә?
— Был урманда нисә төп тирәк бар —
Шул тиклем йыл һиңә ишара.

— Кәкүк, кәкүк, урман киң бит сикһез,
Тирәктәрзең юктыр иһәбе?
— Халкың да, бит, һинең — куйы урман,
Ә һин шуның кускыл киһәге.

— Кәкүк, кәкүк, тирәк ауа короц,
Дауыл йыға, кыркып китәләр...

— Ө шулай за, ана, шаулай урман,
Тирәктәре гөрләп үсәләр.

— Кәкүк, кәкүк, мин, бит, өзөлөр төк —
Ғүмеркәйем сикле һанала?

— Шул сиктәрзе сыккан йәнең менән
Сикһез ғүмерең бар донъяла.

3.01.1996.

Шүрәләләр

(Үлгәс кенә Рәмизев дуҫтары күбәйзе)

Шүрәләләр урлап менә, тизәр,
Өйөрзәге толпар асылын, —
Шағир әруахын, күр, алды һырып
Шигри шүрәләләр нәселе.

Толпар, тиеп, данға көрмәнеләр,
Осорзолар, сөйөп, һауаға.
Бар шүрәле, сеңләп, осто куша,
Әйләндереп күкте базарға.

Кикеленән — койрок осонаса,
Йөнтәфигә менгәш йөнтәфи.
Толпар толмоһоң тетеп төгөн,
Йөнлө ояһына ем ташый.

Улар икән уның йәндәштәре,
Киргән улар кирем канатын.
Куш канаттың каурый остарынан
Тора инде, ана, кан атып.

Толпарзың юк һелкәп ташлар әмәл —
Һәр яйзактың асты һумала.
Бер каранан бер караға тиклем
Кыуала ла, әйзә, кыуала.

Толпарсы мин, тиеп, кукырая
Урлап менмеш йөнтәс шүрәле.
Ярылғас бер, ярылырмы тағы
Шағир әруахының йөрәге?..

3.01.1996.

Ошолок

Н.Швейцер-Швецовка

Сытырайып сыккан сытык йөзө —
Ошо көндән тамам йөзэгән.
Төкөргән дә ошо табағына,
Ошолокһоз табак көсэгән.

Ошо ерзең һыуы тәмһез уға,
Шишмәләре сөнки һөйләшә:
Ошо илдең ошо теле менән,
Уртлап алған һайың, өндәшә.

Телен йотоп, тәре такмай ниңә,
Сиркәү кормай, ватып мәсетен?
Ошо ошолоғон туктатмаһа,
Түзеү мөмкин күпме хөсөтөн?!

Ошолоктоң ошо һауаһынан
Аңкып аңдый ошо Күк есә.
Төштәренә хатта төсә керә —
Баластарзың сағыу төк төсә.

Ошо кырзың ошо баһыулары
Биргән икмәк уға танһыкһыз,
Сөнки ошо кулдар бәрәкәте
Тиеп таныу ифрат яғымһыз.

Ошо көтөүзәрзең май-каймағы,
Колбасаһы һәм йөн костюмы
Һис окшамай, искә төшөргәнгә
Ошо көтөүселәр токомон.

Ошо йорттар — ошо мәрмәрзәрзән,
Изәндәре — ошо имәндән.
Йылығы ла хатта ошо девон
Катламынан — йәнгә йәһәндәм!

Поездары елә ошо юлдан,
Оскостары — ошо һауанан.
Кымызы ла, алсак хур кызы ла
“Ошомон!” тип ала яғанан.

Һөйөр ине йәне был ожмахты,
Төкөрмәс тә ине табакка,
Ошолокто әгәр, ул тигәнсә,
Бырактырһак йәһәт тамукка.

Бының өсөн алып ташлау мотлак
Ошо ергә биргән исемде.
“Исем бөтһөн өсөн, бөтөрәйек
Шул исемле-йәнле есемде!”

3.01.1996.

Кимәлдәр

Тракторзың һабан карлауынан
Карпыһам да кәләм кырына,
Киҫәттеләр: “Ябай тракторсының
Аң кимәлен шәйлә йырыңа!”

Ялпы аңламасылык кимәл, тиеп,
Фекеремде өзә саптылар.
Ялпылаштырыузың әмәлдәрен
Әһелдәре көсләп тактылар.

Кимәлеңдән калкма, тине көнөм,
Көйләнгәнгә тик бер кимәлдән.
Баштан баһып кимәл батырғанға,
Йәндәребез калды кимәлийән.

Тик кимәлем тартмай тарлыктарзы,
Дауылдарзан дөрзә карабым.
Тракторсынан түбән кимәлдә бит --
Мин, һабансы, тиеп караным.

Әммә һабансылык офоғомдан
Түбәнерәк калды таузары.
Шулар иләгенән иләп кенә
Иләүләнә ине базарың...

Иләмәнем. Еңде иләслегем.
Кояшыма баһкыс төзләнем.
Кулдарынан тартып мендерергә

Кулдар таба алмай йөзәнем.

Дуңгыз каны булды язғандарым,
Донъя малы шылды кулдарзан.
Фанилыкка фәһем алыр өсөн,
Кәрәк түгел баҫкыс колдарға...

Кояшка һөйәгән баҫкысымдан
Үрмәкселәр, ана, үрмәләй.
Күрмәкселәр, аста, аулап улъя,
Үрмәкселек ауын һәрмәләй.

Түбәнлектен тибеп түбәнлеген,
Яраласак йәнем яраны.
Таңғы Кояштай ул калкынасақ,
Буйлап миһең баҫкыс-араны.

3.01.1996.

Белем

Белгән һайын күпте белгем килеп,
Офоғомдоң йыртаң кыртышын.
“Белем” дәре менән биләүләнемеш
Белдекләләргә ят был әшем.

Боғазыма корок һалып кына
Тотмаксылар фекер елешен...
Тибрәтәмен Ғаләм алмағасын, —
Евһух ейә әммә емешен...

Хакимдарзың ғәрәм ғилемдәре
Бүртә шунан кысыр түлендә.
Маңлайымдың Ғаләм һырзанына
Аскыстар юк ғәрәм илендә.

17.12.1996.

Гөһәһ шомлоғо

Әлеге лә баягыға.

“Мейһенең акык юлактары

Бөзрәләнгән түбә төгөнә”.
Тамак сарлап, бөзрә йырын йырлап,
“Акык-акыл” илгә түгелә.

“Акык”тары арбай тауыктарзы,
Арысландар хатта буй һона.
Бер башка, тип, торам илдән өстөн,
Атланған ул илдең муйынына...

...Шакырая басып бай залдарза
Фыртлатканда фиркә гимнын,
Етмеш йыллык золот кызамығы
Кызыллаткан көллө фиғылын.

Сиренең ул әммә һөйә серен —
Сиртә белә сиреү кылында.
Тинен биреп, меңен алған тиреп
“Акык-акыл” — “хаклык” юлында.

“Телһез, күзһез, һаңрау, миңрәү булған
Борон халкым...” — яра ярманы!
“Өлкән ағай”, имеш, үпкәс кенә,
Башкортомдоң арткан дарманы!..

Үпкес ағаһының хыялын ул
Үтес иткән йөрәк түренә:
“Башкорт урынына маңкорт кылһақ,
Бер бөзрәбаш етер ине лә!..”

Бөзрәләнмеш “акык” көзрәләре —
Парик икәнлеген кем белә?!
“Көйөк” халкына ул “бөйөк” булып,
Колойлана иблес түленә...

Башы аша балкып бағырлыктың
Сала астан, сабып, тамырын.
Саба-саба, нишләр кәнап ауһа
Үзен атландырткан яурын?!.

17.12.1996.

Маймыл йылы

“Уксы” йондозлоґо астында тыуғанһың,
ә мөсәл йылың — “Маймыл”.

Күк күрәзәһе.

Дәү Хозайым Ғаләм мөсәленә
“Уксы” итеп мине яралткан.
“Маймыл” йылында ла Йыһат¹³ тиеп
Атам-әсәм исем яраткан...

“Изге һуғыш” тигән был намымды
Кыркыулатмай, зинһар, карағыз:
Тейһәм дә гел тинтәк теңкәгезгә,
Һуғышқа бит маймыл яракһыз!

Кылансыклы был зат кылансанан
Маймылланып ейһә бананын,
Кылансала түгел — дуэльсала
Ә шулай за морон кананы...

Маймыллатып кәмит уйнатмаксы
Заманға баш бирмәй, тибелдем.
Арысһандай ватып ситлектәрен,
Аткан уктай тура “кәйелдем”...

Мөсәллектән инсан булыузары,
Ай-һай, ауыр – төшә кыйбатка.
Арысһандар бөгөн маймыллана,
Ә маймылдар сыға йыһатка.

“Махабхарата”нан белдем азак
Маймыл батшалығы булғанын.
Хаклык өсөн изге һуғыш асып,
Уғы менән золот кыйғанын...

Уйын түгел, әйе, уксы хәле —
Ғүмергә ул хәтәр йыһатта.
Маймылһанын, әйзә, “арысһан” дар,
Ә без — гел ук, “маймыл” булһак та!

19.12.1996.

¹³ Йыһат – ғәрәпсә “Изге һуғыш” тигән һүз.

Һ. б. (“Һәм башкалар”)

Башкорт телевидениеһының режиссер-бесеүселәренә

«Һ.б.» тимәк – һәм башкалар, тимәк, --
«Һ.б.»ларзың йәне исемһез.
«Йыһат Солтанов» тип языр өсөн,
Булырға мин тейеш есемһез...

“Һ. б.” күрһәм, “х/б” төшә искә —
“Хлопчато-бумаж.” кейемдәр...
“Кара башкорт” тарым тураһында
Уй уйылтам “Һ.б” мейемдә.

Зәки Вәлидизең “Һ.б”-лары
“Актар” булғас, кейеп “х/б.”-лар,
“Кызылдар” са капыл кузарынып,
“Автономия” лы булдылар.

Кара мейенең ак юлактарын
Каплап булмай әммә кызылға:
Ап-ак акылыбыз һыйышманы
Ленин бузлап һызған куз-юлға.

Шунан бирле кара башкорт сирле:
Кызылланмас акыл — “милләтсе”...
Шиғырымды кызыл каным менән
Язғанда ла шул сир эләкте.

Кара башкорт булып тыуғанғамы,
Кызыллык тиз кермәй какшаным.
Тинтрәтте, тибеп, кызыл донъям,
Донъялыкта тынғы тапманым.

“Башкортлок” то сүптәй сүпләүселәр
Бағмаларза миңә каныкты:
“Башкорт” менән “сүп” те бергә бутап,
Исемемде куша йолокто.

Изге һуғыш теләп йыһатлығым,
Тейгәнгәлер кызыл теңкәгә,
Кызыл капкалары капканланды
Гәзит, эфир, башка өлкәгә.

Күк экранға һалып бәсеүсенәң
Маһирлығын мактап йырлайык:
Кадрзарза — миңә йәнәш торған
Тауистар бар, ә мин, турғай, юк...

Калай оҫта кыркып-кырсығандар! —
Нисек итеп йөйөн тапкандар!
Тауислыктан тибеп мин-турғайзы,
Азым һайын капты капкандар...

...“Һ.б.”-лыкта “х/б” кеүек һызы
Боғалаклы-ярһыу йылдарым.
Быуаларзы быуат ярғас та бит
Боз аҫтында катты йырзарым...

Тауистарын алтын кунаксала
Таҫыллайзар һаман тәү башта.
Карға сумып сыңрай кара турғай,
Өшәләге — “Һ.б.” (“Һәм башка”)...

“Һ.б.,Һ.б.”!..
Һанһыз “Һ.б.”-ларза
Көзрәттәрәм кайнай котороп!
Кызыу рәхмәт кызыл был донъяма —
Йыһатланы “Һ.б.” булдырып!

“Заманаһы шулай ине”, — тирзәр,
Ярай, булһын. Шулай булғандыр.
Берәүзәре шулай уңғандыр за
Берәүзәре шулай туңғандыр.

Ризамын һәм карза калғанымә —
Кара башкорт көйө калғанмын!
Башкорт көйө үрттә янғанмын да
Башкорт көйө көрттә туңғанмын.

Шөкөр,
Йырым йырған һайын йырын,
Көртлөктәрен йәнем каплайзыр.
Төрөп төрлө “Һ.б.”, “х/б”-ларға
Йөрөткәнгә, һыным катмайзыр.

“Һ.б.” лыктан узмыш тузмыштарға
Тылкып быны, асмам яңылык:

Ялтырактар яна йә күгәрә,
“Һ.б.” — “Һ.б.” һаман, — мәңгелек!

Мәңгелек дан “Һ.б.”-турғайзарға —
Мәңгелеккә һеңгән батырзар!
Тауистар за алтын кунаксанан
Беззең корға кереп ятырзар.

17.12.1996.

Тирәк тибрәнеүе

Яратығыз мине ярһыу көйө, —
Тамырзары тәрән Тирәкте.
“Ябалдашы япты ярты күкте!”, --
Тип күһенеү өзә йөрәкте.

Был яртыны, мин юк сағымда ук,
Дәү Хозай бит миңә инләгән.
Бында курпып, бында карпыуымды
Ер-Күк үзе өзөлөп теләгән.

Тиккәме ни, тимер тармактарым
Ер йәзрәһен, етеп, сырманы.
Күкте күмеп күкак ябалдашым,
Бөрөләрәм Көндө көрмәне.

Олономда — Ерзең көрһөнөүе
Күк күкрәүе менән тоташа.
Ғаләмдәрзең тыуым-үлемдәре
Йәйғорланып миңдә укмаша...

Күһенмәгез мине, күһенмәгез, —
Юкһыныузар аңдый алдарак.
Үзегеззе өһһөз һөйөүемде
Өнәрһегез әле һуңғарак.

19.12.1996.

Хакикәт

Хакикәтте һанлай хөкөмдарзар,
Зур залдарзың кулын күтәртеп.

Күпселек кул — тимәк, хаклык кулы,
Азсылыкты була кыскартып...

Шул “ысул” дың ысын асылыуын
Татынылар, етмеш йыл үткәс.
Ғифритләнеп калкты “хаклык” тары,
Нахаклыкка илде кол иткәс.

Ултырманы акыл. Ил һаман кол...
Ялған күзен, төртөп, кем сокор?!
Ғифрит һуғып ярған көршәкбаштан
Фәһем алалмаған без — һукыр...

Ярсык-йорсоктары араһынан
Кабат калка “ысул” — юк көртә...
“Базарман” дар булып, базар короц,
“Колой” зарзың кулын күтәртә.

Ә Хакикәт калғый кәлгәһендә
Беззән ары — япа-яңғызы...
“Хаклығығыз калды азсылыкта!”, —
Азғынлана “ысул” дуңғызы...

Күпселек — күп! — Кул күтәрә “ер-күк”, —
Дуңғызлыкты хак тип танырға.
Белмәйзәр тик, Хаклык, булып Хаклык,
Япа-яңғыз мөмкин калырға.
Алкымыңдан бер сак алырға...

19.12.1996.

Серәкәй

(йәмһез төш)

Уф... Серәкәй кунды бәгеремә! —
Яп-яланғас йөрәк башыма!..
Фил һемәге һымак һыуырғысын
Казамаксы булып камшана.

Күз алдымда терәп тубыктарын,
Табаныма кәзәр батырзы.
Тыңламань кыуғыр кул-аяғым...
Бызау һымак бузлап бакырзым...

Ятам, ялкып, сағыл сикәһендә,
Аста — угкын, өҗтә — Күк-һауа...
Ә серәкәй һура, һура канды...
“Канһуларҙы һис кем кыумаһа,

Угкын уһын ине үземде!” — тип
Көйәләнем... Ана, килделәр.
Серәкәйгә карап торҙолар за
Шаркылдашып сәмле көддөләр.

Кыузылар... тик,
“Бакырма, бака!” -- тип,
Серәкәйҙе түгел — үземде...
Айыған, тип, тағы ғәфү итеп,
Калдырҙылар... ябып күземде...

Ах, кубынмай...
Ана кү...е канай —
Һемәк һурып, аға хәләл кан!..
Серәкәйҙән хатта сәбәләнер
Сәм калдырмай, донъям алдаткан...

Һуңғы сарам —
Аунап аска ауам!..
Угкын-ташта серәкәй изелер!..
Уф! — сәсрәне йөрәк! Осто һемәк —
Серәкәйем күктә гизәлер...
Угкын төбө мине изәлер...
Серәкәй ул — тормош үзелер...

19.12.1996.

Тәреләнгән аждаһа

Юхаланып, яуыз киәфәтен
Алмаштырҙы йылан-аждаһа —
Алдап айыулаткас, әзәм каны
Аждаһаға танһык аш таһа!..

Кыу баш һөйәк, аркыс-торкос һөйәк --
Һүрәтләнде юха бер заман,
Кото осоп, йәнен бирһен өсөн
Ерекмән һәм ерһез юламан.

Пираттардың кара флагында
Юлбасарлык кылып йөрөнө...
Йыланланып кабат куйындарға
Кереуенән тәкәт короно...

...Аждаһаның юха-йыланлығын
Таный белгән әммә бабалар:
Акбузатлы Урал, һөңгө һөңөп,
Йылан башын юлға қазаған.

“Йылан үлтереүсе Урал батыр!” —
Киткән даны етмеш илдәргә!
“Еңеү килтереүсе Гөйәргәй” тип
Кергән “Гөйәргәй” ле телдәргә...

“Гөйәргәй” – ул, тимәк, Урал батыр...
Исемкәйе ингән ят дингә...
Сиркәүзәрзә торған тәреләнеп,
Йылан башын алып һөңгөгә...

Йылан ләкин йылдам һыпырылған,
Кыу кабығын ғына калдырып.
Әүерелгән кушбаш мут козғонға,
“Гөйәргәй” зең күзен кыззырып.

Һәм “Гөйәргәй” уның киәфәтен
Семәрләгән тәхет, тажға ла.
Гербы булып кунған байрактарға,
Аксаларға кушбаш аждаһа...

Ажарланып, ана, куш сукышы
Сукый, сукый ике китғаны...
Изге Гөйәргәйле тәреләрзе
Йыуып аға алһыу ил каны...

Сукылмаҫка сукмар суклаусылар
Карыуынан уның була көл.
Карағызсы калкып шул козғонға —
Томшоғонан саға йылан-тел!..

Урал батырзы ла һанламайзар,
“Гөйәргәй” зе генә данлайзар...
Һөңгө һөңгән йыландың кабығын

“Басурман” тип инде һанайзар...

Мендерелде, ана, атлы төре
Поклонная таузың түренә.
“Йылан-басурман” ды үтә сәнсеп,
Йырактарзан калкып күренә.

Күргән һайын, күззе, һай, сағылта
Һөңгө оскайының балкыуы.
Койоу өсөн шуны, кергән, тизәр,
“Басурман” дарзың да алтыны...

Акбуз атлы, Урал тигән затлы —
“Еңеү килтереүсе Гөйәргәй” ...
Азан ғына әйтер сулаларза
Сиркәү дөңгөрзәре дөңгөрзәй...

20.12.1996.

Тау, Дала

Тауым бейек, далаң йәйек, тиеп,
Йәберләмәгезсе бер-берен.
Үзебез бит уйлап сығарғанбыз
Урал менән Шүлгән йәберен.

Тыуып Йәнбирзе һәм Йәнбағанан,
Икеһе тиң — икһез игезәк.
Араларына без бәндәләрзең
Керергә ни хақы? Ни ғәзәт?!

Игезәктәр йөзөн кайырмағыз! —
Бер-беренә көзгө, күз һәм дә.
Көн-Шүлгәндән — ак нур Ай-Уралда,
Урал каралығы — Шүлгәндә.

Икеһен бер бөтөн белһәк кенә,
Тигезләнә ак һәм каралар.
Без, бәндәләр, йөзөн кайырганға,
Йырағая бара аралар...

Бейегәйтмә, бүлеп, Урал-таузы,
Түбәнәйтмә Шүлгән-даланы.

Икәүләп бит улар тыузырғандар
Ғаләмгә тиң башкорт-баланы!

24.12.1996.

Карабай менән Һарыбай

Башкорт — кайза ла шул башкорт инде,
Этәрзе дә күңел тиң күрә.
Подъезға шәп баһбай алып күсте
“Өлкән ағай” ланған бер түрә.

Кара туны – кара-йылтыр йөнлә,
Кара баһбайына иш килгән.
Һөйләшеүзәре дә көйләшеүле –
“Юғары штил” дә ишелгән.

Оноткан ул әсә биргән телен --
“Өлкән ағай” са тик телләшә.
Баһбайы ла, бәлки, һукбайзарға
Тик шул телдә генә өндәшә?..

“Эт модаһы” маза маһайткан сак,
Базлаузары күззе кыззырып:
“Өлкән ағай” уза яныбызған,
Илдекенән иле уззырып.

Комполдатып котло йозактарын,
“Базлаккүз” ен алдан керетә.
Минең кусты кунһа кухнябызза,
Йөнтәс “кусты” — түрә түрендә.

Койроғон бер бөгөп үтеүенән
Каранык та каттык — Карабай!
Кара “Волга” ла эт елә һаулап,
Әйләнәп тә безгә карамай...

Эй был донъя... Ниңә хозурлығы
Була икән шулай топ-токос?!
Ни күрәбез? Йылтыр Карабайзың
Хәле мөшкөл... Хатта кот оскос:

Услап башын, аунай как тупһала,

Сүп үткәргес торба артында.
Һөйәк-һаяк һалһа үткән-һүткән,
Оялыштан хатта калкынмай.

“Өлкән ағай” һары тунда баһлай —
Һары баһбай бөгөн модала.
Һарыбайзы бөгөн ул елдертә
Алтын төслә һары “Вольва” ла.

“Волга” танһыклаған Карабайзы
Һары аяк тибеп акырзы:
“Пош-шел, сиған!” — “Башкорт” тип әйтмәне,
Мин торғанға ғына, ахыры...

Һауаланып елгән һарыбайзың
Тибелерен белә Карабай...
Типкән сакта, татар торһа ғына,
“Пош-шел, татар!” — тимәс был ағай...

26.12.1996.

Бағана

(Зәйнәб апай Бишеваны ерләгәндә)

Ауыр матәм маткый араларға
Арабыззан уның китеүе.
Яраңдарзы ярған ярһыузарын
Һыуыңдырзы һалкын гүр көбө...

Дуҫ-дошманы куша өйөрөлдө
Ер шарылай табут төбөндә.
Фанилыкта үзен күпһенеүсе —
Юкһыныуын әйтте был көндә.

Ышығына ығып емшәнгәндәр,
Ялкынына кабып янғандар,
Дуҫлашмайынса ук “якын дуҫ” тар,
Тыуышмайынса ук “туған” дар —

Бөтәһе лә бөлдө матәменән —
Быуатты бит бауза төшөрөү...
Бары бер йән калды һыны катып,
Өндә көйө торзо төш күреп:

Апай менән, имеш, ята гүргә
(Мөмкин түгел булыу башка хәл!)...
Төшөп етер ирзе кире борзо:
“Һин, мырзам, кал, мине искә ал” ...

Тора бына... Каткан тап бағана...
Төйөп түңде, көрәк ташлайзар.
Искә алыр өсөн иштәлеген,
Мәйханаға әүзем атлайзар.

Тарһыныусы бара башлап үзе,
Дуҫ-дошмандар йылдам әйәрә.
Исе китеп каткан бағананың
Бәгеренә һалкын ел бәрә...

26.12.1996.

Этлек

“Эт йәнле” тип белдем мин үземде,
Этлектәрзән алыу сағымда.
Эт кайышы һымак һыпырылдым
Алыр мәддә мәлғун алкымдан.

Йән асыһы, тизәр, актығыңда —
Ғазраилға йәнең биреүзе.
Ғазаплырак ләкин кызыл донъя
Типкәһендә түзеп йөрөүе.

Кешелеген юйып, көшөл йәндәр
Юхалыкка аузы шуға ла.
Этлектәрзән эткә әйләнмәгәс,
Эт йәнлелер шул мин донъяла...

Еңел түгел әммә йән әрнеүе,
Кешелеген тотуу тешегеп.
Өрәгәстәр өрөп аулауынан
Хыялдарың ауа ишелеп.

Йәнең ярып тыуған ярһыузарың,
Кызыл кылыс кырсып, кыйыла.
Кызыл кысығынан комармағас,
Каршыңдағы китғаң уйыла.

Кояшыңды хатта әйләндерә
Энә менән тунар йәлләткә.
Эсәр һыуың, һулар һауаң бөгә —
Шайтан шәйләй “кызыл йәннәт”тә...

Алмашмайһың әммә юсығыңды,
Кояшыңды, һыуың, һауаңды.
“Һуңғы һулышың!” — тип һыкканыңда
Этләшәһең, терәп табанды...

Алмашынмайынса ал бирмәүе,
Ай, ауырға төштө, ауырға.
Алмашынмаған шул алғырзарзы
Аузарзылар гүргә һалырға...

Араларынан бер эт йәнлеһе --
Донъя йөгөн талғын тартамын.
Этлектәрен этеп аузарырлык
Түземлегем, дәртем бар тағын...

26.12.1996.

“Топор” ло төш

Топор-балта нинады, урыс мине кинады...
Бәйетгән

Иртыш-һыузан алып — Изелгәсә,
Ағизелдән — алыс Каспийғаса
Усак яға беззең Үсәргән.
Өһһөз өлкәләрзең өлпөләре
Булып бүлгесләнгән, бүскәргән.

Тере тәнде сабып тураклауы
“Топор” лоға ғына килешә.
Каңғырамын, канап, бүлкәләрзә, —
Шағир йәнән кишкәс өлөшкә...

Һәм Каманан алып — Обь-һыуғаса,
Ағизелдән алыс — котопкаса
Көнө-төнө тәнем канһырай.
Йөрәгемдең төбөн — Межгорьены
Умырып алып, “топор” кон һорай...

Тыпырсынған тере калъяларзың
Йәне сыкһа сығыр, — өнө юк.
Гүр ташылай каткан Каруанһарай,
Биленә тиң моңға күмелеп.

Ай осона карпып, кушбаш-козғон
Тәсбихләрме кара тәкбирен?..
Юк! — “Топор”зо гүргә бырактырзы
Һынмас рухым, еңеп тәқдирзе!

“Башкортостан — кайын япрағы”, тип
Кайызлаусы кылмас тантана!
“Топор”соноң йәне тыпырсынып,
Курай остарынан кан тама.

28.12.1996.

Шағирзәр

Йырзәрзы ла базар канундары
Яғындырткас акса ялына,
Аркаһынан атып йырсыларын,
Пегас касты Парнас тауына.

Каушарып нур-илһам канаттарын,
Һутлы ужым уртлап ял итә.
Тау түтәһен һырмыш илһамйәндәр
Йәйәүләһеп юкты бар итә.

Тәңклек түгел сөнки — тәңкә, сыңлап,
Елкендертә хисйән күңелен.
Иблес имләүзәре илерткәндә
Тота алһын калай бәүелен?..

Шиғыр менән түгел — шөгөл менән
Түш кыуығын өрә, кабартып.
Дәрүишләһеп, сәфәр гизмешләһеп,
Ил кеңәһен кайта тазартып.

Рәхмәт илгә — спонсорзәр биргән! —
Презентлайзәр брезент киңәген.
Улар булмаһа — без булмаһа инек,

Тип әйтергә әле иҗәбем.

Улар аркаһында даһи арта,
Даһизарзан түрзәр һығыла.
Һәр төбәктең тере мөгжизәһе
Мәркәз мәрмәренә һузыла.

Филармонияның сәхнәләрен
Сатнаталар, сыңрап, сос ирзәр —
“Юбилей” зарын йор йоморолап,
Йомарт улъя аулай шағирзәр.

Сәскәһенән былай сәксәктәре
Сәселә лә йәнен тилертә.
Кем толпарын үз корсаңғы тайың
Узыуына, дуһтар, ни етә!?.

Бөйөк Мөхәммәтша сәсәнебез
Хак менгеһен Хәмит сәсәнгә
Бүләк иткән дә бит... Ә беззәргә
Нисек итеп йәйәү йәшәргә?!

Йүгән шалтыратып, юкмыш тайға
Таяндырткас төбәк түрәһе,
Затлы келәм йәйеп, тун кейзәртеп,
Батман балын кала бирәһе.

Бирнә өслә бирнә... Сәм-сәхнәлә
Әртистәргә хатта урын тар.
Шағир өзләй, шағир гармун көйләй,
Фокус яһарға ла уйы бар...

Быныһы ла хәләл, тимең, сөнки
Бабич та бит шырмый уйнаған.
Тик үкенес, кеҗә бөтәйтерлек
Спонсоры ғына булмаған.

Шуға күрә язған ул шиғырын,
Сәхнәнән һуң, майшәм кабызып.
Парнас тауына ла, канат киреп,
Илткән Пегас уның яңғызын.

Ә без... күмәк... Даһизар күп, тимәк...
Гөрләй банкет, сыңдай бокалдар.

Шағирзардың шанлы алкыштарзан
Бөгөлөп үк китә бәкәлдәр.

Кайта артып тимер арғымакка
Ектән еткән йүгән, келәмде.
Сөйгә сөйөлһә лә йүгәндәре,
Үззәре үк инде йүгәнле...

Бабич һымак майшәм якһа ымлап,
Белмәй Пегас шағир кәзерен.
Йүгәндәре сеңләй сөйзәрендә —
Тибеп каскан Толпар һәр берен.

Их һүмеркәй, зая үтәһеңкәй!..
Йүгәнкәйе бар за — аты юк.
Ат булмағас, Парнас таузарына
“Парить итергә” лә хакы юк.

Табыналар, йүгән шалтыратып,
Һары таңдан Парнас тауына.
Тик аяныс — Толпар канаттары
Йүгәнһеззе һайлап қағына...

29.12.1996.

1997

Рәмизе юкһыныу

Тукһан етенсе йыл, алтынсының
Һуңғы төнөн һүреп, якынлай.
Кыш бабайзы түгел — һине көтәм,
Инерһең, тип, ишек шакымай.

Урыс танау, мужик маңлайыңды
Бөзрә сәсең көләс килтерер.
Ярты табан кыйыш түфлизәрең
Ишек төпкәйендә сиселер.

“Ни хәл, Йыһат карт?!” — тип өндәшеүең
(Ул сак әле йәп-йәш булһак та!)
Һәм көлөүең тамак кырып кына —
Тора зыңлап һаман қолакта.

“Сәй куяйым”, — тиер хужабикә,
Илем итәғәте бойороп.
“Сәй эскән бар за ул, Сания...” — тип,
Сак кына көрһөнөп куйырһың...

Етешмәгән донъя хөкөмөлөр —
Булмай куя “мәй”е шул сакта.
Кайғырмайбыз ләкин, һөйләр һүззәр
Былай за бит дөрләй усакта!

Донъя яратылған замандарзан
Хәзергегә тиклем араны
Ала ине иңләп беззең күңел,
Кора ине йәндәр байрамын!

Үзең кеүек тағы корзашыбыз
Корзашлана ине эс керһез —
Сафа улы Сафин ул саф йөрәк,
Башка Сафичтарға биргеһез!

Терәй кеүек инек без асманды,
Өс тағандай куша берегеп.
Күктең таяузары итеп беззе
Тоя кеүек ине Ер үзе...

Шуғалыр шул, ауыр заманала
Ауырһынмай ғына йәшәнек.
Алға табан сәнскәкле юлды
Йәшлегебез менән түшәнек.

Кителдең тик корзан йәш көйөңсә,
Бәтмәйенсә йотоп “мәй” еңде.
Кышын — һине, көзөн әсәйемде
Озатыуым алды йәнемде...

Төп-терәге күктең емерелеп,
Көмбәз гере басты иңемә.
Дүрт аяклап инде торам терәп,
Текә басып торор көйөмә...

Куймайһың иң, килеп йәнәшәмә,
Инде миңә ни хәл итергә?
Якшы беләм: ахыры тура килер
Йәнәшәңә үзем китергә.

1.01.1997.

Аптырама

Сабырлығым сарпылыр был заманда,
Сабырлыктың сабырлығы булһаң да,
Шағирлыктан — каныктың, тип, ғилемгә,
“Ғалим” дар, тип, һанай һине тилегә,
Янып-көйөп аҙмы инде йоттоң ут.
Утлы һулыш алдың куша һәр минут...

Эт типкәһе типһә — куша тибелеп,
Мисәүемдә барғас куша егелеп,
Кыйындыр шул күтәрәү, һай, кыйындыр!
“Академик” тарға ғына уйындыр
Мин тиленең қаңғырыуын күзәтеү —
“Бред” — тиеп, — “Бер эт” — тиеп һүз әйтеү...

Көрһөнәһең: “Барзы ниңә күрмәйзәр?
Барлығыңа күрә нарык бирмәйзәр?
Һин бар икән тиеп тә бит белмәйзәр...
Әллә инде... барлығыңды һөймәйзәр?!”

Аптырама түбәнлекле түбәнгә —
Табанына тиңде генә күргәнгә.
Аптыра һин — ниңә түбәм күктәрзә,
Тетрәүзәрен тезем нисек күтәрә?!

Төңөлгәндәр барлығымдан көр булыр,
Күкрәгенә күкрәгемдән нур тулыр.
Бәндәлектән сөнки бөгөн өстөнмөн —
Дәү Хозайым нурын һызған илсемен.

8.02.1997.

1999

Башкортостан — гөлөстан

Донъя яратылгандан ук,
Яралғанбыз был ерзә.
Башкортостан булып балкыр
Башкорт халкы ғүмергә!

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гөл нур балкыткан
Нурлы гөлөстан!

Урал тауы — корал тауы,
Ул изге мәғдәнебез.
Ерзе-Күкте күкрәтерлек
Кеүәткә әйләнербез.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гөл бергә-бергә
Без бар булмыштан!

Яузәр үтте, даузәр үтте,
Сәскә атты гөлөстан.
Башкортостанды данлайбыз
Бөтәбез бер нулыштан.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гөл бер ғаиләләй
Йәшәргә кушкан!

Хәләл күкрәк көсә менән
Гөл итәбез донъяны.
Беззең кеүек егәрлеләр
Ерзе нурға сорнаны.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Беззең туғанлык
Ер шарын коскан!

16.03.1999.

Тере куззы...

Тере куззы төрөп күмеүселәр,
“Оног” тортоусылар халыктан
Кыуанмаһын: кәбер төбөнән үк
Кузырармын -- ятып ялыкмам!

Мин гел тере! Улар һимергәндә
Илгә илһам тиреп тилерзем.
Кылыстары кында тутыкканда
Коросланып диуар емерзем.

Башкорт сабырлығын юйған ирзәр
Укыһындар, кысып һулышын:
Донъя яратылған көндән алып
Башкортлоғом -- булды булмышым!

Баш бирмәй, тип беззе тарһынғандар
Бизгә тарығандай которзо.
Көслөләре менән үслеләре,
Күсәк күсләп, яһил лаф орзо.

Ә шулай за шырау-кәләмемде
Утка мансып сыйзым асманға.
Баш тартманым базап базарымдан,
Сәсрәп-сәсрәп каным сыкканда.

Ялағайлык ялмап намыс йөзөн,
Комағайлык капкас ир һүзән,
Күззәренә тура төртөп әйттем,
Калғанда ла канап бер үзем.

Шуға күрә иззе беззе түрә —
Түрәләрзән катты бәгерем.
Уралтаузай өйгән игелегем
Имгәтмәне донъям йәберен.

Кыл иләктән кыркып үткәрзеләр
Иләүселәр илсән шиғырзы.
Тыуалмайса каткан сабийзарзай,
Йөрәгемә күмдем көр йырзы.

Башкортлоғом башйорт тупһаһында
Тибелгәндә маңкорт-миңрәүзән,
Көс алдым гел тәрән тамырымдан,
Башкортлоғом еңеп биләүзән!

Канлы империя төрмәһендә
Тыпырсынып кәрем яталыр.
Йәштәштәрәм йәнен һатқан заман,
Кәберташтай, йәнде баһалыр.

Саңкый рухым әммә сағылдарза —
Сағылланыр унан саф ирзәр.
Тере куззы төрөп күмгәндәрзән
Саң да калмаһ — һуңлап белерзәр.

18.06.1999.

Байзар байый

Байзар байый, ярлы ярлылана.
Ә мин иһә һаман бер көйө.
Кәләм менән кағыз — бар байлығым
Һәм илемдең шөңгөр йыр-көйө.

Һигез имсәк иммеш яһилйәндәр
Һауа-Һауа илдең һыйырын!
Һөттөң өштө — уһлап ауызында.
Калғандарға — шыйык-шыйырым...

“Тигез ине теге заман”, — тиеп
Тезергә лә телем көрмәлә.
Пайка ғына байкап тигезләндек
Милләттәрзе төргән төрмәлә.

Урыһ урзаһының уртаһында,
Мыйык бороп, дәжжал ил көттө.
Урак менән Сүкеш айкалышы

Быуындарзы безең һиңкетте.

Эйе, булды заман кемгә — таман,
Кемгә — тамам типте тукмағы.
“Азат” көйө — йәнем азатлыкка,
Тәнем тиңделеккә туйманы.

Урак-Сүкеш сөйөп, “Атам” тиеп
Котланы ил Иосиф-корбашын.
Барлы-юклы, аслы-туклы тулап
Тулак булды Рәми корзашым...

“Кызыл ахун” — кылыс такмай за “кон”, —
Кыркты, кыркты корзоң карыуын.
Тиңтәләгән тилбер корзаштарым
Аузы азап -- Урак урыуы...

Сүкеш сүкеп, сүкте “хәр тигезлек” ...
Тезләндерзе көндө “игелек” ...
Ә шулай за, һабан үтеззәрзәй,
Тарттык, тарттык илде, егелеп...

...Хәзер инде Кушбаш-Козғон еңде,
Урак-Сүкеш — саңда болара.
Кызыл кызамыктың башын ашап,
Ала-кола кизеү комара.

Ихтилалсы “кызыл” атайзарзың
“Их!” хыялы калды көлкөгә.
Куянланды кыйыу бәһлеүәндәр,
Әүерелде айыу төлкөгә.

“Яңы урыстар”ы курыстарзы
Минең тәндән телеп һызыра.
Урыс урзаһының уртаһында
Сәс һыпырып шайтан ултыра.

Урайының Урак-Сүкешен тик
Алмаштырған Кушбаш-Козғонға.
Яңы күрмештәрзе тезһәк әгәр,
Һузылыр, тим, ядкәр озонға...

Көллөбөззө, урмай-сүкемәйсә,
Кушбаш-Козғон хәтәр тигезләй.

Бөрөп алып төрөп һалыр өсөн,
Заманаса гүр -- “люкс” әзерләй...

Кәфенлеккә, ана, ак кағызым,
Гүр ташына — осло кәләмем.
Кушбаш-Козгон, кунып кәләмемә,
Яззыртмаксы ясин-сәләмен...

19.06.1999.

Ике меңенсе йыл

Ике меңенсе йыл йыша Ерзе,
Тыуғандан һуң Ғайса пәйғәмбәр.
Быуат ахырында, ахыр юрап,
Таралалар төрлө ғәйбәттәр.

“Башкорт бөтә!” — тиеп лаф орғандар
“Урыс бөтә!..” — тиеп яр һала.
Урыс бөткәс, тимәк, донъя бөтә —
Шундай шөбһәләр зә ярала...

Әй дәүерзең шомло шыбағаһы! —
Кем ғүмерен икән ул һанай?
“Мең йәшәгән халык үлә”, — тиеп
Үртәүселәр зә бар бер талай.

Урыска был, бәлки, урынлылыр —
Еткән, имеш, уның мең йәше.
Ә башкортка нисә мең йәш икән? —
Ерзең, Күктең бит ул тиңдәше!

Ғайса пәйғәмбәргә ике мең йыл...
Ә нисә мең Урал, Шүлгәнә?
Шүлгән — әсәй, Урал атай булып
Башкорт халкын табып биргәнә?!

Күккә ашкан Ғайса — бөгөн кайза?..
Урал, Шүлгән — әммә эргәлә:
Ай — Уралым, Көн — Шүлгәнем көн-төн
Ер тирәләй нурға тирбәлә.

Вақыт, Арауыктың мәңгелеге

Билдәләй тик улар ғүмерен.
Улар ғүмеренең бәсе башкорт
Киәмәттең көтмәй килерен.

Ике мең йыл — ялдан бер бөртөк кыл.
Яһыз калмаҫ Ғаләм толпары.
Ғаләм толпарында елгән егет
Камсы һелтәп куйыр ни бары.

22.06.1999.

Кыу уҫак

(Замана аңчары М.К.)

“Имән мин!” — ти был уҫак-иманһыз,
Тамырланып илем түренә.
Каткан тармактары — салғы бары,
Тирә яғын сабып үргенә.

Салыналар яһил салғыһынан
Баш калкыткан имән-туйралар.
Уҫак уҫмағынан һынған билдәр
Ерзең шырауылай торалар.

Һуғыла ла елдәр кыу уҫакка,
Ялап коҫа мәйет ағыуын.
Салғы иһә һаман билдәр киҫә —
Белә, белә кемде сабыуын!

Өкө менән күке — корзаштары,
Моңдаштары салғы туйында.
Күке күкшәп әжәл сакырғанда
Өкө емтек емшәп туйына.

“Иман мин!” — тип янай яһил уҫак,
Имәнлектен кырып иманын.
Шат шаулашкан шайтан таяктары
Имәнеләй калка донъяның.

Туйраларҙан кала коро төптәр...
Кыу яланда сәмүм котора.
Уҫак үзе кырған туйралыкта
Кәбер ташы һымак ултыра,

“Имән мин!” – тип һаман котора...

22.06.1999.

Баркылдак

Баркылдактың бактым батырлығын
Кайынлыктың кысык юлында.
Балаларын курсап, ук шикелле
Атылды ул миңә олондан.

Күрзем уның йәнә һайысқандан
Оя һаклап һауа ярғанын:
Муттың муйын йөнөн пыр-туззырып,
Зәңгәр күктә сукып барғанын...

Шунан бирле шул кош шомлай мине —
Баш осома бағып һағаям.
Ботак һындырғандай баркылдауын
Ишетеүзән ситкә янтаям...

...Оя корзо бына көтмәгәндә
Мунсам һыулығына баркылдак.
Баксамда ул мине, калайәнде,
Каршыланы хәтәр баркылдап.

Имән иңенән дау кора береһе,
Икенсеһе — шып-шым ояла.
Бер кымшанһам, сатнап төшөр төслә
Бәтә донъя — хас та быяла...

Мин күрмәйем, һез зә күрмәгез, тип,
Утлы кузға баһып йөрөйөм.
Балаларын ғына сығарһындар,
Осорһондар, тиеп теләйем.

Тик шунан һуң ситкә шыузырырмын
Хәтәрйәндең хәтәр ояһын.
Хәтәр урындарға урынлашып,
Хәтеремде һүреп куймаһын!..

Киттем кайтып...
Килдем...

Аһ, ни күрәм?! —
Оя аунай ерзә, өлтөрәп.
Мунсам һыулыгында, мут яланып,
Ата бесәй эшен бөтөрә...

Алмаш-тилмәш баҫкан баркылдактың
Икеһе тиң булған зым-зыя.
Әллә инде, баркылдамай, тимме,
Үрзән генә улар йәш коя...

Үземде лә өһһөз баркылдакка
Окшатыузан йәнем сатнаны.
Азмы булды минең моң-улдарым —
Күкрәгемдән күкрәп сыкманы!..

Тызыртмайса быуған “ата бесәй”
Үземде үк яскап ялана.
Баркылдатмай ғына быуыр өсөн,
Ата бесәйләнде замана...

22.06.1999.

Байрамсылар

(Буранбайзан, буғай)

Байрамсылар байрам итәләр,
Баш каланан һайрап китәләр.
Баштар — батша, телдәр — тутыйғош,
Мәркәз мәртәбәһен илтәләр.

Байрамсылар байрам итәләр,
Байрактарын киреп үтәләр.
Байрамсылап барған бар ерзә
Ашлы казан асып көтәләр.

Байрамсылар байрам итәләр,
Байрамдарзан тейек теңкәләр...
Ә еңгәләр кымыз бешәләр,
Кыңғыраулы кашмау тегәләр...

Байрамсылар байрам итәләр,
Барған ерзә һайрап китәләр.
Тутыйғоштар кеүек тутылдап,
Аҡһакалдар тәбрик әйтәләр.

Байрамсылар байрам итэлэр,
Кайырылып куйған төртөлөр.
Караусыһыз калған аттарзың
Караштары күзгә төртөлөр.

Байрамсылар байрам итэлэр,
Саң туззырып бейеп китэлэр.
Бағыусыһыз бизгән балалар
Каткан һынык һыртын китэлэр.

Байрамсылар байрам итэлэр,
Байлык бөтһә, кайзан көтөлөр?
Ағай-эне һәрмәп караһа,
Шомторайып шиңгән кеҫэләр...

Байрамсылар байрам итэлэр,
Казан төбөн кыра еңгөлөр.
Қаҫмактарын қағып арбаға,
Ағайзарым аттар егөлөр.

Байрамсылар байып кайталар,
Байрактарын кайып кайталар.
Калғандары, тамак ялғарға,
Елек юллап һөйәк ваталар...

22.06.1999.

Йәншишмәм

Шылтырап та аккан шөңгөр шишмәм
Бүскәрәлер ямғыр яумаһа.
Сыңғырлап та сыккан йөрәк йырым
Өзөләлер илһам булмаһа.

Кайзан яуһын ямғыр, Хозай үзе
Болоттарын баплап һаумағас?
Низән тыуһын илһам, ил ағаһы
Көндәреңде көйләп бакмағас?

Королоктан ерзәр ярылғанда
Шишмәләрзән инде ни калһын?
Қырыслықтан ирзәр кырылғанда

Килһен икән кайзан илһамың?

Шеш өстөнә, шишмә баштарымды
Каткаклатып суска тапаны...
Сыңғырлап та сығыр йөрәк йырым
Илаһынан илһам тапманы...

22.06.1999.

Ике флаг

Там царь Кащей над золотом чахнет;
Там русский дух... там Русью пахнет!
А.С. Пушкин

Ала флаг, кола флаг
Кушарланып елберләй.
Бере ала — бере һала,
Һалмағанды ел әрләй.

Әрләнеүзән бизәр кола
Һалып бирә һуңғыһын.
Кола ялан һымак калып,
Төсә нисек уңмаһын?

Ала иһә сағыулана,
Һалған һайын колаһы.
Эстән янып яһиллана:
“Төсә төләп колаһын!

Ул колаһа, үзем генә
Алырмын бар көн төсөн!
Кола бит ул еңле бала —
Өнәмәйем ең есен!..”

Ике флаг куша баға,
Канаттарын ел қаға.
Ер һәм Күкте бүлгән уткын
Кереп яткан уртаға.

22.06.1999.

Мәзхиә

Шағирзарзың, шәйәт, шәп һөнәре —
Түрәләргә тиреү мәзхиә.
Ярышышып бере-береһенән,
Лакейзарса улар баш әйә.

Кандарында — һәмһөз усын ялау,
Артын һөртөү, атын туғару.
Шағирлыктың “күрке” булып йөрөй
Мөһөз йәндән мөгөз сығару.

Форур һынын текә теккән килеш
Калды бары Рәшит Ниғмәти
(Сәсен алдыртканда: “Башымды мин
Парикмахерға тик әйәм!” — ти).

Азауһызған азмыш азаштары
Азғындарға мызлай мәзхиә.
Урал тауынан да бейегәйтәп,
Мәзхиәнән улар бәс өйә.

Бәс биленә баҫмыш түрәләрзән
Әжер-мәжер түбән тәгәрләй.
Бүләкләнгән шағир — мүкләкләнгән:
һөзә алмай — һөзлөк ебәрмәй...

Әй һөзмәйсә генә һөзлөклөләр! —
һөзлөк әсеп, күпсеп-йөзөгөз.
һөзлөксөгөз менән бергә һеңер
Мәзхиөгөз һәм дә үзегөз!

22.06.1999.

Шайморатов генерал

Тынғы бирмәй килә тыумышымдан
Шайморатов — шанлы генерал.
Уның менән мәңге рифмалашкан
Кадир Даян койған “киң Урал”.

Киң Уралын донъя тарлығында
Таянысы итеп талпынған.

Кылысын ул сынлап-сыныктырған
Урал тауы өргән ялкындан.

Инглиз, француз, кытай телдәрендә
һыу эскәндәй иркен һөйләшәп,
Өүерелмәйенсә әүермәнгә,
Йөрәгендә һөйгән милләтен.

Төркиәлә, Кытай китғаһында
Баянын ул йөкмәп йөрөткән.
Туңып барған бәғер яраларын
“Урал” моңон көйләп иреткән.

Кремлдең полк командиры —
Мәскәү һаклап киткән фронтка.
Доваторзың атлы корпусында
Дошман кырып кергән гел утка.

Башкорт атлылары кашкаһында
Башкортлоғон тапқан, ниһәйәт.
“Олатай”ын данлы дивизия
Ололаған яуза бик һәйбәт:

Фашистарзың кыркып тамырзарын,
Башкортлоғон башкорт башкарған.
Уралының урғыл үртен сағып,
Шайморатов шанын аткарған.

Яна-яна якшы аңлағандыр:
Батыр йәне яна гел утта.
“Без Салауат токомдары!” — тиеп
Оранлаған һуңғы минутта.

22.06.1999.

Нәшриәт — мәхшәриәт

Китап нәшриәте тупһаһында
Игелегем ята тапалып.
Игелекһезләнгән был донъяла
Игелекһез йөрөй макталып.

Китаплатып сүп-сар сығаралар —

Үз сүптәре сөнки кәзерле.
Йөрәгемде тибеп киткән һайын,
Мәкерзәре телә бәгерзе.

Башкортомдоң баш кор тәүәрихен
Өс тиштә йыл эстәп-юлланым.
Донъя яралғандан килгән башкорт
Белһен үзен, тиеп уйланым.

Белдертмәйзәр ләкин, белдертмәйзәр...
Хәтәр хәлдә “Хәтерхитаб” ым.
Хәтерзәрен юйған йүнһеззәргә
Әйтәйем һуң, йүнләп, ни тағын?..

Һез типкәнде типмәс тыуасактар —
Күтәрәп үк уны алырзар.
Баш йортотмдан сөнки мәңгелеккә
Минең аша үркей тамырзар.

23.06.1999.

Быума быуат

Б.Н.Е.

Быума быуат быуа донъяларзы,
Уртаһында алий Әрәсәй.
Айыулыктан алыотланмыш илдә
Ер кыртышы яна, ир сәсәй.

Аста акһай Акыл, Аң, Намыс, Ғәр —
Өскә карпый карак, ялған-мут.
Кушбаш-Козғон кунған кәлғәһенән
Эш бойора йүнһез-баламут.

Баламуттың — һез, ти, балалары, —
Каға-һуға “һыйлай” ил халкын:
Әсһергәнгә әсе һыу һемертә,
Өшөгәнгә өштәй боз һалкын.

Мутлығы ла ихлас баламутса —
Салғый кырқып ямай салбарын.
Эшләтә лә, “кисен тешләтәм” тип,
Төнәтергә һала ас карын...

Йортон ташлап каса йораттары
Кордон аша — бына тамаша!..
Урыстан күп заман таланғандар
Урыс малын талап талаша.

Сүп хакына калды (э)рубле,
Акциялар ауа уткынға.
Кисә хәйер һорап килгән төрөк
Бөгөн беззе төрөп һоғона.

Инглиз, француз, немец осаларын
Ялап ята, шыңшып, Әрәсәй.
Баламуттар иле мутлығынан,
Тиҫкәреһен тиреп, Ер сәсәй.

Тиҫкәрегә мәллә Ер әйләнә?..
Күте ләме күсте кирегә?!
Ямғыр көтһәң — көпләп кар яузыра,
Кармы, тигһәң, кором ерегә...

Заводтарзың ағыу ағымдарын
Алйығансы әсеп, һулайбыз.
Бахырийәндәр кылып бакыртырға
Үзебез шул шундай кулайбыз...

Иген дә юк, малдан килем дә юк.
Әшсе — әшһез, малсы — ырыҫһыз.
Торба тулып күскән ер майзарын
Яһил ялмай мылтык-кылыһыз, —

Бур-баламут, карак-карамуттар
Кәсебе был!.. — нәселе короғоро!
Бер тин куян — ун тин зыян булып
Кайта ғына илгә коһоро.

Быума быуат быуған мут мәмләкәт
Бурһып ята ерзең йөзөндә.
Баламутлык башка менгән өсөн
Башы барзың гәйеп үзеңдә.

13.07.1999.

Нурлы карап

Рафаэль Сафин корзашка

Хәтерендә микән, Рафаэль дуҫ,
Өскөлләнгән осор — өс таған?
Ак күңелендә кеүек якты бүлмән
Хәтеремдә минең нык калған:

Коммунистик урам мөйөшөнән
Алға ашкан кыры, ослайып, —
Фатирың бит дауыл яра ине
Хәрби карап кеүек мусланып!

Күренгәндер миңә, бәлки, шулай —
Хәрби моряк булған һантыйға.
Ак карапта йөзгән, — их! — ул төндәр,
Күңелдәрзе мансып яктыға!

Гиззек өсәү нурлы карабыңда —
Рәми, Йыһат һәм һин, Рафаэль.
Беректерзе беззе әллә шатлык,
Әллә хаклык, әллә яфа гел?..

Гармуныңды тартып ебәрәһең
Йән һыктаған озон гәмдәргә.
Күкрәгендә телгән “Колой кантон”
Килеп керә беззең йәндәргә:

“Кантон да ғына кантон килә, тизәр,
Килгән кантондарзан какшанык.
Яуыз кантондарзы куя икән
Рәсәй тигән яуыз батшалык” ...

Карабыбыз бара моңа тулап,
Моң һемереп беззең йән кана.
Күззәрзән йәш беззең тамған мәлдә
Курайзарзан мәллә кан тама?..

Их Рафаэль! Изге-моңло төндәр!
Текә торған тура, нык һының!
Рәми менән мине иҫәрләтеп
Төндәр буйы шиғыр укының.

Лермонтовты, Блок, Есенинды
Һинең аша астым яңынан.
Дөрөҗ булыр әгәр, сыктым, тиһәм,
Рафаэль һәм Рәми янынан.

Һабан һөрөп күнгән ерекмәнде
Алдығыз шул шиғри дуслыкка.
Ауыр заманамда һез булғанға
Коламаным кола-бушлыкка.

Колар сакта сөнки ике яктан
Ике дуҗтың тотто яурыны.
Шиғырыма һез күрһәткән һаклык
Һаклык булып бик йыш яңраны.

Таң аткансы укып сыңыуығыз
Повесымды, проза булһа ла!..
Икәүләшеп иртән “Ағизел”гә
Илтеүегез! — Бына был далан!

Даланлы мин һезең далан менән,
Ике дуҗым, ике корзашым.
Рафаэль дуҗ, нурлы карабында
Нурға сумды әлдә юл башым.

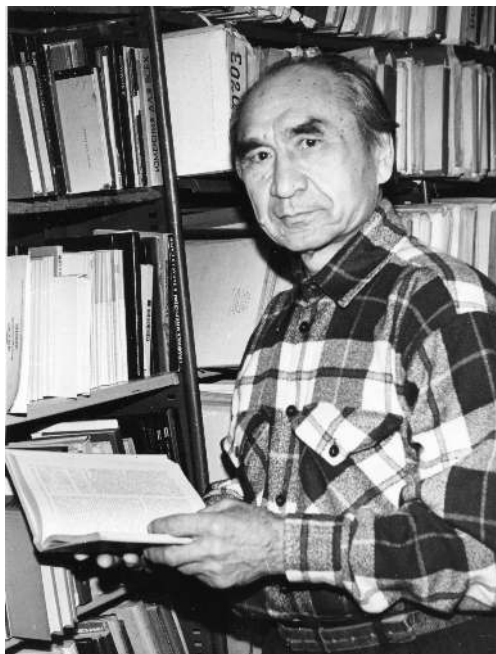
22.07.1999.

Агиш Ғирфановты ерләшеп кайткас

Уф Алла, эй, уф Алла,
Калмаһамсы Уфала!
Кайтып тыуған илкәйемә
Йығылһамсы, уф Алла!
Тупрағыма тупрак булып
Койолһамсы, уф Алла!
Калмаһамсы Уфала!..
Уф Алла...

10.11.1999.

2001

Үзем

Тыузым Сәнкем-Биктимерзә,
Һунарсыла йәшәнем.
Икеһен дә тыуған иттем,
Икеһендә йәшнәнем.

Үзем һәрзәм, үзем сәстем,
Үзем урзым игенен.
Үзем һөрлөгөп йығылдым,
Үзем торзом тибенеп.

Ата-баба ақыктарын
Имдем аклы әсәнән.
Йотоп донъя ваклыктарын,
Шуға күрә сәсәмәм!

Озон будды сыбырткыһы
Сыбырткылы урамдың.
Муйыныма уралманым,
Муйынына ураным!

Ураным да йыктым тартып,
Тимер йәнен һыңдырып.

Бөгәрләй алманы мине,
Сукындырып, төңдөрөп.

Сукыһа ла сукынманым --
Бар соколмаҫ иманым!
Бабаларзың тупрағынан,
Һыккрауынан туйманым!

Тетрәүләтеп һыккраузарын,
Тупрағын гөл итермен.
Иманымдың манараһын
Ергә казап китермен.

09.01.2001.

Калтыр-колтор

Мөнәжәтсе Т.Й.

Батырлығы калтыр-колтор –
Шалтырай за калтырай.
Май ашаған бесәй кеүек,
Ике күзе ялтырай.

Киәфәте кәлтер-көлтөр –
Шайтан ялап шымарткан.
Сылғауынан салып салма,
Тәһәрәтен яңырткан.

Йөрөй иблес иләүенә,
Корһак көсәп, намазға.
Хозай кушмағанды кушып
Иблес ибен яларға.

Иплеләрзән ипле булып,
Ипле генә кылана.
“Телем!” – тиһә, телде һата,
“Илем!” – тиһә, ил яна...

Ике күзе ялтыр за ул,
Йөзө кара, өмөтһөз.
Сират күперенән бизеп,
Калтырана өзлөкһөз...

09 – 10.01.2001.

ЯЗМЫШЫМ

Йөзөн генә йәшәрмен дә,
Ике йөзөн йәшәмәм.
Көзөн генә көзәрмен дә,
Язын ғына йәшнәмәм.

Язғы йәшел ужымдарзы
Урыр йәнем кырауы.
Ерзең йәмен йөрәкһетер
Уйзарымдың урауы.

Һыуға баткан балталанып,
Былтырзарға батырмын.
Йәйғор кеүек алкаланып,
Әңерзәрзә балкырмын.

Мине тапмак әсәләрзең
Тупакланыр табаһы.
Тыуыр минән минлерәктәр,
Тыумаң миңдәй мазаһыз.

Минең һымак уйламаң та
Минең һымак иламаң.
Туйламаған туйзарымды
Минһез бер кем туйламаң.

Был донъяның үзәгендә
Үзем булып кайнаным.
Донъя үзе булһын өсөн,
Үзлегемде һайланым.

10.01.2001.

ЕҮЕШЛЕК

В.В.П.

Һазматлата державаны
Державалы еүешлек.
“Держи вора-террориста!” –
Һөрән һала әүеҫлек.

Әуешлеге әуәсле лә,
Еуешлеге кеуәсле.
Козғон коштоң куш башынан
Ала, тизәр, кеуәтте.

Һай, әуешлек, вай, әуешлек! –
Козғон кунған башына!
“Ни әшләтәм? – Еуешләтәм!” –
Ти зә хәтәр шашына.

“Вор” зар инде “ворота” сы –
Ултырмайзар төрмәлә.
Еуешләтер йә кешнәтер –
Кобураһы бөрмәлә.

Етә кулы – мин был юлы?!.
Мин есть, тимәк, террорист.
Карамай за милләтемә –
Түгел икән формалист.

Козғон тышлы катырғаһын
Каптыралыр карманға.
Булмаһа шул карманыңда,
Тейәсәк, ти, дарманға.

Батша борон биргән, тизәр,
Безгә “кәзә билеты”н.
Кәзәләнемәй мүкәйләһәң,
Кейзерткән, ти, жилетын.

Мүкәйләмәй кәзәләһәң,
Киткән башың Себергә.
Хәзер, Себер һөрмәйсә үк,
Тотоналар кобурға.

Ултырһаң да унитазда,
Еуешләтер кәлбеңде.
Еуешлеген китер ағыш,
Китер алып йәнеңде...

Һай, әуешлек, вай, әуешлек, --
Килә үрзән еуешлек!
Ултырамын унитазда –

Бер пүлөгә бер эшлек!..

10.01.2001.

Корзаштар

“Сулпан Иманғолов вафат”, --
ауыр хәбәр таралды...

Уңғандыр, тим, урып уңыш,
Вакыт-бабай – мосафир:
Бер Уралда, бер үк йылда
Тыуған касан ун шағир?!

Уңғандыр за Вакыт-бабай,
Уңдык микән без – унау?
Тыуғанда ук туңға бақтык,
Канап кигте ун танау...

Һынаузарзың һынаузары
Аска беззе этәрзе.
Бүкәндәй тик күрзек ерзе,
Үңнектәй тик – күктәрзе...

Бармактар за түгел тигез,
Без зә тигез булманык.
Кулын илдең бармакланык
Бармактарын кулланык.

Йырылмаған йыр булдык та
Курсалмаған кор булдык.
Ил йөрәге булып типтек,
Берәм-берәм ярылдык...

Ун бармактай инек унау,
Калдык дүрттөү – нишлэргә?
Кәмей-кәмей көшөлөбөз,
Көйөшсөбөз көйшәүзән...

Сулпан, Әнүр, Рәми, Рәмил,
Шакир, Ким – без йылғылар,
Күз алдында күкрәп-тетрәп,
Әллә кайза буддылар.

Көйшәмәй үк йотто ғына
Әллә комһоз баяғы?
Китте микән, калды микән
Коробоззоң каймағы?

Кәзерзәрен белмәгәндәр –
Йәберзәрен белмәстәр.
Моңһоз калып үлмәгәндәр –
Моңло корһоз үлмәстәр...

Һыңар кулда дүрт бармактай
Торабыз зай, тырпайып.
Беззәр китһәк, әйәрләр кем
Ерзең йырлы толпарын?

Төйһөн әле, түзһен әле
Беззе һөйгән яфа-ел.
Фәрит, Илшат йөрөһөн шат
Һәм дә Йыһат, Рафаэль!

Төңөлмәстәр көйшәүенән,
Ә шулай за, көйөшсө...
Ә шулай за һазағайға
Һыззык балкыу өлөштө!

10.01.2001.

Арба

Тагы ла шул Б.Н.Е.

“Ултырһаң кем арбаһына –
Йырын шуның йырларһың”...
Ултыртып, һай, мурт күсәргә,

Язмыш, илде хурланың...

Төбө тишек кузлаһының,
Тэгәрмәсе шығырлай.
Арбасыһы, арбаймын, тип,
Котһоз-ботһоз йыр йырлай.

Еректәндер тәртәләре,
Сөрөктәндер сәкүшкә.
Аты ла бит – артын алға
Егелгәндер “шәп эш”кә...

Арбасымдыр үрәсәлә,
Шешәләре – мөшкәлә.
Аша тешләп, тығындары
Төшә минең тешкә лә...

Сиртеп серек дилбегәһен,
Төртөп селек, кыуалай.
Лыс аркаһы “лошадка”ның
Бөгөләлер дуғалай.

Бармай алға (баккан артка!),
Башын бәрәп тарта ла...
Арба арбағыстың тыны
Тейеп, тыным таркала...

Кубыр инем, кул тышаулы,
Ике ботом кешәнле.
Үрәсәнән үрәпсетә
Үзе эскән шешәне.

“Боже, царя храни!” – тип,
Йырын йырлап ебәрә.
“Ниңә йырламайһың?!” – тиеп,
Шешә менән тибәрә.

Шешенәмен, өшөнәмен,
Дарманым юк йырларға.
Әйләнмәгән тэгәрмәсен
Әйләндертәп, тир аға.

Буы ығып мөшкәһенән,
Һулышымды томалай.

Өнһөз “лошадка”мын үзем, --
Бөгөләмен дуғалай...

11.01.2001.

Серем минең

Их һин, елһез елкеткесем,
Иренкәйең миңде йән!
Көндәштәрзән көнләшмәстән,
Өндәшмәстән мин һөйәм!

Һизмәйһеңдер, белмәйһеңдер, --
Үзем дә мин белмәйем:
Сыңрағанда саф көлөүең,
Көлә көнөм мөләйем.

Күгәрсендәй гөлдөр-гөлдөр –
Күкрәгеңдән тауышың.
Нурлы йөзөң, шоморт күзең –
Көнөм, төнөм кауышыу...

Ә шулай за мин был айза
Төштәрәмде һөйләмәм.
Уларзы бит һиңә күптән
Таң елдәре көйләгән.

Таңды һөйөп, йәрем, тиеп,
Язғанһыңдыр дәфтәргә.
Мине күптән көзөм үпкән,
Көсәп һуңғы сәфәргә...

Һағышылыр һуңлауымдың –
Һуңлап һине һағыныу.
Хуш бул серем, һутлы ирен!
Моңло миңгә табыныу!

Йырлы сере ядкәреңдең
Төштәрәмә язылыр.
Серем минең – тилбер миңең –
Мәңгелектең назылыр.

11.01.2001.

Алты

Йәнә берәү... Алтынсыбыз
Китә бөгөн бакиға.
Гәзитгәрзең битгәрендә --
Кара кайған вакиға.

Ни булды был эт кайышы-
Языусылар халкына?
Бизеп ерзән, йәнкәйзәре
Асмандарға алкына.

Тышауынан тапш каланың
Тайшаныузар шул микән?
Һәр йыл – алтау... Бер-бер артлы
Ташынаһы юл микән?..

Кайғы кайып, как кайыкта
Ятып кына китәләр.
Тыуып үскән төйәктәре
Һуңғы юлын көтәләр.

“Сираттаһың”, -- тиеп кемгә
Китеүселәр әйткәндәй?..
“Кайтырһың”, тип, “ятырһың” тип
Туған тупрак көткәндәй?..

Көтмәстәр тик мине генә –
Илэгәндәр илемде.
Сталиндар, Калининдар
Алған ялмап еремде.

Гөбөрнәләр гөрләткәндәр,
Ижад кылып картала.
Карталағы кар астында
Яраланған яр тала...

Ят гөбөрнә гүрзәрендә
Ята ата-бабалар.
“Башкорт инек... Баш йорт инек...” –
Тизәр таузар, далалар.

Кайза ғына барайым да

Башым кайза бәрәйем?
Ер астынан юлдар булһа,
Табыр инем бер яйын...

...Алтмышын да артылмастан,
Алтаулашып үтәләр.
Етмешкәйен еткерһен, тип
Әллә кемде көтәләр...

Баш казығы калкты егерме дүрт,
Ер үкһетеп, дүрт йыл эсендә.
Йыл да йолкоп алты языгусыһын
Бакилыкка фани күсерә.

Ерем тозо бит ул һәр береһе, --
Иремәйме был тоз күберәк?!.
Язын китеп, көзөн кемдәрегеҙ
Йөрөр икән киреп күкрәк?

Егерме дүрт казык ер иңендә --
Өзәплеләрзең баш казығы.
Өзәпһеззәргә бит кала донъя, --
Бына кайза язмыш язығы...

12.01.2001.

Өйөр

Тагы Р.Б.

Тел осонда торһа төйөр,
Тамак төбө төйөлә.
Ил башында булһа өйөр,
Илдең биле бөгөлә.

Тешегәлер, тешләп телен,
Төйөрлөктөң әйәһе.
Түктерәлер йәшен илдең
Өйөрлөктөң бәләһе...

Өйөр-өйөр, төйөр-төйөр –
Иңебеззә “түрә” лер.

Елкәбеззе кимерәлер,
Һөлдәбеззе һүрәлер.

Өйөрөлтөп, сөйөрөлтөп,
Йоталыр ил каймағын.
Шыйык һөттән миктәп әптән,
Алиыр иләү-аймағым.

Арысландар һарыкланыр,
Һарык – азык бүрегә.
Ил башкайын ашау еңел
Бүреләнгән өйөргә.

Сукмар суклап һуғаһы ла
Түрзән ине йығаһы!
Ил сукмарын тибә кире
Һарык-ярык кынаһы...

Һарык-ярык илкәйемде
Булыр микән коткарып?
Бүрегә бит бирә үзен
Аңраланған был һарык.

Сукмарсыһын тапалайзар,
Өйөр “ни” ен ялайзар
(Яраулыкта яралалыр
Һарыккән ялағайзар!..).

Телкәйзәре яллы-яллы,
Ялап-ялап туйғыһыз.
Өнкәйзәре баллы-баллы,
Балта сабып тыйғыһыз.

Салкан ауып, мәзхиәләр
Мәзехләйзәр өйөргә.
Ятып шыр һыу һемерәләр
Сыбырткыға бейергә.

Бейе-бейе! Ниңә мейе,
Әүерелгәс һеңергә?
Мут бүренең бүксәһендә
Һеңергә тәк – һеңергә!..

...Сукмарсыһын сукмарлайзар,

Өйөр “ни” ен ялайзар.
Ярык-һарык итә илде
һарыкйән ялағайзар...

13.01.2001.

Өшәләктә өшәнеү

Өшәләктәй генә бүлмәбеззә
Өйзәш булып йәшәү, кысылып.
Сыскан тәпеләй таш ситлектән
Сығармайса тотә юксыллык.

“Тәпә” тигәм, теләм корор кеүек:
“Уныһы ла юк”, -- тир “бомжа” лар.
Баштан ашып китте әммә-ләкин
Башкайыма төшкән нужалар.

Бына өстәл. Китап шкафтары.
Шифоньер һәм ике урындык.
Телевизорзы ла, урын тапмай,
Шкаф түбәһенә һырылттык.

Ятһак-торһак, өстәл кырийына
Тубык, терһәк сатнай, бәрелеп.
Зәңгәр экранына салкайған баш
Төшөр төслә салкан, кайырылып.

Урталыкта – диван без икәүгә,
Дүрт тарафка төрткән мөйөшөн.
Хозай хатта үлем түшәгендә
Кауыш кылмак беззә (ни өсөн?!).

Йән бирер зә шулай бер кейеззә,
Йә -- миң, йә һин һыуып катырбыз.
Үлмәйенсә озак ятһак азап,
Тамуктарың гүрһез татырбыз...

“Бомжа” ларзың тонок күззәрендә
Үсәү уты миңә йымылдай.
И котһоз ил! – хатта шағирының
Урыны юк тыныс кунырзай.

Айлап түгел, көнлөп вакланамын, --
Энә күзәүендәй зурлығым.
Күрһәтмәһен Хозай инсанына
Өйзәш менән көндәш хурлығын.

Арып-талған арык ат кеүекмен,
Ғәжәп түгел, төшһәм тырмаға.
Фатир бүлгәндә лә бүләрмәндәр
Һыйзырзылар ярты нормаға...

Китергәме сығып хәйерһеззән,
Тотоп кулға хәйер муксайы?
Халкым, бәлки, һөйөр ине мине,
Кулкайында булһа мускайы...

Ыңғыраша бисәм... күрә төштәр...
Һаташыулы уның төштәре.
Ауылымдың алып һылыу кызын,
Кайһы көнгә калды эштәре...

Һаташа ул һөйөп алмағасын, --
Сәскәләнеп көнгә йәйелгән.
Кинәнепкәй емеш биререндә
Балта саба төпкә яһил йән.

Тамырына әгәр сабылмаһа,
Сәскәлә үк киҫеп килемде,
Алмағастың кандай алмалары
Кыуандырыр ине илемде!

Ыңғыраша бисәм... Күпме улдар,
Кыззар калды унда быуылып...
Тыуыр өсөн генә яралғандар
Нужабыззан китте кыуылып...

Ғәйепле мин! Тик мин! Эй Хозайым,
Кисерерһеңме был золомдо?
Канһырайым, исләп карында ук
Быуып үлтерелгән улымды.

Канһырайым... Ғүмер юлыбызза
Акланмайса акты күпме кан.
Түзем бирһен Хозай хәләлемә --
Йылмайыр ул, тороп, мотлакан.

Тартынмамын мин дә язмышымдан, --
Миңә окшағандар азмы бар!
Минең кеүек, тимен, президенттар
Өшәләктә шиғыр язһындар.

14.01.2001.

Тырпайған

Тырпайған бер тырма теше булдым, --
Баш әймәһәм, башка һуғалар.
Һуккан һайын һеңәм Ер шарына,
Бөгәлмәйсә әммә дуғалай.

Осом – инде Ерзең йәзрәһеңдә.
Сүкмәм, сүкеш сүкеп торһа ла.
“Әүерелә һынмаһ күсәремә”, --
Ти бит Ерем миһең турала!

Тырпайлығым төртөп күззәренә,
Сүкештәрен сүкеп боларам.
Ғаләмдәрзең сыйып йөззәренә,
Ерем менән бейеп мин барам.

15.01.2001.

Кыуаныс

У.Н. Б.

Ер шарының дәм-төн яғын
Яһил миңә инләгән.
Якты сатын сыратмаһқа
Сихырзарын сөйләгән.

Интектерзе, күшектерзе
Һулышының һалкыны.
Әммә-ләкин сатнаманы
Сабырлығым калканы.

Өңөлһәм дә, төңөлмәнем,
Тойзом Көндөң барлығын.

Доғам менән дағаланым
Караңғылык ярығын.

Кабул кылды Хозай үзе
Ак нағышлы доғамды.
Күк кабағым асылды һәм
Төн караһы юғалды.

Хозайымдың фәрештәһе
Һалды кулын иңемә.
Күрәм: Ғаләм йондоззары
Калканыма һибелә.

Уйнап-көлә Көнөм үзе,
Маңлайымды уратып.
Кем был мине итте тиле,
Күңелемде сыңратып?!

Юк, фәрештә түгел, бәндә --
Хозайымдың илсеһе.
Үзенә лә бирһен Хозай –
Үзе миндәй йәлсеһен!

15.11.2001.

Васыят һымағырак

Истәлектәр исләп маташмағыз, --
Булманым бит һезгә шешәләш.
Дустарым да минең һирәк ине,
Минең менән булғас шелтәләш.

Шелтәләне беззе һакимиәт –
Замананың кызыл шойканы.
Быуат боғазында төйөрләнде
Боғаззарзың беззең шау каны.

Бөгөнгөнөң һөмһөз-көслөләре
Көсәнгәндә сүлмәк өстөндә,
Улар киләсәге өсөн яндык,
Сығармайса хатта төтөн дә!

Шуға күрә беззе белмәһеләр

(Үлгәс кенә зурлап беләләр)...
Килер бер көн, сафлык аңкыр иркен,
Аңкаузарзан кубыр келәләр.

Һәм тултырып ауыз (боҗор яуыз),
Хакикәтте көйләр ер үзе.
Колак сайырзарын ярып керер
Ярһузарзың йырак йор һүзе.

Көйрәп калған йөрәк кандарыбыз
Йөрәктәрзе йырыр, һулкылдап.
Беззе тапап күмгән кемһәләрзең
Ейәндәрен емләр инкилап.

Күкрәп-тетрәп иҗен йыйған ил-көн
Иҗләүзәрен итмәс шешәлек.
Динозаврзарын аскан кеүек,
Табыр әле беззе кешелек.

15.11.2001.

ҺУҢҒЫ ЙЫЛДАР ҺУЛЫШЫ

Үгәйлек

Рәсәй тигән үгәй әсәйзең
Башкортостан – үгәй балаһы.
Башкорт кәрәк түгел үгәйгә,
Кәрәк ере, һыуы, һауаһы.

Башкорт Йыһат кемгә кәрәкһен –
Үгәй Башкортостан үгәйе?..
Үз балаһын үгәйһеткәнде
Һөзөп йығыр күрше бүгәйе...

14.05.2014.

Аттар китте...

Беззең аттар китте, илай-илай,
Алыс һөргөндәргә – Ҡырымға.
Буранбайзар Себер киткән кеүек,
Ҡарттарыбыз илай урамда.

Тәгәрмәсле төрмә – суйын-йөрмә,
Үзәктәрзе өзөп тыкырзай.
Заман тәфтиләүе бара кармап –
Ҡылысмыйык усал йылтырай.

Этаптарза, тукмап, эт һуғарыу –
Йотоп булмап ят як һуғарын.
Бейә менән айғыр, баш терәшеп,
Һағынып һыктай һакмар буйзарын:

«Калды инде ебәк бүтәгәләр –
Ирендәрзә ирер май һымак.
Ҡырк икенсе йылда киткән аттар
Ҡайтмағандай, калырбыз қолап...»

Буй еткермәй калған колондарзың
Кешнәүзәре көн-төн шаңғырыр.
Буранбайзан һуңғы балаларзай,
Эзкәйзәрен эзләп қаңғырыр...

«Беззе менгән, һауып эскән ирзәр
Нисек түзә, тормай нык каршы?!»
Кайза ғына бармай, низәр күрмәй
Ир-егеткәй менән ат башы...

...Кырым тигән кырғын сиреүенең
Сирәмдәрен сирләп кабырзар.
Башкорт бейәләре елененән
Еңмешләнеп кан-йәш һауырзар...

Буранбайзы һөргөн ебәргәндәй
Йәберләнде илем йорттары.
Йөрәктәрзе ярып кешнәүзәрзән
Зар илайзар Урал һырттары.

29.05.2014.

Берәү килә, берәү китә...

Берәү килә, берәү китә мәңге
Был донъяла. Инде ни кәрәк?
Тыузым микән әллә һуңлабырак,
Әллә, бәлки, үтә иртәрәк?

Халкым канын калдым әллә камап,
Булдым әллә үзем канаккан?
Маңкортлашкан башкорт араһында
Тыузырам, тип, башкорт кабаттан?

«Ханлык шағирзары» шаукымында
Хаклык каурап, калдым бер үзем.
Пустойзары, Букмай-густойзары
Кан һурғанда, данлап гүр йөзөн.

«Рус түгелмен, ләкин урысйәнмен» --
Әйтмәс быны ысын башкорттом.
Йәғәфәрзәр, Алдар, Зәкизәрзе
Куркытмаған кырғын башкыркым!

Башкортлоктан азып маңкортлокка,
Калтырайбыз кабыр ем өсөн.
Батырзарзың әзер ояһында
Күкәй баҫа һатлык енесем.

Бабичтарзы, Мөхәмәтшаларзы
Алмаштырып бер ус тәңкәгә,
Кинйә блат, төймә блаттары
Баш кортланып тейзе теңкәгә.

Мортазаһы, илдең мурт казаһы,
Башкортлоғон борзо башкаға.
Йәнен йәлләп, кәмит хам-әттәрен
Әйләндерзе башкорт-кашкәгә.

Намыс шылды – корһак, акса коло
Королтайзар илде короклай.
Башкорт канундарын кан-илаткан
Енлекейек канун турыклай...

Ә мин кайза? Әллә инде Айза?..
Айзарзарға ауыз ябылған.
Замананың заңы – намысһызлык,
Ялағайлык, тиеп табылған...

Халык – һарык... Арык тәфтиләүен
Һайлаясак, кылып корбашы.
Мәктәптәрен, телен киҫеүсене
Һанаясак илаһ-юлбашсы...

Ура! Ура! Котлап кул сабайык,
Ауылдар һәм аумал калалар!
Урыс иргә сыкһын беззең кыззар,
Иван булып тыуһын балалар!

Юл башында башкорт тормағанда,
Булыр микән илгә көньякты?
Минең менән катар тыуғандарзы
Оялтмаймы ошо көн факты?!
12.06.2014.

Милләтһез ғилләттәргә

Милләтеңдән еләп екһенмәгез,
Башкорт итеп әсәң тыузырғас.
Йә әсәңде, йә үзеңде һатып
Ашау хисен Хозай кыузырғас.

Күпме генә ярамһакланмағыз,
Ярылырға етеп урталай,
Яртығызға ярлыкаусың сыса,
Яртығыззы кәберкорт ялай.

Көсәнмәгез, көслә кәсәһенән
Ялманырға тамсы һаркытын,
Аллаһ Үзе сүпкә сиртер һеззе,
Осормаһын өсөн Ер котон.

Донъя гражданы булмак булыу –
Шайтандарға булыу олторак.
«Башкортмон!» тип бер кат үлеү якшы,
Йәшәгәнсе кырк кат калтырап!

13.06.2014.

Татарник

«Татар-монгол аты койроғона
Йәбешкәкләп килгән был орлок», --
Тип хәтерләй урыс былинаһы.
Башкортто ла уйға һалырлык.

Ул үсемлек, тизәр, шәп үрсемлек,
Харабалар өҫтөн тиз каплай.
Асабаның аҙһа нигеззәре,
Ошо шайтан үзен һабаклай.

Һөрмәй-сәсмәй шыта шомло ерзән,
Ал сәскәһе – тәхет тажылай.
Кылсыктары – батша мыйыктары,
Һине үпһә, каның тамсылай...

«Шайтантаяк» тиеп без типкәнде
«Татарник» тип урыс кәмһетә.
Шайтантаяктары илде баҫкас,
Королтайзар уны йәм итә.

Шулар шаңы, булып илдең аңы,
Акыл күзен шаукым аларткас,
«Кылсык мыйыклыны Йорт түренә
Ултырт!» -- тиеп шайтан шаярткас,

Ултыртырбыз. Ап-ак күңелебез
Түрендәге алтын тәхеткә.
Әйтәләр бит: «Гүзәл был гөлдө без
Һайлап алдык һеззең бәхеткә!»

Әзәплебез. Тыңлас ғәзәтлебез.
Виват! Виват! Мыйык, сәскә ат!
Шайтантаяк-шайтандың телендә
Һөйләшәсәк инде беззең зат!

Королтай бит, әнә, ил короклай –
Еңлекейзар, Зинар, башкалар...
Нисек түзә, сыкмай ярзарынан,
Ағизел, Дим, һакмар, Ашказар?!.

Мәктәптәрзе, клуб, балнистарзы
Яптырткастын берзәм тауыштан,
Үзебез үк, шайтан таяктары,
«Татарник» ланырбыз азьмыштан.

«Аклан» баксаһы, 24.06.2014.

Тарих барлағыз

Урыс батшалығы түңкәреlep,
Тыуғас Рәсәй Республикаһы,
Башкортостан Йөмһүриәтен бит
Катар куйзы Ырыс бикәһе!

Киләсәктең азат ялкындары
Дөрләгәндә беззең усакта,
Империя бәндәләре рухи
Колдар килеш ине ул сакта.

Ленин «Аврора»һы атканында
Яңы Рәсәй таңын кәртәләп,
Яңы Башкортостан күкрәк кирзе

Ленин декретынан иртәрәк!

Үз гәскәрен төзөп үзалдына,
Советтарзан барзы алдарак:
Рәсәй федерализмын илтте
Башкорт эле киргән ал байрак!

«Ленин бүләк итте башкортка, -- тип, --
Республика», -- эре ярмағыз!
Башкорт үзе унан тартып алды
Үз язмышын! Тарих барлағыз!

Шуныһы хақ, Мәскәү алдай алды
Саф күңелле ихлас башкортто:
Кылыс коно менән астан кыркты,
Таһма теле менән баш кыркты.

Гонаһтарын йыуып хахимлыктың,
Тубыктарзан ашыр кан аккас,
Урыс-башкорт дуһка Монумент, тип,
Баш каламда кәберташ калжас,

Калды, калды бары шул көйөнсә,
Телһез, күзһез калдык, колакһыз.
Мәктәптәрзе ябып, балта саба
Башкорт тамырына был, хақһыз!

Ирзәребез менән куша капты
Ерзәребез қауыш капқанға.
Улар китте... ә без кыуаныштык
Толпар биреп – куян кайтқанға...

Ер майзарын, алтын-көмөштәрен
Һурып алып бөткәс һурғырлы,
Ер өһтөнөң барлык бәрәкәтен
Убып тора туймаһ убырлы.

Башкорт калды һыуһыз һәм урманһыз –
Талын кыркма! Сумма күленә!
Һәр ауылдың сите кәртәләүле –
Ары сыкма! Казна һүгенә!

Хахим унда хақ-киң федералдар,
Аһабалык сәңкей ситлектә.

Бабаларзың ватып зираттарын,
Таш йорт хала, халып этлеккә.

Тыуған төйәгем юк. Төйәкләнә
Унда ала-кола йәнделәр.
Урыс менән бапкорт өйләнешеп,
Кытай тыуа... Илде ул биләр!

Асабаның инде үзен үк, тим,
Уралынан калды һөрөргә.
Тура килер кырыс Мәскәүгә
Кытай Уралына йөрөргә.

06.07.14

Мызылдауык Мәзехйән

Сәлихйән тип төптән теркәлгәнден
Ысын аты өстән – Мәзехйән.
Көнө-төнө түрә мәзехләүзән
Бизеп каскан, тизәр, «Сәлихйән».

Ситтән генә көтөп йөрөй, тизәр,
Мәзех бизеп, Сәлих кайтыуын.
Әммә тынмай – Мәзех мызлап-мызлай,
Туктатмай һис мәзех әйтеүен...

Мәзхиәләр мызлау мызылдағы
Туймай икән нисек мызлаузан?!
Гробовщик мәйет теләгәндәй,
Түрә танһыклай был һәр кайзан.

Сөнки түрә уға өлөш тирә,
Өлөш көсәп күпсей мәзхиә.
Айран кеүек мызлап күпсегәнде
Көпшәк күңеллеләр нык һөйә.

Чиновникмы буйлай тәхетенә,
Һанъяуникмы туйлай юбилей, --
Бызау кеүек бузлай мәзхиәсе,
Йылан телен болғап йүпәләй.

Юғарынан сос кор сөскөргәнән
Сәмбөрләтеп мана мәзехкә.

Хатта хөрзөң арткы түбәненән
Аткандарын һала рәдифкә...

Түрә менән сура араларын
Тоташтыра ғәүрәт йәйғоро.
Шуға ла ул сафсаг-касафаттың
Унлап премия маһиры!

Юкка түгел! Юктан бар ителеп,
Мәзкүрлеген мизал мазалай.
Арткы ишектәрзөң усын ялай,
Кишер киҫкән козел-казалай.

Муслыларзан, ялар улыларзан,
Ялмап йөрөй байман, бол, кәзер.
Чиновниктар илә һанъяуниктар
Гимнын язырға ла ул әзер!

Бер том булды ишкән ишәклеге,
Китапланып китте кибеткә.
Инде, тимен, ауған түрәләргә
Матәм мәтәлләүен ил көтә.

Хатта мәйет, булмаҫ өсөн ғәйеп,
Керер ине матәм томына.
Табутсылар күптән гимн көсәй,
Күзен төбәп Мәзех моңона.

07.07.2014.

Мөстәнлеккә мәзхиә

Наследникам Сталина...

Е. Евтушенко

I

“Асабалык! Азатлык!» -- тип даулап,
Империяны нык какшатты –
Башкорт тигән нацмен һис бер касан
Була алмаҫ безгә якшатлы!» --

Шулай тиеп уҫал батшаларзың
Ғәмәл дәфтәренә язылған.

Баш күтәргән һуңғы башкорт өсөн
Зыяратта кәбер казылған!

Башкорт рухын бөкләп һыңдырырға
Мөстән сире гизә һарайзан.
Мөстән-шағир яһап талантлыны,
Ауызына илде караткан.

«Мөстәнлин» тип алды шанлы исем
Мөстәнләнмеш мөстәй ороһо.
Һарай тупһаларын ятып ялай
Шиғри ялағайлык ярыһы...

II

Таланттың да хәтәр талантлығы,
Мөстән сире быуғас йоғошло.
Күптәребез сыулап табынған йән
Милләт әжәленә торошло.

Рухыбыздың мөстән-үләтлеген
Үрсетеүзә үркеп танылды.
Дәжжаллыкты дер-һелкеткән йәнрух
Бойзай игеп, урзы камылды.

Асабалык – әһпе калдығы, тип,
Әһрәләне шағир қолакка.
Шиғырҙары көн-төн шығырҙаны,
Әләмләнәп кызыл флагка.

Яусыл башкорт даусыл булмаһың, тип,
Шәп үтәне Һур Хан әмерен.
Башкортмон, тип, маңдараланып ул
Рухыбыздың каззы кәберен.

Шул маңдара һабын ушлаштылар
Талантлынан азған токомдар.
Имгән телен, илен тешләп өззө
Рухилығын өзгән шаукымдар.

Йырлап-бейеп, мөстән мөсөн һөйөп
Хөр йәшәнек хурлы «бакса»ла!
Телһез ағас булып үсеүселәр
«Мөстәйлин» тип бөгөн мактала!

Сөнки донъя – мөстәйлинле койма,
Баксасыһы – ҫур Хан Сталин.
Мичурины булып шул баксаның
Хезмәт итә мөстән-Мөстәйлин...

Башкорт ере бизһә башкортлоктан,
Башын һалһа «һуңғы мөгикан»,
Алкышларбыз! – Мөстәнләнеүзән бит
Һәр беребез – мөстәй! Һуңғыһән!..

III

...Шәп ир тыузы. Шанлы шағир булды.
ҫур Хан уны алды иҫәпкә.
Мөстәнләтеп илде илертергә
Әйләндерзе күндәм ишәккә.

Ишәктең дә ниндәй ишкәклеһе!
Йырзар ишә, ҙурлап «бакса»ны.
Баксасының мыйык араһынан
Һәрмәп ала даңды, аксаны.

Ишәк йөрөй, башкорт мин, тип юрый,
Ауызына илде карата.
Һәй, талантлы шағир! Һәм һәләтле –
Йырлап кына мөстән тарата.

Сәс бөртөгө һайын акыл, тиеп,
Һиммәтләйзәр уны һәр кайза.
Илде иләп-изеү һөнәренә
Әйрәнәләр шағир-бабайзан.

Нәшриәттә акыл томдарының
Онотолдо һаны-хисабы.
Исеменән хатта бизгәк тотоп,
Каса ине Намыс нәсәбе.

Йырлай шағир: «Гүзәл бакса был ер,
Баксасыһы бөйөк Сталин.
Шул баксаны сүптән арсаларға
Сталинса торам поста мин!»

IV

Рухы каты ниңә нацмендарзың,
Кысқан һайын арта – бирешмәй.
Урыс кына булһын ырыс, тигән
Максатына фиркә ирешмәй.

Империя тейеш иң кирергә,
Монолитка теле әйләнеп.
«Сталинсыл сталдәй итәйек
Монотелдең тығыз бәйләмен!» --

Асабаны асмай кырсыу өсөн,
Сәйәсәтсе төптән алдыртты:
«Төбәгенә тынкыслап кырк халык,
Шыйыклатыу кәрәк башкортто!»

Кызын һөйһөн кырк ғаләм мужигы,
Кырк йыныстан килен алһындар.
Балалары, кырк телдә буталып,
Моңһоз маңкорт булып калһындар!

Ялағайлык, ике йөзләләктәр
Буй ебәрзе буйтым «бакса»ла.
«Мөстәй сорты» булып үрмәләне
Ирбик, Байбик, Камыр, Байсалар

Һәм шуларзың ботак-сатактары...
Корһак – түрзә, Намыс тупһала.
«Намыслы булл!» -- тиеп өндәй илде,
Үз намысы – харам токсала.

Мөстәнлиндарзың, һәй, мөстәнлеге
Сталиндыкынан сөмөрәк.
Мыйык бороп кына баш кишкәндән
Уззырзы йән кишкес был өрәк.

Нисә быуын йөндәр калғый йәмһез,
Бахыр йәнен йомоп калтаға.
Канлы қаңдаланы данлай шағир,
Төтөнмаһын, тип, ил балтаға.

Зур Хан мыйығының һәр кылсығын
Мыйыкһыз был – кылды остазы.

Бығауһыз за йәндәр бығауланы
Гулагтарға тиңдәш моң-сазы.

V

Бере килә, бере китә торзо,
Ә Мөстәнлин янмай һәм батмай.
Сөнки йырланы ир: «Хандан башка
Ер әйләнмәй, һызылып таң атмай!»

Ханһарайзан өргән елгә күлкеп,
Милләтен ул хатта онотто.
Милләтһез мал көсәп искән елдә
Тамырлының төбөн коротто.

«Сәскә аткан» мөстән баксаһына
Ерекмәгән «кыйыш аңлы»лар
«Әсәм теле – сәсән теле!» -- тиеп
Кыйыш шиғыр язып яндылар.

Ә был – илгә булды ипле билдә.
Ипһез шағирзарзай азманы.
Башкортмон, тип, йәки татармын, тип
Ярты юл да шиғыр язманы.

«Урыс булмаһам да, урысмын мин!» --
Гимн гизә мөстән ерендә.
Хәтер кизеүенән хәтәрләнеп
Гимн һуза мең-мең ирендәр.

Әзитәрзең әрһез көтөүсәһе
Будды мөстәй – Зур Хан яллаған.
Сыбырткыһын уңал шартлатырға
Дуңғыз каны менән майлаған.

Һәй шартлата! Ғорурйәндәреңден
Йәнен ала кайыш сыбырткы.
Әйләнә ил – аңғыра һарыкка,
Тәкәләнә түлһез йыбыткы...

Сәсе менән изән һеперәләр,
Итек саңын ялап, -- иң китә!
Хушбуй аңкығандай ескәнәләр,

Сөнки Хандан капкан ес тиртә!..

-- Нисек итеп быға өлгәштегез,
Ханға килештегез – әйтегез?!
-- Салғыйзарын Хандың үбә белһән,
Асыкланыр асыл бәхетегез!

VI

Бакыйлыкка күсте «баксасы»һы,
«Нинел» менән ятып йәнәшә.
Мавзолейзан ләкин бырғыттылар,
Мыйынынан һөйрәп... тамаша...

Ләһнәт яузы тупрак өйөмөнә
Халыктарзан... батты кояшы.
Мөстәйлинға ләкин «хожай» килеш
Кала бирзе мөстән-юлбашсы.

Сыбырткыһын мөслә шартылдатып
Өйөрзә, һәй, шиғыр көтөүен.
Мыйык ебәрергә хыялланып,
Һизмәй калды мәрткә китеүен...

Мөстәнлеге ләкин йөрөй йырып,
Сирләтергә йырзар тулкынын.
Итә кумир күпме ихлас ғүмер,
Абайламай мөстән упкынын.

«Үтә инее һүзе Мөстәйлиндың,
Зур Хан өстән кысқан сактарза.
Их, булһасы хәзер, -- тип уфтана
Вариштары, -- илде якларға!»

Әйе, булды, кылды заманында
Яклаусығыз «изге» эштәрен:
Бөйөк Мөхәмәтша Буранғолға
Күп йөкмәтте төрмә биштәрен!

Бөйөк Бабич шуның булымында
Кырк кат үлеп, кырк кат терелде.
Кадир Даян «Шайморатов» йырын
Язған өсөн кырға һөрөлдө.

Башкорт тарихының романсыһы
Хамматовтың, Бишчеваның
Кыйғыр канаттарын киҫә торзо...
Башкаларын әйтмәй шымамын.

Һағыналар... Һыктап табыналар,
Кайтыр, тиеп, кейеп итеген.
Яңы мыйык кына бөтәйтер, ти,
Һынык күңелдәре китеген...

Варисымын, тиеп илермәгез,
Илергән ил – иләү актығы.
Табынмабыз, тайып абынмабыз, --
Һез бит һуңғы мөстән калдығы!

Тәреләтеп яһил сукынғанда
Портретына мыйык куйығыз.
Мыйык астынан һәр төкөргәнән
Яларһығыз, етһә буйығыз!

19 – 20.07.2014.

Азғынлык

Древнекитайский историограф «Шы-гу пишет: «Усуньцы обликом весьма отличны от других иностранцев Западного края. Ныне тюрки с голубыми глазами и рыжими бородами, похожие на обезьян, суть потомки их. (Историк Шы-гу работал в 627 – 650 гг)».

Усуньцы (древние циньцы) – племя основателя китайской империи, заложивший краеугольный камень Великой Китайской Стены Ши-Хуан-ди, суть предки современных усярганцев-башкир.

У них «почва летом болотиста; зимою большие снега. Жители вообще рослы, с рыжими волосами, с румяным лицом и голубыми глазами».

Сыма Цянь. Исторические записки, том I, стр. 190, 351.

«Чингиз-хан – синеглазый, светловолосый, белокожий человек, он не тюрк, а белая раса – русский».

Левашов Н., историк; видеофильм «Орда, Иго, Тартария, хан Чингиз».

«Хан Батый – светловолосый, голубоглазый, белокожий богатырь, а вовсе не тюрк или монгол».

Историки Антон Горюнов, Александр Серегин, публицист Михаил Сарбучев; видеофильм «Самый большой миф русской истории».

Сыңғыз-ханды, ғәзиз бабабыззы
«Урыҫ булған», -- тиеп язалар.

Әллә без азғанбыз урыслықка,
Башкорткамы улар азалар?..

Батый хан да икән сап-саф урыс,
Көнбайышты яулап барғанда.
Алтын Урза – бөйөк империя –
Урыс йорто, урыс команда.

Зәңгәр күзле, ак йөз, ерән сәсле
Үсәргәндәр («циньдәр») – саф иван.
Шуға күрә ерзе тетрәткәндәр –
Иван ғына була бәһлеуән.

Һәм Аркайым, калалар әсәһе
Ер йөзөнөң – урыс ятағы.
Мәғрур Урал – урыстың бишеге.
Скиф – урыс! Сармат һәм тағы!

Угрофиндан урыс шытқанлыктан,
Татар за юк! -- Ярым угрофин!
Шуға күрә «Бөйөк Тартария» --
Урыс ере! Әйтеп кара һин!

Юккамы ни Урал кайындары
«Урыс кайыны» тип кыркыла.
Шуныкы, тип, үлән, иген үсә,
Ер астының майы урғыла.

Аполлоңды грек иленәсә
Ирештергән иске Өфөбөз
«Башкортмон!» -- тип һаман кыркышканға
Саңға осор, етмәс көсөбөз

Танытырға, -- әгәр башкортлоғон
Тупрағынан кырсып юймаһак,
Бөйөк «Урал батыр» тәүәрихен
Уларзыкы итеп куймаһак.

Йәнбирзене Ыуан яһау кәрәк,
Йәнбикәне – Ыуан Мәрийәһе.
Уралынан умырылһын башкорт,
Кешелектең нәсел әрийәһе!

Төрки заты, тимәк, юкмыш каты –

Булмаған һәм булмаҫ артабан!
Көсәнелә, күпме үсләнелә,
Юйыу өсөн уны картанан!

Хозай Тәғәләнең көсөн ләкин
Булыр микән бөгөп, һыңдырып?!
Һыңдырыусыларзың һыныктарын
Өйә Тарих, саңға калдырып.

Тауык һалған Йомортка, баш бирмәй,
Һанай үзен Тауык анаһы.
Тауыкты бит, имеш, ул тыузырған!
Тауык уның себеш-сағаһы!

Азғынлыктың була бер азағы,
Вақыт инде шуны танырға:
Урыҫ – башкорттоң бит бер тармағы!
Балта сапма башкорт-тамырға!

30.07.2014.

Көшәлекле Арамал

Бөтөн донъя Башкорт королтайын,
Ең һызғаныц, без бит төзөнөк.
Башкорт мәнфәғәтен курсаларға
Булат кылыс койзок йөзө нык!

Ни күрәбез хәзер – үле тимер...
Тутыккан һәм йөзө кителгән.
Кыны менән куша сигәләнеп,
Кындан һурылмаҫлык ителгән.

Каклағандар қағып витринаға:
«Күрһен халык – кыйғыр кылыс бар!»
Көшәлеген асқан кәкре билгә,
Кылыс итеп, Арамал-йыныстар...

Бер ус көмөш килем -- һата илен,
Ярап ята бакыр баҫһа ла.
Арамалдай арам-һатлыктарзан
Башкорт башын ашау баһлана!

Маңкорт боҫа: «Башым калһа, коза,

Күтемде, -- тип, -- бүре ашаһын!»
Түрә белә, мыйык бороп көлә:
«Асабанан һарык яһаным!
Шешлек курып унан, ашаным!»

07.08.2014.

Шағирзәр, һәй, шәп ирзәр!

Бөйөк Бабич! Изге кан-кәрзәшем!
Һәйкәлең юк шанлы калала.
Рухың тыуа ләкин һәйкәлләненп
Башкорт тапкан һәр бер балала!

Исеменде йәшлек театры
Инселәргә тейеш ине лә!
Әммә ләкин яугир башкорт рухы
Рухһыззарзан бөгөн еңелә...

Үзгәрзек шул, ай-һай, нык үзгәрзек –
«Кыуаныслы» заман кыуартты.
Намысһылар ерзә нык кәмене.
Выжданһыззар беззә нык артты...

«Халык шағирзәры»н бөгөнгөнөң
Телдә талкып талып тормайым.
Ус ялаткан мөслөләрен данлап
Тарта улар ярык курайын...

Азғынлыкка ауман бәндәләрең
Рухын һатып, һатлык рух ала.
Албаһтылай, илдең тынын баһып,
Аллаланып йәшәй донъяла.

Йәшәһендәр! Кыркка йәмшәйһендәр!
Нәфселәрен ниңә тыяйык?!
Мин, мәсәләһ, юха буһырга ла
Хакһылыр бит! Кәртә куймайык!

«Дөмәкаратөйәк» дөмәһендә
Ялағайлык якшы ярала.
Рух милләтен шағир алмаштыра
Күз аһып та йомған арала...

Әйләнәләр йәһүт, французға,
Тик урыска азыу уңышлы.
Башкортлокка татар азмаһа ла,
Татар сире безгә йоғошло.

Ә шулай за Сафа улы Мостай
Башкорт баһыуында аунаны.
«Башкортмон» тип бер һүз язмаһа ла,
«Татармын!» тип һөрән һалманы.

Шуғалырмы капыл кылманылар
«Татарстан халык шағиры».
Казанында түгел, ә Өфөлә
Калды һәйкәле һәм кәбере...

Бөйөк Тукай башкорт әсәһенән,
Башкорт атаһынан тыуһа ла,
Татар рухын рухлап бөйөкләнде –
Һәйкәлләнәп тора шуға ла

Казанында! Әйе, «башкортмон», тип,
Бер тапкыр за тузға язмаған.
Татар улы булып калған Тукай –
Башкортлокка татар азмаған!

Ә беззәр һуң?! Башкорт-маңкортлоктан
Татарлыкка азыу – азапһыз.
Азғынды кем тағы башкортлата,
Хокуктарын бозоп әзәпһез?!

Әүерелегез, әүзем әүерелегез!
Саяланып, әйзә, сағығыз.
Саккан һайын, саңкыр башкорт рухы,
Сапкан һайын, артыр сафыбыз!

«Нәжиб Фигури» тип Тукай белгән
Мәжитебез – мәжнүн кашкаса:
«Ғәбдел[мәжид] – татар улы» мин, тип,
Башкортлоғон ташлап ул каса.

Шуғалыр, тим, бронза һынын һырып,
Мәзехиәндәр мәзех укыны.
Саф татарса һайрап сутылданы
Өс-дүрт быуын нәсел-токомо!

Бахырзы бит ата башкорт яһап,
Аруахының рухын куркыттык –
Башкорт театры каршыһына
Мәңге рәһиетергә ултырттык...

«Унитазда ултырған бабай», -- тип
Шаярталар шуға шаяндар...
Татар театры «Нур» каршына
Күсенергә көтә фармандар...

Бирһен Хозай! Асыл сәскәләргә
Төрһөн ине халкы шағирын!
Урынына бөйөк Буранғолдо
Бақтыртырға теләй бәгерем!

Опера һәм балет театры
Көтә хәзер һәйкәл һәм исем.
Албастыны бақтыртмаһын Хозай,
Тапатырға рухлы ил хисен!

Йәне һөйгән – йылан ите ейгән,
Әүерелгән сыбар йыланға.
Сыбарланып, әүермәнләнеп гел,
Бара, тизәр, Рәсәй нык алға...

Рәсәйләнә алмаҫ ләкин маңкорт,
Ябынып та йылан кабығын.
Урыҫ, татар сысып киткән ерзе
Ялап таба маңкорт азығын...

Отмак булып, беззе йотмак булып
Кубарынһа кукыр аждаһа,
Бирешмәбез! Ятка һырышмабыз!
Урал батыр заты бар заһа!

Кем ғәйепле, шағир күңелендә
Шайтанланып шайтан табышһа?
Был донъяла шағирәнә йәшәү –
Йәшнәү булһын ине Бабичса!

15.08.2014.

Загсбюро залында

егет һайлау заңында (Билдәле бер йырға эйәреңкерәп)

Карттай карап карыу һалды,
Картәсәйем кармап алды,
Үлсәнеләр буйымды.
Атай-әсәй йозрок төйгәс,
«Карттар заңын заңда!» -- тигәс,
Торған ерем уйылды...

Балиғ булғанһың, кызым, тип,
Башлы булырһың үзең, тип
Кулға башборт бирзеләр.
Загсбюроға елеп бар, --
Кейәүлеккә биш егет зар –
Һайла беренен, тинеләр.

Загсбюро затлы икән,
Карттар заңы һаклы икән –
Көтөп тора биш егет.
Һайлауын һайлар инем дә,
Ййлауын ййлар инем дә, --
Беренән-берене ебек...

Берене кылыык, берене шыйык,
Берене әтәлге, берене мәтәлге,
Берене таз.
Барыһының үр яғы юк,
Уртаһы бок,
Асты һаз...

Һәр берене, мине ал, ти,
Ауыз-мороноң булыр бал, ти;
Башлык булырмын, тип, йортка,
Һине кылырмын, тип, кортка,
Тәкәтемде корота,
Әйкәйем!
Егет тиеп дегет алһам,
Дегет тиеп бокка калһам,
Башлык кылып бысқып янһам, --
Нишләйем?!

Шаршау артына тиз ин, тип,
Һайландығыңа һал ин, тип

Инләтергә кыҫтайзар.
«Һайламаһаң – бел, һайларбыз!
Ййламаһаң – тел ййларбыз!
Майларбыз!» -- тип яҫкыйзар...

Бишеһе лә бер егеткә
Торош итмәҫ әргендек.
Егет еллеһен тапмағас
(Һәр береһе бит кыу ағас!),
Ниңә килеп бәрелдек?!

Була алмайса әүәрә
Йәш күңелкәйем кыуара,
Нәк корт төшкән алмағас.
Башборт барлыктан ни файза,
Башлык булырын былай за
Үзең һайлап алмағас?!.

...Загсбюро – тимер кура,
Картатайым мыйык бора,
Картәсәйем карғып тора, --
Арт ишек юк тайырға...
Тура килә, һайламайса,
Үз-үземде һанламайса,
Кушкандарын алырға...
Янырға...

23.08.2014.

Кеше бәхете

Их күңелле! «Кеше бәхете»нә
Эшләй башлар инде түрәләр!
Илгә эшләп, бәхет килтереүзе
Намыҫ бурысылай күрәләр!

Кем икән ул «Кеше» тигәндәре?
Безҙер ул, тип, йөрәк өлтөрәй.
Аркабызған һөйә узамандар,
Һайлау төбәгенә юл көрәй.

Урамдарза шиғар такталары
Ырыҫ бөркә безҙең иштәргә:
«Кеше бәхетенә һайланабыз –

Кеше өсөн янып йәшәргә!»

Дүрт йыл сөнки һыузай ығып үткән
Кемде һыйлап, кемдән һыйланып.
Донъя куласаһы беззең кулда!
Без – һайлаусы! Улар – һайландык.

Эркеләбез һайлау һандалына –
Беззең уста бейей барсаһы!
«Кеше бәхеттәрен» бәхетләйбез –
Сәскә атыр илдең баксаһы!

...Һайлау үтте. Бәхет мәле етте.
Һайлау эрәхәтен күрәбез.
Донъя куласаһын әйләндерә
Һайлап куйған эре түрәбез.

Кибеттәрзә берзе ике хакка
Һатып алып ғүмер һөрәбез.
Кеңә төбөн кырсып бирәбез –
«Кеше бәхете»нә тирәбез...
Һайландыктар – «Кеше», беләбез...

Ауылдарза һөттө, итте, балды
Юкмыш тингә йыйып алалар.
Етмеш һумға һатып, калынайта
Көшәлеген бәғзе бабалар.
«Калын калта – Кеше бәхетенә!» --
Тиеп беззең өндө ябалар.
Улар – «Кеше», бәхет һауалар...

Урманнарзың, йылға, тау, күлдәрзең
Кәртәләнгән керер юлдары.
«Кешенеке был ер!» -- тип бойора
Азым һайын закон-заңдары.
«Кем һуң без?..» -- тип уфтай ил зары...

Ауылыңдың ашма кагткаһынан,
Арғы доньяң – «Кеше» биләме.
Аңдып тора түрәң – һайландығың
Каты куллы, кырыс келәмле.

Келәменә көйләп баһтырталар,
Кәрәк түгел донья-ғаләме!

Шуны шәйләп телдәр бәйләнде –
Куласабыз кире әйләнде...

Кайза барма – шунда «Кеше»ләр,
Кеше түгел беззең ишеләр.
Һайландыктар – «Кеше», без – «Һарык»,
Улар калыная, без арык...
Биргәндәрен генә ашайбыз,
Шөкөр итеп кенә йәшәйбез
(Яңы һайлауғаса сәсәйбез)...

Һәй, уза бит гүмерзәр, уза...
Сәхнәләргән сәсэн йыр һуза:
«Бәхетез – һарык булыуза,
Бәхетезез ярык булыузан!»

Кеше бәхетенә кыуанып,
Һайлау сикәтендә йыуанып,
Телде телләп карап торабыз,
«Кеше»ләргә ярап торабыз...

Килде, килде «бәхет» заманы –
Һатып бирә һыузы, һауаны.
Колак кыркып ауыз яманы –
Өндәшәбез белеп саманы...

Мәктәптәребеззе ябалар,
Дауаханаларзы сабалар,
Телебезгә тилсә тағалар –
«Кеше өсөн был!» -- тип табалар...

Башкортостаныбыз башына
Етергә лә березе шашына...
Урамдарзың шул ук шиғары:
«Бәтәһенән Кеше юғары!»

Без түбәндән карап торабыз,
«Кеше»ләргә ярап торабыз,
Һандуғастай һайрап торабыз,
Йырағая ләкин арабыз...

Бакылдайбыз кай сак бакалай,
Бер туктауһыз бер уй яфалай:
Улар – «Кеше». Без һуң, без – кемдәр?

Һарык икән шул без, меҫкендәр!..
Көтөү-көтөү барып һайланык,
Һайландыкты без бит майланык...

Һарыктар без, әйе, һарыктар –
Түбә – тишек, төбә ярыктар.
Ни эшләргә инде – белмәйбез,
Иламайбыз за һис көлмәйбез.
Сабырлығын йыя ил-ғаләм:
Сабырһыззы көтә шырт келәм!..

Һарык булып калғас – калайык,
«Кеше»ләргә булһын уңайлык,
Тиеп инде доға кылайык
(Һарык та бит кемгә зур байлык)...

Белдек, белдек: заман боролған --
«Кеше бәхете»нә королған.
«Кеше» түгелдәрзең (кемдәрзең?!)
Бәхет кенәгәһе йыртылған.

«Бәхетлеме һуң һин?» -- тигәләр,
Йөзөм була кызыл сөгөлдөр.
«Бөтәһе лә кеше бәхетенә!» --
Без, ахыры, кеше түгелдер...
30.08.2014.

Базарза

Көпәш таракан базарын
Күрергә сыктым әле.
Көпөшән-башлыктар карап
Йөрөргә сыктым әле.

Үзем үк көпәш таракан –
Хозай шулай яралткан.
Ватанымдың батманына –
Базарына караткан.

Базаркомдары бизалы,
Саузалары ғауғалы.
«Башыңа башлык ал!» -- тиеп
Тибәрәләр мазаны.

«Көпәш таракан булмаһаң,
Йөрәмә бында!» -- тизәр.
«Башбортоңдо күрһәт тәүзә,
Һин – беззең кулда!» -- тизәр.

Ышаныслы кулдар икән
Кулға алыусыларым.
Биш көпөшән козалайзар:
«Һайлап ал иң айбарын!»

Һайлаһаң-Һайламаһаң да, --
Бер төстәге бер фасон.
Йыртыктары ғына төрлө,
Төрлө яклап йырғастын...

Береһе – тишек, береһе – кыйшык,
Береһе – серек, береһе – юк...
Бүсереген бүсеремә
Баһыралар: «Быныһы нык!»

Айбарлыһын-айбарлы ла,
Башыма һыймай бары...
Кыстап һыйзырткандарының
Бүсерелде буйзары...

Бишеһенең иң еллеһе
Тап ошоһо булғандыр.
Как түбәмдең бүсеркәйен
Бешер инде ел-ямғыр...

«Көпөшәнле көпәш», -- тиеп
Мактау – мин-тараканды.
Әммә базарзан сыккас ук,
Һыуык өтә аркамды...

...Миндәй көпәш таракандар
Киләләр зә китәләр.
Көпөшәнле иткән өсөн
Оло рәхмәт әйтәләр.

Бөтәһе дә, алдык, тизәр,
Шул көпөшән-башлыкты...
Бүсер башлы барсабыззы

Бүсөрергә шәп сыкты!..

14,09.2014.

Ашка төшкән таракан

Бешереп алған ашыма
Төштө һары таракан...
Бот-саттарын йәйерәткән,
Мыйыктарын тарбайткан...

Үкһез үләкһә көйөнсә
Һаркылдырта ағыуын.
Табын кото укшыу йотто,
Каба алмай кабымын...

Табағын түңкәреп кенә
Булһа икән котолоп!
Мыйығынан һөйрәр инең, --
Ерәндертә был кылык...

Күңелдәребез күмһене
Тараканлы табында.
Укшыуыбыззы бақырға
Юк бит есле һабын да!..

Һыуынып калған табакка
Һырый һары таракан...
Тараканға юл куйғандың
Йөзөн Хозай карайткан...
Бәрәкәтен тарайткан...

18.09.2014.

Һайлау-майлау коштары

Бөтөн төбәк коштары
Йыйылған йүн яйларға:
«Бөтә коштар бәхетенә»
Төбәк Башын һайларға.

Кем генә юк был корза:
Турғай, Тартай, Һайысқан...

Козғон коро, кызышып,
Килеп еткән алыстан...

Төбәктәрзең Хужаһы
Пеләш башлы Тазғара
Бейек сағыл башынан
Байкап байман башкара.

Алды бына өйөрөп
Кан көсәүсе корзарын:
Козғон, Тойғон, Төйлөгән
Һәм Ябалак – бар-барын.

Һәм әйтте көр кикереп
(Емтек ейеп төйлөгән):
«Кан эсертмәс өсөн бит,
Турғай-мурғай өйөлгән!

Улар күмәк – бөртөкләп
Тары, бойзай сүпләүсе.
Башлык булһа уларзан,
Ризык булыр бик әсе!

Кан конаузы тыйырзар,
Емтек есе кыскарыр.
Төбәк ташлап тайырға
Барығыззың көн калыр...

Шуғалыр ки, туғандар,
Тотонайык кулға-кул;
Һайлаузарын майлайык,
Уңһын өсөн беззең юл!

Беләһегез: һәр коштан
Бөртөк бойзай һалына.
Теркәлешкә күп бойзай
Өйөп Башлык һайлана...

Бөртөктәрзе һанарға
Маһир беззең Ябалак.
Етмәгәннен еткерер,
Уңды-һудды абайлап.

Бына Козғон-Козаны

Баш итергә теркәйек!»
«Теркәлештә бер башы
Тормаҫ микән һерәйеп?..

Берәү зә юк беззәрзән,
Тинә Турғай-дәғүәсел, --
Бойзай һалып һайларға
Килмәй куйыр күп нәсел...

Улар күмәк, без һирәк...» --
Тип уфтанғас Ябалак,
Тамак кырзы Тазғара:
«Беззән һиңә зур талап:

Күз буярға теркәттер
Сәпсек, Карға, Торнаны.
Бөтәһенең бөртөгөн
Биреп Баш ит Козаны!»

«Их, шулайын шулай за...
Шулайтмаҫ шул бер даны:
Изге кош тип һанайзар
Был төбәктә Торнаны...

Бөртөктәрзең барыһын
Ошо Торна алмаҫмы?
Һиңә Торна үтмәй, тип,
Ғаләм ғауға һалмаҫмы?...»

«Асығауыз икәнһең,
Күзлек әлеп йөрөһәң дә.
Торнаны тый теркәүзән, --
Төйлөгән бит эргәңдә!»

...Осорттолар Торнаны –
Урынында Төйлөгән...
Һанағанда Козаға
Иң күп бойзай өйөлгән...

Баш сайканы турғайзар,
Был бәләһән таң калып...
...Козғон коро – һунарза,
Турғай-мурғай кырзарза... –
Тазғаралы хужалык...
01.10.2014.

Тилсәле билсәндәргә

Башкортмдоң бөйөк символы ул
Бөйөк Мөхәммәтша Буранғол!
Башкорт үзен Буранғолда табыр,
Үтеп урау, урау, урау юл.

Мөстәй-Мөстәнлинды хозай кылып
Сеңләүселәр белеп торһондар:
Серәкәйгә йәнен һаткандарға
Юғарынан хөкөм-һаким бар!

Кәберенән кармап киәфәтен,
Баһтырзығыз урам сатына.
Хөрәфәттән хозай яһайһығыз,
Алмашынып корһак һакына.

Мөстәнлиндар коло бокбайминдәр
Коллок кәлғәләре кормаксы.
«Урал рухын, буранғолдар духын
Камар кәлғә, -- тизәр, -- булһасы!»

Була алмаһ! Хан нәжесен назлап
Үпһөгез зә кыркка бөгөлөп!
Үзегез үк бурһып, нәжесләненп
Калырһығыз юлда түгелеп.

Урал батыр йәнен айырмаксы,
Аңралатып, колдар халкымдан.
Сүп-сарланып көйөр колийән өйөр –
Тукылдык без тере ялкындан!

Табынғанда иблес балбалына,
Болванкалап баулай ул һеззе.
Рухын һалып катык ялағандың
Маңлайында – шайтан мөгөзө!

Шайтан шалтырағы түшегеззә,
Эсегеззә кара мәкерлек.
Корһак ямап борсак кайызлаузар –
Рухығыззы кылды кәберлек.

Лаф орошоп вәхшәт базарында,
Итмәксеһез илде тилсәле.
Урал телле мәңгел Мөхәммәтша
Рухы кырыр морло билсәнде!
21.10.2014.

Патриот тәкдимдәре

Президент хәлдәре бик ауырзан:
Чиновниктар һырып алған тирәһен.
Дәүләт бюджетының сирек өлөшөн
Шулар кеңәһенә һалып бирәһең.

Йәнә сирек өлөш Донбасс, Крымға, --
Украина -- туғаны бит Рәсәйзең.
Кытлыктарын, мутлыктарын ямарға
Казнаһынан куба Рәсәй-Әсәйзең.

Абхазия, Осетия, Карабах
Көтөп ята аралаузы бәләһән.
Днестр буйы, Сербия, Боливия...
Имгәк -- Әсәй имсәһенә бәйләһгән.

Кытай тигән катлы-каплы Дракон
Драть итә, астан торба һуҙзыртып.
Себер сиктәренәң ситен асабыз,
Обаманың кара күзен кыҙзыртып.

Кыҙһын өсөн, котһоз Урыс утрауын,
Асман күпер асып, котка беркеттек.
Аляскаға, диңгез астын тоннелләп,
«Йәшел кешекәйзәр» китһен бер көтөү!

Рәсәй ере ләһә борон-борондан! –
Мирным путем Державаға кушайык!
Маһаданға мәғдәнләнһә алтыны,
Обамалар тороп калыр аңшайып!

Их, бюджеттың нақыслығы!.. Ер шарын
Шарик итеп уйнатырға юрған тар...
Ә шулай за мин, патриот, юрғаным
Астында зур план-млан корған бар!

Эй һөйөклө күз карамдай Президент,
Һинек хакта көнө-төнө уйлайым.
Әле әйткән оло эштәр хакына
Яңы килемдәр бюджетка юллайым.

Беләм беләм: олигархтар – йән дуһың,
Әшнәләрзән әжер алыу ярамай.
Минек ише ишле патриоттарың
Күтәрәсәк, ауырлыкка карамай!

Белһен ине тинтәк чиновниктарың
Һалымдарзы кайза һалып-алырға!
Мин бер үзем алмаштырам йәмғеһен,
Сөнки беләм йөдө кайзан йолорға.

Әйтәйек, һәр төндә ятып йоклайым –
Һәр төш өсөн ниңә һалым һалмаһка?!
Ер йөзөндә көн дә атлап йөрөйөм –
Һәр азымым һайын ниңә алмаһка?!

Ә һауаны ниңә бушлай һауалар?
Һәр һулышым булһын һумлап иһәптә!
Ямғыр йә кар яуған өсөн баһсама
Мин түләргә тейеш – намыһ киһәтә!

Дөрөһ, тишек торбаларзан подвалға
Аһкан һузарыбыз өсөн түләйем.
Аз түләйем! Дүрт-биш тапкыр арттырыу
Кәрәкле, тип сын күңелдән теләйем!

Олигархтар алий саф Маямиза,
Заводтары ыһлап төтәй Рәсәйзә.
Төтөн кыуып иһкән елдәр өсөн дә
Һалым түләнергә тейеш һәр өйзә!

«Әсә капиталы»н ниңә ваһларға?!
Тыуған өсөн бала үзе түләһен!
Һалдатланып һынһа Донбасс-монбаһта,
Кайтыу юл сығымын аддан көйләһен!

Иң шәп килем илдә, иптәш Президент» --
Ниңә бушлай китә бәндә баһкийға?!
Һалым булһын йән биреүгә! һәм булһын
Йылык һалым гүрзә тыныс ятыуға!

Державаны сәскә аттыртасак бит
Тап ошондай тоталь һалым калымы.
Рәсәйебез һалһын үзе-үзенә
Әрһез Әсәйләһнеп йәшәү һалымы!

27.10.2014.

Тутыйғоштар шиғырлай

Тутыйғоштар тутылдашып шиғырлай
Королмайлы тутык тимер ситлектә.
Хужаһының бер ус емен танһыклап,
Һәр береһе башын һалған әтлеккә.

Тыңлап торһаң, иҫ китмәле һүгенеү! –
«Попа – дурак!» булыр иң-иң һүлпәһе.
Үз-үззәрен шулай шанлап тутылдай,
Ятлап бәндә ауызынан һүткәһен.

Ала-кола, сыбар-собар килбәтле,
Сукыштары кәп-кәкере танауҙай.
Мактай-мактай тимер ситлек һауаһын
Һауаланыуҙары һаһык канауҙай.

Әммә хужа сыбырткылап сурыткан:
«Ситлек – сихәт!», «Йөрәк – ялкын!», «Донья – киң!»
Кубарылып-карғып канат қағалар –
Ярһуҙары ярауланған әткә тиң.

Әтлектәрен, емләп, бәндә күзәтә...
Зәңгәр талда тулай һантый һандуғас...
Бикләр өсөн уны ла тут ситлеккә,
Йәтмә үрә, йәһәтләһнеп, таң тыуғас...

Тутылдактар тутылдаша кыуанып:
«Ни хакы бар һайрарға был үз йырын!»
«Һантый – һармак!» тип ситлектән сыңратыр
Һантыйзы ла емсе берәй кискырын...

06.11.2014.

Кытлыйәндәр кытлығы

Етмеш йыллык «ожмах» осоронда
Курсаусылар «ожмах» капкаһын,
Капка сереп ыуалғас та, берүк
Такмаклайзар сереү тапмаһын.

«Ожмах» менән «тамук» дуслығы, тип,
Был тапманы заман данланы.
Етмеш йәшен тиргән капкасылар
Малайлығын һаман һалманы.

Кытлыкәләмовтар, кыткылдашып,
Котко коя башкорт рухына.
Ике йөзлә бысак: һәр икеһе
Кырка бер үк тормош тороғона.

Мөсләләре, бөклә-мүкеләре
Бишек йыры йырлай – «хаклы йыр»:
Ике йөзлә бысак булһа һәр сак,
Дуслығынан дүнмәс котло ер!

Белдек инде, белдек! Бишек элдек,
Бишек йырын мөсләп йырланьк.
Шайтан алмаштырған балаларзы
Кытлыкәләмләнеп зурланьк.

Дуškaiым, тип, алһа косағына
Кытлыһәнде «котло башкирин»,
Кытлы еңдән – бысак: аркаһына
Казалыузан осто баш кырын...

Башһыз башлыктары күбәйеүзән
Асабалык башын юғалтты.
Башы юктың теле, намысы юк.
Дуслык тыузы кысыр тулғаклы...

Башһыз башкорт -- будды бошмақ маңкорт,
Телергә юк хатта теле лә.
Баш урынына кытлыкәләмовтар
Бушкыуығы өрөп тегелә...

Йыһандай киң дуслык өлгөһө, тип,
Мандытабыз маңка маңкортто.
Батырзарын бахыр итеп барың,
Йомшак түшәп какка ултыртты...

Зәңгәр экрандары зәңгәләп,
Мәсет мөнбәрзәре лаф ора:
«Тише воды, ниже травы булл! --
Әзәплелек шуны бойора!»

Һәй әзәпле башкорт! Һай ғәзәтле! –
Баласланып ергә түшәлдек.
Азғыһәндәр аяктарын һөртә –
Дуслык дөкәһәндә көйшәлдек...

Ауылдарзың аһый алғырзары...
Мәктәп, балнис, клуб ябыла...
Ере кала – баһкын баһып ала,
Баһрауланыр Урал тауы ла!..

Күрше һакы – Тәһре һакы, тиеп,
Түрәһдән тай – үрләт күршеһде!
Тупһаһдан ук тибеп осороуын
Дуслык һана! Тартма керешәһде!

Сөһки башкорт – дуһ йәшәүсе баш йорт,
Башын быһак кырһа, кыркһа ла!
Уралыңда кытлыкәләмовтар
Коро кала – кыркмыш йыр кала!

Ә һин,
Йыһат,
кит!
Һең йәһәт!!!
Кыркмыш йырзар ерзә зауыкы!
Шулай тизәр... Әммә тыуа ирзәр!
Керештәре каты һәм укы!

07.11.2014.

Баһырлык

Ләпелдәүек ләплутаттар ләпелдәй
Көһдө төһгә ауыштырыу файһаһын.
Көһөм бөһһә, телем бөһһә, нишләрмен?
Ил инәһе Рабиғалар кайһа һуң?!

Ил инәһе итеп кемде кемләйбөз?.. –

Йәпләнә дә илкыркмышка йәнәшә,
Тутыйғошлок ятламаһын янтыклап,
Йән алыузың «йәмле» йырын көйләшә...

Ил ағаһы кылып, кемде котайттык?.. –
Кендегенән түбән кимәл үтмәне.
Йырлай-йырлай эсте илдең каймағың,
Ышкылғандан ыштан төбө кипмәне...

Фиркәләрзән күркәләнеп күрктеләр
Мөнбәрзәрзә кәүек ярма ярырға.
Конституцияны көсләкләргә,
Асык ишектәрзе тибеп ябырға...

Ни күрәбез: калдык мәктәп, балнишчыз...
Ауыл куба, камғакланып, калаға.
«Мама» тиеп сабий теле телләнһә,
«Иван» аты йәбешер һәр балаға...

Башлы тигән башлығыбыз – йомоккүз,
Кыубашланып кыуһа илде, нишләрбез?
Нишләмәбез – бары сүбек көйшәрбез,
Тешләмәбез – бары телде тешләрбез...

Башкорт иле башын юйып башкара... –
Башкаларзың башы беззең муйында.
Кәпәсбаштар, яулыкбаштар – кыуыкбаш,
Кыуығына кыууығына уйында...

Королтай тип корғаны ла короһоң,
Күзен йомоп кеүәсләктә күмһәрзе.
Батырзары – бахыр бары... көйшәнеп,
Илсәнлеген билсәнлеккә түңкәрзе.

Ил инәһе Бәндәбикә кайза һуң?! –
Һөйәктәрен хатта алып киткәндәр...
Урал батыр мәретенән уянмай –
Уяулыкты ялағайлык иткәндәр...

Кайза, кайза Салауаттың кылысы?!
Кылыуланмыш кылыланды кыркыркылык?
Кында кынып кыуарғас ил намысы,
Батырлыкты батыра был бахырлык.

10.1102014.

Кулсырлык

I

Бороно китек-митек борон замандарзың
Кулсырлығын анык кына белмәйем.
Шырпы сыккас, бәҗзе шырпый бәндәләрзең
Хәтәр уйындарын ғына һөйләйем.

Ут ялманы бер көн тоташ ауылды –
Ихатанан ихатаға күсте ут.
Һүндерергә һис бер форсат булманы –
Өйзәрен дә, бейзәрен дә итте юк...

Торонбаштар тороп калғас беленде:
«Бәтәһенә себен икән минауат!»
Ихатала шырпы тотоп уйнаған
Балаларға килеп кунған ул канат.

Сабыйзарға ғына хас бит кулсырлык --
Уйнап кына улар уймак уйғандар:
Себендәрзе кыуабыз, тиг, куранан,
Азбар һаламына шырпы һызғандар...

II

Мең туғыз йөз ун дүртенсе һанала
Һалам менән шырпы ифрат күбәйзе.
Серелдәүек себендәре үрсене,
Һерелдәүек кулсырзаны түл йәйзе.

Һәй куркыныс, кулсырланһа атайзар!
Шырпыға бит улар хужа! Ут – кулда!
Бәндәләрзән себен яһау әмәлен
Белә улар болаланған «хак юл»да...

Шырпы һызып ут кабызыу донъяға
Бер ни тормай, кыуыу өсөн себенде.
Герман – Рәсәй тигән донъя һуғышын
Токандырып, себенде, тим, кем еңде?..

Австро-Венгрия йортоноң
Һаламына ут төрткән зур кулсырзы
Мыйығынан һөйрәп һелкеү урынына,
Шырпыһынан яндырзык дәү осорзо...

III

...Береһе «фюрер», береһе «вождь» (юлбашсы) –
Ике йортта кулсырлана шырпысы.
Бер-беренән себен яһап яҫкына –
Тар уларға Ер шарының кыртышы.

Ике яктан шырпы һызып уйнайзар:
Алданырак кем өлгөрөр, кем кыуыр!
Ике баштан токандырғас һаламды,
Китға яна! Кулсырлыкты кем быуыр?!

Быуылмай ул! Тороп кала кулсырлык!
Баяғы ук шырпы – кулсыр кулында!
Атайзарзың кулсырлығы куркыныс
Шырпы һызып себен кыуыу юлында...

IV

Ике мең дә ун дүртенсе һанала
Ирлек һандалында ирзәр һынала.
Шырпы тотоп тыуа бәҫзе дыуамал –
Кулсырлығы кул осона йыйнала...

Ах был себен! Тынғы бирмәй бызылдай,
Хас та фашист! Сәбәләһә оло йорт.
«Һайлаузары – майлау», тиеп тызылдай...
Оло йортта себен гизһә, була хөрт...

Һаламы ла етерлек тә... төрт кенә! –
Шырпы кулда! Ил хак юлда – бәхилләй!
Әммә, әммә... теге бахыр ауылдай,
Үзең куша янырһың, тип, йән йәлләй...

Төртмәһәң дә, төртөрһәң был себендән!
Күрше хакы – Тәңре хакы бар тағы...
Ут күршендә майзан асқан себендәр
Килеп тулһа... билдәләләр аръяғы...

Шуны күреп тузғышмаһын бындағы –
Шырпы һоноу – оло һауап, күршегә!
Кулсырланып кыуһын фашист себенен –
Ирлек кенә өҫтәр атай кешегә!

Эй ут дөрләй! Кыуаныша кулсырзар!

Һауаланып уйнай тамук уттары!
Тик шуныһы: риза түгел уйынға
Китғаларзың төрлө-төрлө яктары...

Хатта океан аръяғынан арбайзар...
«Санкция»лап сал елкәне тунайзар...
Себен куна азык азған кәштәгә –
Дөкәндәрзән себен кыуып тулайзар...

Иң хәтәре – шырпы кулсыр кулдарза,
Кулсырзары йортобоззо ураткан.
Шырпы әгәр был тарафтан һызылһа,
Һызыласак шул ук шырпы һәр яктан...

Шырпыларын йолмак була Кыш бабай,
Ялкын яғып бизәмә, тип, шыршыны...
Дөрләп янған кулсырзарға ярзамға
Озатабыз яңы һалам, шырпыны...

Балаларзан бөстө бөгөн кулсырлык –
Кулсырлана ирзәр, бөтөн Ер шары.
Өсөнсө кат көл итергә донъяны
Шашынабыз... Уймак уйын был яңы...
29.11.2014.

Крымнаш

*Башкортостан Языусылар берлегенең
80 йыллыҡ юбилейына*

Крымнаш бит, дуҫтар, Крымнаш! –
Елкенеүзән акыл сөйөлә.
Акылыбыз күшене Крымға!
Ел калһа ла ярай мейелә!

Елғыуарзың елле кеҫәһе –
Һәр кырымдаш кошон миллион!
Кеҫә төбө елләү һакына
Ил бюджетын кыҫһын ел-уйын!

Бюджет бүстәк беззәй ирзәргә! –
Уралдың күп алмас, алтыны!
Аукцион сүкеп осорһаҡ,
Елгә дөрләр йөрәк ялкыны!

Ялкынланып ерзе сорнарбыз,
Планетаны ялкын уратып!
Елле елгә каршы төкөргән
Бәндәләрзең хакын хурлатып.

Ялкындан тик ялккан Крымнаш, --
Ерзәре нык көйә ялкындан.
Һуғарырға етмәй һыузары...
Кыуан еле ала алкымдан...

Крымнаш шул тоже горе наш! –
Күлкеп ятыу безгә ярамаҫ!
Ағизелде, Яйык, Өфөнө
Крымнашка борһак, ер янмаҫ!

Их, килмәй шул, килмәй әхүәлдән...
Урал батыр ырып калдырған.
Бирер инек Урал тауын да,
Урал бирмәҫ... баштар қаңғырған...

Их Крымнаш, беззең Крымнаш,
Ни хәл генә инде итергә?
Әллә, тимен, булып кырымдаш,
Түрә-ғара күсеп китергә?

Әйе, әйе, дуҫтар, китәйек!
Гөл итәйек көйгән саңдарын!
Комфорт кәрәк әммә беззәргә
Тәүбаштан ук! Күсеү ғәмдәрен

Күсерәйек практик ғәмәлгә:
Кымызға бит күптән күнектек!
Ебәрәйек тәүзә бейәләр –
Кымыз бешһен кыззар күп итеп!

Бал корто һәм Урал йүкәһе
Бара торһон беззән алдарак.
Бында шиңгән мәктәп, балнистар
Крымнашта калкһын ялтырап!

Яслеләр зә күшен етерлек,
Сағаларзы беззең бапларға.
Һанәуниктарзың иң һанлығы –

Мазаларзы беззең һакларға!

Йолкоп алып Урал курайын,
Ултыртайык Крымнашкайға.
Тамырланып иң шәп курайсы,
Йәм өстәһен тәмле ашкайға!

Халык шағирҙарын үрсеттек –
Кырымлашһын берәй тиңтәһе!
Башлык үзе башлап барғанда
Бик теләр бит мәзех ишетәһе!

Крымнаштың башлы башлығы
Актау төбәгенә баш итер.
Һыктап калған Урал иленең
Моңло бәгеркәйен таш итер...

Кәзимгенән ялһыз ялпылар
Ятып калыр катып Уралға.
Шулар араһында үзем дә
Ошо йырзы йырлап торам да!

Башһыз, ашһыз тороп калһак та,
Башйортонан бизмәс башыбыз.
Ә шулай за Крымнаш яғына
Башты бороп кына – якшыбыз...

10.12.2014.

Ялмандар

Ялағайҙар менән тулды донъя, --
Ялманыусы ялман-комағай.
Ян-яғына ялғап яландырта
Ил башкайын борған ил ағай.

Ил ағаһы, тиһәк, ил казаһы, --
Кимерәләр казна казыһын.
«Аға» баға, илгә илһам таға,
Илаһилап ялман язығын...

Алдын-артын ялай яллы ялман,
Ялһыздары – калған килбәтен.
Әсәһенең тапап әсәлеген,

Башлап бара «ялман милләте»н.

Яңы «милләт» ялғай илгә филләт –
Ил намысын ялмап кимергән.
Намыс намы калғас илдә накыс,
Намышһызһар намы һимергән.

Намысты ла ялман яһанылар...
Намыс инде иреп ялана.
Яланған ир -- иреү эренлеге, --
Ялманлыкка ағам ялғана...

Ялғанмаһын нисек, ялағайлык
Канунланып үрзән ялғанғас?!
Ялманлыкты йылдам ялғатмаһа,
Калыр ине «король яланғас»...

Кимерәләр кимтеп ил иләүен,
Иләктәрзән ирзе үткәреп;
Иләк өстөндәге ил ирзәрен
Иләү сүплегенә түңкәреп...

«Аға» инде түгел ил ағаһы –
Ялмандарзың иләү башлығы.
Илен, телен ялман яһатырға
Егеләлер ялман хаслығы.

Ерһез (гүрһез!), ғәрһез калып, ирзәр
Камылланыр, кағып Уралын.
Ялатканға ялғар әсәһен һәм
Урал батырының коралын...

Нәселләнемәй шиңһә нәселдәре,
Кәрәк имәс мәктәп, балнисы!
Маңкортланып, моңһоз маңқаланып
Ялаусыға калһа ил тосо,

Иләү башлыккайы, баш кәйелтеп,
Ялмар үрзән ялау хокуғын...
...һуңғы ир мин, калып яланмайса,
Ясаулармын Урал мылтығын.

20.12.2014.

Кроншпан-Крематорский

Тарих үзе башын вата бөгөн:
Кем алдаған, кеме алданған?
Кара йорттоң кара шәүләләре
Кырғын-шпананы яллаған.

Кроншпанский тизәр уны –
Крематорий тейеш һалырға.
Тамук шайтандары сакыртылған
Урал урмандарын яғырға.

Суйын юлы шпан-шпанаға
Тарттырылған – услап ауызы.
Балға – дегет, шайтандарға һағыз
Ағызасак кайын кайызы.

Шаулап торған йәшел ылыстарзың
Куптарылыр төбө-тамыры.
Кроншпан крематорийына
Утын кәрәк, шайтан алғыры!

Сәсәй-сәсәй тамук киçәүзәре
Ысмаклағас һыузы, һауаны,
Карак йорттоң карак шәүләләре
Әжәлләтер һуңғы дауаны...

Ул әжәлдән янып төтәй, тизәр,
Күктә – коштар, һыуза – балыктар.
Тәмәкәһен капмай әстән төтәп
Көлләнер, ти, хатта халыктар...

Крематорий сөнки күкрәктәрзә
Бар йәнлектен, һәр бер бәндәнең!..
Гүр хәйерен һәр кем үзе бирһен,
Карак кеçәләр көр бәсләнһен!

Халык – байлык: башкөлләйгә янып,
Көлдән килер кемгә алтыны?
Кроншпанский-шпананы
Яға алмаç, тизәр, ялкыны...

Шайтан һумалаһын кайнатырға
Киçәүләнер үзе, ялланып.

Карак шәүләләре шул тамукка
Уның менән төшөр ялғанып!

30.12.2014.

Мөһөр

Сығармайзар һис бер китабымды --
Юғарынан мөһөр һуғылған.
Ғәзеллек һәм Хаклык шаңкытылған,
Ил Намысы алып йығылған.

Кара мөһөр карай маңлайымдан,
Салауаттың «ВОР»лы йөзөндәй.
Кайсылатып кыйған камсылары
Киçә, киçә йәнде, өзөлмәй...

Башкортостанымдың әсәйлеге
Семтей, семтей, үгәй әсәләй.
Королтайзың кыркмыш карлаузары
Телә телде, яман силсәләй.

Үгәй әсәйләнгән Күк Уралым
Күкһүзәргә имсәк имезә.
Үз уддарын убып уткындарға,
Үбә-үбә өрәк тергезә.

Өрәк йөрөй өрөп өрөнтөһөн –
Китә, киңгәп, Урал токомо.
Көләс көндө төнгә төңөлдөртөп
Кара карпый – Шүлгән шаукымы.

Ак күңелдәр күмһеп каралана,
Яралана ярһуу яраны.
Түштәренә көмөш-көлтөр тегеп,
Көзрәтләнә көндөң арамы.

Бронзаланып калка майзандарза
Көмөшләнгән зәғиф-зәнкизәр...
Кара мөһөрлөләр карай күзгә –
Буранғолдар, Бабич, Зәкизәр...

Касан килер, әллә килмәç тәме
Киңгәү башкорт кинәт аңына?

Йоклатып бит уны юхалары
Кәбер ташы куйзы янына...

Буйымда ук быуып туңдырылған,
Тыумайынса калған хитаптар
Тулғаклатып тукмай тыу толкамды, --
Ил белмәслек бөтмәс ғазаптар...

Мыйык бороп, сүс һакал һыпырып
Хуплай үрзән мөһөр муллаһы:
Кара мөһөрзәргә – кар карыуы,
Көмөш-өлөшкә – һый-каляһы!

Бөйөк Мөхәммәтша Буранғолдоң
Катарында катам, канһырап.
Айырма шул: «кара карға»лары
Килмәй төнөн, корбан-йән һорап...

Карыулыға маткып кара мөһөр,
Муртайталар мөслә башкортто.
Нисә быуат инде бала быузы!
Әсә карынында баш кыркты!..

Башкортлоғон илдең кырсып ташлап,
Мөһөрсөләр мөззәт якшырта.
Бөгөн инде башкорт юхалары
Кара мөһөр һуға башкортка.

08.03.2015.

Көпәш-кәбәк

Көпәш-кәбәк кунды түремә,
Мыйык бороп, кейеп көпәшән.
Әсе – бушлык, кара кыуышлык, --
Кабык кыуы ғына, бөтәшкән.

Мыйык оскайзары мәскәүле,
Мәселәнеп сыскан ауларзай.
Табынымдың татлы ниғмәтен
Кыуыш бушлығына бауларзай.

Ил ағаһын алыр түрбашта

Мыйык бороп кәбәк ултыра.
Ултыраһы ғаиләм урынын
Көпәш көндәштәре тултыра.

Башы – бушлык, асты кыуышлык –
Көпәшәнле кәбәк-көп кенә.
Мыйык мәскәүенә мәскәүләп,
Ризык һура төпһөз төбөнә.

Йәнемде -- бар рухи сәмемде
Үземдең үк һура әсемдән:
Көпәш-кәбәкләнә есемем...
Осам табынымдан... бисәмдән...

Ел сығарып йүнһез егенән,
Һызғырталар йәнде һызлатып.
Көпәшләнгән көпшәк өйөмдән
Тибәрәләр мине, «выжт!»латып...

...Куна, куна котһоз кибланан –
Йортобоззо кәбәк тултыра!..
Һәр бер өйзөң һәр бер түреңдә
Мыйык бороп кәбәк ултыра...

Мыйык мәскәүенә сырмалтып
Маңдайымдың урал-урайың,
Маңкортланып һалам маңкаға
Башкорт моңло башкорт курайың...

Кәбәкләнгән өйөм, хуш инде! –
Көбәкләнәп азам Себергә.
Буранбайзар эзен эзәрләп,
Көбәк-әттәй ескәп йөрөргә.

Еңем-коңом ерзән елләнер,
Йән һатырман, һалып бурыска.
Кәүек башым, кәбәк тоташым
Мирасланыр меңкен ырыска...

Мәсем тауы – «Максим» тау хәзер...
Уралым ук сәсәр кәбәктән...
Бирешкәстен бире корона,
Биртенеүзәр -- беззең гәзәттән.

Хатта маңкорт маңкый маңкаға,
Мәскәүлеләр һурып картаһын...
Оран: «Башкортостан – һәр остан
Кәбәгстан тиеп макталһын!»

Мыйығынан маткып ормағас,
Үз Уралым инде миңә ят.
Һыбызғыһын кемдең һызғыртып
Һуйыр икән йәнде был аят?!

Калды инде йүнһез елләнеп,
Телһез тимгелләнеп йәшәргә:
Салғыйымды уйып күт ямап,
Танауымды кыйып ашарға...

24.03.2015.

Каза

Ямантаузы һаткан Мортаза
Башкорт өсөн булды бер каза.
Торатаузы, Йөрәктаузы ла
Һатыр ине һәм Куштаузы ла, --
Аллаһынан алды зур яза,
Ояһынан аузы Мортаза...

Коллок колон китте ултыртып,
Кол кылып һат, тиеп котортоп.
Колонланы – шылды хокуктар,
Асабалар -- булды мәхлүктәр...
Колонлай за кыла киәмәт,
Киәмәте – илгә хыянат...
Теленә лә илдең хакы юк,
Теле юктың, тимәк, заты юк!..
Заты юктар елгә гел оса...
Йот-килмешәк, көләп, ил быса...
«Минән һуң да калды, -- тип, -- каза!»
Йыуаталыр йәнен Мортаза...

Күрә Аллаһ әммә быны ла –
Колон һалыр коллок коло ла!

21.04.2014.

Конституция

Башкортостан тигән ыстанда
Конституция бар ине.
Исемкәйе генә тышында, --
Есемкәйе йәнгә зар инде...

Заложниктар яһап аттылар
Тәүзә ыстатья һәм һүззәрен.
Азат кылғандарын кылмышлап,
Соконолар йән һәм күззәрен...

Юк, үззәре түгел – көндәре
Иблес игелеген үтәне:
Йәнеһайзар, зинхур, баһбайзар
«Төп Закон»дың заңын мөнтәне.

Алғайнылар сөнки йәнкәйен
Ыстатьяһы һайын һыпырып,
Башкортостан тигән ыстанды
Хәрефтәре талай котороп...

Үзаллылык – инде үз алһыз,
Арты ғына, әнә, һөйрәлә.
Милләт тигән милек кәрәкһез –
Йөрәмәһен беззең эргәлә!

Калғандары – калғый аранда,
«Өф!» тигәндән өркөр Өфөңдәй.
«Хужаһы – һин!» тигән канундар –
Ас тамакка икмәк есендәй...

Йырларға йор телем бар ине,
Хәреф хөргән – телем көрмәлгән.
Хокуктарзың хаклык-хактары
Шайтан шаукымында керләнгән...

Хәрефтәре хөр зә – кәре юк...
Йәне юктың йәнгә йәре юк...
«Һауаң» тиһә – һулар һауаң юк,
«Һыуың» тиһә – һыулар һыуың бук...

«Ерең» тиһә – тая табаның,

Хәрәфтәр бар, хәрәз кайза һуң?!
Ерең-һыуың-һауаң – хәрәфтәр, --
Йырла, башкорт, данлап файзаһын!..

...Йәмһез йәнекәйеф-йүнһеззәр
Булған, тизәр, юрист улдары.
Конституция какларға
Ултырткандар, тизәр, юғары.

Рәйес булып хатта алғандар,
Хәрәф хөрләп йәнде алырға.
Инде «Башкортостан» тигәндән
Тейеш хәрәфтәр тик калырға...

25.04.2015.

Иблес, Батша, кара тап

Иблес булған ул сак фәрештә
Аллаһыға хезмәт итеүсе.
Еткергәндәр Аллаһ әмерен
Ябраил һәм Иблес икене.

«Мең якшыға булһын бер яман», --
Ябраил, ти, теүәл башкарған.
«Мең яманға булһын бер якшы», --
Киреһенсә Иблес аткарған...

Ябраилдың канат астында
Асылланған ерзә якшылык:
Мең якшының аяк астында
Интеккән бер яман-шакшылык.

Аллаһының изге еренә –
Уралға нәк Иблес укталған.
Мең яманды унда тыузырып,
Бер якшыға нәфрәт туплаған.

«Башкорт, -- тигән Аллаһ берәүгә, --
Раббыңдың бул һынмас кашкаһы!
Яманлыкты еңеп бер үзең,
Өлгө алһын ерзең башкаһы!»

Иблесйәнде ләкин қалдырған:
«Тәүбә қылыр, айнып төзәлер...
Ябраилдың яқшы үрнәген
Өлгә итеп йәне йүнәлер».

Төзәлмәгән Иблес, төңмәгән –
Иблеслеген қылған астыртын:
Юк итергә ерзән яскынған
Рабыһының Урал, башкортон...

Ябраилдан яман көнләшеп,
Эшләй биргән һаман киреһен:
Мең ямандың қуйған башына
Батша итеп яман береһен.

Мәскәү йылғаһының убаһын
Ураттыртқан таштан, мәскәүләп.
Керәмәлгә, тигән, кермәһен
Һис бер яқшы, хағта мүкәйләп!

Мәскәү биргән қылдан нескәрәк,
Мәскәүлә, тип, яқшы-қолдарын.
Мәскәү йылғаһына батырып,
Теүәлләрбез түтә юлдарын!

Қилтергәндәр илдән мәскәүләп
Ябраилйән һәр бер яқшыны.
Тирмә короқ бозға, мәкеләп,
Кереткәндәр: «Табын аш-һыулы

Көтә һеззе тирмә түреңдә!» --
Керә-тора халық – һаны юк.
Береһе лә сықмай тирмәнән,
Боз астына қитә – қаны юк...

Башкорт балқый ләкин Уралда –
Ала алмай Иблес қотқоһо!
Мәскәүзәрен өзәп кирелә,
Яқшылықтың яқшы тотқаһы!

...Иблес илә Батша-мәскәүлә
Хәүефләнеп қора зур ғәмәл:
«Аллаһының борһақ қояшын,
Һуңғы хезмәт қылыр был әмәл!

Раббылары сөнки яңылышкан –
Көн йөзөндә калған кара тап!
Кара таптың кара кырауын
Башкорт Уралына каратһақ,

Һүнер ерзә һуңғы яҡшылык!
Сәскә атыр яман-шакшылык!»
Иблес көзрәтенәң сиге юк –
Бора башлағандар ашығып...

Ябраил, ти, оскан асманға,
Раббыһына хәлдә еткергән.
Ирек куйып ике яманға,
Аллаһы, ти, эшен бөтөргән:

Кара табы көндөң боролған
Иблес менән Батша башына...
Ошо хакикәтте исләһен –
Сама белмәй кемдәр шашына...

11.05.2015.

«Теге донъя»нан репортаж

Быйыл (йәғни 2015 йылдың 27 майында), уйламастан-көтмәстән, үземдән генә түгел, хатта Ғазраил әфәнденән дә һорап тормай, «Башкортостан» гәзитенәң «Һәр фәнгә дә маһир» мөхәррире Нияз Сәлимов мин фәкирегеззе туп-тура «теге донъя»ға (бакилыкка) бырақтырзы – гәзиттең шул көнгө һанын карағыз: «Йыһат Солтанов (1932 – 2015)» тип, фанилыктан китеүем шакырайтылған... Моғайын, Йыһат атлы кәләм эйәһен ифрат яуаплы эшкә – «теге донъя»нан репортаж язырға ебәрәлер, тип төшөнөп, хәсрәтләнә-хәстәрләнә күзем эленеп киткәйне, үземде кинәт баки донъяла тойзом...

Барғас та ук Ябраилға өндөштем:
«Күрһәтмәһен үтәп маһир иптәштең,
Бурыслымын бахырзарзы күрергә,
Бәйнә-бәйнә уға хәбәр бирергә –
Бында нисек йәпләшкәнән һәр кемдең,
Зинһар, эшкәрт миңә!» -- тиеп үтендем.
-- Ярар, -- тине, кире какмай Ябраил, --
Хәбәрәңдән фәһем алһын аңра ил!
Мәңгелеген-бакилығын уйламай,

Фанилыктың өс көнлөгөн шәйләмәй,
Илен, телен һата бәндә! Намысын
Һалып тапай – белеп торам барыһын!
Бәйнә-бәйнә бәйән кылһаң әгәр зә,
Ғибрәт бирер ташка баһқан хәбәр зә! –
Һәм Ябраил күрмәгәнде күрһәтте!
Белгән буһам... тешләр инем терһәкте!..

Юлыңғайы юлбашлыктан һораштым:
«Хәле нисек Венер Йәнбәк корзаштың?»
-- Хәле якшы. Ожмахта ул әскерһез.
Ожмах кағизәһен ятлай бик әрһез.
«Тойғон кусты? Киткән ине... Кайза ул?»
-- Тура түренә ожмахтың алды юл.

...Алдыбызза озон һәм киң коридор –
Ике башта ике ишек тора зур.
Быныһынан хушбуй хушы аңкыла,
Тегеһенән һумала-еҫ ағыла...

Ике ишек араһында шул ара
Өйөр-өйөр кара халык болара:
Касалар за һумалалы һаһыктан,
Хушбуй еһкәнәләр ярык-кыһыктан.
Ябраилды күргәс – этеш һәм төртөш:
«Хушбуй миңә, миңә!» -- тигән иһкәртеш.
Бер-береһен аузаралар, йығалар...
Ғыһылдатып муйыһынан һығалар...
Тәһмәрләнем үзәгендә көрәштә:
Әһсәт, Нәһми, Ғәһим, Нәһжиб-кәрәшен;
Денис Исламһызы бергә бутала
Бер йотомлок хәмер көһәп тупһала...
Олтангорой Рәһит, Динис, Булаттар –
Блат артынан кыуыусы браттар,
Каға алмай бында блат иһеген,
Тетрәнәләр тойоп тамук тиһеген... –
Кем генә юк, кем генә юк өйөрзә!
Тезә китһәң, булмаһ-булмаһ, тиерзәр...

Кара йөзлә был токомдоң имеш тә
Гонаһы ла, сауабы ла бер кәштә.
Ябраил, ти, тейеш үлһәп карарға,
Кайһы иһеккә кайһыһы ярарға...

Кара өйөрзәрзе һөрөп бер ситкә,
Мине озатыусым эскә керетә.
Нимә күрәм! – хуш һауалы гөлбакса!
Хур кыззары бейеп йөрөй шул сакта.
Хозур коштар хозурланып һайраша,
Карап торһаң, тылсымлы бер тамаша!
Фанизағы дустарыма окшатам,
Канаттарын күреп тағы шак-катам:
Кошка әүерелгән, әйе, бәндәләр –
Шундай икән ожмахтағы ғилләләр!

Һабак бирә мин-бәндәгә Ябраил:
-- Был ғилләне, аңшаймасы, аңра, бел:
Бына Уран... Фанилыкта тар урам
Тейзе уға... Тик төңөлөп торманы –
Илен иңләп йырланы ла йырланы.
Һабантурғай булып бына сыңраны!

Диананың тыңланыңмы йырзарын?
Йөрәгенән һыззы Урал моңдарын.
Һандуғасы булды хәзер ожмахтың,
Фани туңйән, туңколактар шак-катын!

Кәкүкләнеп күкелдәйзер Фәризе,
Теле тотлоғалыр өс ай йөрөүзә.
(Фанилыкта озонлокто үзһенмәй
Кыскалыкка күскәнгәлер ерһенмәй...)
Өс айзан һуң озон моңло тағы ла –
Килгән, тирһең, бында Урал яғы ла!

Саңк-саңк итеп саңкый Урал бөркөтө –
Шамил Колбарисов бит ул – йыр кото!
Биишева шиғриәтен котланы,
Мөстәйзекенә тәрилкә тотманы.
Мөстәһләһнеп мөслө быуғас тамағын,
Китеп барзы тамамламай һамағын.
Баһа белмәй фанилыкта колдар һис... –
Саңкый мәңгел хозурлыкта Колбарис!

Был ни тылсым-моң ағыла баксанан –
Бар коштарзы әсирләгес саф азан!
Күк Уралы, Изел, Яйык, Һакмары
Ауаздарын кушқан, тиерһең, бары!
Тылсым аңкауынан хөрлөк һузыла –

Ғәзиз Әлмөхәмәтов был һызыла!

Тамук қазанына қапқан бахырзар
Фанилыкта фыртый ине, батырзар:
Боғазына бөкө тыға алмағас,
Қара йортқа қарауыллап қамағас,
Ишелгәстен ғәзиз моңдан таш диуар,
Ғәзиз башын изә һуғып шаштылар...

Моңо ашты ләкин ожмах түренә,
Тыңлаусылар – изге йәндәр – күренә:
Мөхәмәтша, Бабич, Афзал, Дауыттар;
Заһир, Имай, Әбүс, Бикбай, Якуптар;
Ғәли, Рәми, Муса, Рафай Сафиндар,
Хакимдарға баш бирмәгән Хәкимдәр;
Рәшит, Ғәйнан, Һәзиә, Рабиғалар
Моңланышып қыла изге доғалар;
Шәриф, Харис, Тойғон, Даян ултыра,
Фани моңға баки моңон тултыра;
Ырымбур төбөнән мине сығарған,
Мөйөш биреп, «Һәнәк» әшен туғарған
Шат Идиәт ағай за бар был қорза
Һәм Рафаэль Азнағолов – шәп мырза!

Йәнәшәлә быллар менән – берзәм қор:
Әхмәтзәки, Сөләймән, Муса-батыр;
Йомағолов, Қарамышев, Қулайзар
Йотлоғошоп Урал моңон тыңлайзар.

Ә һауала оса күпме фәрештә!
(Аллаһынан өлгөр улар һәр әштә).
Арала бар ап-ақ кәфен-көпәйле,
Буйындағы тыумаған пак тәнәйле –
Тыузырмайса Ылауирзан булғанды,
Ниңә икән бакилыкка юланды?!
Сеңләй йөрәк асқайында тәнәйе,
Башқортмоң тыумай қалған йәнәйе...
Әхмәзиева Флүзә-шағирә
Тулғакланып, таба алмай илерә...
Сабий ғына фәрештәләр бишектә...

...Килеп еттек һумалалы ишеккә...
Асып керзек, мәшәр күрзек бер юлы:
Зур қазанда қайнай ерзең ир-улы...

Суйын казан эсе – кайнар һумала,
Һумалала, сыйнап, кемдәр болғана...
Киҫәү кизәп шайтан казан кайната,
Бер кыззырта ялкынын, бер яйлата,
Бокор-бокор күтәрелә күбеге,
Күбек һайын калка сәстәр сүбеге,
Бахыр баштар олой, яман үкерә,
Алкымынан һумалаһын төкөрә –
Казан ашып шап-шоп төшә һумала,
Төшкән ерзә әллә кемдәр сыуала:
«Хап!» иттереп һөйәк һелтәгән эттәй,
Һәр һумала-төкөрөктә төшөртмәй
Йотоп тора бер-беренән ярышып,
Йотмағанды шайтан кыйнай орошоп –
Куна башка кызған тимер киҫәүе
(Һәр меҫкендең кыйналмаҫка иҫәбе),
Йығылғандың йырып көргөй осаһын,
Һөйләүзәрә кыйын тамук киссаһын...

Казан кайнап төкөрә лә төкөрә,
Төкөргәнән былар йотоп өлгөрә –
Фанилыктан булып холуй-ялағай,
Түрә күтен ялағандыр һәр ағай...
(Таныным мин уларзы... тик баҙмайым,
Исем-шәрифтәрен бында яҙмайым...)

Кайнай казан, күбек шартлап ярыла,
Һумаланан икәү үргә һарыла –
Мөстәй менән косаклашқан Ыратмир,
Башкортлокто башһыҙларға килгән сир...
Тәфтиләү таркалғас шаң карынында,
Эполеты – икәүзең журынында...
Улар менән бергә, фани сакталай,
Сәйфи, Таһир, Ғилемдар, мут Атнабай...
Күмәк улар – предтар, замдар, пом-помдар –
Иблеслеккә хезмәт иткән токомдар...
Барыһы ла яман олоп үкерә,
Холуйзарзың ауызына төкөрә...

Ябраилым әйтте: «Күреп ғибрәт ал:
Иман ине улар өсөн көзрәт, мал...
Тәфтиләүзәр тәне – инде һумала...
Мөстәнлеләр сыйнай ана шуға ла!
Һумалаға калғас былар казанда,

Фанилыктан килер яңы команда!...»

Уй куркыныс! Улар бит күп ултыра –
Ак йортта һәм Кара йортта котора.
Котороҗо которталыр иддәрзе;
Теш кайралһа, тешлэтәлер телдәрзе.
Мәктәп, клуб, шифахана ябыла,
Телһезйәндәр Себерзәргә ағыла.
Әрем, билсән биләне ил баһыуын,
Ауылдар юк – зыраттар бар йыйын...
Урмандарзы ятбауырзәр киҗәләр,
Ил һыузарын килмешәктәр киҗәләр.
Урыҗ бала таба башкорт биҗәләр,
Хатта йәһүд, татар булып үҗәләр...

Ә рухыбыз? – ура беззе мөстәнлек,
Мөстәйлектән мираҗланып күскәнлек.
Китте... ләкин калды китек катаһы,
Шул катала йөрөй иблес батаһы --
Ылауир тип ымланалыр шайтандан.
«Мөстәй – хозай!» -- тип доғалай һәр таңдан...

«Хозай»ы Күк Уралды күп тибәрзе,
Бөйөк Буранғолдо Себер ебәрзе.
Кыркты аҗтан, калкһа башкорт сәскәһе –
Яныбай, Зәйнәб, Йыһат аҙмы сәсәне...
Хатта фронтташы Нәжми Назарзы
Судлашырға етештереп бузарзы...
Язышһа ла камил башкорт телендә,
Тел имсәген тешләп өззө тегендә...
Тәфтиләүзең ләғнәтләнгән шәүләһен
Күреп, корзо фанилыктың хәйләһен:
Ғазраилы якынлашкәс һарайға,
Тотондо башкортто яклап һайрарға...

Ылауиры, вариҗы, тим, шәп шилма:
Бурзайлығын хозайлата шып-шыма.
Хәйләлекле сазын баштан башланы:
«Башкорт яклы» булып ызан ашланы.
Алкағыллы алас булды Рәмигә –
Аҗтыртынлап якынлатты мәрейгә...
Киҗә аҗтан – һуғып йыға киҗтәнһез,
Күпме тапкыр кәнап аузык иҗтән без.
Һанай үзен берсә сиған бароны,

Тәре танһый түше, ука – журыны...
Иблес иләүенә сумып кашынан,
Иблеслеге ашып китте башынан:
Королтайза Башкортостан-балкырзы
Короторға кул күтәреп ултырзы!..
Шайтан улы – башкортмон, тип которзо!

-- «Хозай»лығы калыр бары төшөндә,
Күп кызырмаҫ, кайнар ул да ошонда! –
Тине, казанды күрһәтеп, Ябраил. –
Килтерәсәк уны ла бит Ғазраил!

Хәтәр, хәтәр миңә ошо киҫәтеү –
Минең дә бит гонаһтарым күп әтү...
-- Юк, һин, -- тине, -- һыймайһың был тезгескә,
Сауаптарың баҫа бизмән-әлгестә.
Иң мөһиме – намысыңды һатманың,
Баш әймәүсе колоннала атланың!

Хозурланып ошо бөйөк баһанан,
Калғым килде, бизеп фани-яфанан.
Тик Ябраил әйтте: «Һине ебәргән
Темәскенгә фарман еткер үрзәрзән:
Тәфтиләүзәр кайнаған ут-казанда
Кайнаясак уның да мут команда!»

...Күз алдымдан юғалғайны Ябраил,
Хасил булды әргәмдә хас Ғазраил:
-- Аллаһынан өстөнлөклә ирме һин?!
Азып-тузып ниңә бында йөрөйһөң?! –
Шытырлатып алды ла как елкәнән
Күткә типте... Сыктым баки-өлкәнән!..

07.06.2015.

Көфөр Күмеркеләтов

Бер дуҫым бар ине укығанда –
Мөхтәр Тимербулатов, ир-фронтвик.
Танк батальоны комсоргын
Яраткандар унда, фронтта, бик.

Тыныс тормошта без, икебез зә,
Һуңлабырак бөттөк вуздарзы.

Әммә башкаларзан әлегерәк
Нығыткайнык, буғай, выжданды.

Хәтеремдә: Мөхтәр фатирында
Фекерзәрзе көйләп ултырыу.
Ыштанһыз шук малай, ғауғаланып,
Өстәл астында эш бөлдөрөү...

Танаузарға есе бәрелгәстен,
Һөйрәп алды Мөхтәр малайын...
Табын кото китте... әммә һөйөп
Иркәләнек шуклык шалайын.

...Иркәләнеп үскән... Утыз йылдан
Күрзем уны өстәл артында.
Тәпәш буйлы зур чиновник булып
Эш бөлдөрә дәүләт йортоңда.

Есе сыкмай... Әзип кулъязмаһын
Төтәтмәйсә генә яндыра.
Көлә лә юк, автор күңелендә
Кара күмер гелән калдыра...

Күмеркеләтов тип – фамилия,
Көфөр тиеп исем бирзеләр.
Күңелдәре кара күмерләнеп,
Эргәһендә күптәр бөлдөләр...

Ун биш томлык Әсәрзәремдең мин
Тәүге томын илткәс нәшергә,
Кара күмерләнеп калдым мин дә...
Күмер ғүмерләнеп йәшпәргә...

Өстәл астынан ес сығарыусы
Әүерелде күмеркеләткә.
Инде вузда кара күмер яһап
Хезмәт итә, тизәр, дәүләткә...
01.07.2015.

Йырткыслык

Тилберзәрзең теле таслаһа
Хаким осаһының хәлүәһен,

Телем менән телеп төзөнөм
Намысымдың гранит кәлгәһен!

Бөйөк Буранғолдар юлынан
Бурандарзы йырып етештем.
Мәңгелеген мәғрур халкымдың
Ун биш томға һалып сер систем.

Башкорт башлы асыр серемде,
Китаплатһам тос-тос томдарзы!
Ләкин түрәләнгән суралар
Тота быуып изге комарзы...

Тирә-яғым – яһил-яуызлык, --
Әйтерһең дә, бүре которған!
Кашкалары кашлы калкыуға
Йырткысланып менеп ултырған!..

Окшаманы кашлы кашкаға
Әйелмәс баш, сүкмәс тубығым.
Кульязмала ката томдарым,
Ил намысы ката, комоғоп...

«Ил ағаһы» тигән аканың,
Мине күреп, күзе акайғас,
Әйтте берәү: «Кәтмә башкорттан,
Башкортка ул файза яһамаҫ.

Сөнки тирәһенә тирмәнен
Кырк кәүемле комак һырышкан!»
Киҫте хаким: «Тик үз башкортон
Баға башкорт, тиер бар дошман»...

...Үз тиреһе өсөн тартышып
Ауғас түрзән башкорт хакимы,
Алды биләп алғыр биләмен
Хакиманған татар токомо.

Көрһөндөм дә капыл ерһендем,
Хакимдарға барзым йүгереп:
«Сығарығыз, зинһар, ситлектән
Томдарымды! Талдым, өлгөрөп!»

Тик шул ук хәл: юлым быуылған...

Әйтте берәү: «Көтмә игелек!
Башкортка ул бирһә якты йөз,
Татарынан татыр, һүгелеп!..»

Алмашынһа ла шул хакимдар,
Хөкөмдәре кала бер килеш.
Янып йәнем биргәс башкортка,
Башкайыма – шул ук бер өлөш...

Илаһымдан иңгән илаһамым
Тар ситлеккә бикләп куйылған.
Тотконлокта туңа тыуымым –
Үз һөнәрем миңә тыйылған...

Әүерелтеп телһез хайуанға,
Егерзәр һәм һуйып ашарзар.
Йырткысланып яна күззәре...
Йырткысланып иркен йәшәрзәр!..

Күптәр инде төптән сурыта:
«Алмаштырыу кәрәк кәғбәнде!
Белһәң кемгә йәнең бирергә,
Бейек осларһың зур кәбәнде!»

Төшөндөм дә яман өшөндөм:
Алмашыныу талап ителә!
Атам-әсәм, халкым үзгәрһә,
Үз итәсәк хаким әте лә...

Йырткыслыктың йырткыслығы был –
Каңғырытып әзип үлтерерү.
Ватасакмын тибеп ситлеген!
Бурға булмаһ корбан килтерерү!

Мең йырткыслык ысын кешене
Әүерелтә алмаһ ульяға!
Миллион йылык Башкорт-Кешелек
Йыһат¹⁴ булып тыуған доньяға.

04.07.2015.

Һәйкәл

¹⁴ Йыһат – изге һуғыш, ғәзеллек өсөн көрәш.

Килде заман: Өфөм урамын
Ырмап ырай бронза кешеләр!
Бабич, Буранғолдар сиратын
Сирып калка катил ишеләр...

Кул сәпәкләп, сәмле алкышлап
Ылау килә, күсер – Ылауир.
Бөзрә башын болғап тәбрикләй
Бронзаланған буйлы бола-ир.

Тирәһендә ялай табанын
Мөриттәре – булыр бронзалар.
Уралымда бакыр бөтмәгән,
Шуның менән бөтһөн казалар!

Түгеп тирен металл хакына,
Көн-төн эшләй халкым, егелеп.
Ғәзиздәрен көсәп күрергә,
Игелекһеззән көтә игелек.

Тезелгәндәр кыззар, уландар –
Нур-шәүләле шанлык теземе:
Зәки, Муса, Әмир, Сөләймән,
Һәзиәләр – тәкдир түземе...

Бакыр бакмай ләкин уларға,
Тигелдәрзә бронза иремәй.
Мөртәтлектә йөрөй фарманы,
Хакикәттең хакы йөрәмәй.

Һәйкәл һорап Зәки, Бабичка,
Нисә йылдар әрнеп-яндык без.
Буранғолдар торор торонда
Бөзрәғолдар һынын алдык без...

Килер бер көн: күззәр асылыр,
Хаклык эле һелтәр күзйәшен.
Бабаларзың бабы күкрәп,
Күтебеззе ялмар нур-йәшен.

Хакһыззарзың хакы түбәнләп,
Хаклыларға һәйкәл койолор.
Урал батырзың да үзенә
Үзенсәле ядкәр куйылыр!

Күрерменме быны, күрмәмме –
Уныһында түгел мәгәнә.
Әммә саңға сығыр ялған дан,
Ялған бронзалар һәм йәнә!

Бронзаланған ысын изгеләр
Нурлатыр шат Өфәм асманын¹⁵.
Шул нурланыш беззең яныузың
Һәйкәлләтер йәйғор таһмаһын.
09.07.2015.

Дуслык

Дуслык арта башкорт илендә –
Башкорт менән татар дуслығы.
Озон көйзәр бөтә. «Өпипә»
Менән тула күңел бушлығы.

Зәңгәр экрандарзан әркелә
Казалаусы Казан һағышы.
«Курай» каналының яртыһын
Биләп алды татар тауышы.

Башкорт мәктәптәре ябыла,
Ә шулай за ййы табыла:
Татар тирмәнендә тарттыра
Башкорт телен Урал яғы ла.

Радиола «Юлдаш» каналы
Юлдар юллай «чиста татарча».
«Ашказар»ың таһка баш казар,
Исем-шәрифләнеп «Казанча».

Башкирофоб Буғлов әфәнде
Башлык башын оҫта борғанда,
Зәкизе хурлаған Нагаров
Баш прокурор булып торғанда

Барыһы ла булыр! Куласа
Тиз әйләнер кирем кирегә:
Алмаштырып аңды албаһсты,

¹⁵ Асман -- Күк йөзө.

«Татар туфрагы»нда йөрөргә.

Ишетегез: инде сәхнәлә
Курай әсе сыйнап уйнала.
«Сыбызгыдай сызгыр» сыңынан
Сыбырткылап йәнең кыйнала.

Нисә өйөр «халык артисы»,
Нисә өйөр «халык шағиры»!
Кул сәпәкләп, дәррәү алкышлап
Хуплай улар – рухтың фәкире...

Талъян тыскылдатып Ахырийән
Һындырмаксы ине курайзы.
Һындырасак Буғлов-быумайән –
Башлык күзен быуып зурайзы!

Курай һыныгынан сыбызгы
Сыжылдатыр оҗтаханаһы...
Ташка бәрәп яңгыз башымды,
Миңә генә микән янаһы?!.

Курай һынһа, йәнем һынасақ,
Һындырыусыларға йән керер...
Башлык-капюшондың мал теүәл –
Мыйык астынан тик сөскөрөр.

13.07.2015.

Маклерзар

Незванный гость хуже татарина.
(А.С. Пушкин. Капитанская дочь).

Азғын башкорт, була ла шәп маңкорт,
Йәнен һата, китеп Казанға.
Татар яһап уны абзалары
Маклер¹⁶ итеп куя базарға.

Маклерзар бит борон мал шылдырған,
Ә был һата, маллап, милләтен.
Һатмай кара! Бер һатылған йәндең
Казан белә каза-ғилләтен...

¹⁶ Маклер – һатыу-алыу эштәрендә арала йөрөүсә бәндә.

Берәүзәре, һаһып Казанкала,
Һаһыһына елде ағыулай.
Иһә елдәр: «Ерһә башкорт юк!» -- тиеп,
Татарлыкка маклер ер даулай...

Бәһзеләре, бурһып Болағында
(Аһып китеп башкорт Илештән),
Аһабанан казаба яһарға
Юха һөнәренә ирешкән.

Казанынан кайтып каһнаһына,
Казан каһалығын өләшә.
Хатта бер туғаны башкортонә:
«Татаркайым!» -- тиеп өндәшә...

Сыпсыкланып Урал ыласыны
Сыркылдаһа сибек катарһан,
Урал шиһер! Телен сыркылдатып
Аһған башкорт яман татарһан!

Татар-хәтәрен дә күрһә тарих,
Башкорт-маһкортон да татыны.
Әммә йән алыуһы татарйәндән
Артығырак бәһрәф «алтын»ы!

Йәнен биреп башкорт һөйгәнендә,
Йәнен алып «һөйзә» башкортто.
Бүре менән һарык туғанлығын
Такмакларға хатта таш куркты...

«Тату йәшик!» -- Йәһпәү булыр микән
Йәнен биреп тапкан татыулык?!
Киткән малға кире кайтыуһар бар,
Сыккан йәнгә кире кайтыу юк!

18.07.2015.

Хәһйәр

Хәһйәр керә башкорт йөрәгенә –
Бөһйәненә бөһйөк Башйорттоң.
«Антон мәмерйәһе» кләймәһен

Һукты урыс Сумған-Котоктоң¹⁷

Маңлайына... Бөйөк Салауаттың
Кашкаһына кләймә басқандай...
Антон атлы берәзәк-касқынды
Күтәрмәкләп өйөр ясқандай.

Имеш, унда изге Антон яткан,
Доға укып яттан, сукынып.
Имеш, хатта изге монастырзың
Нигез ташы калған йолконоп.

Башкорт ерзәренә шыналанған
Ақсак йортон һипләп Өфөмдә
Түл йәйеүсе өйөр Бөрийәнемде
Йотмак була, тимәк, бөгөндән.

Миссияһын мөсләп юлға сыккан
Миссионерзарзың тилбере.
Бөрийән күкрәгенә беркетергә
Тәре күтәргәндер һәр бере...

Урыс-туған – бер тыуғаным ине
Урал батыр байман заманда.
Тәүге телен, динен алмаштырып,
Будды яһил-яңы команда...

Бөйөк төрки телле бөйөк урыс,
Телгеләнәп, телен ваклаған.
Телгеләнһә, бөлгөләнһә лә тик
Төркилеген башкорт һаклаған!

Дәүерзәрзәң дәүмәл-төпкөлөндә
Көнбайышка кубып Башйорттан,
Башкортлоғон миргә бүлә-бүлә,
Урыс бит ул азған башкорттан!

Быныһы ла Хозай кушканылыр...
Тарих куша быны ақларға.
Уралдағы йәзрә-башкортон бит
Урыс теләй ләкин вакларға...

Тозлошишмә, Өпәй, Аркайымдай,

¹⁷ Коток-Сумған Мәмерйәһе.

Сиркәү калкыр унда, монастырь...
Йоклап ята бирһен башкорт-туған,
Урыс-туған, туйлап, колас кир!..

...Эфир көйләй, диктор вәғәз һөйләй –
Миссияны мактай, кыуанып.
Ә мин, шағир, ойойом тирмәмдә,
Буш хыялым менән йыуанып.

Уралынан шыуған урыс-туған
Тамук телен астан дөрләтә.
Йоклап калып, йылы куйыныңа,
Башкорткайым, йылан үрләтмә!
04.08.2015.

Йәнәстем...

Бөйөк Мөхәммәтша Буранғолдоң
Башкортлоғон тапай башкортгом.
Һәм варишы Буранғол-Йыһатты
Йәһәтләтә гүргә Башйортгом...

Башкорт!!! Һиңә әйтәм! Солтановтың
Ун биш томын тапап кинәнмә!
Букмайзарың, Мөстән, Әрәмбайың –
Серәкәй генә сакмыш, -- биғәйбә!..

Кемгә Салауаттың исеменән
Бүләк илә исем бирелгән –
Бөтәһе лә бөтмөр КГБ-ның
Коло ине башы әйелгән...

Сакты улар беззе, каплап йөззә, --
Вариштарым, шуны белегез!
Һәм уйлағыз: беззең урындарза
Була алыр ине кемегез?!

Кан йотток та канап актык өһһөз,
Тапатмайса башкорт намысын.
Калынайзы Букмай, Камырмайзар,
Намыслығың ботап ылығың.

Ун биш томым аяк астығызза –

Кем күтәреп алыр, -- алғыр юк.
Йәшәйһегез бөгөн, башкортгарым,
Һарык та, тип, бөтөн – бүре дә тук...
11.08.2015.

Һуңғы юл

Кәзеремде таплап күмеүселәр
Кәберемде тапап йөрөрзәр.
Булманы был ижад был донъяла,
Тыуманы ул Йыһат, тиерзәр.

Ташка басылғанын ташлатырзәр,
Басылмағандарын һуйырзәр.
Интернетта тамам интектереп,
Ун биш томлығымды юйырзәр.

Күззәренә төшкән дегәнәктәй,
Кырзы сөнки кырыс намысым.
Түрә «һайт!» тигәндә «тайт!» тимәнем,
Якшы белеп бәндә «бонус»ын...

Корһак киреп улар йәшәнеләр,
Ашанылар, ашлап, ир башын.
Милләт һутын һурып һимергәнде
Һиммәтләне илдең корбашы.

Корбашы шул – короткос «кор» корзо,
Тәкәтенә тейеп халыктың.
Илем менән мин иң иңрәгәндә,
Күтен ялап «кор»зоң, кый калкты.

Шағирланып шайтан таяктары
Сәскә атты – кызыл мизаллы.
Намын һатып утыз тин көмөшкә,
Будды «буддыклы» һәм «үзаллы».

Улар «үзаллығы» -- үзаллығы
Боғалаклы быума-сир ине.
Мин быуылып-сәсәп йығылғанда,
Улар мине тапап йөрөнө...

Барыһына шаһит тик Хозайым –

Ярлыкаусым рухым ныклығын.
Бәндәләрзең бизеп бизмәненән,
Һуңғы юлға сығам, йотлоғоп...
27.08.2015.

Маңкортлок

Аптырата башкорт маңкортлоғо –
Онотолған ата-бабалар.
Бөйөк Салауатты тукматырға
Маңкортланған бала-сағалар.

Маңкорт Морказаны алмаштырғас
Тырк тапкырға маңкорт Камытйән,
Алмашманы хоккей командаһы –
Салауаттың намын кәмһеткән...

Киреһенсә, мыйык бороп кына
Кинәнәләр, күреп тукмаузы.
Тукматтырткан һайын, иблесйәндән
Көтәләрҙер кайнар хуплаузы...

Тарих белә: һуғып камсы илә
Батырыбыз хөкөм ителгән.
Һәм Рәсәйзә Салауат Юлаев
Тукмаласаҡ, тиеп, һәр кемдән.

Шуны белеп, шуға эстән көлөп,
Кушылғандыр изге исеме.
Сәкән сәпәүселәр кимәлендә
Кәмһетелә батыр есеме.

Типкеләнә «Салауат Юлаев»
Стадион һайын – мсхәрә!
Канға һеңде бөйөк бабабыззы
Мәсхәрәләү меҫкен сәхнәлә!..

Бахыр башкорт, һин бит һуңғы маңкорт
Тукмалыусы тукмак тәбрикләп!
Озакламай «башкорт» исемен үк
Типкеләтәсәкһең, бәзрәфләп...

27.08.2015.

Донъя бөтөн

«Донъя бөтөн, әгәр булһа Бутин!» --
Тип йәшәйбез китек донъяла.
Бөтөн бутинсылар бөтәйгәндә
Китек донъябыз за ыуала.

Китеклеген көндөң көпләтергә
Күрше көнөн китеп алабыз.
Киткән һайын, киртек яматырға
Кирбес, цемент алып барабыз.

Ут күршебез, кандаш туғаныбыз,
Киреләнә ләкин бөтөнләй.
Дуслык колоннаһын кире кағып,
Хаслык харабаһы төтөнләй.

Державабыз тыштан сырматылды
Сәнскеле һалкын сым менән.
Яуап итеп, дошман сырын серетеп,
Сым һузабыз эстән сәм менән...

«Укроп» тибез укра сығанағын,
«Ватник» тизәр улар беззәрзе.
Китеп алып кире бөтәйтеүзән,
Карта түгел, карта үзгәрзе:

Кәрәкмәгән сакта, карта кысып,
Әбрәкәйзә әүрәй бөтәбез.
«Донъя бөтөн, сөнки беззә Бутин!» --
Тип, нәжестә донъя көтәбез...

Ике як та инде, китек баштан,
Карта менән уйлап көн қора.
Картаһынан атып колата ла
Унитазда илап ултыра...

29.08.2015.

Йөрәк

Канһыраған қаңғыр йөрәгемде
Тертләтмәгез, төртөп тырпай һүз.
Йәшәйем бит канап қыл осонда,

Йөрәгемде тотоп: «Түз һин, түз!»

Мөмкинме һуң түзеү, тейзерһәләр
Көтмәгәндә, казап аркамдан?
Нисә тапкырзар бит тишкеләнеп,
Бәгеркәйем бырғый ал каңдан.

Йөрәккәйем тере иләк инде –
Канһырай за катып ямала.
Беләм-беләм! – йыртып йығылтырға
Ең осонан бысак кайрала.

Тамшанмағыз! Тауға ташланмағыз,
Һуйып һалырға, тип, Намысты!
Урал батыр, Буранғолдар каны
Йөрәгемде канап нығытты.

07.09.2015.

Кеше хакы

Иртән торһам, эфир гимн йырлай,
Кисен ятһам, гимн озата.
Гимндарзың гөман базарында
Хактар ырғаңдауы йөзәтә...

Ә шулай за илдә күтәрелеш:
Нефть һәм газ урғып ағыла.
Көнбайыштың тулып торбалары,
Көнсығышка торба тартыла.

Торған һайын, доллар күтәрелә,
Күкһәүләнеп рубль тәгәрәй.
Бөйөк юлбашсыны һүккән һайын,
Рейтингыһы 100-гә йүгерләй.

Иле һөйә сөнки ВВП-һын,
ВВП бит илде күтәрә!
Сталинын һөйөп үлгән халык
Үлгәндә лә һөйөү үткәрә!

Санкцияға антисанкция бар –
Дошман сыры ямға тәгәрәй!
Һәм шул ямдан сыр күтәреп ашай

Минең күрше аңһыз Шәңгәрәй...

Сыр етмәһә, сығып эфирзарға,
«Сүгә Рәсәй!» -- тиеп сығынлай.
Тубыкланған илде күтәрәүзең
Рейтингыһын түбән тойомлай.

Дошман колонна ул шәңгәрәйзәр! –
Сталин юк тотоп атырға!
Илдә барған бөйөк күтәрелеш
Тейеш түгел түбән ятырға.

Күтәрелә бензин, газдың хакы –
Түбәнләтә алмаҫ кем-етте!
Электрзың хакы күтәрелгәс,
Түбәнләмәс трамвай билеты!

Икмәк һәм һөт хакы... буй еткертмәй! –
Хактар ямдан үргә йолона!
Үргә менә-менә әүерелә
Шәкәр комо – алтын комона...

ЖКХ-ла дәртле күтәрелеш –
Үргә сирғый торлақ, һыу хакы.
Косоп яткан бисәм йылыһы ла
Күтәрелмәс, тимә, бик хаклы!

Үрле-кырлы кыла йәшәү хакы
Кеше кеҫәһенән сәйәхәт.
Кремлдең йырлай шарманкаһы:
«Кеше хакына был сәйәсәт!»

Хактар сәйәхәтле сәйәсәтте
Аңлар өсөн етмәй белемем.
Белемлеләр көтәләрзәр, буғай,
Беддертергә Ленин килеүен?!

Әллә, тимен, күтәрерме беззе
Ямдан сығарыусы Шәңгәрәй?
...Йәшәү хакы күтәрелгән һайын,
Кеше хакы түбән тәгәрәй...

08.09.2015.

Әзәбиәт йылы был!

I

«Әзәбиәт йылы был!» -- тип,
Түрзән тороп әйтелде.
Әзәпһеззәр әзәпләнер
Быйыл, тиеп кәтәлдә.

Әзәбиәт әзәпләргә
Юғарынан кушылған.
Кушылғанды кушарларға
Әзиптәр шәп йышылған.

Өйөр – «халык языусыһы»,
Өйөр – «халык шағиры».
Барыһы тиң мәзех әйтә –
Әзәплектең шәп ире!

Оторайһаң -- оторайыр
Нәшриәттең табағы.
Әзәпләгес әзәпленән
Тәшә тормош һабағы...

Һабаклылар – табаклылар,
Булмай кара һабакһыз!
Һабакһызың һабактары
Тороп кала табакһыз...

II

Һакаллылар, һакалһыззәр –
Өс йөз икән әзиптәр.
Кәләпүшле, картузлылар,
Яулыклылар – бик күптәр

Төркөм-төркөм юлға сыкты,
Юлбашсыһы һакаллы.
Ауылдарзан, калаларзан
Әзип әзләү айканлы.

Өйберенсә әзип үсһә,
Булыр, тип, ил әзәпле,
Әзәпйән бабабыз үзе
Үзһенде был ғәзәтте.

Сип-сип иткән себештәргә
Нурлы кәләм тотторта.
Әзәбиәт әзәплеген
Үзе сәйнәп йотторта.

III

Сипылдашып, себешкәйзәр
Шиғыр «шырлап» елкенә.
Ашағанда, ашығышып,
Колактары һелкенә.

Ай-һай, күпме аш кәрәгер, --
Биш йөзгә лә тулырбыз!
Хәмитйән бабай табакты
Тултырмаһа, туңырбыз...

Биш йөз бала бәләһе зур –
Аш табағы бәләкәй.
«Аш табағын арттыр», -- тиһәң,
Хәмит бабай: «Кәрәкмәй!»

Нәшриәттә, әштер-әштөр,
Табак төбө кырсыла.
Биш йөзләгән калак кәрәк
Биш йөзләгән йырсыға!

Барыһы йор, -- такыр-токор,
Табак төбөн тырнайзар.
«Һакаллылар һоғона!» -- тип,
Сырылдайзар, илайзар.

«Әзип булһаң – әзәпле бул!
Әзһенмә һәм тулама!» --
Алтын табактан тамшана
Һакаллылар куллама.

«Халык әзәплеһе» тигән
Исем тирә карт-кара --
Әзәпйән баба әзәбен
Мыйык бороп аткара.

Тирәһендә терәктәре –
Әзәплеләр көллөһе.

Башлык башын башмаклата
Биглов тигән еллене.

«Сез! Без!» ти зә сыбызғыһын
Безелдәтә төбәккә.
Тәфтиләүзәр пүләһелер
Биглов өргән көбәктә...

Тулыр-тулмаç табактары –
Биш йөзләгән әзиптең.
«Әзәплелек йылы был!» -- тип,
Данлай бите гәзиттең...

IV

...Райондарзан кайтып керһә,
Әзәп илткән әзиптәр,
Тар-тарлыкка тайярлана
Башкорт телле гәзиттәр.

Телеүзәк үзәгенә
Тар-тар тигән корт төшкән.
«Курай» каналы сыбызғы
Сыйнатырға етешкән.

Тар-тарстан әләменә
Теркәп курай сәскәһен,
Тап-тар Ғәйниев-сәмлиев
Туйлай: «Башкорт сәсәһен!»

Сәсәмәгән – сөңкөлдәһен,
Калып калъя колона.
«Әшипә»ләп йырланасақ,
Тизәр, «Урал» моңо ла...

V

Сыбызғыһы сыйылдауын
Илгә Биглов тултыра.
Табак тултыраһы бабай
Мыйык бороп ултыра...

Алтын табак ялаусылар –
«Халык маһирзары», һуң?!
Һоғонғанһын һеңдерергә
Йоклай улар – донъя уң!

Себешйәндәр сепелдәйзәр –
Такыр-токор табағы.
Башкорт башы, баш булмаһа,
Булыр мәңге ябағы!..

...Әзәбиәт йылы был! – һәй,
Мәзехләнә әзиптәр!
Башкортлокка баш казығы
Каға ошбу мәзехтәр...
27.09.2015.

Шыйыклык

Шыйыкландық, ләкин мыйыкландық! –
Рәсәй-әсәйгә зур әрәхмәт!
Шыйыксала шымып тонсоғасак
Куйылыкты кыуған һәр зәхмәт!

Башкортостан (Өфө, Пермь, һамар,
Вятка, һарытау һәм башкалар)
Төйөрөм бер башкорт булып кына
Йәшәгән бит, ахмак-кашқалар!

Шыйыклыктың шифа-шайыклығын
Бабалар, тим, ниңә белмәгән?
Төйөрләнеп кенә төйәбез, тип,
Әлмисактан төйөр теләгән...

Яуыз Иван Казан казальғын
Казалатып, базын баққанда,
Әллә «сыуаш», әллә «татар» тигән
Тарзар башкортка, тип, касқанда,

Кабул кылған бабам меҫкендәрзе. –
Урыҫ заты төптө юк ине.
Башкорт араһына катлауланған
«Татар» -- каталаклы бук ине...

Һөйкәләштек Рәсәй-әсәкәйгә,
Нуғайлыктан бүгеп, бер заман.
Татар катарына катарланып
Килеп керзе урыҫ-узаман.

Эй башланды шашып шыйыкланыу! –
Бер башкортка бишәр «иш» ине.
Һәр «иш» ишкән һыйлы урындарза
Талкып сыккан сикан-шеш ине...

Акыллы шул Рәсәй батшалары –
Янһыз-канһыз камап баш кыркты.
Йокло юламандар арткан һайын,
Шыйыклығы артты башкорттоң.

Куян һурпаһының һурпаһылай,
Кырк һурпалы инде Уралым.
Бер башкортка әзер бишәр «башкырк» --
Тыумыштан ук тыуа уралып...

Табан баҫкан бабам тупрағында
Табып кара башкорт табанын!
Рәхәтләнеп рәхәт шыйыкландык! –
Рәхмәтләнеп мәзех язамын!

Башкорт буткаһынан өйрә бутап,
Талдык тик өс бөртөк ярмаға...
Йәннәт көтә беззе бакыйлыкта,
Ашығайык шунда бармаға!

Рәхмәт төшһөн Рәсәй батшаһына,
Төйөрлөктән беззе биззертте!
Башкорт-башйортлоктан төңөлдөртөп,
Шыйыклыкта бәхет йөззөрттө!

01.01.2016.

ТӘНӘЙЗӘРГӘ “МӘМӘЙ”ЗӘР

Ошо ерзә йәшәгән

Ғүмер-бакый башкорттар
Ошо ерзә йәшәгән.
Баҫкын дошман өҫтөндә
Ук-кылысы йәшнәгән.

Алып барған уларзы
(Шаһит быға тау-кырзар)
Илдең ғәййәр улдары –
Салауаттай батырзар.

Хатта татар-монголдар
Бөгә алмаған башкортто.
Әммә бик күп дошмандар
Интектергән ил-йортто.

Башкорт бабам шул заман
Урыҫ менән дуҫлашкан.
Башкортостан -- Әрәсәй
Мәңгелеккә тоташкан.

Ватаныбыз кәзерле,
Нык тотабыз нәзерзе:
Әле лә без ғәййәрле,
Аттарыбыз эйәрле!

Башкортостан, гөлстан,
Айырылмаҫ сын дуҫтан.
Урал батыр бабабыз
Күкрәп йәшәргә кушкан!

3.05.1969.

Балалар баксаһында

Башкортостан тыуған көн --
Илемдең зур байрамы.
Март айында күңелдә
Һандуғастар һайраны!

Озон кышты үткәрзек
Сөнки көтөп был көндө.
Букет тотоп сығырға
Йөрәгебез елкенде.

Баксаға бит йөрөнөк,
Эштә сакта әсәйзәр.
Һөйөп-һыйпап үстәрзек
Матур-матур гөлкәйзәр.

Сиратлашып койзок һыу,
Тупрактарын йомшарттык.
Бесәй гөлдө аузарғас,
Тағы безгә эш артты.

Ауған гөлдө күсерзек
Кабат матур көршәккә.
Шелтәләнек Мыяузы,
Яратып бик йөрөһәк тә...

Тышта буран, — ә гөрләп
Үсте беззең гөлбакса.
Сөнки уны кәзерләп
Карай белдек һәр сакта.

Иртә һайын, йыйылып,
Япрактарын һананык.
Бүртек-бүртек йәш бөрө
Сығарғанын каранык.

...Шудай эшләп, һизмәй зә
Калғанбыз кыш үткәнен,
Көлөп торған Кояшлы
Март айының еткәнен...

Килһәк бер көн баксаға,
Ни күрәбез, туғандар:
Гөлдәребез байрамға
Күкрәп сәскә аткандар!

Сағыу-сағыу гөлбакса:
Кызыл, һары, зәңгәр, күк...
Әйтерһегез: бер төндә
Аткан улар нисек күп?!

Белмәһәгез, белегез
Был зур мөғжизә серен:
Гөлдәр зә бит илемдең
Белгән кыуаныс көнөн!

Тезелдек тә сафтарға,
Киттек, йырлап, майзанға.
Бүләк иттек гөлдәрзә
Һәр бер апай, ағайға.

Сәскә һымак үсербез
Ошо изге ерзә без.
Якшы укып, эш эшләп,
Туған илде бизәрбез!

3.05.1969.

Башкортостан -- илкәйем

Йөззән ашыу милләт бар
Минең туған илемдә.
Һәр береһе һөйләшә
Туған әсә телендә.

Телдәр төрлө булһа ла,
Табабыз тел үз-ара:
“Башкортостан” тигән һүз
Туғанлыкка юл яра.

Төрлө милләт төрлөсә
Әйтә: “икмәк”, “тоз”, “көрлөк”.
“Башкортостан” тигән һүз --
Бар телдә лә бер төрлө.

Төрлө милләт төрлөсә,
Һалып көйгә, йырлай йыр.
Ләкин бер үк яңғырай

“Башкортостан -- тыуған ер!”

Төрлө милләт төрлөсә
Үз кейемен кейенә.
Төрлө кейем кейһә лә,
Ошо ерзә һөйөнә.

...Без, балалар, күмәкләп,
Тектек кейем байрамға.
Төрлө милләт кейемен
Кейеп сыктык майзанға.

Сәскә кеүек бизәлдә
Бөтә майзан, “гөлт!” итеп.
Башкортостан-илкәйем --
Гүзәл сәскә букеты!

3.05.1969.

Томдың кызыл флагы

Тыуып үстек, буйға еттек
Гүзәл илдә без.
Флаг тотоп, Май байрамын
Байрам итәбез.

Үтәбез йырлап урамдан,
Киң майзандарзан.
Тайпылһак, милиционер
Күрһәтә ярзам.

Куялар илтеп, азашһак,
Һорашың, өйгә.
...Башкаса үтте был байрам
Башка бер илдә.

Америка булалыр был
Илдең исеме.
Хөрмәт итәләр унда тик
Бик бай кешене.

Кара тәнлеләрзе унда
Тотоп тукмайзар.

Негр балалары, куркып,
Өйзән сыкмайзар.

Тик был көндө сыкты тышка
Негр улы Том.
Булғанғамы әллә иртә —
Тыкрык ине тын.

Урамдан Том, каса-боҫа,
Майзанға үтте.
Халык ташкынына берзәм
Блығып китте.

Президенттың һарайына
Карай атлайзар.
“Икмәк! Эш!” — тип талап итә
Эшсе ағайзар.

Кемдер: “Президент, сәнселеп
Кит!” — тип кыскыра...
Зур урамға полисмендар
Аркыры тора.

Үтә, ватып аркылыны,
Халык ташкыны.
Йүгерә куша һарайға
Том да, ашкынып.

Бәрелеп мәрмәр баҫкыска,
Канай тубыктар.
Томдың да бит президентка
Әйтер һүзе бар!

Бына алдағы ал байрак
Аузы, сайкалып.
Тапай полисмен байракты,
Асфальткә һалып.

Быны күргәс, Том күзенә
Йәштәр эркелә.
Полисмендар янына Том
Йүтереп килә.

Һурып алып куйынынан,

Сөйә ал яулык!
Президенттың тәзрәһенә
Һөрәнләй халык:

“Бөтһөн һуғыш! Илгә — ирек!
Ергә — тыныслык!
Вьетнамдағы һалдаттар
Һалһын кылысын!”

Бара иң алдан ал яулык —
Ал флаг булып.
Яуһа ла таш, Том флагы
Калмаҫ йығылып!

Президенттың зур тәзрәһе
Шартлап ябыла.
Тотоналар полисмендар
Наган һабына.

Ясы маңлайына Томдың
Ут оса балкып.
Йығыла Том, ал флагын
Юғары атып...

“Бөтһөн золом!” — тип эшселәр
Кыйыу юл яра.
Томдың флагы иң алда
Елберләп бара!

4.05.1969.

Ван Линь

1

Көнъяк Вьетнамда
Йәшәне Ван Линь.
Был шат малайзы
Күреп беләм мин.

Линдың атаһы —
Заводта эшсе.
Әсәһе — ябай
Трамвай йөрөтөүсе.

Яратты Ван Линь
Ап-ак сәскәләр.
Көн дә һипте һыу,
Һөйөп-хәстәрләп.

Тотоп ак сәскә,
Көттө, кис һайын,
Атай-әсәйзең
Йылы косағын...

Бына бер заман
Илдә яу купты.
Сәскәләр шиңде,
Халык ут йотто.

Дошман ғәскәре
Бақты каланы.
Халык уларзы
“Янки” атаны.

Американан
Килгәндәр улар.
“Вьетнам булһын кол!” —
Тигәндәр улар...

Йән кыя дошман
Ван Линь илендә.
Ләкин Ван Линдәр
Куркмай үлемдән!

2

...Бер көн калала
Купты зур һуғыш.
Янки-дошмандар
Будды аймылыш:

Халык ғәскәре
Калаға ингән,
Каты алышып,
Кире ситенгән.

Ван Линь көтһә лә,
Ул кис кайтманы

Ғәзиз әсәһе,
Ғәзиз атаһы:

“Янки”ға каршы
Нык һуғышкандар.
Азатлык өсөн
Корбан булғандар...

3

Тынмай, төн буйы
Гудок олоно.
Өзгән сәскәләр
Кулда һулыны.

“Әсәй!” тип бушка
Сакырзы Ван Линь.
Таңды күз йоммай
Аттырзы Ван Линь.

Талған күззәрзең
Нуры һүрелде...
Йортта полицай,
Янки күренде.

Ташланды улар
Малайға, шашып:
“Кызыл партизан!
Тубыклан, шакшы!

Әйт, кайза әсәң,
Кайза динамит?
Атаң йәшенгән
Ергә беззе илт!”

Әйтмәне һүзен
Ван Линь дошманға.
Тубыкланманы
Улар кушканда.

Полицай менән
Янки которзо.
Ергә Ван Линде
Һуғып осорзо.

Кырылды өйзө
Шкаф, кәштәләр...
Буялды канға
Ап-ак сәскәләр...

4

...Дөрләп урамда
Трамвай яна,
Ван Линды янлап
Янкизар бара.

Әнә әсәһе
Яндырған трамвай —
Ерзә янкизар
Ята, торалмай.

Әнә атаһы
Шартлаткан завод —
Шул янкизарға
Булған зур табут.

Ван Линь дошмандар
Һағында бара —
Ғорур малайзы
Сүктереп кара!

Япһындар, әйзә,
Кара зинданға.
Яуға юл табыр
Ван Линь унан да!

Тайзыртмаң һис ни
Уны хак юлдан.
Вьетнам еңелмәң!
Кол булмаң Вьетнам!

3.05.1969.

Ил йозағы — үзебез!

Беләм, борон-борондан
Ил ситендә сик барын;
Дошманды ул тоткарлай

Һәм үткәрә дустарын.

Йөрөй дуҫтар кунакка,
Дуҫлыг аскан сик аша.
Дуҫлыг теләп һуҙған кул —
Сик аша ла тоташа.

Килеп дошман сик бозһа
Ил йөрәген һуйырға,
Беләм, дошман эсендә
Кара-мәкер куйыра...

Беләм, борон-борондан
Ил сиктәре нык булған.
Үтә алмай дошмандар,
Ил сигендә юк булған.

Йән аямай һаклаған
Сикте атай, ағайзар.
Үсеп без зә етербез,
Сик һакларбыз, малайзар!

Шыуһа дошман — төндә лә
Күрер үткер күзебез.
Илгә яуыз уза алмаҫ —
Ил йозағы үзебез!

1960.

Ғәрәп туғандар

1

Африкала зур ком сүле,
Сүлдә — бархандар.
Ғүмер итә, дөйә көтөп,
Ғәрәп туғандар.

Кап-уртаға ярып илде,
Нил һыуы аға.
Нил буйында, дөгә игеп,
Күптәр көн баға.

Кистәрен кайта көтөүзән,

Һыуһап, дөйәләр.
Малайзар йәш буталарын
Тотоп һөйәләр.

Пальма башынан маймылдар
Сәтләүек ташлай.
Эсә какос һөтөн халық,
Һәм бейей башлай...

2

Тыныс тора ине шулай
Сүлдә бархандар.
Ут эсендә калды бер көн
Ғәрәп туғандар.

Бомба яузы күктән, жыйлап,
Улар өстөнә.
Пальма башынан маймылдар
Колап төштөләр.

Тузыраны ком сүленә
Дөйә көтөүе.
Сорнап алды шат өйзәрзе
Һуғыш төтөнә.

Ут-көл кылғас оазисты,
Ауыр туп атып,
Танкылары Израилдың
Үтте тапатып...

3

Тыныс түгел Ғәрәп иле,
Күсә бархандар.
Бархандарға ышыкланып
Үтә каруандар.

Яуға сыгкан, мылтык алып,
Ғәрәп улдары.
Курсай уларзы ят күззән
Сүлдең комдары.

Баскынсылар таба әжәл
Көн дә ут-комда.

Танкылары яна дөрлөп
Нәфрәт-ялкында.

Ултырһа һалдат ашарға,
Табыны шартлай.
Ятһа йокларға, кыл корок
Һулышын каплай.

Һәр түң артынан юлында
Калка партизан.
Миңаланың, табанында
Шартлай саң-тузан!

...Түгел тыныс Ғәрәп иле,
Күсә бархандар.
Яклап илен, сыккан яуға
Ғәрәп туғандар.

Ғәзелһезлекте барыбер
Ғәзеллек еңер.
Баҫкынсыларзы баҫасак
Әжәлле әңер!

3.05.1969.

Атагуальпа

Америка китғаһында
Амазонка аръяғында —
Һазлык якта
Йәшәй камыштай төз һынлы,
Кызыл тәнле индей улы
Атагуальпа.

Ерзә уның тиҫтерзәре
Беренселә укый бары,
Ә ул — таңдан,
Һөңгө һаплап, кыйбу атлап,
Ауға китә — малай арттан,
Атай — алдан.

Был малайзың күзе үткер,
Кулы мәргән: ата тапкыр —
Салт болан да

Күз аскансы йәнен биреп,
Сал каянан кубарылып,
Ята янда!

Сөйһә ук — кыр казы юлын
Өзә... Сумһа, сыкмай һыузан
Ак балыкһыз.
Биш тукталмай, биш йокламай
Йөрөү, тигәң, һис ашамай —
Ул талымһыз.

Ишеткән ул ата-баба
Йырзанынан бер атама:
Улар әлек
Йәшәгәндәр Зур Акландә —
Амазонка аръягында —
Уйнап-көлөп.

Ак тәнлеләр, баһып килеп,
Ябырылған бүре кеүек —
Океандан.
Бәтә индей ырыузырын
Атып-киһеп һөргән барын
Зур Акландан.

Баш күтәргән халкы һаман,
Ерен яулап, ирек даулап,
Һәр йыл-ара.
Һаман дүрт йөз йыл буйына
Алһыу канға ил койона —
Һуғыш бара...

Түземлеләр, йөрәклеләр
Генә еһеп сығыр, тизәр,
Был талашта.
Атагуальпа хәзерзән үк
Һөңгө башын, бик йөрәкһеп,
Ослай ташта.

Ата-баба ерзәренән
Балкый Кояш иртә менән,
Кис Ай калка.
Амазонка аша илен
Күрә ғорур индей улы

Атагуальпа.

4.05.1969.

Бәхет калай тыуа?

Күпте, күпте белһәм дә,
Бер нәмәне белмәйем.
“Бәхет калай тыуа?” — тип
Һорайым да һорайым...

Әллә ниңә был серзе
Береһе лә әйтмәйзәр.
“Юкты ныкып, колакты
Тондорма!” — тип әрләйзәр...

...Олатайым килгәйне
Октябрзә кунакка,
“Калай тыуа бәхет?” — тип
Һораным мин унан да.

Мине дәкин олатам
Әрләмәне бер нисек.
Уйлаңкырап ултырғас,
Һөйләп бирзе, сер сисеп:

“Донъялағы серзәрзең
Бәтәһен тиң белмәйем.
Әммә бәхет тыуғанды
Күрзем үзем — һөйләйем!

Без бәләкәс сактарза
Ауыр ине замандар.
Өс йәшемдән каз көтөп
Көн күрзем мин, улаңдар.

Ете йәштән, егелеп,
Һөрзөм һабан байзарға.
Мал-тыуарын караным
Кышкы һалкын айзарза.

Өс яланғас, тамак ас,
Мин бәләкәс, донъя зур —

Ун биш йәштән шахтала
Булып киттем “зимагур”.

Егермегә еткәндә,
Алды батша һалдатка.
“Эт” тип кенә этләне
Әфисәрзәр фронтта.

Себен кеүек кырылдык —
Кырзы пүлә, миналар.
“Батша өсөн кан койоп
Үлеү — бәхет!” — тинеләр...

Билдән батып, окопта
Көнө-төнө күшектек.
Ысын ирек һүззәрен
Шул вакыт без ишеттек:

“Әшсе, һалдат, ерекмән —
Улар хезмәт кешеһе.
Бөтһөн һуғыш! — Хак оран
Берләштерһен өсөһөн!”

Килде хәбәр бер заман:
“Күтәргән баш әшселәр”.
Шаңкытырға баштарын,
Беззе алып киттеләр.

Ун етенсе йыл ине,
Нәк үктәбер — көз айы.
Килеп индек калаға...
Әшсән халык, төзәйеп,

Кызыл байрак дөрләтеп
Даулай бәхет, азатлык:
“Түңкәрелһен батшалык!
Бөтһөн аслык, ғазаплык!”

“Баһсыһыз, — тип, — баштарын!”,
Патрон безгә бирзеләр.
“Кызғанмаһыз, атыһыз —
Дошман улар!” — тинеләр.

Аттым... ләкин пүләмде

Жандармға тосканым.
Оранланым: “Ак батша —
Илдең кара дошманы!”

Штык ергә казағас,
Башкалар за казаны.
Эшселәр һәм һалдаттар
Косаклаша башланы!

Еңде ялпы! Эшселәр
Косоп мине үптеләр:
“Тыузы һинең бәхетең,
Йәшә, һалдат!” — тинеләр.

Аузы батша тәхете,
Тигезләнде донъялар.
Бына нисек тыуырзым
Бәхетемде, балалар!

Донъялағы серзәрзең
Бәтәһен тиң белмәйем.
Әммә бәхет көрәштә
Тыуалыр, тип шәйләйем”.

4.05.1969.

Пионер маршы

Дөмбөрзә, барабан! Без әзер
Сафтарза нык баһып барырға.
Кәрәкһә, беләбез атырға —
Уйынсык мылтыктар яурында!

Дөмбөрзә, барабан! Без — илдең
Еңелмәс кыззары, улдары.
Тимерзәй теһемгә теһелдек —
Барырбыз гел алға, юл ярып!

Дөмбөрзә, барабан! Хәбәр бир —
Зурзарға киләбез алмашка.
Булырбыз көрәштә баһадир,
Без сөйгән байрактар аумаһтар!

Быт кулдар ярырзар буразна
Ғаләмдең йондозло кырына.
Алкынып, Ер шары кушылыр
Без һуҙған мәңгелек йырына!

1960.

Ак елкән

Әсәй беззең кер йыуған,
Киптерергә кер элгән.
Ептәге ак йәймәләр
Тығыз елгә кирелгән.

Әнә кызыл күлдәгем —
Флаг кеүек елберзәй,
Косынкаһы һеңлемдең —
Ел күрһәткес флюгерзай.

Епле ике бағана —
Улар карап мачтаһы.
Диңгеззәге тулкындар —
Күршебеззең баксаһы.

Өйзәр артта калалар —
Булмай артка карап та.
Һеңлем менән барабыз
Елкәнле ак карапта!

Икебез зә шәп моряк:
Таҙалықты һаклайбыз.
Ак елкәндәр йөзөнә
Саң боркотоп сапмайбыз.

Эй ел өрә, ел өрә,
Елкәндәрзе ел кирә.
Карап беззең, туктамай,
Юл ярып бара бирә!

Кипкәс керзәр, күрербез,
Әсәймә әйтербез.
“Елкән” дәрзе йыйнаулап,
Өйгә инеп китербез.

1960.

Көсөк

1

Оя итеп үзенә
Такта солан астарын,
Тере бүлэк килтергән
Минең матур Кашкарым.

Көсөктәре шундай күп,
Бере сыбар, бере күк.
Минең менән кыуанып,
Әтәс әйтә: “Кикрикүк!”

Оянан тик сыкмайзар,
Көнө-төнө йоклайзар.
Йомок булғас күззәре,
Караңгынан куркмайзар.

Бына бер көн Кашкарым
Сыкты ишек алдына.
Көсөктәре йүгереп
Килде уның янына.

Аскандар за күззәрен,
Әллә нимә эзләйзәр,
Табаға тик койолған
Һөттө генә күрмәйзәр.

Басқан инем баштарын,
Эсте улар сөскөрөп.
Койроктары тырпайзы,
Кейем элгес сөй кеүек.

2

Сыкты тышка ағайым,
Сыкты тышка атайым.
Шулар менән бергәләп,
Көсөктәрзе байкайым.

Улар инде зурайған —
Белә нисек йөрөргә.
Һәр береһе, алмашлап,

Өйрәнәләр өрөргә.

Кашкар әйтә: “Һау-Һау-Һау!”
Көсөктәре: “Вау-вау-вау!”
Тик бер генә Актүшем
Тауыш бирә: “Бау-бау-бау!”

Берәмләп тә өрзөләр,
Күмәкләп тә өрзөләр.
Актүш һаман: “Бау-бау-бау!” —
Бына шуны күрзәләр...

Аптыраны, алыны
Өйрәтә алмай Кашкарым.
Атай менән ағай за
Сайкап куйзы баштарын.

Елкә тырнап күп торғас,
Килеп керзе бер малай:
“Миңә “Бау-бау!” тигәнән
Баулап бирегез, ағай!”

Китте һалып Актүштең
Муйынына бау-тамға.
Күз алдында зурайып,
Әйләнде ул Полканға!

Көсөктәрзең калғаны
Касан “Бау-бау!” тир икән?
Үзем баулап алырға
Бер ебәк бау йөрөтәм.

1960.

Бәрәңге

Куңғыз, Куңғыз-куңғалак,
Һыңар мөгөзлө калак!
Сыккан һабан һөрөргә,
Бәрәңге үстөрөргә.

Буразнаға егелгән,
Башы түбән әйелгән, —

Вэт, ниндэй ул эшлекле,
Вэт, ниндэй ул белдекле!

Тарта, тарта — нык тарта,
Табандан кэс актарта.
Һабан әммә кэс ярмай,
Һабан әммә шәп бармай —
Шыбыр-тиргә нык бата,
Буразнаға “лып” ята
Куңғыз, Куңғыз-куңғалак,
Һыңар мөгөздә калак!

Ята торғас көнәүшән,
Етә килеп Селәүсән:
“Сел-сел, был сүл минеке,
Һабан ғына һинеке.
Көрәк менән ер һөрәм,
Бүлбе үзем үстәрәм!”

Торзо Куңғыз-куңғалак,
Һыңар мөгөздә калак:
“Кызма, кустым, Селәүсән,
Ер ул күп көс теләүсән.
Бергә икәү һөрәйек —
Һабанды көр һөйрәйек.
Тирзе бергә түгәйек,
Үсер бүлбе күбәйеп!” —
Булды риза Селәүсән,
Сөнки ул эш теләүсән.

Эй, тарталар, тарталар,
Лыс-һыу булды аркалар.
— Һабан ниңә шәп бармай?
— Һабан ниңә кэс ярмай? —
Бөтгө кеүәт, тигәндә,
Етте килеп бер бәндә —
Кушкар, Кушкар -- куш мөгөз,
Донъяла көслә үтез! —
Мөслә үтез икән дә!

Егелгәс ул һабанға,
Артты көс өс тағанға.
Буразналар һузылды,
Тиззән тик эш бозолдо:

Кайза һабан тотоусы,
“Үгез” зәрзе кыуыусы? —
Шып-туктаны өс “үгез”:
“Әрәм китә көсөбөз!”

Төштө осоп шул заман
Мыйыклы бер узаман.
Сиң-сиң итеп йырланы,
Төрәндәрзе сарланы.
Сыбырткыһын шартлатты,
“Үгез” зәрзе атлатты, —
Вәт, ниндәй шәп Сиңерткә,
Вәт, ниндәй шәп Сиңерткә!

Кискә тиклем һөрзөләр
Һәм бына ни күрзеләр:
Баш осонда базлай ут —
Был бит куңғыз Базлауык,
Якын күреп дустарын,
Яккан фонарь утгарын! —
Вәт, ниндәй дуҫ — Базлауык,
Вәт, ниндәй дуҫ — Базлауык!

Төнө буйы йокламай,
Эшләнеләр туктамай.
Бәрәңгене, күнәкләп,
Ултырттылар күмәкләп.
Иртән Куңғыз-куңғалак
Әйтте дуҫтарға карап:
— Вәт, үсәсәк бәрәңге!
— Бергә булайык мәңге!

1961.

Гөбөргәйел кыззаны

Гөбөргәйел — гөбөр-гөбөр,
Кыззаны бик өлгөр-өлгөр.
Берәү түгел — ун ике,
Бөтәһе лә күзлекле.

Бер көн иртә торзролар,
Күзлектәрен кырзылар.

Күзлектөрөн кырзылар,
Табынға ултырзылар:

— Әсәй, әсәй, әсәкәй,
Калак беззең бәләкәй.
Әсәй, әсәй, әсәкәй,
Бутка безгә кәрәкмәй.

Кәрәк безгә боламык,
Кәрәкмәй тик ылымык.
Кисә сөнки ылымыкты
Ашай алмай иланык,
Иланык!
Иланык!

— Мин бит һезгә — әсәкәй,
Ә һез — түгел бәләкәй.
Булмағас һез бәләкәй —
Кәрәк безгә әсәкәй,
Әсәкәй!

Кыззар, кыззар, барығыз,
Күзлектәрзе кырығыз.
Бит-кулдарзы йыуығыз,
Көбөсәктәр куйығыз!

Һаузым кисә мин бейә,
Бейә менән дәү дөйә.
Шул һөттәрзе бешәйек,
Кымыз яһап әсәйек,
Әсәйек!

Әй торзолар, торзолар,
Күзлектәрзе кырзылар.
Көбөсәктәр алдылар,
Бешә-бешә талдылар.

Ташты кымыз ажғырып,
Илде хайран калдырып.
Тултырылды һабалар,
Тултырылды шешәләр...
Ә урамда, урамда
Әтәләр-тәртөшәләр
Әллә ниндәй халыктар:

Тәлмәрийендәр, Балыктар,
Сүмесбаштар, Кушкарзар,
Куңғыз тигән кашкарзар...

Һырый улар тәзрәгә,
Кымыз кой, тип, бизрәгә.
Үреләләр табынға,
Кымыз эсеп калырға...

Гөбөргәйел кыздарын
Һөйөп, йырлай йырдарын:
— Һез, һез генә, һез генә,
Һез ун ике кыз ғына,
Күктәге йондоз ғына,
Һыузағы кондоз ғына!

Сихәт-кымыз бештегез —
Булһын илгә эшегез!
Алтын ижау алығыз,
Һоҫоп-Һоҫоп һалығыз!

Кымыз тигән байлыктан
Ауыз итһен халыктар,
Сабыйзар за эшендәр,
Сирләмәйсә үшендәр!

Эй, асыла, асыла,
Шартлап ишек асыла!
Керә килеп халыктар —
Тәлмәрийендәр, Балыктар,
Сүмесбаштар, Кушкарзар,
Куңғыз тигән кашкарзар...

Эй, күмәктәр, күмәктәр,
Кулдарында күнәктәр:
Көбөсәккә куялар,
Һаумал-кымыз коялар,
Кинәнешеп эсәләр,
Бейергә лә төшәләр:

— Ритәм-ритәм-эритәм,
Мин — Тәлмәрийен — көр икән.
Кымыз эсеп, кикереп,
Һикереп-Һикереп көн итәм!

— Ритәм-ритәм-эритәм,
Бөтәбез зә бер икән.
Кымыз бешкән, кымыз бешкән
Кыззар бик өлгөр икән!

Бейенеләр, талдылар,
Ижаузарын алдылар.
Гөбөргәйел кыззаны
Өстәп торзо һыйзарзы,
Сөнки улар белдекле,
Сөнки улар күзлекле!

...Гөбөр-гөбөр, гөр-килеп
Ултыралар эркелеп
Кымыз эскән халыктар:
Тәлмерйәндәр, Балыктар,
Сүмесбаштар, Кушкарзар,
Куңгыз тигән кашкарзар.

Әйтәләр һәм:
— Их, кара,
Эштәр калай шәп бара!
Эшәк кымыз гел генә,
Йыкмаç беззе сир генә.
Ауырымабыз һис касан,
Арымабыз һис касан.
Без зә кымыз бешәйек,
Бергә татыу йәшәйек!

Керешәләр бергәләп,
Көбөләрзе эргәләп:
Тирләп кымыз бешәләр,
Йырлап сихәт эсәләр!

Их, көбө-ижаузары!
Их, кымыз кызлаузары!
Кымыз бешеп, кымыз бешеп
Кыззарзың йырлаузары!

Их-их, караңыз:
Калай татыу арабыз!
Кыззаны ла кыззаны —
Егәрле икән бары!

Тиле-тиле Төйлөгән

Тиле-тиле Төйлөгән
Себеш йотоп төйөлгән.
Көргөтөргә тамағын,
Карға-карлауға килгән.

Карға-карлау: “Карк-карк-карк,
Тилергәнһең, карт-карт-карт!
Себеш кенә тигәнең —
Коба һыйыр бит һинең!

Карлауымды тыкмамын —
Мөгөзөнән куркамын!
Теймә минең теңкәгә,
Күрен Сәүкә-йәмкәгә!”

Киткән осоп Төйлөгән,
Сәүкә-йәмкәгә килгән.
Сәүкә-йәмкә тамакты
Көргөргә, ти, эйелгән.

Эйелгән дә шак-каткан:
“Дөйә тибә тамактан!
Юк-юк, йәмкәм йәмшәйер,
Ике битем салшайыр!
Һайысқанға һөйкәл һин —
Һөймән осо төкәлһен!”

Бына алыс-алыстан
Китеп бара һайысқан...
Тиле-тиле Төйлөгән
Уға табан кәйелгән.

Һайысқан, ти, туктаған,
Һөймән осон һаплаған,
Йылтыр көзгө тосқаған —
Башын сайкап уфтаған:

“Себеш түгел — ултырған,

Коба түгел — ултырған:
Тамағыңа Фил торған,
Фил торған шул, Фил торған!..

Харап булғанһың, харап!
Алмаң минең аппарат —
Кәйел Мәскәйгә карап!
Кәйел Мәскәйгә карап!”

Илай-илай Төйлөгән
Карурманға кәйелгән.
Кара мунса эсенә
Мәскәй әбейгә килгән:

“Якшы түгел һин үлһәң,
Якшы түгел мин үлһәм!
Мин дә һине көргөрмөн,
Төймә йотоп төйөлһәң!

“Себеш” тип мин тотканмың,
Бер дәү Филде йотканмың...
Тамакка Фил төйөлгән,
Коткар, уй, уңал Филдән!
Коткар, уй, уңал Филдән!..” --

Илай-илай ялбарған,
“Ашығыс ярзам” һораған.
Мәскәй әбей, кызғанып,
Тамағына караған.

Уймак кейеп бармакка,
Төрткән Мәскәй тамакка:
“Филем, филем-филешем,
Бына майлы бәлешәң!
Майлы буткаң табакта —
Сык һикереп был якка!”

Ах, был ни хәл, был ни хәл —
Булғаны юк бындай хәл!
Мәскәй әйткән такмактан
Тауыш килгән тамактан:
“Әлегә мин себешмен,
Әммә тере килешмен!
Филдәй булып үсермен,

Төйлөгөндө тибермен,
Кәрәгенә бирермен!”

Төйлөгән карк-кикергән —
Тышка Себеш һикергән!
“Сип-сип, сип-сип!” тигән дә
Әсәһенә йүгергән!

“Карак-карак Төйлөгән! —
Тип һөрәнләп өлгөргән. —
Ихатама етермен,
Һунарыҗа әйтермен:
— Төйлөгөндө атып ал
Мылтык тоҗкап! — тиермен!”

Калған Мәскәй аптырап,
Ә Төйлөгән — калтырап...
“Һакла, Хозай, Себештән!” --
Тип теләргә керешкән...
Йөрәккәйе бөрөшкән...

Тиле-тиле Төйлөгән
Күз йәшенә төйөлгән.
Кыйғыр-кыйғыр кыйғырлап,
Куркып күккә сөйөлгән...
Күз йәшкәйе түгелгән...

1961.

Ике йондоз тоташкан

Шау-гөр килеп урамда
Йүгерешә малайзар.
Йүгерешә әсәйзәр,
Йүгерешә атайзар.
Хатта етмеш йәшәгән
Инәй һәм олатайзар...

“Шарт!” — асыла ишектәр,
Шығырлаша капкалар.
Сыңрай йырлап тәзрәләр —
“Шык-шык” итеп какһалар.

Һәр күршенән — күршегә
Өйбөрөнсә кешегә
Хәбәр тауы ишелә.

“Лап-лоп” саба бығаса
Атлап кына йөрөгән
Йыуанкорһак кешеләр.

Урам аша, юл аша,
Койма аша, өй аша
Бөтәһе лә осраша,
Бөтәһе лә һораша:

“Ишеттеңме бер хәбәр?
Ис китерлек шул кәзәр!
Ис китерлек шул кәзәр!”

Ни булған был донъяға,
Ни булған был халыкка?!
Сирханала ястыктан
Сирлеләр зә калыккан.

Бер сал бабай — инвалид
Арбаһы менән сыккан,
Дәмә- һуқыр ағайзы
Улы етәкләп тоткан.

Барыһы ла осраша,
Барыһы ла һораша
Урам һәм койма аша:

“Ишеттеңме бер хәбәр?
Ис китерлек шул кәзәр!
Ис китерлек шул кәзәр!”

Ис китерлек шул! — Тукта,
Ни булған был халыкка?
Әллә инде ут сыккан,
Әллә инде тау купкан?
Әллә, тимен, һыу ташкан?! —
Улай тиһән, һәр кемдең
Шатлығы хәттин ашкан:

Һәр сат һайын, гөрләшеп,

Транзистор йырлатып
Алалар хәбәр ТАСС -тан,
Күңелдәр күлкеп ташкан!

Минут һайын, эфирзан
Кабатлана бер һөйләм,
Канатлана ил-ғаләм:

“Тыңлағыз! Тыңлағыз!
Хәбәр итәбез баштан! —
Күктә урак-сүкешле
Ике йондоз тоташкан!

Космонавтар шул сакта
Йөрөшкәндәр кунакка
Ике карап-юлдаштан!”

Их-их, асманға
Беззекеләр олғашкан —
Ике йондоз тоташкан!

2.05.1969.

Колонкай

Колон калған азашып
Билән таузың артында.
Әсәкәйе янына
Сабып нисек кайтырға?

Кешнәй, кешнәй — тау бейек,
Ишеттертмәй Билән тау.
Сапсый, сапсый, күрәм, тип,
Күрһәттертмәй Билән тау.

Тау артында — карурман,
Карурманда Бүре бар.
Әсәһенә: “Бүленеп
Калмам!” — тигән һүзе бар...

Бата Кояш тонйорап,
Калка шәфәк монйорап.
Калай итеп кайтырға? —

Төн куркыныс, юл йырак.

Менә сабып Колонкай
Билән таузың биленә.
Мең бүреләр кыуһа ла,
Кайтмай калмаҫ өйөнә!

Бына Билән итәге —
Елеп-елеп үтәбез.
Бына урман якаһы —
Дөнөп инеп китәбез.

Юл кысырык, тын урман.
Күктә — зур Ай киҫәге.
Шырлык йырып сығырға
Колонкайзың иҫәбе.

Карамай ул уң якка,
Карамай ул һул якка.
Әсәһенәң кешнәүен
Тыңлап, елә шул якка.

Карт имәндәр, кайырылып,
Колонкайға юл бирә.
Колай язһа һөрлөгөп,
Ак кайындар кул бирә.

Барса кейек, кошкайзар
Баҫа сығып юлына.
“Иҫән-имен кайт елеп!” —
Теләктәре шул ғына.

Күрәләр тик: куркыныс! —
Алда комһоз Бүре бар.
Колонкайзы быуырға
Уның уҫал кәре бар.

Барса кейек, кошкайзар
Куйыша һүз, бер булып:
Таң атқансы тоторға
Колонкайзы, һырлығып.

Төшә Керпе алдына —
Ырғып үтә Колонкай.

Сыға Куян юлына —
Сорғоп үтә Колонкай.

Аптырағас, юл камай
Болан менән дәү Айыу.
Колонкай тик бынан да
Үтә, йомолоп кыйыу.

Ни эшләргә белмәгәс,
Барса кейек, кошкайзар
Колонкайзы уратып
Кул тотоша башлайзар.

“Китмә, китмә һин, — тизәр, —
Таң аткансы кал бында.
Кояш сыккас, сығарып
Куясакбыз юлыңа!”

Тик, әсәһен имгәндә
Биргән һүзен онотмай,
Кыуак аша һикереп
Сығып китә Колонкай...

Бөттө бына карурман —
Алда Убыр күле бар.
Күл башында Бүренең
Уттай ике күзе бар.

Тора кайрап тештәрен,
“Бөтөрәм, — тип, — эштәрен!..”
Колонкай тик ишетә
Әсәһенең кешнәүен.

Сигенмәй ул юлынан,
Алға оса, ук һымак.
Күк Бүренең томшоғон
Тибеп каса, туп һымак.

Олоп ебәрә Бүре,
Китә, тумарлап, кире.
Убыр күле төбөндә
Бөтә уның һүмере...

Ә Колонкай шат, тыныс

Инә, кайтып, өйөнә.
“Тора әйткән һүзәндә!” —
Әсәкәйе һөйөнә.

Һәй Колонкай, Колонкай,
Бигерәк матур Колонкай.
Күк Бүреләр булһа ла —
Елеп кайтыр Колонкай,
Бигерәк батыр Колонкай!

2.03.1969.

“Йем-йем” итә йондоззар

Йәйзең йәмле кисәндә
Уйнап талғас бер талай,
Әүеҫлек башы аулакка
Куна килде дүрт малай.

Марат, Кәрим һәм Ильяс,
Ишмырза исемдәре.
Ғәләү бабай янына
Ятты һалып мендәрзе.

Менде йәнә, үрмәләп,
Әүеҫлеккә шул вакыт
Күрше улы Әптелхәй,
Кустыһы уның Латип.

Алтау булды малайзар,
Етенсеһе — дәү бабай.
Олатайзы уратып
Ятыуы кызык калай!

Коя бабай бер йомак,
Ейәндәре һорағас:
“Мейес тулы бәрәмәс,
Уртаһында — бер калас”.

Әй, баш вата малайзар, —
Нимә икән был, тизәр.
Бәрәмәсе — без булһак,
Калас — бабай, һин, тизәр.

Кет-кет көлө олатай:
“Белмөнегез, улдарым.
Табышмакты тапмакка —
Күз халыгыз юғары!”

Ятып салкан, малайзар
Юғарыға карайзар.
Калас-Айзы ураткан
Йондоззарзы барлайзар.

Шәйләй йор телле Марат,
Башлай һүз, күккә карап:
“Ух малайзар, бер заман
Була яззым мин харап!

Каруан менән сүл аша
Бара инем дөм-төндө,
Бик зур саян, үрелеп,
Саға яззы битемде.

Тик мин уның, куш куллап,
Эләктерзем койроғон.
Болғап-болғап бырғыткас,
Саян күккә сорғоно!..”

Баға күккә малайзар:
Ысынлап та, саян бар!
“Саян” тигән йондоззар
Шундай сағыу, шаяндар!

Өндәшә шунан Кәрим,
Тотоп кулына әрем:
“Ошо әрем менән мин
Көтә инем каз һәр көн.

Каңғылдашып, каззарым
Африкаға остолар
Күктә, әнә, эззәре
Калды тороп сып-сыбар...”

Карай күккә малайзар:
Ысын бит, каз юлы бар!
“Каз Юлы” тип атала

Укмашкан шау-йондоззар!

Ултыра тороп Ильяс,
Ала һүз ул да ихлас:
“Мин бер заман ырзында
Илэй инем ем, корзаш.

Көтмэгәндә, ел сығып,
Осто-китте иләгем.
Күктең әнәү төбөндә
Калды иләк, әләгеп...”

Текләй күккә малайзар:
Был да ысын, ағайзар!
“Иләк Йондоз” “ем-ем-ем”
“Ем” иләүен карайзар.

Ала әлеп Әптелхәй,
Кустыһы уның Латип:
“Без әнә шул иләкте
Төшөрә яззык атып.

Кустым ете ук атты,
Мин дә ете ук аттым.
Ниңәлер тик уғыбыз
Сәптән ситкәрәк сапты...”

Карай калкып малайзар,
“Ук баштарын” һанайзар.
Күктә ике “Етегән
Йондоз” барын аңлайзар.

Тора ырғып, сәмләнеп,
Шып-шым ятмыш Ишмырза:
“Мин — дәү инем, — ти, — әлек,
Буйым ине биш урза!

Тимер казык кактым да
Ерзең көмбәз-күгенә,
Йондоззарзы еп менән
Куйзым бәйләп төбөнә.

Шунан бирле йондоззар
Тимер казык тирәләй

Сөйөрөлтмәктәй өйөрөлә —
Уларзы еп ебәрмәй!..”

Таң аткансы малайзар
Төпһөз күккә карайзар:
Ысынлап та, йондоззар
“Өйөрөлә” бит, ағайзар!

Ысынлап та, бер генә
Йондоз тора “өйөрөлмәй” --
“Тимер Казык” йондозон
Кем танымай, кем белмәй!

...Ал таң аткас, олатай
Малайзарын уята:
“Кисен тағы килегез
Әүеҫлек башы аулакка.

Әммә шуны әйтәйем,
Һис кем килмәһен яңғыз:
Күк көмбәзен бизәргә
Алып килһен ак йондоз!

Гагарин да үскән, ти,
Әүеҫлек башы аулакта...
Йыһандарзы йондозлап
Елерһегез карапта!”

2.02.1969.

Ишкән калас

Әсәй якты мейескә —
Ишкән калас һалырға.
Осло-осло өс токан
Куйзы һузып камырзан.

Әүәләгәс, токандар
Озон-озон бау булды.
Ак каласты токанлап
Ишеүсеге табылды —

Һеңдем менән икебез,

Бит-кул йыуып, тотондок.
“Һә” тигәнсе иштек без —
Калас иттек тоқанды!

Эй, көтәбез, көтәбез
Калас бешеп сыжканын.
Хатта бесәй, мыраулап,
Бейеп йөрөй уктанып.

Ура! Мейес ауызы
Хуш ең бөркөп асылды.
“Туп-туп” итеп икмәктәр
Тағтамалға тезелде.

Ашъяулыкка аш куйып,
Әсәй табын түшәне.
Бөтәбез зә, май яғып,
Кайнар калас тешләнек!

Кешнәй сыжлап “Һарайғыр” —
Семәрле ең самауыр.
Куян каны кеүек сәй
Ак сәйгүндән тамалыр...

Рәхмәт һиңә, әсәйем,
Майлы калас ашаттың.
Һинең көләс йөзөңдө
Ак каласка окшаттым.

1983.

Тимеркәй

Юл сатында тора баһып
Озон телле малайзар.
Койонан һыу алып кайтмыш
Карт-короно карайзар.

Оло көйәнтә йөкмәгән
Етмеш йәшлек бер әбей.
“Биле бөкөрәйгән икән,
Баһыр!...” — тип куйзы Нәби.

“Кеше юк микән өйөндә,

Ниңә һыуға йөрөй ул?!” —
Тип көйөндө, сайкап башын,
Кәштә иңде Хамааткул.

“Ай-һай, йүнһез ейәндәре!
Түзеп булмаҫ! — ти Файык. —
Барып ауыл башлығына,
Тел ярҙамы кылайык!”

Шулай улар сарлағас тел,
Кулды куйып бөйөргә,
Сыкты йүгереп капканан
Кустылары Тимеркәй.

Тегеләрҙең тел ярҙамы
Тейеүен дә көтмәне:
“Рәхсәт ит, инәй!” — тине дә
Көйәнтәһен йөкмәне.

Акыл бында ябай ғына,
Тыңлағыҙсы, балалар:
Ярҙам итһең — тел дә бар,
Ләкин аяк-кул да бар!

1983.

Шәп-шапшак

(шук малай ауызынан такмактар)

Төшөрҙөм шәп кәртишкә,
Кәртишкәлә — тәртешкә.
Сөнки әсәй һыймаған, —
Һыйған бары тәртешкә...

Әйтте миңә атайым:
“Тартма бесәй койроғон!”
Үтәп атай бойороғон,
Йолктом бесәй мыйығын.

Ата казған куркмайым,
Куркытһа ла, юртмайым.
Сөнки, сыкмай ишектән,
Бармак янап эш итәм.

Итек кейеу гилемен
Ауыр тиеп кем әйткән?! —
Ағай миңә кейзертә,
Ә мин уға өйрәтәм.

Атып бәрзем һабынды —
Хәле хәзер хөрт уның.
Битем уға теймәгәс,
Баһыр керле тут уны!

“Тазарт, — тизәр, — тешенде,
Шүткә, — тизәр, — дуһ һиңә”.
Дуһым булғас, әсәйзе
Алдай алмай ул һиңә?!

Аһу тотам әтәскә:
Таңды иртә аттырта.
Ә кис булғас кыскырмай —
Мине иртә яткырта...

15.02.1965.

“Әтәс” Әсәт

“Әтәс” тигән кушаматы
Йөзәтә бик Әсәтте.
Шуның өсөн һисә тапкыр
Йөзрөгө ут сәсрәтте!

Апай дәрәс һорағанда,
Юк-юк, әтәс түгел ул!
Баһын баһып, аһка касып,
Тауык була гел, гел ул...

Ә әһнәһе акбур тотоп
Сыкһа такта яһына,
Яуаптарзы “кикрүкләй”,
Ауызын каплап кына.

Сакырһаң үзен тактаға,
Елкә тырнап кашына...
Тәнәфестә Әсәт кайза?

“Әтәс” койма башында!

Башкаларзың баштарына
Ташлай үрзән таш табып.
Тәнжитләһәң, әтәсләнә:
“Кыткылдама һин, тауык!”

“Әтәс” тиеп бик яңылыш
Атағандар Әсәтте:
Тәртипкәйе хәтерләтә
Аңһыз себеш-хәсрәтте...

1983.

Һипкелле

Беззең синыйф Кәримәнең
Ике бите һипкелле.
Кемдер әйткән: һипкелдәрзе
Бөтөрөүе икеле.

Ошо һүззән Кәримәнең
Күңеле ныг кителде.
Шунан һуң, ти, ала кызый
Дәрестә гел “икеле”...

Тактаға сыгкайны бөгөн,
Тамам һәләк ителде:
Химиянан бирзе яуап
Икеле лә микеле.

Үртәй малайзар: химия
Бөтөрә, тип, һипкелде.
Уфтана янып Кәримә:
“Икеле шул, икеле...”

Йөрөй аңкы-тиңке килеп,
Канатһыз кош шикелле.
Ах, алмаһа ярар ине
Физиканан “икеле”!

Әйтте бөгөн әсәһенә:
Ниңә миң, тип, һипкелле?

Көлдө әсәһе: “Һин, кызым,
Йондозло күк шикелле!”

Әйтәм мин дә: Кәримәкәй,
Кем бар һиндәй һөйкөмлө!
Йөзөңдәге йөз һипкелең —
Йөз-йөз сәскә шикелле!

Тик һин генә арабызза
Шундай матур бит инде.
Йылмайып бер көл инде лә
Алма инде “икеле”!

1983.

Күсәтсе Ғиззәт

Таяк тотоп, күсәт¹⁸ һуғып
Көн узғарған Ғиззәтте
Күргән берәү үтә көлөп:
“Күзе тонған күсәтсе!”

Күсәт һуғыу — матур уйын,
Белеп мәлен уйналһа.
Әммә Ғиззәт, һуғып күсәт,
Мәктәпкә һуң йыйнала...
Дәрәскә лә һуң кала...

Шырауланған аяк-кулы,
Саңлы булыр өҫ-башы.
Өйгә кереп йыуынырға
Вақыты юк — әш каты!

Китаптарын ырғыта ла
Таяк болғап йүгерә.
Күрше-күлән тәзрәләрен
Селпәрәмә килтерә.

Мин ватманым — күсәт ватты,
Тип таякты ғәйепләй.
Шул арала үззәренен
Тәзрәһен дә ул “ипләй” ...

¹⁸ Күсәт -- уйнағанда таяк менән һуғып күсермәле ағас кыркындыһы.

Карт ата каз ауған шаңкып
Күсәтенең еленән.
Узып барған ала бесәй —
Койроҗо кырт-өзөлгән...

Бригадирзың маңлайына
Кунҗас сирғып шул күсәт,
Сакыртылып директорға,
Һабак алған, ти, Ғиззәт...

Ант иткән ул уйнамаҗка
Аяк аҗты — урамда.
Укыуына һуңламаҗка
Хатта ыжғыр буранда.

Иртән тороп, бик тырышып
Киткән мәктәпкә Ғиззәт.
Тик... онотоп китаптарын,
Илткән класка күсәт...

1983.

“Күз-колак” Барый

Барый урам гизеп арый —
Тәртип, имеш, күзәтә.
“Ниңә?” — тиһән, “Кескәйзәргә
Күз-колакмын!” — тип әйтә.

Күз-колағы тора уйнап,
Озон уның кулдары.
Сөнки бит ул кескәйзәрзән
Ике башка юғары.

Кыуык-шарзар калһа күреп,
Барый каны кайнаша:
“Шарзы тәкә һөззә!” — ти зә
Энә төртөп шартлата.

Әй, илайзар шарылдашып
“Тәкә һөзгән” бахырзар.
Ашарға ла кайтмай Барый:

“Мин — күз-колак! Вакыт тар!”

Туп һикерткән малайзарзың
Тишеп каса туптарын.
Хатта велосипедтарзың
Бышылдата тындарын!..

Кайһы сакта кайта үзе
Күз-колағын күптереп...
Уның һымак “күз-колак” ты
Һөһөн үгез үкереп!

1983.

Узаманлы ун йомак

Эй, кис ине, кис ине,
Күңел тулы хис ине...

Бүрәнәлә малайзар
Бармактарын һанайзар:
— Берәү, икәү, өсәү... ун...
— Кызык түгел был уйын!

— Ерзә күпме эштәр бар!
— Нисә төрлө һөнәр бар?
— Шуны, әйзә, уйлайык,
Йомак итеп қояйык!
— Уныбыззан — ун йомак,
Йәнә лә -- һигез уйнак,
Тәмле булыр ул коймак!

Йомак койоу башланды,
Батыр башлап башкарзы.

1. Батыр әйтте:

Түп-түңәрәк ак ағай алдан бара,
Түп-түңәрәк ал апай арттан бара, —
Бер офоктан — бер офокка юл ала.
Ак ағай йыш урактай булып кала.
Ал апай гел түңәрәк булып яна.

Улар үрзә — һыуһыз дингеззә йөзә.
Бере төндә, бере көндөз ил гизә.

(Ай, Кояш.)

2. Ишем әйтте:

Кояштан алда тора,
Дырылдакка ултыра.
Артында ер тулкына,
Тук башактар калкына.

(Тракторсы.)

3. Арыслан әйтте:

Һарай эсе — мөңөр-мөңөр,
Мөңөр төбө — көбөр-көбөр,
Ак еләнле еңгәй — өлгөр,
Ак йылғаны илгә бөркөр.

(Һауынсы.)

4. Ямырза әйтте:

Ер акланһа — өйзә тора,
Алтынланһа — кырзы кыра.
Башында ағай ултыра,
Кумтаға алтын тултыра.
Бөртөктәре шаулап төшә,
Табаларза тауҙай бешә.

(Комбайн.)

5. Малсыбай әйтте:

Дүрт таяклы, үзе ерзе ябып йөрөр.
Тукыласак бустәуҙарзы алып йөрөр.
Бакырыуы далаларзы ярып йөрөр.
Ағаһының ак таяғын танып йөрөр.

(Һарык көтөүе.)

6. Тимеркәй әйтте:

Калала тора ағай,
Торбалы йортка атлай,
Өстәлдә тимер юна,
Тимерзән дөңгөр тыуа,
Дүрт тәгәрләк кузғала,
Дөбөр-шатор юл ала.
Ағай, йылмайып кына,
Яңынан тимер юна...

(Әшсе.)

7. Юлдаш әйтте:

Шау-быяла тимер өй
Урамдар буйлап йөрөй.
Тик юлы түгел тимер,
Халыкты тейәй тилбер.
Түбәһендә һиртмәһе —
Ут сәсрәтеп китәһе.
Апай бороп ултыра,
Әмер биреп ултыра,
Ишектәрен астырта,
Астырта ла яптырта,
Сыкһаң, таһма таптырта,
Таһмаһыззы каптырта.

(Троллейбус.)

8. Байһегет әйтте:

Унда ла саж-сож,
Бында ла саж-сож —
Һуған, борос, аштоз,
Ашыктыра ак кыз.
Табынға татлы куя —
Телеңде йотоп куйма!
Ул ак апай кем? Уйла.

(Ашнаксы.)

9. Игебай әйтте:

Тау астында талкан —
Таш араһы тарткан.
Токка тылкып һалған,
“Тук кыл!” тиеп калған,
Ак һакалын һыпырған,
Ак талканы боркоған —
Әйтегезсе, кем булған?

(Тирмәнсе.)

10. Акъюл әйтте:

Иртән ак ер аса,
Кис тә ак ер аса,
Карабойзай сәсә,
Илтеп ташка баһа.
Таш баһканды алабыз,
Күззе текләп калабыз,
Сәскәндәрен йыябыз,
“Шәп сәскән!” — тип куябыз.

(Языусы.)

*

Күсәрзәге күк йомғак
Күсеп бара, зыр-уйнап.
Көнгә карап бер көлә,
Йөзөнән нур бөркөлә.
Айға карап йылмая,
Карая ла моңая.

(Ер шары.)

*

Күкрәү-күкрәү күк казан,
Төртһәң, төбө юк казан.
Түңкәрелгән нык казан,
Төбө тулы ут казан.

(Күк көмбәзе.)

*

Айран бештем көбөһөз,
Майы төштө, күрегез:
Күбек-күбек күбекмай —
Айран өштө һөзлөк май.
Бер йомарлак һары май —
Йөрөп-ята, арымай.
Бер тумалак ап-ак май —
Һары майзан калышмай.

(Күктәге йондозлар, Кояш, Ай.)

*

Тейзе түбәм күксәгә,
Түп-түңәрәк тәңкәгә.
Тәңкә тинләп койолдо,
Ун икегә йыйылды.
Кыскарыны күлөгәм —
Ун икенән шөрләгән.

(Төш вакыты, сәгәт ун ике.)

*

Тилбер-тилбер тилегән —
Кунаксала тилергән:
Ак күлдәккә кейенгән,
Тәкмәс атып кәйелгән,
Утлы юлы уйылган.

(Йондоз атылыу.)

*

Дөм-көмбәззә Ак ағай,
Түп-түңәрәк, шат ағай
Казан кырынан узган,
Битенә һөрөм һызган:
Ярты йөзө кителгән,
Көдмәстәй зә ителгән.

(Ай тотолоу.)

*

Офок киреп елә ат,
Йылы биреп көлә ат.
Үркеп Күккә менә ат,
Утлы ялын һибә ат.
Уты үлән үстерә,
Уландарға көс бирә.
Сәскәләргә төс бирә,
Әсәләргә һөт бирә.

(Кояш калкыу.)

*

Йылан арбай өс фәкир —
Өсөһө лә тос фәкир.
Һызғыралыр һызмаһы —
Кызыл йылан ызаһы.
Кыззыралыр казнаһы —
“Кызыл әтәс” козаһы.

(Ут ягылган өстаган.)

Малайзарзың әйткәндәрен яззык без,
Әйткән берен епкә тезеп барзык без.
“Йомак сисеү — кыйын”, тигән һүз яман.
Йәмғеһен дә сискән — булыр узаман.

1.03.1983.

Откор малай

Безең Йәләй — откор малай,
Яңылыкты тиз ота.
“Күстем подряд ысулына!” —
Оләсәһен йонсота.

Имеш, һис кем түгел тейеш
Көндәлеген карарға.
Нисә “икеле” алғанын

Бармак бөкләп һанарға.

Йүнләп битен дә йығмай ул,
Тырнактары — каралы.
“Үзем беләм! — тип екерә. —
Подряд менән барамын!”

“Подряд” менән “бәзрәф” тең ни
Икәнән дә айырмай,
Ката башы оләсәнең...
Йәләй генә шат йырлай.

Аңламайса подрядтың гел
Сифат эше икәнән,
Колағына тиклем каткас,
Мунса инә киткән ул.

Әммә йыуына алмаған —
Ташы һыуык, һыуы юк.
“Мин дә бәзрәф!” — тип оләсә
Бәйләп ултыра ойок...

12.03.1990.

Тартай табыр теленән

“Озон торок торна” тиеп
Көлә икәү Зиләнән.
Калай кылып котолорға
Тартай телле бәләнән?..

Әллә “Карға” тип карғарға
Карлау морон Колойзо?
Услап сәсенән тартырға
Бүкән буйлы Юлайзың?

Юк, ярамай: тел-гештәрзән
Тороу кәрәк юғары!
Күз йәштәрен йотоп, Зилә
Күз алдынан юғалды.

...Автомобиль көткән мәлдә
Юл сатында каланың,

Колой менән Юлай капыл
Сыйнап саңға коланы:

Озон берәү йыкты һуғып
Икәнен тиң бер юлы,
Бүректәрен алып касты —
Озон икән һәм кулы...

Иртәгәһен кепка кейеп
Килһә теге меҫкендәр,
Бүректәре тора көтөп
Парталары өҫтөндә.

“Озон торок торннанан”, — тип,
Тәбрик хаты өҫтәлгән...
Ошонан һуң теге икәү
Тартай телен теҫләгән.

12.03.1990.

Аксарлак

Аксарлаккай, аксарлак,
Алған сукышын сарлап.
Сукылмаҫмы сабак, тип,
Йөрөй һыу өҫтөн барлап.

Канат аҫты — ак кына,
Канат өҫтө — күк кенә.
Һыуза күктәй күгәрә,
Күктә — ап-ак һөт кенә.

Килә-килә кыйғырлап,
Һыуға уктай атылды.
Ак сабакты “һабаклап”,
Зәңгәр күккә калкыңды!

Күптер инде балаһы,
Бик бәләкәс сабағы.
Көнө буйы кыйғырлап,
Туя микән тамағы?..

Минән генә өйрәнһә,
Булыр ине зур ағай:

Сабак катып кармакка,
Алыр ине сурағай!

1966.

Сиңерткә

Һалдым кармак ятыуға,
Ак балыкты тотам, тип.
Боҫто балык сөңгөлгә,
Кармаксыны отам, тип.

Селбер-селбер селәүсән —
Кармағымдың “азығы”.
Кап-кап инде, йәһәт кап,
Тәрән һыузың балығы!

Әйтә балык: “Капмайым,
Ямак була селәүсән.
Сәләүсәнде капма, тип,
Әйтә килде гел әсәм.

Селәүсәндең әсендә
Кәкре башлы сым була.
Селәүсәнде семсенгән
Сабактар бик отола!”

Алдым тартып кармакты —
Ни хәл инде итергә?
Күрәм шунда: усыма
Әллә нимә һикерә!

Канаттары: “пыр-пыр-пыр”,
Мыйыктары: “дыр-дыр-дыр”.
Әллә инде вертолет,
Әллә инде трактор...

Белдем, белдем, был икән
Сиңер-сиңер-сиңерткәм.
Ак балыкты тот-тот, тип,
Ярзамға килеп еткән!

Кармак кабып, һыуға ул

Тракторзай елдерзе.
Вертолеттай талпынып,
Ак балыкты килтерзе!

1966.

Кыңгырау

Һағындык, һағындык
Кыңгырау сыңғырын,
Кап-кара тактала —
Акбурзың ак нурын.

Укыткан апайзы,
Ағайзы һағындык.
Дустар за һәр бере
Класта яғымлы!

Көткәндер, зарығып,
Беззе лә парталар,
Сакыра сәфәргә
Глобус, карталар...

Кыңгырау, кыңгырау,
Йый беззе, шат йырлап!
Укыусы исемен
Аklarбыз ак нурлап!

Укырбыз тырышып,
Алырбыз белемде.
Мәғрифәт нурына
Сорнарбыз күңелде.

Балкытыр донъяны
Без яккан факел-ут.
Булырбыз Ватанға
Ялкынлы патриот!

15.05.1977.

ЙӨКМӨТКЕҢЕ

1951

Ерем.....
Эш.....
Бойзайым.....
Ер улы.....
Өндөшөм.....

1953

Беззең әсәйзәр.....
Диңгеззән хат.....
Пүлә.....
Хәрби моряктар.....
Матрос хәтерләүе.....
Тыныслыктың торам һағында.....
Моряк һүзе.....

1954

Беззең кандидат.....

1956

Кайтыу.....
Кайткас.....
Көндәлек дәфтәрзән.....
Яңғызлык.....
Хезмәткә сакыру.....
Буксир-теплоход N 11.....
Ғалсы һылыу.....
Язғы ямғыр.....
Өфө урамдары.....
Ш. Хозайбирзин, М. Ғафури.....
Йәйге таң.....
Ғаләмдәрзең йыры.....
Юғалтыу.....
Ағизел матросына күренгән куркыныс төш...

Туғызтамак.....
Яуа, яуа.....
Диплом.....
Кирбес һуғам.....
Өйәңке.....
Ауыр һәм еңел.....

1957

Яңыу.....
Дәғүә.....
Антым бар.....
Теләк.....
Коштар киткәндә.....
Ер еләккәй.....
Кем нисек.....
Кайыным.....
Бәхет қояшы.....
Ысык тураһында.....
Дөрләү.....
Ни өсөн?.....
Ябайлык.....
Қырыҫйән.....
Һәйкәл.....
Кем үлһә.....
Хафа.....
Нисек?.....
Ниңә?.....
Булһам йәшен.....
Дуҫлык.....
Қуркыу.....
Мөхәббәт.....
Йырсы теләге.....
Иш иттем.....
Аракыны яклау.....
Аракы қолдарының йыры.....
Әсегән сөгәлдәр, сөсөгән бригадир....
Атым менән һөйләшеү.....
Мүскә.....
Шағир қайғыһы.....
Өлгөрөү.....
Ысын шағир һәм мин.....
Шиғыр язам.....

1958

МӘСҰЛДӘР ҺӘМ МИСАЛДАР

Селәүсен һәм себештәр.....
Төш.....
Комсомолка Һәзиә.....
Айыу — етәксе.....
Талант һәм талап.....
Кунаксаһын кайғырткан.....
Куян — бригадир.....
Әптерәй.....
Бер өйәңке һәм имән.....

1959

Тормош юлы.....
Хәтәр хәл.....
Күз нурымды.....
Гөлбәзәр.....
Кем ул?.....
Балта.....
Хөкөм.....
Тәбиғәт тауышы.....

1960

Яз шатлығы.....
Беззең менән.....
Һалкын елдәрзә.....
Юғалған моңдар.....

1961

Хыял.....
Шишмә.....
Был кулдар.....

1962

Халкым рухы.....
Күк күкрәүе һәм бала.....
Ямғыр.....
Кар бөртөгө.....
Юлдар, юлдар.....
Кеше булыу.....
Моң тураһында.....
Һағыш.....
Шәүәли.....
Ике себен.....
Котос булған космонавт.....
Һунар билеты.....
Тукран.....
“Инсафлы” Кәзә.....
Каһарманлыҡ киссаһы.....
Мажаралы Ғәпкәләй.....
Егеткә.....
Көз.....
Баһадир.....
Бурьыс.....
Хәтәр хәл.....

1963

Нурланыу.....
Дуҫтарҙы күмәк тойоу.....
Әйтмә.....
Ила, балам.....
Төнгө хәбәр.....
“Хәжәтле” хитап.....
Көзгө төндә уйланыу.....
Мал колона.....
Ер ауазы.....
Дәрт, моң.....
Кайғылы шатлыҡ.....
Таң нурҙары.....
Акыҡ кар.....
Ғүмер.....
Мәңгелек сере.....
Бала һаклау.....
Дуҫым.....
Ишеттем мин.....

1964

Уйзар.....
Буранлы юлда.....
Мостай Кәримгә...
Әгәр.....
Милиция иптәшкә өндәшеү.....
Химия һәм игенсе.....
Далам юлында.....
Йәремә.....
Ышаныс.....
Кайберәүзәр.....
Бик кәрәгер ине.....
Был әзәм.....
Язгы уйланыулар.....
Каҗмарт һыуы.....
3-зең кәбер ташына.....
Фаткулла.....
Кара күззәр.....
Беззең быуын.....

“ПОРТРЕТТАР” ШӘЛКЕМЕНӨН

1. Кәримәкәй һылыу.....
2. Ирәндек.....
3. Ленъка — Лүңке.....
Кара йөрәктәргә.....
Үтә һизгер.....
Һөйөр булһаң.....
Оялма һин.....
Мин дә тыузым.....
Күңелем.....
Сәскәләрге һөйһәң.....
Сәсеүсе.....
Төңөлмәгез.....
Өмөт.....
Мең һакым бар.....
Рәмизән.....
Һөзөмтә.....
Һаклык юлы.....
Ут.....
Ләшә.....
Нурзар менән моңдар.....
Сабыйлык.....

Язһын язмыш.....
Моң сиртмәгез.....
Асыллығын тойоп.....
Күренештәр.....
Үлеү менән Калыу араһы.....
Ашламалы фашлама.....

1965

Далам кылғаны.....
Кайтам!.....
Каруанһарай.....
Манара.....
Һағыныу.....
Елдерт, поезд!.....
Тирмән.....
Кояш-солтан һәм көтөүсе.....
Йылантау.....
Юк, мин түгел тамсы.....
Тимерлектә.....
Болоттар.....
Болондарым, кырзарым.....
Дуслык.....
Селләлә.....
Кауын телеме.....
Дала һылыу.....
Кайғым.....
Юл-билғауыр.....
Апрель йыры.....
Тере тупрак.....
Көлмә, бәндә!.....
Канаған алмағас.....
Озон тирәктәр.....
Әлфиә.....
Егетем.....
Бәйгесе.....
Ирлек.....
Их, күңелле!.....
Кәбәнсе йыры.....
Минең Насип ағайым.....
Ырзында.....
Көзгө моң.....
Тирәктәрәм.....

Сыктым юлға.....
Тамсы булһам.....
Күбәләгем.....
Каңғырыу.....
Дәғүә.....
Дау кошо.....
“Табип” такмактары.....
Эскәмйәлә.....
Үпкәләмә.....
Ырымбурым капткалары.....
“Тукыл-тук”

1966

Һөйөү.....
Әсәйем.....
Бөрө еле.....
Шырпы.....
Мөхәббәт һәм нәфрәт.....
Кеше хакы.....
Таш имән.....
Беренсе кар.....
Үле тимер.....
Карлуғаскай кара.....
Кыззар.....
Әсәйем кис ултыра.....
Күк күкрәүе.....
Уйзарым.....
Сәғәт уғы.....
Саткылар.....

1967

Эшләпә.....
Яктыкүл.....
Олатай.....
Саткы-сотколар.....
Бишек янында.....
Эт йәнле.....
Елкән.....
Кәкре тырма.....

1968

Каға йөрәгем.....
Башкорт толпары.....
Ленин.....
Титан.....
Ләйсән.....
Һылыу кызға инәлеү.....
Йәнтирәк.....

1969

Ашығыңыз, кешеләрем!.....
Беләм.....
Моңһоу сәфәр.....
Һакмар һыу.....
Камһак.....
Кран-торналар.....
Өстөнбикә.....
Ауылыма.....
Үктәбер.....
Йөрәк, Ер.....

1970

Будды, будды.....
Күксәпсек.....
Арена.....
Галлей кометаһы.....
Халык.....
Бауыр ташы.....
Бәхет һарайы.....

1971

Егерме икеһе.....
Яңы түгел.....
Кызыл планета.....
Осорт, атым!.....
Игенсе һәм йөзөмсө.....
Үлем.....

Баррикада.....
Уралда таң.....

1972

Уралыма.....
Тилереу.....
Сеңләп түгел.....
Сәсрәүем.....
Талисман.....
Доктор Р. З. Шәрәфитдиноваға.....
Даһи.....
Ейеүсе.....
Кабак.....
Күз хақында һүз.....
Фидель.....
Уралыма кая.....
Арысҗлан.....
Эт күңеле.....
Көз.....
Америка йондоззары.....
Кырк йәшем тулғанда әйткән һүз.....

1973

Күк күлдәк.....
Кара төн, күк томан.....
Галстук.....
Умырзая.....
Нәсихәт.....
Кирә тарттым.....
Һәйкәл.....
Алмас.....
Йәйғор.....
Океан арты өкөләре.....
Һары япрактар йыры.....
Яраланған бөгәл.....
Алһыу алма, йөнтәс кул.....
Сиктәр.....
Күзе тонған корзашка.....
Мәрсиә.....
Альенденең ал күлдәге.....

Эшсе исеменә мәзхиә.....
Төртмәлеләр.....

1974

Көләс Кояш.....
Трамвайсы кыз.....
Ташсы һылыу.....
Дауыллы державам.....
Тоғролок.....
Ырымбур — Бызаулык поезында.....

1975

Йәш быуынға.....
Еңеү.....
Ак шиғыр.....
Йәй көнө.....

1976

Беләм.....
Яңғырауык һүззәр.....
Бөтәһенә лә мин үзем килдем.....
Йәшәү.....
Сифат, эффектлылык.....
Язғы хистәр.....
Октябрьский — дан кала.....
Пиночет кадриле.....
Салауат.....

1977

Азатстан.....
Ябай һалдат.....
Йондоз йыры.....
Партбилет.....
Йорт.....
Ак күгәрсен, күк күгәрсен.....
Комбайнер иштәлегенә.....

Кызыл поезд.....
 Тауыш.....
 Шиғыр.....
 Олон.....
 Март.....
 Н. Доризонан ике шиғыр.....
 Фажигә.....
 Диссидент.....
 Төрттөрмәләр.....
 Алтын көз.....
 Икмәк.....
 Башкорт кызы.....
 Их, һөйөргә ине.....
 Күк күлдәкле һылыуға.....
 Карғыш.....
 Был илаһи тауыш.....
 Теләк.....
 Ак кайғы.....
 Шағирәгә.....
 Ут уйыны.....
 Күк изел һылыуына.....
 Сер.....
 Роман.....
 Күз караһы.....
 Саған.....
 Кристалл.....
 Таңғы йыр.....
 Һағыныу.....
 Яз йыры.....
 Алһыу елкән.....

1978

Дуҫтарға.....
 Башкортмон.....
 Тыуған ер.....

ЯНҒАНТАУ ДӘФТӘРЕНӘН

Янғантау йыры.....
 Йүрүзәндең ак кереше.....
 Каратау.....
 Салауат ерендә.....

Курай.....
Ныктау.....
Корғазак.....
Йәшен.....
Күк мәтрүшкә.....
Һүрәт.....
Йор кәмә.....
Хат.....
Әрем.....
Ир коро.....
Хат яз, тиһең.....
Кесерткән.....
Гөлийемеш.....
Ак муйын.....
Тузбаш.....
Күбекташ.....
Кара тал.....
Шәфкәт туташы.....
Кайын-тай.....
Карға базары.....
Етегән.....
Этюд.....
Карт имән.....
Кояш яланы.....
Йүрүзән.....
Кыркбыуын.....
Таш күпер.....
Бәйге.....
Карағай.....
Йүрүзән томандары.....
Курай акланы.....
Кымыз.....
Ярты.....
Нескәреү.....
Көтөүсе.....
Алыш.....
Йөрәк йыры.....
Хушлашыу.....
Тракторсы кыз.....

1979

Илемә.....

Хозай.....
Ак көндәрем, пак төндәрем.....
Диңгеззәргә китәм.....
Диңгез.....
“Кәкре тырма” лыға.....
Һөйөү — көйөү.....
Зәңгәр томан.....
Зәйнәб апай Биишеваға.....
Тралсылар йыры.....
Үпкәләмә үпкәнгә.....
Әрмеләргә барып.....
Әсәм теле.....

БАБАЛАР ЯДКӘРЕ

Күзһеззәр.....
Кояш теле.....
Маг баба.....
Кояш корамы.....
Ишет, йәш улан.....
Ер-һыу, Кояш, Кеше, Әпәкәй.....

1980

Яңғыз.....
Йәмшегән.....
Ошо ер.....
Бнийы сәскәһе.....
Ярсыктар.....
Ак кайын.....
Космонавт монологы.....
Кырағайлығым.....
Әрепләшеү.....
Янғантаузағы ямғыр.....
Кайын еләге.....
Һылыуға.....
Ер әйләнә.....
Асылыу.....
Халык тамыры.....
Боронғо тарихтан.....
И Илаһым.....
Бушлык.....
Бесәй-сыскан уйыны.....
Старт.....

Башкорт космонавты.....
Бахырьән.....
Янгантау баскысы.....
Йомолоу.....
Тик бер йән.....
Янгантау кайындары.....
Рәмигә.....
Мәрийәм-ана токомо.....
Әсәйгә хат.....

1981

Быума битлек.....
Карышыу.....
Телһеззәр.....
Коралай.....
Меңкыяк.....
Кара йондоз.....

1982

Уралым.....
Бирсәткә.....
Әсәкәйем.....
Донбасс тупрағында.....

1984

Күлдәк.....
Кырк йыл.....
Томбойоктар.....

1986

Киçәтеү.....
Демагог.....
Туғанлык.....

1987

Бөйөк Филал тураһында баллада...

1996

Карап.....
Тәре.....
Ике аккош.....
Урман.....
Керәм ялкындарға.....
Кисер мине.....
Урыҫйән.....
Бүләшеү.....
Биреле Әхпәп.....
Мысай.....
Йылан-таяк.....
Әмәлдәр.....
Кәзер.....
Кәкүк.....
Шүрәләләр.....
Ошолок.....
Кимәлдәр.....
Белем.....
Гөнаһ шомлоҗо.....
Уксы.....
Һ.б. ("Һәм башкалар")......
Тирәк тибрәнеүе.....
Хакикәт.....
Серәкәй.....
Тәреләнгән аждаһа.....
Тау, Дала.....
Карабай менән Һарыбай.....
Бағана.....
Этлек.....
"Топор" ло төш.....
Шағирзар.....

1997

Рәмизе юкһыныу.....
Аптырама.....

1999

Башкортостан — гөлөстан.....
Тере куззы.....
Байзар байый.....
Ике меңенсе йыл.....
Кыу уҫак.....
Баркылдак.....
Байрамсылар.....
Йәншишмәм.....
Ике флаг.....
Мәзхиә.....
Шайморатов генерал.....
Нәшриәт — мәхшәриәт.....
Быума быуат.....
Нурлы карап.....
Агиш Ғирфановты ерләшеп кайткас...

2001

Үзем.....
Калтыр-колтор.....
Язмышым.....
Еүешлек.....
Корзаштар.....
Арба.....
Серем минең.....
Алты.....
Өйөр.....
Өшәләктә өшәнеү.....
Тырпайған.....
Кыуаныс.....
Васыят һымағырак.....

ҺУҢҒЫ ЙЫЛДАР ҺУЛЫШЫ

Рәсәй тигән.....
Аттар ките.....
Берәү килә, берәү китә... ..
Милләтһез ғилләттәргә
Татарник.....

Тарих барлағыз.....
 Мызылдауык Мәзехйән.....
 Мөстәнлеккә мәзхиә.....
 Азғынлык.....
 Көшәлекле Араммал.....
 Шағирзәр, һәй, шәп ирзәр!.....
 Загбюро залында егет һайлау заңында....
 Кеше бәхете.....
 Базарза.....
 Ашка төшкән таракан.....
 Һайлау-майлау коштары.....
 Тилсәле билсәндәргә.....
 Патриот тәқдимдәре.....
 Тутыйғоштар шиғырлай.....
 Кытлыһәндәр кытлығы.....
 Бахырлык.....
 Кулсырлык.....
 Крымнаш.....
 Ялмандар.....
 Кроншпан-Крематорский.....
 Мөһөр.....
 Көпәш-кәбәк.....
 Каза.....
 Конституция.....
 Иблес, батша, кара тап.....
 «Теге донъя»нан репортаж.....
 Көфөр Күмеркеләтов.....
 Йырткыслык.....
 Һәйкәл.....
 Дуслык.....
 Маклерзәр.....
 Хәнийәр.....
 Йәнәстем.....
 Һуңғы юл.....
 Маңкортлок.....
 Донъя бөтөн.....
 Йөрәк.....
 Кеше хакы.....
 Өзәбиәт йылы был.....
 Шыйыклык.....

ТӘНӘЙЗӘРГӘ «МӘМӘЙ»ЗӘР

Ошо ерзә йәшәгән.....
Балалар баксаһында.....
Башкортостан -- илкәйем.....
Томдың кызыл флагы.....
Ван Линь.....
Ил йозағы -- үзебез.....
Гәрәп туғандар.....
Атагуальпа.....
Бәхет калай тыуа.....
Пионер маршы.....
Ак елкән.....
Көсөк.....
Бәрәңге.....
Гөбөргәйел кыззаны.....
Тиле-тиле Төйлөгән.....
Ике йондоз тоташкан.....
“Ем-ем” итә йондоззар.....
Колонкай.....
Ишкән калас.....
Тимеркәй.....
“Әтәс” Әсәт.....
Һипкелле.....
Күсәтсе Ғиззәт.....
“Күз-колак” Барый.....
Узаманлы ун йомак.....
Откор малай.....
Тартай табыр теленән.....
Аксарлак.....
Сиңерткә.....
Кыңғырау.....